

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Lapfel

HESIODVS
GRAE CO-
LATINVS CVM
SCHEMATISMIS, ARTIFI-
cium inuentionis, dispositionis
& elocutionis continen-
tibus.

EX QVIBVS RATIO CVM
*fructu legendi explicandiue authorem quemuis de-
monstratur, ut inde quicquid dignum & scitu
& imitatione sit, excerpti
possit.*

Authore
GEORGIO HENISCHIO
Bartfeldensi, Medico & Mathematico
Augustano.

BASILEAE, EX OFFICINA
Oporiniana. 1580.

RECEIVED
JAN 10 1964

U.S. DEPARTMENT OF AGRICULTURE
WASHINGTON, D.C.

OFFICE OF THE SECRETARY

MEMORANDUM FOR THE SECRETARY
SUBJECT: [Illegible]
[Illegible]
[Illegible]

1. [Illegible]
2. [Illegible]
3. [Illegible]

Very truly yours,
[Illegible Signature]

AD

ILLVSTREM AC
GENEOSVM DOMINVM, D.
CHRISTOPHORVM FVGGERVM,
Kirchberge & Vuciffenborni
Comitem,

PRAEFATIO AVTHORIS.

ON fine magno suo
merito, Illustris ac Ge-
nerose Comes, senex
Ascræus, quem notā
quadam methodo illu-
strati cum felici auspici-
atissimi nominis tui
mentionē diuulgo, annos iam circiter bis
mille & quingentos in Repub. literaria ui-
xit, necdum eum *λαμπρὸν τίλον ἀποκαλύψει*. Li-
ceat enim mihi sine reprehensione ijs uer-
bis, quibus utitur, ipse docuit, eundē com-
mendare, imo *ὡς ἂν τὸ πῦρ ἀποδείξῃ*. Nam
ut ceteri poëtae inclyti, Homerus, Euripi-
des, Pindarus, Sophocles, ita & Hesiodus;
nō tam nocturna diurnaq; manu uersatur,
quod praecepit Horatius, quā quod ipse
fratrem suum imitatur, *ὀφείλει βέλτερον*, & ni-
hil non ab eo dictum proterbi tam obli-

pet. Et si autem uetustas ipsa ut uinum, ita
 poetam commendat, & cur nostro tempo-
 re is sit in precio, aliquam haud dubie cau-
 sae habet rationem: sunt tamen alia multo
 efficaciora, quibus prudentissimi quique,
μνημονεύοντες αἰδώς, mouentur, ut hunc magni-
 faciant, memoriaq; & eodem quo Musæ iu-
 dicio, lauro dignum iudicent. Id siquidem
 nisi esset, non Plato, non Aristoteles, uelut
 recentiorum suis temporibus legissent, di-
 didicissent, usurpassent. Platonem dico & A-
 ristotelem? imò nullus non author (mirum
 dictu) ex tota antiquitate & mentionem il-
 lius facit, & uerbis ex eodem de promptis
 tanquam *ῥητορὶ πατρὶ* orationem suam red-
 dit, & splendidiorem & preciosiorem. Ex
 quibus apparet, fuisse illum & tutum ab o-
 mnibus, uelut Æsopum, & hoc uelut lacte
 reprobos pueritiæ animos pastos & enutri-
 tos fuisse. Huius itaq; rei causas, si placet,
 Illustris ac Generose Comes, quâ tum fert
 mea mediocritas, *ὅτι καὶ τὰς ἀρχαίας ἀνέκδοτους ἐκείνης*
ἐκείνης; idq; dum facio, quo ut adis animo, et-
 nam atq; etiam rogo.

Duo sunt, quibus in discendo assequen-
 dis nauamus operâ, rerum cognitio & uel
 bonum, quæ Pericles quidem nominat *οὐκ*

PRÆFATIO.

καὶ τὴν αὐτὰρ ἐρμηνεύειν. Phoenix autem
 Homericus αὐτὰρ τι γὰρ ἐμμεναι περὶ τὰ τε ὄρ-
 γαν, Hominem enim, cum sit animal λογί-
 ον, utrunq; λόγον & προφασιν & οὐδὲν ἀλλο-
 ἔχολere necesse est. quorum hic inuēti-
 onem rerum & prudentiam; ille autem elo-
 cutionem, quæ res prudenter cogitatas &
 inuentas sermone explicat, complectitur.
 Est autem utrunq; ita connexum ἀνυπό-
 ληστοι, ut ουδὲν sine αὐτῷ ἐρμηνεύειν sit su-
 περῶνα, & similis gladio condito atq; in-
 τῇ uaginam suam hærenti: αὐτὰρ αὐτὴν
 ἐρμηνεύειν sine σοφίᾳ, siue, ut loquitur De-
 mosthenes, πᾶς ὁ λόγος ὑπὲρ τὰ ὄργα, μάταιον
 τε καὶ ἄνθρωπον φαίνεται. Itaq; Socraticos rectè di-
 spurasse legitur, Sapientiam ab eloquentia
 non esse separabilem: & illam esse mutam
 quandam eloquentiam, hanc uerò loquen-
 tem sapientiam. Ac duo quidem ista, in qui-
 bus omne studium, ut ea assequamur, ἢ αὐ-
 τῷ καὶ ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ adhibemus, hominem red-
 dunt animal uerè λογικόν, ac proinde bea-
 tum, & Deo hominibusq; gratum & acce-
 ptum. Sic itaq; statuo, cum præceptor hic
 Ascræus utrunq; præstet, id est, informet di-
 scentes & uerborum cognitione & scienti-
 a rerum bonarum, idq; singulari quadam

cum Gratia, tãtam nominis celebritatem, tantamq; famæ amplitudinem cōsecutum esse, ut quemlibet *quovis hæc duodecim igno-* studiosum, doctrinæ illius desiderium ceperit. Nam si rerum cognitionem spectemus, quæ prudentem efficit hominem, ea uersatur uel circa mores, uel circa naturam: quarum illa nihil utilius, nihilq; magis necessarium in genere humano: hæc autem præter summam utilitatē nihil suavius, nihilq; naturæ humanæ conuenientius. Iã uerò Hesiodus ijs libris, qui etiamnum extant, & doctrinam Ethicam, quæ uitam hominum, mores, consilia atq; actiones omnes moderatur. & magnā contemplationis naturalis partem, quæ admirabilem hominis cum tota rerum uniuersitate cognitionem complectitur, non more philosophorum exponit, ad uitium resecans omnia, odiosoq; rixans, ne tædium pariat lectori: sed mira simplicitate, necnon gravitate singulari utens, melle dulcius instillat animis hominū. Omitto enim Scutum Herculis *παναιολον*, quo uoluit in genere omnes uitæ gradus, ordinesq; hominū poetico more cælare: eaq; cælatura monere, nullum esse tam uile contemptumq; uitæ genus,

gēne, quo non egeant *ἐν ἀνθρώποις*, eaq; oportere esse conlociata diuersis gradibus officiorum: in specie autem & aliarū commonefactionum cum moralium tum naturalium gustum offert, tanto artificio, ut res non tam narrari quàm geri, & sub aspectū penitus subijci uideatur. Prætereo etiā Theogoniam, qua complexus est genealogiæ Deorum, id est, uirorum præstantium, qui suam ætatem antecesserunt, & ob præclara facinora, rerumq; utilium ac disciplinarū inuentionem claruerunt. Quod quidem poëma plerisq; in locis non tam historicè, quàm uel *προμῆν* uel *ιδιών* esse intelligendum, docent & mythologiæ interpretum Tzezis & Iohannis Diaconi, aliorumq; authorum tum ueterum tum recentiorum: & ipsa forma poëticæ orationis. Quàm enim puerile parumq; sobriū meritò uocari posset, si nihil aliud remotius inueniens puris uerbis esset contentum? Aliud itaq; quàm prima facie apparet, intelligere oportet: idq; requirit non tantum noster, sed & quibus poëtarum. Hac enim ratione non minus uariarum rerum studiosos delectare, quàm eisdem remoto uerborū pallio prodesse cupiunt. His igitur prætermisiss, ui-

deamus quæso, utrum hoc, de quo paulo
 ante diximus, in tertio poemate, quod in-
 ter reliqua palmam obtinet, effecerit He-
 siodus, proposito in medium, quod merca-
 tores interdum facere solent, frustulo ex
 ætæplouë aliquo, unde tota res uenalis,
 quamuis absens, dignosci possit. Titulum
 librorum fecit, ὅπως καὶ ἀνθρώποις, complectens
 rotunda breuitate (quod est magnæ sapien-
 tiæ indicium) duobus uerbis uelut adagio
 quodam & argumentum illorum, & uitæ
 humanæ officium, circa quod explicandum
 versatur tota doctrina moralis. Monet ea-
 nim, ut loquitur Proclus, *ὅτιν ἐκ τῆτο βλήσαν*
ἐν δόξῃ κινῆται τὸν φύλον, τὸν τὰν τῶν ὅπως αἰσθάνει,
καὶ τὸν τὰν ὑποπῶν διὰ τοῦτο: hoc est, omnem
 nostram uitam oportere respicere ad hæc
 duo, operum scilicet & dierum delectum.
 Inter opera autem duo facit præcipua, iu-
 stitiam & laborem, quibus attexit tandem
 alia officia uirtutum in omnibus uitæ par-
 tibus præcipuarum, quædā *βιοσέβειαν*, quæ-
 dam *ἀγαθὴν* spectantia. Deinde rursus par-
 titur labores, eosq; ad patrem familiæ ac-
 commodat, & singulis sua tempora præ-
 scribit, subinde inculcans suam cuique rei
 esse tempestiuitatem, eamq; non negligen-
 dam,

dam; sed et in studio prehendam. Quia
itaque uarię sunt temporum formę, annus,
horę, mensis, dies, & partes eius, mane &
uesper, *ut dicitur* præcipit, quę opera nere,
quę æstate, quę autumno, quę hyeme, quę
singulis denique diebus; quę mensis tria-
ginta continendibus dico rimō. mane &
uesper sint facienda suglendaue. Ex qua
bus colligi potest, uoluisse eum toto pos-
sate docere nihil aliud, quam omnem in-
manam felicitatem pēdere quidem à Deo;
contingere autem hominē *ut dicitur* per
per tempestiuam operatur executionem;
infelicitatem autem eiusdem *ut dicitur* opus
ut dicitur à neglecto opere tempesti-
no. Id quod etiam nobili illo uersu, *ut dicitur*
ut dicitur, quemadmodum ait Aristides
in defensione Periclit, non minus breuiter
quàm religiosè expressit. *ut dicitur*
ut dicitur Annōn igitur philosophiam moralem dū-
cet, quę & ipsa beatitudinem, ad quam cō-
sequendam omnes actiones uitę nostrę
directas esse oportet, & *ut dicitur* quiddam
& præmium uirtutis appellat? Quo qui-
dem uelut fundamento iacto, omne ēdifi-
cium morale non difficulter & superstrat

& diluari & exornari potest: hoc uerò nō
bene posito, quidquid superstruxeris, cor-
ruit. *Εν τῷ γὰρ τέλος ἐστὶν ἡμῶν ἀγαθόν τε καὶ κακόν τε.*

Sed continent iidem libri etiam magnā
partem philosophiæ naturalis. Distribuit
enim tempora secundum ortum & occas-
um insignium stellarum, docet de electio-
ne terræ, de cædenda certo tempore mate-
ria pro instrumentis rusticis, de bouum de-
lectu, de tempestatibus earumq; causis, de
dieta cum hominibus sum brutis commo-
da, de lauacris, de mulieribus, de infantium
selsione, & alijs permultis, ex quib. bonū
fuisse medicum collegit Plutarchus. libri
cui titulum fecit *Cōnitium*. Præclare itaq;
dixit M. Tullius, uir summo ingenio, apud
Græcos antiquissimum ē doctis genus fu-
isse poëtarum: quibus uerbis monet, omnē
doctrinæ possessionem fuisse olim penes
solos poëtas, qui doctrinas generi humano
utiles complexi sunt carmine, delicijs fa-
bularum ut plurimum condito, ut numeris
adiuti rudiores, suauitate autem commen-
torum allesti delicatesiores, res bonas uiteq;
communi necessarias libentius faciliusq;
discerent. Talis fuit Orpheus, talis Linus,
talis Homerus, talis deniq; Hesiodus, uiri
sapien-

P R A E F A T I O.

sapientissimi, parentes omnis sapientiae & doctrinae, necnon auctores humanitatis atque eruditionis.

Sed reliquam uerborum cognitionem iam breuiter perstringam, petendâ ex Hesiodo, quæ eloquentem efficit hominem. Quàm pulchrum uerò, quamq; utile, eloquentem fieri. Idem uerò difficilimum esse, inter omnes artifices eloquentiae cōuenit. Vt enim de curru dixit noster poëta, *ἵππων δὲ τὰ δίπλω δὲ μάλιστα*: ita eloquenti futuro multa sunt necessaria, inter quæ primū locum obtinet linguae cognitio & magna copia uerborum. Hesiodus autem docet & linguam omnium præstantissimam, & magnam uerborum supellectilem suppeditat. Lingua est Græca, una trium exouicarum, præ alijs cū dicendi facultate, tum scriptorum magni nominis copia excellentium. Hanc igitur quod docet poëta, uel ob hanc causam dignus esset qui legeretur, disceretur, celebraretur ab omnibus ad solidam eruditionem aspirantibus. Quid enim honestius studio cognitioneq; linguæ omnium principis, & facundia & ubertate sua celeberrimæ? Quid utilius eo adminiculo, cuius usu scripta sapientissimorum hominum

minum intelligi possunt, qui philosophiam ad excolendos hominum animos necessariam & inuenerunt & excoluerunt. Quid magis necessarium, quàm eam dialectum discere, sine qua Latina literatura sapientiaque *χρόσιον ἀνιήσοισιν* tractatur, imò *ἐξέμπαυ ἀπόλλυται*. Sed utut se lingua habeat, Hesiodus tamen & alia dialecto, siue Latina, siue uernacula utenti conducit ad eloquentiam, qui modò eum ad suam tradidit dialectum. Qua enim opera Græcæ uoces expenduntur, earumq; emendata constructio, proprietas & potestas examinatur, eadem & lingua quæuis (in quam fit conuersio) exercetur, siue Latina, siue uernacula. Habet autem & magnum *τεῖς μυθίων* uocabulorum numerum, quorū plurima sunt propria, pauciora figurata, multa uerò elegantissimæ compositionis: ut sunt, *ἀνδρογῶνι, χερσὶν αἰνῶνι, λίσσονται, ἀνιήσοισιν, ἀνιήσοισιν*, & alia similia, nō postremum Graiæ facundiae indicium. Quibus dum utitur, non tam seruat quàm facit præceptum illud Iulio Cæsari attributum: Delectum uerborū esse eloquentiæ originem. Iam uerò præter linguam & uerborum copiam opus est eloquenti futuro & uarietate figurarū, quæ uelut

P R A E F A T I O.

velut flosculi campum orationis reddunt
 ornatum cultumq; & uaria colorum sua
 uitate uernantem. Nulla est autem figura,
 nullum schema, nullus tropus, quo non u-
 sus sit in suis poematis Hesiodus, non ob-
 seruans quidem ille praecepta Rhetorum
 ipso haud dubie recentiora, necdum suo te-
 pore ita ut nunc habemus elaborata, sed
 ea potius suo exemplo constituens. Ita enim
 praecepta oratoriae facultatis sunt compo-
 sita olim, ut ex scriptis eloquentium homi-
 num, uelut Orphei, Homeri, Hesiodi & ali-
 orum, quae essent praeclara, dignaq; imita-
 tione, norma quaedam generalis inueni-
 endi disponendiue sit formata, certumq;
 figurae nomen ornamentis orationis attri-
 butum. Huius itaq; praeceptoris discipli-
 nae commissus *παις ἀνδρῶν πρῶτος ἵδὲ ἀνδρῶν*
παλαιῶν uelut *παρὰ πατρίδα* discit & recte
 atque expedite loqui, & orationem finge-
 re exemplo illius consentaneam, hoc est,
 & probabilem & amoenam, in qua floreant
 metaphora, metalepsis, hypotyposis, aux-
 lis, gradatio, occupatio, correctio, aliaque
παρὰ πατρίδα orationis elocutionis, quae
 pascant audientes succo salutari, & dele-
 ctent, imo trahant, atque ut quadam cogat
 ad lu-

ad suum tam suaue aspectu odoratuq; nū-
trimentum animo complectendum. Agno-
sco, diuine Naso, non minus te eleganter
quàm uerè dixisse oratori amico:

Vtq; meis numeris tua dat sacundia nervos,

Sic redit è nobis in tua uerba nitor.

Quibus uersibus mones, in nullo genere
Scriptorum reperiri tantam ornamentorū
ubertatem, quanta uos abundatis. Orato-
res itaque à uobis sumere & nitorem & or-
namenta & figuras elocutionis: uicissim
autem uos ex oratorum hortis ἀποδρῖναι
& nervos & alimentā & uigorem & robur
orationis, quod opifices facundiae nomi-
nant artificium intutionis & dispositio-
nis. Itaque Plato, Demosthenes, Cicero;
uiri extra omnem ingenij aleam positi, tant-
tam, quæ inest scriptis illorum, maiestatem,
tantum decorem, tam cultā dictionis uer-
borumq; grauitatem uobis acceptam fe-
runt, in uestris nimirum scriptis primū
cōspectam, indeq; haustam & occulta imi-
tatione expressam. Aded uerum est nostrū
poëtæ oraculum:

— *Ἰλλοὶ δὲ τε γὰρονι γὰτον
αἰς ἄριον ἀνέδοντ, ἀγαθὸν δ' ἐπὶ ἡδὲ βροτῶν.*

**Hæ sunt, Illustris & Generosè Comes,
causæ,**

causæ, quæ Hesiodum cornice diuaciorem
 fecerunt, eiq; ad nostram usque ætatem uí
 tam prorogarunt, non tantum longævam,
 sed & egregijs tam ueterum quàm recentio
 rum, elogijs cumulata. Nam Plato, Phi
 losophorum coryphæus, non temerè, ut
 nunc hominum nostrorum fert consuetu
 do habet *ὁ παρὰ τὸν ἥλιον* quemuis laudantium, ap
 pellat *ὁ δὲ πρὸς τὸν ἥλιον*: Gellius pruden
 tissimū: Xenophon *ὁ δὲ πρὸς τὸν ἥλιον*: Plutarchus
 Homero & gloria & tempore proximum:
 M. Fabius utilium circa præcepta sententi
 arum authorem, & medio in genere dicen
 di principem: Muretus I. C. & ciuis Roma
 nus, non tantum aureum & ad uerbum edi
 scendum poëtam, uerumetiam philosophū
 imprimis bonum: Recentiorum alij poë
 tam nunquam de manu deponendum, alij
 authorem necessariò in scholis legendum.
 Nos uerò & Plutarchi uiri grauisissimi, &
 docti cuiusdam nostra ætate uiri, existimā
 tis uersus & phrascs poëtæ huius, extractio
 nes esse Homericas, authoritate moti, **Æ
 TERVM HOMERVM** proclamamus.
 Animaduerte autem quosdam uel co
 gitare, uel dicere, Se quidem Hesiodum le
 gisse, non tamen ad eam, de qua dixi, eum
 rerum,

serum, tum uerborum cognitionem peruenisse, quæ Platonem, quæ Demosthenem, quæ Ciceronem efficiat. Huic igitur ob-
 staculo, antequam finem orationi impos-
 nam, quantum fieri potest, iudicio occu-
 randum esse, ne rectum de fructu ex Hes-
 iodo petendo iudicium leuibus de causis
 cõcidat, sed animis perpetuò infixum ma-
 neant: id, quod effectum iri confido solutio-
 ne obiectipnum contrariarum. Neque uerò
 his de natura dicam, eximia atque illus-
 tri, sine qua nõ solet illud nescio quid præ-
 clarum ac insigne existere: sed rationem le-
 gendi, cum Hesiodum, tum alium quem-
 uis scriptorem fructuosam tantum expo-
 nam. Est enim duplex genus lectantium.
 Alij obiter & quasi per trāsennam poetam
 inspiciunt, unde illum uelut de facie no-
 scunt. Alij uerò diu multumq; legendo per-
 uolutandoq; sibi familiarem faciunt, & do-
 mesticè atque intus & in cute horum, adhi-
 bitis nõ multis quidem salis modijs, quod
 inimico cognoscendo faciendũ esse aiunt,
 sed adminiculis ex præceptis artium libe-
 ralium petitis. Is igitur, fateor, qui hunc
 authorem semel tantum uelut à limine sa-
 lutauerit, non adhibita eo quæ decet iudi-
 cio, non

ciō, non magnam facit messem: sed more rustici rectam terræ colendæ rationem negligentis,

ἄμυνος ἀμύση, ὀλίγον περισχέρος ἐόργων,

ἀντία διθυμῶν λιπονιμένος, ἢ μάλα χαίρων.

Vt enim qui Parisios præteruectus, obiter eam urbem inspexit, nulla ibidem facta mora, nec adhibito xenagogo, qui tum loca urbis memorabilia demonstraret, tum mores insigniores, & ritus siue ecclesiasticos, siue politicos, siue æconomicos edoceat, is neutiquā euadet ex peregrinatione, quamvis longinqua, uel πολύτροπος, uel linguae Gallicæ peritus. Biennio enim ad minimū opus est, ut urbis tum mores, tum linguam ediscat, eoque tempore utatur non segniter, sed serid, non sine xenagogo præceptorēue aliquo. Ita certè mora aliqua & perito xenagogo opus est in lectione bonorum authorum ad comparandam ex ijs tum prudentiam, tum eloquentiam, unam artium difficilimarum. Est itaque alterum genus lectorum, quod huius poëtæ & aliorum optimorum, eorumq; paucorum authorum pagellas non duas trēsue tantum perlegit, moxq; deponit, aut totum etiam authorem semel tantum percurrit: sed &

b

lectio-

lectionem ad finem perducit, & eandem decies, ut iubet Horatius, repetit: quin & illud imprimis obseruat, ut non temerè, sed certo iudicio siue lectionem, siue repetitionem instituat, adhibens non tantum moram diuturnam, sed & xenagogum, qui ad memorabilia dignaque visu loca, rerum & uerborum abditam & latentem copiam continentia, hospitem deducat, eaque ignaro uelut digito commonstret. Sunt autem xenagogi praecepta artium dicendi, quorum indicio tota orationis compages membratim resoluitur, ut πολλὴ διδασκαλία inuentionis, dispositionis & elocutionis artificium cum singillatim introspecti, tum ad imitationem trahi possit. Vt enim in pictura, qui lineamenta & ductus omnes certamque illorum proportionem & collocationem discernit ab ornatu colorum, singulaque seorsum expendit, πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, is demum eandem & rectè intelligit, & cum laude imitari potest: ita in lectione cum huius, tum alterius authoris, ea quæ ad rationem inuentionis & dispositionis pertinet, sunt primum ab ijs separanda, quæ artificium elocutionis spectant: deinde uerò post separationem copiosa καὶ συνήσεις καὶ δυναμικὴ
 ὡς ἰσ-

ὡς ἱερμηνευτικῆς supellex relinquitur, qua & cerebrum & cor & lingua uelut patresfamiliās instruuntur, ut possint illa uti, quoties opus aliquod non ex asserum lignorumue uario connexu, linearumue ingenioso positu, sed ex mutuo rerum uerborumque complexu est elaborandum. Hæc itaque scripti cū totius, tum in partes suas resoluti consideratio tandem est laudabilis & fructuosa, quæ Platonem, quæ Demosthenem, quæ Ciceronem tam prudentem, tam disertum, tam eloquentem procreauit. Sed ut totum negotium melius intelligatur, id ipsum ut sit faciendum, in nostro poëta declarare conatus sum, artificium inuentionis & dispositionis Schematismis complectens, nitorem autem orationis nō dissimili uia in sua capita seorsim diuisum excerptumque ponens ob oculos. Ac taliquidem ratione ego nihil utilius iudico ad authorem quemuis singulari cum fructu legendum, discendum, imitandum. Nam cum quæuis oratio constet ex duobus, uerbis scilicet & rebus, utrunque non melius quàm methodo διαλεκτικῇ expendi potest, ac primum quidem ut ope illius & argumentum & res omnes totius scripti ὡς οὗ

τύπῳ in promptu habeantur, unde & tota
οἰκονομία & argumenta confirmationis pa-
 teant: deinde uerò ad elocutionem, quæ
 uerborum curam complectitur, animus at-
 tendat, ut sit emendata, ut dilucida, ut ele-
 gans atque ornata, ut apta seu congruens
 rebus, personis, temporibus. Vt autem hoc
 fieri possit, uidendum est ad quod genus
 causæ scriptum pertineat: & si id iam con-
 stet, ad partes illius transeundum, atq; ex-
 pendendum deinceps, quale sit exordium,
 qualis diuisione operis, qualis confirmatio
 singularum propositionū, an petita ex de-
 finitione, an ex genere, an ex specie alijs uē
 locis rerum, qualis deniq; peroratio. Hæc
 ipsa uerò statim in tabellas sunt conijcienda,
 quæ complectantur *κεφαλὴν καὶ γύναϊα*,
 id est, *συντακτοποίησιν* totius operis. Deinde ue-
 rò partes singulæ rursus resoluendæ sunt
 in suas periodos, uidendumque ut author
 secutus sit regulam, ut uitauerit omnem
 barbarismum, ut barbaram *λίξιν*, ut *σολοισμοῦν*: præterea ut amauerit proprietatem, ut
 perspicuitatem: ut oderit *ἀκυρολογίαν*, ut am-
 biguitatem, ut eclipsin: denique ut abhor-
 ruerit à pleonasmō, à *περιττολογίᾳ*, à *παραβολῇ*,
 alijsque inornati speciebus: delectetur
 autem

autem uerbis tum singulis ornatis emphasi, metonymia, synecdoche, enallage, mimesi, repetitione, paronomasia & similibus: tum cōiunctis partim affectus mouentibus, interrogatione, subiectione, exclamatione: partim augmentibus orationem, auxesim, merismo, gnomis, dialogismis, prosopographia, alijs uē gēmis orationis similibus. Hæc uerò singula rursus in suas classes digesta, suo quæque loco seponi debent, nec non seposita numerari. Elegāter enim præcepit noster poëta, trituras fruges esse seponendas, & cum mensura, ut sciat paterfamilias quantum ex agro redeat; & quasq; aptè suo loco: id quod suis uerbis ita monuit, μέτρον δ' ἀνομιμαίνειν ἐν ἀγροίῳ. Quòd si igitur eam diligentiam requirit in sepositione frugum, multò magis id faciendum est in lectione bonorum authorum, ubi & supputandum non quàm magnum pagellarum numerū quis legerit, sed quid quantum uē singulis lucrifecerit, quot neruos, quot ornamenta orationis: & in suum quæque locum singula transferenda sunt: ut gnomæ in gnomarum, proueria in prouerbiorum, phrasēs in phrasium repositorium. Annōn enim uidemus myropolas

κατὰ γαῖαν (ut nostri poëte lectissimis uerbis
 utamur) ἀπὸ τοῦ ἀνθεμώσαν decerpere &
 συμμικτὸν λαμπὸν & λεωνιόωπα πέπλον, & ἀν-
 θια εἰαρινὰ & ῥίγας διονυκίας, quæ omnia non
 confundunt, sed seiungunt singula, tan-
 demque in pyxides recondunt, rosas cum
 rosis, laurum cum lauro, crocum cum cro-
 co: ut possint suo quæque ordine collo-
 cata, quoties opus est, & faciliè inuenire, &
 antidotum ex illorum cōmixtione à Me-
 dico præscripta dicto citius præparare.
 Eadem certè in suum locum repositio eo-
 rum quæ ex lectione collegimus scitè &
 festiuiter dictorum, non potest dici quàm
 sit utilis & ad memoriam iuuandam, & ad
 laudabilem de rebus necessarijs dicendi
 promptitudinem comparandam.

Exposui, Illustris ac Generose Comes,
 qua ratione in Hesiodo legendo utendum
 sit, ut ex eo possit ἐπὶ λέξεσσι λέγδωσ περὶ
 nunc restat ut illum T. G. tutelæ patroci-
 nioque committam: qua quidem in re ni-
 hil me noui absurdiūte facere arbitror.
 Quis enim nescit, fuisse Plinio, naturalis hi-
 storix patronum Vespasianum, Imperato-
 rem iucundissimum: Oppiano, ἀλυστικῶν
 Seuerum principem liberalissimum; Virgi-
 lio,

lio, Georgicoꝝum, Augustum Cæsarem, hominum literatorum amantissimum? Annon igitur & Hesiodus, uetus quidem ille, sed preciosiore quàm fuit hætenus amictu à nobis ornatus, patrono aliquo dignus uideatur, quem & Plinius & Oppianus & Virgilius ut sapientiæ patrem, ut doctrinæ authorem suæ libenter agnoscunt, fatentur, reuerentur? Patrono quoque annón dignus uideatur & iucundissimo, & liberali. & literarum amantissimo? Te igitur, Illustris ac Genorose Comes, patere quaeso, poëtæ tam illustris, tamque tuo quàm te illius patrociniò digni, esse Vespasianum, Seuerum, Augustum. Qua quidem in re te tuæ familiæ, ex qua natus es, insigni & iucunditatis & munificentiae & patrociniij optimarum artium elogio præstantis similem declaraueris. Omitto enim uestrum Vespasianum, HIERONYMVM Fuggerũ, cuius (ut testatur elogium marmoris insculptum) largas inter opes absque curis anxijisque negocijs iucundos inter amicos hilariter ac benignè uitam traducere studium summum fuit. Quàm fuit SEVERO similimus IACOBVS, aui tui frater, OMNI VM SVI ORDINIS AC NATIONIS

ORNAMENTVM, non aliam quidem ob causam, quàm quod (ut testatur marmor) Diuitiar, inusitat, partu, liberalitate in omnes, uitæ integritate, animi magnitudine nulli secundus fuerit. Quàm fuit eidem SEVERO similimus GEORGIVS augustus, munifica bene merédi uirtute insignis. Quàm denique AVGVSTO similimi fuerunt RAIMVNDVS pater, & ANTONIVS patruus, item GEORGIVS, frater tuus, uiri eximia integritate ac munificentia incomparabili, optimarum artium atque rerum antiquarum amantiss. studioforum ac egenorum Patr. & Meccœnates, AVGVSTO non posthabendi. Horum itaque & cognatorum & maiorum tuorum (quorum te similem esse non tam tibi, quàm & cognatis & maioribus magnæ laudi ascribit Hesiodus, qui inter præmia quæ iustos manent, enumerat *ἰονότα τίμνα γονάσιπ*) exemplo, & naturalem historiam & *αἰματίναν* & Georgica HESIODI iucundo vultu suscipe, benigna manu tuere, amore patrio complectere. Quòd si Plinius Vespasiano, Oppianus Seucro, Virgilius Augusto ob patrocinium dignam gratiam retulerunt, ne dubita & HESIODVM, Musarū,

ut

P R A E F A T I O.

25

ut ipse se profitetur, discipulum, tutelæ à
T.G. præstitæ gratiam relaturum & se &
Tuæ Generositatis dignitate dignam.

Bene valeat T.G. A V G V S T A E,

Calendis Februarij, anni

1 5 7 9.

b 5

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ, ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΟΥΣ ΑΙ *πικρόθυμον ἀοιδῆσι λλέϊν-
σαι,*

Δύτε δι' *ἐννέπτε σφίτρον πα-
τέρ ὑμνεῖσαι,*

Ου τε *διὰ βροτοῖ ἀνδρες ὁμῶς, ἀ-
φατοῖ τε φατοῖ τε,*

Ρήτοί τ' *ἄρρητοί τε, διὸς μεγάλοι οἶκῃ.*

Ρέα *ῥ' ἄ βραία, ρέα ἣ βραίουτα χαλῆπει,*

Ρέα *γ' ἀβήηλον μινύθει καὶ ἀδνηλον αἶψα,*

Ρέα *δέ τ' ἰθύνει σκολιόν, καὶ ἀγλύνορα λαρφα*

Ζυς *ὑψιβρεμέτης, ὅς ὑπέρτατα δώματα ναίει.*

Κλυθι *ιδῶν αἰῶν τε, δίκη δ' ἰθυει θέμις*

10 Ταῦν, *ἐγὼ δέ κε πέρσῃ ἐτήτυμα μαθῆσαι μὲν.*

Οὐκ *ἄρα μῦθον ἐλὼν ἐβίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν*

Εἰσι *δύω. τὸν μὲν ἴσιν ἐπαινέσας νοήσας,*

Ἡ δ' *ἐπιμωμῇ δὲ διὰ δ' ἀνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.*

ῥ' ἄ πόλεμόν τε λακὸν καὶ δῆριν ὀφείλει,

Σχετλίν, *ἣ τις τὸν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης*

Ἀθανάτων *βελήσιμ ὄριμ τιμῶσι βαρεῖαν.*

Τὸν δ' *ἐτέρην, προτέρην ῥ' ἐγείνατο νῦν ἄρεθρην,*

Θῆκε δέ *μιν ἱερνίδας ὑψίφυγος, αἰθέρι ναίων,*

Γαῖης τ' *ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν αἰμάνω.*

20 Ἡ τε *καὶ ἀπάλαμνόν πορ, ὁμῶς ἐπὶ ὄργον ἐγείρει.*

Εἰς *ἔτρον γὰρ τίς τε ἰδῶν, ὄργιοι χατίζων,*

ΕΛΣ-

HESIODI OPERA

ET DIES, VLPIO FRANEKENEN-

si Frisio interprete, ita ut uersus
uersui respondeat.

VSAE Pierides, praestantes laude ca-
nendi,

Adsit, patrē celebrātes dicite uestrum,

Dicite cur homines inter sit nobilis ille

Conspiciuq; hic obscurus? Iouis illa uoluntas.

Nam facile extollit, facile elatumq; refrenat,

Et clarum obscurans, obscuri nomen adauget,

Erigit & miserum facile, extinguitq; superbum,

Iuppiter altifremus, cui celsum regia coelum.

Audi cuncta uidens, noscensq; & dirige recte

Hec oracula, ego sic Persen uera docebo.

Scilicet in terris gemina est contentio. uerum

Hanc animaduertens aliquis laudarit, at illam

Dixerit esse malam: sibi nam contrariae utraq;

Seminat illa etenim bellum, litesq; maligna.

Hinc hominum nulli grata est, sed sepe sequuntur,

Atq; colunt illam, dijs instigantibus ipsis.

Alteram at ipse (etenim prior atra nocte creata est)

Terris imposuit summi regnator Olympi

Iuppiter, at longē mortalibus utiliore.

Namq; facit segnem quamuis meminisse laboris.

Qui cernens alium ditescere, dum piger ipse est,

Festinat

πλάσιον, ὅς ποσάλα μὲν ἀρόμεναι, μὲν φυτὸν δὲ,
 οἶκόν τ' οὐ θίβει, πολλοὶ δέ τι γάτονα γάτωρ,
 εἰς ἄφρονον ἀσύνδοντ', ἀγαθὴ δ' ὄρις ἥδε βροτοῖσι.
 καὶ ἡσάμενος ἡσάμα ἡσάμα, καὶ τέτληνι τέτλην.
 καὶ πῶχός πῶχῳ φθενία, καὶ αἰολὸς αἰολῷ.

Ω πέρση, σὺ ἢ ταῦτα τιῶ σὺν πατρίῳ θυμῷ.
 μὴ δέ σ' ὄρις ἡσάματος ἀπ' ὄργῃ θυμὸν ὀρύνοι,
 Νέκε' ἐπιησύνοντ' ἀγορῇ ἐπακτὸν ἰούλα.

30 Ωρην γὰρ τ' ὀλίγη πείλεται κεινίῳ τ' ἀγορεύῳ τι,
 Ω τι νιν μὲν βίος σὺ δὲ οὐκ ἐπικεταναὲς ἡσάματος
 Ωραῖος, τὸν γὰρ φέρει ἀνμῆτορος ἀκτῆν.
 Τὸ ἡσάματος ἀμυνος, γένεια καὶ ἀνμῆτορος
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλαστέρῳ, σοὶ δ' ὑπὲρ δόντορον ἔχει
 Ω δ' ἔρδαν, ἀλλ' αὖθις διακρινήμεθα νεῖκος
 ἰθύνει δίκαιος, αἶ τ' ἐκ δίκης εἰσιρ ἄρισται.
 Ἦδὲ μὲν γὰρ ἡσάματος ἡσάμας, ἀλλὰ τι πολλὰ
 Ἀρπάζωρ ἐφόρει, μέγα ἡσάματος βασιλῆας
 Ὀρσάφης, οἱ τῶν δὲ δίκην ἐθέλῃσι δικάσαι.

40 Νέπιοι, ἡ δ' ἡσάματος ὅσῳ πλέον ἡμῶν παρὶς,
 οὐδ' ὅσον σὺ μαλὰ χη τι καὶ ἀσφοδάλῳ μέγ' ὄναις,
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Εὐκρίτως γὰρ ἡσάματος καὶ ἐπ' ἡματι ὄργασαι,
 Ως τι σέ κ' εἰς σὺν αὐτῶν ἔχει καὶ ἀσφοδάλῳ ἔοντα.
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ ἡσάματος ἡσάματος,
 Εργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο, καὶ ἡμῶν ταλαδργῶν.
 Αλλὰ βρὺς ἐκρυψε, χολωσάμενος φρεσὶν ἡσάματος,
 Ὅττι μὴ ἐξαπάτησε προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

Τέταρτον

OPERA ET DIES.

29

Festinat quoq; arare, & humi defigere plantat.
Tum curare domum: nam uicino emulus usq;
Vicinus ditescenti. ac pugna utilis hæc est.
Sic figulus figulum, sic & fabrum faber odit,
Sic uates uatem malè fert, sic Irus & Irum.

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
Ne mala sic placeat, nulla ut sit cura laborum,
Lis tibi, clamor, rixæq; forumq; sequenti.
Ille etenim lites fugere & contemnere debet,
Cui non plena domus, cui non sunt horrea plena
Maturi fructus, Cereris quem terra dat alma.
Huius si sat habes, age iurgia dira moueto
Ob res alterius: mecum facere amplius istud
Haud licet. at potius rursus causam experiamur
Iudicijs rectis, quæ uel Deus optima dicat.
Quum fieret nostræ sortis diuisio, rapta
Plurima iudicibus sic corrumpendo dedisti
Doniuoris: hanc qui capiunt discernere litem,
Stulti, quos latet, ut toto sit dimidium plus,
Et quanta in molli malua asphodeloq; uoluptas.
Quippe occultarunt homini nunc numina uictum,
At quondam tantum facile una luce parasses,
Vnde anno segnis potuisses uiuere toto:
Continuò ad fumum licuisset ponere stiuam,
Ac tibi cessarent opere mulùmq; boumq;
Abdidit at pater hæc, iratus pectore secum,
Imposuit quòd ei uersuta mente Prometheus.

Hinc

Τένει' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμύσατο λυδία λυγρὰ.
 50 Κρύψει ἢ πῦρ, τὸ μὲν αὖτις εὖς πάς ἱαπείτοιο
 ἔκλειψ' ἀνθρώποισι, διὸς παρὰ μνηστῆρας,
 Ἐρ' ἰώλω τάρβηναι, λαθὼν δὲα τόρπι πέραινον.
 Τὸν τε χολωσάμενος προσέφη νεφελυγόρετα βόους·
 ἱαπίσιονίδη, πάντων πῆρι μέθια εἰδώς,
 Χαίρεις πῦρ λελύφας; καὶ ἐμάς φρούας ἵκαρο πύσας;
 Σοί' αὐτῷ μέγα πῦμα καὶ ἀνδράσιμ' ἰσομοσύοισι.
 Τοῖς δ' ἔγωγ' αὐτὶ πυρὸς δάσω λακὸν, ὧκον ἀπαυλῆς
 Τίρποντ' ἡκατὰ θυμὸν, ἰὸν λακὸν ἀμφαγαπῶντες.

Ὡς ἔφατ', ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

60 Ἡφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλῦθον, ὅττι τάχιστα
 Γαῖαν ὕδα φύραμ, οὐ δ' ἀνθρώπων θέμεν αὐδὸν,
 καὶ Διὸς, ἀθανάτης ἢ θεῆς εἰς ὧπα εἴσκαμ
 Παρθονικαῖς, λακὸν εἶδος, ἐπὶ ἥρατον, αὐτὰρ ἀθλύνω
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν.
 καὶ χάριν ἀμφιχίμαι ἱεφαλῇ χρυσῷ ἀφροδίτῃ,
 καὶ πόθοι ἀργαλίου, καὶ γυποπύκνους μελεδῶνας.
 Ἐρ' ἢ θέμεν ἡνιόχον τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἥθος
 Ἑρμείῳ ἔνταγε, Διὰ κλέτορον ἀργαφόντῃ.

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο διὰ λρονίῳ ἀνὰ νῆι.

70 Αὐτίκα δ' ἐν γαίης πλάσσει λυγρὸς ἀμφιγυγῆς
 Παρθονῶν αἰδοίῃ ἱκετορ, λρονίῳ διὰ βυλάς.
 Ζῶσι ἢ καὶ λίσσονται διὰ γλαυκῶπις ἀθλύν.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ χαρίτες τε θεαί, καὶ πότνια παῖδες,
 Ὀρμυς χρυσῆς ἐβισαν χροί, ἀμφὶ ἢ τέλει γε
 Ὀρμυς χρυσῆς ἐβισαν χροί, ἀμφὶ ἢ τέλει γε
 Ὀρμυς χρυσῆς ἐβισαν χροί, ἀμφὶ ἢ τέλει γε

Πάντα

OPERA ET DIES.

31

Hinc generi humano mala tristia plurima struxit.
 Primum occultauit seuis mortalibus ignem,
 Quem satus Iapeto rursus est furatus in usum
 Humanum, in ferula deportans clam Ioue summo.
 At pater offensus, uerbis est talibus usus:
 Qui superas cunctos ô calliditate Prometheu,
 Ob me deceptum ac sublatum letus es ignem:
 Sed dolor hinc ingens tibi erit, cunctisq; futuris.
 His dabo nanq; malum, mihi quod furatus es ignem,
 Ob quod gaudebunt cuncti, propriū malum amantes.
 Sic dixit, risiq; parens hominumq; deūmq;
 Vulcanoq; iubet, properanter fingeret udo
 E' limo plasma, huic uires hominisq; loquelam
 Inderet, ac uultu cœlestibus assimilaret
 Virginibus, forma effingens pulchra: inde Mineruam,
 Cum textura alias artes quoq; tradere mandat.
 Et Venerem, capiti speciosum adhibere decorem,
 Atq; comes desiderium curasq; uoraces.
 Addere fallaces mores, mentemq; caninam,
 Mercurium iussit, tibi qui caput abscidit Arge.
 Dixit, & implebant patris omnes iussa uolentes.
 Extemplò è terra primus pede claudus utroq;
 Mulciber effinxit diuæ simile omnia plasma.
 At cinxit, uarieq; ornauit cæsia Pallas.
 Undiq; per totum Charites, Suadelæq; corpus
 Contorta ex auro posuere monilia fuluo.
 Pulchricomæ uernis cinxerunt floribus Hore.

Aptauit

Γαῖτα δὲ οἱ χοῖ ἰόμορον ἐφάρμοσε παλλὰς Ἀθήνη·

Ἐν δ' αἶρα οἱ πτόθιοι διὰ κήτορος ἀργυφόντης

Υπὸ δαΐδ' αἰμολίης τε λόγῳ, καὶ ἐπίκλοπον ἦθος

Τούτῃ, διὸς βελῆσι βαρυήπυσιν, οὐδ' αἶρα φωνὴν

80 Θῆκε θεῶν ἠῶρυξ, ἐνέμνητι δὲ τῶνδε γυναικῶν

Γαυδάρκῳ, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

Δῶρον ἰδώρασαν, πῶμ' ἀνδράσιρ' ἀλφυσῆσιν.

Αὐτὰρ ἰπείδολον αἰπὺν ἀμύχανον ἐξετίλειπον,

εἰς ἐπιμυθία πῆμπε πατὸρ ἠλυθὸρ ἀργυφόντην,

Δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχυὴν ἄγγελον, ἔδ' ἐπιμυθὺς

Ἐφράσαθ' ὥς οἱ ἔαπε προμυθόντι, μὴ πῶτε Δῶρον

Διφαδῆαι παρ' ἑλνὸς ὀλυμπίην, ἀλλ' ἀποπέμψαι

Ἐξοπίσω, μὴ πῦ τι ἱκανὸν θνητοῖσι γούνηται.

Αὐτὰρ ὁ Διξάμοφος, ὃ τε δὴ ἱκανὸν εἶχ' οὔνεσθαι.

90 Φοῖν μὲν γὰρ ζώοντα ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,

Νόσφιρ' ἄτορ ἱκανῶν, καὶ ἄτορ χαλεποῖσι πόνοισι,

Νέσσωρ' ἀργαλίων, αἵ τ' ἀνδράσι γῆρας ἰδωκῶν·

Αἰψὰ γὰρ ἐν ἱκανότητι βροτοὶ ἡταγυράσονται.

Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πῖθον μέγα πῶμ' ἀφελῶσα,

Ἐσπίδα δ' ἀνθρώποισι δ' ἐμύσατο ἠΐδεια λυγρὰ.

Μῦθον δ' αὐτόθι ἑλπίς ἐν ἀρρήτοις δόμοισι

Ἐνδορ' ἱμῶν, πῖθον ὑπὸ χείρεσσιν ἠδὲ θύραζε

Ἐξέπηλ', πρόωρον γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πῖθον,

Ἀγίοχῳ βελῆσι διὸς νεφεληγόρεταο.

100 Ἀλλὰ ᾗ μύθῳ λυγρὰ ἱατ' ἀνθρώπων ἀλάλῃαι.

Πλεῖν μὲν γὰρ γαῖα ἱκανῶν, πλεῖν δ' ὀρέσσασθαι.

Νέσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμίρην, ἢ ἐπὶ νηΐϊ,

Ἀπτόμεναι·

Aptauit reliquum mundum Tritonia Pallas.
Instruxit pectus Maia genitrice creatus,
Vasfriciam imponens, mendacia uerba, dolosos
Mores: consilium Iouis hoc erat, indidit idem
Præco deum nomen mulieri, nomine recto
Pandoram appellans: illam quod quisq; deorum
Dono donarat, quod non hominum fuit ex re.

Postquam igitur factus dolus insuperabilis esset,
Tum pater omnipotens cum dono Epimethea adire t^h
Iussit Mercurium, qui nuncius astricolarum est.
Immemor ast erat hic, frater quod iusserat olim,
Ne Iouis acciperet donum, sed sperneret à se
Dimittens iterum, ne cladis origo sit orbi:
At miser accipiens, malum habens tum deniq; sensit.
Ante epimethei erratum mala cognita nulla
Prorsus erant, facilis sed uita erat absq; labore,
Difficiles aberant morbi senium accelerantes:
(Namq; statim inq; malis homines morbisq; senescunt)
At mulier digitis dum tollit opercula uasi,
Omne malū, ledens homines graue, sparsit in orbem.
Sola ibi se in firmis tenuit spes ædibus, intus
Pixidis ad labrum latitans non euolat extrā.
Atq; etiam citius rursus uas tegmine clausit,
Consilium, mentemq; Iouis Pandora secuta.
In terram exiliit reliquum genus omne malorum.
Hinc mare nunc illis est plenum, plenaq; terra,
Nocte dicq; homines miseros inuadere nunquam

Αὐτόματοι φοιτῶσι, λιπαρὰ θνητοῖσι φέρουσαι,
Σιγῇ, ἵπαι φωνὴν ἐξείλιτο μηϊέτα ῥύς.

Οὕτως ὅτι πᾶσι διὸς νόον ἐξαλείψαι,
Εἰ δ' ἰθέλας, ἐτόρόν τοι ἐγὼ λόγον ἱεροφυῶσα
Εὐ καὶ ἐπισταμύνως, σὺ δ' οὐ φρεσὶ βάλλεις σῆσιν.

Ὡς ὑμῶν γεγάσσι θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
Χρυσίον μὲν πρῶτις γένος μόροπων ἀνθρώπων
110 Αθάνατοι ποίησαν, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
οἳ μὲν ἐπὶ ἱρόνῃ ἦσαν, ὅτ' ἔκταντο ἐμδασίλυσον.
Ὡς τε θεοὶ δ' ἔσχωρ, ἀνδρεία θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιρ ἄτορ τε πόνων καὶ οἴζυνος, ἡδέ τι διαπὸρ
Γῆρας ἐπλοῦ, αἰεὶ ἢ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοίαι
τέρποντ' οὐ θαλίῃσι, λιπαῶν ἐντοδρῶν ἀπάντων.
Θνησκον δ' ὡς ὑπὸν διδμυμόνοι, ἰδὼλ' ἢ παύτα
τοῖσιν ἔλιν, λιαρπὸν δ' ἐφόρει βέδωρος ἄρρα
αὐτομάτη, πολλὸν τε καὶ ἄρθονοι, οἳ δ' ἰβελιμοί,
Ἥουχοι ὄργα νέμοιο σὺν ἰδλοῖσιν πολέταςιν.

120 Αὐτὰρ ἐπεὶ πον τῷτο γένος λιπαρὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι διὸς μεγάλα διὰ βυλάς,
ἑδλοὶ, ἐπιχθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
οἳ ῥα φυλάσσουσὶ τι δίκας καὶ χέτλια ὄργα,
ἡδ' ῥα ἰσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
ἔλθοδοῖται, καὶ τῷτο γένος βασιλῆϊον ἔχον.

Δούτορον αὐτε γένος πολὺν χαρότορον μετόπισθον
ἀργύριον παῖσαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσίῳ ἔτε φύλιν οὐαλίγκιον, ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἱπὰτορ μὲν πᾶς ἔτα παρὰ μῆτιρ καδνῇ

Εὐρίφειτ'

Exangues cessant morbi mala multa ferentes,
Et tacitè adueniunt.nam uox est à Ioue dempta:
Sic non ulla Iouis mentem euitare potestas.
Nunc aliud referam,si non audire graueris,
Ordine quodq; suo memorans,tu mente reconde.

Postquam unà nati dij,mortalesq; fuerunt,
Primum fecerunt hominum genus aureum,Olympi
Qui celsas habitant aedes dij sine carentes:
Hiq; homines coeli Saturno sceptrā tenente
Vinebant,exerat dijs uita simillima,curis
Aeruminiq; uacans,nunquam quassata senectā,
Robore semper erant simili manuumq; pedumq;
Perpetuas epulas agitabant pectore leti,
Mors accedebat tanquam sopor illa fuisset,
Commoda nulla aberant,immoscos terra ferebat
Sponte sua fructus,illi sine murmure donis
Diuim uinebant,inter se pace fruētes.
At genus hoc postquam tellus contextit in aluo,
Continuò facti sunt diui mente Tonantis,
Atq; colunt terras,hominum custodiam agentes,
Qui nunc quid iuste obseruant,quid fiat iniquè,
Aere uestiti,peragranētes undiq; terram,
Diuitias tribuunt:regale hoc munus eorum est.

Iudè genus superi fecere argenteum Olympi,
Longè deterius multis in partibus aureo,
Haud mentis probitate,ualeus,haud indole tantum.
Tempore at hoc hominū,bis quinquaginta per annos

130 Ετρίφειτ' ἀθάλων μίγανθιος ὧ ἐνὶ οἴκῳ.
 Ἀλλ' ὅταν ἡβήσαι, καὶ ἦβες μέτρον ἰκοίτο,
 Γαυρῆδιον ἴωσιν ἐπὶ χρόνον ἄλγχι' ἐχούτης
 Ἀφραδίας, ὕβρις γὰρ αἰτάδαλλον ἐκ ἐδιδυαύτο
 Ἀλλήλων ἀπέχων, καὶ ἀθανάτους θοράπινεν
 Ἡβειλον, καὶ ἔρδειν μακαρίων ἰστροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἡ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἦβια, τὰς μὲν ἐπὶ πτα
 Ζοῦς λιρονίδης ἐκρυψε χολύμονος, ὕπνα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδειν μακαρίεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλύμπου ἔχοντι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γούης κατὰ γαῖα κάλυψε,

140 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Διὸς υἱοὶ, ἀλλ' ἑμῶς τιμὴ καὶ τοῖσι πενθεῖ.
 Ζοῦς ἢ παῖρ τρίτον ἄλλο γούος μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκινον ποῖνο, ἐκ ἀργυρῷ ὅδρῳ ἑμοιον,
 Εὐμελιαῦ, θανόντε καὶ ὀμβριμον, οἷσιν ἄρκος
 Εργ' ἑμὲ φονόρῳ, καὶ ὕβρις ὅδε σίτον
 Ἡδίων, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον πρᾶδρόφρονά θυμόν,
 Ἀπλάστοι μεγάλα ἢ βίη, καὶ χεῖρες ἀαπτοί,
 Εξ ὧμων ἐπέφυγον ἐπὶ γαστροῖς μελέεσιν.
 Τοῖς δ' ἰὺ χάλκεια μὲν τεύχεα, χάλκιοι δέ τε οἶκοι,
 150 Χαλκῷ δ' ἄργαζοντο, μέλας δ' ἐκ ἴσκι σιόλαρος.
 Καὶ τοὶ μὲν χείρεσιν ὑπὸ σφιδέρῃσι λαμόντες,
 Βῆσαν ἐκ νηυσὶν ἀέροντες ἱερῶς αἰόλας,
 Νώνυμοι θανάτος ἢ, καὶ ἐκπαγλὺς πόρ' ἰόντας,
 Εἶλε μέλας λαμπρόν δ' ἔλπετο φάος ἡελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γούος κατὰ γαῖα κάλυψε,

Ἀνθὶς ἐπ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πελυβοῖσιν

Ζοῦς

Matris lacte domi uinebat paruulus infans.
 Sed quum pubertas iam plenaq; contigit ætas,
 Tempus ad exiguum post illis uita manebat.
 Plurima uiderunt mala.namq; iniuria nunquam
 Mutua cessabat, reuerentia nulla deorum,
 Nullus erat cultus, nulla aris sacra ferebant,
 Ut mos est alijs mortalibus. hinc pater altus
 Iuppiter accensus, merita illos perdidit ira,
 Quod superis nullos dare dignarentur honores.

At genus hoc postquam tellus quoq; texit in alio,
 Illis sub terris sedes habitare secundas
 Sunt iussi, atq; illic non sunt ab honore remoti.
 Aeneum at hinc hominum genus alti rector olympi
 Iuppiter æquandum non parte argenteo in ulla,
 Quercubus ex duris fecit durum ualidumq;
 Mars erat bis eardi, et uesana libido nocendi.
 Non frugem ederunt, adamantis pectus habentes,
 Infandum suberat robur, fortesq; lacerti
 Pendebant de humeris, mēbra omnia crassa ferebant:
 Arma quidem ex solido constabant ære, domusq;
 Omnia (adhuc ferro tunc ignoto) ex ære parabant.
 Vita illis proprio manuum finita furore est,
 Attraq; Plutonis nullo cum nomine regna
 Intrarunt: quamuis fortes, quamuisq; superbos,
 Mors tamen inuasit, solemq; relinquere fecit.

At genus hoc postquam tellus quoq; texit in alio,
 Iuppiter in terris Saturni filius inde

- Ζούς ἱερνίδης ποίσει, δεικατόντορον καὶ ἄλκον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένος, δι' ἡλαλέοντα
 Ἡμίθειοι, προτέρη γονεὺ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 160 Καὶ τὸν μὲν πόλεμόν τε λιπὸς, καὶ φίλοισι αἰνῇ,
 Τὸς μὲν ἐφ' ἐπὶ πύλῳ θήβη παδμυίδι γαίῃ
 Ωλεσε μαρναμένους μύλων ὅθεν οἰδιπόδαο.
 Τὸς ἧ καὶ οὐ νῆοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Εἰς τροίλῳ ἀγαγὼν, ἐλοῦνς εὖν' ἡνίομοιο,
 Ενθ' ἦτοι μόν τὸς θανάτῳ τέλος ἀμφικάλυψε.
 Τοῖς ἧ δὲ χ' ἀνθρώπων βίοντα καὶ ἦβ' ὀπάσας
 Ζούς ἱερνίδης καθορύσσει πατὴρ ἐς πέρατα γαίης.
 Καὶ τοι μὲν γαῖοισιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Εὐμακάρων νήσοισι, παρ' ὠκεανὸν βαθυδίνῳ,
 170 Ολβιοὶ ἦρωες, τοῖσι μελινδία ἡαρπὸν
 Τρεῖς ἔταρ θαλάσσι φέρει ζείδωρος ἄρνη.
 Μυκὴν ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὰρ πέμπησισι μίαναι
 Ἀνδρασίην, ἢ ἢ πρόδ' εὖ θανάτῳ, ἢ ἐπὶ πύλῳ γονέδαι.
 Νυνὶ γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον, ὅδε ποτ' ἤμαρ
 Γαυσοῖν καὶ ἡμάτιν καὶ οἰζύνος, ὅδε τι νῦν ἦρ,
 Φθεράμοτον, χαλκίπας ἧ θεοὶ δῶκεσι μέγαναι.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζετ' αἰδοῖα λιανοῖσιν.
 Ζούς δ' ὀλέσει καὶ τὸτο γένος μόρῳ πῶν ἀνθρώπων,
 Εὐτ' αὖ γεινόμενοι πολιορκήσονται τελέθουσιν,
 180 Οὐδέ τι πατρὶ παίδεσσιν ὁμοῖος, ὅδε τι παῖδες,
 Οὐδέ ξένος ξενόδοκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ.
 Οὐδέ τι καὶ σὺ γνηῖος φίλος ἐοῖται ὡς τὸ πάρος ποτ'.
 Αἶψα ἧ γηράσῃονας ἀτιμύσσει τοκῆας,

Rursum aliud fecit quartum præstantium atq;
Iustius heroum genus, ipsis equiparandum
Dijs, ac semideos hos secla priora uocabant.
Abstulit at nimius bellorum arderq; furorq;
Hos septem geminae Cadmeæ ad mœnia Thebes
Ob uia pugnantes pecora, atq; ipsum Oedipe regnum,
Illos nauigio sala per spumantia ponti
Ad Troiam uentos, te propter Tyndaris alma,
Oppressuq; illic mors ultima linea rerum,
Iuppiter ac simul hos ad mundi extrema remouit,
Longè à terricolis tribuens uitamq; domosq;
Atq; quidem leti semper uacuisq; dolore
Calcant Elysios campos prope littora uasti
Oceani. hic illis dulcemq; unoquoq; ter anno
Effundit fructum mater gratissima tellus.

Dij utinam quinta mihi uitam etate negassent,
Sed nascendus adhuc miser essem, aut mortuus olim:
Ferreum enim nunc est genus, intermissio nunquam,
Nunquam finis erit noctuæ diuæ malorum,
Perpetuis hominum dij stringent pectora curis.
Ast aliquando malis his succedent bona rursum.
Nãq; pater genus hoc hominũ quoq; morte domabit,
Vtraq; quum fuerint iam cani tempora facti.
Nec similis nato genitor, nec filius illi,
Nec socius socio, nec fidus suscipienti
Hospes erit, proprio nec fratri frater, ut ante:
Despicient senio sessos sine honore parentes,

- Μίμνονται δ' ἄρα τὸς χαλκοῖς βάλλοντες ἐπίοσι
 Σχέτλιοι, ὃ δὲ θύωρ ὅπιν ἀδότης, ὃ δὲ μὲν οἱ γε
 Γηραίῃσι τοκοῦσιν ἀποδρεπῆναι δοῖον,
 Χαροδίῃαι, ἑτάροις δ' ἐτέρα πόλιν ἐξαλαπάξα.
 Οὐδέ τις σῶρκα χάρις ἐοσῆται, ὅτι δυνάει,
 Οὐτ' ἀγαθὸν μᾶλλον ἢ ἱακῶν ριπῆναι, καὶ ὄβριον
 190 Ἀνέρα τιμήσουσι. Δίῃ δ' οὐ χάρις, καὶ ἀδωὸς
 Οὐκ ἐγώ. βλάψαι δ' ὃ ἱακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολοῖσις οὐέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὀμᾶται.
 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν εἰς ἄνθρωποις ἅπασιν
 Δυσκίλαδος, ἱακὸς χαρῆς, ὃ μαρτῆσαι στυγρόντες.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς ἄλκυμον ἀπὸ χθονὸς στυγροδάνας,
 Λουνοῖσιν φερίῃσι καλυψαμένον χροῖα ἱαλόν,
 Αθανάτων μετὰ φῶλον τεκν, περιπόντ' αἰθρώπας,
 Αἰδώς καὶ νύμφησις. τὰ ἢ λείψεται ἄλγεια λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, ἱακὸς δ' ἔκ ἐοσεται ἄλγος.
 200 Νῦν δ' αἶνον βασιλῆος ὄρω, φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
 Ωδ' ἱρῆς προστάπον ἀνδρὶνα ποικιλόδαρον,
 Υψι μάλ' οὐ νειφίῃσι φέρων ὀνύχιασι μιμαρπῆς.
 Ηδ' ἐλὶν γναμπῆϊσι πεπαρμένον ἀμφ' ὀνύχιασι
 Μύρτεο, τίλιν δ' ὄγ' ἐκινερατίως πρὸς μῦθον ἔαπε·
 Δαιμονίη, τί λήλακας; ἔχαι νύ σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῇ δ' αἶς ἦ ο' αὐτὴ γνῶντο γάγῳ, καὶ αἰοδὸν εἴσαν.
 Δᾶπνον δ' αἶν' ἐβίλω πομπόμοι, καὶ μεθύσω.
 Αφρων, δ' ὅς κ' ἐβίλοι πρὸς ἱερίδονας ἀντιφθέζην,
 Νίνης τε σίρεται, πρὸς τ' αἰχμασίον ἄλγεια πάσσα.
 210 Ως ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρῆς, παννύκτης ὄρεσι.

Insuper audebunt duris incessere uerbis,
 Vt pote nec numen reuerentes. adde quod ipsi
 Dira seni patri proles alimenta negabit.
 Ius erit in dextra, suaq; alterna oppida scindent.
 Vir bonus aut iustus nullius fiet honoris,
 Sed magis insignem sua per scelera atq; rapinas
 Suspicient, cedit ius dextra, nec pudor ullus
 Notus erit, sallet probum & improbus, ore dolofo
 Verba obliqua loquens, periuriaq; insuper addens.
 Deniq; liuor edax, pallens, tristisq; malisq;
 Alterius gaudens, homines se sparget in omnes.
 Tum Pudor & Nemesis, duo maxima numina, coeli
 Antiquas repetent sedes, uelamine corpus
 Obiecti niueo, terramq; hominesq; superbos
 Gaudebunt liquisse: quibus tamen agra relinquent
 Tot mala, quae nullo poterunt medicamine tolli.
 Nunc age principibus referam, doctis licet ipsis,
 Fabellam. Accipiter sic paruam ad aedona dixit,
 Alta in nube ferens, conuellensq; unguibus atris.
 Hec miserè eluxit curua lacerata sub ungue,
 At fuit accipitri uox illa tyrannica diro:
 Quid garris demens? nunc longè fortior in te
 Ius habet, hanc tibi cantrici, quā duco, sequendum.
 Nunc mihi si placeat, tibi parcam, aut coena futura est.
 Stultus, maiori cupiens contendere contra,
 Vincitur, atq; ignominiam cum clade reportat.
 Sic ait accipiter, sulcans celeri aera penna.

- Ω πόρσιν, σὺ δ' ἄκυσ δίκης, μὲθ' ὕβριω δφειλλεῖ.
 Ὑβρις γὰρ τε λιπὴν δαλῶ βροτῶ, ὃ δὲ μὲν ἰδὼς
 Ρηϊδίως φόβον διώκται. βαρύνθαι δὲ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 Εγκύρσας ἄτησιν. ἰδὼς δ' ἐτέρῃσι παρελθῶν
 Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια. Δίκην δ' ὑπὲρ ὕβριος ἶχα,
 Ες τέλος ἐξελθῶσα. παθὼν δέ τι νέπιος ἔγνω.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχα ὄρπος ἅμα σπολιῇσι δίκῃσιν.
 Τῆς ἧ' δίκης ρόθος, ἐλκομόνης ἢ κ' ἀνδρεῖ ἀγῶσι
 Δωροφάγοι, σπολιαῖς ἧ' δίκαις ἔφηνωσι θέμιστας.
 220 Ἡ δ' ἐπιταὶ λαλίσσα πόλιν τε καὶ ἦβαι λαῶν,
 Ἡέρα ἰδομμένη, λιπὼν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 Οἱ τέρμιν ἐφιλᾶνσι, καὶ ἐν ἰθείᾳ σῆμαιν,
 Οἱ ἧ' δίκας ξείνοισι καὶ ἐν δέμοισι διδῶσι
 ἰθείας, καὶ μή τι παρεμβαίνουσι δίκαιν,
 Τοῖσ' ἔτεθηκε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθίσουσιν ἐν αὐτῇ.
 Εἰρλίην δ' ἀνά γλῶ λιγροτρόφος, ὃ δέποι' αὐτοῖς
 Αργαλίων πόλεμον τεκμαίρεται σὺν ὅσπα ἴσους.
 Οὐδέ ποτ' ἰθὺ δίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ἰσχυθεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλῆς ἧ' μεμηλότα ὄργα νέμονται,
 230 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολλὴν βίον. ὕρεισι ἧ' ἀρῶς
 Αἰρη μὲν τε φέρει βαλανύς, μέσση ἧ' μελίσσας.
 Εἰροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς λιταβεβρέχθαι.
 Τίθηται ἧ' γωαῖνες ἰοιμότα τέσσα γονοῦσιν,
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπόρες, ὃ δ' ἐπὶ νηῶν
 Νέουσονται, λιαρπὸν ἧ' φέρει ζείδωρος ἄρτρα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνηε λιπὴν, καὶ χέτλια ὄργα,
 Τοῖς ἧ' δίκην ἔφρονίστας τεκμαίρεται σὺν ὅσπα ἴσους.

Tu sequere ô Perse iustam, iniustumq; relinque,
Nam multum petulans homines iniuria ledit,
Quam uir ferre nequit patiens, quin corde mouetur
Cladem ullam accipiens: melior sic semita monstrans
Iusticiam, cedit quoq; tandem iniuria iuri
Succumbens, stultus non nouerit hoc nisi passus.
Iamq; statim comes est iuri periurium iniquo.
Iusticia huc sequitur, trahitur quocunq; ab auaris,
Iudiciis, quos lege sinit decernere iniqua.
Hinc lachrymans urbis uicos populumq; pererrat
Acre testa, illis secum mala plurima uoluens,
A' quibus exacta est, fraudataq; partibus equis.
Qui uerò externis ex ciuibz omnia iuste
Distribuunt, nil flectentes à tramite recto,
His uiret urbs, populiq; uigent, atq; omnia florent,
Pax iuuenum nutrix usq; est, non horrida bella
Latiuidens illis immittit iuppiter unquam,
Nec populos inter rerum ulla penuria iustos,
Insunt epulis in sacris parta labore,
Terra dat immensos fructus, in montibus altum
Quercus fert glandes caput, est apis incola uentris;
Grex ouium lana per agros incedit onustus,
Et similem sobolem genitrices patribus edunt,
Deniq; cunctarum rerum ubertate fruuntur,
Non scaudunt naues, tellus uictum alma ministrat.
At quibus est cordi mala uis, malefactaq; dira,
Destinat extemplo his Saturnius aethere poenas.

Nominis

Πολλάκις ἢ ξύμπασα πόλεις ἱκανὸν ἀνδρῶς ἐπαινεῖ,
ὅς τις ἀλκιραίνει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται.

- 240 Τοῖσι δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπάγαγε πῆμα ἱερυνίων,
Λιμὸν ὁμῶ καὶ λοιμὸν ἀποφθνήσκει ἢ λαοί.
Οὐδὲ γυναικες τίψαισι, μινύθουσι ἢ οἶκοι,
Ζηνὸς φραδομοσύνης Ὀλυμπίῃ· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἡ τῶν γε στρατὸν σύρω ἀπώλειον, εἴ οἱ τᾶχος,
Ἡ νείας σὺ πόντῳ ἱερυνίδης ἀποτίννεται αὐτῶν.

Ὡ βασιλᾶς, ὅμῃς ἢ καταφράσιδε καὶ αὐτοὶ
Τίλωδε Διῶν, ἐγγυὲ γὰρ σὺ ἀνθρώποισιμ ἔσσεαι
Ἀθάνατοι λόνουσιμ, ὅσοι σκολιῶσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τέβουσι, θεῶν ὅπιμ ἢ ἀλέγοντες.

- 250 Τρεῖς γὰρ μέγιστοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτᾶρη
Ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
Οἳ γὰρ φυλάσσουσιν τε Δίνας καὶ χέτλια ὄργα,
Ἡδὲ γὰρ ἐσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐν αἶαν.
Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη Διὸς ἐπιγεγαῖα,
Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
Καί γ' ὅπότ' αὖ τις μιν βλάπῃ σκολιῶς ὀνοτάζου,
Αὐτίκα παρ' Διὶ πατρὶ καθεζομένου ἱερυνίῳι,
Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἱ λυγρὰ νοσύντες,

- 260 Ἄλλῃ παρῆλιναι Δίνας σκολιῶς σφύροντες.
Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες, ἰδυέτε μύθας,
Δωροφάγοι σκολιῶν ἢ Διπῶν ἐπιπάγχυ λάβιδε.
Οἳ αὐτῷ ἱκανὰ τόνχει ἀνὴρ, ἄλλω ἱκανὰ τόνχωρ.
Ἡ ἢ ἱκανὴ βελὴ τῷ βελόνουσι ἱκανίγῃ.

Nomine sæpe uiri scelerati urbs plectitur omnis,
Qui peccet, faciatq; Ioui non facta ferenda.
Verum ut subiiciam mala quæ Deus æthere mittit,
Dat cum peste famem, tacta omnis plebs cadit igni,
Incedunt sterili mulieres uentre, domusq;
Ac stirpes pereunt, supero id rectore uolente,
Agmina qui nunc sternit eorum aut moenia frangit,
Currentesq; rates disrumpit in æquore seuus.

O uos qui regitis terras, aduertite mentem
Huc ad iusticiam, quoniam superi prope nos sunt
Dij, qui cuncta uident, et eos qui per mala iura
Defraudant alios, spreta ratione decorum.
Ter numerum exuperant caelestia nomina, terram
Quæ nobiscum habitant, in tutelam data nostrum.
Illaq; quid inscè obseruant, quid fiat iniquè,
Aere tecta, omnem pedibus peragrantia terram.
Ipsaq; iusticia est uirgo Ioue nata parente,
Clara deos inter superos, reuerendaq; multum.
Quam si quis uiolet, meritioue fraudet honore,
Continuò ante pedes residens patris Iouis alti,
Humane exponit mentis scelera, et dare poenas
Vult fraudis, populi rectores, qui sacra iura
Detorquent, mala dum ob nummum sententia fertur.
Sed memor ô iudex horum, tua dirige rectè
Iudicia, et capiant te obliuia iuris iniqui.
Noxius ipse sibi est, alij qui querit obesse,
Consiliumq; malum danti fert maxima damna.

Perfpicit

- (Γαῦτα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμοί, καὶ πάντα νοήσας,
 Καί νυ τὰ δ' αἶν' ἐθέλων ἐπιθέρνετο, καὶ ἐλάθαι
 Οἶλιν δὴ καὶ τλήναι δίκην πόλλος οὐτός ἐργε.
 Νυνὶ γ' ἐγὼ μὲν αὐτὸς οἷ' ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶμι, μὲν ἔμους ὕδ' ἐπὶ ἑκατόν, αὐδρα δίκαιον
 270 Εμμοναι, εἰ μάψωγε δίκην ἀδικατόρος ἔξα.
 Ἀλλὰ τὰ γ' ὕψω ἑολπα τελευτῶν δία τόρπι κίχυνον.
 Ὡς πέρσῃ, σὺν δ' αὐτὰ μετὰ φρεσὶ βάλλειο σῆισιν,
 Καί νυ δίκης ἐπέσσυτο, βίης δ' ἐπιλήθει πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον δαίταξε κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν, καὶ θηροῖ, καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 Ἐδαιμ ἀλλήλους ἐπὶ δ' αἰὶν ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς.
 Ἀνθρώποισι δ' ἐδωκε δίκην, καὶ πολλὸν ἀΐσιν
 Γίνεται, εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν,
 Γινώσκων, τῷ μόντ' ὄλβον δαίδαλ' οὐδ' ὀνύχα ῥύνει.
 280 Ὅς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας,
 Ὑσούσῃαι, σὺν δ' αἰὶν ἐπὶ δίκην βλάψας, γένεσθαι δαίδαλ',
 Τῷ δέ τ' ἀμαυροτέρῃ γονεὶ μετόπισθε λείπειται.
 Ἀνδρὸς δ' οὐδ' ὄρκον γονεὶ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἰδὼν ἑοίκατο ὄρω μέγα νήπιον πέρσῃ.
 Τλήν μόντοι ἑκατόν τε καὶ ἑκατόν ἐστιν ἐλέδαι
 Ρηϊδίως, ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωτὰ θεοὶ προπαροῖον ἐθικαν
 Ἀθανάτοιο μακρὸς δ' καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον, ἐπὶ δ' εἰς ἄσπερον ἵκηται,
 290 Ρηϊδίῳ δ' ἔπειτα πείλα, χαλεπή πόρ' ἔσσα.
 Οὗτος μὲν πάντας, ὅς αὐτῷ πάντα νοήσει,

Perspicit ac sentit sacrum Iouis omnia lumen,
 Nunc uidet et nobis quid agatur, si uelit, illum
 Nec latet hac quodnam ius exercetur in urbe.
 Ast ego mortales inter iustus minimè essem,
 Filius aut itidem, si peccatum foret, esse
 Iustum, aut premia si iniustum maiora manerent.
 Talia sed minimè est facturus Iuppiter unquam.

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
 Audi iusticiæ; uimq; obliuiscere diram.
 Hanc etenim legem nobis Deus ipse reliquit.
 Piscibus at, nemorumq; feris, auibq; se ut ipsi
 Inuicem edant: iuris quia non discrimen in illis.
 Iusticiam nobis, quæ præstantissima longè est,
 Tradidit, et quoties audet quis dicere uerum
 Existens testis, Deus huic dat prospera cuncta:
 Qui dum testis adest, temerè periuria iurans
 Mentitur, ledens hic ius, magis leditur ipse.
 Nam genus ipsius perit, atq; extinguitur omne:
 At genus in claro iusti post nomine uiuit.

Nunc tibi præcipue memorabo salubria Perse.
 Scilicet ex uitijis facile est uel prendere turbam:
 Nam uia non longa est, foribus uicina morantur.
 At regina graui uirtus sudore paratur,
 Est uia difficilis, præceps, longa, aspera ad illam.
 Principio: postquam iam stas in uertice summo,
 Tum facilis, tum fit dulcis, licet antè molesta.
 Optimus ille uir est, primusq; sibi omnia noscens

Consulere

Φροσάμενος, τὰ κ' ἔπατα καὶ εἰς τέλος ἔσιμ' ἀμείνων.
 Ἐδὼς δ' αὖτε ἱππῆες, ῥε δ' εἰπόντι πύθεται.
 Οἱ δέ κε μήθ' ὠτῶ γένε, μήτ' ἄλλω ἀπύων
 Ἐν θυμῷ βάλλονται, ὃ δ' αὖτ' ἀρχῆος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μνημονόος αἰὲν ἐφίμῃς,
 Ἐργάζου πύρρον διὸν γούος, ὄφρα σε λεμὸς
 Ἐχθαίρη, φιλήη δέ σ' εὐστέφανος ἀκνηστήρ
 Λιλοῖν, βίοντι γ' ἧ τλήν πῖμπλῃσι καλλιῖν.

300 Λιμὸς γὰρ τοι πάμπαν ἀόργῳ σύμφορος ἀνδρεί.
 Τῷ δὲ θεοὶ νημεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅσπῃν ἀόργος
 Ζῶν, λευφύνεας, ἠθέροις ἱκελὸς ἑρμῖν,
 Οἱ τε μολισάων ἡμάτοισιν τρήχουσιν ἀόργοι,
 Ἐδιδόντες, σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἔστω μέτρα ἡσομένων,
 Ως κέ τοι ἡραίῃς βίοντι πλῆθυσιν ἡαλιαί.
 Ἐξ ὄργων δ' αὖδρες πολὺ μῆλοι τ' ἄφραοί τε.
 Καί τ' ὄργαζόμενος πολλὸν φίλτορος ἀθανάτοισιν
 Ἐοισαί, καὶ δὲ βροτοῖς, μάλα γὰρ στυγίεσσιν ἀόργος.
 Ἐργον δ' ἔδδον ὄναδος, ἀόργῃν δὲ τ' ὄναδος.

310 Εἰ δὲ ἴον ὄργαζῃ, τάχα σὺ ζελεύσῃ ἀόργος,
 Πλατύνῃ, πλῆττω δ' ἀρετῇ καὶ ἠὲ δὸς ὀκνηδῇ,
 Δαίμονι δ' οἷος ἱππῆα, τὸ ὄργαζέσθαι ἀμεινον,
 Εἰ περ ἀπ' ἀλλοτρίων ἡτις αὖν αἰσίδφρονα θυμὸν
 Εἰς ὄργον τρέψας, μελετᾷς βίαν, ὥς σὺ ἡελσύν.
 Αἰδώς δ' ἔκ ἀγαθῇ ἡεχνημόνῳ ἄνδρα ἡομίζε.
 Αἰδώς, ἥ τ' αὖδρας μέγα σίνεται, καὶ δ' ὀνίνου.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνελβίη, θαρσύνος γ' πρὸς ὄλβῳ.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἄρπηκῃ, θέουσδ' ἡ, πολλὸν ἀμείνων.

Εἰ γὰρ

Consulere expendens quæ post prodesse ualebunt.
 Sed bonus hinc ille est, audit qui recta monenti.
 Qui sibi consulere ignorat, nolitq; monenti
 Auscultare alij, nullusq; & inutilis hic est.
 Sed tu nostra animo semper præcepta reuoluens,
 Esto operi intentus Perse diuine, fames ut
 Te premat inuidia, Cereri sed amore pudicæ,
 Illa tua omnigeno sic impleat horrea uictu.
 Ecce fames comes est homini certissima pigro.
 Adde quod hunc odio superiq; hominesq; sequuntur,
 Quisquis segnitia fucos imitatur inertes,
 Quorum uenter apum consumit parta labore,
 Ocia agens: sed opus tu quodq; in tempore cura,
 Horrea ut accipiant maturum in tempore fructum.
 Ditescunt homines ex sedulitate laborum,
 Qm operans fies multo mortalibus & dijs
 Charior: his odio, cui corpus torpet, habetur.
 Turpe labor non est quicquam, sed inertia turpe.
 Tu studio, ad studium quoq; perstimulabis inertem
 Ditescens, at opes uirtusq; decusq; sequuntur,
 Dijs similis fies, melius nil ergo labore:
 Sicq; nec alterius cupiens rerum, usq; laborans,
 Vi iubeo proprium studeas acquirere uictum.
 Vtilis baudquaquam est homini pudor hospes egenti.
 Nunc iuuat ille utrum, nunc officit ille uicissim.
 Vir pudibundus inops manet, audax fit citò diues.
 Nil unquam rapias, data cœlitus optima dona.

50.

Εἰ γὰρ τις καὶ χορσὶ βίη μέγαν ὄλβον ἔλκται,

320 Η ὁ γ' ἀπὸ γλώσσης λήσεται (οἷά τε πολλὰ

γίνεται, εὐτ' αὖ δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ

Ανθρώπων, αἰδὼ δέ τ' ἀναιδέος λιτοπέδῃ)

Ρεῖά τε μὴ μακρῶσι θεοὶ μινύθωσι ἢ οἶκαι

Ανέει τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπυδαί.

ὅς κ' ἐπὶ τῷ, ὅς τε ξείνονα λαὸν ὄρξῃ.

ὅς τε λαοσιγνήτοιο εὖ ἀνὰ δέμνια βάνοι,

ὅς τε ἀδελφῶν συνῆς ἀλόχευ παρὰ παῖδα ρέζου,

ὅς τε τῷ ἀφραδίας ἀλιταίνεται ὄρφανά τέκνα,

ὅς τε γονῆα γέροντα λακῶ ἐπὶ γῆρας ἐδίω.

330 Νεῖ κ' ἐπὶ, χαλεποῖσι λαθαπῆμονος ἐπέοισιν.

Τῷ δ' αὖ τοι βούσας αὐτὸς ἀγάζεται, ἐς ἣν τελευτῶν

Ερ γὰρ αὖτ' ἀδελφῶν χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμειβίῳ.

Λατὰ δ' αὖτ' ἐπὶ τῷ μὲν πάμπαν ἐβ' ἄεσι φρονα θυμὸν,

Κατὰ δ' αὖτ' ἐπὶ τῷ μὲν ἀθανάτοισι θεοῖσιν

Αγνοῶς καὶ λαθαριῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μυρία λαίαν.

Λατὰ δ' αὖτ' ἐπὶ τῷ ἀπονειῶσι θυέσι τε ἰλάσκεισθαι,

Ημεῖς δ' αὖτ' ἐπὶ τῷ συνάξῃ, καὶ ὅταν φάος ἰδρὸν ἔλθῃ,

ὅς κ' ἐπὶ τῷ ἰλασθῇ λαθαλίῳ καὶ θυμὸν ἔχωσιν,

ὅς κ' ἐπὶ τῷ ἄλλων ὠνὴ λιπύρον, μὴ τὸν πῶν ἄλλος.

ὅς κ' ἐπὶ τῷ φιλέοντ' ἐπὶ δαίτα λαλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.

ὅς κ' ἐπὶ τῷ μάστιγα λαλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίῃ.

340 Τὸν γὰρ τοι καὶ χεῖρ' ἐγχείρου ἄλλο γούνται,

Εἰ γὰρ τοι αἴψοι ἐνιορζώσαντο ἢ πῦσι.

Γῆμα λακὸς γάιτωρ, ὅσον τ' ἀγαθὸς μὲν ὄνειαρ.

Εμμορζέται τιμῆς ὅς τ' ἐμμορε γάιτατος ἰδῶ.

οὐδ'

OPERA ET DIES.

Cuius enim fuerit manuum res aucta rapinis,
 Siue usu lingue mendacis (qualia fiunt
 Humanis animis lucri dulcedine captis,
 Dumq; pudor nullus, sola irreuerentia regnat)
 Hunc malè dii uexant, rursus possessio primum
 Atteritur, felix nec longo tempore uiuit.
 Par scelus hic à quo supplex et leditur hospes,
 Patrat et ingreditur quicumq; cubilia fratris
 Vxorem maculans, et sancta cubilia stupro.
 Peccat et is qui ledit utroq; parente carentes,
 Quiq; senectutis supremo in limine stantem
 Haud timet inuiti sermone offendere patrem.
 Hunc pater ipse Deum Saturnius odit, et illi
 Factis et iniustis tandem mala digna rependit.
 Sed nunquam Perse tu quicquam feceris horum,
 At pro uirili superis dijs fac sacra, pure
 Mundeq; pro pingues coxas adoletis sub aris,
 Nunc uini pateris, nunc placam thuris odore,
 Solis ad occasum facies et solis ad ortum,
 Ut tibi perpetuo fausti sint atq; fauentes,
 Utq; iuuare queas alios, non te iuuat alter.
 Hoste tuo, ad coenam tui amantem accersere, relicto:
 Hunc tamen ante omnes, parles quem separat unus
 Abs te, si qua etenim tibi res peragenda domi sit,
 Discincti uicini adertunt, cingentur amici.
 Damnum uicinus malus, auxilium bonus ingens.
 Atq; bonum nactus nichilum, est nactus honorem.

Οὐδ' αὖ βῆς ἀπόλειτ', εἰ μὴ γάτωρ ἱκανὸς ἔσθ.
 Εὖ μὲν μετρέειται παρὰ γείτονος, σὺ δ' ἀποδύναται.
 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἶψα δαίνυται,
 Δεσὺ χερσίων καὶ ἐς ὕψος ἀρμίον ἔνδρα.

- 350 Μὴ ἱκανὰ κερδαίνειαι ἱκανὰ κέρδεια ἐς ἄτησιν.
 Τὸν φιλέντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅσῃν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅσῃν μὴ δῶ.
 Δώτη μὲν τις ἰδωκεν, δώτη δ' ὅστις ἰδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὸν, ἄρπάζῃ ἡ ἱκανὴ, θανάτοιο δόταρα.
 Ὅς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἰδέλωρ, ὅγε ἱεὺς μέγα δῶκε,
 Χαίρει τῷ δῶρῳ, καὶ τόρπιεται ὅν ἱκανὰ θυμόρ.
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔλτοαι ἀναιδείῃσι πιθήσας,
 Καὶ τε σμικρὸν ἔδρ, τότ' ἐπαχύνωσι φίλον ἦτορ.
 Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθείῃ,
 360 Καὶ θαμὰ τῷδ' ἔρδοις, τάχα ἴσον μέγα καὶ τὸ γούσιτό.
 Ὅς δ' ἐπ' ἔοντι φέρε, ὃ δ' ἀλύφεται αἰθέρα λιμόρ.
 Οὐδὲ τό γ' εἰρ οἶκῳ κατακείμενον ἀνίερα κέρδει.
 Οἴκοι βέλτορον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ ἄνυμφι.
 Ἐδῶλ' οὐ μὲν παρίεντος ἐλθέτω· πῦμα ἢ θυμῷ
 Χρηίσταρ ἀπέοντος, ἃ σὺ φράζειδαι αὐτογά.
 Ἀρχομένῳ ἢ πῖθι καὶ λόγοντος ὡρεῖσθαι,
 Μισοτότι φάσθαι, δατὸ δὲ σὺν πυθμόνι φασθαι.
 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημότος ἄρκιος ἔστω,
 Καὶ τε κλισιγνήτω γελᾶσκες ἐπὶ μαρτύρῃ θέσθαι.
 370 Πῆγας δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπὸ γαίῃ ὠλεσεν αὐδρας.
 Μυθεῖ γυνή σιν νόον πυργοτόλος ἐξαπατάτω,
 Λιμύλα κωτίλλασθαι, τὴν δὲ φῆσα ἱκανὴν.

Nec res, uicinus ni sit malus, ulla peribit.
 A' uicino aliquid capias si mutuo, eadem
 Mensura, ac non si possis sine scenore redde,
 Indigus ut rursum nullam patiare repulsam.
 Ne mala lucra pares, mala lucra equalia damnis.
 Sis charus charo, uisentem inuisse uicissim.
 Quiq; dedit, reddas: nil da, qui nil dedit unquam.
 Danti aliquis dedit: at nil danti quis dedit unquam?
 Dos bona, sed nunquam bona mortifera ulla rapina.
 Qui dat sponte lubens, quamuis hic grandia prestat
 Munera, letatur, facit atq; hoc corde sereno:
 Qui uero ipse rapit, nullo remorante pudore,
 Sit quamuis paruum, cruciatum hic pectore sentit.
 Namq; super paruum, si paruum apponere curas,
 Sapius et facias, cità magnus fiet aceruus.
 Effugit ille famem, presentem qui auget aceruum.
 Sufficit hoc minime, quod cella penaria seruat.
 Esse domi prestat, nam damnosum foris esse.
 Dulce est, de cumulo presenti fumere: contra (rū,
 Est graue, egere aliqua re absente. hinc sis memor ho-
 Dum plenum est, fermeq; uacat uas, largius hauri:
 In medio parcas, in fundo parcere serum.
 Dicta prius merces detur famulo, idq; benigne.
 Et cum fratre iocans, cura tum testis ut adsit.
 Fidere sepe nocet, nocet et diffidere sepe.
 Ne fucata tua spoliēt te mente caueto,
 Formina, blanda, loquax, nidi damnosa uorago,

Confidit furi, qui confidit meretrici.
 Hinc patrius seruet dilectus filius aedes.
 Sic tibi res crescent, procedentiq; omnia dextrè.
 Fac moriari senex, gemina ex te prole relicta:
 Namq; Ioui facile est locupletes reddere plures,
 Curaq; multorum maior, plus fertur in arcam.
 Si cupias summis quoq; tu ditescere uotis,
 Perse, sic facito, usq; laborem annecte labori.

LIBER SECVNDVS.

Leiadæ cernens orientes, demete frugem:
 Vomere uerte solum, quam submerguntur in undas:
 At bis uicenas latitant noctes diesq;
 Hinc iterum apparent impletis mensibus anni,
 Tempore quo primum incipiunt splendescere salces.
 Hæc lex aruorum est cunctis seruanda colonis,
 Siue habitent illi rauci prope littora ponti,
 Pinguis siue colant in uallibus arua remota
 A' ponto procul. At nudus sere, nudus arato,
 Et nudus metito, Cereris si in tempore cuncta
 Officia exoptes curata ut tempore crescant
 Queq; suo: ne quando, grauis dum uexat egestas,
 Frustra mendices aliena per ostia uictum,
 Vt qui nunc ad me uenisti. at non dabo quicquam
 Aut dono, aut usu: sed Perse stulte labora.
 Ipsi terricolis dii constituere laborem,

Μέ ποτε οὐκ παίδεσι γυναικί τε θυμὸν ἄχσυνον,
Ζητούντ' ἐβίοντο κατὰ γέγονας, οἷδ' ἀμειλίβοι.
Δίς μὲν ἢ καὶ τρεῖς τάχα τούτῳ καὶ μὲν δ' ἐτι λυπῆς,
20 Χρῆμα μὲν ἔπρεξας, σὺ δ' ἐτάσσειας πάλλ' ἀγορεύσεις,
Ἀχχεὺς δ' ἔσται ἐπ' αὖν νόμος, ἀλλὰ δ' αὖθις
Φράζεσθαι χρεῶν τε λύσειν, λιμὲν τ' ἀλευρῶν.

Οἶκον μὲν πρώτιστον, γυναικὰ τι βῆντ' ἀφ' οὗτος,
Κτηνὴν ἄγαμιν, ἢ τιε καὶ βοσὶν ἐποίτο,
Χρέματα δ' εἰς οἶκον πάντα ἄρματα ποιεῖσθαι.
Μὴ σὺ μὲν αὐτῆς ἄλλου, οὐδ' ἀρνῆται, σὺ ἢ τῆς.
Ἡ δ' ὥρην παρὰ μέβεται, μιν ἔθνη δέ τοι ἔργον.
Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὖθις, ἔα τ' οὐνεφιν.
Οὐ γὰρ ἐτωσίοσργος αὐτῆς πῶμα καὶ καλὴν,
30 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος, μελέτη δέ τι ἔργον ὀφίλλας,
Λίε δ' ἀμβολισόργος ἀνὴρ ἄταισι παλαίῃς.
Ἡμὸς δ' ἄν' ἀλόγῃ μούσῃς ὀξέας κελαιοῖς,
Κάματος ἰδὲ καλὴς μετοπωρινὸν οὐμβρὺσαντος.
Ζηνὸς ὀριθεύουσας, μετὰ ἢ τρέπεται βρότειος χροῖς.
Πολλὸν ἐλαφρότερος, δὴ γὰρ τότε θέριος ἀσθὴρ.
Βαῖον ὑπὸ β' κεφαλῆς λυγρὸν φέρον ἀνθρώπων.
Εἰσὶν αὖτ' ἡμέτερος, πλεῖον δέ τι νυκτὸς ἐπαυρεῖ,
Ἡμὸς ἀδυνάτοισι πῶμα τῆς καὶ σιδήρου.
Υἷον, φύλλα δ' ἐραστὴ χεῖρ, πῆρ' οὐκοῦν τε λῆγας.

40 Τῆμος ἄρ' ὑλοτομῆν, μεμνημένος ὥρην ἔργον,
Ολμον μὲν τριπόδην τέμνειν, ὑπὸ β' ἢ τριποχυν,
Ἀξονα δ' ἐπ' ἀπόδην, μάλα γὰρ νύτοι ἄρμενος ἔτω.
Εἰ δέ κεν οὐκ ἀπόδην, ἀπὸ καὶ σφύραν καὶ τάμιοι,

Τελαιῶν

Ne cum filioli, cum coniuge, pectora tristis
Panem à uicinis queras, ipsiq; repellant.
Forſitan accipies bis térue, at ſi inde moleſtes,
Efficies nihil, in uanum ſed plurima dices.
Sed quid uerba iuuant? horror, memor eſto parare
Ipſe ſeram unde ſamem places, ac debita ſoluas.

Primum, edes, ſamulam, taurum qui ducat aratrum,
Emptam non ductam, tua que iumenta ſequatur.
Hinc memor apta tua domui instrumenta parato,
Ne poſcas alium illa, & ea ludare negante.
Tempora diffugiunt, inceptaq; res caret auxilio.
Ne differ ſub cras opus, adq; diem inde ſequentem,
Nam ſua deſidiam ſectans replet horrea nunquam.
Nec cunctatur iners; ſtudium rem promouet unum.
Hinc eſt luſta pigro cum paupertate perennis.
Cum deſerbuerit Phœbeæ lampadis ignis,
Atq; calor ſudoriſicus, cum Iuppiter imbrem
Menſibus autumnī fundit, corpusq; leuatur
Humanum, ac recipit uires (quia Sirius horis
Per lucem exiguis, hominū tunc imminet ardens
Verticibus, uerū ſeſe plus nocte fatigat)
Deniq; cum cariē contemnit ſecta ſecuri
Sylua, & fundit humi frondes, ceſſatq; uirere,
Cedere materiam ē ſyluis tum ſis memor aptam,
Vt mortariolum tripedale, trium cubitorum
Piſtillum, atq; axem reſecato ſeptipedalem:
Oſtopedum ſi ſit, tum malleus abſcindatur,

- Τριπίδαμον δ' ἄψιν τέμνεν δειπιδώρῳ ἀμάξῃ.
 Γόλλ' ἐπικαμπύλα κἀλλὰ φέρει ἢ γύλῳ, δ' αὖ σύρῃς,
 Εἰς οἶνον, κατ' ὄρεα δειψύμονος, ἢ κατ' ἀγρῶν,
 Πένινον, ὅς γ' βυσίον ἀρῶν ὀχυρώτατος ἐστίν,
 Εὐ τ' αὖ ἀβλυκίης δμῶος σὸ ἐλύματι πύξας,
 Γόμοφοισιν πελάσας προσαρήρηται ἰσοβοῦι.
 50 Δισκὸν δ' ἐθέλει ἀροτρεα πονησάμονος κατὰ οἶνον,
 Αὐτόγυνιν καὶ πεκτόν' ἐπεί πολὺ λώϊον ὕτω,
 Εἴχ' ἐτόρόν γ' ἄξαι, ἐτόρόν γ' ἐπὶ βυσι βάλλασο.
 Δάρκας δ' ἢ πηλέης ἀκινώτατοι ἰσοβοῦτε.
 Δρυὸς ἔλυμα, πένιν γύλῳ, βόι δ' οὐνακτιῆρῳ
 Ἀρσενε λιπυῖσθαι (τῶν γ' αὐτῶος ἐκ ἀλαπαδνῶν)
 Ἥβος μέτρον ἔχουσι, τῷ ὄργαζεῖσθαι ἀρῶν.
 Οὐκ αὖ τῷ γ' ἐξέσονται σὺν αὐλαπι καμμένῳ ἀρότρεῳ
 Ἀξαι, πόδ' ὄργον ἐτώσιον αὐθι λίπειον.
 Τοῖς δ' ἅμα τιεσαρπηνοῖαι τὸς αἰφὸς ἐποίησ',
 60 Ἀρῶν δειπνίσας τειράτρυδον σπυῖδλωμον,
 Ος κ' ὄργον μελετῶν ἰθέων αὐλακ' ἐλάνοι,
 Μανέτι παπῆαίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ὄργῳ
 Θυμαρ ἔχωρ. τῷ δ' ἔτι νιότητος ἄλλος ἀμείνων,
 Σπείρματ' αὖ δάσκαδαι, καὶ ἐπισσορίλῳ ἀλέκιδαι.
 Κηρότορος γ' ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπείονται.
 Φράζεσθαι δ' σὺ τ' αὖ φωνῇ γοράνῃ ἐκακίστος.
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιάουσι κακλγῆς,
 Ἥτ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματ' ὄρεων
 Διηνύει ὁμβροῦ, κραδίλῳ δ' ἔδαν' ἀνδρὸς αὐτίκῃ,
 70 ὣς τότε χορῆαίην ἔλινκας βόας σῆλον ἰόντας.

Tres palmas rota habens sit, denas currui habenti:
 Plurima ligna incurua feces, dentale per arua
 Aut montem queres, inuentum confer ad aedes
 Ilignum, nam tale haud frangitur inter arandum,
 Si clauis buris, Cereris qui munia tractat
 Rusticus inficiens, temoni adiunxerit apte.
 Sed tibi sub tecto fabrisans duo aratra parato,
 Perfectum ac rude: nam multo praestantius est sic:
 Nempe uno fracto, tum tauris alterum ut addas.
 Temones ualidos de lauro ulmoq; recides.
 Ex quercu buris, dentale ex ilice fiat.
 Siniq; nouem annorum tauri, his firmissima membra,
 Conueniuntq; operi medio cui flore uigentes.
 Non illi inter opus miscentes praelia, aratrum
 Frangentq; incoeptuq; ita opus linquent sine fructu.
 Hos numerans annos uir quadraginta sequatur.
 Postquam edit panem morsus quater octo tenentem,
 Sollicitus rectum curet tum ducere sulcum,
 Ad socios non respiciens, sed pectore toto
 Incumbens operi: non iunior aptior illo est
 Spargere sementem, & loca semine sparsa cauere.
 Iunior ad socios crebro uaga lumina flectit.

Obserua, si quando gruis nox clangit ad aures,
 Nubibus ex altis dantis tibi signa quotannis:
 Nam fert signa soli uertendi, & tempora brumae
 Indicat: at bobus uenit ipsa ingrata carenti,
 Inclusas stabulo uaccas tum pascito saeno.

Dicere

Ρυΐδιον γὰρ ἵππος ἀπαῖν, βόι δὲς καὶ ἀμαξαν,
 Ρυΐδιον δ' ἀπαρῆνασθαι, παρὰ δ' ὄργα βόαςιν.
 Φοῖσι δ' αὐτὴν φροῖας ἀφναῖς, πῆξασθαι ἀμαξαν.
 Νήπιος ὕδρι τόγ' οἶδ', ἱνατόν δέ τε δάραθ' ἀμαξίας.
 Τῶν προΐδιν μάλιστα ἰχθυόων, οἰκῆα θέδαι.
 Εὐτ' αὖ δὲ πρῶτις ἀρότος θνητοῖσι φανέν,
 Δὲ τότε ἰφορμηθῆναι ὁμῶς ἀμῶς τε καὶ αὐτὸς.
 Αὐλὴν ἢ δισφλὴν ἀρόων ἀρότοια κατ' ἄρην,
 Πρωὶ μάλα ἀσύνδωρ, ἵνα τοι πλῆθυσιν ἀρῶραι.

80 Εἰαρι πολλὰν, θέρμης ἢ νωμοσύνη δ' ἀπατήσα.
 Ναόν ἢ ἀσέρην ἐπὶ λυφίψισαν ἀρῶραι.
 Καὶ δὲ ἀλεξιαρῆν, πᾶσι δὲ ἀνικητήταρα.
 Εὐχεσθαι ἢ δι' ἡχονῶν, ἀμῆτις δ' ἀγνῆ,
 Εὐηλῆα βέβηκναι ἀμῆτις ἰσφῶν αὐτῶν,
 Ἀρχόμενος ταπεινὸν ἀρότρην, ἔταρ ἀκροῦ ἰχέτης
 Χαρὶ λαθῶν ὀρηκκα βούων ἐπὶ νῶτον ἵναται,
 Εὐδρῶν ἐλκόντων μεσάβω, δ' ἢ τυτθὸς ὀπιθῶν
 Δμῶς ἰχῶν μακρῶν, πόνον ὀρνίθιασι τιθέν,
 Σπέρματα λακκύνων, σὺν θυμοσύνη γὰρ ἀρῶν.

90 Θνητοῖς ἀνθρώποις, λακκύνουσιν ἢ λακύνει.
 Ω δὲ ἱερὸν ἀρῶσιν ἀράχνης νοσοῖν ὄραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπιθῶν ὀλύνειος ἐδῆλιν ὀπάσει,
 Εὐ δ' ἀγγέων ἐλάσας ἀράχνια, καὶ δ' ἰολπα
 Γυθῆσαι βίοντοιο ὀρῶμενος οὐδὲν ἴοντος.
 Εὐοχέων δ' ἱεῖται πολλὸν ἱερὸν, ὕδρι πρὸς ἀλλας
 Ἀνγῶσαι, σὶο δ' ἀλλος αὐτὴν λεχνομοφός ἐται.
 Εἰ δὲ ἱερὸν καλῶσι τροπῆς ἀρῶν χθόνα διαν

Dicere perfacile est, Cum bobus des rogo currum:
Et facile abnuere est, proprijs bobus labor instat.
Vir cordatus ait, Currum compinge tibi ipse.
Stultus at hoc nescit, centum is sibi ligna requirit.
Sed tu cuncta domi curato negotia primum:
Et simul ac ipsum iam tempus uenit arandi,
Tum quoq; cum famulis insistat ipse labori.
Humidas & siccus sit ager quum scindis aratro,
Mane bene aggrediens, spicis onerentur ut arua.
Vere solum proscinde, iteratum haud fallet in aestu.
Esto noualis ager, cui uis committere semen.
Dira nouale arcet, puerorum est blandaq; nutrix.
Terreno fac uota Ioui, Cereriq; pudice,
Ut placidi pleno dent arua grauescere foetu.
Fac uota aggrediens terram subcare, manuq;
Corripiens stiuam stimulat quum dorso trahentum,
Vimine taurorum: sed tunc te pone sequatur
Rastra puer portans, quum mandas semina terra,
Isq; auibus semen celando negotia ponat,
(Sedulitas homines iuuat, at socordia ledit)
Sic gratis in terram fructu nutabit arista.
Siq; tuo placidus Deus annuat inde labori,
Eijce tam nasis, quas fecit aranea telas,
Et cunctis plenis uictu letabere uisis.
Inueniet te uer epulantem, non eris unquam
Indigus alterius, sed opus tua ope alter habebit.
Sed tibi solstitio brumae si terra subacta est,

Ημεσθε αμάσσεσθ' ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐργων,
 Ἀντίκ' αἰσινύων ἡκανονισύος, ἢ μάλα χαίρων.

100 Οἷσθε δ' ἐν φόρῳ, παῦροι δὲ σε θεύσασθαι.
 Ἀλλ' ἴτε δ' ἀλλοῖος βινὸς νέος αἰγιόχοιο,
 Ἀργαλῆος δ' ἀνδρείαςι ἡλίκ' ἐν νηυσὶ νοῦσαι.
 Εἰ δέ ποιν' ὄψ' ἀφύσσε, τόδε ἱερὸν τοι φάρμακον ἔη.
 Ἡμεσ' ἰόκωξ' ἰοκύνεσθ' Ἀρνὸς ἐν πειθέλοισι,
 Τοπρεῶτον τέρπει τε βροῦς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμορξ' οὖν τοι τρίτη ἡμαί, μήδ' ἀπολήγοι,
 Μῦτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὑπὸ πλῦν, μῦτ' ἀπολέπων.
 Οὕτω κ' ὄψ' ἀρότρε πρῶτον ἰσοφρεῖς.

Εν θυμῷ δ' ἐν παντὶ φυλάσσει, μηδέ σε λήθει
 110 Μῦτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μήθ' ὥριος ὄμβρος.
 Παρ' δ' ἴθι χάλκαον δῶκον, ἡλὶ ἐπ' ἀλέα λίσχων,
 Ωρεν χεῖμαρ, ὅπότε ἱρὺς ἀνέρας ἔργον
 Ἰχάσθαι οὐθα κ' ἄσποντος αὐτῆς μέγαν οἶνον ὀφείλῃ.
 Μὴ σε ἡκανὸν χερμῶνος ἀμνηστὴν ἡλίκ' ἀμάρτυρα,
 Σὺν ποσσὶν, λιπρῇ ἢ παχυῇ πόδα χερὶ πείβεις.
 Πολλὰ δ' ἀφ' ἑγὼς ἀνὴρ ἡενεὶ ἐπὶ ἐλπίδα μῆμνων,
 Χρυσῶν βιότοις, ἡκανὰ προσιλέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐν ἀγαθῇ κεχρημένον αὐδρα ἡεμῖτα,
 Ἡμενον ἐν λῶν, τῷ μὴ βίος ἄρπιος ἔη.

120 Δείκνυι ἢ ἀμώϊοσι, θέρσσει ἐπὶ μίαν ἐόντος,
 Οὐκ αἰεὶ θέρως ἰοῦσθαι, ποιεῖτε ἡλικάτ.
 Μῦτ' αὖ ἢ ληναιῶν, ἡκαν' ἡμαί' αὖ βύβορα πάντα,
 Τῶτον ἀλσύαδαι, ἡλὶ πῶνάδαι, αἰτ' ἐπὶ γαῖαν
 Γυνέσωντος βορέας ἀνσηλαγίης τελέθουσι,

Raras iuuens genibus rescabis aristas,
 Dragmata pauca ligans, reptansq; in puluere tristis,
 Corbe uehes messera, paucis erit illa stupori.
 Nunc etenim magni Iouis haec, nunc illa uoluntas,
 Ac homini illius mens perscrutabilis agra.
 Quod tibi si serò sit aratum, haec una medela est.
 Tempore quo primùm coecyzat in arbore coecyx;
 Humanasq; suis demulcet cantibus aures,
 Tum triduum totum si fundat Iuppiter imbrem,
 Qui non destituat bouis aut uestigia uincat,
 Primus ita aequè multa metent & serus arator.
 Pectore cuncta tene memori, nec tempora cani
 Te lateant ueris, nec tempus quo cadit imber.
 Fabrorum uitato focos, nugasq; calentes
 Tempore brumali, cum frigora corpus adurunt.
 Tum propriae domui uir prospicit onus igneus.
 Ne te seua dies hyemis deprendat egenum,
 Constringatq; pedem manus attenuata tumentem,
 Multa uir igræuus, dum se spe pascit inani,
 Indignus interea uictus, mala corde uolutat.
 Namq; potest mope minimè spes pascere, pigra
 Ocia sectantem, & tenuis cui copia rerum.
 Tu media exerce famulos aestate labore,
 Non erit usq; aestas, curate in tempore nidos.
 Excoriatorem pecudumq; hominumq; Decembre
 Euita studio summo, glaciemq; molestam,
 Quae per humum Borea solet indurescere flante.

Is per

- Ος τε διὰ θρήνης ἰπποτρόφος σὺν ῥεῖ πόντῳ
 Εμπνύσας ὤρει, μίμνυε ἢ γαῖα καὶ ὕλη,
 Πολλὰς ἢ δρῦς ὑψινόμους, ἐλάτας τε παχείας,
 Οὔρεος σὺ βάσους πιλνῆ, χροὶ πηλυδοταίρῃ
 Εμπήτῳ, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νέεϊος ὕλη.
- 130 Θῦρις δὲ φρέσιν, ὕρας δ' ὑπὸ μέσῳ ἔβουτο,
 Τῶρ καὶ λάχνη δέρμα κατ' ἄσπιον, ἀλλὰ νῦν ἡ τῶν
 Ψυχρὸς ἰὼν διάνοι δασυτέρων πόρ' ἰόντων,
 Καί τε διὰ ρινὴ βοὸς ὄρχεσθαι, ἢ δὲ μιν ἰχθ.
 Καί τε δι' αἶγα ἄνοι τανύτειχα, πῶσα δ' ἔτι,
 Οὔνεκ' ἐπιήσαναί τείχεσσι αὐτῶν, ἢ δίασιν
 Ἰς αἰὲς βορέας, τροχὰλόν ἢ γέροντα τίθυσιν.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρους ἢ δίασιν,
 Ἦτε δόμων σὺτόδι φίλη παρὰ μντέρι μίμναι,
 Οὐπω δ' ἔγ' ἀδῆα πολυχρῶς ἀφροδίτης,
- 140 Εὐτε λαισάμεσθ' ἰτέρων χροῖα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χρυσάμεσθ', νυχὶν κατ' ἀλίσσεται σὺ δόθεν οἶος
 Ἡμαῖ χερσέμ', ὅτ' ἀνόστεις δὴ πόδα τούδα,
 Ερ' τ' ἀπύρῳ οἶκῳ, καὶ σὲ ἔβησι λουγαλέοισιν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἡλίας δέσιν νομὸν ὀρμηθῆναι,
 Ἀλλ' ἰσὶ λυαίνων ἀνδρῶν δῦμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾶται, βράδιον ἢ παννιχλύνος φάεινα,
 Καὶ τότε διὰ ἑσπεροὶ καὶ νηπύροι ὕληνοῖται,
 Λυχνὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρῦα βροσύνοντα
 Φωγῶντες, καὶ πᾶσιν σὺ φρεσὶ τῷτο μέμνηται,
- 150 Οἱ σέπκα μαῖόμενοι, πυκινὸς ἑσυνθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλᾶρ' ἀνέρεον, τότε δὴ τρέποδι βροτῶ ἴσοι,

Per Thraciam equis claram flans, Oceanoq;
Incumbens, mugire facit terramq; nemusq;
Alticomas quercus, ornosq; ex monte profundam
Deijcit in nallam, rapiens radicibus imis
Flamine precipiti, strepitu boat ardua sylva.
Tamq; feræ exhorrent, caudasq; sub inguina ponunt,
Densa licet pellis setisq; pilisq; sit ipsis,
Sic tamen armatas Boreæ vis frigida transit.
Nec bouis hanc arcet tergus, sed ad intima perflat,
Perflat & hirsutæ capræ: finit esse bidentes
Immunet, anno nam toto in corpore lanæ
Perdurant: facit ille senes incedere curuos.
At non mollicutes infestat uirginis artus,
Quæ manet intra ædes matri coniuncta paternas,
Nescia adhuc quid amor, quid sint tua facta Dionet
Undiq; sed tenerum corpus bene lota, oleoq;
Perlita odorifero, tectum intra nocte quiescit,
Tempore quo polypus proprios depascitur artus,
In gelido recubans antro, madidoq; cubili.
Nondum etenim inuitat sua lustra relinquere Titan,
Qui super Aethiopum populos incedit & urbes,
Tempus ad exiguum se terræ ostendit Achinæ,
Syluicoleq; feræ tunc undiq; quotquot inermes,
Quotquot cornigeræ stridentes dentibus, altæ
Percurrunt sylvas, utiq; omnibus est ea cordi,
Quæ sitinq; diu in latebris sua corpora sternunt:
Sed similes homini baculus cui tertius est pes,

Οὐτ' ἐπὶ νῶτα ἱαγε, ἡαρη δ' εἰς ἔλκευ ὀρεῖται.
 Τῷ ἱελοῖ φοιτῶσι, ἄλσινόμονει νίφα λσνηλῷ.
 Καὶ τότε ἱόσαδαι ὄρυμα χροῦς, ὥς σι ἡελσῶ,
 Χλαῖναι τε μαλακῶν, ἡα τέρμιόγντα χιτῶνα.
 Στήμονι δ' οὐ πάυρῳ πολλὸν ἡρόνα μηρῶσαδαι.
 Τὴν περιέσαδαι, ἵνα τοι τέλχευ ἀτρεμῖοι,
 Μηδ' ὀρθαὶ φέροςωσι, ἀερόμεναι ἡατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ ἧ ποσὶ πῶδιλα βοὸς ἱφι ἡταμένοτο
 160 Ἀρμονα δῆσαδαι, πῶλοισι οὐτοδὲ πυνάσας.
 Γρωτογόνων δ' ἱέρφων, ὅπότεν ἡένος ὤριον ἔλθει,
 Δέρματ' αὖ συρράπην νύρῳ βοὸς, ἔφρ' ἐπὶ νῶτω
 Υἱτῷ ἀμφιδάλλῃ ἀλλήλῳ, ἡεφαλῆφι δ' ὑπὸ σβρν
 Γίλον ἔχειν ἀσκητόρ, ἵν' ἔατα μὴ ἡαταδίσῃ.
 Υἱχρὺ γὰρ τ' ἡὼς πῶλιτ' αὖ, βορένο πειόντος.
 Ἠὼς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔραν ἡσφόροντος
 Ἀέρ πυροφόρος τέταται μακαρῶν ἐπὶ ὄργει.
 Ος τε ἀρυσάμενος πῶτα μῶν ἀπο αἰνάνοντων,
 Υἱτῷ ὑπὲρ γαῖης ἀρβὰς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 170 Ἀλλοῖς μὲν θ' ἡα ποτὶ ἡσφόρον, ἄλλοι δ' ἄνοι,
 Γυναικὶ θρηνίῃς βορέν νίφει ἡλονέοντος.
 Τὸν φθάμενος, ὄργα τελέσας, οἶκονδε νέεσθαι,
 Μὴ ποτὶ σ' ἔρανόθην σποτόγν νίφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλεὸν θάη, ἡατὰ θ' εἰματ' αὖ λείψῃ.
 Ἀλλ' ὑπαλσύνεσθαι, μείς γδ χαλεπώτατος ἔτος
 Χιμῖμος χαλεπὸς προδάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῷμος θ' ἡμισυ βυσίρ, ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ κλίον ἔκ
 Ἀρμαλῆς μακρῶν γδ ἐπὶ ῥέτοι σὺφρονται εἰσι.

Ταῦτα

Cuiq; est iam fractū dorsum, & dependet humi frons,
Huic similes, inde aufugiunt ubi nix iacet alba.
Tunc, quod mando, tuum corpus bene uestibus arma.
Indue talarem tunicam, superindue chlenam:
Staminibus raris inducas licia densa:
Inijceq; hinc uestem, ne horrescant frigore crines.
Neue tibi horriduli rectiq; in corpore surgant,
Induc perones pedibus de tergo tauri
Fortiter occisi, prius intus criminibus opplens.
Et bruma aduentante, bouis tibi consue neruo
Pelles hœdorum, ut latè imponantur ad imbrem
Pellendum dorso: crinesq; caputq; galerus
Arte laboratus tegat, ut ne aures madefiant.
Frigus in aurora seuum est aquilone ruente,
Astriferoq; cadens in terram ex æthere mane
Aer sæcundans segetem, super arua resedit.
Qui primū liquidis fluuiorum hauritus ab undis,
Hinc ui uentorum è terra sublatus in altum,
Nunc pluuiam sub noctē adfert, nunc flamina gignit,
Vndiq; Threicio nubes aquilone ciente:
Hunc tu præueniens actō pete testa labore,
Ne properans cœlo te fors nebula occupet atra,
Et madidum corpus, uestesq; intingat in imbre.
Hinc præuitato: mensis sæuissimus hic est
Brumalis, grauis & pecori & mortalibus ipsis.
Pabula iumentis tum parcius obijce. uerū
Plu homini apponat, quoniam longissima nox est.

Ταῦτα φυλασσόμενος τιτλισμοῦν αἰς οὐρανὸν,
 180 ἰσθῆται νῆπιάς τε καὶ ἥματα, εἰσὶν γὰρ αὐτῆς

Γὰ πάντων μήτηρ λαοπὸν σύμμητον οὐάπει

Εὐτ' αὖ ἐξήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡλείσιο

Χιμίρι ἐκτιλίσσιν ἥματα, δὴ ῥα τότε ἀθῆρ

Αρῆῆρος προλιπὼν ἰδρὸν ῥέου ὠκεανοῖο,

Πρῶτον παμφαίνων, ἔπειτα δὲ λαὸν ἀνθρώπων.

Τίνδε μετ' ὀρθρογόνου πανδίωνος ὄρτο χιλιδάμν,

Εἰς φάος ἀνθρώποις, ἴαρος νέον ἰσταμένοιο.

Τὴν φθάμενος, οἶκε πειρᾶμενέμεν, ὥς γὰρ ἄμαστον.

Αλλ' ἐπὶ τὴν φθόρεος ἀπυχθονὸς αὖ φύλα βαίνει,

190 Παιδάδας φσύνων, τότε δὴ σκάφος ἕνετι οἰνέων,

Αλλ' ἀρπας τε χαρμασίμεναι, καὶ δμῶας ἰγάρων.

Φσύνων ἢ σκιδρὸς θώκας, καὶ ἐπ' ἡῶ λαῖτον,

Οὐκ οὐ ἀμῆν, ὅτε τ' ἡλῖος χροά λαίρην.

Ταμῆτος πωσύνειν, καὶ οἶκαδε λαοπὸν ἀγέειν,

Ορθρὸν ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἀρῆιος εἴη.

Ὡς γὰρ τ' ὄρῳ τοι τρίτῳ ἀπομέριται αἶσαν.

Ὡς τοι προφέρει μὲν ὁ δῖος, προφέρει ἢ καὶ ὄρῳ.

Ὡς, ἥτις φανῆσα πολέας ἐπέβησε λελεύθῳ

Ανθρώπων, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βροτὶ τίθεισιν.

200 Ἡμος ἢ σκέλυμός τ' ἀνθῆ, καὶ ἡχέτα τέτλιξ

Δονδρίῳ ἐφειδόμενος, λιγυρὴν λατὰ χεύει τ' αἰσδιλῶ

Γυκνὸν ὑπὸ πῆδρῳ γων, θέρειος λαματῶδεος ὥρῃ,

Τῆμος πίοταται τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,

Μαχλόταται ἢ γυναικίς, ἀφανρότατοι δὲ τε ἀνδρὶς

Πόντῳ, ἐπὶ ἀφαιλῶν καὶ γῆνι σείβῳ ἄλῃ.

ἡ ἀλλοίως

Hæc obseruato, dum impletis mensibus anni
 Aequa dies fuerit nocti, et dum denud mater
 Cunctorum tellus fructus ferat alma recentes.
 Cum post solstitium brume regnator Olympi
 Sexaginta dies confecerit, illico deinde
 Oceani Arcturus sacris releuans caput undis
 Exoritur, fulgens noctis uenientibus umbris.
 Hunc post, lugubris rege ex Pandione nata
 Ad uer primum oculis hominum se ostendit hirundo,
 Huius præueniens aduentum, incidit uites.
 Cum calida è terra reptat testudo per agros
 Pleiades fugiens, tum tempus mittere uites,
 Sed salces acue, atq; in messem mittito seruos.
 Desere mane torum, et ualeat confessus in umbra
 Temporibus messis, cum Phœbus corpus adurit.
 Sed properans cura, ut fructus sub tecta uehantur.
 Surgito mane, tibi ut uictus contingat abunde.
 Conficitur facile pars tertia mane laborum,
 Aurora acceleratq; uiam, acceleratq; laborem.
 Multi iter inceptare solent illius ad ortum,
 Bobus et inijcitur tum multis pondus aratri.
 Carduus in pratis cum floret, et ore cicada
 Arboribus latitans dat acutum stridula cantum,
 Crebro alas quatitans, operose æstatis in hora,
 Tunc capre pingues, tunc et mollissima uina,
 Fœmina tunc coitus audivissima, languidus est uir.
 Nam capiti et genibus uires Canis estifer aufert,

- Ἀναλίσσας δέ τι χεῶς ὑπὸ λαύμαϊος, ἀλλὰ τότ' ἦλθ
 Εἰς πετραίην τε σπηῖν, καὶ βίδλινος οἶνος,
 Μάλα τ' ἀπολαγίην, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμενέων,
 Καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο ἑρέας, μῆτιν τεύοντες,
 210 Γρωτογόνων τ' ἐρίφων, ἐτι δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
 Εἰς σπηῖν ἰσόμοτον, λευκορμηχόον ἦτορ ἐδωδῆς,
 Ἀντίον συνέκρειος ἀνέμω τρέψαντα πρόσωπον.
 Κρήνης τ' ἀρναῖα καὶ ἀπορρύτης, ἦτ' ἀθόλωτος,
 Τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δ' ἵττατον ἱέμεν οἶνον,
 Δμωσι δ' ἐποτρυνέειν, ἀμυγδαλῶν ἰσθμὸν ἀκτίνω
 Δινέμεν, οὗτ' αὖ πρῶτα φανῇ θεόνος ὠρίωνος,
 Χώρῳ ἐν σὺν αἰὶ καὶ σὺν τροχάλλῃ ἐν ἀλωῇ,
 Μέτρῳ δ' ἐν κομίσσῃ ἐν ἀγγεῖσι, αὐτὰρ ἐπὶ κύνῃ
 Γαῖα βίον λατράσθην ἐπαρμενον ἐνδοθεν οἶνον,
 220 Θῦτ' αἰκορ ποιέειν, καὶ ἀπεννοῦ ὄρινον
 Δίξιδαι λείλομαι, χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ὄρινος.
 Καὶ λυβὰ κερχαρόδοτον αἰομεῖν, μὴ φείδῃς σίτην,
 Μὴ ποτὲ σ' ἡμρόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χεῖμαθ' ἔλκται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι, καὶ σαρφετόν, ὄφρα τοι εἴκ
 Βασί καὶ ἡμιόνοισι ἐπικεταυρόν, αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένηται, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὐτ' αὖ δ' ὠρίων καὶ σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανόν, ἀρητῦρον δ' ἐσίδῃ πόδοι δ' αἰὶ ὕλος ἡὸς,
 Ω περσῇ, τότε πᾶντας ἀπόδρεπε οἰκαδὲ βότρυς.
 230 Δάξαι δ' ἡελίῳ δέκα ἡμέαια καὶ δέκα νύκτας,
 Γόντι δ' οὐσιμιάσαι, ἐπὶ δ' εἰς ἀγγεῖ ἀφῶσαι,
 Δῶρα διωνύσου πολυγυβῆος, αὐτὰρ ἐπὶ κύνῃ

Corpus & exuccum facit æstas: saxea tum te
Vmbra habeat, tumq; adsint Biblina uina, placentia
Lactea, lacq; caprae, quæ non alit ubere soctum,
Nec teneri uituli nondum enixi caro desit
Hædorumq; recens natorum: nigra sub umbris
Vina sedens misce, recrea cor dulcibus escis;
Spirantem leuiter faciem conuersus ad Eurum,
Et fontem aspiciens sine limo & sine fluentem:
Sed ter aquam funde, & quarta uinum uice misce.

Brachia cum primùm profert robustus Orion,
Sacra iube excutiant famuli Cerealia dona,
Area in equali, & uentis regione patente.
Excussam Cererem metire, in uasa reponens.
Quumq; tenes omnē iam structū intra horrea uictū,
Quere domo propria famulum, famulamq; carentem
Prolibus. illa solet, quæ lactat, inutilis esse.
Pascere cura canem quoq; sit, ne parcito pani,
Ne tua furetur solitus fur stertere luce.
Postremò moneo, ut fœnum paleasq; recondas,
Vnde boues pascas mulosq; his omnibus actis,
Tauris deme iugum, & famulis concede quietem.

Cùm medio cœlo Canis Orionq; uagantur,
Arcturumq; aurora uidet sibi stare propinquum,
Collige tunc omnes Perse de uitibus uuas,
Et bis quinq; dies noctesq; exponito soli,
Sint & quinq; dies sine sole, in dolia sexto
Munera leticiam Bacchi parientia conde.

Πατιάδεις θ' ὑάδεις τε, τό, τι δοσός ἀέμωνες
 Διυωσιμ, τότ' ἔπατ' ἀρότρε μιμνημένος εἶναι
 Πραῖν, πλάωρ ἢ κατὰ χθονός ἀέμωνος ἄν.

Εἰ δέ σε ναυτιλίας θαλασσιφίλου ἡμέρος αἰρεῖ
 Εὐτ' αὖ πατιάδεις δοσός ὄμβρομον ἀέμωνος
 Φεύγασαι, πίπλωσιμ ἐς ἡρόσαλῖα πόντου,
 Δέ τότε παντοῖωρ ἀνέμων θύσοιρ αὐται.

340 Καὶ τότε μικέτι νῆας ἔχον ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Γίω δ' ὄργάζεσθαι μιμνημένος, ὥς σε λελάνω,
 Νῆα δ' ἐπ' ὑπέρθε ὀρύσαι, πυκνάσαι τε λίβοισι
 Γαῖτοθεν, ὄφρ' ἰαχῶ ἀνέμων μένος ὕχρον ἀσώτων,
 Χάμαρον ἐξορύσας, ἵνα μὴ πύθη διός ὄμβρος.
 Οὔλα δ' ἐπαρμόνα πάντα τιῶ οὐδ' ἡστέθιο οἴκῳ,
 Εὐκέσμως γολίσας νῆος πῆλ' ἀπὸ ποῦτοπόροισι,
 Γαδάλιον δ' ὀσόργεις ὑπὲρ ἡσπνὴ λιγυρῶσα δαῖσι.
 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμναιρ πλόον ἀσόνων εἰλθῇ.
 Καὶ τότε νῆα βολύ, ἄλλα δ' ἐλπίμην, οὐδέ τι φέρτερον

350 Ἀρμενον οὐ πνύσασθαι, ἵν' οἰκῶσι ἡρόδος ἄρῃαι,
 Ως πόρ' ἐμός τι πατέρ, ἢ σὸς, μέγα νῆπι πέρσει,
 Γλωῖζεσαι νηυσὶ βίη λεχνημένος ἰδλῷ,
 Ος ποτε ἢ τῇ δ' ἔλθῃ πολὺν διὰ πόνητον ἀνύσας,
 Κύμῳ αἰολίᾳ προλιπών, οὐ νηὶ μεταίνῃ,
 Οὐκ ἄφρονος φεύγων, ἔσθ' ἐπὶ πλῆτόν τε ἡμῶν ἔλθῃ,
 Ἀλλὰ ἡσπνὴ πονήλῳ, τλὴν ἱσὺς ἀνδρείαςι δίδωσι,
 Νάσαςτο δ' ἀγχι' ἐλπιώνος οἰσυρῇ ἐνὶ ἡώμῃ
 Ἀσπρη, χέμα ἡσπνὴ, θέρει ἀργαλίῃ, ἔσθ' ἐπὶ ἰδλῷ.
 Τῶν δ' ἢ πέρσει ἄργων μιμνημένος εἶναι

εἰσέωρ

Postquam pleiades hyadesq;, atq; amplius Orion
Occiderint, tum mox inuertere uomere terram
Esto memor: sic quæq; suo anni tempore fiant.

At tibi difficilis res si sit nautica cordi,
Tempore quo eoa Atlantides Oriona
Vitantes seuum pelagi conduntur in undas,
Omnigeni miscent inter se praelia uenti,
Hinc tua nulla mihi tum currat in æquore nauis;
Cura sit, ut iubeo, tellurem inuadere aratro.
Nauigium subduc in lîtus, et undiq; saxa
Aduolue, ut sedeat tutum spîramina contra.
Eljce aquas pluuias, ut ne Iouis imbre putrescat.
Arma ratis cuncta ad tua tecum culmina confer,
Carbasa, quæ nauis sunt ale, ritè plicato,
Suspendas fumosa super laquearia clauum.
Ipse nam differ dum tempus uenerit aptum,
Tum nauem æquoreas in aquas deducito, et illam
Mercibus oppleto, unde domum bona lucra reportes.
Sic noster solitus pater est dare uela per undas,
Perse chare, bonum uictum hinc equumq; parabat.
Et semel hac tenuit cursum, emensus mare magnum,
Acolica à Cuma soluens cum naue picata;
Non quòd diuitias amplas fugiebat, opesq;,
Sed paupertatem mortalibus à Ioue missam,
Hand Helicone procul, miseranda habitabat in Ascræ:
Qui malus ac grauis est, brumaq; æstateq; uicus.
Curandum Perse tempestiuo omnia fiant

- 360 Ωρᾶίων πάντων, πόρι ναυτιλίας ἢ μάστιγα.
 Νῆ' ὀλίγην αἰνέει, μεγάλη δ' οὐὶ φορτία θέσσει.
 Μάστρω μόν' φέρτος, μᾶλλον δ' ἐπὶ κίρδει λόβδος
 Εἴσεται, εἴν' αἰνεοί γε ἱκανὰς ἀπέχουσιν αἵτας.
 Εὐτ' αὖ ἐπ' ἐμπορέην τρέψας ἀείφρονα θυμὸν,
 Βύλκει χρέε τι προφυγῶν, καὶ λιμὸν ἀτόρπῃ,
 Δάξω δέ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σισοφισμογόνος, ὅτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων σῦνεία πόνταν,
 Εἰ μὴ εἰς σύβοιαν εἰς αὐλίδος, ἢ ποτ' ἀχαιοὶ
- 370 Μάναρτες χαμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγαραν
 Ελλᾶδος ἐξ ἰορῆς, τροίλῳ εἰς καλλιγυῖαναια.
 Ενθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἶθλα διαίφρονος ἀμφιδάμαντος,
 Χαλκίδα τ' εἰσπεύρυσσα, τὰ ἢ προπεφραδμενά πολλὰ
 Αθλ' ἔθεισαν παῖδες μεγαλήτορες, οὐθὰ με φεμὶ
 ὕμῳ νικῶσαντα, φόβον τρέποδ' ὠτάσντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ μύθοιο' ἐλικωνιάδεος' ἀνέθηνκα,
 Ενθά με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπέραμαι πολυγόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ὄρῃω βένους νόον αἰγιόχοιο.
- 380 Μῶσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀβίσφατον ὕμνον ἀάδαιμ.
 Ἡμᾶτα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡλίοιο,
 Ες τέλος ἐλθόντος θόρεος ἡμακτώδεος ὥρες,
 Ωρᾶιος πέλεται βητοῖς πλόος, ὅτε κε νῆα
 Κωάξαις, ὅτ' αἰδρας ἀποφθίσαι θέλωσα,
 Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε ποσειδάων ἐνόςχητων,
 Ἡ βούς ἀθανάτων βασιλὸς ἐβίλῃσιμ ὀλίσσαι.

Tempore, sed primam hanc curā res nautica poscit.
Laudato exiguam nauem, at res credito magnæ.
Quo maior uectura, lucra hoc maiora futura,
Si modò contineant rabiosi flamina uenti.
Quando ad mercatum uertisti pectora, sic &
Debita conaris uitare, famemq; molestant,
Multifoni ostendam pelagi cursusq; modosq;:
Non tamen ipse rei, quæ pertinet ad mare, doctus.
Nam nunquam rate sum spaciosa per æquora uectus,
Præterquam Eubœam ad uicinā ex Aulide, ubi olim
Argiui à ducibus populi collectio facta est,
Dum seuum mare ibi tenuit Troiam ire uolentes.
Illuc Amphidamantus ego ad certamina ueni,
Chalcidæq; intraui, nam plurima præmia clari
Proclamata uiri statuere: at carmine tum me
Victorem, tripodem auritum retulisse recordor.
Hunc ego suspendi Musis Heliconis honorem,
Primum ibi fecerunt me hymnum tentare sonorum.
Nunc mihi quanta fuit ratium experientia cernis.
Attamen Aegiochi mentem referabo tonantis,
Nam docuere deæ me sacrum pangere carmen.

Quinquaginta dies post, quàm se uertit ab usto
Sol Cancro, æstatis iam parte cadente suprema,
Est opportunum fluctus intrare marinos,
Non facile franges nauem, aut homines mare perdet,
Perdere si nolit princeps Neptunus aquarum,
Sine deâ simul atq; hominum rex Iuppiter altus.

Namq;

- Ερ τοῖς γὰρ τέλος ἔστιν ὁμῶς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν τε.
 Τῆμος δ' ὀνηρύνεις τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπύμων,
 Ἐκκλῆστος τε νῆα βολὴν, ἀνέμοισι πιθῆσας,
 290 Ἐλπίμην ἐς πόντον, φόρτον δ' εἰς πάντα τίθειδαι.
 Σπύδιον δ' ὅτι τάχις πάτερ οἶκονδε νέειδαι.
 Μὴ δ' ἐμὸν αἰὼν τε νείω, καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χαμῶν ἐπιόντα, νότοιο τε λανὰς αἴτας,
 Οἱ τ' ὥρην θάλασσαν ὁμαρτῆσαι διὸς ὄμβρον
 Πολλῶ, ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δέ τι πόντον ἐβηκον.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πίλται πλὸς ἀνθρώποισιν.
 Ἡμεῖς δὲ τοπρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 Ἰχθυὸς ἐποίησεν, τόσον πίταλ' ἀνδρὶ φανείη
 Εἰς ἡράδην ἀκροτάτην, τότε δ' ἄμβρατὸς ἐστὶ θάλασσα.
 300 Εἰαρινὸς δ' ἔτος πίλται πλὸς, ἢ μὴ ἐγγυε
 Αἰνμ', ἢ γὰρ ἐμῶ θυμῷ λιχαρισμός ἐστιν,
 Ἀρκαπῆος χαλεπῶς καὶ φύγοις κακῶν, ἀλλὰ νῦν καὶ τὰ
 Ἀνθρωποὶ ρέξουσιν αἰδιδρέησι νόοισι.
 Χρῆματα γὰρ ψυχὴ πίλται δαλοῖσι βροτοῖσι,
 Δανὸν δ' ἐστὶ θανάην μετὰ λύμασιν, ἀλλὰ σ' αὖτως
 Φράζειδαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν, ὅς σ' ἀγορεύω,
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίην κοίλῃσι τίθειδαι,
 Ἀλλὰ πλεῖν λείπειν, τὰ δ' ἢ μέονα φορτίζειδαι.
 Δανὸν γὰρ πόντῳ μετὰ λύμασι πῶματι λῦσαι.
 310 Δανὸν δ' εἰ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπὲρ βίον ἄχθος αἴρας,
 Αἶφονα καυάξαις, τὰ δ' ἢ φορτὶ ἀμαυρωθῆναι.
 Μέτρα φυλάσσειδαι, καὶρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
 Βραχὺς δ' ὑμῶν αἴνα τίον ποτὶ οἶκον ἄγειδαι,

μήτε

Namq; per hos pariter stat cardo boniq; maliq;
Non uarij tum flant uenti, iacet unda quieta,
Tum trahe confidens uentis securus in altum
Nauem, ac sarcinulas impone suo ordine cunctas.
Ne differ reditum, citò sed properato reuertit:
Neu pluuiã autumnì expectes, Bacchumq; recentem,
Irisanosq; noti flatus, hyememq; sequentem.
Namq; autumnali pluuiã comitatus abunde,
Fluctibus horrifonis imum mare concutit auster.
Ast iter est aliud per pontum tempore ueris,
Cum primùm apparent frondes in uertice fici
Tante, quanta pedum reddit uestigia cornix
Per terram incedens: tum fit uia per uia ponti.
Atq; hic est cursus, qui fit sub tempora ueris
Sed nulla ille animo nostro ratione probatur,
Maturus nimium, datur egrè euadere cladem.
Attamen hæc homines cæci mente omnia tentant.
Nam miseris anima est durum mortalibus aurum,
Sed durum oppetere ac submergi gurgite falso est.
Hinc præceptorum uolo te memorem esse meorum.
Nunquam quicquid habes totum committe carinis,
Plura domi linquens, paucissima credito nauì.
Nam graue, damna pati medijs in fluctibus atris,
Vt graue si plaustri nimio sub pondere pressi
Axis frangatur, res dispergantur & omnes.
Hinc modum ama, bonaq; in re occasio præualeat omni.
Inge tibi uxorem dum firmus adhuc uigor adsit,

Annos

Μήτε τριηκόντων ἐτέρω μάλα πόλλ' ἀπολείπων,
 Μήτ' ἐπιβαίς μάλα πολλὰ γάμος δέ τοι ὤριος ἔστος.
 Ἡ δέ γυνὴ τέτορ' ἡβῶν, πύμῃ τ' ἢ γαμοῖτο.
 Γαρθρυνίην ἢ γαμῆν, ὥσ' ἦθεα λιθινὰ διδάξης.
 Τίλιδε μάλιστ' αἰετὶς, ἢ τις σέ'ον ἐγγύθι νοῖα,
 Γαῦτα μάλ' ἀμφὶς ἰδῶν, μὴ γείτοσι χάριμαί τ' αἰετὶς.

220 Οὐ μὲν γὰρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊετ' ἀμείνον
 Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε λιανῆς ὑρίγιον ἄλλο,
 Δαιμονόχνης, ἢτ' ἀνδρα καὶ ἰσθιμόν πορ' ἔοντα
 Εὖε ἄτορ δαλῶ, καὶ ὥμῳ γέρας δῶκεν.
 Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.
 Μυθὶ κασιγνήτῳ ἴσον ποιέσθαι ἐταῖρον.
 Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μὴ μιν πρότορος λιανὸν ἔρξης,
 Μὴ ἢ ψύδιεσθαι γλώσσης χάριν, εἰ δέ κεν ἀρχῇ
 ἤτις ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ καὶ ἔρξας,
 Δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος, εἰ δέ κεν αὖθις

330 Ἡγῆτ' ἐς φιλότητα, λήϊον δ' ἐθέλῃσι παραχῆν,
 Δέξασθαι, δαίμων τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλορ
 Ποιᾶται, σέ ἢ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
 Μὴ ἢ πολύξενον, μὴ δ' ἄξενον καλεῖσθαι,
 Μὴ ἢ λιανῶν ἐταῖρον, μὴ δ' ἐδῶν νεισιγῆρα.
 Μυθὶ ποτ' ἔλπομεν περὶ λυγροῦ θυμοφθόρου, ἀνδρὸς
 Τέτλαθ' ὄναλίσσιν, μακάρων δόσιμ' αἰὲν ἔοντων.
 Γλώσσης τοι θεσπευδὸς ἐν ἀνθρώποισιμ' ἄριστος
 Φασιδωλῆς, πλῆσθ' ἢ χάρις κατὰ μέτρον ἵσους.
 Εἰ ἢ λιανὸν εἰποις, τάχα κ' αὐτὸς μέγιστον ἀνέσσεις.

340 Μὴ ἢ πολυξένον δαίμων ἀντιμέφελος εἶναι.

Amos cum numeras ter denos, plūsue minūsue,
Aptum est coniugium: decimo sed foemina quarto
Anno pubescit, nubat mox deinde sequenti.
Virginem, ut instituas laudatis moribus, opta,
Vicinamq; tibi prae cunctis delige sponsam.
Sis tamen hic cautus, ne te uicinia ludat.
Nil uxore uiro melius contingit honesta,
Nilq; mala peius: tali, quae uiuere laute
Clam solet. haec quamuis ualidum, sine torre maritum
Vrit et exiccat, citiusq; senescere cogit.
Sedulus observa curam, cultumq; deorum.
Dilige post fratrem, socium: quod si parem amorem
Esse uelis, socius ne ledatur prior abs te,
Neue illi fictum tua lingua ostendat amorem.
Si dicto incipiat prior ille aut ledere facto,
Tunc memor esto, eademq; illi cum scenore redde.
Rursus amicitiam ueterem obseruare uolentem,
Atq; pati poenas uiolati foederis à se,
Suscipe, (nam miser est, crebro qui mutat amicos)
Nec tua post unquam facies prae se ferat iram.
Ne multos, neu rursus habeas nullos tibi amicos.
Pruos cuitato, bonis noli esse molestus.
Paupertatis inops nunquam grauis audiat ex te
Opprobrium: nam dos est numinis illa potentis.
Lingua bonū eximium est homini, si pauca loquatur,
Siquod modum conseruet, inest tum magna uenustas.
Si probris laceres, laceraberis illico prius.
Publica cum celebrat populus conuiuia, confer

Εκ κοινῆ πλησθῆ ἢ χάρις, διαπαύν τ' ἐλγίστη.
 Μὴ δέ ποτ' ἐξ ἧς διτ' λάβειν αἰδοπα οἶον
 Χάρσιν ἀν' ἡτοισιν, μὴ δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γάρ τοί γε ἰλύνουσιν, ἀποπῆνσι δέ τ' ἀράς.
 Μὴ δ' αὖτ' ἡλίοιο τετραμμοσός ὀρθός ὁμιχᾶρ.
 Ἀντάρ' ἰπὰ κε δὴν μεμνημένος ἐσ' ἀνιόντα,
 Μὴ τ' οὐδ' αὖ, μὴ τ' ἐπὶ ὅδ' ἐπὶ προβάδην ἔρρησ.
 Μὴ δ' ἀπογυμνοβάς, μακαρῶν τοι νύκτες ἱάσσειρ.
 Ἐξομενος δ' ὅγε θᾶος αὐτῆρ, πεπνυμένος ἀδῶς,

850 Ἡ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας σὺδ' ὀπίσθεσιν αὐλῆς.
 Μὴ δ' αἰδοῖα γονῆ πεκαλαγμοσός οὐδοθεν οἶκῳ
 Ἐπὶ ἐμπειλαδὸρ παρφαυμένον, ἀλλ' ἀλῆαδαι,
 Μὴ δ' ἀπὸ δυσφάμοιο τάφῳ ἀπονοσθήσαντα
 Σπέρμαίναν γυνεῖν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτῶς.
 Μυδρίποτ' ἀονάων ποταμῶν λαχλίσροον ὕδωρ
 Πρὸς ἰδὼν, πρὶν γ' εὐξὴ ἰδῶν ἐς λαλὰ ῥέεθρα,
 Χᾶρας νηφάμενος πολυκράτῳ ὕδατι λουπῶ.
 Ος ποταμὸν διαβῆ, λαπότῃσι ἢ χᾶρας ἀνιπῆς,
 Τῷδε βροί νιμισῶσι, λαὶ ἀλγία δῶκαν ὀπίσσω.

860 Μὴ δ' ἀπὸ πεντόμοιο βιῶν οὐδ' αἰτιθῆσθαι
 Ἀνὴρ ἀπὸ χλωρῆ τάμεναι αἰθωνι σιδέρῳ
 Μυδρίποτ' οἶνοχόλι τιθέμεν ἱερτῆρος ὑπὸ βροῦ
 Πινόντων, οὐλοῦ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μὴ δ' ἀπὸ μοῖρα ἀνιπῆσιν λαταλάσσαν,
 Μὴ τι ἐφεξομένη ἱρώσῃ λακέρυσσιν ἱερῶν.
 Μὴ δ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνιπῆσιν ἀνελόντῃ
 ὕδαρ, μὴ δ' ἀπὸ δαιτῶν, ἰπὰ κε τοῖς οἷσι ποινῇ.

Μὴ δ'

OPERA ET DIES.

51

Accedens aliquid tecum, nec sordidus esto.
 Pro sumptu exiguo reddit ad te magna uoluptas.
 Manè Ioui ac reliquis superis libare caue to
 illotis manibus. Dijs sordida sacra recusant.
 Ad faciem solis conuersus meicere noli:
 Sed quando occubuit, donec fuerit nouus ortus.
 Atq; quibus sis cunq; locis, facere inter eundum,
 Detectus ue caue: nam Dijs sacræ quoq; noctes.
 Vir pius, at dextro donatus pectore, meiet
 Siue sedens, siue admoto stans corpore sepi.
 Res fuit in thalamo chara cum coniuge, Vestæ
 Tum tibi polluto caue ne peragantur honores.
 Nec Veneri cœna funebri incumbere reuersus:
 Verùm epulis surgens letis, lautisq; Deorum.
 Ne fluuios pedibus calcaueris usq; fluentes,
 Ni prius afficiens exores pulchra fluentia,
 Ac manuum sordes in aqua purgaueris antè.
 Qui fluuium impurus nullum calcare ueretur,
 Hunc superi oderunt, ac post mala plurima sentit;
 Symposio in celebri, præsentibus sunt ubi diui,
 Ne resces unguis cultello à sordè repurgans.
 Ne cratera super potantum pone lagenam:
 Qui facit, eueniet mors illi cruda repentè.
 Aedificansq; domum, ne linquito semiparatam,
 Ne sedeat clamosa super cornicula cantans.
 Neu comede ex illa quæ non benedicta patella est,
 Nèue laues: quoniam factis quoq; pocna stat illis.

f

Ne

- Μηδ' ἐπ' ἀπινύττεισι καθίξας, γὰρ ἄμεινον,
 Γαῖδα δυνωδενκαταῖον, δὲτ' ἀνὴρ ἀνλύνουρα ποιεῖ.
 370 Μηδὲ δυνωδενκάμηνον ἴσον καὶ τῷ τετυγῆαι.
 Μηδὲ γυναικίῳ λυτρεῖ χροῖα φαιδρυνέσθαι
 Ἀνέρα λουγαλίῳ γὰρ ἐπιχρόνον ἐγ' ἐπὶ καὶ τῷ
 Γονί, μηδ' ἰσροῖσιν ἐπ' αἰδομονόεισι λυγέσας
 Μωμόσας κίδαλα, θεὸς τοι καὶ τὰ νειμιοῦ.
 Μηδὲ ποτ' οὐ προχοῇ ποταμῶν ἄλκιε προρεόντων,
 Μηδ' ἐπὶ λυγυνάων ὕδρῳ, μάλα δ' ἐξαλικάδαι,
 Μηδ' οὐαποφύχων τὸ γὰρ ὅτοι λωῖόν ἐστιν.
 Δὲτ' ἴρδων, δανλὺν ἢ βροτῶν ὑπαλσύνιο φάμην.
 Φάμην γὰρ τι κακὴ πείλεται, λίσθην μὲν αἰεταί
 380 Ρᾶα μάλ', ἀργαλίῃ ἢ φέραν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
 Φάμην δ' ὅτις πάμπαν ἀπόλλυται, μὴ τινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημῖναι, θεὸς γύττις ἐστὶ καὶ αὐτή.

Η Ξ Ι Ο Δ ΟΥ Η Μ Ε Ρ Α Ι.

Ματα δ' ἐκ δυνόθεν περιπλαγμένους
 ὅν κατὰ μοῖραν

Πεφραδέμεν δρώσι, τρισηκάδα μνη
 ρὸς ἀρίστη

Εργα τ' ἐπιπλέσαν, ἢ δ' ἀρμαλινὴν
 Λατιάδαι,

Εὐτ' αὖ ἀλυσθῆναι λαοὶ λήγοντες ἄγωσιν.

Αἰ γὰρ ἡμίρειαι αἰὶ διὸς παραμυτιόγοντος

Πρώτον οὖν, τετράς τε, καὶ ἐβδόμῃ ἰσρόν ἤμαρ.

Τῇ γὰρ ἀπόλλυται χροσάδων γένεατο λυτῷ.

Οὐλοῦσιν οὐδὲν τι, δύν γι μὲν ἡμάτε μινὸς

OPERA ET DIES.

Ne puerum, seu sit natus ter quatuor annos,
 Seu totidem menses, educas molliter, inq;
 Delicijs: siquidem nil uiribus officit eque.
 Nēue ad balneum, ubi muliebris turba lauatur,
 Vir lotum uentias: nam poena grauis quoq; tali
 Euenit, aut ueniens superis ubi Dijs sacra fiunt,
 Ne culpes ea: quippe Dei hinc accenditur ira.
 Præcipue hoc caueas, uel flumimum in ostia, cursu
 In mare quæ properant, uel in ipsos mingere fontest
 Nēue aluum exoneret: nam non est utile factu.
 Sedulus ac hominum famam uitato molestam:
 Ingens fama malum, faciliusq; illius origo est.
 Perfertur graue, et orta semel deponitur ægre:
 Illa etenim prorsus nequit euanescere fama,
 Vndiq; quam uulgus spargit, quoniam quoq; diua est.

HESIODI DIES.

Itē dies seruans, quæ sunt Ioue patre
 create,
 Optima dic seruis quod sit tricesima
 mensis,
 Ac opera inspicere, ac dimensum di-
 uidere illis,

Qua solet et populus tractare forensia iura.
 A' magno Ioue principium est et origo diebus.
 Prima dies sacra est, tum quarta et septima sacra:
 Namq; hac Latona genitus perhibetur Apollo.
 Ostiaua, et Lune crescentis nona, putantur

Εξοχ' ἀνιμομόιοι, βροτῆσιν ὄργα πονέδαι,
 10 Ενδιπάτη ἢ δουδενάτη τ' ἀμφωγε ῖν' ἰδῆλαι,
 Ἡ μὲν οὔτις πᾶσαν, ἡ δ' ἄνθρωπον ἀκαρπὸν ἀμᾶδαι.
 Ἡ δὲ δουδενάτη τῆς οὐδενάτης μίγ' ἀμείνων.
 Τῇ γὰρ τοι νῦν ἡμᾶτ' ἀποροπότητος ἀράχνης,
 Ἡματος ἐκ πλέυ, ὅτε τ' ἴλρι σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἴσθον πῆσαιτο γυνή, προβάλοι τότε ὄργον.
 Μένους δ' ἴσθμον τρισημιδενάτην ἀλέαδαι
 Σπέρματος ἀρξάδαι, φυντὰ δ' οὐθρὲν ἀδαι ἀρίστη.
 Εἴη δ' ἡ μίσην μάλ' ἀσύνφορος ἐστὶ φυντοῖσι,
 Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθὴ, λύρη δ' ἡ σύνφορος ἐστὶν,
 20 Οὔτε γυνίδαι πρῶτ' ἔτ' αὖ γάμος ἀστυβόλῳσαι.
 Οὐδέ μοι ἡ πρῶτη ἐκτὸς, λύρη τε γυνίδαι
 Ἀρμονος, ἀλλ' ἐρύκεται τᾶντων, καὶ πᾶσι μῆλωι.
 Σπέρμα τ' ἀμφιβαλᾶν ποιμνήϊον ἤπιον ἤμαρ.
 Εἰδὼς δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δὲ τε ἡέρτομα βάζειν,
 Ὑσῆα δ' αἰμυλίας τε λόγους, ἡρυσφίης τ' ὀαρισμῶς.
 Μένους δ' ὀγδοάτην ἡάπρον καὶ βῦν ἐρμυκοῦ
 Ταμνίαν, ἡρῆας ἢ δουδενάτην ταλασργῆς.
 Εἰνάδαι δ' οὐ μεγάλην πλέν ἤματι ἴσθον φῶτα
 Γένεσθαι, μάλα γὰρ τε νόον πεπυκασμῶς ἐστὶν.
 30 Εἰδὼς δ' ἀνδρογόνος διπάτην, λύρη δὲ τε τιτράς
 Μίος, τῇ δὲ τε μᾶλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας δῶς,
 Καὶ λιύνα ἀκαρχαρόδοτον, καὶ ἡρῆας ταλασργῆς,
 Γυνῶναι ἐπὶ χᾶρα τιθείς, πεφύλαξε ἢ θυμῷ
 Τιτράδ' ἀλσάδαι φθίνοντος δ' ἴσθμονος τε,
 Ἀλγικὴ θυμβοργᾶν μάλα τοι τιτλιωμόθον ἤμαρ.

Esse bona, quæuis opera atq; negocia obire.
Laudantur quoq; post decimam prima atq; secunda:
Scito tamen, quod sit longè hæc præstantior illa.
Hac tonde pecudes, letam illa demete frugem.
Pendula ex hac tenues connectit aranea telas,
Quod sit plena dies, formicæq; rodit aceruum:
Illa exordiri telam mihi formina curet.
Tertia post decimam infelix conspergere cultum
Semine agrum, præstat tamen optima robora plantis.
Sexta super decimam teneris asperissima plantis:
Apta mari gignendo, sed est non apta puella
Gignende primum, nec eam tum nubere præstat.
Sextaq; præcedens gignende inimica puella est,
Apta hœdis, ouiumq; uiris excindere testes,
Et pecudum stabulum communire undiq; septo.
Dandis apta uiris: ex amat conuicia, falsa
Verba loqui, clàm sermones ferere inter amantes.
Mensis at octaua castres caprumq; bouemq;
Luce duodecima mulis castratio fiat.
Sed cum uicenus lunæ iam uoluitur orbis,
Vir tibi nascetur prudens, ex ad omnia dexter.
Dandis apta uiris decima est: hinc quarta puella
Blanda fauet: pecora hæc, cyruoq; boues pede euntes,
Et celeres catulos, mulosq; operum patientes
Imposita cicurato manu. uitare memento
Quartam iam mediæ, tum quartam deficientis
Mensis: namq; animum tum curæ mille remordent.

Ερ ἢ πταρτή μινὸς ἀγιδαι δ' εἰς οἶκον ἀποιτιρ,
 Οἰωνὸς ἕρνας, αἰετ' ὄργματι τότῃ ἀριστοί.
 Πέμπης δ' ἐφαλέαδαι, ἐπεί χαλεπαῖ τε καὶ αἰνῶσά.
 Ερ πέμπῃ γὰρ φασιν ὄριννας ἀμφιπολύνει,
 40 Ορνον τινυμῶνας, τὸν ἕρις τίει πῆμ' ἐπιόρκοις.
 Μίση δ' ἐβλομάτῃ δευτέρους ἰβρόν ἀκτῆν
 Εὐ μάλ' ἐπιπύοντα εὐτροχάλῳ σὸ ἀλῶν
 Βάκλειμ, ὑλοτόμον τι ταμῆρ θαλαμῆτα δῆρα,
 Νηϊά τε φύλα πολλὰ, τάτ' ἄρμυρα νηυσὶ πείλονται,
 Τιτράδι δ' ἀρχιδαι νῆας πύγνυδαι ἀραιάς.
 Εἰσὶ δ' ἡ μίση ἐπιδέλα λωϊὸν ἡμαρ.
 Πρωτίην δ' ἑνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Εὐδλὺ μὲν γὰρ τ' ἤν φντύνει, ἡδὲ γονίδαι,
 Ἀνίει τ' ἡδὲ γυναικί, καὶ ὅποτε πάγκορον ἡμαρ.
 50 Γαῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τρισανάδα μινὸς ἀέθλιον
 Ἀρφαδαί τε πύθῳ, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αἰχρῶνα θέναι
 Βασί καὶ ἡμίονοι καὶ ἵπποις ὠκυπόδισι,
 Νῦα πολυκλιῖδα βολὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμονα, παῦροι δέ τ' ἀλεθρία λικλίσκουσι.
 Τιτράδι δ' ὄγει πύθον, περὶ πάντων ἰβρόν ἡμαρ
 Μίση, παῦροι δ' αὐτὲ μετ' ἐπιδέλα μινὸς ἀρίστῳ
 Ἡς γίνομονε, ἐπιδέλα δ' ἐγὶ χερσῶν.
 Αἰδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰ δειποι, ἀνήριοι, ὅτι φέρσαι.
 60 Ἄλλος δ' ἀλλοῖον αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
 Ἄλλοτε μητρὴν πῖλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων σὺ δαίμων τι καὶ ὄλβιος, εἰς τὰδε πάντα.

In quarta prima uxorem tibi ducito charam,
 Auguria obseruans, quæ sunt dexterrima tædis.
 In primis quintas fuge pestiferasq; grauesq;
 His etenim Eumenides terramq; hominesq; pererrant,
 Suppliciumq; serunt periuria falsa locutis.
 Septima post decimam foelix Cerealia dona
 Area in æquata rectè terere, atq; flagellis
 Excutere: ad thalamum faber hac tibi ligna secato,
 Tum quoq; materiam fabricandis nauibus aptam,
 Incipias quarta naues sarcire uetustas.
 Iam nonæ mediæ pars uestpertina probatur:
 Ac homini innocua est, quæ nona est ordine primo.
 Consert et plantis, tum foemellisq; uirisq;
 Gignendis simul est felix, nec inutilis unquam est.
 Sed latet hoc multos, quod sit penultima mensis
 Optima, seu reserare uelis uas, seu iuga dura
 Bobusq; et mulis et equis annectere collo,
 Seu tibi si placeat nauem deducere in altum.
 Namq; datum paucis discrimen noscere uerum.
 Vasa aperi decima quarta: nam præ omnibus hæc est
 Sacra dies, post uicenasque solis ad ortum
 Est bona, ad occasum mala, laudent pauci alias hinc.
 Iamq; dies aliæ felices atq; benignæ,
 Contrà aliæ ancipites sunt, et uirtute carentes.
 Et laudant alias alij, est cognitio paucis.
 Seu nouera dies nunc est, nunc mater amica.
 Is felix ac prosper aget, qui hæc omnia seruans,

Εἰδὼς, ὅργάζεται ἀνάτιος ἀθανάτοισιν,
Οριθας ἰέρων, καὶ ὑπὸ βασιᾶς ἀλεάνων,

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟΥ

Δὲ ὄργων καὶ ἡμῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣ-
πίδος.

Ἀφίει στρατεύσαντες ἐπὶ τὰς ἄλλας
ἡρώνας βῆς, ἀνάλων τῆς τῆς ἀλλο-
μύνης ἀδελφῆς, Ἰὼν θρεμμάτων ὑ-
πόραγονισμούς. τῇ ἡ ἀμφιτρυ-
νος βυλομογῆς αὐτῇ συνοιθαῖρ, οἱ
πρότορον αὐτῷ ὑπέχετο, πρὶν ἡ παρὰ τῶν ἀδελφῶν
ἡρώων εἰσράξεται τιμωρίαν. ὁ δὲ ἐπιστρατεύσας,
ἀνάλων αὐτῆς, κατὰ ἡ τῶν αὐτῶν νύκτα συνοίχονται
αὐτῇ ἀμφοτόροι, ὅ, τε ἰσὺς καὶ ἀμφιτρυῶν. ὁ μὲν ἐν
τῷ πολέμῳ ὑποστέψας, ἰσὺς δὲ βυλθεῖς τοῖς ἀνθρώ-
ποις βοηθὸν γονῆσαι, ἡ δὲ λύα, ἐκ μὲν ἀμφιτρυῶνος
ἰφικλία, ἐκ δὲ διὸς ἡρακλία, ὅς καὶ ἐπὶ λύνον ἀφίει
ἡδὲν, λύλοχον ἔχων ἰόλαον, στρατεύεται. ὅς τὸς τὰς δι-
πάδας ἄγοντας εἰς πυθῶν, πριεσύλα, σπεπαδῆς ἡν
ἡφαγοτόδῃ αἰσίδι, πρὸς αἰσιν εἰς τραχίνα πρὸς
λύκῃ. Συμβαλὼν ἡ τῷ λύνον, αὐτὸν μὲν ἀπαρῆ. τὸν
ἡ ἀφίει ὑπόρασιζοῖα τῷ ἡδὲν, κατὰ μὲν τῶν ἡδὲν,
καὶ ἡδὲν ὄργεται πρὸς λύνον, ἡν δὲ ὁ λύνον, γαμ-
βρὸς λύνον, ἐπὶ θυγατρὶ θεμι-

γονόμῃ.

Η ΣΙΟΔΟΥ

*ſic uitam inſtituat, Dijs inculpabilis ut ſit,
Auguria obſeruans, nec quicquam ſpernere tentans.*

FINIS HESIODI OPE-
rum & dierum,

ARGVMENTVM SCVTI.

Aphij militantes ad Electryonis bo-
ues, interfecerunt Alcmenæ fratres,
iumentorū defensores. Amphitryone
autem uolente ipſi coire, non prius ei
promiſit, quàm de fratricidis poenas
ſumpſiſſet. Ille autem immilitans, interfecit eos. Sed in
eadē nocte coeunt ipſi, utriq; Iupiter & Amphitryon:
hic quidem ex bello reuerſus, Iupiter autem nolēs ho-
minibus auxiliatorē generare. Illa uerò parit ex Am-
phitryone quidem Iphicleū, ex Ioue autem Herculem:
qui & contra Cygnum Martis filium, aurigam habens
iolaum, militat: qui decimas ducentes ad Pytho, depre-
datur. Protectus igitur per Vulcanum ſaſto ſcutō, ac-
cedit ad Trachinā, ad Ceycem. Congreſſuq; cum Cy-
gno, ipſum quidem interemit. Martem uerò ſcutō de-
ſcendentem filium, in crure uulnerat. Atque ita uenit ad
Ceycem. Erat autem Cygnus gener Cey-
cis ob filiam Themisto-
nomen.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΠΟΞ

ΝΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΥΣ ΑΣΡΙΔΟΣ

τῷ ἡρακλείῳ.

Οἷν προλιπῶσα δόμους, καὶ πατρίδα
γαῖαν,

Ἠλυθον εἰς θύβας, μετ' ἀρτίον ἀμφι-
τρύχων, (ωνος,

Αλκμήνῃ θυγάτηρ λαοσθένι ἡλεκτρύβῃ.

Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυντο θυλυτόρῳ.

Εἰδὼς τε μεγέβα τε νόον γε μὲν ὅτις ὄριζε

τάων, ὥς θνητὰ θνητοῖς τίον συνθεῖσθαι.

Τῆς, ἣ ἀπὸ ἡρῶδον, βλεφαρῶν τ' ἀπὸ λυανειῶν,

Τοῖον ἄνθ' οἶον τε πολυχρῶσα ἀφροδίτης.

Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν εἶδ' εἰσπονον ἀνοίτῃν,

30 Ὡς ἔ ποτ' ἔτισι γυναικῶν θυλυτόρῳ.

Ἡμὲν πατέρα ἰδὼλ' ἀπέναντον ἱερὶ λαμῶσας,

Χωσάμενος περὶ βυσσὶ λιλῶν δ' ὅτι πατρίδα γαῖαν,

Ες θύβας ἐνέσσυσε φόβος ἀνέκας λαομείνους,

Ενθ' ὅγε δάματ' οὔαι σὺν αἰδοίῃ παρκαοῖτι,

Νόσφι μ' αὐτόρ φιλότατος ἱφίμερ'· ἔ γὰρ οἱ ἦρ

Περὶ λελῶν ἐπιβλῶναι εὐσφύον ἡλεκτρύωνος,

Γέμ' γε φόνον τίσαστο λαισιγνῶν μεγαθύμων

Ἡς ἀλόχ'· μαλάρῳ ἢ λατ' ἀφλέξαι περὶ λώμας

Ἀνδρῶν ἡρώων ταφίω, ἥ δὲ τηλεβοῶν.

20 Ὡς γὰρ οἱ δίδεκετο, θεοὶ δ' ἐπιμαρτύροι ἦσαν.

Τῶν ὅγ' ἐπίετο μῦθον, ἐπαύετο δ' ὅτι ταχίστα

Εἰς τῇ

HESIODI OPVS

DE SCVTO HERCVLIS.

EV qualis relinquens domos & patriā
terram,

Venit ad Thebas, ad similem Marti Am
phitryonem,

Alcmene filia populos seruantis Electryonis:

Quæ certè mulierum genus ornatat feminearum

Et pulchritudine & magnitudine. animo autem nulla
contendebat (bentes.

Earum, quas mortales mortalib. pepererunt concum-

Huius & ab capite, & palpebris nigris,

Tale spirabat, quale & aureæ Veneris.

Quæ & tantum in animo suum honorabat maritum,

Quantū nondū aliqua honorauit mulierū feminearū.

Attamen patrem bonum interfecit ui domans,

Iratus pro bobus, relinquens autem ille patriā terram,

Ad Thebas supplex uenit, scuta ferentes Cadmeos,

Vbi ille domos habitauit cum pudica uxore,

Seorsum sine desiderato amore. non enim sibi licuit

Prius lectū cōscēdere pulchras suras habētis Electryo-

Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum (nis,

Sue uxoris, acriq; combustisset igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum & Teleboarum.

Sic enim sibi constitutum erat. dii autem testes erant,

Quorū ille curabat iram, & festinabat quā celerrimē

Perfi-

- Εκτελέσαι μέγα ὄργον, ὅ οἱ διόθεν θέμις ἔσται,
 Τῷ δ' ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτῶν πλῆξετε ποί, ὑπὲρ σακίων πνέοντες,
 Λοκροῖ τ' ἀγχιμαχοῖ, καὶ φωνῆς μεγάθυμοι,
 Ἔσσοντ' ἔρχετ' ἵ τοῖσιμ εἰς πάρος ἀλκαίοιο,
 Κυδωνῶν λαοῖσι, πατέρ δ' ἀδελφῶν τε διῶν τε
 Ἀλλήν μῆτιρ ὑφαινε μῆλ' ἔφρυσιν, ὄφρα θεοῖσιρ
 Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιμ ἀγῆς ἀλκίῃρ φυλάσσαι.
 30 Ωρετο δ' ἀπ' ἐλύμποιο πόλιν φρεσὶ βρασσομένοισιν,
 Ἰμέρων φιλότῃσιν ἐνζώνοιο γυναικός,
 Εὐνύχιος τάχα δ' ἔξει τυφάοντιρ, τότε δ' αὖθις
 Φίλιμ ἀκρότατον προσεβήσατο ματιῖτα ζεύς.
 Εὐθα λαβέζομενος, φρεσὶ μέλειτο θήσικα ὄργα,
 Αὐτῇ ᾗ γυνυκτὶ τανυσφύρῃ ἡλεῖρυνάωνε
 Εὐνῇ καὶ φιλότῃσι μέγα, τέλεισιν δ' ἀπ' ἐπιδωρ.
 Αὐτῇ δ' ἀμφιτρύων λαοσσοός, ἀγλαὸς ἦρωε,
 Εκτελέσας μέγα ὄργον, ἀφίκετο ὄνδε δόμενδε.
 Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμονάς ἀγροιάτας
 40 Ωρετ' ἰοῦναι, πόλιν γ' ἥς ἀλόχευ ἐπιθήμεναι σπυῖς.
 Τοῖος γὰρ ἱραδίην πόθος αἶνυτο ποιμονία λαῶν.
 Ως δ' ὅτ' αὖθις ἀσπασθὸν ὑπὲρ προφύγοι λακόντηα,
 Νῆσιν ὑπ' ἀργαλῆς, ἢ καὶ ἱρατόρῃ ὑπὸ δισμῇ,
 Ως γὰρ τότε ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐπὶ ὀλυμψῶν,
 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἐὼν δόμορ εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἀπ' ἐλευθέρου αἰδοίῃ παρὰ ποταμῶν,
 Τόρ πόμμενος δῶροισι πολυχρῆσιν ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεὸς ἀμπεθέσας, καὶ ἀνέειρε πολλὸν ἀείψων,

Perficere magnum opus, quod sibi ex Ioue fas erat.
 Hunc autem simul cupientes & belli & persecutionis
 Boeoti, percussores equorum, sup scuta aspirantes, (nimi
 Et Locri brenib. armis pugnatores, et Phocenses magna
 Sequebantur. dux autem istis erat bonus filius Alcei,
 Iactabundus populis. pater autē hominumq; deorumq;
 Aliud consilium texebat in mentibus, ut dijs (neraret.
 Et hominib. artium inuētorib. nocumēti expulsoŕe ge-
 Statim uerò descēdit ab olympo dolum mētib. struens,
 Desiderans amorem bene cinctæ mulieris, (rursus
 Nocturnus: citò autem uenit Typhaonium. Tūc autem
 Phicium summum ascendit consultor Iupiter,
 Vbi sedēs mētib. cogitauit stupēda opera. (Electryonis
 Eadem quidem, n. nocte extensum pedem habētis filie
 Lecto & amore mistus est, & perfecit desiderium.
 Eadē autē & Amphitryō populorū defensor, inclytus
 Perfecto magno opere uenit suam domum. (heros,
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Perrexit ire, priusquā suæ uxoris cōscenderet lectum.
 Talis enim cor cupiditas capiebat pastore populorum.
 Ut autem quando uir libenter effugeret calamitatem
 Acgritudine ab molesta, uel etiam à forti uinculo:
 Sic tunc Amphitryon graui labore defunctus,
 Libenterq; & amicē suam domum peruenit.
 Nocturnus autem concubuit sua cū neneranda uxore,
 Delectatus donis ualde pulchræ Veneris.
 Illa autem Deo domita, & uiro longē præstantissimo
Thebis

- 50 Θύβη σὺν ἱππαπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδι.
 Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, λιασιγνήτω γέ μιν ἔστιν.
 Τὸν μὲν χαρότοβρον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δανὸν τε ἱρατὸρβρον τε, βίβιν ἱρακλῆϊν.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα λελαινεφεῖ ἱερνίῳνι,
 Αὐτὰρ ἱφικλῆϊ γέ Δορυσεῶν ἀμφιγῶνι,
 Κεπειμόνῳ γενεῇ. τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μεγῆσα,
 Τὸν δ' αὖ ἱερνίῳνι, θεῶν σιμαῖντορι πάντων.
 Ος καὶ Κύννορ ἐπιφνευ ἀρῆτιάδῃ μιν γάθυμον.
 Εὐρυ γὰρ σὺν τιμοῖσι ἐκατηβόλῃ ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' δ' ἄρ' ἑλν, ἄστον πολέμοιο,
 60 Τούχισι λαμπομόνους σέλας ὥς πυρὸς αἰθομόνοιο,
 Εξαότ' σὺν δίφρῳ, χθόνα δ' ἐκτυποῖ ὠκείας ἵπποι,
 Νύσσοντες χηλῆσι, λῶνις δ' ἐσφ' ἀμφιδιδήκε,
 Κοπτομένη πληθούσι σιν ὑφ' ἄρμασι, καὶ ποσσὶν ἵππων.
 Ἀρμαῖα δ' ἐν ποίηται καὶ αὐτῷ γέ ἀμφαράδιον,
 ἵππων ἱεμεύων, λελχαρπτο δ' ἱνύκνος ἀμύνων,
 Ελπόμενος διδὸς ὑὸν ἀρῆτιον, ἠνιόχον τε
 Χαλκῶ λαϊώσων, καὶ ἀπὸ λελυτὰ τόνχεα λύσων.
 Ἀλλὰ οἱ σὺν χωλῆων ὕπν' ἐκλυε φοῖβος ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίβιν ἱρακλῆϊν.
 70 Πᾶν δ' ἄλλος καὶ βωμὸς ἀπόλλωνος παγασαῖν,
 Λάμπων ὑπὸ Δεινοῖο θεῖο τούχων τε καὶ αὐτῶ,
 Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπειο, τίς ποινὴν ἱάνων
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατ' ἐναπτίον ὀρμηθῆναι,
 Πλήν ἱρακλῆος καὶ λυδάλιμος ἰολάων.
 Κείνων γὰρ μεγάλα τε βίη, καὶ χεῖρες ἀσπίοι

SCVTVM HERCVLIS. 91

Thebis septē portas habētib. gemellos generauit filios.
 Non tamen similia sapientes, fratres quamuis fuerunt:
 Hunc quidē priorē, illū aut rursus multo meliorē uirū,
 Grauiorēq; sortemq; uim Herculeam: (nio,
 Hūc quidē subdomita nigras faciēti nubes Ioui Satur-
 Sed Iphicleum lancea seruanti populos Amphitryoni,
 Distinctam prolem. hūc quidem mortali uiro admista,
 Illum aut Ioui Saturnio, deorum imperatori omnium,
 Qui et Cygnum interfecit Martis filiū magnanimū.
 Inuenit enim in luco longē sagittantis Apollinis
 Ipsum, et patrem suum Martem insatiabilem bello,
 Armis coruscantes, splendorem ut ignis ardentis,
 Stantes in curru, terram uerō uerberabāt ueloces equi
 Pūgētes ungulis. puluis aut circa ipsos utrinq; sparge-
 Trita plicatis currib. et pedib. equorum. (batur,
 Currus autem bene facti et cantu circumstrepebant,
 Equis currere cupiētib. letatus aut est Cygnus irrepre-
 Sperās Iouis filiū bellicosum, et aurigatōrē (hēsibilis,
 Ferro scindere, et inclyta arma spoliare.
 Sed sibi factas supplicationes non exaudinit Phœbus
 Ipse enim sibi concitauit uim Herculeam. (Apollo.
 Omne autem nemus et templum Apollinis Pegasei
 Splendebat ab grauis dei armūq; et ipsius.
 Ignis autem tāquam ab oculis splēdebat. Quis autē illi
 Sustinuisset mortalis existens obuiam moueri,
 Præter Herculem, et inclytum Iolaum?
 Horum enim magnāq; uis, et manus intangibiles
 Ex hu-

- Εξ ὧμων ἐπέφυγον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Ος ῥά τ' οὗτος ἡνίοχον προσέφη ἱεράδ' ὅρ' ἰόλαον.
 Ἡρώς ᾧ ἰόλαι, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἦτι μετ' ἀθανάτους μάκαραι, τοὶ ὄλυμπον ἔχουσιν,
 90 Ἠλίσσον ἀμφιρύνω, ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ θύβην
 Ἠλθε, λιπὼν τρίκυκλον εὐπτίμνον πηλοῦδρον,
 κτείνας ἡλετήρυνά βοῶν σῆκ' ὀνυμετώπων.
 Ἰαίω δ' εἰς ἱερόντα, καὶ ἡνίοχον ταυνύπιπλον.
 Οἷρά μιν ἡσπάζου' ἰο, καὶ ἄρμονα πάντα παρέχον,
 Ἠὶ δὴ κ' ἐδ' ἐπέτῃσι, τίον δ' ἄρ' τηλόβι μάλλον.
 Ζῶι δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ ἡλετήρυνῃ,
 Ἠὶ ἀλόχῳ, τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομενῶν ὀνυαντῶν,
 Γαυόμεθ' ὅτε φρονέας ὀναλίγκιοι, ὅτε νόημα,
 Σὺς τε παῖδες καὶ ἐγώ, τῷ μὲν φρονέας ἐξέλῃ ζεύς.
 90 Ος προλιπὼν σφέτόρ' οἱ τε δόμον, σφέτερος τε τοπῆα
 Ωχι' ἰο τιμῶν ἀλιτμενόν στυγνῶν,
 Σχέτλιος, ἥ περ μάλα μετιστοναχίτ' ὀπίσσω
 Ἦν ἄτλιν ἀχέων, ἥ δ' ὅτ' ἀκλινάχρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπέτελλετ' ἀέθλης,
 Ω φίλος, ἀλλὰ σὺν βάσιν ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
 Ἰππων ὠκυπόδων, μέγα δ' ὅφρ' εἰς θάρσος ἀέξων,
 Ἰθὺς ἔχων θοὸν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων δ' ὀνός ἵππων,
 Μυδρὸν ὑποδιδέας ἡνίοχον ἄριος ἀνδροφόνου,
 Ος νῦν κεκλυγὸς περιμαίνεται ἰόρ' ἄλλος
 100 Φοῖβε ἀπόλλωνος ἐναῖνδελέταο αἰανής.
 Ἡ μὲν καὶ ἱεράδ' οἱ πρὶν ἰὼν, ἔκτατο πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσίασεν ἀμώμητος ἰόλαος.

Ex humeris extendebantur in fortissimis membris,
 Qui tunc aurigam affatus est sortem Iolaum:
 O' heros Iolae, mortalium longè charissime omnium,
 Certè cōtra immortales beatos, qui coelū habitāt, (bē
 Peccauit Amphitryō, quādo bene coronatā muris The
 Venit, Imquens Tyrinibū bene edificatum oppidum,
 Interfecto Electryone boum causa latas frōtes habētū,
 Venit ad Creōtē, & Heniochā extēsū peplū habentē,
 Qui ipsam amicē exceperūt, et omnia necessaria prae-
 Vi fas est supplicib. honorarūtq; pcul magis. (buerūt,
 Vixebat autē Iolus cū pulchros pedes habēte Electryo-
 Sua uxore. Celeriter autē nos uertentibus annis (na
 Nati fuimus, neq; mentib. similes, neq; intellectu, (ter,
 Et tuus pater et ego. huius quidē mentes eripuit Iupio,
 Qui relinquens & suam domum, & suos parentes,
 Venit honoraturus iniquum Eurystheum,
 Miser. profectō ualde suspirabat, in futurum
 Suam calamitatem dolens, quae non reuocabilis est.
 Sed mihi fortuna molesta commisit certamina,
 O' chare, sed tu citius cape habenas purpureas, (gēs,
 Equorū pedib. uelociū. ualde autē mētib. audaciam au-
 Rectē habeto uelocē currū, & pedib. uelocium robur
 Nihil subueritus fragorē Martis homicide, (equorū,
 Qui nunc nociferans circumferit sacrum nemus
 Phœbi Apollinis longè sagittantis regis.
 Attamen quamuis sortis existens, satiatur bello.
 Hanc autē uicissim allocutus est irreprehensibilis Iolaur:

Η θά' ἡ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τιθεῖν τε
 Τιμὰ σὺν ἑφ' ἀλλῶν, καὶ ταύρους οὐτοσίγαυος,
 Ος θύβης ἡρῆ δειμονορ ἔχει, ῥύεται τε πόλιν.
 Οἶον δ' αὖ καὶ τόνδε βροτὸν ἡρατῆρόν τε μέγαν τε
 Ζῆς ἐς χεῖρας ἄγασιν, ἵνα λιλέος ἰδὼν ἄρπαι.
 Ἀλλὰ γε δύοςιο τούχ' ἀρήϊα, ὄρρα τάχιστα
 Δίφρος ἐμπειλάσωντες ἄρνος θ' ἡμέτορόν τε,
 210 Μαχρῶν μεδ' ἐπεὶ ὅτοι ἀτὰρ βῆτορ διὸς υἱόν,
 οὐδ' ἱφικλῆϊ λίην δαιδίξεται, ἀλλὰ μιν οἷα
 Φοῖβε δαί δ' ὅ παῖδας ἀνύμονος ἀλκείδαο,
 οἱ δ' ὅσφι χεῖδ' ὅν εἰσι, λιλαϊόμενοι πολέμοιο
 Φυλόπιδα στήσειν, τὰ σφιρ πολὺ φέρτορα θοίνης.
 Ως φάτο, μέλυσεν δὲ βίη ἡρακλῆϊν,
 θυμῷ γῆθήσας. μάλα γάρ οὐ οἱ ἄρμονα ἔπον.
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πηρόμενος προσέειπε.
 Ἥρωε ὦ ἰόλαε διωτρίφες, ἔκ' ἐτι τολῶ
 ὕμιν τε τραχέϊα, σὺ δ' ὥς πάρος ἦδ' ἔχ' ἀΐφρων,
 Ως καὶ νῦν μέγαν ἵππον ἀρέονα λιανοχαίτην,
 Πάντ' ἡ ἀναστροφῶν, καὶ ἀργύμενον ὥς κε λιύκηαι.
 220 Ως ἀπὸν, λινημίδας ὄρεχ' ἀλκοιο φαεινῶ,
 Ἥραϊον ἐλυτὰ δῶρα, περὶ ληνήμοισιν ἔθηκε.
 Δαστόρον αὖ θώρηκα πόρ' ἑνθεοσιρ ἔδωκε,
 Καλὸν ἄρ' ὅσ' οἱ, πολυδαίδαλον, ὅμ' οἱ ἔδωκε
 Γαλαῖς ἀθλιναῖν, λῶρη διὸς, ἐκ πότ' ἔμελλε
 Τοπρῶτον σφονόρτας ἰφρομήσαδαι αἰθλούς.
 Θῦν' αὖτο δ' ἀμφ' ὅμοισιν ἀρῆς ἀλκίῃσιν ἀνδρῶν
 Δανὸς αὐτὸς ἑοικέν, ὃν περὶ στήθεσι φαειτέρην

O' patre, xentè ualde iam pater hominumq; deumq;
 Honorat tuum caput, et taureus Neptunus,
 Qui Thebes arcem habet, et conseruat urbem:
 Qualem nam et istum mortalem fortemq; magnumq;
 Tuas ad manus agunt, ut gloriam bonam sumas.
 Sed iam iam induc arma bellicosa, ut celerrimè
 Curribus appropinquant, et Martis et nostro,
 Pugnemus. postquam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; filium Iphicli timebit, sed ipsum puto
 Paginurum duos filios irreprehensibilis Alcide,
 Qui iam prope ipsos uadunt, cupientes belli
 Cedem statuere, que ipsis multo præstasiora dapibus.
 Sic dixit: subrisit autem uis Herculana,
 Animo gaudens, ualde enim sibi accommoda dixit.
 Atq; ipsi respondens uerbis pennatis allocutus est:
 Heros o Iolæ diuine, non amplius procul
 Pugna asperactu autem ut prius eras bellicosus,
 Sic et nunc magnū equū Arionē, nigras setas habentem,
 Quicumq; conuerte, et auxiliare quantisper potes.
 Sic satus, ocreas eris splendentis,
 Vulcani inclita dona, circa crura posuit.
 Secundò rursus thoracem circa pectora induit,
 Pulchrum, aureum, ualde uarium, quem sibi dedit
 Pallas Mimerua, filia Iouis, quando debebat
 Primitiis suspiriosa irruere certamina.
 Posuit aut circa humeros nocumenti propulsorē ferris
 Terribilis uir, et equam circa pectora pharetram

130 Καββάλειτ' ἐξέπιθρον, πολλοὶ δ' οὔτειδον εἶθ' αἰ
 Ρίγηλοι θανάτοιο λαβιβόγγυοιο λοντῆρε.
 Πρῶτον μὲν θανάτον τ' εἶχον, καὶ δάκρυον μῦθον.
 Μῆλας ἢ ξιφοὶ περιμήνεις, αὐτὰρ ὅπιθον
 Μερφοῖο φλεγύκοι καλὸν ἵφμερσοι πῆρ' ὀφθαλμοῖς
 Ησαν, ὃ δ' ὄφθιμον ἔγχος, ἀναχμόνον αἰδοῖτο χαλκῷ.
 Κρατὶ δ' ἐκ' ἰφθίμῳ λινοῖλῳ στυπῆτον ἔθηκε
 Δαιδαλίῳ, δαδάμαντος, ἐπὶ λροτάφους ἀραρυγαν,
 Ητ' ἄρυτο λαρὴν ἡρακλῆος θέοιο.

Χορδὸν γέ μιν σάκος εἶλε παναίολον, ὃ δέ τις αὐτὸ

140 Οὗτ' ἐρρηκε βαλὼν, ὅτ' ἐβλασε, βαῖμα δαίδαλι.
 Γαῖν μὲν γὰρ λύνετο τῆλ' αὖθις, λοντῆ τ' ἐλέφαντι,
 Ηλένην θ' ὑπολαμπὲς εἶναι, χρυσῷ τε φαεινῷ
 Λαμπόμενον, λιναῖον ἢ διαπύρρην ἡλέαυτο.
 Εὐμῆσθ' ἢ ἀρσένιος εἶναι φόβος, ὅτι φαταῖς,
 Εμπαιγνύσασθαι πυρὶ λαμπροφάνειοι ἀρσενῶς.
 Τῷ καὶ δαίοντων μὲν πλῆτο γόμοι λαοὶ θεόντων,
 Δανῶν, ἀπλήτων. ἐπὶ ἢ βλοσυροῖο μετώπῳ,
 Δανὸν ὅρις πεπότητο, λοντῆσσαν ἡλόνον ἀνδρῶν.
 Σχετλῆν, ἢ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρονίας εἴλετο φωτῶν,
 150 Οἵ τινες αὐτιβίλῳ πόλεμον διὸς ἤϊ φέροιον.
 Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθόνα διύονσ' αἰδῶς εἶσαν
 Αὐτῶν, ὅσῃ δέ σφι περὶ ρινοῖο σαπῆσας,
 Σαβῆς ἀλάνοιο λιλαίνῃ πύθεται αἶα.
 Εὐρὶ πρὸς τῆς τε παλῶν τε τέτυκτο,
 Εὐρὶ δ' ὅμα δόξας τε φόβος τ' ἀνδρῶν ἵσκι τε διδῶν,
 Εὐρὶ δ' ὅρις, ὃν ἢ λοντῆσσαν ἡλόνον, ὃν δ' ὅλεθ' ἡλῶν

Coniecit retrò multe autem intus sagitte
Rigide, lethi obliuisci uocem facientis datrices.
Antrorsum quidē mortē habebāt, et lachrymis luctā
Medie autem rasiles longē, sed retrò
Colorate aquile occultate pennis
Erant, ille autē terribilem lāceam, acutā, ardenti ferro:
Capiti autem potenti galeam benefactam imposuit,
Ingeniosam, ex adamante, temporibus congruam,
Que seruabat caput Hercules diuini. (ipsum

Manibus autē scutū cepit undiq; uariū, neq; aliquis
Neq; rupisset vulnerans, neq; fregisset, mirabile uisu.
Totum quidem in circulo gypso albo, et ebore,
Et electro subsplendidum erat, et auro lucenti
Splendens, nigra autem circuli discurrebant.
In medio autem draconis erat terror non narrabilis,
Retrò oculis igne splendentibus aspiciens. (rentibus,
Cuius et dētib. quidē implebatur bucca albiter discursu
Crudelibus, implacabilibus, in terribili autem aspectu
Grauis Lis uolabat, galeata perturbatione hominum,
Improba, que et intellectū et mētē capiebat hominū,
Quicunq; obuiam bellum Iouis filio ferrent.
Quorū et animę quidē terrā ingrediūtur, intra infer
Ipforum: ossa uerò ipsis, carne corrupta, (num
Sirio sub arido nigra putrefacit terra.

Ibi expulsatioq; retròq; fugatio picta erat:
Ibi et tumultus et terror, et hominū cedes ardebat,
Ibi discordia, ibi fragor discurrebat: ibi pniciosa Parca

ἄλλοις ἰὼν ἔχουσιν ἑτάῳ, ἄλλοις αὐτοῖς,
ἄλλοις τεθνεῶτα κατὰ μοθὸν ἔλκει ποδοῖν.

Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὅμοισι λαφοίνεον αἵματι φυτῶν,

160 Δανὲν δόρπομόν, λιαναχῆοί τε βεβριθῆ.

Ερ δ' ὀφίωρ λιφαλαὶ δανῶν ἴσαν, ἔτι φατῶν,
Δώδεκα, τὰ φοβίσκου ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,

οἱ τινεὶ ἀντιβίλῳ πόλεμον διὸς ἦι φέροιον.

Τῶν καὶ ἰδόντων μὲν λιαναχὴ πέλον, ὅντι μάχοισι
Ἀμφίπρωιᾶδας, τὰ ἧ δαίετο θυτὰ ὄργα.

Ἰτίγμᾶτα δ' ὡς ἐπίφαντο ἰδῆν δανίσι δράκυσσι

Κυαῖα κατὰ νῦτα, μελαίνθησαν ἧ γούνα.

Ερ ἧ συῶν ἀγίλαι χλῆνων ἴσαν, ἦδ' ἐλόντων,

Ες οφίας δόρπομόνων, ἑοτίοντων θ' ἱεμόνων τε.

170 Τῶν καὶ ὁμιλοδὸν σίχης ἦσαν, ἠδὲ τυ τῷ γε

οὐδ' ἑτόροι τριέτλῳ. φέροισι γὰρ ἦ ἀνχόνας ἀμφω.

Ἦσαν γὰρ σφιρ ἑκατο μέγας λῖς, ἀμφὶ ἧ λάπροι

Δοιοὶ ἀπαράμονοι ψυχᾶς. κατὰ δέ σφι λιλαινὸν

αἶμ' ἀπειλείειτ' ὄραθ'. οἱ δ' ἀνχόνας ἐξεπύνητες,

Καίετο τεθνεῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λῆνοι.

Τοί δ' ἐτι μάλλον ἐγαυρόδλῳ, ἑοτίοντι μάχεσθαι

Ἀμφότοροι, χλῆναί τε σῆς, χαροποί τε λένῃς.

Εν δ' ἔν ὑσμίνῃ λαπίθων αἰχμητῶν,

Καινία τ' ἀμφὶ ἀναπῆ, δρυαντὰ τε περὶ βοῶν τε,

180 Οπλῆα τ' ἐξάδιόν τε, φάληρόν τε, πρόλοχόν τε,

Μοφον τ' ἀμπυκίδλῳ, τιτάρησιον, ὄζον ἄρμος,

Θησιά τ' αἰγείδλῳ, ἐπιείκειον ἀθανάτοισιν.

Ἀργύριοι, χρύσεια περὶ χρὸν τόνχε ἔχοντες

Κούταν.

Alium uiuū habens nouiter sauciatū, aliū nō sauciatū:
 Alium mortuum in conflictu, traherat per pedes.
 Palliū autē habebat circa humeros ualde funestū sanguis
 Terribiliter aspiciēs, strepituq; grauata. (ne hominū,
 Ibi serpentū capita terribilium erāt, non enarrabiliū,
 Duodecim, quæ terrebant in terranationes hominum,
 Quicunq; bellum obuiam Iouis filio ferrent. (ret
 Illorū & dentiū quidē crepitatio erat, quādo pugna-
 Filius Amphitryonis, & ista lucebant miranda opera.
 Puncta autē ueluti quēdā uidebātur uidere horribilib.
 Nigra sup̄ tergora, nigrescebāt autē barba. (draconib.
 Ibi aprorum greges masculorum erant, & leonum,
 Inter se aspicientiū, irascentiū, & mordere cupientiū.
 Horum & congregatim acies ibant, neq; isti
 Neq; alij tremebant, horrebant siquidem collis ambæ.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo; circa autem aprū
 Bini priuati animas, & apud ipsos niger (cadentes;
 Sanguis stillabat in terrā, aliqui autē depressis cervicib.
 Iacebant mortui à crudelissimis leonibus,
 Qui adhuc magis incitabantur, & irascebātur ad pu-
 Vtrinq; masculiq; sues, alacresq; leones. (gnandum
 Ibi erat pugna Lapitharum pugnatorum,
 Et Cenea circa regem, & Dryanta Perithoumq;
 Hopleūq; Exadiumq; Phalerumq; Prolochumq;
 Mopsūq; Ampyci filium, Titaresium, florem Martis:
 Theseaq; Aegei filium, similem dijs immortalibus.
 Argentei, aurea circa corpus arma habentes.

Κεῖται οὖτοι δ' ἐτέρωθεν οὐρανίῳ ἐγερμένοι,
 Ἀμφὶ μέγα πειραῖον, καὶ ἄσπελον οἰωνυγόν,
 Ἐπὶ δ' ἄρ' ἔστιν τι, μελαγχαιῖν τι μέλαντα,
 Καὶ δὴ πυνκείδης περιμήδ' ἀπὸ δρυαλόν τι,
 Ἀργύριοι, χρυσαί εἰλάτας οὐ χοροῖσιν ἔχοντες.
 Καὶ τε σφαιραῖν τι ὡς αἰσώπορ' ἔχοντες,
 190 Ἐχέουσιν καὶ εἰλάτας αὐτοχαιδὸν ὠρεγγόντι.
 Ἐν δ' ἄρ' ἔστιν βλοσυροῖο παδάνας ἔσσαν ἵπποι,
 Χρυσόιοι, οὐ γὰρ αὐτὸς οὐαρφόρος ἕλιος ἄρης,
 Αἰχμηὶν οὐ χείρισιν ἔχων, πενδύσσει λιπώνων,
 Αἵματι φοινικέας ὡς αἰσώπας οὐαίρων,
 Δίφρην ἐπιμειβαίης, παρὰ δ' ἁλῶν τε φόβος τι
 ἔσσαν, ἱεμενοὶ πόλιμον κατὰ δώμενον ἀνδρῶν.
 Ἐν γὰρ δὴ οὐκ ἀνέστη ἀγέλην τρέλογόναν,
 Τῇ ἱέλει, ὡς αἰσώπας ἐβλάσσει λιπώνων,
 Ἐχέουσιν ἔχοντες οὐ χοροῖσιν, χρυσαί τι τρυφάσαν,
 200 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὅμοις, ἐπὶ δ' ὥχιο φύλοπιν ἀνών.
 Ἐν δ' ἄρ' ἀθανάτων ἱερός χορός, οὐ δ' ἄρα μίση
 ἱερόν τι λιπώνων, λιπώνων καὶ διὰς ἔχοντες,
 Ἐν δ' ἄρ' ἔστιν φέρμιγγι, βιῶν δ' ἱερός, ἀγνός Ὀλυμπος.
 Ἐν δ' ἄρ' ἔστιν, πόρ' δ' ὅλος ἀπείριτος ἐπιφανής,
 Ἀθανάτων οὐκ ἀγνός, βιῶν δ' ἱερός, ἀγνός Ὀλυμπος.
 Μῦσαι περὶ δὴς, λιγὴν μελοποιέας ἀνῆται.
 Ἐν γὰρ δὴ οὐκ ἀνέστη ἀγέλην τρέλογόναν,
 Κυνήτορ' ἔστιν ἐτέτυκτο πανέφθονος ἱερόιο,
 Κλυζομένην ἱέλος, πολλοὶ γὰρ μιν ἀμείνονες αὐτῶν
 210 Διελθόντες, τῇ καὶ τῇ ἐβλάσσει λιπώνων,

Centauriq; ex altera parte contrarij congregabantur,
 Circa magnum Petraum, & Asbolum augurem,
 Arctumq; Vriumq; nigrasq; setas habentem Mmanta.
 Et duos Penci filios, Perimedaq; Dryalamq;
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Et irruebant tanquam uiui existentes.

Lanceis & abietibus propè porrigebantur.
 Ibi Martis terribilis uelocipedes stabant equi,
 Aurei. ibi & ipse spolia ferens perniciosus Mars,
 Hastam in manibus ferens, pedestribus imperans,
 Sanguine purpureum, tanquam utuos spolians,
 Curram ascendens, iuxta aut Damosq; Phobusq;
 Stabant, cupientes bellum ingredi hominum.

Ibi Iouis filia predatrix Minerva,
 Ei similis, tanquam ad pugnam uolens se armare,
 Lanceamq; habens in manibus, aureamq; galeam,
 Et thoracè circa humeros, & ibat ad pugna grauem.
 Ibi erat immortalium deorum sacer chors, et ibi in medio
 Desiderabile quiddam personabat Latona & Iouis filius,
 Aurea cithara. Deorum aut pauciorum, purus Olympus.
 Ibi Senatus, & felicitas infinita in circuitu erat, (næ,
 Immortalium in certamine. deæ aut duces erant cæcile-
 Muse Pierides, stridulæ canentibus similes.

Ibi nerò portus tutus indomiti maris
 Circulari forma factus erat ex toto solido stanno,
 Iundanti similis. multi tamen in medio ipsius
 Delphines, hæc & illæ discurrebant, pisces rapientes,

Ναχημέωνος υἱοί. Δοιοὶ δ' ἀναφυσίουντες

Αργύριοι Δελφίνες ἰφρίτων ἑλλοπας ἰχθύες.

Τῶν ὑπὸ χάλκιοι τρίον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' αὐταῖς
ἦγε αὐτὲρ αἰετοὺς διδοιμύμοιός. εἶχε ἣ χάρσιν

ἰχθύσιρ ἀμφίβληττον ἀπερρίποντι ἰοιμάς.

Ερ δ' ἦρ' ὑπόμοιο Δαναῆς ἐκ πόντα πόδας.

Οὐτ' αἶψ' ἐπιφάνωρ σάνος ποσσὶν, ἅθ' ἐκαστὸν αὐτῶ.

Θαῦμα μέγα φράσσαδ' ἐπεὶ ὑδαμὺ ἰσέμελλο.

Τῶς γὰρ μιν παλάμαις τῶνδε λυτὸς ἀμφιγυῖας,

210 Χρυσέων. ἀμφὶ ἣ ποσσὶν πρῶτοντα πίδαλα.

Ωμοισιρ δὲ μιν ἀμφὶ μελαίνδιτον ἄορ ἐπατε.

Χάλκιοι ἐν τελαμῶνος. ὃ δ' ὥς τε νόμ' ἐπατῶ.

Παῦν ἣ μετὰφρονον εἶχε λαῖμα Δαναιοὺ πιδάρα.

Γοργῶς. ἀμφὶ δὲ μιν λιβυσιε θέε. θαῦμα ἰλίδι.

Αργυρέν. θύσανοι ἣ κατηρσύντο φανόι.

Χρυσέοι. Δανὴ ἣ περὶ λεοτάφοισιν ἀνακτοῖς

καὶ τ' αἰετοὺς λυοῖν, τυτῶς ῥοφον αὐτὸν ἔχουσιν.

Αὐτὸς ἣ πῶς Δαντα, καὶ ἑρρίγοντι δειπῶς.

Εὐρυστοὺς Δαναΐδες ἐτιτάνντο. ταῖς ἣ μετ' αὐτὸν,

210 Γοργῶντες ἀπλοτοί τε, καὶ φάτα ἑρρίνοντο.

ἴμενοι μακτέρ, ἐπὶ ἣ χλωρῶ ἀδάμαντος.

Βαυνοσίωρ, ἰάχεσις σάνος μεγάλῃ ὀρμαγδῶ.

Οξεία καὶ λεγίως ἐπὶ ἣ ῥάνησι δρᾶντες

Δοιοὶ ἀπυρσύντ' ἐπιπυρτῶντι λαίλῃα.

Λίχμαζον δ' ἀερατῶν, μόνῃ δ' ἰχάρασαν ἰδούσας,

Αἰγία δ' ἀρνομόω, ἐπὶ Δανόισι ἣ λαίλῃοις

Γοργαίοις, ἰδακῶτε μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτῶν

ἄνδρες

Natantibus similes. duo autem supra instantes aquas
Argentei delphines intradebant matos pisces.

A quibus erei tremebant pisces. sed in litoribus
Sedebat uir piscator apparens. habebat autē in manib;
Piscibus rete abiecturo similis.

Ibi erat bene comate Danaes eques Perseus,
Neq; utiq; attingens scutū pedibus, neq; longē ab ipso.
Mirū magnū cogitatu: quomā nullo pacto infixus erat.
Sic enim manib; ipsū fecit inctusq; utroq; crure claudis
Aurē. circa autem pedes habebat alata calciamenta.

Humero aut ipsū circa se nigra sagina inclusus ensis ia
Ferreus, ex loro. Ille aut ut imaginatio nolabat. (cebat,
Omne autem dorsum habebat caput grauis monstri
Gorgoon. circa aut ipsum speculū discurrebat, mirabile
Argentum. nulli aut suspensi erant lucidi, (uisu,
Aurei. grauis autem circa tempora regis

lacebat Orci galea, noctis tenebram grauem habens.

Ipsa autem festinanti et rigenti similis,

Perseus Danaes filius extendebatur. Ille aut post ipsū

Gorgones inapplicabilesq; et inenerrabiles prompta

Cupientes capere: et in uiridi adamante (stabant,

Ascendentibus, resonabat scutum magno tumultu

Acute et stridule. et in zonis dracones

Bini dependebant, et attollebant capita.

Lingebat aut utiq; illi, et impetu imprimebat dentes,

Asperē aspicientes: et in grauib; capitibus (ipso

Gorgoneis agitabatur magnus terror. qui uero contra

Homi-

πρ

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

Ανδρες ἐμαυμάδην, πολυμήλια τούχῃ ἔχετε
τοὶ μὲν ὑπὸ σφιδέρας πόλιος, σφιδέρων τε τοκῶν

240 Λοιμὸν αἰμύνοντες, τοὶ δὲ, προθύειν μεμαῶντες.
ῥυπαρὴ μὲν λίαντο, πλέοντες δ' ἐτι δῶρμι ἔχοντες
Μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἐν δακτύλῳ ἐπὶ πύργῳ
Χάλλισον ἐν βίῳ, ματὰ δ' ἐδρύκοντο παρὰς,
Ζηῆσιν ἰκεῖλαι, ὄργα κατὰ ἡφαίστοιο.

Ανδρες δ' οἱ προσβῆτες ἴσαν, γῆρας τε μέγαρον,
ἁθροῖσι ἐν ποδῶν πυλῆμα ἴσαν, αὐτὴ δὲ θύεισι
Χῆρας ἔχον μακαρέσας, πρὶ σφιδέρας τινασαι
Δαδιδότες, τοὶ δ' αὐτὰ μάχῃ ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Κῆρις ἑκαύσαι, λουσὺς ἀραβήσασιν ἰδόντας,

250 Δανωπεὶ, βλοσυροὶ τε, λαφαινοί τε, ἀπληροί τε,
δῶρμι ἔχον περὶ παπῶντων, πᾶσαι δ' ἀρίοντο
Λῆρα μέλαν πικρὰν, ὅρ' ἡ πρῶτον μεμάποιον
Κέικνον ἢ τίπῃσαντα κινύτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῇ
Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας, ψαχὺ δ' αἰδῶς δευκαῖον
Τάρταρον ἐς ἑρπύουθ'· αἱ δὲ φρούας δὲτ' ἀρίσαντο
Αἶματος ἀνδρομέης, τὸν μὲν ρίπῃσανον ἀπίστω·
Ἀψ' δ' ὁμαδιον ἑκαὶ μῦλον ἰθαῦτον αὐτῇ ἴσαν·
Πλωθὼ ἑκαὶ λάχισις σφιν ἰφίστασαν ἢ μὲν ὕφασαν
Ἀτροπος, ὅτι πῆλον μεγάλη θιάς, ἀλλ' ἄρα ἦγε

260 Τὸν γε μὲν ἀλλὰ πρὸς προφῆς τ' ἦν, προσβυτάτη τε.
Πᾶσαι δ' ἀμφ' οὐκ ὀνὶ φωτὶ μάχῃ δαμάσαν ἔδοντο·
Διὶ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμῆσαναι,
ἔν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασυῖας ἰσώσαντο.
Ἐὰρ δ' ἀχλὺς εἰσέειπε πωμογρόβητι καὶ αὐτῇ,

Χλωρῇ,

Homines pugnarent, bellica arma habentes:
 Aliqui quidem pro sua urbe suisq; parentibus
 Pestem arcentes: aliqui autem procurrere prompti.
 Multi quidē iacebāt, plures etiā contentione habentes
 Pugnabant, & mulieres bene factis in turribus
 Ferreā acutē clamabant, et dilacerabāt unguib. genas,
 Viuis similes, opera intlyta Vulcani.
 Viri autem qui seniores erant, senectutemq; ceperant,
 Congregati extra portas erant, & dijs
 Manū extēdebāt beatis, pro suis filijs: (aut ad ipsos
 Timentes. rursus uerō aliqui alij pugnā habebant, ipse
 Parce nigra, albos coneuientes dentes, (liabiles,
 Granes uoce, et terribiles aspectu, & funeste, & insa-
 Contentionē habebāt de cadentib. omnes aut expiebāt
 Sanguinē nigrum bibere: & quem primum rapuissent
 Lacentē uel cadentē nuper sauciū, circa quidem ipsam
 Iaciebant ungues magnos, animā in orcū ut dimitterēt,
 Tartarū ad frigidū. illa aut mētes statim ut placassent
 Sanguine humano, hoc cadauer projiciebāt retrō. (tes:
 Retrō aut ad clamorē et cōfluctū discurrebāt iterū eū
 Et Clotho et Lachesis ipsis insabat, & quidē aliquāto
 Atroposneq; erat magna dea, sed certē illa (minor
 Istarum quidē aliarum prestantior erat, & antiquior.
 Omnes aut circa unū hominē pugnā acerbā faciebant:
 Graniter autem adinuicem aspiciebant oculis irate.
 Ibi unguis manūq; audaces equabant.
 Et iuncta Asblys adstabat, iunctaq; & granis,

Viri-

Χλωρὴν, αἰσθάλειν, λιμῶ καταπεπῆμα,
 Γυνοπαχέες, μαυροὶ δ' ὄνυχες χείραςιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐν μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέουσι, ἐν δ' παρασῶν
 Αἵμ' ἀπελαίβειτ' ὄραζε, ἥ δ' ἀπλητορ σισαρχῆς,
 Εἰσέηκα, πολλὰ δ' ἰόντες κατοπλύνουσαν ὥμους,

270 Δάκρυσι μιν λαλέειν, παρὰ δ' ὀσπυργοι πρὶν ἀνδρῶν.
 Χρῆσαι δέ μιν εἶχον ὑπὸ βρυχέοις ἀραρυῖαι.
 Εἴτ' ἀπ' ὕλαι, τοὶ δ' αὐδρεῖς ἐν ἀγλαΐαις τε χαρρῆς τε.
 Τέρψιν εἶχον, τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρυν ἐπ' ἀπλήνους
 ἤγουντ' ἀνδρεῖ γυναικα, πολλὰ δ' ὑμνοῖσιν ἐρύρα.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθερῶν δαΐδων σίλας εἰλόφαζε
 Χόροι ἐν δαμάων, ταὶ δ' ἀγλαΐαις τιθαλῶσαι
 Γρόαδ' ἐνιον, τοῖσι δ' χοροὶ παίζοντες ἔποντο,
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λυγρῶν σύρραγων ἴσαν ἀνδρῶν,
 Εξ ἀκαλῶν νομάτων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο κῆρ.

280 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγων αὐχον χορὸν ἱμῶν ὄντα.
 Ενθρον δ' αὖ ἐτίρωθε νῆοι ἰώμαζεν ὑπ' αὐλῶ.
 Τοὶ γε μὲν αὖ παίζοντες, ὑπ' ὀρχηθμῶν καὶ δοιδῶν,
 Τοὶ γε μὲν αὖ γελῶντες, ὑπ' αὐλητῆρι ἱναγος
 Γρόαδ' ἐνιον, πᾶσαν δ' πόλιν θαλίσαι τε, χοροὶ τε,
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον, τοὶ δ' αὖ προπαρόντι πόλιν
 Νῆαδ' ἱππῶν ἐπιβάτες, ἰθυῖων, οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤραον χθόνα διὰν, ἐπιτολάδην δ' ἡγεῖστας
 Εὐάλατ', αὐτὰρ ἔκω βαθὺν λῆϊον, οἱ γε μὲν ἤμω

290 Λιχμῆς ὀξείῃσι ῥωγνιόωντα πέτυλα,
 Βελόμονα παχύνων, ὡσεὶ θυμῆτος ἀντιλή.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐκδρακτοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλεονεκτοῖσι

οἱ δ'

SCVTVM HERCVLIS. 117

Viridis, sicca, fame cadens,
 Genna pinguis. longè uerò ungues manibus suberant.
 Cum quidè ex narib. mucores fluebāt, ex maxillis autē
 Sanguis stillabat ad humum. illa autē immense ridens,
 Stabat. multus autem puluis superflorebat humeros,
 Lacrymis humida iuxta autē bene turrata urbi uirorū.
 Aurea autem ipsam habebant super foribus adaptata
 Septem potte. uiri autem in conuiuijs & choreis
 Delectationē habebant. ij enim in bene seruante curia
 Ducebant uiro mulierē. multus autē Hymeneus orieba
 Longè autē ab ardētib. facib. lumē inuoluebatur. (Eura
 Manibus in ancillarum, quæ & splendoribus florida
 Anteibant, quas & choreæ ludentes sequebantur.
 Alij quidem sub stridulis tibijs mittebant uocem
 Ex teneris oribus. in ipsis autem frangebatur sonus.
 Aliæ uerò sub citharis reducebāt chorū dulcē. (tibia.
 Inde autē rursq; ex altera parte iuuenes lasciuiabant sub
 Alij quidem rursus ludentes, sub chorea & cantu,
 Alij quidem rursus ridentes, sub tibicine unusquisque
 Anteibant. omnē autē urbem & conuiuia, & tripudia,
 Et splendores habebant. alij autem rursus ante urbem
 Terga equorum inscendentes discurrebant. alij autem
 Rumpebant terram diuam, ornateq; uestes aratores
 Gerebant succinctas. sed erat profunda seges. alij qui-
 Cuspidibus acutis rostrata folia, (idem metebant
 Grauatæ spicis, tanquam Cereris fructum.
 Alij in manipulis ligabant, & implebant arcam.

Alij

Οἱ δ' ἰτρυγὺν οἶνας, ἀριπαύας οὐ χορσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρου ὑπὸ τρυγητέρων
 Λουκὸς καὶ μέλας βότρυς, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
 φειδομένων φύλλοισι, καὶ ἀργυρέης ἐλίπασιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν, παρὰ δὲ σφισιν ὄρχοι
 Χρύσεις ἦν (καλὰ ὄργα περίφρονος ἡφαίστιο)
 Χαίμενες φύλλοισι, καὶ ἀργυρέοισι καμάφι.
 Τοῖσι μὲν ἦν παίζοντες ὑπ' αὐλυτῶν ἔκαστος,
 800 Βροτόμοις σφυλῆσσι μελαύθησαν ἡ μὲν αἶθερ,
 Οἷον μὲν ἰτραπίον, τοῖ δ' ἦεν οὐρανός, οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πόξ τε καὶ ἐκκυδὸρ, τοῖ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἦρουν.
 Ἀνδρῶν θυροῦται, καὶ λαρχαρόδοντι λιυὲ πρὸς
 ἰόνται μαπίαν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι.
 Γὰρ δ' ὅτε ἰππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰθλῶ
 Δῆρον ἔχον, καὶ μόχθον, ἐν πλειείῳ δ' ἐπὶ δίφρῳ
 ἡνίοχοι βιβῶντες, ἐφίσταν ὠκίης ἰππῆες,
 Φύτᾳ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπιμροτόντα πέτοντο
 Ἀρματα κολλέοντ', ἐπὶ ἡ πλῆμναι μέγ' αὐτίκω.
 810 Οἱ μὲν αὖ αἰθιρὸν εἶχον πόνον, ὅτε σφιν
 Νίκη ἰπλυνύθη, ἀλλ' ἀκρίτον εἶχον αἰθλόν.
 Τοῖσι ἡ καὶ πρῶκατο μέγας τέμπος εὐτὸς ἀγῶνος,
 Χρύσεις, λιυτὰ ὄργα περίφρονος ἡφαίστιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτω ρέον ὠκεανός, πλέθοντι ἰοικώς.
 Γαῦν ἡ συνείχε σάκος πολυδαίδαλλον, οἱ ἡ κατ' αὐτὸν
 Κύκλῳ ἀόρσιπύται μεγάλ' ἄπνον, οἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐν ἄπρῳ ἦσαν. παρὰ δ' ἔχθους δονέοντο,
 Θάωμαι ἰδῶν καὶ βῆσι βαρυνήϊναι, αἳ δὲ βελὰς

Alij uindemiabant uites, falces in manibus habentes.
 Alij aut rursus in cistellas ferebant à uindemiatoribus
 Albos & nigros racemos, magnis à puluinis
 Oneratis folijs & argenteis clauiculis.
 Alij rursus in cistas ferebant. iuxta autē ipsos puluinus
 Aureus erat (inclyta opera solertis Vulcani)
 Concussus folijs & argenteis palis.
 Alij quidem igitur ludentes, sub tibicine quilibet,
 Oneratus uuis: nigrescebant autem quidem istæ.
 Alij quidē uertebāt, et hi hauriebant, et illi pugnabant
 Pugiliterq; et luctando. alij aut pedib. ueloces lepores
 Viri uenatores, & duo dētati canes iuxta (uenabantur
 Cupiētes capere, illi uerò cupiētes aufugere. (tamen
 Apud ipsos aut equites habebāt laborē. circa uerò cer-
 Contētionē habebāt et laborē. bene uerò cōplicatos in
 Aurigæ ascēdentes immittebant ueloces equos, (currus
 Frena laxantes. at illi strepentes uolabant,
 Currus cōpacti, orbilia uerò ualde resonabant. (ipsis
 Alij quidem immensum habebant laborē. neq; unquam
 Victoria expediebatur, sed anceps habebant certamē.
 Istis autē et propositus erat magnus tripus intra certa
 Aureus, inclyta opera solertis Vulcani. (men,
 Circa autem oram fluebat Oceanus pleno similis:
 Omne autē continebat scutum, ualde uarium. et in ipso
 Cygni aerioli ualde clamabant. qui certē multi
 Natabāt in summa aqua, et iuxta pisces gestiebāt, (filia
 Mirabile uisu etiā loui grauistrepēt: cui, propter cō-
 b Vul-

Ηφαιστος ποίησι σάκος μέγα τε θώρακόν τε,
 320 Αρσάμενος παλάμῃσι. τὸ μὲν δῖος ἄλκιμος υἱὸς,
 Γάλλῳ ἐπικρατίως, ἐπὶ δ' ἱππεὺς θόρῃ δίφρῳ,
 Ἰνιδος ἀφ' ὁρῶν πατρός διος αἰγιόχοιο,
 Κῆρα βιβάς. τῷ ἠνίοχος ἱρατόρος ἰόλαος
 Δίφρῳ ἐπιμεβεβώς ἰθύνετο ἱαμπύλον ἄρμα.
 Αἰχίμολον δέ σφ' ἔλθει θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφίεας φωνήσας· ἐπὶ αἰ πηρόντα προσέηδα·

Χαίρετε λυγρὸς γυνὴ τέλει κλειτοῖο. (σωρ,

Νυνὶ δὲ ζυὺς ἱρατός ὕμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσ-
 κύνον τ' ἐξουαρεῖν, καὶ ἀπὸ ἱλυτὰ τσυχὰ Ἀῦσαι.

330 Ἄλλο δέ σοι τί ἐπος ὀρέω, μέγα φέρτατε λαῶν.
 Εὐτ' αὖ δὲ λύνον γλυκὸρ ἦς αἰῶνος ἀμέρης,
 Τὸν μὲν ἱππὶτ' αὐτῷ λιπέειν, καὶ τσυχὰ τοιοῖο.
 Αὐτὸς ἢ βροτολοιγὸν ἄρῃν ἐπὶ νῆατα διοσύνσας,
 Εὐθα γυμνωθούτα σάκους ὑπὸ δαιδαλέοιο
 Οφθαλμοῖσιν ἴδῃς, οὐδ' ὑτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ,
 Ἀψ' δ' ἀναχωρήσας δ', ἱππεὺς νύ τοι αἰσιμόρ ἔστιν
 Οὐδ' ἱππας ἐλίσσῃ, ὅτε ἱλυτὰ τσυχὰ τοιοῖο.
 Ως εἰπὺς ἐς δίφρῳ ἐβύσατο δῖα θεάων,
 Νίκην ἀθανάτης χόρσιν καὶ λῦδος ἔχουσα,

340 Εὐθυμόως, τότε δὲ ῥα διόγνυκτος ἰόλαος
 Σμάρδαλέω ἱπποῖσιν ἐπέκλειτο. τοῖ δ' ὑπ' ὁμονοίᾳ
 Ρίμφ' ἐφόρον θοὸν ἄρμα, λονίοντες πεδίοιο.
 Εἰ γὰρ σφιν μόνος ἦν θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγιδ' ἀνασείσασα, πόρριν ἀνάχισε ἢ γαῖα.
 Τοῖ δ' ἄμυνδης προγγόντ' Ἰνιδοι πνευρὴ θεύλη,

Κύνες

Vulcanus fecit scutum & magnum & solidum,
 Aptans manibus. quod quidem Iouis fortissimus filius
 Vibrabat firmiter, & in equestrem saliebat currum
 Similis fulguri patris Iouis caprigeri,
 Leuiter uadens. cui auriga fortis Iolaus
 Biga conscensa direxit flexibilem currum. (Nerua,
 Propè autē ipsis uenit dea faciem glaucam habens Mī
 Et ipsos uocans, uerba alata allocuta est:

Salute Lyngei prosapia Teleclei.
 Nunc Iupiter fortitudinem uobis det beatis imperās,
 Et Cygnum interficere, & inclyta arma spoliare.
 Aliud autē tibi quoddā uerbū dicā, lōgē pręstātis. po-
 Quādo iam Cygnū dulci seculo priuaueris, (pulorū:
 Hunc quidē postmodum ibi relinquere, & arma illius.
 Ipse autē hominū corruptorē Martē post terga seruās,
 Quando denudatum scuto ab ingenioso
 Oculis uideris, tum sauciato acuto ferro.
 Statim autem recedito. Quoniam tibi non fatale est, }
 Neq; equos capere, neq; inclyta arma ipsius.
 Sic fata, in bigas ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalibus manibus & gloriā habens,
 Celeriter. tunc iam utiq; generosus Iolaus,
 Terribiliter equis acclamauit. illi autē ab increpatione
 Perniciter ferebāt celerē currū, puluerē faciētes cāpo.
 Quoniā ipsis uires immisit casios oculos habens Mī
 Scutū concutiens. circumgemuit autē terra. (Nerua,
 Illi autē simul procedebant, similes igni uel procelle,

Κύνες θ' ἰππόδαμος, καὶ ἄρ' ἔς ἀνόρτος αὐτῶς.

Τὼρ δ' ἵπποι ᾗ ἔπειθ' ὑπερναντίοι ἀλλήλοισιν

Οἷα χέμισαν, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ,

Τὼρ πρότ' ὅτε προσέειπε βίη ἡρακλεΐη·

350 Κύνες πίπορ, τί νυν νῶϊρ ἐπίαχτορ ὠκέες ἵππους,

Ἀνδράσιν οἵ τε πόνος καὶ οἷζ' ὅς τις ἴδρ' ἔειπεν·

Ἀλλὰ παρ' ἔξ' ἔχει δίφρ' ἑνὶ ἔξορ, ἡ δὲ λιγύς τε

Εἶνε παρ' ἔξ' ἰόναι. Τρηχίνα δὲ τοι παρελαύνω,

Ες κύνεα ἀναΐα. ὃ γὰρ διωάμει τε καὶ αἰδοῖ

Τρηχίνος προσέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶδας καὶ αὐτός.

Τὸ γὰρ ὅπ' ἔχει παῖδας, θεμιγόνό τε λυανῶ περ.

Ω πίπορ, ὃ μὲν γὰρ τοι ἄρ' ἔς θανάτοιο τελευτήν

Ἀρκεῖται, εἰ δὲ νῶϊ συνοισσόμεθα πόλεμίζεμεν.

Ἦσαν μόν' τε ἔφην καὶ ἄλλοι τε παρεβλήθησαν.

360 Εὐχέος ἡμετέρη, ὅθ' ὑπὸ πύλῃσιν ἡμαθόεντος

Ἀντίος ἔσθ' ἡμεῶσ' μάχης ἄμοτον μνηστῆρ'.

Τεῖς μὲν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπαῖς ἡρέεσσαν γαῖαν,

Οὐτα μόν' σάπ' ἔστιν, τὸ δ' ἵπποισιν ἔλασσαν μῆρ'.

Γαῖαν δ' ἐμῶσ' ἀσύνδωρ, διὰ δ' ἵπποισιν ἔλασσαν ἄραξ.

Γρήν' δ' ἐμῶσ' ἀσύνδωρ, διὰ δ' ἵπποισιν ἔλασσαν ἄραξ.

Εὐθάρ' ἔστιν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη

Κόρσιν ἐφ' ἡμετέρῃσι, λιπὼν ἐν ἄρα βροτόσητα.

Ως ἔφατ', ὃ δ' ἄρα κύνες ἐυμελὲς ἐμνησθῆναι,

Τῷ ἐπιπαθόμεν' ἔχον ὄρουσ' ἄρ' ἔπειθ' ἵππους.

370 Δὴ τότε ἀπ' οὐρανὸν δίφρ' ἑνὶ ἔξορ αἰὲν ἐπὶ γαῖαν,

Ραῖς τε διὸς μεγάλης, καὶ οὐρανόιο ἀναΐας.

Ἦντο δ' ἐμπλήν' ἔλασαν ἡρακλεΐας ἵππους.

Τῶρ

Cygnus equorū domitor, Marsq; insatiabilis clamore.
Istorum aut equi quidē posteaquā obuiantes adinuicē
Stridulē hinnuerunt, et circa ipsos frāgebatur sonitus,
Istum prior affata est fortitudo Herculeæ:

Heus Cygne, quid nobis prohibetis ueloces equos,
Homimibus qui et laboris et ærumnarum periti sumus?
Sed extrā habe bigas bene ornatas, et à uia

Cede extrā eundo. Trachinam autem tibi ueho,
Ad Ceycem regē. Ille enim et potestate et uerecundia
Trachinis præcellit, tu quoq; satis scis et ipse.

Huius. n. uxorē habes natā, Themistonoē nigros oculos
Heus tu, nō quidē. n. tibi Mars mortis finē (habētē:
Arcebit, siquidem nos concurremus in conflictu.

Iam equidem et ipsum dico aliquando expertum esse
Lanceam nostram, quando in Pylo arenosa

Contrarius stetit mihi in pugna insatiabiliter furens.

Ter quidem à mea lancea percussus, incubuit terre,

Vulnerato scuto. quartò autem percussi crus

Omni robore urgens, et magnum scutum disrupi.

Pronus aut in puluerib. humi cecidit, lanceæ impetu,

Atq; ita infamis inter immortales factus est

Manibus ab nostris, relinquens spolia cruenta. (bat

Sic dicebat. neq; Cygnus, bene peritus hastæ, cogita-

Huic obtemperans cohibere bigam trahentes equos.

Ac tunc à bene implicatis bigis desiliit statim ad terrā,

Natūq; Iouis magni, et Martis regis.

Aurige autem iuxta impulerunt pulchrijubos equos.

- Τῶν δ' ὑποσσυμενῶν ἱανάχιζε πῶς σὺρεῖα χθῆρ.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψικλῆς ἱορυφῆς ὄριος μεγάλοιο
 γίτται ἀποθρόσκησιμ, ἐπ' ἀλλήλαις ἢ πείσωσι,
 Πολλὰ ἢ ἄρῃς ὑψίκομοι, πολλὰ δέ τε πύσσαι,
 Αἰγυροῖ τε τανύρριφοι ρῆγνυνται ὑπ' αὐτῶν,
 Ρίμφα κυλινδομενῶν, εἰς πειδίον δ' ἀφίκνυνται.
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πῖσεν, μέγα κενέχγοντες.
 880 Πᾶσα ἢ κυρμιδόνων τε πόλις, ἡλειτῆτ' ἰαωλκός,
 Ἀρμυτ' ἢ δ' ἐλίκη, αὐθαά τε ποιήσας,
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον, οἱ δ' ἀλακτῶ
 Θεασίῳ σκύνεσσαν, μέγα δ' ἐκτυπε μιν τίετα ζῆς.
 Καθ' ἃ ἄφ' ἑπ' ἑρηνόβην ψιάδας βάλεν' αἵματοέσας,
 Σῆμα τιθεῖς παλέμοιο ἐν μέγα θάρσει παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσους ὄριος χαλκὸς προῖδέδαι
 Κάπρος χαυλιόδωρ, φρονέει ἢ θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηρσυνῆς, θήγει δέ τε λυνκὸν ὀδόντα
 Δαχμῶνθεις, ἀφρός ἢ περιτόμα ματιχόωντι
 890 Λείβεται, ὅσας δέ οἱ περὶ λαμπιτόωντι εἴηλυ,
 Ορθὰς δ' ἐν λοφίῃ φέροντα τέχας, ἀμφὶ τε διαρῆν.
 Τῷ ἱκελος διὸς υἱός, ἀφ' ἱππεῖν θόρε δίφρον.
 Ἥμος ἢ χλοορῶ ἡνανόπληρος ἡχέτα τέτλιξ,
 Οἷω ἐφεξόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰείδων
 Ἀρχεται, ὥτε πῶσις καὶ βρῶσις θύλος ἔρση,
 Καί τε πανημέριός τε καὶ ἡὺς χεῖρ ἀνδρῶν,
 Ἰδα ἐν αἰνοτάτῳ, ὅποτε γρόα σείριος ἄξει
 Τῆμος δὲ λείγχοισι περὶ γλῶχες τελέθωσι,
 Τῆς τε θέρεσσι πείρουσι, ὅτ' ὄμφακες αἰόλονται,

Horum aut irruentium pedib. substrepebat lata terra.
Ac ueluti quando ab alto uertice montis magni
Saxa defiliunt, et inuicem cadunt,

Et multe quercus alticomæ, multe et abietes,
Et populi extensis radicibus rumpuntur ab ipsis,
Facile deuoluentibus, usq; dum ad planum perueniunt:
Sic illi inter sese concurrerunt, uehementer clamantes.

Omnis aut et Myrmidonum urbs, et inclyta Iolcus,
Et Arne, et Helice, et Anthea herbosa, (multu
Clamore ab amborū ualde resonabant. illi aut cum tu
Mirando cōcurrerunt. Valde autē resonuit consistor
Et ab cælo guttas deciecit cruentas, Iupiter.
Signum faciens belli suo magnum audaci filio.

Qualis aut in conuallib. mōtis asper ad uidendū (dum
Aper curuos dentes habēs, furit aut animo ad pugnan
Cum uiris uenatoribus, acuit autem album dentem

Curuatus, spuma autem circa os mandenti
Stillat, oculi autem ipsi igni lucido assimulantur,
Erectas autem in dorso riget setas, et circa collum:
Huic similis Iouis filius, ab equestri defiliit curru.

Quando autē uiridi nigras alas habens sonora cicada,
Ramo insidens æstatem hominibus cantare

Incipit, cui et potus et cibus tener ros,
Etiam toto die et ab aurora fundit cantilenam,

Calore in grauiſſimo, quando corpus Sirius siccat:

Tunc sanè in milijs cuspidulosa folia sunt,

Quæ æstate seminant, huc cum subrubescunt:

- 400 Οἷα διώνυσος Διὶ ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος,
 Τὴν ὄρην μαρνατο, πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρεα,
 Ως ἡ λήοντι δύο ἀμφὶ λήαμονος ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι λωτίνοντι, ἐπὶ σφίεσσι ὀρμήσῃσι,
 Δανὺ δέ σφ' ἰαχὴ, ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδύρτωρ,
 Ἡδ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχάλας
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα λελάνοντι μαχέδην,
 Αἰγὸς ὀρεασινόμο, ἢ ἀχροτέρης ἐλάφοιο
 Πίνος, ἢ τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰετῆος ἀνὴρ
 Ἰφ' ἀπὸ νουρῆς αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ,
- 410 Χώρα αἰθερὶς ἰωρ' οἱ δ' ὀτραλίως οὔθησαν,
 Εὐσμενὺς ἡ οἱ ἀμφὶ μάχην λειμῶνα ἔβοντο·
 Ως οἱ λεικλυγότες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 Εὐθ' ἤτοι λύνκος μὲν ὑπόβρυχός τις υἱὸς υἱῶν
 Κτανίμενος μεμαῶς, σάκε' ἔμβαλε χαλκίον ἐγχοῖ,
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ὄρνυτο ἡ Λῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρυωνιάδης ἡ, βίη ἡρακλεῆς,
 Μεσσηγὺς λόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἐγχεῖ μακρῷ
 Ἀνχρῆα γυμνωθούτα θεῶς ὑποφόρθε γενεῖς,
 Ἡλασ' ἐπικρατέως, ἀπὸ δ' ἅμφω λίσσει τρώοντες
- 420 Ἀνδροφόνος μελὶν μέγα γὰρ δούρος ἐμπισσι φωτός,
 Ηριπεί δ' ὥς ὅτε τις Ἀρῆς ἤριπεν, ἢ ὅτε Πίτρη
 Ἠλίβατος, πλεγεῖσα Διὸς φολόοντι λόρῳ νῶ.
 Ως εἰπ' ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τόνχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασιν Διὸς ταλαναρόδιος υἱός.
 Αὐτὸς ἡ βροτόλοιον ἄρην προσιόντα Δανύσας,
 Δανὸν ὀρώρ. ὄασοισι, λείωρ ὡς σώματι λύνσας,

Cuiusmodi et Bacch9 dedit hominib. leticiã et dolorẽ,
 Ea hora pugnabãt. uehemens autẽ tumultus excitaba-
 Ut autem leones duo circa interfectam ceruam (tur.
 Adinuicem irascentes, inter se corruunt,
 Rigidus autẽ ipsis clamor, strepitusq; simul fit dentiũ:
 Aut ut uultures curuis unguibus, curuisq; rostris,
 Petra in alta ualde clangentes pugnant,
 Capræ in mōtib. pascentis gratia, uel syluestris ceruæ
 Pinguis, quam domuit sagittans uigorosus uir
 Sagitta ab neruo: ipse uerò uagatus est aliò, (runt.
 Locj imperitus existens. illi aut quàm primũ cognoue-
 Celeriter aut sibi pugnam acerbã pro ea susceperunt.
 Sic isti uociferantes adinuicem irruerunt.
 Ibi uidelicet Cygnus quidem præpotentis Iouis filium
 Interficere meditans, scutum percussit ferrea lancea.
 Neq; fregit æs, tuebantur autem dona Dei.
 Amphitryoniades autem, fortitudo Herculeæ,
 In medio & galeæ & scuti lancea longa
 Collum denudatum celeriter infra barbã
 Vulnerauit forti, & ambos incidit neruos
 Homicida fraxinus. magnum enim robur incidit uiri.
 Cecidit aut, ueluti quando aliqua quercus corruiť, uel
 Altũ, percussũ Iouis ardenti fulmine: (quando saxum
 Sic cecidit, eiq; circũ sonuerunt arma uariegata ferro.
 Illũ quidẽ postea dimisit Iouis magnanimus filius. (uãs.
 Ipse aut hominũ corruptorẽ Martẽ progrediẽtẽ obser
 Terribiliter intuẽs oculis, leo tãquã corpus cõsecutus,

Qui & ualde accuratè pellem tenacibus unguibus
 Scindens, quàm celerrimè dulcem animam abstulit.
 Constanter autem utiq; nigrum ipsius impletur cor.
 Ignitis aũt intus oculis terribiliter, & latus & hume-
 Cauda uerberans, pedib. fodit: neq; aliquis ipsum (ros
 Toleraret contrà afficiens propè ire, neq; pugnare.
 Talis utiq; Amphitryoniades, insatiabilis clamore,
 Obuius stetit Marti, in mentibus audaciam augens
 Celeriter. ille autem ipsi propè uenit, dolens corde.
 Ambo autem uociferantes, adinuicem irruerunt.
 Què admodũ autem, quãdo ab magno saxũ cacumine
 Longeq; desiliens uoluitur, & fragor (corruens,
 Venit subitò ingens, rupes autem ei obsistit
 Alta, cui iam confertur, ibi ipsum retinet: (Mars
 Tanto quidem ille sonitu grauans currum perniciosus
 Vociferans irruit, ille autem ineffabiliter excepit.
 Sed Minerva filia Iouis caprigeri,
 Obuia uenit Marti, tenebrosũ scutũ habens. (ta est:
 Grauius aũt ac toruè afficiēs, uerbis uolucris allocu-
 O' Mars, retine impetũ sortem, & manus intågibiles.
 Non enim tibi fas est inclyta arma spoliare,
 Herculem interficientem, Iouis audacicordem natum.
 Sed eia, cessa à pugna, neq; obuius sta mihi.
 Sic ait. sed non persuasit Martis magnanimũ animus:
 Seq; ualde clamans, flammæ similia arma uibrans,
 Celer irruit fortitudini Herculanæ,
 Interficere conans, & iaculatus est ferream lanceam,
 Cele-

- Σπόρχνόν, παιδὸς ἱὺ λοῖωρ περὶ τιθναῦτος,
 Ερσάνει μὲγάλη ἀπὸ ῥ' γλαυκῶπις ἀθλίη
 Εγχείος ὀρμὴν ἱτραπ', ὀριξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δρυμὴ δ' αἶψα ἄχος αἶσεν, ὄρνυσά μινος δ' ἔχου ὄξυ
 Εοσὺτ' ἐφ' ἡρακλᾶ ἱρατ' ὀρόφρουσι, τὸν δ' ἐπιόντας
 Ἀμφίρυνωιάδης δαυῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 Μικρὸν γυνωθούτα σάνους ὑπὸ λαιδαλίνῳ
 Οὔτας ἐπιπρατίως, διὰ ῥ' μέγα σάνους ἀράξει
 Δύρατι νωμέσαν, ἐπὶ ῥ' χθονὶ καὶ βάλαι μίσην.
 Τῷ ῥ' φόβος καὶ δαῖμος ἐντροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Ἠλασαν αἶψ' ἐγγυὲς, καὶ ἀπὸ χθονὸς σφρυοδαίης
 Ες δίφρου θῆκαν πολυδαίδαλον, αἶψα δ' ἐπέϊα
 ἵππους μαφίετλιν, ἵκοντο ῥ' μακρὸν ὄλυμπον.
 Υἱὸς δ' ἀλκμήνης καὶ λυδάλλιμος ἰόλαος,
 Κύνου συλίσαντες ἀπ' ὤμων τσύνχεια καλὰ,
 Νίωσοντ', αἶψα δ' ἐπέϊα πόλιν τραχίνου ἵκοντο
 470 ἱπποῖς ὠκυνόδοισι, ἀτὰρ γλαυκῶπις ἀθλίη
 Εξίειτ' ὄλυμπον τε μέγαν, καὶ δώματα πατρός.
 Κύνου δ' αὖ λυξέ θάπτειν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἱ ῥ' ἐγγυὲς ναίων πόλιας ἑλατὲ βασιλῆος,
 Ἀνθλιν, μυρμιδόνων τε πόλιν, ἑλατλὴν τ' ἰαωλκόν,
 Ἀρνλιν τ' ἢ δ' ἐλίκλιν, πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς,
 Τιμῶντες λυθῆα, φίλον μακάρεσσιν θεοῖσι.
 Τῷ ῥ' τάφον καὶ σῆμ' αἰδέες ποίησεν ἄναυρος,
 Ομβρῷ χαιμεθῶ πλήθων, τὼς γὰρ μιν ἀπόλλων
 Λατοῖδης ἤνωξ, ὅτι ῥα ἑλατάς ἐνατ' ὀμβας
 480 Οὔτις ἄγοι πυθοῖδε, βίη σύλασσε διοκύνωρ,

Celerem, filio suo iratus pro mortuo,
 In scutum magnum. sed oculos glaucos habens Pallas
 Hastilis impetum auertit, deflectens à biga. (acutum
 Acerbus aut Martem dolor cepit. extrahens aut ensem
 Irruit in Hercule, animo fortissimū. at illū aduenientem
 Amphytrionides, graui insatiabilis clamore,
 Femur denudatum scuto ab ingeniose facto
 Vulnerauit fortiter, & magnum scutum persfregit
 Lancea diuisum, & in terram deiecit mediam. (equos
 Illi aut Pauor et Terror bonas rotas habentē currū &
 Impulerūt statim propē, & ab terra latas uias habente
 In currum posuerunt sabrefactum: statimq; postea
 Equos flagellauerūt, et peruenerūt in longū Olympū.
 Filius autem Alcmenæ, & inclytus Iolauus,
 Cygnum spoliante ab humeris arma pulchra, (nerūt
 Recefferunt: statimq; postea urbē ad Trachinā perue-
 Equis uelocibus. sed glaucis oculis prædita Minerva
 Exiuit ad Olympum magnum, & domos patris.
 Cygnum uerò Ceyx sepeliuit, & populus infinitus,
 Qui propē habitabant urbes inclyti regis,
 Anthen, Myrmidonumq; urbem, & inclytam Iolcum,
 Arnenq; atq; Elicē. multus aut cōgregatus est populus,
 Honorātes Ceycem, charū beatis dijs. (rus torrens,
 Illius aut sepulchrū et monumētū inuisibile fecit Anau
 Imbre hyemali abundans. sic enim ipsum Apollo
 Latone filius iussit, quoniam inclytas hecatombas
 Quicunq; duceret ad Pytho, ui spoliabat, insidians.

Huius

Τῆς ἀσιδῶς ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ ἀκαταλόγῳ φέρεται
μέχρι τῶν γένων καὶ σ. ὑπώπτεται ἡ ἀριστοφανείας, ἐν ᾗ ὁ
ἡρωικός, ἀλλὰ τις ἐτέρος γραμματικός, ὡς ἂν ἴδαν
αὐτὴν ἡσιόδου, ἀλλ' ἐτέρου τινὸς τὴν ὁμηρικὴν ἀσιδῶν
μυθήσασθαι προσαρμόζον. μεγακλῆς ἡ ὁ ἀθλιότης
γνώσιον μὲν εἶδαι τὸ ποίημα. ἄλλως ἡ ἐπιτιμᾷ τῷ ἡσίο-
δῳ. ἄλογον γὰρ φησὶ, ποιεῖν ἡφαιστον τοῖς ἑμὲς
ἐχθροῖς ὅπλα παρέχοντα. ἀπολλώνιος ἡ ὁ ῥόδιος ἐν
τῷ γ. φησὶν αὐτὸ εἶναι, ἐκ τε τῷ χαρμηλῆρος, ἵσται ἐκ
τῷ τὸν ἰόλαον ἐν τῷ ἀκαταλόγῳ σύμβολον, ἡνιοχῶντα
τῷ ἡρακλεῖ. ὡσαύτως ἡ καὶ σπείχορος φη-
σιν, ἡσιόδου εἶναι τὸ
ποίημα.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΗΣΙΟ-
δου ἀσιδῶς.

SCVTVM HERCVLIS. 127

Huius Aspidis principiū in 4. Catalogo dicitur usq;
ad uersum 50, & 200. Suspiciatur est aut Aristophanes,
non comicus ille, sed quidam alius grammaticus, non
esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homeri-
um scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem
Atheniensis, legitimum poema agnoscit: sed alioquin
reprehendit Hesiodū: absurdum enim esse, facere Vul-
canum matris hostibus arma præbentem. Apollonius
Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, & ex stylo, & quod
Iolaus in Catalogo inuenitur aurigans Herculi. Ita-
dem & Stesichorus dicit Hesiodi esse
hoc poema.

FINIS ASPIDIS
Hesiodi.

HB.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟ- ΓΟΝΙΑ.

ΟΥΣ ΑΩΝ ἑλικωνιάδων ἀρχαίμιν
 αἰδων,
 Αἰθ' ἑλικῶνες ἔχασιν ὄρες μέγα τι,
 ῥαθιόρ τε· (ἀπαλοίστην
 καὶ τε πορὶ ἑρλύλιν ἰοειδέα πιάσ
 Ορχοῦνται, καὶ βωμόν ὀριδ' ἑνός ἑρονίανος.
 Καὶ τι λοιπὰ μένοναι τέρψιν χροῖα τόρμυσοιο,
 Ἡίππυ ἑρλύνης, ἢ ὀλμειῶ ῥαθιόιο,
 Αἰροῖά τω ἑλικῶνι χορὸς ἐντεποιήσαντο,
 Καλὰς, ἢ μορβόγντας, ἐπερρώσαντο ἢ πωσίμ.
 Ενθον ἀπορνήμηναι, ἡλικαλυμμοῖαι ἡίρι πολλῇ,
 10 Εννύχιαι φάχορ, πτεριναλλεία ὅσαν ἰεῖσαι,
 Ὑμνοῦσαι δία τ' αἰγίοχορ, καὶ πότνιαν ἥρην
 Αρχαίην, χρυσίοισι πεδίλοις ἐμβαδῶν,
 Κέρην τ' αἰγίοχοιο διὸς γλαυκῶπιρ ἀθλήνῃν,
 Φοῖβόν τ' ἀπόκλωνα, καὶ ἄρτεμιρ ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ ποσειδάωνα γαίονχορ ἐννοσίγαιον,
 Καὶ θήμιρ αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' ἀφροδίτην,
 Ἡδὲν τε χρυσοστέφανον, ἡκαλίην τε διώνην,
 Ἡώ τ' ἡελίορ τε μέγαν, λαμπραὺν τε σελλύνῃν,
 Λητώ τ' ἰάπετόρ τε, ἡδὲ ἑρόνον ἀγκυλομήτιν,
 20 Γαῖαν τ' ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν,
 Αἰλῶν τ' ἀθανάτων ἰσθόρ γένος, αἶψ' ἐόντων·
 Αἰνέ ποθ' ἡσίοδορ ἡκαλίην ἐδίδαξαν αἰοιδίην,

Αρνας

HESIODI DEO= RVM GENERATIO.

*Vsas Heliconiades incipiamus canere,
Quæ Heliconem tenent, montem ma-
gnumq; diuinumq;*

Et circa fontem nigrum pedib. teneris

Saltant, aramq; præpotentis Saturnij.

Atq; ablutæ tenero corpore Termessi,

Aut equi in fonte, aut in Holmio sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiterq; tripudiarunt pedibus.

Inde concitata, uelata ære multo

Noctu incedebat, perpulchrâ uocē emittētes: (nonem,

Qua celebrēt Iouēq; ægida tenētem, et uenerādā Iu-

Argiuam, aureis calceamentis incedentem: (neruam:

Filiamq; Aegiochi Iouis, cæruleos oculos habentem Mē

Auguremq; Apollinem, & Dianā sagittis gaudentem,

Atq; Neptunum terram continentem, terræ motorem:

Et Themis uenerandam, & obtortas palpebras habentem Venerem,

Hebenq; aurea corona decorā, formosamq; Dionem,

Auroramq; Solemq; magnum, splendidamq; Lunam,

Latonamq; Iapetumq; ac Saturnum uersipellem,

Terramq; Oceanumq; uastum, & Noctem atram,

Aliorūq; immortalū sacrū genus semper existentium:

Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,

Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
i Agnos

Αρναι ποιμαίνονθ' ἐλιπῶνας ὑπὸ ζαθέοιο.

Τόν τε δέ με πρότιγα θιά, πρὸς μῦθον ἔειπον,

Μῦσαι ὀλυμπιάδες, λῆραι διὸς ἀγίοχοιο·

Γοιμόντες ἄγρευλοι, ἡἷν' ἐλέγχεια, γαστέρες οἶον,

Ἰδμεν ψύδεια πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιρ ὁμοῖα·

Ἰδμεν δ', οὐτ' ἐβέλωμεν, ἀληθεία μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν λῆραι μεγάλα διὸς, ἀρτίεπααι·

30 Καί μοι σκῆπτρον ἔδορ, δάφνης ἐριθηνέος ὄβον,

Δρέψαδαι θαντόρ, σὺν ἐπινύσαν δέ μοι αὐδὴν

Θάλλω, ἵνα λύσοιμι τάτ' ἐσόμενα πρὸτ' ἔόντα.

Καί με κέλονθ' ὑμῶν μακάρων γένος αἰὲν ἔόντων,

Σφᾶρξ' αὐτάς πρῶτόν τε καὶ ὑψόβρον αἶψ' ἀείδειν.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὺς ἢ περὶ πέτρης;

Τῶν κ' ἡρώων ἀρχάμεθα, ταὶ δ' αὖ πατρὶ

Ἕμνῶσαι, τέρπνσι μέγαν νόον εἰς τοὺς ὀλύμπους,

Εἰρῶσαι τάτ' ἔόντα, τάτ' ἐσόμενα, πρὸτ' ἔόντα,

Φωνῇ ἑμαρσύνουσι, τῶν δ' ἀκμάζοντος ῥέει αὐδὴ

40 Ἐκ στομάτων ἡδὲ καὶ γλῶττι δέ τι δώματ' αὖ πατρὸς

Ζηνὸς ὀριγλέπιοι, θεῶν ὅπ' ἐλαριόεσσι

Σιδήνα μόνη, ἡχέει δ' ἡσυχίᾳ νιφόεντος ὀλύμπου,

Δώματ' αὖ τ' αἰθανάτων, αἷδ' ἄμβροτον ὅσ' αὖν ἰαῖσαι,

Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον ἡλέεσθαι αἰοδῶ,

Ἐξ ἀρχῆς, ὅς γαῖα καὶ ἔρανος σφῆς ἐτιήον,

Οἳ τ' ἐν τῶν ἐγούεσσι θεοὶ δωτῆρες ἰάνων.

Δούτοβρον αὖτε Ζηνῶν, θεῶν πατέρ, ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,

Ἀρχόμεναί θ' Ἕμνῶσι θεῶν, λήγουσι τ' αἰοδῶς,

Οὐδὲν φέρεται ἐπεὶ θεῶν, ἡρώεσσιν τε μέγιστις.

Agnos pascensem Helicone sub diuino.

Hoc autem me primum deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiae Iouis Aegiochi: (luti,

Pastores in agris pernoctâtes, mala probra, uetres ue-
Scimus mendacia multa dicere ueris similia:

Scimus etiam, si uoluerimus, uera loqui.

Sic dixerunt filiae Iouis magni, ueridicæ:

Et mihi sceptrum dederunt, lauri peruiridis ramum,

Decerpendum diuinum. inspirarunt insuper mihi uocem

Diuinam, ita ut audirem tam futura, quam præterita:

Et me iubebāt celebrare beatorum genus sempiternorum,

Se uerò primò semper decantare.

Sed quò mihi hæc circa quercum, aut circa petram?

Ergo Musas ordiamur, quæ Ioui patri

Canendo oblectant magnum animum in Olympo,

Memorantes et præsentia, et futura, et præterita,

Voce concinentes. illarum uerò indefessa fuit uox

Ab ore suauis. rident autem domus patris

Iouis ualde tonantis, dearum uoce florida

Dispersa: resonant uerò uertices niuosi Olympi,

Domusq; cœlitum. hæc uerò immortalē uocem emittētes,

Deorum genus uenerandum in primis celebrāt cantilena,

Ab exordio, quos Tellus et Cælum latum genuerunt,

Quiq; ex his prognati sunt dii, datores bonorum.

Secundò rursum Iouē, deorum patrē, atq; etiā uirorum,

Incipientesq; laudant deæ, et finiunt carmen,

Quam sit præstatiſſimus deorum, et imperio maximus.

- 50 Αὖθις δ' ἀνθρώπων τι γόνιες, ἱερὰ δ' ὄρωρ τι γιγάντων
 ὕμνουσαι, τέρπυσσι Διὸς νόον ἐντὸς ὀλύμπου,
 Μῦσαι ὀλυμπιάδες, ἱῆραι Διὸς αἰγιάχοιο.
 Τὰς οὖν περὶν ἱερὴν Διὸς τέκε πατρὶ μεγέϊσσι
 Μνημοσύνης, γουνοῖσιν ἐλσυνθῆρος μελέεσσα,
 Ληομοσύνην τε ἱακῶν, ἄμπαυμά τε μόρμυράων,
 Ἐντιά γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσητο μκτίστα ζῶνς,
 Νόσφιμ' ἀπ' ἀθανάτων ἰδὼν λέχος εἰσαναβαίνων.
 Ἄλλ' ὅτε Διὶ ῥ' οὐρανὸς ἴδεν, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματ' αὖ πόλλ' ἐτελείετο,
 60 Ἡ δ' ἔτικ' οὐνία ἱέρας ὑμόφρονας, ἥσιμ' αἰοῖ δὲ
 Μίλλεται, ἐν στήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχέουσαις,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης ἱορυφῆς νιφόρηνος ὀλύμπου,
 Ἐνθά σφιρ λιπαροὶ τε χοροὶ, καὶ δώματ' αἰαλά.
 Παρ' δ' αὐτῆς χάριτες, καὶ ἱμός, οἵη' ἔχουσιν,
 Ἐρβαλῆς δ' ὄρατ' ἐν ἧ διατ' ὅμα ὅσαν εἶσαι
 Μέλπονται, πάντων τε νόμους, καὶ ἥθεα ἱερὰ
 Ἀθανάτων ἀλείουσιν, ἐπὶ ῥατομ' ὅσαν εἶσαι.
 Αἱ τότε ἴσαν πρὸς ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπ' αἰαλῇ,
 Ἀμβροσίη μολπῇ. πόρ' δ' ἵαχε γαῖα μέλαινα,
 70 ὕμνουσαις, ὄρατ' ἐν ποσσὶν ὑπὸ δῦπος ὀρώρεαι,
 Νιοδομῶν πατέρ' εἰς ὅν, ἐ δ' ἔραν ἱερὰ βασιλίσσει,
 Αὐτὸς ἔχωρ βροντὴν, ἥ δ' αἰθαλόεντα ἱοραυνὸν,
 Καρτεῖ νικησας πατέρα ἱρόνον. σὺ δ' ἴστασθαι
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμᾶς.
 Ταῦτ' ἄρα μῦσαι ἄειδον, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐντιά θυγατέρις μεγάλα Διὸς ἐκγεγαῖαι·

Porro et hominum genus, sortiumque; gigantum
 Celebrantes oblectant Iouis mentem in Olympo,
 Musæ Olympiades, filię Iouis ægida habentis:
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Memoria, fertilitati Eleutheris imperans:
 Oblivionemque; malorum, et solatium curarum.
 Nouem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
 Scorsim ab immortalib. sacrum lectum conscendens.
 Sed cū iā annus exactus, circūuoluta uerò esset tēpora
 Mensium decrescantium, diesque; multi transacti essent,
 Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus carmen
 Curæ est in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum à summo uertice niuosi cœli:
 Vbi ipsis splendidiq; chori, et ædes pulchræ.
 Iuxta uerò eas Gratiæ et Cupido domos habitant,
 In conuiujs: amabilemque; per os uocem emittentes
 Canunt, omniumque; leges, et mores pudicos
 Immortalium celebrant, amabilem uocem emittentes.
 Iste tum ibant ad Olympum, lætæ uoce pulchra
 Immortali cantilena. undique; uerò resonabat terra atræ
 Canētib. hymnos, iucūdu uerò à pedib. strepitus exci-
 Proficiscētium ad patrē suū, qui cœlo imperitat, (tabatur
 Ipse habens tonitru, atq; candens fulmen,
 Strenuè uictō patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, et indixit honores.
 Hæc senē Musæ canebant, cœlestes domos tenentes,
 Nouem filię, magno è Ioue progenerate:

Κλαῖω τ', εὐτέρπευ τε, θάλασά τι, μιλπομοσὴν τε,
Τόρψιχόν τ', ὄρατό τι, πολύνυιά τ', ἕρανία τε,
Καλλιόπην θ', ἥδε προφύργατ' ἐστὶν ἀπασιών.

80 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεύουσιν αἶμ' αἰδοίοισιν ὀπκηθεῖς,
Οὐ τινα τιμήσας διὸς ἔδραι μεγάλοιο,
Γενόμενον τ' εἰσίδωσι διοτρεφέων βασιλέων.
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χάουσι δαιδύων,
Τῷ δ' ἐπ' ἐν φόματος ρᾶ μάστιχα, οἱ δέ τιν λαοὶ
Πάντες ἐς αὐτὸν ὀρώσσι, διακρόνοντα θέμιστας
ἰθέμεσι δίκῃσι, ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων,
Αἰψά τι καὶ μέγα νῆκος ἐπιταμοῦνός κε ἱατῆπασσι,
Τύνηνα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ὅνεκα λαοῖς
Βλαπτομένοισι ἀγορεύει μῆτ' ἀτροπα ὄργα τελευτᾷ,

90 Ρηιδίως μαλακοῖσι παρὰ φάμενοι ἐπέεσσιν,
Εὐχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς, ἱλάσκοντα
Δαῖδοι μάστιγιν, μῆτ' ἢ πρέπει ἀχρομένοισιν,
Οἴα τοι μυσάων ἰσθρὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
Εἴ γὰρ μυσάων καὶ ἐκνέβωλε ἀπόλλωτος,
Ἄνδρες δαιδοὶ ἴασιν ἐπὶ χθόνα, καὶ λιθαρισταί·
Εἴ γ' αἰὲς βασιλῆες, ὃ δ' ὄλβιος, ὅμ τινα μῦσαι
Φιλοῦνται, γλυκερὴ οἱ ἀπὸ φόματος ρῆσι αὐδή.
Εἰ γὰρ τις καὶ πούβος ἔχων, κροκηθεὶ θυμῷ
Ἀζηται ἱραδίῳ ἀναχήμενος, αὐτὰρ δαιδὸς

100 Μυσάων θοράκων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
Υμνήσει, μάλα γὰρ τε θεῖς, οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, ὅδε τι κενεῶν
Μίμνηται, ταχέως ἢ παρήτραπε δῶρα θεῶν.

Χαίρετε

Clioq; , Euterpeq; , Thaliaq; , Melpomeneq; ,
 Terpsichoreq; , Eratoq; , Polymniaq; , Vraniaq; ,
 Calliopeq; : hæc autem excellentissima est omnium.
 Hæc enim et reges uenerandos comitatur,
 Quemcunq; honoraturæ sunt Iouis filie magni,
 In lucem editū, et aspexerint à Ioue nutritorū regū:
 Huic quidem super linguā dulcem fundūt cantilenam,
 Huius uerba ex ore fluunt blanda: ceterū populi
 Omnes ad ipsū respiciunt, discernentem ius.
 Rectis iudicijs, hic autem tutò cauteq; loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scitè diremit.
 In hoc enim reges prudentes, quòd populis
 Dammū inferētib. in foro uicissitudinem rerū faciunt,
 Facile mollibus appellantes uerbis.
 Incedētem uerò per cætū populi deum ueluti, placant
 Reuerētia blanda. eminet uerò inter ipsos cōgregatos
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A' Musis etenim, et eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram, et citharcedi:
 Ex Ioue uerò reges. ille uerò beatus, quemcunq; Musæ
 Amant, suauis ei ab ore fluit uox.
 Quòd si. n. quis luctum habēs, recēti dolore saucio ani-
 Tristetur, animo dolens, ceterū poeta (mo
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudib. uexerit, beatosq; deos qui Olympū incolunt,
 Statim hic rerū animū eius molestatiū obliuiscitur, nec
 Mēinit, qn citò deflexerūt eū aliò dāna dearū, (dolorū

Χαίρετε τέσσα διες, δότι δ' ἰσχύοισαν αἰοιδεῖν.
 Κλαίει δ' ἀθανάτων ἰδρὸν γούνασι, αἰὸν ἰόντων,
 Οἱ γὰρ ἐξεγόνοντο, καὶ ἔσαν ἄσφρόοντος,
 Νυκτὸς καὶ ἀνοφρύς, ὅς θ' αἰλμυρὸς ἐτρεφε πόντος,
 Εἶπατε δ' ὡς ταπρῶτα βιοὶ καὶ γαῖα γούοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείρητος, οἰδεύει θύων,
 110 Ἀγρὰ τι λαμπροτέρων, καὶ ἔσαν ὅς σὺν ἔνι ὑπόρθεον,
 Οἷτ' ἐν τῇ ἐγούοντο θεοὶ, Δωτῆρες αἰῶν.
 Ως τ' ἄφρονος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 Ἡδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολὺπλυνον ἔχον ὄλυνμπον,
 Ταῦτά μοι ἱστίει μῦσαι, ἐλύνμην δώματ' ἔχουσαι
 Εἰ ἀρχῆς, καὶ ἅπαθ' ὅ, τι πρῶτον γούειτ' αὐτῶν.
 Ἡ τοι μὲν πρῶτισθα χάος γούειτ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' σὺν ἔσφρονος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι λατὴν νιφόοντος ὄλυνμπου,
 Τάρταρά τ' ὑπόρθεοντα μυχῶ χθονὸς στυγνολαῖας,
 120 Ἡ δ' ὄρος, ὅς καλῆσθαι οὐρανὸν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμειλὲς πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Δάμναται οὐρανὸν γάβροισι νόον καὶ ἐπίφρονα βροτῶν,
 Εἰς χάος δ' ὄρεβός τε, μέλαινά τε νῆξ ἐγούοντο.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη ἐξεγούοντο,
 Οὐδ' ἔτινε λυσασαμένη ὄρεβαν φιλότῃσι μεγίστα.
 Γαῖα δὲ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἄσφρόονθ' ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃσι,
 Ὅρ' αἶν μακάρεσσιν θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ,
 Γέγατο δ' ἔρια μακρὰ, θεῶν χάριοντες οὐαῖνας
 130 Νυμφῶν, αἳ νύκτιν αὖ ἔρια βροχέοντα,

Saluete natæ Iouis, date uerò amabilem cantilenam,
 Celebrate quoq; immortalium diuinum genus, semper exi
 Qui Tellure progenerati sunt, et Cœlo stellato, (stentium:
 Nocteq; caliginosa, quos item salsus nutriuit Pontus.
 Dicite insuper ut primam dij ex terra fuerint,
 Et flamma ex pontus immensus, æstu feruens,
 Astraq; fulgentia, ex cœlum latum supernè,
 Et qui ex his nati sunt dij, datores bonorum.
 Utq; opes diuiserint, et quò honores distinxerint, (lū.
 Atq; quò primū multis implicatū sphaeris tenuerint cœ
 Hec mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabitantes
 Ab initio, et dicite quod' nam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, at deinde
 Tellus lato pectore prædita, omnium fundamentum solidum
 Immortalium, qui tenet iuga niuosi Olympi, (semper
 Tartaraq; tenebricosa in recessu terra spaciola;
 Atq; amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas ex omnium deorum, ex omnium hominum,
 Domat in pectoribus animum, ex prudens consilium.
 Ex Chao uerò Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Nocte porro tam Aether quam Dies progenerati sunt;
 Quos peperit, ubi concepisset Erebo amore mixta.
 Terra uerò primam quidem genuit parem sibi
 Cœlum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
 Utq; esset beatis dijs sedes tuta semper.
 Genuit præterea montes altos, dearum gratas speluncas
 Nympharum, quæ habitant per montes concauos.

Η δὲ λιὰ ἀτρίγεται πύλας τέκον οἰσμάτι θόρυ
 Πόντορ, ἄτρ φιλότατος ἐφίμερ, αὐτὰρ ἐπείτα
 Οὐρανῷ συνυθεῖσα, τέκ' ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖον τε, λιρᾶόν θ' ὑπόριονά τ' ἱαπιτόν τε,
 Θάαν τε, ρείαν τε, θέμιρ τε, μνημοσύλιν τε,
 Φοίβην τε, χρυσοσέφανον, τηθύ τ' ὄρατανλύν.
 Τὺς ἧ μέθ' ὀπλότατος γένετο λιρόνος ἀγκυλομήτις,
 Δανότατος παῖδων· θαλάσρην δ' ἔχθηρε τοκῆα.
 Γένετο δ' αὖ λύνκωπας, ὑπὸ βριον ἦτορ ἔχοντας.
 140 Βρόντλιν τε, σφόδρην τε, λιὰ ἀργλιν ὀβριμόθυμον·
 Οἱ βλὺ βροντλὺ τ' ἔδοσαν, τσῦξάν τε ἰορᾶννόν.
 Οἱ δὲ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μῦνος δ' ὀφθαλμὸς μείσῳ ἐπένετο μετώπῳ.
 Κύνκωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπάνυμον, ἔνικ' ἀρσ σφείων
 Κυκλοτόρης ὀφθαλμὸς ἐὼν ἐνέκετο μετώπῳ.
 Ἰαχὺς τ' ἡδὲ βίν, λιὰ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ὄργεοι.
 Ἄλλοι δ' αὖ γαίης τε λιὰ ἔρανῷ ἐξεγούοντο
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι λιὰ ὀβριμοί, ἐκ ὀνομαστοί,
 Κότλος τε, βριάρεως τε, γύγης θ' ὑπὸ ρήφανα τέκνα.
 150 Τῶν ἐκαστὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ἁμωρ αἰδσαντο,
 Ἀπλάστοι, λιφαλαὶ ἧ ἐνάσῳ πρηνήποντα
 Εξ ἁμωρ ἐπέφυκον, ἐπὶ σιβαροῖσι μέλσασιν,
 Ἰαχὺς δ' ἀπλάτος, λιρατόρῃ, μεγάλῳ ἐπὶ ἁδαι.
 Οἶστοι γὰρ γαίης τε λιὰ ἔρανῷ ἐξεγούοντο,
 Δανότατοι παῖδων, σφιτέρῳ δ' ἔχθηοντο τοκῆι
 Εξ ἀρχῆς, λιὰ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένεοιτο,
 Γαῖτας ἀποκρύπτεσκε, λιὰ ἐς φάος ἐκ ἀνίσσει,

Atq; etiã infrugiferũ pelagus peperit unda cõcitatum
Pontum, absq; amore suau. ceterum deinde
Cœlo concũbens, peperit Oceanũ profundos uortices
Cœumq; Creũq; Hyperionẽq; Iapetumq; (habentẽ,
Theamq; Rheamq; Theminq; Mnemosynenq;,
Phœbenq; aurea corona insignẽ, Tethynq; amabilem.
Hos uerò post natu minimus natus est Saturnus uaser,
Acerrimꝰ inter liberos. floridũ aut odio prosequabatur
Porro genuit et Cyclopes magnũ cor habẽtes, (parẽtẽ.
Brontẽq; Steropemq; et Argẽ forti animo prœditum:
Qui Ioui et tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Hi sanẽ per alia dijs similes erant,
Vnus uerò oculus media positus erat fronte:
Cyclopes uerò cognomento erant, eo quòd ipsorum
Circularis oculus inerat fronti.
Roburq; & uires, & molimina erant in operibus.
Alij deinde è Tellure & Cœlo prognati sunt
Tres filij magni & prœualidi, non nominandi,
Cottus, Briareusq; Gygesq; superba proles.
Quorũ centũ quidẽ manus ab humeris prominebant,
Inaccessæ, capita uerò unicuiq; quinquaginta
Ex humeris procreuerant, super robustos artus.
Robur autem immensum, ualidum, magna in forma.
Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
Vebemētissimi filiorum, suo uerò insensi erāt parenti
Ab initio: & hos quidem ut quisq; primũ nascebatur,
Omnes occultauit, & ad lucem non submisit,

Terra

- Γαῖης οὐ λυθμῶνι, λιανῷ δ' ἐπιτέρπειτο ὄργῃ
 Οὐρανὸς, ἔσθ' οὐτὸς σοναχίζετο γαῖα πειλῶρῃ,
 160 Στανομένη, Δολίλῃ ἢ λιανῷ ἐπιφράσσατο τέχνῳ.
 Αἶψα ἢ ποιήσασα γένος πολλῷ ἀδάμαντος,
 Τούφε μέγα δρέπανον, ἣ ἐπίφραδι παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε ἢ θαρσύνεσθαι, φίλον τετιυμένῳ ἦτορ·
 Παῖδες ἱμοί, καὶ παῖρὸς ἀταρδάλῃ, αἶψ' ἐθέλῃς
 Ράβιδαι, πατρός γε λιανῷ τισαίμεθα λώβῳ
 Ὑμετέρῃ, πρότορος γὰρ ἀεικέα μήσατο ὄργα.
 Ως φάτο, τὴν δ' ἄρα πάντας ἔλον δῖος, ὅδ' ἐτι αὐτῷ
 Φθίγγετο, θαρσύνεσθαι ἢ μέγας ἱρόνος ἀγκυλομήτης,
 Αἶψ' αὐτὶς μύθοισι προσκύδα μητέρα λιανῷ.
 170 Μῆτορ, ἐγὼ ἔον τῷτο ὑποσχόμενος τελέσασθαι
 Ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε λυσωτόμῃς ἔκ ἀλεγίζῃ
 Ἡμετέρῃ, πρότορος γὰρ ἀεικέα μήσατο ὄργα.
 Ως φάτο, γήθησε ἢ μέγα φρεσὶ γαῖα πειλῶρῃ.
 Εἶσι δέ μιν ἱρύνεσθαι λόχῳ, οὐέθενι ἢ χειρὶ
 Ἀρπῆν ἡραρχαρόδοντα, δόλον δ' ὑπεθέκατο πάσσα.
 Ἡλθε ἢ νύκτ' ἐπάγων μέγας ὕφανος, ἀμφὶ ἢ γαῖῃ
 Ἰμάρων φιλότῃς ἐπέχῃς, καί ῥ' ἐταρύνθη
 Πάντῃ, ὃ δ' ἐκ λοχειοῦ πᾶσι ὠρέξατο χειρὶ
 Σκαῖῃ, διεξιτόρῃ ἢ πειλῶριον ἔλλαβεν ἄρπῆν,
 180 Μαηρῷ, ἡραρχαρόδοντα, φίλῃ δ' ἀπὸ μήδεα παῖρὸς
 Εὐσυνόως ἤμυσσε, πάλιν δ' ἔρριψε φέριδαι
 Ἐξοπίσω, τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χαρὸς.
 Οὐδαι γὰρ ραθάμιγγες ἀπείσυνθον αἱματόισσά,
 Ράσας δίδετο γαῖα, περιπλομένη δ' οὐρανῶν,
 Γαῖαν

Terræ in latebris. malo autem oblectabatur opere
Cœlum. ipsa uerò intus ingemiscebat Terra uasta,
Arctata: dolosam uerò malamq; excogitauit artem.
Statim uerò cum edidisset foetum, ex cano adamante
Fabricauit magnā falcem, edixit uerò charis liberis.
Dixit autem, sumpta fiducia, charo mœrens corde:
Filij mei, & patris nefarij, si uolueritis
Parère, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri. prior enim seua machinatus est opera. (illorū
Sic dixit. illos uerò omnes inuasit metus, neq; quisquā
Locutus est. cōfirmato animo tandē magnus Saturnus
Econtra uerbis cōpellauit matrem castam: (uersutus
Mater, ego certē hōc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
Nostrum: prior enim seua meditatus est opera.

Sic dixit. gaudia est autē ualde animo Tellus ingens.
Collocauit autē ipsum celās in insidijs. indidit uerò ma
Falcem asperis dentibus: dolo autē instruxit omni. (nui
Venit autē noctē adducēs magnū Cœlum, undiq; uerò
Cupiens amorē imminēbat, et sanē extentū est (Terre
Passim: cum ex insidijs filius prehendit manu
Sinistra, dextra uerò immanem cepit falcem, (patris
Longam, asperos dentes habentem, chariq; genitalia
Festmanter demessuit, rursumq; abiicit, ut ferrentur
Ponē. illa quidem non incassum elapsa sunt manu.
Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
Omnes suscepit Terra, circumuolutis autem annis,

Γέναιτ' ἔρυνῃς τε ἱρατοράας, μεγάλας τε γιγανταίῃς
 Τούχισι λαμπομόνους, δόλιχ' ἔγχεα χόροισι ἔχοντας·
 Νύμφας θ', ἄς μελίας καλέσ' ἐπ' ἀπέρανα γαῖαν.
 Μυθία δ' ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας, ἀδράμαντι μ
 Κάββαλ' ἐπ' ἡπείροιο πολυκλύτῳ σὺν πάντων.

190 Ως φέριτ' ἀμπελαγος πολὺν χρόνον, ἀμφὶ ἧ λυσιπύρῃ
 Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτα χρόος ὤρνυτο, τῷ δ' σὺν ἑλέρῃ
 Εὐρέφθῃ, πρῶτον ἧ λυθίροισι γαθείοισιν
 Εἵπλετο, σὺν θῶν ἔπατα περὶ ῥῖνον ἱέτο λύπεον.
 Εἰ δ' ἔβη αἰδοῖν καλὰ θεὸς, ἀμφὶ ἧ ποῖν
 Γοασὶν ὑπὸ ραδινοῖσιν αἴξετο, τῶν δ' ἀφροδίτῃν,
 Ἀφρογούαν τε θεῶν, καὶ εὐσέφανον λυθίρεαν,
 Κινλίσουσι θεοὶ τε καὶ αἰεῖρες· ἔνικ' σὺ ἀφρῶ
 Θρέφθῃ, ἀταρ λυθόρεαν, ὅτι προσέκυρσι λυθίροισι.
 Κεν προγούαν δ', ὅτι γούετο πολυκλύτῳ σὺν λύπεῳ.

200 Ἡ δ' ἐ φιλομυθία, ὅτι μυθίων ἐξεφαύθη.
 Τῇ δ' ὄρος ἀμαρτῆσι, καὶ ἱμέρος ἔπειτο καλὸς
 Γινομένη ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐν φῶλον ἴση.
 Τῶν τῶν δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἡ δ' ἐ λείλογχε
 Μοῖραν σὺν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Γαρθονίους τ' ὀάρους, μεθιμάτα τ', ἐξαπάτας τε,
 Τόρψιν τε γλυκορόν, φιλότῃτα τε, μεδίχιλιν τε.

Τὸς ἧ πατὴρ τιτλήνας ἐπίκλησιν καλέεισκον,
 Παῖδας νεκείων, μέγας ἕρανός, ἔς τέκον αὐτός.
 Φάσκει ἧ, τιταίνοντας ἀταδάλῃ μέγα βίξαι

210 Εργον, τοῖο δ' ἔπατα τίσιμ μετόπιδον εἰσιδαι.

Νύξ δ' ἔτιμ στυγρόν τε μόρον, καὶ λῦρα μέλαιναν.

καὶ

Produxit Erinnyes ualidas, magnosq; Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasq; quas Melias uocāt, super immensam terrā.
 Testiculusq; ut prius resectis, adamantem
 Deiecit circa Epirū undis agitatū in pōtum. (rō alba
 Sic ferebatur per pelagus lōgo tēpore. circūcirca ue-
 Spuma ab immortalī corpore ferebatur, in quo puella
 Innutrita est. primū uerō ad Cytheras diuinas
 Vehebatur, inde tum circumflua peruenit ad Cyprū.
 Prodiit uerō uenerāda formosa dea. circū uerō (psam
 Pedibus sub, mollib. herba crescebat: Aphroditē aut i-
 Spuma prognatā deā, & decorā pulchris fertis Cythe
 Nomināt tam dii q̄ homines: eo quōd in spuma (reā,
 Nutrita est: sed Cythereā, quōd appulit Cytheris:
 Cyprigenā uerō, quōd nata est undosa in Cypro:
 Atq; amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hanc Amor comitatus est, & Desiderium sequebatur
 Natam primū, & deorū ad cœtū euntē. (pulchrū,
 Hunc uerō ab initio honorem habet, atq; sortita est
 Partem inter homines & immortales deos,
 Virgineas consabulationes, & risus, & deceptiones,
 Oblectationemq; suauem, & amicitiam, blanditiasq;
 Pater uerō Titanes cognomento uocabat,
 Filios obiurgans, magnū Cœlum, quos genuit ipse. (se
 Dicitabat porrō, nocētes ex proteruis magnū patraf-
 Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcā atrā,

καὶ θανάτῳ, τέκε δ' ὕπνῳ, ἔτιητ' ἢ φύλον ὀνείρων.
 οὐτινι λωιμηθεῖσα θεὰ τέκε νύξ' ὄρεβοννή.
 Δόντορον αὖ μάμωρ, καὶ οἷόν αἰγινόεσσιν,
 Εσπερίδας θ' αἷς μῆλ' ἀπέρην λιλυτὴ ὠκεανοῖο
 Χρύσεια καλὰ μέλ' αἰσι, φέρου' ἅ τε Διὸς δρεα καρπὸν
 καὶ μοῖρας, καὶ κῆρας ἐγείνατο νηλεσποίνης,
 Κλωθὴ τε, λάχισιρ τε, καὶ ἄτροπον, αἷ τε βροτοῖσι
 Γαινομόοισι Διδῶσιρ ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 220 Αἱ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παρὰ βασιλίας ἐφίπασσε
 οὐδέποτε λήγσει θεὰ Διανοῖο χόλοιο,
 Πῆν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἀμαρτή.
 Τίητ' ἢ καὶ νέμισιν, πῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ' ὁλοῦ, μετὰ τὴν δ' ἀπάτλιν τέκε, καὶ φιλότκτη,
 Γῆρας τ' ὕλόμονον, καὶ εἰρ' τέκε καρ' ὀρόθυμον.
 Αὐτὰρ ἔρις θυγὸρ ἔτεκε μὲν πόνον ἀλγινόεσσαν,
 Λήθην τε, λοιμόρ τε, καὶ ἀλγεια διαπνύοντα,
 Χομίνης τε, φόνος τε, μάχης τ', ἀνδροκῆσσις τε,
 Νείκεά τε, ψυχθείας τε λόγους, ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσκομίην, ἄτλιν τε, συνάθειας ἀλλήλοισιν.
 Οἶκον θ', ὅς δ' ἡ πλεῖστον ἐπιχθονίης ἀνθρώπου
 γημαίνει, ὅτε καὶ τις ἐνὶ ὄρῳ ἐπλοῖον ὁμόσῃ.
 Νηρία τ' ἀψυδέα καὶ ἀληθέα γείνατο πόντος.
 Πρὶς βύτατον παῖδων, αὐτὰρ καλέεσσι γέροντα,
 Οὔνικα νεμόρτης τε καὶ ἥπιος, ὃ δ' ἔθιμι τῶν
 Λήβεται, ἀλλὰ δάπαια καὶ ἥπια μῆδεα οἶδον.
 Αὐτὶς δ' αὖ θάνατον μέγαν, καὶ ἀγλήνῃρα φόρον,
 Γαίῃ μισγόμενος, καὶ λυτὴν κακὰ παρήν,

Et Mortē. peperit etiā Somnū, pepit uerò agmē Sōni.
 Non ulli cōdormiens dea peperit Nox obscura. (orū.
 Rursum postea Momum & Aerumnā dolore plenā,
 Hesperidesq; quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Aurea pulchra curæ sunt, ferentesq; arbores fructus:
 Et fatales deas, & Parcas genuit immites,
 Clotoq; Lachesiñq; & Atropon. quæ mortalibus
 Editis dant habendum bonumq; malumq;,
 Quæq; hominumq; & deorum delicta insequentes,
 Nunquam desinunt deæ à uehementi ira,
 Priusq; repēderint alicui malū nūciū, q̄squis peccarit.
 Peprit p̄terea et Nemefin, nocumētū mortalib. homib.
 Nox p̄niciosa. post hāc; fraudē enixa est, & amicitia,
 Seniumq; noxiū, & cōtentionem peperit pertinacem.
 Ceterū contētio odiosa peperit quidē laborē molestū,
 Obluionemq; Pestemq; & Dolores lachrymabiles.
 Pugnasq; cadesq; praeliaq; stragesq; uirorum,
 Iurgiaq; mendacesq; sermones, disceptationesq;,
 Licentiam, Noxiamq; familiares inter sese.
 Iuramentumq; quod plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quispiam uolens peierauerit.
 Nereūq; alienū à mendacio, et ueracē genuit Pontus,
 Maximum natu filiorum. sed uocant senem,
 Eo quòd uerus atq; placidus, nec iuris & equi
 Obluiscitur, sed iusta & mansueta consilia nouit.
 Deinde rursum Thaumātē magnū, & fortē Phorcyn,
 Terræ commistns, & Ceto pulchris genis præditam,

Εὐρυβίλῳ τ' ἀδάμαντος οὐκ ὀφρεὶ θυμὸν ἔχουσαν.

240 Νηρῆος δ' ἰγαφόντο μεγάρετα τέκνα θεῶν,
 Γόντῳ ἔρ' ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος κύνόμοιο,
 Κέρως ὠπειανοῖο τελέοντος ποταμοῖο,
 Γρωτῶ τ' ἀνκράτῃ τε, σαῶ τ' ἀμφιτέλῃ τε,
 Εὐδῶρῃ τε, βέτις τε, γαλλίῳ τε, γλαῦκῃ τε,
 Κυμοθόῳ, σπασῶ τε βοῦ, θαλίῳ τ' ὀρόεσσι,
 Καὶ μελίτῃ χαρμῆσσι, καὶ σὺλῃσι, καὶ ἀγαστῇ,
 Γασσιθέῃ τ' ὄρατῳ τε, καὶ σὺναικῇ ῥοδόπῃσι,
 Δωτῳ τε, πρῶτῳ τε, φέρῃσι τε, Λιναμῶνι τε,
 Νησάκῃ τε καὶ ἀντῇ, καὶ πρωτομέδῃσι.

250 Δωρεὶς, καὶ παρόπῃ, καὶ σὺναικῇ γαλάτῃσι.
 Ἰπποθόῃ τ' ὀρόεσσι, καὶ ἰππονόῃ ῥοδόπῃσι.
 Κυμοδόκῃ θ' ἢ λύματ' οὐκ ἔσσοι δέῃ πόντῳ,
 Πνοιᾶς τε βαθέων ἀνέμων σὺν λυματολήγῃ,
 Ρεῖα πρηνέ, καὶ εὐσφύρῳ ἀμφιτέλῃ.
 Κυμῶ τ' ἰόνῃ τε, εὐσφάνος θ' ἀλιμῇ.
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομειδῇ, καὶ ποντοπόρῃ.
 Λαιαγόρῃ τε, καὶ σὺναικῇ, καὶ λαομέδῃσι.
 Γυλινώμῃ τε, καὶ αὐτονόμῃ, καὶ λυσισάνῃσι,
 Εὐαῖρῃ τε φυλῇ τ' ὄρατῃ καὶ εἶδος ἀμύμονος.

260 Καὶ φαρμάκῃ χαρμῆσσι δέμας, δῖον τε μονίπῃ.
 Νησῶ τ' ἀνόπῃ τε, θεμισῶ τε, πρηνί τε.
 Νημόρτῃ θ' ἢ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτῃο.
 Αὐταὶ μὲν νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγόνοντο,
 Κῆραι πρηνέποντα, ἀμύμονα δ' ἔγ' εἰδῆαι.
 Θεῶμας δ' ὠπειανοῖο βαθυρρέτας θύγατρα.

Eurybiamq; adamantis in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro prognati sunt perq; amabilis soboles
 Ponto in infructuoso, & Doride pulchricoma, (dearū
 Filia Oceani, perfecti fluij,
 Protoq; Eucrateq; Saoq; Amphitriteq;
 Eudoraq; Tbetisq; Galeneq; Glauceq;
 Cymothoe, Spioq; uelox, Thaliaq; iucunda,
 Et Melita amabilis, & Eulimene, & Agaue,
 Pasitheaq; Erathoq; & Eunice roseis cubitis,
 Dotoq; Protoq; Pherusaq; Dynameneq;
 Neseaq; & Actea, & Protomedia:
 Doru, & Panope, & speciosa Galatea:
 Hippothoeq; lepida, et Hipponoe roseis ulnis prædita;
 Cymodoceq; quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et situs diuinorum uentorum, unā cum Cymatolege
 Facile mitigat, & pulcbros talos habente Amphitrite:
 Cymoq; Eioneq; pulchreq; coronata Halimede:
 Glauconomeq; renidens, & Pontoporia:
 Liagoreq; & Euagore, & Laomedia:
 Polynomeq; & Autonome, & Lysianassa,
 Euarneq; tam indolis grate, quā inculpata formæ:
 Et Psamathe decora corpore, diuinaq; Menippe:
 Nesoq; Eupompeq; Themisoq; Pronoeq;
 Nemertesq; quæ patris habet animum immortalis.
 He quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt,
 Filie quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumæs uerò Oceani profundiflui filiam

ἡγάγετ' ἡλένην ἔλιν, ἢ δ' ὠκεΐαν τέπον ἰερῷ,
 ἡνέμοις δ' ἄρπυγας, αἰδωότ', ὠκυπέτιν τε,
 αἱ δ' ἀνέμων ποσειῆσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 θανάης πῆδρύγεας, μεταχρόνια γ' ἱάκωρ.
 Φόρκυι δ' αὖ λυτὴν γαίης τε λαλῶν παρῆς,
 Εὐγονετὴς ποσειῆς, τὰς δὲ γαίης λαλῶσιν
 ἀθάνατοί τε θιοί, χαμαὶ τ' ὄρχόμενοι ἄνθρωποι.
 Γερηιδῶ τ' εὐπέπλωρ, σὺν δὲ λιροκόπεπλωρ,
 Γοργύς θ' αἰνέεισι πέρην λυτῆ ὠκεανοῖο,
 Εὐχατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἐν' ἐσπερίοις λυγφῶνται,
 Σθρῶν τ', σφρυγᾶν τε, μέδυσσά τε, λυγρὰ παθῶσα.
 Ἡ μὲν ἔκλυθ' ὀνήτη· αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγέρωε
 αἰδούοι, τῇ δ' μὴ παριλέξαστο λιανοχαίτες,
 Εὐμαλακῶ λαιμῶνι, καὶ ἀνθεσίμῃ ἐαρινεῖσι,
 280 Μυχθαῖς λαλῶν ῥῆν λύρη λυτῆ ὠκεανοῖο.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ πόρσους κεφαλῶν ἀπελαροῖόμασεν,
 ἔξιθορε χρυσάωρ τε μέγας, καὶ πῆγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπ' ἄνυσμον ἦν, ὅτ' αὖ ὠκεανὸς περὶ πηγὰς
 γένεθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χόρσιν φίλῃσι.
 Χ' ὡ μὲν ἀποπῆάμενος προλιπὼν χθόνα μητέρᾳ μή-
 λει· ἐς ἀθανάτους, βῆν δὲ σὺ δώμασιν αἶει, (λωρ,
 Βροντῶν τε, σφροπῶν τε φέρων δι' ὑπὸ πύλαις.
 Χρυσάωρ δ' ἔτενε τριπέφαλον γηρυονῆα.
 Τὸν δ' αὖ ἐξενάειξε βίη ἠρακλεῖαν,
 290 Βασί παρ' εἰλιπόδεας περὶ ῥῆν τῷ ὄρυσσιν,
 ἡματι τῷ, ὅτε πόρ βῆς ἤλασεν σφρυμῶντες
 τίρωθ' εἰς ἰορῶν, διαβὰς πόρον ὠκεανοῖο,

Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
Pulchricomæq; Harpyias, Aelloq; Ocypetenq;
Que uentorum flamina, et aues assequuntur
Pernicibus alis: in cælo enim degentes uolitant.
Phorcyi post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis
A partu canas, quas ob id Græas nocant (præditas,
Immortalesq; dij, humiq; incedentes homines.
Pepbredoq; pulchro peplo, Enyoq; croceo peplo,
Gorgonesq; que habitant ultra celebrem Oceanum,
In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argute,
Sthenoq; Euryaleq; Medusaq; grauiâ ppressa. (noxia
Ipsa erat mortalis: ast aliæ immortales, et senio non ob-
Duc. cum una concubuit cærulea cæsarie Neptuneus
In molli prato et floribus uernis,
Mixtus Callirhoæ filiæ nobilis Oceani.
Eius autem cum Perseus caput amputasset,
Promicuit Chrysaor magnus, et Pegasus equus.
Huic quædæ cognomētū erat, q Oceanus apud fontes (ris.
Natus esset: ceterū hic ensē aureū tenebat manib. cha-
Et ille quidē cū auolasset, relicta terra matre malorū,
Peruenit ad immortales, Iouis uerò in domib. habitat,
Tonitruq; et fulgur ferens Ioui prudenti.
Chrysaor porrò genuit tricipitem Geryonem.
Illum quidem armis exiit uis Herculana,
Bones apud flexipedes circumflua in Erythia,
Die illo cum boues egit latas frontes habentes
Tirynthum in sacra, cœnensus iter Oceani,

- Ορθον τε λῆϊνας, καὶ βυκόλον σύρυτιώνα,
 Σταθμῷ οὐκ ἔσποντι, πέρην λυγρῆ ὠκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτι κ' ἄλλο πέλωρον, ἀμύχανον, ἔδδ' ἐν ἰοῖκ' οὐ
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ οὐκ ἔλαφον, θείην κρατοδόφρον ἔχιδναν,
 Ἡμισυ γ' ἐν νύμφῃ ἐλινώπιδα, χαλκίπαρνον.
 Ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δανόν τε μέγαν τε,
 800 Γοιήλον, ὠμυγλὴν, λαθέης ὑπὸ λυσυθεσι γαίης.
 Ἐνθα δέ οἱ σπείος ἐστὶ λιάτω, λούλη ὑπὸ πείτρῃ,
 Τηλὲ δ' ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
 Ἐνθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ λυγρὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ὄρνυ' εἰς ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ ἔχιδνα,
 Ἀθάνατος νύμφη, καὶ ἀγέρας ἤματα πάντα.
 Τῇ δ' τυφάωντα φασὶ μεγέμεναι οὐ φιλότῃ,
 Δανόν θ' ὑβριζτὴν αἶετον, ἐλινώπιδι λέρῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατοδόφρονα τέκνα,
 Ορθον μὲν πρῶτον λιύα γένετο γυρουνῷ.
 810 Δούτορον αὖτις ἐτίη' ἄμύχανον ὅτι φατὰρ,
 Κόρυβον ὠμυγλὴν, αἰδέω λιύα χαλκείοφνον,
 Πρυττανότα κεφαλῶν, ἀναιδέα τε, κρατοδόρ τε.
 Τὸ τέκτον ὑδρὶν αὖτις ἐγένετο, λυγρ' εἰδύαν,
 Λέρναϊον, ἣν θρέψε θεὰ λυνώλονος ἥρη,
 Ἀπλοτον λωτέσσα βίη ἥρα κλέειν.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς οἰήρατο νηλεὲς χαλκῷ,
 Ἀμφίρυνον ἰάδης, σιὼ ἀρνίφιλῳ ἰοδάῳ,
 Ἡρακλῆος, βελήσιρ ἀθλῶν αἰὲς ἀγελέης.
 Ἡ δ' ἡμίμαιραν ἐτίη, πνέουσαν ἀμμαιμάχετον πῶρ.

THEOGONIA.

151

Orithoq; interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud ingēs, perplexū, nihil simile
 Mortalibus hominibus, neq; immortalibus dijs,
 Specu in concauo, diuinam animo infracto Echidnam,
 Dimidio nymphā, limis oculis, pulchris genis: (numq;
 Dimidia itē parte ingentē serpētē, horrendumq;, ma
 Varium, crudiuorum, diuinæ sub cauernis terræ.
 Illic uerò ei specus est in imo, caua sub petra,
 Procul ab immortalibusq; dijs, mortalibusq; hominib.
 Ibi sanè ei destinarunt dii inclytas domos incolere.
 Atq; coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nymp̄ha, & senio illæsa perpetuo.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, (puellæ.
 Vebementē & uiolentū uentum, limis oculis cōtuenti
 Illa uerò grauida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primò canem peperit Geryoni.
 Iterū secūdo edidit partu immensum, minimè effabilē,
 Cerberum crudiuorum, Plutonis canem æra uoce,
 Quinquaginta capitum, impudentemq;, fortemq;.
 Tertio, hydram genuit odiosa edoctam,
 Lerneam, quam enutriuit dea albis ulnis luno,
 Insatiabiliter indignans uirtuti Herculanæ.
 Ac illam quidem Iouis filius occidit sauo ferro
 Amphytrioniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Mineruæ prædatricis.
 Tum ipsa Chimæra peperit, spirantē terribilē ignem,

- 120 Δανλὺν τι, μεγάλῳν τι, ποδώνια τέ λρατόρην τι.
 Τῆς δ' ἤν τρεῖς λιθαλαί, μία ᾗ χαροποιοὶ λείοντες,
 Ἡ δ' ἡμιαίρε, ἥ δ' ὄφις λρατόροιο δρεάνοις.
 Γρόδι λῆωρ, ὅπιθεν δ' ἀρκῶν, μέσῃ δ' ἡμιαίρε,
 Δανὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 Τὴν δ' ᾗ πύλας εἶλε, καὶ ἐδλὸς βελιροφόντες,
 Ἡ δ' ἄρα σφίγγ' ὀλοὺν τέκε, λαδμεσίσιρ ὄλιθρον,
 Ορθῷ ὑποδμηθῶσαν τι μεαῖόν τι λείοντα,
 Τὸν δ' ἤν θρέψασα, διὸς λυδὴν παρὰ κοιτίτι,
 Γουνοῖσιρ λατοῦκος τι μεαῖος, πῆμ' ἀνθρώποις.
 130 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείωρ, ἐλθαίρε το φῶλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέωρ τρητοῖο τι μεαῖος ἥ δ' ἀπίσαντος.
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης ἡρακλῆες.
 Κυτῶ δ' ὀπλότατον, φόρκυφιλότητι μιγῆσα,
 Γένετο Δανὸν ὄφιρ, ὅς ὄρεμνῃς λίσυθιοι γαίης,
 Γείρασιρ ἐν μεγάλοις παγχρύσια μῦλα φυλάσσει.
 Τὸτο δ' ἐν λυτῆς καὶ φόρκυκος γένος ἐστὶ.
 Τηθὺς δ' ἡμισανῶ ποταμὸς τέκε λινύστρας,
 Νεῖλόν τ', ἀλφειὸν τι, καὶ ἡμιδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, μαίανδρόν τι, καὶ ἰστρον καλλιρέεθρον,
 140 Φάσιρ τι, ῥῆσον τ', ἀχειώϊον ἀργυροδίνην.
 Νέασον τι, ῥόδιόν θ', ἀλκίμονά θ', ἐπ' ἀπορόν τι,
 Γελυνικόν τι, καὶ αἰσηπον, θεῖόν τι σιμῶντα,
 Γηλαιόν τι, καὶ ἔρμον, ἐὺρρέτιν τι λυτῶν,
 Παγγαίον τι μέγαρ, λάδωνά τι, παρθονίον τι,
 Εὐλυνόν τι, καὶ ἄρδισπον, θεῖόν τι σκάμανδρον.
 Τίττε δ' θυγατέρων ἰσρόν γένος, αἱ λατὰ γαῖαν

Trucemq; magnamq; pernicemq; ualidamq;
 Illi erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterū capelle, tertiū uerò serpentis robusti draconis:
 A fronte leo, ponē uerò serpens, media uerò capra:
 Horrendè efflans ignis robur ardentis.
 Hāc quidem Pegasus cepit, et strenuus Bellerophōtes.
 Illa sanè Sphingē exitiale peperit, Cadmeis perniciem,
 Ab Ortho subacta: Nemeæumq; leonem,
 Quem Iuno cum enutriuisset, Iouis ueneranda uxor,
 In locis fertilib. collocauit Nemeæ, cladem hominibus.
 Ibi sanè hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cauernosæ Nemeæ, atq; Apefanti.
 Sed ipsum robur domuit uirtutis Herculanæ.
 Ceto uerò minimū natu cum Phorco amorī indulgens
 Peperit grauem serpētem, qui obscuræ latibulis terræ,
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto et Phorco genus est.
 Tethys aut Oceano flumina peperit uorticosa, (bentē,
 Nilūq; Alpheūq; et Eridanū profundos uortices ha-
 Strymonem, Meandrumq; et Istrum pulchris flum,
 Phasinq; Rhesumq; Acheloiū limpīdum,
 Nessumq; Rhodīumq; Haliacmonēq; Heptaporūq;
 Granicumq; et Aesapum, diuinumq; Simoenta,
 Pencumq; et Hermum, amœnēq; fluentem Caicum,
 Sangariumq; magnum, Ladonemq; Partheniumq;
 Euenumq; et Ardescum, diuinumq; Scamandrum.
 Peperit quoq; filiarum sacrum genus, quæ per terram

- Ἀνδρας ἐνέριςσι, σὺν ἀπόλλωνι αἰνῆσι,
 Καὶ ποταμοῖς, ταύτην ἧ διὸς παρὰ μοῖραν ἔχουσι,
 Γαῖά τ' αἰδημένη τε, ἰαύθη τ' ἡλέκηρε τε,
 250 Δωρὶς τε, περμνῶ τε, καὶ ὕραυιν θεοσάδης,
 Ἰππῶ τε, ἑλυμνή τε, ῥοδία τε, καλλιρρόη τε,
 Ζουξίῳ τε, ἑλυτίν τε, ἰδιῳά τε, πασιθόη τε,
 Πληξάυρη τε, γαλαξάυρη τ' ὄρατῇ τε διώνη,
 Μηλόδοσίς τε, θεά τε, καὶ σὺν αἰδῆς πολυδῶρη,
 Κόρκυις τε φυλὴν ὄρατῃ, πλυστῶ τε βοῶπις,
 Γόρσινίς τ' ἰανείρα τ' ἀνάστῃ τε, ξανθή τε,
 Πετραίης τ' ὀρέσας, μονιθεῖα τ' ὀρῶπη τε,
 Μῆτις τ' ὀρυινόμῃ τε, τελεθεῖα τε ἑροκόπειπλος,
 Κρησίη τ' αἰώη τε, καὶ ἰμῶρέσας ἑκαλυψῶ,
 260 Εὐδῶρη τε, τύχη τε, καὶ ἀμφιρῶ, ὠκυρόη τε,
 Καὶ σὺν ἧ δὴ σφείωρ προφύρεσθαι ἐστὶν ἀπασίωρ.
 Αὐταὶ δ' ὠκεανῷ καὶ τυθύος ἐξεγρόντο,
 Πρὶς βύταται ἑσῶραι, πολλαὶ γὰρ μόν' εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι ὠκεανίαι,
 Αἶρα πολυασφρίες γαῖαν καὶ βρύθια λίμνης,
 Γαῖτῃ ὁμῶς ἐφέπασσι θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἑτόρροι ποταμοὶ ἑκαταχιδῶ ῥέοντες,
 Υἱεὶς ὠκεανῷ, τὰς γένεσσι πότνια τυθύς,
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἀνδρῶν ἐπίσσωρ,
 270 Οἱ ἧ ἑκατοὶ ἰσασιν οἱ αὖ περναίεσσι.
 Θάλα δ' ἡέλιόν τε μέγαν, λαμπρὰν τε σελήνῃν,
 Ἡὸς δ' ἡ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνα,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς, τοὶ ὕρανον σὺν γαῖαν ἔχουσι,

Viros à teneris educant unà cum Apolline reges,
 Et fluminibus. hanc uerò à Ioue sortem habent,
 Pithoq; Admete q; Ianthe q; Electra q;
 Doris q; Prymno q; & Vrania forma deam referens,
 Hippo q; Clymene q; Rhodia q; Callirhoe q;
 Zeuxo q; Clytie q; Idyia q; Pasithoe q;
 Plexaure q; & Galaxaure, amabilis q; Dione,
 Melobosis q; Thoe q; & uenusta Polydora,
 Cerceis q; indole amabilis, Pluto q; bouinis oculis,
 Perseis q; Ianira q; Acaste q; Xanthe q;
 Petrae q; lepida, Menestho q; Europa q;
 Metis q; & Eurynome, Telesto q; croceo peplo,
 Crisie q; Asia q; & blanda Calypso,
 Eudore q; Tyche q; & Amphiro, Ocyroe q;
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium:
 Atq; hæ Oceano & Tethyde prognatae sunt,
 Grandiores natu filiae. multæ quidem sunt & aliæ.
 Ter mille enim sunt celeres filiae Oceani.
 Quæ sanè dispersæ terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alij fluuij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit ueneranda Tethys.
 Quorū nomina difficile omniū mortalē uirū ploqui:
 Sed singulatim nouerunt quotquot circum habitant.
 Thia præterea Solem q; magnum, lucentem q; Lunam,
 Auroram q; quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibus q; dijs qui cælum latum tenent,
Genuit,

- Γάναθ, ὑπὸ στυγῆσσι ὑπὸ ῥίονος ἐν φιλότῃ.
 Κόμῳ δ' ὀδυρβλή τίπτερον, φιλότῃσι μιγῆσα,
 Αἰφραῖον τε μέγαν, πάλλαντ' ἄτε, δία θεῶν.
 Πέρσει θ', ὃς καὶ πᾶσι μετ' ἐπεπρεν ἰαμοσυῶνισιν.
 Αἰφραῖα δ' ὡς αὖτις τέκε λαχέροδον,
 Αἰγίπῳ, Ἰφρυον, βορέην καὶ ψηροειλυσθον,
 380 Καὶ νότον, ὃν φιλότῃσι θεῶν θιὰ στυγῆσιν.
 Τὺς δ' ἐμὲτ' ἀφ' ἑρῆς τίπτερον ἰωσφόρον περιγόνει,
 Αἰφρα τε λαμπιτόωντα, τὰτ' ἔρανός ἐστι φάτωται.
 Στὺξ δ' ἐπὶ τέκε ὡκεανῶ θυγάτηρ, πάλλαντ' ἐμιγῆσα,
 Ζῆλον, καὶ νίκην καλλιόφυρον, ὃν μεγαρόισι.
 Καὶ ἑρῆος, καὶ βίβλου, ἀριδείκνυται γάναθ' ὅτε
 Τῶν ἐν ἐστ' ἀπαύσθη διὸς δόμος, καὶ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
 Ἀλλ' αἰὲς παρ' ἑλὼν βαρυνήτω ἐδριόωνται.
 Ως γὰρ ἐβλάσσει σὺν ἑσθλῷ ὡκεανίνῃ,
 390 Ἡμᾶσι τῷ, ὅτε πάντας οὐλύμπιος ἀσφόροπυγῆς
 Ἀθανάτης ἐκάλεισε θεὸς ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
 Εἶπε δ', ὃς αὖτ' ἐμὲ καὶ εἰς θεῶν τιτῆσι μάχοισι.
 Μὴ τίς ἀπορήσῃ γὰρ ἄνθρωπος, τίμην δ' ἐκαστὸν
 Εξέμεν, ἢ τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἐφάθ' ὃς τις ἄτιμος ὑπὸ ἑρόνῃ, καὶ ἀγέραςτος,
 Τιμῆς καὶ γούρας ἐπιδικάσμεν, ἢ θέμις ἐστί.
 Ἠλθε δ' ἄρα πρώτη σὺν ἑσθλῷ ὡκεανίνῃ,
 Σὺν σφίσι παῖδες, φίλας δὲ καὶ μήδεις παῖδας.
 Τὴν δ' ἐστὶς τίμησι, περισσὰ δ' ἄλγος ἔδωκεν.
 400 Αὐτὴν γὰρ ἐβόηε θεῶν μέγαν ἐμμεναὶ ὄρεον,

Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crioq; Eurybie peperit, per amorem mixta,
 Astreūq; magnum, Pallantemq; præstātissima dearum:
 Persenq; qui omnes præcellebat peritia.
 Astrea uerò aurora uentos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boream rapidum,
 Et Notum, in amore dea cum deo congressa.
 Post hos stellam genuit Luciferum manè genita,
 Astraq; fulgentia, quibus coelum cinctum est.
 Styx uerò peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum et Nicen pulchros talos habentem in adibus.
 Et Robur, atq; Vim, præclaros genuit filios:
 Quibus non est seorsim à Ioue domus, nec ulla sedes,
 Neq; uia, qua non illis deus præit:
 Sed semper apud Iouē grauitèr tonantē sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis Oceanis
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales uocauit deos ad altum coelum. (pugnet,
 Dixit aut, quòd quisquis unà secū deorū cōtra Titanes
 Non cariturus sit muneribus, sed honorem quemq;
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illū etiā dixit q; honoris expers fuerit sub Saturno, atq;
 Ad bonores ac præmia ascensurū, ut fas est. (immunis,
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis, chari per consilia patris. (dit.
 Ipsam uerò Iupiter honorauit, eximia quoq; dona de-
 Ipsam enim cōstituit deorū magnum ut sit iuramētum.
 Filios

Γαῖδας δ' ἤματα πάντα ἐὺς μίταν αἰέτας εἶναι.
ὥς δ' αὐτὸς πάντεσσι διαμπορεῖς, ὥσπερ ὑπέστη,
Ἐξίτελιδ'· αὐτὸς δὲ μέγα ἱραΐει, ἠδὲ αἰάσει.

Φοῖβη δ' αὖ λίσσ' πολυήρατον ἦλθεν ἐς σὺνδόν.
Κροσάμεν' δ' ἤματα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ,
Λητὼ λωανόπεπλον ἐγείνατο, μάλιχον αἰεί·
Ἡπιορ ἀνθρώποισι λιχὲρ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς ὀλύμπου.
Γείνατο δ' ἄσπερ ἴλη σὺν ἄνυμον, ἥρ' ὥς περ τῆς

410 Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κελυῖδα ἄκοιτον.
Ἡ δ' ὑποκροσάμεν', ἐνάτην τέκε, τέλην πόρῃ πάντων
Ζόντ' ἱρονίδης τίμναι· πόρην δὲ εἰ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαῖης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ λιχὲρ ἀσφόδοντος ὑπ' ἔραν' ἔμμορε τιμῆς,
Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τίμιόν' ἐστὶ μάλιχα.
Καὶ γὰρ νυνὶ ὅτε πᾶσι τῇσι ἐπιχθονίωρ ἀνθρώπων,
Ἐρδωρ ἰδρὰ λιχὰ κατὰ νόμον ἱλάσκουσι,
Κιπλίσκει ἐνάτην, πολλὰ τέ οἱ ἴσσιτο τιμῆ,
Ρεῖα μάλ' ὥς πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται σὺχάς,

420 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάσει· ἐπεὶ δυνάμεις γε παρίσιν.
Οἶοι γὰρ γαῖης τε καὶ ἔραν' ἐξεγρόντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τότ' ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
Οὐδέ τι μὲν ἱρονίδης ἐδίδαστο, ὃ δὲ τ' ἀπνύρα,
Οἶσ' ἔλαχον τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν·
Ἀλλ' ἔχει, ὥς το πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο διασμός.
Οὐδ' ὅτι μνηογενὲς, ἥσεν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
Καὶ γέρας ἐν γαῖῃ τε καὶ ἔραν', ἠδὲ θαλάσῃ·

Ἀλλ'

*Filios aut, diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus perpetuò, sicuti pollicitus est,
Perfecit. ipse autem præpotens est, atq; regem agit.*

Phœbe porrò Cœi genialem uenit ad lectum.

*Grauida uerò facta deinde dei amore,
Latonam ceruleo peplo peperit blandam semper,
Mitem hominibus atq; immortalibus dijs,
Suauem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus
Duxit in domum amplam, chara ut uocetur uxor.
Illa iterū grauidata, Hecatē peperit, quā super omnes
Iupiter Saturnius in precio habuit. dedit uerò ei splēdi
Partē ut habeat terræq; et infrugiferi maris. (da dona,
Imò etiam stelligero à cœlo sortita est honorem,
Immortalibusq; dijs ueneranda est maxime.
Etenim nunc sicubi aliquis terrestrium hominum,
Faciens sacra honesta ex lege expiat,
Inuocat Hecaten: ingens uerò eum sequitur honor
Facilimè, cuius beneuola dea susceperit preces,
Et illi diuitias largitur. nam facultas ipsi adest.
Quotquot enim Terra Cœloq; prognati sunt,
Et honorē sorte acceperūt, istorū habet sortē omnium;
Neq; qcq; ipsi Saturnius per uim ademit, neq; priuauit,
Quæcunq; sortita est Titanes inter priores deos:
Sed habet, sicut prius ab initio facta est distributio.
Nec quia unigenita, minorem dea sortita est honorem,
Et premium tam in terra ac cœlo, quàm in mari.*

Sed

Αλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ ζῶνς τίεται αὐτὴν,
ὦ δ' ἐβίβα μεγάλως παραγίνεσθαι, καὶ ὄνυσσιν.

430 Εὐθ' ἀγορῇ λαοῖσι μετὰ πρέπει, ὅμ' ἐβίβησιν.
Ἡ δ' ὅπ' ἐς πόλεμον φθισίλυσσιν θωρύσσοντα
Ἀνίρεις, εὐθὰ θειὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐβίβησι,
Νίκην προφρονέως ὀπάσαι, καὶ λυδὸς ὀρέξαι.
Εὐ τε δίκην βασιλῶσι παρ' αἰδοίοισι λαβίξαι.
Ἐδλὴ δ' αὖθ' ὅπ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλῶσυσιν,
Εὐθὰ θειὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, καὶ ὄνυσσιν.
Νικύσας ἧ βίην καὶ λιάρτεϊ, λιανὸν ἀεθλον
Ρέα φέρε, χαίρων τε τονῶσιν λυδὸς ὀπάξει.
Ἐδλὴ δ' ἐκπύουσι παρὲς ἄμυν, οἷς κ' ἐβίβησι.

440 Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκὴν δυασέμφειλον ὄργάζοντα,
Εὐχονται δ' ἐκὰς, καὶ ἐκπύουσι σὺν ὀνυσι γαίῃ.
Ρῆιδίως δ' ἔχον λυδὸν θειὰς ὥπασε πολλὴν,
Ρέα δ' ἀφελῆτο φαινομένην, ἐβίβησά γε θυμῷ.
Ἐδλὴ δ' ἐν σταβμοῖσι σὺν ἐρμῇ λυδὴ ἀίξαν,
Βυκολίας τ' ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατὺ αἰγῶν,
Ποίμνας τ' ἀροπόκων οἶον, θυμῷ γε βίβησας,
Ἐξ ὀλίγων βριάα, καὶ πολλῶν μέονα θυκρον.
Οὕτω τοι καὶ μνηστονὴς ἐκ μνηστὸς εἶσα,
Γᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γούραιοι.

450 Θῆκε δὲ μιν λιρονίδης λιροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδρόκειος ἥες.
Οὕτως ἐξ ἀρχῆς λιροτρόφος αὖ δέ τε τιμὰ.
Ρεῖν δ' αὖ δυνάμεισιν λιρόνῳ, τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἰγίην, δάμνηρα, καὶ ἥρην χρυσοπίδανον,

Sed insuper multo maius quādo Iupiter honorat ipsā.
 Cui uerò uoluerit magnificè præstò est, atq; iuuat.
 Ibi tū in foro inter homines eminet, quē ipsa uoluerit.
 Quando uerò ad bellum perdens uiros armantur
 Viri, tum dea adest quibus uoluerit,
 Victoriā cupidè ut præbeat, & laudem porrigat.
 Inq; iudicio regibus uenerandis asidet.
 Bona insuper quando uiri in certamine colluctantur,
 Ibi dea & illis præstò est atq; iuuat.
 Qui uerò uicerit uirtute et robore, pulchrū præmiū
 Facile fert, lætusq; progenitoribus gloriā dat.
 Commoda item equitib. quæ adstet quibus uoluerit:
 Et his qui glaucū mare tempestuosum secant,
 Votaq; faciunt Hecata, & ualde fremēti Neptunū.
 Facile etiam prædam inclyta dea dedit copiosā,
 Facile uerò abstulit apparentem uolens anisō.
 Bona præterea in stabulis cū Mercurio pecus aligere,
 Armenta q; bouū gregesq; latos caprarū,
 Gregesq; lanigerarū ouium, animo uolens.
 Ex paucis fœcunda facit, et ex multis pauciorā reddit.
 Adcò sanè licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit aut ipsam Saturniūs alūnā iuuenū, qui post ipsam
 Oculis aspexerunt lumē multa conturētis Auroræ.
 Sic ab initio nutriens filiōs. Atq; hi sunt honores.
 Facile uerò domita à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestā, Cererē, et Iunonē aureis calceamētis gaudētem,

ἰφθιμόρ τ' αἰδάλω, ὅς ὑπὸ χθονὶ δάματ' αἰεὶ,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχωρ, καὶ ἐρητύπορ σὺν σοίγαίωρ,
 Ζηῶν τε ματιόροισα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπο βροτῆς πελεμίζεται σὺν θεῶν χθών.
 Καὶ τὸς μὲν λατέπινε λόνος μέγας, ὅς τις ἱεστος

460 Νηλεὺς ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο,
 Τὰ φρονέωρ, ἵνα μὴ τις ἀγανῶν ἤρανιάνωρ
 ἄλλος ἀνέστην ἀτοίγῃ ἔχῃ βασιλικὴν τιμὴν.
 Γούθετο γὰρ γαῖης τε καὶ ἤραν' ἀτ' ὀρόστος,
 Οὐκ ἴασι οἱ πρῶτο ἐγὼ ὑπὸ πατρί' αἰμιλῶναι,
 Καὶ ἑρατόρ' ὧν πόρ' ἴοντι, Διὸς μεγάλῃ διαβουίᾳ.
 Τῷ ἔπει' ἐν ἀλαοσποσίῳ ἔχον, ἀλλὰ δουρῶν
 Γαῖδας εὖς λατέπινε, πέλο δ' ἔχε πρὸς ἄλ' αἶον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δὲ ἱμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξιδαι, τότε ἱπᾶτα φίλος λιταῖν σὺν τοκῆς

470 Τὸς αὐτῆς γαῖαν τε καὶ ἤραν' ἀτ' ὀρόσοντα,
 Μητὶν ἀμφοράσασθαι, ὅπως λιλάθαιτο τεκῆσας
 Παῖδά φίλον, τίσατο δ' ὀριννὺς πατρὸς ἐοῖο
 Γαῖδωρ, ὅς λατέπινε μέγας λόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρί' φίλῃ μάλα μὲν ἰλύνον, ἠδ' ἐπίθοντο.
 Καὶ οἱ πεφραδέτιν ὅσα πόρ' ὤρωτο γενέσθαι
 Ἀμφὶ λόνον βασιλῆϊ, καὶ ἤϊε καρτόροθύμῳ.
 Εἰμψαν δ' ἐς λήϊον ἱεῖν ἐς πόονα δῆμον,
 Οππότ' ἀρ' ὀπλότατον παῖδωρ ἡμελλε τεκίθαι,
 Ζηῶν μέγαν, τὸν μὲν οἱ ἰδέσθαιτο γαῖα πελάγῃ

480 Κρέτῃ σὺν σύρειν, τραφέμεν ἀτ' ἰαλλέμεναί τε.
 Ἔνθα μὲν ἵπῳ φέροντα βολὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,

πρῶτον

Fortemq; Plutonen, qui sub terra domos incolit,
 Immite cor habēs, & ualde sonantē terre concussorē,
 Iouemq; consiliarium, deorum patrem atq; hominum,
 Cuius & à tonitru concutitur lata terra.

Atq; istos quidē deglutiebat Saturnus magnus, quicūq;
 Ex utero sacro matris ad genua uenerat:

Hæc animo uoluens, ne ullus clarorum filiorum Cœli
 Alius inter deos haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra & Cœlo stellis micante,

Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,

Quātūuis robusto existēti, Iouis magni p cōsilia. (ens

Ideoq; hic nō cecā speculationē habuit, sed insidias stru

Filios suos deuorabat. Rhea autē habebat luctū grauē.

Sed quādo iam Iouem erat deorū patrem atq; uirorū

Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus

Suis, Terræq; & Cœlo stellis aptato,

Consilium ut suggererent, quo pacto latēret pariendō

Filiū charum, possetq; ulcisci furias patris sui

Cōtra filios, quos deuorabat ingēs Saturnus ær sipellis.

Illi uerò filie dīlectæ auscultarūt atq; morē gesserunt,

Et ei cōmemorarunt quæcūq; satis cōstitutū esset fieri

Circa Saturnum regem, & filiū magnanimum.

Miserunt autem Lyctum Crætæ ad pinguem populum,

Cum minimum natu filiorum esset paritura,

Iouem magnum, hūc quidem ipsi suscepit Terra uasta

In Crætā lata, ad educandū & enutriendū ab infantia.

Tum quidē peruenit ferens celerē per noctem nigrā,

Πρώτον ἐς αὐτὸν λήπτορ ἐκρυψέ δ' ἐχόρσῃ λαβῶσα
 Ἀντρω ἐν κλισιάτῳ, ἱαθείς ὑπὸ λυσύθεισι γαίης,
 Ἀργαίῳ ἐν ὄρῳ πεπνυκασμένῳ ὕληνόντι.

Τῷ δ' ὡς παρ' ἡνίοσσας μέγαν λίθον ἰγνυάλεξον,
 Οὐρανίδῃ μὲν αὐαῖσι θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἐλὼν χείρεσσιν, ἐλὼν ἰγνέτθετο νηδυῖν,
 Σχέτλιος, ἥ δ' ἐνόησε μίτ' ἀφρεσὶν, ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθῳ εἰς ὕδ' ἀνίκητος καὶ ἀννηδής

490 Λαίπιδ', ὃ μὴ τάχ' ἐμείλλε βίη καὶ χόρσῃ διαμάσσει,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὅδ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξην.

Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἐπέτα μόνος καὶ φαιδίμα γῆα
 ἠὔξετο τοιοῦτον ἀνάντης, ἐπιπλομένην ἐν αὐτῇ
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσιν ἀλωθείς,
 Ὁ γόνον ἄρ' ἀνέκει μέγας ἱρόνους ἀγνύλομῆτις,
 Νικηθεὶς τέχνησι βίηφί τε παιδὸς ἐοῖο.

Πρώτον δ' ἐξέμνησε λίθον πύματορ ἱάτα πίνυρ,
 Τὸν μὲν γὰρ σὺν φέρεξε κατὰ χθονὸς πυρροδέης,
 Γυθοὶ ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοισι ὑπὸ παρνησοῖο,

500 Σῆμ' ἐμὸν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

Λῦσε δ' ὡς παρ' ἡνίοσσας οὐλοῦν ὑπὸ δισμῶν
 Οὐρανίδας, ὅς δ' ἔειπε πατέρ' αἰσι φροσύνῃσιν.
 Οἱ οἱ ἀπειμνήσαντο χάριν σὺν ὀργεσιδάμν,
 Δῶκαν δ' ἐν βροτῇ, ἥ δ' αἰθαλόεσσι καὶ ὀφθαλμοῖν,
 Καὶ σφοδρὸν πλὴν, τὸ πρὶν δ' ἐπὶ πειλῶν γαίᾳ λικνύθει.
 Τοῖς πῖσι πῖσι, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

Κέρων δ' ἱαπετὸς καλλιόφυρον ὠκεανὸν ἔλκεν,
 Ἠγάγετο ἑλκεμενέην, καὶ ὁμὸν λήχῃς ἔσσαν ἔβαινον.

Primum ad ipsam Lyciū. abscondit aut ipsum manib. pre-
Antro in excelsō, diuinæ sub latebris terræ, (hensum
Argeo in monte denso syluoso. (dedit

Huic aut fascijs inuolutum magnum lapidem in manus
Cœli filio, præpotenti deorum priori regi.

Quem tum arreptum manibus suū condidit in aluum,
Miser, nec cogitauit animo, quod sibi in posterum
Pro lapide filius inuictus et insepultus

Supereffet, qui ipsum mox ui et manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus imperatu
Celeriter aut deinde robur et sortia membra (rus sit.

Crescebant illius regis, uertente anno,

Terræ consilio astuto circumuentus,

Sua sobolē iterū submisit magnus Saturnus uersutus,

Victus artibus ac ui filij sui.

Primum uerò euomuit lapidem ultimò deuoratum.

Illū quidē Iupiter firmiter defixit in terrā spaciosam

Pytho in diuina iugis sub Parnassi, (minibus.

Monimentū ut sit in posterum, miraculū mortalib. ho-

Soluit uerò fratres ex patre noxijs à uinculis

Codigenas, quos uinxerat pater ex amentia.

Qui ipsi memores fuerunt propter beneficia,

Dederuntque tonitrum, atque candens fulmen,

Et fulgur quod antè immanis terra occultabat:

Quibus consensu mortalib. atque immortalib. imperat.

Pallā porro Lapetus pulchros talos habētē Oceanidē

Duxit Clymeneus, et eundem lectum conscendit.

Ἡ δέ οἱ ἄτλαντα ἱερὰ ὀφρὺν ἔνατο παῖδα.

610 Τίη δ' ὑπὸ κνύδαυτα μνηοίτιον, ἥ δέ προμνηθεῖα
 Ποικίλον, αἰολόμυτιν, ἀμαρτίνοον τ' ἐπιμνηθεῖα,
 Ὃς ἱάκον ἐξ ἀρχῆς γοεῖτ' ἀνδράσιρ' ἀλφειῆσι.
 Πρῶτος γὰρ ῥα διὸς πλατὺν ὑπέδειπτο γυναικῶν,
 Γαρβύνορ, ὑβριτὴν ἧ' μνηοίτιον σφύροπαζους
 Εἰς ὄρεος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόοντι ἱδραυνῶν,
 Εἶνεκ' ἀτασθαλῆς τε καὶ λυορέης ὑπόροπλῶ.
 Ἀτλας δ' ὕδανδρ' ἀνὴρ ἔχε ἱερὰ ὀφρῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Ρέερασιρ' ἐν γαῖης, πρὸ παρ' ἐσπερίδων λιγυράων
 Ἐσθλῶς, μεφαλῇ τε καὶ ἀναμάτοισι χέρισσι.

620 Ταῦτ' αὖτε γὰρ οἱ μοῖραν ἰδίασάτο μκτίστα ζῶνς.
 Δῆσε δ' ἀλυσσὸν πέδῃσι προμνηθεῖα ποικιλόδεχον,
 Δεσμῶσις ἀργαλείοισι μέσον διὰ κίον ἑλάσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὲρ ὤρει τανύπλορον, αὐτὰρ ὄγ' ἦ παρ'
 Ἡδιστὸν ἀθανάτοισιν, τόδ' ἀέξετο ἰσορ' ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσῃ προπὰν ἤμαρ ἴδαι τανυσσὶ πλορος ὄρνεις,
 Τὸν μὲν ἄρ' ἀλκμήλῃς καλλιφύρεα ἄλκιμος υἱός,
 Ἡρακλῆος ἐνθάδ' ἑλκύν δ' ἀπὸ νῆσον ἀλαλῆεν
 Ἰαπετιονίδην, καὶ ἐλύσατο δυσφροσύνῳ αὐτῶν,
 Οὐκ ἀέκκτι ζῆλος ὀλυμπὶν ὑψιμέδοντος,

630 Ὅφρ' Ἡρακλῆος θυβαγχεύος ἡλέος ἐῖς
 Πλείον' ἐτ' ἢ τοπαροίβην, ἐπὶ χθονά ^{ἡμε} πρὸ λυδοτάραν.
 Ταῦτ' ἄρ' ἰζόμενος τίμα ἀριδείκετον ἥτορ,
 Καὶ πρὸ χωόμενος, πᾶνθ' ἐχόλῃ, ὅρ' ἔπειν ἐχέσκειν,
 Οὐνεκ' ἐμείλο βρλάς ὑπόρμυναι ἱερῶν ἰωνί.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐνέμοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνδρῶποι,

Ipsa uerò ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Peperit præterea gloria præsignè Menætiū, atq; Pro-
 Varium, uersipellem: stultūq; Epimetheum, (metheum
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib. inuentoribus
 Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem, (rerum.
 Virginē. iniurias uerò inferentē Menætiū latè uidēs Ius
 In Erebum detrusit, seriens candenti fulmine, (piter
 Propter stulticiam & fortitudinem immensam.
 Atlas uerò coelum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, & regione Hesperidum argutarum
 Stans capiteq; & indefessus manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinauit prudēs Iupiter. (tum,
 Ligauit uerò insolubilib. cōpedibus Promethea uersu-
 Vinculis difficilibus mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: ceterū hic epar-
 Comedebat mori nesciū, qn ipsum crescebat par ubiq;
 Noctu, quantū toto die edebat extētas alas habēs auis.
 Hūc quidē Alcmena pulchros talos habētis fortis filius
 Hercules occidit, malum uerò morbum profligauit
 Iapetionide, & liberauit ab egritudine,
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quā antea super terrā multos pascentē.
 Ob idq; ueneratus honorabat præclarum filium.
 Quāuis succensens remisit iram, quā prius habuerat,
 Bo quòd contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabant dii mortalesq; homines,

Μηκῶν, τότε ἔπειτα μέγαν βῦρ πρόφρονι θυμῷ
 Δασιάμενος πρῶθηναι, ἱλὺς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἰγνάβα πίονι θυμῷ
 Ἐν ῥινῷ λατέθηναι, λαλῦψας γαστρὶ βοῆν.

340 Τῷ δ' αὖτ' ὅτ' ἑλσὺν ἀβόος δολίην ἐπὶ τέχνῃ
 Εὐθετίσας, λατέθηναι λαλῦψας ἀργέτι θυμῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδην, πάντων ἀριδείκνυτ' ἀνάνητων,
 Ω πέποι, ὡς ἐτόροβήλως διιδάσασο μοίραν.

Ὡς φάτο ἱερὸν μέγαν ἱλὺς ἄφθιτα μῆδεια εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἦν' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' ὕλ' ἀβίβου τέχνης·
 Ζεὺς λύνεισε μέγιστε θεῶν αἰεττογενέων,
 Τῶν δ' ἔλσιν ἐκποτόβην σε σὺν φρεσὶ θυμὸς ἀνώγα.

350 Φῦρ ἄρα δολοφρονέων, ἱλὺς δ' ἄφθιτα μῆδεια εἰδώς,
 Γινώσκ', ὅτ' ἠγνοίησε δόλον, ἱκανὰ δ' ὅσ' ἐστο θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελεῖσθαι ἐμμελόν.
 Χόρσ' αὖτ' ὅγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λυγρὸν ἄλαφρον.
 Χώσατο ἢ φρεσὶς, ἀμφιχόλος δέ μιν ἵκετο θυμὸν.
 Ὡς ἴδεν ὅτ' ἑλσὺν ἀβόος δολίην ἐπὶ τέχνῃ.

Ἐκ τῷ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 Καίνο' ὅτ' ἑλσὺν ἀβόος θυμὸν ἐπὶ βωμῶν.

Τὸν ἢ μὲν ἀχθόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ἱλὺς·
 Ἰαπετιονίδην, πάντων πᾶσι μῆδεια εἰδώς,

360 Ω πέποι, ὡς ἔρα πω δολίης ἐπιλύθιο τέχνης.

Ὡς φάτο χυόμενος ἱλὺς, ἄφθιτα μῆδεια εἰδώς.

Ἐκ τούτου δ' ἔπειτα δόλῳ μεμνημένος αἶε,

Meconæ, ibi tum magnum bouem prompto animo
 Diuisum proposuit, Iouis mentem fallens.
 Hac enim carnesq; & intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, tegens uentre bouino.
 In altera rursus ossa alba bouis, dolosa arte
 Ritè disponens, deposuit tegens candida aruina.
 Iaq; tū ipsum allocutus est pater hominūq; deūmq;
 Iapetionida omnium celeberrime regum,
 O tu, quā iniquè diuifisti partem.

Sic dixit cōuicijs proscindēs Iupiter ppetua cōsilia
 Hunc rursus allocutus est Prometheus uaser, (sciens.
 Dixit, & arridens dolosæ non obliuiscatur artis:
 Iupiter gloriosissime, maxime deorū sempiternorum,
 Harū elige utrā te in pectorib. animus iubet. (sciens,
 Dixit sanè dolosa cogitans. Iupiter aut perēnia cōsilia
 Cognouit, nec ignorauit dolū. mala autē prospiciebat
 Mortalib. hominib. quæ & perficienda erant. (animo
 Manibus uerò hic utrisq; sustulit album adipem.
 Irasebatur autē mēte, ira uerò eius occupauit animū,
 Ut uidit ossa alba bouis dolosa ab arte.

Ex illo tempore dijs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hūc ualde cōtristatus allocutus est nubicogus Iupiter.
 Iapetionida, omnes super consilia edoctus,
 O tu, nondum dolosæ oblitus es artis?

Sic dixit ira percitus Iupiter prudentissimus.
 Ex illo tempore doli memor semper,

ὄν ἰδίῳ μελίσσι πυρὸς μένος ἀναμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἐπὶ χθονὶ ναυστάκτιρ.
 Ἀλλὰ μιν ἱξαπάτησεν εὖς πᾶσις ἰαπετοῖο,
 κλέψας ἀναμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγίῳ,
 Ἐρ' ἰοίλῳ νάρθανι, δάκνον δ' ἄρα νεόθε θυμὸν
 Ζῆν' ὕφι βρεμέτιν, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἑτόρ,
 ὡς ἰδοὺν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγίῳ.

- 570 Ἀντίκα δ' αὐτὶ πυρὸς τῶξε λιανὸν ἀνθρώποισι,
 Γαῖος γὰρ σὺμπλασε πόριπλυτὸς ἀμφιγυῖας,
 Γαρβούῳ αἰδοίῃ ἱελορ, λιρονίδεω διὰ βυλάς.
 Ζῶος ἧ καὶ λίσμῳσι θεᾷ γλαυκῶπις ἀθλίῃ,
 Ἀργυροῖ ἰδῶτι, λιὰτὰ κρυῖον ἧ καλὴ πῆλιν
 Δαῖδαλέῳ χείρεσι λιτέχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σιφαῖνς νεοθυλίας ἀνθεσι ποίῃς
 ἱμὸρτὸς παρέθυκε λιάρθαι πικλὰς ἀθλίῃς.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σιφαῖν ἡυσίῳ λιφαλῆφιρ ἔθνη,
 Τῶν αὐτὸς ποίῃσι περιπλυτὸς ἀμφιγυῖας,
 580 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαρίζομενος διὰ πατρί,
 Τῇ δ' ἐνὶ δαΐδαλα πολλὰ τίς ἔχαιτο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κνώδαλα δὸς ἥπειρος μὲν τρέφει, ἡ δὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθυκε, χάρις δ' ἀπειλάμπετο πολλὰ,
 Θανμασίῃ, ζωῆσιρ ἰσιτότα φωνήεσιρ,
 Ἀντὰρ ἱπειδὴ τῶξε λιανὸν λιανὸν αὐτ' ἀγαθοῖς,
 Ἐξάγαγ' ἐνθα πόρ' ἄλλοι ἴσαν θεοὶ καὶ ἀνθρώποι,
 Κόσμῳ ἀγαλλομενῶν γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρεσ.
 Θαῦμα δ' ἐχ' ἀθανάτους τε θεὸς, θνητοὺς τ' ἀνθρώπους,
 ὡς εἶδορ δόλορ ἀπιὺν, ἀμύχανον ἀνθρώποισιρ,

Non dabat Melijs ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,
 Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendore,
 In concaua ferula momordit uero imo animo (de,
 Ioue in alto tonante, ad iraque ipsum commouit caro cor-
 Ut uidit inter homines ignis procul lucet splendore.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 Et terra enim conformauit perque celestis utroque pede
 Virgini pudice simile, Saturnij consilio. (claudicans
 Cinxit uero et adornauit dea celsis oculis Minerva,
 Candida ueste, a capite uero calyptram
 Ingeniose factam manibus detinebat, mirum uisu.
 Circum uero eiserta florentis est floribus herba,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circumque ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa celata erant, mira uisu,
 Animantia quaecunque continent aëther, atque mare.
 Ex illis hic multa indidit, gratia uero resplendebat ma-
 Mirabilis, animantibus similia uocalibus. (igna
 Ceterum postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit eò ubi alij erant dii atque homines, (te.
 Ornatum gestientem casie Palladis forti patre pro-
 Admiratus cepit immortalesque deos mortalesque homi-
 Vbi uiderit dolus arduum, inexplicabile hominibus. (res,

- 590 Εκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θνητοτάτων,
 Τῆς γὰρ ὀλκώϊον ἐστὶ γένος, καὶ φύλα γυναικῶν
 Πῦμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσιν ναυεταύσιον,
 Οὐλομόνης πρῆντος ἀσύνφοροι, ἀλλὰ λύοιο.
 Ως δ' ὅπότ' οὐ σμύλινοςι κατήριφίοςι μέλισσαι
 Κηφελῶς βόσκουσι, λακῶν ξυσθόνας ὄργων
 Αἰ μέντε πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδιώττα
 Ἡμάτιαι πωδῶνσι, τιθῶσιν τε ἡμέρα λουκά·
 Οἱ δ' οὐτοδὲ μοφόντις ἐπαριφίας κατὰ σίμβλους,
 Ἀλλότρουρ ἰάματον σφιτέρων ἐς γαστὴρ ἀμύνττα·
 600 Ως δ' αὐτως ἀνδρίασι λακῶν θνητοῖσι γυναικῶν
 Ζῶνς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυσθόνας ὄργων
 Ἀργαλίων, ἑτόρουρ ἢ πόρον λακῶν αὐτ' ἀγαθοῖο.
 Ος κε γάμον φύγων, καὶ μέρμερα ὄργα γυναικῶν,
 Μὲ γῆμαι ἐθέλη, ὁλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκνται,
 Χῆτα γρηγόμοιο, ὃ δ' ὕβριος ἐπιδουῆς
 Ζῶα, ἀποφθιμόν ἢ διὰ λιτῶσιν διατίονττα
 Χερσθαί, ὃ δ' αὐτὲ γάμος μετὰ μοῖρα γούνηται,
 Κιθνὸν δ' ἔχον ἀποιτιρ, ἀραργῶν πρᾶπίδισι,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶνος λακῶν ἰδὲ λῶ ἀντιφρίξαι
 610 Εμμοναι, ὃς δὲ κε τέττην ἀτερτιγοῖο γονέθλης,
 Ζῶει οὐδὲ σθένοςιν ἔχων ἀλίστην ἀνίλην
 Θυμῷ καὶ ἡραδίῃ, καὶ ἀνένητον λακῶν ἔστιν.
 Ως ἐκ ἐστὶ διὸς ἡλέψαι νόον, ὃ δὲ παρελθεῖν.
 Οὐδέ γὰρ ἱαπετιονίδης ἀπάκντα προμηθεύς
 Τοῖο γ' ὑπεξέλυξε βαρυνὸν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Κεῖν πολυδίωκτον ἰόντα μέγας καταδυσμὸς ὄρνεα.

Ex illa enim genus est mulierum foeminearum.
Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum
Nocumentum ingens mortales inter uiros habitant,
Perniciose paupertati non accommoda, sed satietati.
Ac ueluti cum in aluearijs tectis apes
Fucos pascunt, malorum participes operum:
Illae quidem per totum diem ad solem occidentem
Diurnae festinant, & faciunt fauos albos:
At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,
Alienum laborem suum in uentrem metunt:
Similiter uiris rem malam mortalibus mulieres
Iupiter altitonans dedit, participes operum
Difficilium. aliud uero praebeat malum pro bono.
Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierum,
Nō uxōre ducere uelit, nociuā uerō attigerit senectā,
In penuria eius q̄ senē foueat, hic etiā non uictus indi-
Viuit: mortui uerō possessionē inter se diuidunt (qui
Remoti cognati. Cui uerō nuptiarū cōditio cōtigerit,
Pudicā uerō habuit coniugē, conuenientē prae cordijs,
Huic ab auro malum bono equiparat
Esse. qui uerō adeptus fuerit nocentis natiuitatis,
Viuit in pectoribus habens indesinentem mœsticiam
Animo & corde, & immedicabile malum est.
Quoniam nō licet Iouis fallere mentē neq; praterire.
Neq; enim Iapetionides Acacesius Prometheus
Illius euitauit grauem iram: sed necessario,
Quāuis multifidū existētem, magnū uinculū coerces.

Briarco

- Βριαίρῳ δ' ὡς πρῶτα πατέρ' ὠδύσασατο θυμῷ,
 Κότῳ τ' ἠδὲ γύγῃ, δῖοις ἱερὰ δ' ὤρῳ σὺν δισμῷ,
 Ἥνορέλῳ ὑπέροπλον ἀγώμενος, ἠδὲ καὶ εἶδος,
 620 Καὶ μέγεθος, ἱερὰ σέσασε δ' ὑπὸ χθονὸς σὺν ῥοδίσκῳ.
 Εὐθ' οἷγ' ἄλγ' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἶατ' ἐπ' ἰσχυρῇ μεγάλῃ σὺν πείρασιν γαίης,
 Διὸς μάλ' ἀχύνεσθαι, ἱερὰ δὲ μέγα πούρος ἔχοντες,
 Ἀλλὰ σφέας Ἥρονίδης τε ἰδὲ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὐς τέκον Ἥνομος ῥέει Ἥρόνῃ σὺν φιλότῃ,
 Γαίης φραδμοσύνησιν αὐτὰ γαγον ἐς φάος αὐτῆς.
 Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα δίκυκτις κατέλεξε
 Σὺν κείνοισι νίκῃν τε καὶ ἀγλαὴν σῆχος ἀφ' ἑσθαι.
 Διὸς γὰρ μαρναντὸ πόρον θυμαλγὲ ἔχοντες,
 630 Τίτλιῷς τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Ἥρόνῃ ἐξεγόνοντο,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ ἱερὰ δ' ὤρῳς ὑμῖνας:
 Οἱ μὲν ἄρ' ὑψόθις ὀβρύος τίτλιῷς ἀγῶνι,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὑλύνμποιο θεοὶ διωτῆρες ἐάων,
 Οὐς τέκον Ἥνομος ῥέει Ἥρόνῃ σὺν νηϊσῶ.
 Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγὲ ἔχοντες,
 Συναχέως ἐμάχοντο δέμας πλείους σὺν ἑσθαι.
 Οὐδέ τις ἦν ἐριδος χαλεπῆς λύσις, οὐδέ τι λόντῃ
 Οὐδέ λείροισι, ἴσον ἢ τέλος τέτατο πηλομένοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχοντο ἄρμυρα πάντα,
 640 Νήϊα γὰρ τ' ἀμβροσίῳ τε, τὰ πόρ' θεοὶ αὐτοῖς ἐδῶναι,
 Γαίῃ σὺν γάβρῳ μ' αἰετο θυμὸς ἀγλύνει,
 Ως νήϊα γὰρ τ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἀμβροσίῳ ὄραται νῆιν.
 Δὲ τότε τοῖς μετέπειτα πατρὶν ἀνδρῶν τε θεῶν τε

Briareo uerò ubi primùm pater iratus est animo,
 Cottoq; atq; Gyge ligauit forti uinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atq; etiam formã,
 Et magnitudinem collocauit sub terram latam;
 Vbi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate magnæ in finibus terræ,
 Vsq; ualde moerentes, corde magnum luctum habētes.
 Sed ipsos Saturnius atq; immortales dij alij,
 Quot peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terræ consilijs subduxerunt ad lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cū illis uictoriãq; et splendidã gloriam accepturos.
 Diu enim pugnarūt, laborē animū cruciantē habētes,
 Titanesq; dij, et quotquot è Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuo per ualidas pugnas:
 Ipsi quidem ab alta Othry Titanes nobiles,
 Ab Olympo uerò dij datores bonorum, (gens.
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno cubile iun-
 Illi sanè tū inter se pugnã animū excruciantē habētes
 Continuè pugnant, decem plus annis.
 Neq; ulla erat contētionis molesta cōpositio, neq; finis
 Alterutris: æqualiter autem finis extentus erat belli.
 Sed quando iam apposuerunt congruentia omnia,
 Nectarq; ambrosiamq; quibus dij ipsi uescuntur,
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus,
 Vbi nectar comederunt et ambrosiã amabilē. (rūq;
 Iam tū ipsis interlocutus est pater hominūq; deo-
 Audi-

Κίηλυτέ μου γαίης τε καὶ ἕραν ἁγλαὰ τέκνα,
 Οφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι λιλύθει.
 Ἡδὴ γὰρ μάλα δειρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
 Νίκης καὶ λυράτος περιμαρνάμεθ' ἡματα πάντα,
 Τίτλιές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κρόνος ἐκγονόμεδα.

Υμεῖς ἧ' μεγάλῳ τε βίῳ, καὶ χῆρας ἀάπτου
 650 Φάνετε τίτλιόσιν ἐναντίοι οὐδ' αἰ' λυγρῇ,
 Μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνείης, ὅσα παθόντες
 Ες φάος ἄψ' ἀφίειδε δυσκλεῖος ὑπὸ δεισμῷ,
 Ημετέρας διὰ βυλᾶς ὑπὸ ζόφῳ ὑρόδοντος.
 Ως φάτο, τὸν δ' ἐξ αὐτῆς ἀμείβετο λότῃος ἀμύμων
 Δαιμόνι' ἔη ἀδάκτα πιφάσκειαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν, ὅτι περὶ τῷ πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 Αλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γούνο κυνέοιο.
 Σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφῳ ὑρόδοντος,
 Αψ' ἄρ' ὅρῳ δ' ἐξαυτῆς ἀμελίῃσιν ὑπὸ δεισμῷ

660 Ἠλύθομεν, κρόνος ἧ' αὖτε, ἀνάειπ' αὖ παθόντες.
 Τῷ καὶ νυθ' ἀτονᾷ τε νόῳ, καὶ ἐπίφρονι βυλῇ,
 Εὐσόμεθα λυράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δειότητι,
 Μαρνάμενοι τίτῃσιν ἀνὰ λυράτορας ὑσμίνης.
 Ως φάτ'· ἐπὶ νῆσαρ ἧ' θεοὶ διωτῆρες ἰάων,
 Μῦθον ἀκούσαντες, πολέμῳ δ' ἐλilahέτο θυμὸς
 Μάλλον ἐτ' ἢ τοπαροίθε, μάχῃ δ' ἀμέγαλτον ἐγεραι
 Πάντες, θέλαια τε καὶ ἀφρόνες, ἡματι λαίῳ,
 Τίτλιές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κρόνος ἐξεγονόντο,
 Οὓς τε ζόνες ὄρεβ' σφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόως δει,

670 Δανύι τε λυράτοροί τε, βίῳ ἐπίροπλον ἔχοντες.

Audite me Terræq; & Cœli inclyti filij,
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 Victoria & imperio propugnauimus dies omnes,
 Titanesq; dij & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos uerò magnamq; uim & manus inuictas
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 Memores amicitie placide, quibus perpeſſis
 Ad lucem redieritis moleſto à uinculo,
 Noſtra per conſilia à caligine obſcura. (ſibilis:
 Sic dixit. illū uerò rurſum excepit Coitus irreprehen-
 Venerādē, nō indoctā loqueris: ſed et nos (intellectus,
 Scimus q; excellūt quidē præcordia, excellēs uerò eſt
 Auxiliator uerò immortalib. execrationis ſuſti hor-
 Tua uerò prudentia ab caligine opaca, (rendas;
 Retrogradē iterum acerbis à uinculis
 Venimus, Saturni fili rex, inſperata paſſi.
 Ideoq; nunc intento & prudenti conſilio,
 Vindicabimus ueſtrum imperium graui conſpectu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.
 Sic dixit. collaudarunt uerò dij datores bonorum,
 Sermone audito. bellum uerò cupiebat animus
 Magis etiā q̄ antea: pugnam uerò arduam excitarunt
 Omnes foeminaeq; & mares die illo,
 Titanesq; dij, & quotquot Saturno procreati ſunt,
 Quosq; Iupiter ex Erebo ſub terra miſit ad lucem
 Acres robuſtiq; uires immenſas habentes.

- Τῶν ἐκείνῳ μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσούσης
 Πᾶσιν ὁμῶς κεφαλὰς ἢ ἐκείνῳ προτύποντας
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυγον ἐπὶ σιβαρῶσι μέλειος.
 Οὐ τότε τιτάνιοις κατέσταθον οὐδ' αὖτε λυγρῶν
 Πέτραις ἡλασάντες σιβαρῆς οὐδ' ὅρσοιρ' ἐχόντες.
 Τιτάνιος δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτυδανῆος φάλαγγας
 Γροφροντίας χαρῶν τι βίης θ' ἅμα ὄργον ἔφαινον
 Ἀμφότοροι. Λανὸν ἢ πόρῃαχε πόντος ἀπάρων.
 Γῆ ἢ μὲν ἐσμαράγυσεν, ἐπέσκει δ' ἔρηνος σῦρος
 680 Σαόμφοι, πιδόθεν δ' ἐτινάσσῃσιν μυχρὸς Ὀλύμπου
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων, οὔσις δ' ἵκανε βαρεῖα.
 Τάρταρον ὑδρόοντα, ποδῶν αἰπέα τ' ἰὼν
 Λαοὶ τε ἰωχμοῖο, βολάων τε ἡραδρόων.
 Ως αἶψ' ἀλλήλοισι ἴσαν βέλια σονόοντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρηνον ἀσφρόοντα,
 Κεκλομένων, οἳ ἢ ξυνέταρ μεγάλῳ ἀλαλητῶ.
 Οὐδ' αἶψ' ἐτι ζῆς ἰαχρὸν ἐὼν μόνος, ἀλλὰ νῦν τῷ γε
 Εἶδαρ μὲν μόνος πλῆντο φρονίς, ἐπὶ δέ τε πᾶσαν
 Φαῖνι βίλιν, ἄμυθις δ' αἶψ' ἀπ' ἔρηνος ἡδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 690 Ἀσφράπῃων ἐταχε σιτωχαδὸν, οἳ ἢ ἡδραννοὶ
 Ἰνῆαρ ἅμα βροντῇ τε λῆνι ἀσφρόπῃ ποτίοντο
 Χαρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἰσβλὴν φλόγα θ' εἰλυφόντες
 Τάρφεις, ἀμφὶ ἢ γαῖα φόρῃσβιος ἰσμαράγισον,
 Καυομείν, λάπῃ δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλῳ ἀσπετος ὕλη.
 Ἐξεῖ ἢ χθὼρ πᾶσαν, καὶ ὠκεανοῖα ρέεθρα,
 Πόντος τ' ἀτρυγῆτος, τὸς δ' ἀμφὶ πεθορμὸς αὐτμῇ
 Τιτάντας χθονίους, φλόξ δ' ἡέρα δῖαν ἵκανον
 Λαοί τε.

Horū centum quidē manus ab humeris concitabantur,
 Omnibus simul: capita uerò unicuiq; quinquaginta
 Ex humeris enata sunt super firmis membris.

Qui tum Titanib. oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa prærupta ualidis in manibus gestantes.

Titanes uerò ab altera parte cōfirmarunt phalanges,
 et manuūq; uiriumq; simul opus ostentabāt,
 Vniq; horrendè uerò insonuit pontus immensus.

Terra uerò stridebat, ingemiscebat uerò latum cœlum
 Quassatū, è fundo uerò concutiebatur amplius Olym-
 Impetu à deorum. motus uerò uenit grauis (pus
 Ad Tartarū tenebricosum, pedū & alta uociferatio
 Immodici tumultus, iētuumq; fortium.

Ita sanè inter mutuos ibant tela gemebunda.

Vox autem utrorumq; peruenit ad cœlum stellatum,
 Adhortantiū. at illi cōgrediebātur magno cū clamore.
 Neq; sanè amplius iupiter cohibebat suum robur, sed
 Statim robore implebantur animi, & omnem (ipsius
 Exeruit uim. simul etiam à cœlo atq; Olympo
 Fulgurans incedebat confertim. fulmina autem
 Celerrimè unà cum tonitru & fulgure uolabant
 Manu à robusta, sacram flammam rutilantes
 Crebrò. circum uerò terra alma reboabat. (ua.

Ardens crepitabat uerò undiq; igne ualde magna syl-
 Feruebat uerò terra tota, & Oceani fluenta,
 Pontusq; immensus. circumdedit autem calidus uapor
 Titanes terrestres, flāma uerò ad aerē diuinū peruenit

- Λασιτος, ὅσος δ' ἄμβροδι καὶ ἰφθίμῳ πρὶν ἰόντων,
 Ἀνγὴ μαρμαίρουσα ἰσάωνν' τε θόροπ' τε.
 700 Καῦμα ἧ θιασίσιον ἑλάντεσσιν χάος, ἅσ' αὖτ' αὐτὰ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆν, καὶ ἄσιν ὅσ' αὖτ' ἀνδραῖ,
 Αὐτὸς ὥς ὅτι γαῖα καὶ ἔρανος σὺνδ' ὑπόρθεον
 Γίλνατο, τοῖς γὰρ καὶ μέγιστος Δῖος ὁρώρεα,
 Τῆς μὲν ὄρεσμονες, τῇ δ' ὑπόθεον ἐξερχόμενος.
 Τόσος Δῖος ἐπλάτο θεῶν ὅριδι ξυσιόντων.
 Σὺν δ' αὖτις οἰσὶν τε λόνιμ' τ' ἰσφαράγιον,
 Βροτλήν τε θόροπ' τε καὶ αἰθαλόεντα ἰσάωντον,
 Κῦλα διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἰαχύν τ' οἰσπλύν τε,
 Εἰς μέσον ἀμφοτέρων, ὅτοβος δ' ἄπλκτος ὁρώρεα
 710 Σμόρδαλός τε ἐριδος, καρπὸς δ' ἀνιφαίνετο ὄργων.
 Εὐλίνθη ἧ μάχη, πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπύχοντες,
 Εμμενέως ἐμάχοντο διὰ λυατόρ' αὖτ' ὑσμίνης.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐν πρῶταισι μάχῃν λειμῶν ἐγχεραν,
 Κότ'ις τε, βελάρ' αὖτ' ἐν γύγῃς τ' ἄκτος πολέμοιο.
 Οἱ ῥα τριμυσίου πύργους σιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 Γέμνον ἰπασυντέρας, λυατὰ δ' ἰσκήσαν βελείας
 Τιτλήας, καὶ τῆς μὲν ὑπὸ χθονὸς σὺνρυαλίας
 Γέμψαν, καὶ λειμῶσι σὺν ἀργαλείοισιν ἐδυσσαν,
 Νικύσαντες χόροισιν ὑπόρθευς πρὶν ἰόντας,
 720 Τόσον σὺνδ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρανος ἐστ' ἀπὸ γαῖης.
 Ἴσον γὰρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς τάρταρον ὑπόρθεοντα.
 Εὐνία γὰρ νύχτας καὶ ἡμέρας χάλκ' αὖτ' ἀκμῶν
 Οὐρανόθεν λυατῶν, λειάτη ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Εὐνία δ' αὖ νύχτας τε καὶ ἡμέρας χάλκ' αὖτ' ἀκμῶν

Magna. oculos uerò uisu priuabat quantūuis fortium,
 Splendor radians fulminisq; fulgurisq;
 Incēdiū aut immēsum occupauit Chaos. uidebatur aut
 Oculis afficere, ac auribus uocem audire, (coram
 Itidem ut cum olim terra & cœlum latum supernè
 Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excita-
 Hac quidem diruta, illo aut ex alto diruēte, (batur,
 Tantus fragor erat dijs confligentibus. (tabant,
 Simul quoq; uenti motūq; puluerēq; cū strepitu exci-
 Tonitruq; fulgurq; & ardens fulmen, (remq;
 Ardētia tela Iouis magni. serebāt aut fremitum, clamo
 In mediū utrorūq; strepitus autem ingēs excitabatur,
 Stupendæ pugna: robur autem exerebatur operum.
 Inclinata uerò est pugna. prius uerò sibi mutuò immi-
 Fortiter pugnabant in forti prælio. (nentes,
 Illi uerò inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cœtusq; Briareusq; Gygesq; insatiabilis belli.
 Hi sanè trecentas petras robustis à manibus
 Mittebant frequentes. obumbrarunt autem iaculis
 Titanas, atq; hos quidem sub terram longè patentem
 Miserunt, & uinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes,
 Tantiū infrà sub terram, quātum cœlum distat à terra:
 Par enim spaciū à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferreus Acmon
 Cœlitus delapsus, decimo die ad terram uenit:
 Nouem rursus noctes & dies æreus Acmon

Επγαίης λιαιτῶρ, Δικαίτη δ' ἐς ταρταρον ἵκον,
 Τὸν περὶ χάλκειον ἔρπος ἐλάλαται, ἀμφὶ δέ μιν νύξ,
 Τειροίχαι λίχυνται περὶ Δαρῖον, αὐτὰρ ὑπὸ βροχῇ
 Γῆς ρίψαι πεφύνασι, καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ τιτλήουσιν ὑπὸ ζῳφῷ ἠδ' ὀρόοντι

730 Κεκρύφαται, βυλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 Χώρῳ σὺν σφύροντι, πελώρης ἔχματα γαίης.
 Τοῖς ἔκ ἐξίτον ἔστι, πύλας δ' ἐπέθηκε ποσειδῶν
 Χαλκείας, τᾶχος πόρισκεται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα γύνης, ἑστῶτος τε, καὶ ὁ βριαφέως μεγάλθυμος,
 Ναίεσιν, φύλακας πεισοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἐνθάδε γῆς Διοφοδῆς, καὶ ταρταρὸς ἠδ' ὀρόοντος,
 Ρόντης τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔραν ἄσφοδόντος,
 Ἐξέης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἱερῶν,
 Ἀργαλῆ, σφύροντα, τὰ τε σφύρονσι θεοὶ πόρ,

740 Χάσμα μέγ', ὃ δέ κ' πάντα τελεσφόρον εἰς οὐρανὸν
 Οὐδ' ἄσας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων σφύροδε γούοιτο.
 Ἀλλὰ ἔργον σῶθαι καὶ σῶθαι φόβῳ προβύελλα βυέλῃ,
 Ἀργαλῆ, Δανόρ τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τὸτο τέρας, καὶ νυκτὸς ὄρεμνῆς οἰκία Διανὰ
 Ἐσσηκον, νεφέλης μεκαλυμμένα λιανέησι.
 Τῶν πρόδ' ἱαπετοῖο πάϊς ἔχειτ' ἔραν ὀν σφύρῳ,
 Ἐσσηός, μεφαλῇ τε καὶ ἀναμάτῃσι χόρεοισιν
 Ἀσιμφείως, ὅτι νύξ τε καὶ ἡμέρα θάλασσαν ἴσσαι,
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενοι μέγαρ ὃδόν,
 750 Χάλκειον, ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ δ' ἔνθα ἔσται
 Ἐρχεται, ὃ δέ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος σφύρῳ ἰδύσθαι

ΑΛΛ'

Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum uenit.
 Quem circa ferreū septū ductū est, circū uerò ipsum
 Triplici ordine fusum est circa collū, sed supernè (nox
 Terræ radices creuerunt et infructuosi maris,
 Vbi dij Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,
 Regione in squalida, uastæ ultima terræ.
 His non exitus patet: portas uerò imposuit Neptunus.
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinq;
 Illic Gyges, Cottusq;, et Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.
 Ibidem terræ tenebricosa, et tartari opaci,
 Ponti; infructuosi, et cæli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes et fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos oderunt dij,
 Hiatus ingens. nec uerò integro anno
 Solum attinget, ubi primū portas intra uenerit:
 Sed sanè huc et illuc fert impetuosa procella,
 Molestæ, horrendumq; etiam immortalibus dijs
 Hoc monstrum. et noctis obscuræ domus horrenda
 Stant, nubibus obteſtæ nigris.
 Hæc iuxta Lapeti filius sustinebat cælum latum,
 Stans capiteq; et indefessis manibus
 Firmiter: quia tam nox quàm dies celeriter euntes
 Sese compellabant per uices, mutantes magnum limē,
 Ferreum. hæc quidem intrat, illa uerò foras
 Egreditur. neq; unquam utraq; domus intus cohibet,

Αλλ' αἰεὶ ἐτέρηγε δόμον ἐκτοδὺν ἴσα,
 Γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἢ δ' αὖ δόμος εἴτος ἴσα,
 Μῖμνει τὴν αὐτῆς ὄρεν ὁ δῖος, ἐγ' ἀδ' ἴηται.
 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδόρπεις ἔχουσα,
 Ἡ δ' ὕπνον μετὰ χόροι, λεασίγνητον θανάτου,
 Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡβροαδῶ.
 Ἐνθά ἢ νυκτὸς παῖδες ὄρεμνῆς οἶν' ἔχουσι,
 ὕπνος καὶ θάνατος, δεινοὶ θεοὶ δ' ἀπέποτ' αὐτῆς
 60 Ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσανιών, ἢ δ' ὕβανόβην καταβαίνων.
 Τῶν ἑτόρος μὲν γλῶττε καὶ σῦρεα νῶτα θαλάσσης,
 Ἡεὺχος ἀντρίφεται καὶ μέλιχος ἀνθρώποισι.
 Τῇ ἢ σιδηρὴν μὲν ἱεραδίην, χάλκεον δέ οἱ ὕτορ
 Νηλεὺς ἐν τῇθεσσιν, ἔχει δ' ὅν πρῶτα λάβυσσιν
 Ἀνθρώπων· ἔχθρος δέ κ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθά θεὸς χθονίᾳ πρόδεν δόμοι ἡχέοντες,
 Ἰφθίμῃ τ' αἰδέω, καὶ ἐπαινῆς πόρσεφονείας
 Ἐγῶσι. Δαιδὸς ἢ λύων πρὸ πάροιθε φυλάσας,
 Νηλεὺς, τέχνῃν ἢ λεκλὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
 Σαῖνα ὁμῶς ὄρεν τε καὶ ἔασιρ ἀμφοτέρωσιν,
 Ἐξελθεῖν δ' ἢ αὐτὶς ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκῶν
 Ἐδία, ὅν κ' ἐλάβυσσι πυλῶν ἐκτοδὺν ἰόντα,
 Ἰφθίμῃ τ' αἰδέω καὶ ἐπαινῆς πόρσεφονείας.
 Ἐνθά δὲ ναυτῶν σὺν ὄρεν θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δαῖνι σὺν ξυγῶτῃ αὐτορρόδ' ὠκεανοῖο
 Περσεύῃ ἄτῃ, νόσφιν ἢ θεῶν ἱλυστὰ δώματα ναῖα,
 Περσεύῃσι πέτρῃσι λεῖπρεσσι, ἀμφὶ ἢ πάντῃ

Sed semper altera domos extra existens,
 Terrā circa mouetur: altera rursum in domo existens,
 Expectat horam itineris, donec ueniat.
 Hec quidem terrestribus multa cernens lumē habens,
 Illa uerò somnā in manibus, fratrem mortis,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Ibi autem Noctis filij obscuræ domos habent,
 Somnus & Mors, graues dij: neq; unquam eos
 Sol lucidus intuetur radijs,
 Cælum scandens, nec cœlitus descendens.
 Horum alter quidem terramq; & lata dorsa maris,
 Quietus percurrit & placidus hominibus.
 Alterius uerò ferreum quidē cor, æreū uerò ei pectus.
 Crudele in præcordijs. habet aut quē semel arripuerit
 Hominum: hostis uerò etiam immortalibus dijs.
 Illic dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
 Fortisq; Plutonis, & grauis Proserpinæ,
 Stant: asper autem canis pro foribus custodit,
 Seuus: artem aut malam habet. ad introcuntes quidem
 Adulatur pariter caudaq; & auribus ambabus.
 Exire uerò non iterum permittit denuò, sed obseruans
 Deuorat, quēcunq; prenderit portas extra existētem,
 Fortisq; Plutonis & grauis Proserpinæ.
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
 Maxima natu. seorsim uerò à dijs inclytas ædes incolit
 Ingentibus saxis supernè tecta: circum uerò quaq;

Κίσιον ἀργυρέοισι πρὸς ὕψος ἐστῆκεται.

780 Γαῦρα ἢ θάυμαντος θυγάτηρ ποδάσκηιά ἱεσι,
 Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' οὐρεῖανῶτα θαλάσσης,
 Οππότε ὄρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδῃται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε ἱερὸν ἐπέμψι θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνέειπαι
 Τηλόβην ἐν χερσὶν προχέω πολυνύμφου ὕδαρ,
 ὕψυχον, ὃ, τ' ἐν πέτρῃς ἡφαλαίβεται ἡλιβάτοιο
 ὕψυλῃς. πολλὸν ἢ ὑπὸ χθονὸς στυγροδάνει
 Ἐξ ἰσθμοῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ωκεανοῖο ἱέρας. Διόαυτ' δ' ἐπὶ μοῖρα δίδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γλῶν τε καὶ οὐρεῖανῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει.
 Ἡ δέ μ' ἐν πέτρῃς περὶ μέγα πῆμα θεοῖσι μ.
 Ὅς ἱερὸν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι ἡεὶ νιφόωντος Ὀλύμπου,
 Κεῖται νῦν ποῖμος τελευτισμοῦ εἰς ἐνὶ αὐτῶν.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ὄρχεται ἄσασθαι
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε καὶ ἀνάπυστος, καὶ αἶαντος,
 Στρωτοῖς οὐ λείψεται, ἡεὶ δ' ἐπὶ λῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῦν τελέσει μέγαν εἰς ἐνὶ αὐτῶν,

800 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος.
 Ἐννείησιν ἢ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἰόντων,
 Οὐδέ ποτ' εἰς βυλὴν ἐπιμίσηται, οὐδ' ἐπὶ δαῖτας
 Ἐννέα πάντ' ἔτια. Διόαυτ' δ' ἐπιμίσηται αὐτῇς
 Εἰρήας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ἔρκον ἐβγῆτο θεοὶ στυγρὸς ἄφρονον ὕδαρ,

ἄλγος

Columnis argenteis ad cœlum firmata est.
 Rarò uerò Thaumantis filia pedibus uelox Iris,
 Nuncia, uertitur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit.
 Et sanè quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium;
 Iupiter tū Irim mittit, decorū magnū iusiurādū, ut ferat
 Longè in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam, quæ è petra destillat alta,
 Excelsa. multum uerò subtus terram spaciosam
 E' sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu, decima uerò pars attributa est.
 Nouem quidem circa terramq; & lata dorsa maris
 Vorticibus argenteis intortus in mare exit,
 Vna uerò ex petra profluit, magnum damnum dijs.
 Quisquis periurium relictus iurauerit
 Immortalibus, qui tenent uertices niuosi cœli,
 Iacet exors integrum per annum.
 Neq; ambrosiæ & nectaris accedit propius
 Cibum, sed iacet non respirans, & mutus,
 Stratis in lectis. malus autem ueternus obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnū per annū,
 Aliud ex alio excipit difficilimum certamen,
 Nouennio autem à dijs relegatur sempiternis, (pulas
 Neq; unq̃ ad consiliū incundum cōmiscetur, neq; ad e-
 Nouem totis annis. decimo tandem cōmiscetur iterum
 Coetib. immortalīū, qui cœlestes domos incolūt. (aquā,
 Tale enim iuramentū constituerāt dij, Stygis perennē
 Anti-

Ωγύγιον, τό δ' ἴκσι λιασφυρίλα διαὶ χώρῃ.
 Ενθάδε γῆς ἀνοφδρῦς καὶ ταρταρὸς ἡρόδοντος,
 Πόντος τ' ἀτρυγίτοιο καὶ ἕραν ἄσφδόντος,
 Εξείης πάντων πυγαὶ καὶ πέραιτ' ἑάσιρ,

810 Αργαλὲ, σφρώζῃα. τάτε σφγέσι θεοίφδρ,
 Ενθάδε μαρμαρέαί τε πύλαι, καὶ λάϊνος ἑδός,
 Ασιμφῆς, ρίζυσι διλινεκέσιρ ἀφρῶς
 Αὐτοφύς. πρὸδον ἧ, θεῶν ἐπ' ἰοδον ἀπαύτων,
 Τιτλίως ναίσει, πέρην χάεος ἰφδρόιο.
 Αὐταρ ἱεσμαρέγοιο διὸς λιλεῖοι ἐπίπυροι
 Δώματ' αὐαῖάσιρ ἐπ' ὠκεανοῖο θεμέθλοισ,
 Κόττος τ' ἡδὲ γύγκυ βριαρέωρ γέμεν κῦν ἔοντα,
 Γαμβρόν ἰὸν ποίησι βαρύνηυπος σῖνοσίγαυος.
 Δῶκε ἧ λιμοπόλααν ὀπνῆν θυγατῖρα ἦν.

820 Αὐταρ ἱπεὶ τιτλίως ἐπ' ἕραν ἐξέλασε ἴσους,
 Οπλότατον τίηε παῖδα τυφώεα γαῖα πελώρη,
 Ταρταρὸς σὺ φιλότατι, διὰ χροσῶν ἀφροδίτην.
 Οὐ χᾶρις μὲν ἑάσιρ ἐπ' ἰχθυὶ ὄργματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀνάματ' ἡρατῶρ θεῶν, ἐν δὲ οἱ ὤμων,
 Ἡν ἡρατῶρ λιφαλαὶ ὄφις, διανοῖο ἀράκοντος,
 Γλώσσησι ἀνοφδρῦσι λιλεχμότες, ἐν δὲ οἱ ὄσων
 Θισσιόης λιφαλήσιρ ὑπ' ὀφρῦσι πῦρ ἀμάρυνσι.
 Γασῶν δ' ἐν λιφαλέων πῦρ καίϊο δόρπομόνοιο,
 Φωναὶ δ' οὐ πάσησιρ ἑσαν διανῆς λιφαλήσι,

830 Γαντοῖλον ὅπ' ἱάσαι, ἀθέσφατον. ἀλλοτὶ μὲν γὰρ
 Φθίγγονθ' ὥς τε θεῶσι σφωίμεν. ἄλλοτε δὲ αὐτε
 Ταῦρα εἰδρύχων μάθος ἄχῃον ὄσαν, ἀγᾶρ

ἄλλοτε

itiquam istam, quæ tranat aridum locum.
 bi terræ caliginosæ, & tartari obscuri,
 ontiq; infructuosi, & cœli stellati,
 x ordine omnium fontes & fines sunt
 iolesti, squalidi, quos oderunt dii licet,
 lic splendidaq; portæ, & lapideam limen,
 mnotum, radicibus longis compactum,
 ua sponte enatum, ante illud uerò, extra omnes deos
 itanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 æterum ualde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domos incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atq; Gyges. Briarcū quippe bonum existentem
 Generum suum fecit grauius fremens Neptunus.
 Dedit aut Cymopoliā, ut ducat in uxorem, filiā suam.
 Ast ubi Titanes è cœlo expulit Iupiter,
 Minimū natu peperit filiū Typhoeum Terra magna,
 Tartari compressu, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi robusti dei, ex humeris uerò ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
 Admirandorum capitum sub supercilijs ignis micat.
 Omnibus autem ex capitib. ignis flagrabat cernentis.
 Voces quoq; in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenū sonitum emittētes ineffabilē. interdū enim
 Sonabāt, ut dijs intelligere liceret: interdū rursus (cis:
 Tauri ualde mugientis, robore incoercibilis uocē fero
 Inter-

ΑΛΛΟΤΕ Δ' ΑΥΤΕ ΛΙΟΝΟΣ, ΑΝΑΙΔΕΑ ΘΥΜΟΝ ΕΧΟΝΤΟΣ.
 ΑΛΛΟΤΕ Δ' ΑΥ ΣΚΥΛΑΚΕΩΣΙΝ ΕΙΟΙΚΟΤΑ, ΘΑΥΜΑΤ' ΑΝΨΑΙ
 ΑΛΛΟΤΕ Δ' ΑΥ ΡΟΪΣΑΧ', ΥΠΟ Δ' ΉΧΕΣΘ' ΉΡΙΑ ΜΑΚΡΑ.
 ΚΑΙ ΝΥ ΛΕΩΝ ΕΠΛΕΤΕ ΘΡΥΓΟΝ ΑΜΗΧΑΝΟΝ ΉΜΑΤΙ ΛΕΩΝΩ,
 ΚΑΙ ΛΕΩΝ ΟΥΓΕ ΘΥΝΤΟΙΣΙ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙΣΙΝ ΑΝΑΞΟΝ,
 ΕΙ ΜΗ ΑΡ' ΟΞΥ ΝΟΗΣΕ ΠΑΤΗΣ ΑΝΔΡΩΝ ΤΙ ΘΕΩΝ ΤΕ,
 ΣΚΛΗΡΟΝ Δ' ΕΒΡΟΝΤΗΣΙ ΚΑΙ ΟΒΡΙΜΩΝ, ΑΜΦΙ Ή ΓΑΙΑ

840 ΣΜΟΡΔΑΛΕΩΝ ΛΙΟΝΑΒΗΣΙ, ΚΑΙ ΉΡΑΝΟΣ ΣΥΡΟΣ ΥΠΟΒΡΟΝ,
 ΠΟΝΤΟΣ Τ', ΩΚΕΑΝΩ ΤΕ ΡΟΑΙ, ΚΑΙ ΤΑΡΤΑΡΑ ΓΑΙΑΣ,
 ΡΟΑΣΙ Δ' ΥΠ' ΑΘΑΝΑΤΟΙΣΙ ΜΕΓΑΣ ΠΕΙΛΕΜΪΣΤ' ΟΛΥΜΠΟΣ,
 ΟΡΝΥΜΕΝΟΙΣΙ ΑΥΑΗΤΟΣ, ΕΠΙΣΤΟΝΑΧΙΖΕ Ή ΓΑΙΑ.
 ΚΑΥΜΑ Δ' ΥΠ' ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΚΑΤΕΧΟΝ ΙΟΘΕΪΑ ΠΟΝΤΟΝ,
 ΒΡΟΝΤΗΣ ΤΕ ΣΦΟΡΟΠΗΣ ΤΕ ΠΥΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟΙΟ ΠΕΛΩΡΩ,
 ΓΡΗΣΗΡΩΝ ΑΝΕΜΩΝ ΤΕ ΛΟΒΑΝΩ ΤΕ ΦΛΕΓΕΘΟΥΣ.
 ΕΞΕΙ Ή ΧΘΩΝ ΠᾶΣΑ, ΚΑΙ ΉΡΑΝΟΣ, ΜΙΔΕ ΘΑΛΑΣΣΑ
 ΘΥΕ Δ' ΑΡ' ΑΜΦ' ΑΠ' ΑΣ, ΠΟΡΙ Τ' ΑΜΦΙ ΚΥΜΑΪΑ ΜΑΚΡΑ
 ΡΙΠΗ ΥΠ' ΑΘΑΝΑΤΩΝ, ΟΥΟΣΙΣ Δ' ΑΣΘΕΤΟΣ ΟΡΩΡΕΙ.

850 ΤΡΕΟΣΙ Δ' ΑΔΗΣ ΟΝΕΡΟΙΣΙ ΚΑΤΑΦΘΙΜΕΝΟΙΣΙΝ ΑΝΔΡΩΝ,
 ΤΙΤΛΩΕΣ Θ' ΥΠΟΤΑΡΪΑΡΙΟΙ, ΚΕΡΟΝΑ ΑΜΦΙΣ ΕΟΝΤΕΣ,
 ΛΟΒΕΣΤΑ ΚΕΛΑΔΟΙΟ ΚΑΙ ΑΝΗΣ ΑΝΙΟΤΗΤΟΣ.
 ΖΟΥΣ Δ' ΕΠΕΙ ΉΝ ΚΕΡΕΒΗΝΟΝ ΕΘ' ΜΕΝΟΣ, ΕΙΛΕΪΟ Δ' ΟΠΛΑ,
 ΒΡΟΝΤΗΛΩ ΤΕ ΣΦΟΡΟΠΗΛΩ ΤΕ ΚΑΙ ΑΙΘΑΛΟΟΝΪΑ ΚΕΡΑΥΝΟΝ,
 ΓΛΩΪΞΕΝ ΑΠ' ΕΛΥΜΠΟΙΟ ΙΠΕΑΛΜΕΝΟΣ, ΑΜΦΙ Ή ΠᾶΣΑΣ
 ΕΠΡΕΙ ΘΕΑΠΕΣΙΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ ΔΙΑΝΟΙΟ ΠΕΛΩΡΩ.
 ΑΥΤΑΡ' ΕΠΕΙ ΔΗ ΜΗΝ ΔΙΑΜΑΣΕ ΠΛΗΓΗΪΣΙΝ ΙΜΑΪΑΣΑΣ,
 ΗΕΡΠΕ ΓΥΩΘΕΪΣ, ΣΤΟΝΑΧΙΖΕ Ή ΓΑΙΑ ΠΕΛΩΡΗ.
 ΦΛΟΞ Ή ΚΕΡΑΥΝΩΘΕΝΤΟΣ ΑΠΕΑΣΥΤΟ ΤΟΙΟ ΑΥΑΗΤΟΣ,

ΟΥΡΕΙΣ

nterdum rursus leonis, impudentē animum habentis.
 nterdum rursus catulis similia, mira auditu:
 nterdum uerò stridebat, resonabantq; montes alti.
 Et sanè erat opus perplexum die illo.
 Atq; certè ipse mortalib. & immortalib. imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;
 Grauitè aut intonuit, atq; fortiter, undiq; uerò terra
 Horrendè edidit fragorem, & cœlum latum supernè,
 Pontusq; & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
 Pedib. uerò sub immortalib. magnus cōtremit Olym
 Excitato rege. ingemiscebat autem tellus. (pus, 3
 Ardor autem ab utrisq; occupabat nigrum pontum,
 Tonitruq; & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium uentorumq; & fulminis ardentis.
 Feruebat autem terra omnis, & cœlum, atq; mare
 Furebat circum littora, circumquaq; & fluctus magni
 Impetu à deorū. cōmotio uerò difficilis sedatu coorie-
 Expauit aut Pluto inferis mortuis imperans, (batur.
 Titanesq; sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim exi-
 Ob inextinguibilē fremuū, & grauē conflictū. (stetes
 Iupiter uerò postquā accumulauit suū robur, sumpsit
 Tonitruq; fulgurq; & coruscā fulmen, (uerò arma,
 Percussit ab Olympo insiliens. circum uerò omnia
 Combussit ingentia capita sæui portenti.
 Caterū ubi ipsum uicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, ingemiscebat aut terra uasta. (gis,
 Flāma aut fulmine icti cum impetu ferebatur illius re-
 Montis

260 Οὔριος ἐν βήσσησι κείδινυς παπαλοῖσιν,
 Γλυγυῖτος πολλὴ ἣ πειλῶρι καίετο γαῖα,
 Ατμὴ θιασιση, καὶ ἐτάκειτο κακίστορος ὡς
 Τέχνη ὑπ' αἰνῶν, ὑπὸ τ' οὐτρήτη χροάνοιο
 Θαλφθεῖς, ἡδὲ σίδηρος ὁπὸρ κρατρώτατος ἐστίν,
 Οὔριος ἐν βήσσησι, λαμαζόμενος πυρὶ λιλέω,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δίνῃ, ὑφ' ἡφαίστου παλάμῃσιν.
 Δις ἄρ' αὖ τήκετο γαῖα σίλα πυρὸς αἰδομένοιο.
 Ρίψι δέ μιν θυμῷ ἀνάχωρ ἐς τάρταρον σφραγῖς.

Εκ ἣ τυφώϊος ἐστ' ἀνέμων μόνος ὕψος ἀσύτρωτος.

270 Νόσφι νότῃ, βορέῃ τε, καὶ ἀργείῃσι ζεφύροιο.
 Οἱ γέ μιν ἐν θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μὲν ὄντας,
 Αἱ δ' ἄλλαι μαφ' αὖραι ἐπιπνέουσι θάλασσαν,
 Αἱ δὲ τοι πύπλῃσαι ἐς ἡόρσειδία πόντον,
 Πῦμα μέγα θνητοῖσι, λιανὴ θύσση ἀέλη.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄνοι, διασινδινᾶσιν τε νῦας,
 Νάυτας τε φθείρουσι, λιανὴ δ' ὅ γινεῖται ἀέλη
 Ἀνδράσιν, οἱ κείνοισι στυγαντῶσι κατὰ πόντον.
 Αἱ δ' αὖτε κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν,
 Ἔργ' ὅρατ' ἀφθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

280 Γεμπλάσαι λιόνες τε καὶ ἀργαλέα λολοσυρῆς.

Ἄνταρ ἐπαρὰ νόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεισαν,
 Τιτλύνουσι ἣ τιμάων κέρναντο βίῃφι,
 Δήρ' αὖ τότ' ὠτρυνον βασιλινέμεν, ἡδ' ἀνδάσιν,
 Γαῖης φραδομουῖναισιν, ὀλύμπιον σφύροπα βίῃ
 Ἀθανάτων, ὃ ἣ τοῖσιν ἐν διεδάσσατο τιμᾶς.
 Ζὺς ἣ θεῶν βασιλὺς πρῶτῳ ἄλοχον θέτο μήτιν,

πλάγῃ

Montis in concauitates opacas, asperas,
 Percussi, multa autem uasta ardebat terra,
 Præ uapore ingenti, & liquecebat stannum ueluti
 Arte ab iuuenum, & fabrefacto catino fusorio
 Calefactum: atq; ferrum quod solidissimum est,
 Montis in concauitatibus, uictum igne combustiuo,
 Liquefcit in terra diuina à Vulcani manibus.
 Sic sanè liquecebat terra iubare ignis ardentis.

Abiecit aut ipsam animo tristatus, in tartarum latum.

Ex Typhoeo aut est uentorum uis humidè flantiū:
 Excepto Notò, Boreaq; & celeri Zephyro.

Qui sanè ex dijs sunt natiuitate, hominib. magna utili-

Ast aliæ leues auræ inspirant mare, (lat.

Quæ utiq; incidentes in nigrum pontum,

Clades magna hominibus malo rapiuntur turbine:

Nunc hæ, nunc illæ flant, dissipantq; naues,

Nautasq; perdunt. mali autem non est remedium.

Viris, qui illis occurrunt in ponto.

Eædem rursum per terram immensam florib. ornata

Opera iucunda corrumpunt humo prognatorū hominū

Replentes puluereq; & molesto strepitu.

Sed postquam sanè laborem dijs beati perfecerunt,

Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt ui,

Iam tum impellebant regnare atq; imperare,

Ex terræ consilio, Olympium latè cernentem Iouem

Immortalib. hic uerò inter illos ritè distribuit munia.

Iupiter aut deorū rex primā uxore suā fecit Prudentiā,

- Πλάττα θιῶν εἰδήων, καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ ῥ' ἤμιλλε θιῶν γλαυκῶπιρ ἀβηύων
 Τίξιδ' αἰ, τό τ' ἵππατα δολοφρονέας ἐξαπαΐσας,
 890 Λιμυλίοισι λόγουςιν, ἐὼν ἐς κατ' ἔξο νηδυνῷ,
 Γαῖης φραδομοσύνησι, καὶ ἔραν' ἀφ' ὀφρύωντος.
 Τὼς γὰρ οἱ ἱφρασσάτῃ, ἵνα μὴ βασιλῆῖδα τιμὴν
 Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θιῶν αἰεὶ γυνεάων.
 Ἐκ γὰρ τῆς αἵμαρτο πόριφρονα τέκνα γυνίδαι.
 Πρώτῃ μὲν ἑρῆν γλαυκῶπιδα τεστογούσαν,
 Ἰσὺν ἔχουσαν πατρὶ μόρος, καὶ ἐπίφρονα βελύ.
 Ἀνταρ' ἵπαι' αἶρα παῖδα θιῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν,
 Ἡμιλλαν τίξιδαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' αἶρα μιν ζῶντες πρόθεν ἐὼν ἐγκάτθετο νηδυνῷ,
 900 Ὡς δὴ οἱ φράσασατο βιὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Δοῖτόφρον ἠγάγετο λιπαρὴν θέμιρ, ἢ τέκρον ὥρας,
 Εὐνομήν τε, Διήν τε, καὶ εἰρήνην τε καλῶν.
 Αἵ τ' ὄρ' γ' ὠραίησι καταθνητοῖσι βροτοῖσι,
 Μοίρας θ', ἧς πλέσθιν τιμὴν πόρι μετίετα ζῶντες,
 Κλωθὴ τε λάχεϊρ τε καὶ ἄτροποι, αἵ τε Διῶσαι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχον ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δέ οἱ συρνώμεν χαρίϊας τέκε καλλιπαρίης,
 Ωκυανὴ λύρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην, καὶ εὐφροσύνην, θαλίην τ' ὄρεκτανίην.
 910 Τῶν καὶ ἀπὸ βλιπαρῶν ὄρος εἰδέτο δόρυ κομονάων
 Λυσιμήλης, καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερπιδῶνται,
 Ἀνταρ' ὃ δῆμντρος πολυφόβος ἐς λήχος ἦλθον,
 Ἡ τίνε πόρτεφόνην λονκῶλρον, ἦρ αἰδωνοῦς

Plurimum ex dijs edoctam & mortalibus hominibus.
Sed cum iam esset deam cæsis oculis Mineruam
Paritura, ibi tum dolis animo decepto,
Blandis sermonibus, suam incondidit aluum,
Telluris consilijs, & cœli stellati.
Illa duo enim ei dixerunt, ne regium honorem
Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum:
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
Primâ quidē, uirginē cæsis oculis præditâ in Tritone
Par habentē patri robur, & prudēs consiliū. (Genitâ,
Ceterum deinde sanē filium deorū regem & uirorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed ipsum sanē Iupiter antē suo condidit uentre.
Sic ei consulebat dea bonumq; malumq;.
Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,
Eunomiamq; Dicensq; & Irenen florentem,
Quæq; opera matura faciunt apud mortales homines:
Parcasq; quib. maximū honorē dedit prudens Iupiter,
Clothoq; Lachesisq; & Atropon, quæ dant
Mortalibus hominibus habere bonumq; malumq;.
Tres uerò ei Enrynome Gratias pepit pulchras genas
Oceani filia, à multis optatâ formā habēs, (habentes,
Aglaiam, & Euphrosynem, Thaliāmq; amabilem,
Quarum & à palpebris amor destillat contuentium
Soluens mēbra, iucundū uerò sub supercilijs aspiciunt.
Porro hic Cereris multos pascentis ad lectum uenit,
Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
n 2 Rapuit,

Ἡρπασεν ἥς παρὰ μητρός· ἔδωκε ἣ μητιέτα βόες,
 Μνημοσύνης δ' ἐξαυτίς ὀρέσασατο λαλλικόμοιο,
 Ἐξ ἥς αἱ μῦσαι χρυσάμπυνες ἐξεγύνοντο,
 Ἐννέα, τῆσιρ ἄθρορ θαλία, καὶ τέρψις ὁιοδῆς.
 Λητώ δ' ἀπόλλωνα, καὶ ἄρτεμιρ ἰοχέαιραν,
 Ἰμβρόργητα γόνου περὶ πάντων ὑρανιώνων,

920 Γέναιτ' ἄρ', αἰγιόχοιο διὸς φιλότῃ μεγαῖσα.
 Λοιδοῖάτην δ' ἦρην θαλόρην ποιήσατ' ἄποιτιμ.
 Ἡ δ' ἦβην, ἄρνα, καὶ εἰλέβαν ἔτιπῃ,
 Μιχθεῖσ' σὺ φιλότῃ θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῇς γλαυκῶπιδα τρῖπορόμεαν,
 Δαηνίην, ἄρξονόδοιμον, ἀγέσρατον, ἀτρυτώνην,
 Πότνιαν, ἣ ἑλέαδοί τε ἄθρορ, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἡρ δ' ἤφαιστον ἑλυτὸρ σὺ φιλότῃ μεγαῖσα
 Γέινατο, καὶ ζαμύνουσι, καὶ ἥρισον ὧ παραποίη,
 Ἐκ πάντων τέχνησι λιπασμόνον ὑρανιώνων.

930 Ἐν δ' ἀμφιτέτης καὶ τριπύπῃ σὺνοισιγαίῃ,
 Τρίτῃ σὺρυβίῃς γόνετο, μέγας, ὃς τε θαλάσσης.
 Γυθμοῦ ἔχωρ, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνὰ ἥ
 Ναίῃ χρύσεια διῶ, Διανὸς θεός, αὐτὰρ ἄρ' ἦ
 Ριχοτόρῳ λυθίρεα φόβον καὶ δαίμον ἔτιπῃσιν
 Δαηνὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς ἑλονέουσι φάλαγγας,
 Ἐν πολέμῳ ἑρυσόρῃσι, σὺν ἄρ' ἦ πτολιπόρβῳ.
 Ἀρμονίῳ δ' ἦρ ἑσθλὸς ὑπέρβυμος θεὸς ἄποιτιμ.
 Ζηνὶ δ' ἄρ' ἄτλαντις μάη τέκε ἑνδομόν ἱρμῇ,
 Κήρυκ' ἀθανάτων, φόρον λόχος εἰσαναβάσας.

940 Καρμείν δ' ἄρ' οἱ σιμίλῃ τέκε φαίδιμον ἦδ' ὄν.
 Μιχθεῖσ'

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
 Mnemosynem uerò deinceps amauit pulchricomam,
 Ex qua Musæ aurea mitra reuinctæ nate sunt
 Nouem: quibus placent conuiuia, et oblectatio cantus.
 Latona aut Apollinem et Dianā sagittis gaudentem,
 Amabilem prolem supra omnes cœlites,
 Genuit sanè, Aegiochi Iouis amoris mixta.
 Postremam uerò Iunonem floridam fecit uxorem.
 Hæc autem Heben, Martem, et Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi et hominum.
 Ipse uerò ex capite cæsij oculis præditā Tritogeniam,
 Acrē, in agris tumultuātem, ducē exercitus, indomitā,
 Venerādā: cui clamoresq; placuerūt, bellaq; pugnæq;
 Iuno autem Vulcanum inclytum amoris indulgens,
 Genuit, et uires intendit, et cōtendit cum suo marito,
 Præ omnibus artibus ornatum cœlitibus.
 Ex Amphitrite autem et graui crepo Neptuno,
 Triton latè potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charā, et patrem regem
 Incolit auream domum, uehemens deus. sed Marti
 Clypeos diffecanti, Venus Timorem et Metū peperit,
 Graues, quiq; uirorum densas turbent phalanges,
 In bello horrido, unā cum Marte urbes deuastante.
 Et Harmoniā q̄ Cadmus magnanimus duxit uxorem.
 Ioui uerò Atlantis filia Maia peperit gloriosū Mercurum,
 Præconem deorum, sacrum lectum cōscendens. (rium;
 Cadmi filia uerò ei Semele peperit clarum filium,

- Μιχθῆσ' οὐ φιλότῃτι, Διδύνασσορ πολυγυβία,
 Αθαύατορ θνητέ, νυῦ δ' ἀμφοτέρωι θεοῖ εἰσιμ.
 Αλκμήνῃ δ' ἄρ' ἱτῆρῃ βίβῃ ἥρακληέην,
 Μιχθῆσ' οὐ φιλότῃτι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀγλαΐην δ' ἤφαισος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖας,
 Οπλοτάτην χάριτῳ θαλόρῃν ποιῶσατ' ἄνοιτιρ.
 Χρυσονόμης δ' ἄρα Διδύνασσοι ξανθὴν ἀριάδην,
 Κέρην μίνωος θαλόρῃν ποιῶσατ' ἄνοιτιρ.
 Τὴν δέ οἱ ἀθαύατορ καὶ ἀγέρῳ θῆκε κρονίῳρ.
 950 Ἡβὴν δ' ἀλκμήνης καλλισύφρῃ ἀλκιμος υἱός,
 Ἰς ἥρακληος, τελέσας γονόοντας αἰθέρας,
 Παῖδα Διὸς μεγάλῳ, καὶ ἤρῃ χρυσοπιδίῳ,
 Αἰδοίην θέτ' ἄνοιτιρ, οὐ γλῦμπῳ νιφόοντι.
 Ολβιος, ὅς μ' ἐγα ὄργῳ οὐ ἀθανάτοισιμ ἀνύσας,
 Ναίῃ ἀπῆμαντος, καὶ ἀγέρας ἤματ' αἵματα.
 Ἡελίῳ δ' ἀνέμαντι τέκε ἡλυτὴ Ἰωκεανίη
 Φόρβῳ, λίρην τε, καὶ αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαισιμβρότερ ἠελίοιο,
 Κέρην Ἰωκεανοῖο τελέοντος ποταμοῖο
 960 Γῆμιν, θεῶν βαλῆσιν, ἰδῆαν καλλιπαρήγορ.
 Ἡ δέ οἱ μήδαιαν εὐσφυρορ οὐ φιλότῃτι
 Γαίναθ' ὑποδμηθῆσα διὰ χρυσὴν ἀφροδίτην.
 Ὑμεῖς ῥ' νυῦ χαίρειτ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοι τ' ἤπαιοι τε, καὶ αἰλμυρὸς οὐδοδι πόντος.
 Νυῦ ῥ' θεῶν φῶλον αἰέσατε ἠδυνέσασαι
 Μῦσαι, Ὀλυμπιάδες λίβραι, Διὸς αἰγιόχοιο,
 Οὔσαι δὲ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιμ συνκθεῖσαι

Αθάνα-

Rem cum eo habens, Dionysum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc uerò ambo dii sunt.
 Alcmena uerò peperit uirum Herculanam,
 Mixta amore Ioui nubicogo.
 Aglaiam uerò Vulcanus ualde inclytus claudicans,
 Minimam natu è Gratijs floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crime cōspicius Bacchus flauam Ariadnem,
 Filiam Minois, in flore existentem fecit coniugem.
 Hanc uerò ei immortalē expertēq; senij fecit Saturnus.
 Hebem autem Alcmena pulchros talos habentis fortis
 Vis Herculis peractis luctuosis certaminibus (filius,
 Filiā Iouis magni, et Iunonis aureis calceamētis utētis,
 Pudicam duxit uxorem, in Olympo niuoso.
 Felix qui magno facinore inter deos confectio,
 Habitat illesus, et carens senio perpetuo.
 Soli autem rapido peperit inclyta Oceanis
 Perseis, Circemq; et Aeternam regem.
 Aetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluij (præditam.
 Duxit Deorum ex uoluntate, Idyiam pulchris genis
 Hec autē ei Medea pulchros talos habentē amorī in-
 Peperit, succumbens per auream Venerem. (dulgens
 Vos quidem nunc ualete coelestes domos tenentes,
 Insuleq; et continentis terræ, et salus intus pontus.
 Nunc autem dearum coetum cantate blandiloque,
 Musæ Olympiades, filie Iouis Aegiochi,
 Quæcumq; mortales apud uiros cubantes,

Λθαύαται, γέγοντο θεοῖς ἐπιέκειλα τέκνα,
Διμήτηρ μὲ πλεῖστον ἐγένεατο, δία βεῶν,

970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγῆς ὄρατῃ φιλότῃτι,
Ναῶ σὺν τευχόλῳ, λήρῃτες σὺν ψίονι δῆμῳ,
Ἐδλόν, ὅς εἰς ἐπὶ γλῶ, καὶ σὺρία νῆα θαλάσσης,
Πᾶσαν, τῷ ἧ τυχόντι, καὶ ἧ κ' εἰς χάρας ἰκνύται,
Τὸν δ' ἀφναὸν ἐβηκε, πολὺν τὲ οἱ ἄπασον ὄλβον.
Κάδμῳ δ' ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσὸς ἀφροδίτης,
Ἰνώ καὶ σιμέλῳ, καὶ ἀγαυίῳ καλλιπαρήμον,
Λύτακόλῳ θ' ἦν γῆμεν ἀριστῆος βαθυχαίτης,
Γέγονατο, καὶ πολὺν ὄλβον ἐν σφραγῇ σὺν βῆβι.
Κύρῳ δ' ὠκεανῷο χρυσάορι καρτόροδύνῳ

980 Μιχθέῃ σὺν φιλότῃτι πολυχρῆσιν ἀφροδίτης,
Καλλιρόῃ, τέκε παῖδα βροτῶν καλίστοισι ἀπάντων,
Γηρυονῆα. τὸν ἱστῶσι βίῃ ἡρακλεΐῃ,
Βοῶν σὺν ἐκ' εἰσιπόδῳ ἀμφιρρύτῳ ἀνρυβῆν.
Τιβωνῷ δ' ἦν τέκε μέμοννα χαλκοπορυγλῆν,
Λιβιόπῳ βασιλῆα, καὶ ἡμαθίῳ αὐκῆτα.
Αὐτὰρ τοι λευκῶ φυτῆσατο φαίδιμον ἦν.
Ἰφθιμῳ φαίθοντα, θεοῖς ἐπιέκειλον αὐδρα.
Τὸν γὰρ νέον τέρεν αὐθὸς ἔχοντ' ὄρικυδῆος ἥβης,
Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμεδίῃ ἀφροδίτη,

990 Ωρετ' ἀνκραψαμένη, καὶ μὴ γαθέοις σὺν νηῖσι
Νηοπύλῳ πύχιον ποιήσατο, δαίμονα διον.
Κύρῳ δ' αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος,
Λισονίδης, βελῆσι θεῶν ἀεγχευτάων,
Ἦγε παρ' αἰῶνι, τελέσας φονέοντας αἰέθλης,

Dea, pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima deorum,
 Iasio heroi mixta iucundo amore,
 Nouali in ter proscisso, Crete in pingui populo,
 Bonū: qui uadit super terram et lata dorsa maris (rit,
 Omnē. Ei uerò q̄ adipiscitur, et cuius ad manus uene-
 illum locupletem fecit, multaq̄ ei præbuit felicitatem.
 Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,
 Ino et Semelem, et Agauen pulchras genas habentem,
 Autonoeq̄, q̄ duxit Aristæus densa casarie præditus,
 Genuit, et Polydorū mœnijs pulchrè cinctis in Thebis.
 Filia uerò Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore abundantis auro Veneris,
 Callirboe peperit filiū mortaliū pulcherrimū omniū,
 Geryonem, quem interfecit uis Herculana,
 Bones propter flexipedes circumflua in Eurythæa.
 Tithono uerò Aurora peperit Memnona ærea galea
 Acthiopum regem: et Emaionē regem. (munitum,
 Ceterum Cephalo plantauit inclytum filium,
 Fortem Phaetontem, dijs similem uirum.
 Qui sanē iuuenē tenerū florē habentē gloriose puber
 Filium iuuenilia sapientem renidens Venus, (tatis,
 Incitauit instituens, et ipsum in templis
 Aeditum nocturnum fecit, demonem diuinum.
 Filiam uerò Acetæ à Ioue nutriti regis
 Asconides, uoluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Acetæ, peractis plenis suspirijs certaminib.

Τὺς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς, ὑποβλήνως,
 ὕβρις τε πελὶς, καὶ ἀτάσθαλος ὀβριμοβργός.

Τὺς τελείας ἐς ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογῶσας,
 Ωκέϊς ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλινύκπιδα λέρην,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλόρην ποικίσατ' ἀνοιτήρ.

1000 Καὶ ῥ' ἦγε ἀμυνθεὶς ὑπ' ἰύστοι ποιμονί λαῶν,
 Μάδαιον τέκε παῖδα, τὸν ὕρασιμ' ἐτρεφε χείρων
 Φιλυρίδης, μογάλῃ δ' Διὸς νόος ἐξετιλάτο.

Αὐτὰρ νηρηίδες ἑῶραι ἀλίοιο γέροντος,
 Ἥτοι ῥ' φῶπον ψαμάθην τέκε δία θιάων,
 Αἰανὲς δ' ἐφιλότητι, διὰ χρυσίῳ ἀφροδίτῃ.

Παλῆ δ' ἀμυνθεῖσα θεὰ θέτις ἀργυρόπιφα,
 Γένεατ' ἀχιλλῆα ρηξέλυορα, θυμολόντα.
 Αἰνείαν δ' ἀρ' ἐτινίχεν ἐὺτίφανος λυθέρσα,
 Αἰχίσῃ ἤρωϊ μιγαῖσ' ὄρατῇ φιλότῃ,

1010 Ἰδὼς δ' ἰορυφῆσι πολυπῆλυνχε, ὑλίσσας.

Κίρκην δ' ἡελίῳ θυγάτηρ ὑπεριονίδας,
 Γένεατ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος δ' ἐφιλότητι,
 Αἰχίον, ἡδὲ λατίνον, ἀμύμονά τε, ἑρᾷδ' ὀρόν τε.

Οἱ δ' ἦ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νήσωρ ἰδράων,
 Ῥᾶσιρ τυρολόμοισιρ ἀγᾶκλυτοῖσιρ ἀνασσορ.
 Νηυσίθεορ δ' Ὀδυσῆϊ ἑκαλυψὼ δία θιάων
 Γένεατο, νηυσίνόορ τε, μιγαῖσ' ὄρατῇ φιλότῃ.
 Αὐταὶ ῥ' θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιρ σὺννεθέσσαι,
 Αθανάται γάναντο θεοῖς ἐπικέκισλα τίκνα.

1020 Νυῦ δ' ἡ γυναικῶρ φῦλον αἰάσσει, ἡδὲ νῆπαι
 Μῆσαι ὀλυμπιάδες, ἑῶραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Que multa imperabat magnus rex, superbus,
 Violentus Pelias, et iniquus fortium facinorum patrator.
 Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeffus,
 Veloci in naue uebens pulchris oculis præditiâ puellâ,
 Aesonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
 Et sanè hæc domita ab Iasone pastore populorum,
 Medeu peperit filium, què in motibus educabat Chiron
 Philyrides: magni uero Iouis uoluntas perficiebatur.
 Ceterum Nereides filie marimi senis,
 Et sanè quidè Phocum Psamathe peperit, præstantissima
 Acaci in amore, per auream Venerem. (dearum,
 A' Pelco aut subacta dea Thetis candidos pedes habens,
 Genuit Achille prorupete p uiros, Leonis animu habens
 Aeneâ porro peperit pulchre coronata Cytherea, (tè.
 Anchise heroi mixta iucundo amore,
 Ide in uerticibus, habentis multos anfractus, syluofe.
 Circe uero Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlysis erumnosi in amore,
 Agrium, atq; Latinum, Amymonemq; Craterumq;
 Qui sanè ualde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis ualde in chytis imperabant.
 Naufithou uero Vlysi Calypso excellentissima dearum
 Genuit, Naufinoumq; mixta grato amore.
 He quidem mortales apud uiros cubantes
 Deæ, pepererunt dijs pares filios.
 Nunc uero facminarum agmen cantate suauiloque
 Muse Olympiades, filie Iouis à capra nutriti.

F I N I S.

TABVLAE INVENTIONIS ET DISPOSITIONIS.

Prooemium, quo preparat auditorem & proponit.

Tractationem.
Est autē adhortatio ad actionem uirtutis, quam facit duplicem;

Mythologiam, explicatā primo libro: ubi hortatur ad

Accommodatā ad certa tempora. Hanc explicat libro

Iustitiā: idē exornat

Miseriam contentionum.

Fabula de Prometheo & Pandora.

Chronologia mundi.

Fabula de accipitre & luscinia.

Apostrophis tribus, prima ad fratrem, secunda ad iudices, tertia ad fratrem rursus.

Laborem: idē ampliat per

Μετὰ τὴν.

Confirmationem.

Cōfutationem.

Alia officia, partim θεωρητικά, partim ἀγανακτικὰ spectantia.

Secundo, quo informat patrem a milia ut

Χρηματιστὴν. Tradit autem duplicem modum acquisitionis:

Maritum, cui certo tempore uxorem destinat, eiq; praescribit faciendā fugiendāque.

Tertio, quo facit discrimē dierum: alios uocans utiles obseruatu, alios medios.

Agriculturam.

Navigationem.

In Proo-

Opus τὸν ὅλον ἔστι διαιρεῖν

1. *Benivolentiam, idq; à rebus ipsis seu officio. Musarum hoc est munus (quarum nomine ipsum poetam intelligimus) ut praecipiant & celebrèt digna celebratione & praeceptione.*

2. *Docilitatē. Quia dicit se dicturum de felicitate & infelicitate hominum: id quod utrūq; à Deo oritur, quo autore quidam sunt*

Felices, παροι καὶ παροι;
scilicet, qui faciūt officia suae uocationis.

Infelices, ἀπαροι;
scilicet, superbiētes uel propter

Opulentiam.

Successū rerum suarum.

Dotes ingenij.

1. *Attentionem. Nam innuit se dicturum de argumento admodum serio, graui & explicatu difficili: cuius explicatio non sit qualiscūq; ingenij, sed eius quod diuinitus regatur.*

2. *Docilitatem & attentionem, dum ait, σεβόμενα scripturū ad Περσάν. Perses enim cum Hesiodo fratre de diuisione patrimonij certans, eidem multa eripuerat adiudicatione iudicum muneribus à se corruptorum. Adhortatur itaq; in hoc scripto & fratrem, & iudices: hos ad iustitiae administrationem, illum ad acquisitionem uictus per laborem.*

Praeceptum

Vna Musarum, qua capiat

Altera Iouis, qua capiat

In Prooemio praeparat auditorē, & proponit: idq; exornat inuocatione

Præ-
ptum de
iustitiæ
adæ,
quod est
primum
in pri-
mo li-
bro, ex-
ornatio

Magis
con-
tentionum,
id est,
ratio-
num ac-
quirēdi
uictum.
Est e-
nim du-
plex

Vituperā
da, quæ
fit ui &
fraudei
estq; inui-
diæ pro-
pria &
iniustitia.
Hanc

Vituperat à duobus:

Diffuadet à

Laudāda, quæ
consistit in la-
bore, & amu-
latio appella-
tur. In huius
ieiunij expli-
cat duo:

Ortum. Est orta ex nocte. Per
hanc significat occultam imi-
tationem. Vide *moderatores*.
Præterea à loue mentibus ho-
minum insita est.

Effectus per m-
exuon. Facit ut
fiat industrius is
qui erat igna-
uus: ut

Agricola.
Vicinus.
Figulus.
Faber.
Mendicm.
Cantor.

Effectu. Quia gignit discor-
diam, ex qua mala omnia.

Ortu. Quia dicit esse pæ-
nam Dei, quam luunt ho-
mines propter defectionem
à Deo. Hæc enim est uera
causa peccati, id est, cæcita-
tis mentium humanarum.

Difficili. Res tuæ non ferūt,
ut te conuertas ad fori ociū.
Es enim pauper, cui non li-
cet diu litigare.

Inutili. Nō amplius tibi con-
cedetur, ut iniuste mecum
agas, ueluti fecisti antea.

Duplici fabula, cui interponitur Chronologia mūdi: & trio-
bis apostrophis.

Secundum

Ξηλασμός. Vituperat iudices, qui excacati muneribus iniuste iudicauerant: idq; exornat μίσθαρν, quia ignorent utilitatem

1. Iustitiæ, quæ longè est potior quàm iniustitiæ idq; dicit Ξηλασμός.

2. Frugalitatis, quæ splendori & luxui est præferenda: idq; itidem dicit Ξηλασμός.

Secundū ornamen-
tū præcepti
de cula
in iustitiæ di-
vidi-
tur in

Αἰτιασμός. Dicit enim quæ sit causa, cur ignoretur utilitas uictus & rectè parti & frugalitatis: nimirum uoluntas Dei, puniētis genus humanum hac cecitate propter peccatum deflectionis à Deo. Badè est causa aliarum miseriæ in genere humano. Hoc ipsum declarat fabula de duobus fratribus & Pandora, quæ alludit ad lapsum primorū parentum in sacris literis traditum. Porro in fabula dicit

Primum, Promethea ignem furatum esse cœlitus.

Mercurio, mendacijs, impudentia, fraudibus.

Secundò,
Pandora
ræ iussu
Iouis irati
factâ,
& orna-
tam à

Venere, uenustate, desiderio, curis.

Pallade, artificio texendi telam.

Vulcano, facis uirginea.

Gratijs & Suada, monilibus aureis.

Horis, corolla e uernis floribus.

Tertiò, missam cum pixide Pandoram ad Epimetheum, & acceptam ab eodem.

Quartò, post acceptam Pandoram & apertam pixidem secuta esse omnia mala, spem uero remansisse.

Tertium

Benevolentia à persona
Persæ. Si, inquit, placet.

ἡ ἀποφύγιον,
id est, particu-
latis in-
tegram, non
tamen pro-
lixam nar-
rationem
instituiam.

Docili-
tatis, dū
ait:

ὦ, bene, dili-
genter, ac-
curate.

ἡ ἀγαμία
vos, erudite,
prudenter.

Attentionis, dum ait: ὦ
ἀγαμία, &c.

Actiologiam, &c. Vide signum A.

Tertium
ornamen-
tum diui-
ditur in

Actiologiā.
causa est, uaria conditio
etatiū munda-
di. Facit au-
tem diuisionem illarū
secundum
precia metallorum,
excepta quarta, in

Aureā, quam
facit antiquis-
simam sub Sa-
turno. In hac
erat felix ho-
minum

Argenteam.
Huius homi-
nibus tribuit

Aeneā. Huic
tribuit

Heroicam.
Hanc descri-
bit à

Ferreā. Huic tribuit uitam & mortē au-
rea etati contraria, & mores legibus natu-
ra repugnantes. idē exponit per ἀναισθη-
τον.

Vita, quia
ἀπαθείς:

Mors, quia fuit ἀπιαστος:
Moriebantur ut obdormi-
scentes.

Translatio post mortem
in numerum deorum.

Stoliditatē & iniustitiā.
Imbecillitatē & uitae bre-
uitatem.

ἀποδιδόναι in deos subterp-
raneos.

Animum martium, à pace
& agricultura alienum.

Corpus & robustum, &
deforme.

Mortē uiolentā ex bellis.

Bellis quae gesserunt, The-
bano & Troiano.

Præmij post mortē. Trās-
lati sunt in fortunatas in-
sulas.

Nō uexaban-
tur curis.
Erant sine
laboribus.
Non consene-
scebant.

Quartum

Μεταβασις. Transi enim ad alium sermonem : idq;
exornat ἀποστροφῇ ad iudices, cum captatione bene-
uolentiæ à persona iudicium.

Quantum ornamentum diuiditur in

Fabulā
de acci-
pitre &
lusciniā.
Huius
partes
sunt

Προσποποιία accipitris, cui attribuit ser-
monem cōuenientem & actiones, dum
ait, ab eo lusciniā unguibus apprehen-
sam & sursum abreptam.

ἰδιωσία lusciniæ lugentis sortem suam,
& liberationem petentis.

Σχημασμός, dum nquit: Ἀμυσία, τί λί-
ανας; Stulta & importuna, quid uoci-
feraris?

Παλασσία, exprimens tyrānicum & ma-
lenolum affectum accipitris. Quantum-
uis, inquit, iusta sis aut ingeniosa, necnō
æqua postules, tamen penes me est ius de
te statuendi quidquid uelim.

Γρώμ, quæ de-
bortatur à con-
tentione cum su-
periori, ab inu-
tili

Priuatiuo. Quia ino-
ferior contendens uī
etoria non potietur.

Positiuo. Quia contra
meliā inde auferet.

Προσπογραφία accipitris, cōtinens αἰο-
τιολογίαν orationis.

Sequuntur

Dehortatur ab iniustitia,
idq; confirmat ab inutili.
Quia nocet

Priuatim: Tam miser quā
fortunatus experitur tandem
se opprimi.

Publicè: idq; exornat per gra
dationem.

Sequun
tur tres
apostro
phe,
quarum
prima
ad fra
trem di
rigitur:
quem

Adhor-
tatur ad
iustitiā:
idq; ex-
ornat
antithe-
si

Iustitia,
quam
laudat
ab utili
per mi-
norē.

Quia ex
ea oriun
tur

Forma Reipub. bene constituta: id
quod declarari potest per omnes spe
cies iustitiæ.

Pax, ex qua recta institutio iunen-
tutis.

Defectio
dei, ne ci
ues infe-
stentur

Bello ab extraneis: quia
neq; hos, nec deum offen
dunt.

Caritate annonæ: quia
& ipsi sunt providi, &
deum habent propitiū.

Bona conscientia, unde in festiuita-
tibus uiuunt hilariter.

Annonæ ubertas, quam exornat per
maiorē.

Fecunditas liberorum similium pæ-
rentibus.

Abundantia fructuum & bonorum
omnium, ut non necesse sit trans ma-
ria nauigare.

Iniustitiæ, quā
uituperat:
quia eā sequi-
tur pœna dei

Immediatē, ut fames, pestis, ste-
rilitas, seu familiarū interitus.

Mediatē, ut bellum, cuius nocu-
menta exponit per maiorē.

Reliquæ duæ apostrophæ

Secūda
ad iudi-
cas, id
est, gu-
bernato
res, quos
horta-
tur ad
iustitiæ
curā syl-
logis-
mis

Tertia ad
fratrē rur-
sus. Hunc
adhorta-
tur ad iu-
stitiā ab

Categoricis à genere:

1. Omne malum
quod Deus uidet,
est fugiendum. Om-
nem iustitiæ uio-
lationem deus ui-
det. Ergo est fu-
gienda. Cōfirmatio
minoris duplex:

2. Mala consilia, quæ deus uidet, in caput auto-
ris recidunt. Sed deus uidet uestra consilia in
hac ciuitate. Ergo in capita uestra recident, si
mala fuerint, id est, iniuste iudicaueritis.

Hypothetico: Si iniusti non punirentur diuinitus, hoc
esset futurum contra iustitiam Dei: & effecturum ut
neq; ego, neq; meus filius, aut ullus alius, pius & iustus
porro uellet esse talis. Sed immutabilis est iustitia dei.
Ergo iniusti puniuntur diuinitus. Omissa est autem ta-
lis argumentatio: Omne quod punitur, est fugiendum.
Iniustitia punitur, &c.

Honesto: Tu es homo, non bestia. Deus autem homi-
nem condidit ad cultum iustitiæ. Animalia reliqua
grassantur inter se, ut pisces, feræ, uolucres.

Vili, idq;
exornat
auidia
effectui

Iustitiæ & fidei, quā sequitur affluen-
tia omnium bonorū etiam ad posteros.
Iniustitiæ et periurij, quæ sequitur uin-
dicta dei punientis & mox futuris ma-
lis, & tandem duraturis per omnem
posteritatem.

Quia habet multas my-
riades angelorū, qui ob-
uersantur in genere hu-
mano, & obseruant ho-
minum facta.

Quia ipsa iustitia obam-
bulat, obseruans hominū
opera, eaq; perferens ad
Iouem, ut postea de ijs sta-
tuat suo arbitrio.

Secundum

Beneuolum, à persona ipsius & officio suo. Tu, ait, non intelligis ea quæ sunt tibi faciendæ: ideo ego ut frater tuum tibi debeo & cupio præcipere utilia.

Mirāba-
tur, in
qua
præpa-
rat fra-
trem, fa-
ciēs eum

Secundum
præceptū
est de la-
borando.
Diuiditur
autem in

Attentum:

Quia innuit de
re graui & ne-
cessaria se esse
dicturum: id
quod exornat
topothesia

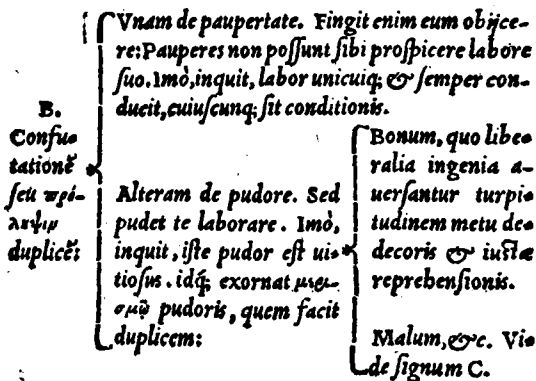
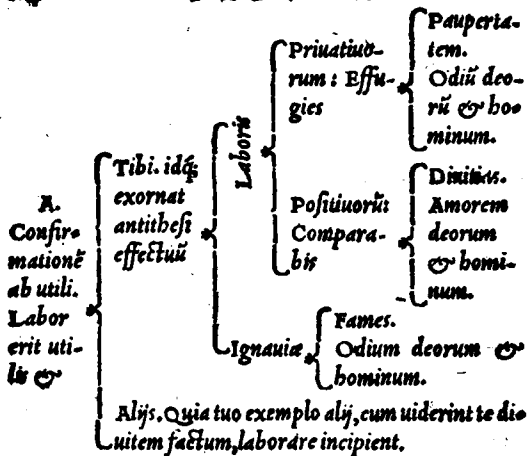
Virtutis. Hæc
ait tali loco ef-
se positam, ut
inter eam &
ipsum sit su-
dor collocatus
& uia diffici-
lis, &c.
Vitiorū, quæ
ait loco ipsi
proximo esse
posita, & uia
ad illa facilis.

Quia rogat ut se attentè audiat,
præmissa ratione tali: Qui ipse
non intelligit, debet aliorum con-
silijs uti.

Tu autem non intelligis quid sit
tibi faciendum. Ergo, &c. Maior
rem explicat per maiorem homi-
num.

Confirmationem, &c. Vide signum A.

Confutationem, &c. Vide signum B.

Iusta & honesta, cum opes acquiruntur licitis rationibus. Hanc probat, & pudori malo opponit.

C.

Medum, qui est laboris & industria. Haec opponit auaritia. Sed & haec alicui est

Iniusta et callida, cum res acquiruntur iniuste dominis. Hanc

Amplificat ad hoc, in quo sunt

Magis in iniuria. Nam quaedam sunt vi, quaedam fraudibus et mendacijs.

Avaritia iniustae acquisitionis, quae fit vel ex auaritia, vel impudentia.

Congeries hominum iniuria affectorum, ut sunt supplices, hospites, frater, pupilli, parentes senio confecti.

Vituperat, & debortatur ab ea ab inutili: Quia iram dei concitat & vindictam. Male parta male dilabuntur. Honestae autem parta durant apud heredes.

Tertio
adbor
tatur
ad offi
cia in
omni-
bus ui-
tae par
tibus.
Horū
alia
spe-
ctant

ἀγαπῶν, quae complectitur

θεοῦ βασιλεως,
id est, Dei
cultū. Hoc
autem

Amplificat

Confirmat ab uo-
tuli: Habebis

Dialysi: Deus est colendus ἀγνῶς, quod ad
animum: καθ' αἴαν, quod ad corpus.

Μίγμα μὲν: Colatur
enim deus aut

Crematione femo-
rum.

Libationibus.

Suffitibus.

Dialysi altera: Cum mane, tum uesper.

Deum propitium.

Prosperum successum cona-
tuum & laborum.

Conuiujs, &c. Vide signum D.

Restituendo commodato eadem
aut etiam maiore mensura.

Iustitiae cultu, non captando iniu-
stum lucrum.

Amore mutuo, et familiaris uitae
consuetudine.

Liberalitate exercenda erga li-
berales. idq; exornat per anti-
thesin, deinde per αἰτιολογίας ab
exemplo hominum.

Accipiendo ab alijs uolentibus et
non inuitis, id est, contra ipsorum
uoluntatem.

φιλοπονίας, &c. Vide signum A.

Fidem, &c. Vide signum B.

Sedulitatem, &c. Vide signum C.

In genere, quicunq; sciunt et solent amare. Ad-
dit postea αὐτῶν: Inimicos esse omittendos.

D.

Conuiuijs.
Hic rursus
facit dialy
sin bomi-
num: Qui
enim inui-
tatur, aut
sunt

In specie ui
cini. Hos im
primis mo
net concilia
re: idq; am
plificat a
πολυγ du
plici:

Vna per collationē vicinorum
& propinquorum.

Altera simpliciter:
Quia vicini possunt
et prodesse et ob-
esse plurimum. idq;
exornat dialysi rur-
sus : Ob sunt enim
aut profunt tum ad

**Famans
defen-
dēdam.**

Alia in
commo
da pro-
bibens
da. idē
dicit
wāpī
anōs.

A

Monet. n. ut
exiguū ad-
dat exigua,
idē

**Confirmat ab
utili, per conge-
riem:**

Amplificat πρὸς τὴν ἀρχὴν.
Dixerit enim frater:
Nolo onerare meam
domum copiosa supel-
lectile. Huic respondet

Efficiet magnū cumulum.

*Buitabis famem, quam ipse
passus est vocat.*

Antithesi: Bonum est
habere domi: mole-
stum, res esse extra
domum.

Actiologia: lucūdum est, de præsenti-
bus accipere: molestum, nō
habere res in promo-
ptu.

Merccenario quouis, cui uult
primū destinari certam
mercedem antequam labo-
ret, eandemq; postea solui sic
deliter.

In conuen-
tionibus, si-
ne agatur
cum

B.
Fidem non
facile habē-
dam tum

Fratre, cum quo etiam caute
& fide interposita, sed ea io-
cularia iubet agendum esse
idq; confirmat ab utili per
cōtrarium: Multa sunt exem-
pla, cum & credulitas &
diffidentia obfuerunt plurio-
rum.

Muliebribus blanditijs: idq; confirmat ab
incommodo per similitudinem exornato.

C.
Sedulitatem,
quæ complē-
bitur

Curam conseruationis familiæ per filios,
uel unum, uel duos, uel plures: idq; exor-
nat ætiologijs.

Assiduitatem laborum ad acquisitionem
diuitiarum necessariam.

In secundo

In secundo libro primum explicat primum modum acquisitionis, qui fit per agriculturam. Hæc pars dividitur in præceptum de

Nesse & aratione. Hic

Primum hortatur, ut

Metat in Iunio.

Aret in Octobri aut Nouembri.

Deinde confirmat ab

Vili, idque exornat congerie effectuum contrarium,

Tempestivæ executionis laborum. Maturus & felix proventus singulorum.

Negligentiæ: Malus proventus, ex quo sequitur per gradationem, egestas, medicinas, contentius, et alienum.

Honesto. Nam Deus bos labores præscripsit homini, eosque vult tempestivæ fieri.

Receptaculum, scilicet domus. Per hæc intelligitur & locus in societate civili, & genus vitæ.

Bovem idoneum ad arandum. Per hunc & artem intelligimus.

Ancillam idoneam, quæ non habeat virum. Intelligimus & servum.

Inanimata, ut sunt cetera omnia, quæ vult apte esse disposita.

Deinde confirmat ab utili privativos. Non opus erit te petere commodato. Petitionem sequitur negatio, privatio, procrastinatio, egestas.

Specie, &c. Vide signum L.

Operibus expediendis singulis suo tempore per totum annum. Docet itaque primum, &c. Vide signum M.

Adminiculis necessariis ad rem familiarem comparandis. Hic in

Genere

Primum hortatur, ut sibi comparet

Instrumentum

Animata, ut

L. In specie instrumenta explicati: quorum alia sunt

Inanimata,
ut sunt
lignea.
Hic explicat

Præcipua genera & longitudinem eorundem. Sunt autem nouem:

Quando coaptari debeant, nempe in autumno, quo probat sectionem lignorum propter siccitatem.

Mortarium trium pedum.
Pistillum trium cubitorum.
Axis pedū septem & malleus.
Apsis trium palmorum.
Dentale, quod sit ilignum.

Aratra duo, { Arcton, quod sit solidum, & habeat dentale adnatum.

{ Panton, compactū, & ex omni parte perfectum.

Temo ex lauro aut ulmo.

Buris ex quercu.

Animata, ut

Boues duos. Hic

Primum laudat, quod ad

Actatem, eos qui sint annorum nouem, uel qui habent modum ætatis.

Sexum, eos qui sunt masculi, non castrati.

Deinde confirmat ab utili

Positiuo. Quia tales sunt ualidi atque idonei ad laborandum.

Priuatiuo. Quia non amplius la sciuiendo frangant aratrum.

Actatē, eū qui sit 40 annorū.

Robur, cui ob uires opus sit pascere, cuius quadrantes ostionis bouis consent.

Primum laudat, quod ad

Deinde confirmat ab utili per antithesin senioris & iunioris: Ille attētus est ad opus: hic non item.

Serius. Hic

M.
Docet
primum
quid sit
facien-
dum au-
tumno.
Hic ara-
tionem
aliam
facit.

Tempestiuam, quæ sit autumno. Itaq;

Primum
præcipit
quid sit
faciendū

Ante arationē. Haben-
da instrumēta in prom-
ptu: idq; exornat $\pi\phi\sigma\alpha$
 $\lambda\upsilon\phi\alpha$,

Vna de cōmo-
datione.
Alicui de præ-
paratione cur-
ræ.

In ipsa aratione.

1. Surgat cum
famulis mane,
& aret terrā
qualemcunq;
optimam au-
tem esse

Quæ uere est le-
uiter arata, &
insq; aratio eo
state renouata.
Cui concessum
est interualum,
nec singulis an-
nis exulta.

2. Inuocet Iouem & Cererem.

3. Ligone cōminuantur glebæ, et
semē cooperiatur post arationem.

Deinde confir-
mat ab utili, in

Genere per antithesin ordinata et
inordinata executionis laborum.
Specie per congeriem cōmodorum
deo bene fauente sperandorum,

Intem-
pestiuā,
quam fa-
cit dupli-
cem:

Brumalem,
quā dissua-
det: idq; cō-
firmat

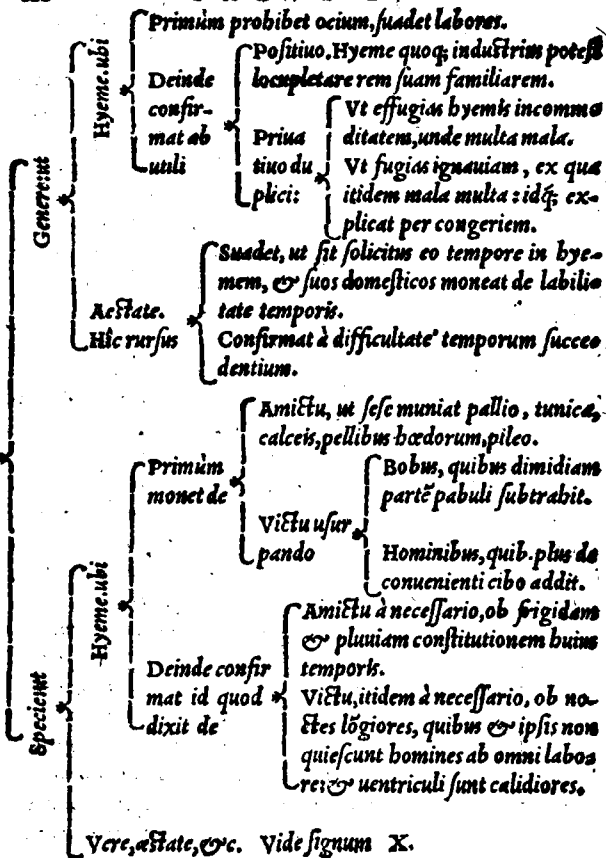
Ab inuiti, enumeratione incom-
modorum per cōgeriem: ut sunt;
infelix prouentus, mœror animi,
labor corporis, $\epsilon\mu\chi\alpha\upsilon\sigma\mu\alpha\tau\iota\alpha$.
Cōsutatione obiectionis de enētu
interdum felice seræ arationis.

Vernam, quam non improbat, si prævideat futu-
ram aeris constitutionem: ut scilicet uere pluuia
sit duratura per triduum, & ita lenis, ut non hu-
mesfaciat solum supra bouis ungulam, neq; infra
eam consistat, quod raro euenit.

Secundo

T A B V L A E

Secundo docet quid sit faciendum alijs temporibus, in

Verè, quo primùm incunio ante reditum birundinum iubet ni-
tes amputare.

Prima.
Hic

Primum monet ut metat: idq; exornat con-
geris eorum quæ messëm antecedunt, ut
sunt falces acnere, seruos excitare, fugere
quietem & umbram, somnum.

Deinde con-
firmat ab

Vtuli. Ne egeat hyeme &
reliquis anni partibus.

Facili, quantum ad auro-
ram. Quia aurora promo-
uet opus.

Media à sol-
stitio circa Au-
gustum. Hic
adhortatur
ad

Dietam certam obseruandam, & ut
genio indulgeat.

Tritura-
tionē per
seruos, &
prescribit

Locum illius in perfla-
tili area & exaquata.

Sepositionem tritura-
torū in sua repositoria
cum mensura.

Extre-
ma. Hic
præci-
pit de

Condu-
cendis

Mercenario, qui non habeat do-
mum aut familiam,
Ancilla, quæ nullos habeat libe-
ros.

Alendo cane idoneo: idq; confirmat ab utio-
li. Vt fur probibeatur.

Importando fœno, alijsq; id genus pro bo-
bus & mulis contra difficultates hyemis.

Danda quiete seruis & iumentis.

Autumno tum primo, quo iubet fieri uindemiam: tum secun-
do, quo, ut ante dictum, præcipit arationem.

Secundus

Secūdus
modus
acquisi-
tionis est
negocia-
tio trans
mare.
Hanc fa-
cit du-
plicem:

Usitatam, eamq; tum.

Inusitatā,
quæ fit au-
tūno. Hic

Primum eum debortatur, ne tum nauiget, sed
potius nauem retrahat in continentem, aliaq;
huius instrumenta seponat.

Deinde confirmat ab inutili. Quia tū sunt ueha-
mentes & uolenti flatus ueriorū uentorum.

Laudat, monetq; onus naui im-
ponendum conueniens & ue-
nale.

Genere.
Nā eam

Confirmat ab honesto. Pater
enim suus quoq; ea est usus.

Tutam
(si deus
uolue-
rit.) de-
qua di-
cit in

Specie.
Hic
præce-
pta ex-
plica-
tur;

Primum
beneco-
lentiam
captat à
persona

Fratris. Quia uis
aut cogeris uti na-
uigatione.

Sua. Quia dicit se
ex afflatu Musarū
dicturum.

Deinde bortatur ut nauiget
post solstitium, idq; confirmat
ab utili.

Tertiò debortatur à mora usq;
ad uindemiam, idq; ab inutili.

Pericu-
losam,
qua fit
uere.
Hic

Primum eam
improbat,
idq; à

Difficili. Vix attinges
portum.

Inutili. Peribis.

Iniucundo. Horrendum
est perire.

Deinde monet,
ne omnia neq;
nimis multa im-
ponat; idq; ab

Iniucundo. Horrèdum
est in mari periclitari.
idq; exornat à pari.

Inutili per contrarium
in genere. Modus opti-
mus.

Alter

Sui, ut sit annorum circiter 30, ita ut neq; iunior multum, neque senior sit: idq; confirmat à genere. Quia est tempestiuum.

Alter locus libri secundi est de cōiugio: ubi monet patrē familiās, ut ducat uxore, & habeat rationē tum

Vxorē ducenda. Hic

Primum monet commo-
dam esse eligendam, quae
sit

In genere, annorum circiter 15. uel ad minimū uirgo: idq; confirmat à tractabilitate.

In specie, desumpta ex uicinia, cuius non tam aetas & uirginitas, quam mores non possunt non esse bene perspecti.

Deinde confirmat ab utili

Negato. Ut effugias exortationes uicinorum. Potest hic locus à turpi etiā appellari. Nam turpe est inimicis praeberē occasionem nobis insultandi.

Posito: idq; exornat anti-
thesi uxoris

Bonae, quae nihil est melius et exoptatius.

Male, quae maritum facit molestum, extenuatum, senem.

P

Tertiū

Deum. Huic monet præstandam esse reuerentiam, obseruantiam, timorem.

Affirmatum, quod ad

Tertiò infor-
mat patrẽ-
fami-
liãs ut
ciuem,
cui
præ-
scribit
officiũ
tum

Homines,
cũ quibus
præcipit
amicam
conuersa-
tionẽ. Fa-
cit autem
gradus ho-
minũ, &
ait cũ alijs
cõtraben-
dam ami-
citiam

Arctissimam,
qualis ut plu-
rimum est cũ
unico, eoq;
uel

Non ar-
ctissi-
mã, ut
quosdã
colat
ratione

Fratre, cui nullum ami-
corum uult anteponi.
Alio quouis beneuolẽtia
fraterna cum cõplecten-
te. Hunc uetat mutari
culpa uel nostra uel il-
lius, si resipiscat.

Hospitiũ. Hospites sint neq; mul-
ti, neq; nulli.

Sodalitatis. Hic monet bonos
esse eligendos, non contumelio-
se aspernandos, quãuis paupe-
res: Quia paupertas est à Deo
immissa. Et, Quia lingua bo-
næ hoc est officium, ut alios in-
uet, non ledat. idq; exornat et
tibi si malæ linguæ.

Conuiuij communis, quod suas
det ab utili: Quia conciliat ani-
mos hominum. Et, Sumptu con-
stat minimo.

Negatum. Hic longa serie prohibet irreuerentiã circa cultum
Dei, obscenitatem in meiando, incontinentiam, irreuerentiã
in transitu fluminum, illiberalitatem in conuiujs, negligentiã
in edificando, inhonestatem circa ollas, mollitiem in educa-
tione puerorum, inuerecundiam in balneo, impietatem in car-
penda religione, irreuerentiam in meiando circa exitus et o-
stia fluminum, deniq; omne dedecus, unde mala fama.

Tertius

Tertius liber facit diuisionem dierum, qui sunt tum

Viles obseruati, scilicet pulvis tum

impur, siue adfatus

Morsu, siue cum dicitur

obivov
7° si
ue cum
anada

ἡρώα. Ferie.

τιτάατν. Ferie. Caue à curis. Duc uxorem. Cadus retinendus.

ῥιμῆτν. Infausta.

ἰντν. Puella ne generetur, sed m. u. Castrensis boedi & agni. Fiat septum. Nuga.

ἰδῶμν. Sacra dies.

ἰδῶμν. Fac opus caprum, boues castrato.

ἰνῶτν. Fac opus. Innoxia dies. Bona plantatio & generatio sobolis.

ἰνῶτν. Masculum gignito.

ἡρώα. Fac messem.

δουτῖα. Tonde oues. Ordire telam. Mulos castra.

ῥῖτν. Ne seminato. Infere arbores.

τιτάατν. Fœmellæ generatio. Cicuratio ouium, bouum, canum, & mudorum. Nauium fabricatio. Dies auspiciatissima.

ῥιμῆτν. Infausta.

ἰντν. Ne planta. Mas, non fœmella generetur. Caua nuptias.

ἰδῶμν. Verte & uentila fruges. Seca materiem.

ἰνῶτν. Post meridiem melior.

ἰνῶτν. Generatio ingeniosæ sobolis.

ἰδῶμν τιτάατν. Caue à curis.

ῥιμῆτν ἰντν. Infausta.

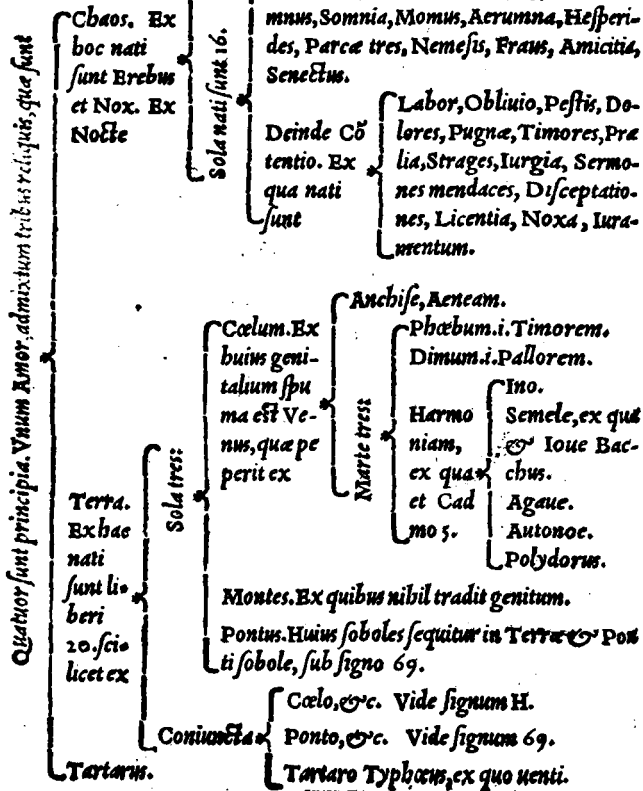
δουτῖα ἰνῶτν. Aperi dolia. Boves, mulos, equos subiuga. Naues deduc in mare.

ῥῖτν ἰνῶτν ἰνῶτν ἰνῶτν. Opera inspicienda.

Demensum familiæ diuidendum.

ἰνῶτν ἰνῶτν, promiscui, & medij, qui in neutrum uim habent singularem. Sunt autem omnes reliqui in priori catalogo prætermissi.

TYPVS THEOGONIAE.

H. Ex Terra coniuncta Caelo nati sunt 21. scilicet

Oceanus & Thetys. Ex his nati sunt

Fluvij 25.

Filiae 41. scilicet.

Nilus, Alphæus, Eridanus, Strimon, Meander, Ister, Phasis, Rhesus, Achelous, Nessus, Rhodius, Haliacmon, Heptaporus, Granicus, Aesopus, Simois, Peneus, Hermus, Caicus, Sangarius, Ladon, Parthenius, Euenus, Ardescus, Scamander.

Pitbo, Admetes, Iambe, Electra, Doris, Prymno, Vrania, Hippo, Clymene, Rhodia, Callirhoë, Zeuxo, Clytia, Idya, Pasiboë, Plexaure, Galaxaure, Dione, Melobosis, Thoë, Polydora, Cerceis, Pluto, Perseis, Ianira, Acaste, Xanthe, Petrea, Menestibo, Europa, Metis, Eurynome, Telestho, Crisia, Asia, Calypso, Eudora, Tyche, Amphyro, Ocyroë, Styx.

Cæus & Phæbe. Ex his sunt

Latona. Vide Iouem.

Asteria. Vide Perseum.

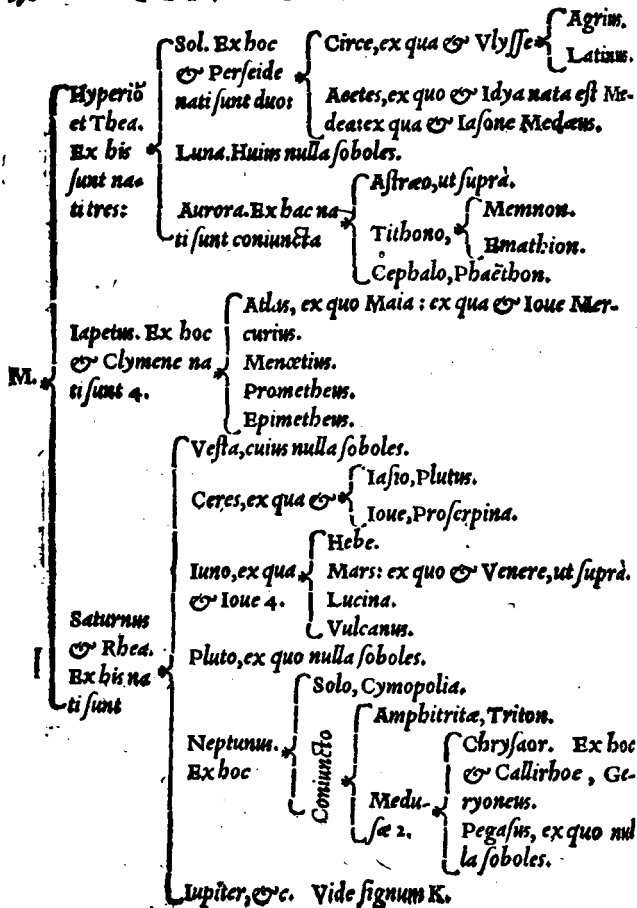
Cæus. Ex hoc & Eurybia filia Terra & Ponti sunt nati tres

Astræus, ex quo & Aurora nati sunt sex: Argestes, Zephyrus, Boreas, Notus, Lucifer, Astra.

Pallas, ex quo & Styge sunt nati quatuor: Zelus, Victoria, Robur, Vis.

Perseus, ex quo & Asteria nata est Hecate, unde Ouid. Perseiden uocat.

Hyperion, Thea, Iapetus, &c. Vide signum M.

K.
Iupiter.
Ex hoc
nati sunt

Rodem, Minerva.

Themidi, uide Themidem.

Eurynoma, { Aglaia.
Euphrosyne.
Charites 3. { Thalia.

Cereri, Proserpina.

Mnemosyna, Musæ.

Latona duo: Apollo & Diana.

Iunoni. Vide Iunonem.

Maia, Mercurius.

Semela, Bacchus.

Alcmena, Hercules.

coniuncto

Themis. Ex hac
& Ioue natae sunt

Hora tres: { Eunomia.
Dike.
Irene.

Parca tres: Clotho, Lachesis,
Atropos.

Mnemosyne. Ex hac & Ioue natae sunt nouem Musæ: Clio, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Erato, Polymnia, Vrania, Calliope.

M. Cyclopes tres: Bronte, Sterope, Arge.

Erinyas, quæ & Eumenides & Furia.

Gigantes.

Nymphæ Meliæ. Hi tres posteriores, scilicet Furia, Gigantes & Nymphæ, nati sunt cum Saturnus patri pudenda abscidit, ac guttæ sanguinis in terram cecidissent.

69 Ex terra coniuncta Ponto nati sunt quinque:

Nereus.

Ex hoc

⁊ Dos

ride na-

ta sunt

Nerci-

des 50.

qua sūt:

Proto, Bucrate, Sao.

Amphitrite, ex qua et Neptuno Triton.

Eudora, Galene, Glauce, Cymatobō,

Spio, Thalia, Melita, Bulimene, Agave,

Pasithea, Brato, Eunice, Doto, Proto,

Pherusa, Dynamene.

Thetis, ex qua ⁊ Peleo Achilles.

Nesaea, Actaea, Protomedia, Doris, Pa-

nope, Galatea, Hippotboē, Hipponō,

Cymodoce, Cymatolege, Cymo, Bione,

Halimede, Glauconome, Pōtoporia, Li-

gora, Euagora, Laomedia, Polynome,

Autonoē, Lysianassa, Euarne.

Pfamathe, ex qua ⁊ Aeaco Phocus.

Menippe, Neso, Eupompe, Themisto,

Pronoē, Nemertes.

Thaumas. Ex hac ⁊ Electra nati sunt tres: Iris ⁊
duae Harpyiae, Aëlla ⁊ Ocypete.

Graea, Pephredo, Enyo.

Gorgones tres, Steno, Euryale, ⁊ Me-

dusa: ex qua Chrysaor, de quo supra: ⁊

Pegasus.

Phorcys

⁊ Cee-

to. Ex

his nati

sunt 8.

Echidna. ex

qua ⁊ Ty-

phone nati

sunt

Oribus canis ⁊ Chi-

mara. Ex quib. Sphinx

⁊ leo Nemaeus.

Cerberus et hydra Ler-

naea.

Draco, custos Hesperidum.

Eurybia. Huic sobolem uide in Crao.

DE SCVTO HERCVLIS.

Inscribitur hoc poema proprio nomine Herculis
 Scutum, quod eius præcipua sit hîc descriptio. Initium
 est ñ oîa, de quo dubitari à multis solet quid sibi uelit,
 quod & abruptû uidetur, & idcirco uariè absurdeq;
 à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero de-
 clarationem eius euidentem adferemus (culus ille I. Au-
 ratum sibi authorem esse profitetur) qua omnis omni-
 no difficultas tolli uidetur. Est autem res paulò altius
 repetenda. Hesiodus inter cetera quæ Pausanias in
 Bœoticis enumerat, scripsit etiam *μυάλας νόλας*, ut
 uocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apol-
 lonij, Pindari, Sophoclis interpretes, in quibus præcla-
 rissimas quasq; mulieres & heroinas perpetuo carmi-
 ne celebrauit, ut uel singulas pro exemplo nobis pro-
 poneret, uel unam aliquam præclarissimam cum reli-
 quis compararet. Hinc enim dictæ sunt *νόλας*, quod sin-
 gulæ similitudines ab ijs uocibus ñ oîa inciperent: sicut
 & in Homeri Bœotia factum cernimus, & apud He-
 bræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut
νόλοι posteriores poete, & inter alios Hermesianax
 Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam
 hoc modo celebrauerit: ut & Homerus Penelopen, &
 alij alias. Earum igitur *νόλοι* fragmentum est, quod
 hodie extat, Scutum Herculis, quo una comparatio
 earum, quibus totum opus constabat quàm plurimis,
 continetur: itaq; & ab ñ oîa, sicut etiam reliquæ, inci-

pit. Exemplum unum & alterum ab interprete Pinda-
ri citatum adducam. ἢ οἶν ὕβρι πυκινόφρων μνησινῆν,
ἢ τέσση Εὐφρομένη γαῖνόχῳ, &c. Et: ἢ οἶν φθίσι χαρίτων
ἀπὸ κλέος ἔχουσα πλυνῆς παρ' ὕδατος καλὴ ναιάσων
Κυβλήν, &c. His omnino simile est nostrum illud: ἢ οἶν
πραλιπῆσα, &c. Vnde patet error scholiastis Græci
Tzetzi, qui non ἢ, sed ἢ legit, ac οἶν uel per admiratio-
nem dictum, uel superflue positum putat. Nec melius
sanè interpretes, qui, Heu qualis, uel, Qualis illa, expo-
suerunt: cum uerti debeat, Aut qualis. Ineptè quoq; τὰς
ῥοίας quidam Matutinas uertit. Hec Canterus.

ELOCVTIO.

METAPHORA.

VT prima figurarum, ita præcipua est metapho-
ra, in qua, teste Fabio, uel maximus est oratio-
nis ornatus. Cur autem translatis & alienis uer-
bis magis delectemur, quàm proprijs & suis, explicat
Cicero 3. de Orat. Porro oritur ex loco comparatio-
nis, rationum proportionumq;. Vt enim in compara-
tione, quatuor rebus sumptis, eodem modo se habet se-
cunda ad primam, ut quarta ad tertiam: ita qui ornare
orationem uoluerit, nec suo proprioq; nomine rem ap-
pellare, usurpabit pro secunda quartam, siue pro quar-
ta secundam. Exempli causa, eandem rationem habet
poculum ad Liberum patrem, quam clypeus ad Mar-
tem:

m:uocabit igitur poculum chypcum Liberi patris, & ypeum poculum Martis. Eadem serè est ratio & seuentium metaphorarum usurpatarum ab Hesiodo, uas secundum ordinem alphabeticum recensebimus.

ἀδάμαντος, u. 137. Sc. Adamas hic non lapidem significat, sed ferrum. Est enim ferrum adamanti non dissimile, *Δυσμέλαντος ἡδὲ Δυσδάματος. ἃ ἑσπῆινος* olet interdum in compositione apud poetas significare τὸ δυσλαμβάνειν: unde & ἄβατος ὁδὸν dicunt τὴν δύσβατον: item ἀπέρατος θάλασσαν, τὴν ἀναίρατον.

ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσίν, u. 239. Tb.

ἀδάμαντος ἔχον ἡγᾶτ' ὀφρονά θυμόν, u. 146. lib. 1. Prouerb. Adamantinus pro inexorabili aut infatigabili. Quicquid inuictum atq; inexpugnabile, id adamantinum uocamus. Quod igitur dicit Hesiodus, ἀδάμαντος ἔχον θυμόν, intelligit eos durum animum habuisse, & intractabiles fuisse ut adamantem. Est autem adamas (inquit Tzetzes) species ferri, & lapis durissimus, qui propter excellentem admirandamq; densitatem nunquam incalescit, neq; ferro secari potest. Sed illa tamen inuicta uis, duarum uolentissimæ naturæ rerum, ferri ignisq; contemptrix, plumbo & hircino quoq; rumpitur sanguine, ac ne aliter quàm recenti calidoq; macerata, & sic quoq; multis ictibus, tunc etiam præterquam eximias incudes, malleosq; ferreos frangens.

ἀνέμοι, u. 59. lib. 3. ὕγρον ἄνυχον, νιγδαί, ἀντὶ τῶν δυνέων

ἀρεὲς ἔτι ἀγαθὴ ἔτι καὶ δυνάμει ἔχουσαι.

αὐθόσσιρ, μ. 225. lib. 1. pro θάλλουσιν, gaudio, letitia, suauitate fruuntur.

ἀρρίκτοις δόμοις, μ. 96. lib. 1. pro ἰχυραῖς συγκαταῖς, in fortibus operculis. Quis enim nouit, utrum ea quae speramus, contingent? Τετρες. Reprehenditur ab alijs, quod de dolio domum dixerit. Seleucus igitur scribit πίθοισι.

ἐπὶ γύραος ἑδῶ, μ. 328. lib. 1. in limine senectutis, pro extrema senectute.

ἱρόμυθον, μ. 94. lib. 2. ἀπὸ τῆς ὀρνυῖς τέλει ἀφελόντα τὴν πλῆτην ἐδάλωσι. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῆς μάχης, ὅς ὅταν πολλῶν βρωμάτων πλεῖσθαι τὰς ὀρνυῖς ὀργάζεται.

καλιαν, μ. 199. lib. 1. μεταφορικῶς domum intelligit. Τετρες.

καίρη, μ. 7. lib. 1. Elegans metaphora est in hoc uerbo, quod ξηραίνειν, id est, deficcare significat. Et καίρη siccatum, arefactum et fissum lignum, cuius spon. Hæc uoce poeta subitam ruinam elate mentis indicat.

λευανίον ἀνδρῶν, μ. 145. lib. 2. λευανίον Græci uocant, quod nos ceruleum, lazur/ estq; metalli genus. Μεταφορικῶς pro obscuro et atro.

λευιὸν κύμ, μ. 67. lib. 1. caninam, id est, impudentem mentem.

ἐκκορυφώσω, μ. 106. lib. 1. Significat enim ἐκκορυφῶν accumulo. Hinc ἐκκορυφώω, tanquam à summo uertice repeto.

πυτίλ.

ἡωτίλλασα, μ. 372. lib. 1. ἀπὸ τῆς ἡωτίλλας, id est, hirsutudine. Hinc factum ἡωτίλλασα ad exprimendam loquacitatem mulierum.

λαϊοστῆκε, μ. 220. lib. 1. τῆς ἰσθμίου ἀποστροφῆς, ἀπὸ μιᾶς ταφοῦς τῶν πολιμίων τῶν τὰς λαίας ἐλόντων.

ἐκ μιλαῦ, μ. 144. lib. 1. hoc est, σκληρὸν καὶ ἀπαύθρων. Significat duritiem et feritatem animorum: quia soboles imitatur naturam eorum, à quibus procreata est.

μητρὰ, μ. 61. lib. 3. ἤγαρ καὶ καὶ βαρῖα, ὡς ἀπὸ ἀματρῶς περὶ τῆς προγόνου. Ἀλλοῖς μῆτηρ ἤγαρ ἀγαθὴ καὶ ἡκίστες, ὡς ἀπὸ ἀμῆτηρ περὶ τῆς ἐαυτῆς παιδείας.

ὁμοῖος, μ. 180. lib. 1. pro ὁμοιοῦντες, σύμφωνος. ἢ ὁμοιοι τῇ γνώμῃ ἢ τῇ ἰδέᾳ. Similitudo est morum est, est lineamentorum oris est corporis.

ὄπιμ, μ. 124. lib. 2. Oculi nostri semper in uultum eorum quos amamus, timemus, aut reueremur, intenti sunt.

ἐπαχρῶσι, μ. 358. lib. 1. πάχρη significat pruina: unde uerbum παχρῶ, quod metaphoricè usurpatur pro eo quod est ad modum pruinae aduro, affligo, conficio, mordeo et macero.

πείναρ, μ. 11. lib. 1. πείναρ κυρίως τὸ ξαίναρ, ὅθεν καὶ τὸ πεξάμοιον χόρσι. καὶ δὲ τὸ κείναρ.

ἐπίφυνομ, μ. 148. lib. 1. instar arborum crescebant: à uerbo πέρνω. Per hoc autem uerbum ἐπίφυνομ innuit grande quiddam et Giganticum.

ῥῆγορ, μ. 321. lib. 2. pro χαλεπώτορ, κυρίως τὸ ἀλλοτρίωτορ.

γαυτότερον ἀπὸ τῆ ῥίγας τῆ κρύως.

σιδηρεῦ, μ. 174. lib. 1. Aetas ferrea. σιδηρεῦ, id est, αὐτίτυπον καὶ σκληρὸν καὶ τὴν γνώμην ἀπορίσμετον. τοῖστος γὰρ σίδηρος σκληρὸς καὶ μέλας. Est uero et alia similitudo ferri cum etate hominis, quae tamen ad hunc locum non conuenit. Vita enim humana propè uti ferrum est. Ferrum, si exerceas, cōteritur: si non exerceas, tamen rubigo interficit. Ita homines exercendo uidemus conteri: si nihil exerceas, inertia atque torpeditio plus detrimenti facit, quàm exercitatio. Ferrus scriptor apud Ciceronem, pro duro atq; imperito. Ita quidam nostro tempore Valerium Maximum appellauit adamante duriorē.

σκολιόμ, μ. 7. lib. 1. pro ἄδικομ.

σκολιῆς δίκης, μ. 219. lib. 1. pro ταῖς κακῶς δειδικαῖς μολαῖς, διὰ τὸ μηδὲν ὑγιὲς φρονεῖν τὴς δικάζοντας, ἀλλ' ἑμπαθῶς δικάζειν.

τέβηκε πόλις, μ. 225. lib. 1. hoc est, gaudet, crescit, augetur, amplificatur. Est autem figurata locutio ἀπὸ τῶν θαλλόντων δούδρων, à similitudine florentium et germinantium arborum. Τεξεῖς.

τροχαλὸμ, μ. 136. lib. 2. αὐτὶ τῆ δίνην τροχῶ λεκαμμόμ, καὶ πεκυφότα γέροντα.

φούγυσαι, μ. 238. lib. 2. Orion insequentis in Pleiades gestum exprimit.

φυλὴν, μ. 128. lib. 1. etatem, παρὰ τὸ φύω, planto, dum est metaphora ab arborib. et stirpibus, quae plātantur.

πίθω

πίθξ ὑπὸ χείλεσι, u. 97. lib. 1. χείλος proprie labrum denotat: et per translationem supremam oram atque marginem cuiuscunque rei.

πρόθε λῶν, ἐπιθῶν ἢ ἀράκων, μέσῃ δὲ χίμαιρᾳ, u. 324. Th. Iστο uersu M. Tullius festiuiter designauit hominem inconsistentem ac uarijs moribus, aut opus sibi non coherens.

χρῆματ' ἀνὰ ψυχῇ, u. 304. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἐν λόγῳ μοίρα τῆς ψυχῆς. Hinc Aristoteles pecunias uelut alteram hominis animā esse scripsit. Nihil omnino est uita neque incundius, neque charius.

χρυσίου γένος, u. 109. lib. 1. βαθαρὸν, τίμιον, καὶ ἀπαθές: ποικίλως ἐκτὸς. Plato aureū dictum fuisse primum genus hominum affirmat propter præstantiam naturæ, morum ac uitæ: quia quantum aurum præstat precio alijs metallis et rebus, tantò illud genus hominum præstitit omnibus sequentibus bonitate, simplicitate, puritate et rectitudine.

METALEPSIS.

ἀγαθὸν δ' ὅρις ἡδὲ βροτοῖσι, u. 24. lib. 1. τῶν ἀγαθῶν αἰτία ἐστίν.

αἰδοῖν, u. 299. lib. 1. eos honorandos efficiens, quos suo accessu dignatur.

αἰθερὰ λιμὸν, u. 361. lib. 1. quæ facit nigros, de schwarze hunger.

βέδωρα, u. 122. lib. 2. αἰτίαι πᾶσαι τῷ ἀποδείξειν τὰς βέας, αὐτὶ τῷ τελουμένῳ, ἀπὸ δὲ ἰχυροτέρων λόγων
καὶ

καὶ τ' ἄλλα ἰδέσθωσι.

Δαυλὺν ὃ βροτῶν ὑπολάειο φύμην, μ. 378. lib. 2. ὕγρον
μὴ ὄργα πρᾶττε τάντλιν λινῶτᾱ.

ἐνὶ αὐτῷ, μ. 4. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἡλίῳ τῷ οὐρανῷ ποιῶν
τες. Moscor.

ὄριδων, μ. 11. lib. 1. per ὄριδα intelligit motum, im-
pullsum et impetū, qui gignit contentionē et certamē.
Videtur dici ab ὄρει, quod est amare et appetere.

λεπτῇ δὲ παχυὴ πόδα χειρὶ πείσεις, μ. 115. lib. 2. id
est, famelicus fiam. Effectus pro causa.

πλῆτῳ δ' ἀρετῇ καὶ νόσος ὀπυδαί, μ. 211. lib. 1. per di-
uitias tanquam effectus intelligit τὰ ὄργα, quibus com-
paratur diuitie. Vt igitur sanitas sequitur medicinam,
ita uirtus et gloria sequuntur opera.

ωροφίρα, μ. 197. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἐπίδοσι ποιᾷ τῆς δ-
αὶ ὕγρον τῆς ὀδοιπορίας. Sic ἐπιτίθου αὐτὶ τῷ αὐτίᾳ
γίνεσθαι τῷ ἐπιτίθεισθαι ἵνα τοῖς βροσίν.

τέρρα χεῖρα, μ. 5. Th. θέρρα τὰ ἀπαλὰ, mollia sunt
calida. τὰ ὃ σκληρὰ ἀθέρμαντα καὶ ἀτέρρα, dura sunt
frigida. Itaq; τέρρα εἶον θέρρα. Effectus pro causa.

SYNECDOCHE.

Pars pro toto.

Εὐτ' αὖ γανόμενοι πολλοκρόταφοι τελέθωσι, μ.
179. lib. 1. Dicit mori etate iam præcipitatos, quamuis
etiam iuuenes et infantes moriantur sæpenumero: sed
illud ut plurimum contingit, et magis impendet, futu-
rumq; expectatur. Τετρες.

βίον,

βιότῃ, μ. 199. lib. 1. αὐτὶ τῷ τῶν πρὸς ζῶντων χηνίσμῳ.
οὐδρυορ, μ. 87. lib. 2. ἤγαγε αὐτὸν τὸν ἰσοδοῖα. Ἀπὸ μέ-
ρους δὲ ὅλον λέγει τὸ ἄροτρον.

ἐλέφαντι, μ. 141. Sc. ἐλέφας τὸ τῷ ἐλέφαντος ὄσῳ
λέγεται.

ἱεροτάφοισιν, μ. 226. Sc. ἱεροτάφος οὐταῦθα τὴν ἱε-
ραλὴν ὅλῳ νοεῖ, ἀπὸ μέρους τὸ παῦν. ἱερόταφος γὰρ πυ-
ρίως ἢ μὴ πυρίως ἢ μετὰ τῶν ὠτίων ἢ τῶν ὀφθαλμῶν.

μήλων, μ. 162. lib. 1. διὰ τῶν μήλων πᾶσαν δηλοῖ
τὴν ἑταῖρῃ. οἱ γὰρ παλαιοὶ οὐ τοῖς τετραπόσι τὴν
ἑταῖρῃ ἔχον.

μυλίωντες, μ. 148. lib. 2. *Quæ collidunt molares den-
tes. Sub parte autem totam maxillam intelligit.*

βατα, μ. 164. lib. 2. αὐτὶ τῷ τῶν πεφαλλῶν πᾶσαν, ἀπὸ
τῷ μέρους γὰρ τὸ ὅλον νοεῖν διδωσιν.

Totum pro parte.

καλλὴν τε διώνην, μ. 17. Th. formosam.

οὐ ἱεράδην ἀεροτάτη, μ. 299. lib. 2. αὐτὶ τῷ οὐ τῷ ἁ-
εροτάτῃ τῆς ἱεράδης, τυτέσι τῆς συνῆς.

πῶτα, μ. 134. lib. 2. ἀντὶ τῷ τῶν πρὸς ταῖς πρὸς ταῖς, τὸ ἁθόλῳ
ἀντὶ τῷ ἁπλῶς μέρος.

*Huc pertinet heterosis, ubi pluralis pro singu-
lari ponitur. ut:*

αθάνατοι, μ. 110. lib. 1. pro αθάνατος. Nam solus Ju-
piter fecit, ut liquet ex textu.

ἱερὺσαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον, μ. 42. lib. 1. pro θεοί:
siue, ὁ ζῶν ἐκρυψεν, ἢ πάντες οἱ θεοί: id est, Jupiter oc-

cultaui, non uerò omnes di: ut constat ex sequentibus. Est autem usitatum, ut opus unius causæ referatur ad omnes eiusdem generis.

Species pro genere, & contrà.

οἰωνοῖσι, u. 275. lib. 1. οἰωνοὶ propriè uocantur οἰγῆ-
πες, uultures, tãquam οἰωνοί, ab οἶος solus, & ὄον ουν, quòd soli sine concubitu oua subuentanea concipiant. Hoc autem loco omnes uolucres intelligit. Tzetzes.

βῆς ἀπὸ λοῖο, u. 346. lib. 1. Quod dicit, Non uel bos percat, nisi uicinus malus adsit: id & de asino, & de cane, & de omnibus eodem modo quæ perire possunt, accipitur, teste Chrysippo: ut annotat Plutarchus lib. de audiendis poetis.

βῆς βορᾶ, u. 122. lib. 2. quæ tollunt animalia. Sub bove autem, qui est ceteris maior, comprehendit etiam alia pecora. Tzetzes.

φῆρσι γὰρ πολὺν βίον, u. 230. lib. 1. γαῖαν nunc intelligit τὴν ἀρόσιμον, id est, terram quæ aratione excolitur: βίον autem, alimenta quæ proueniunt ex seminibus. Tzetzes.

Ἀμῶος ἀβλυαῖος, u. 48. lib. 2. Attica deæ famulus, Cereris, quæ prima in Attica, inde in Italia & Sicilia inuenit frumenta. Hic uerò Ἀμῶος pro quouis agricola sumitur.

ὄρυμα, u. 154. lib. 2. ὄρυμα ἰδίως τὸ φρεῖον, ὃ καὶ πολυχῖον λέγεται. ἐν ταῦθα ὃ ὄρυμα λέγει τὴν ἀσφάλειαν ἀπλῶς καὶ φυλακὴν.

ὅσον οὐ μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ,
u. 41. lib. 1. pro σὺ τελαῖ ἢ ἀπερίττῳ διαίτῃ τῇ μετὰ δια-
καιῶν περγίας: id est, tenui et frugali uictu, scilicet bene
parto, et sine culpa iniuste cupiditatis. Nam per te-
nuia olera, quibus nutriri potest aliquis, frugalem et
tenuem uictum intellexit. Moscopulus. Hesiodus itaque
primum per maluam et asphodelum tenues herbas si-
gnificat: ut et in prouerb. lisdem uescentes capis: in
pauperes ac bonos uiros inter sese amicos.

καλιῶν, u. 29. lib. 2. Domum significat hoc loco. An-
tiqui enim, antequam domorum structura essent inuen-
te, in certis quibusdam locis alligabant funes, καλῶς
Graecis uocatos, superq; illos extendebant aliquid, atq;
ita umbratilem uitam degebant. Aut ἀπὸ τοῦ καλόν,
lignum, καλιᾶ, tugurium ex lignis factum.

λευανίωρ ἀνδρῶν, u. 145. lib. 2. ἄγαν τῶν αὐθιόπων.
ἀπὸ τούτων ἢ πάντας τὸς κατὰ τὸ νότιον μέρος ἐδά-
λωσι.

ἔρσι δὲ δρύς, u. 230. lib. 1. ἀπὸ μέρους πάντων τῶν
δρυῶν καὶ αὐλοῖ. Ouid. Et in quercu mella reperta caua.
Hunc locum citat Theophrastus lib. de plantis, eoq;
probat quercum φέρει μέλι καὶ μελίττας.

ἐδίτι οἶτορ ἡδίορ, u. 145. lib. 1. id est, ἀνθρώπων
τροφὴν. ἀπὸ τῆς διαίτης δὲ τὸν γνῶμην ἐμφαίνει ὡς
αἱ ἐλεγεον. ἢ ἀνθρώπων εἶχον γνῶμην, id est, ἡμόδοι.

πανδέλιον, u. 45. lib. 1. pro omni instrumento ru-
stico.

προβάτοις, u. 176. lib. 2. ἀντί τῶ τοῖς βοσκήμασιν
ἀπλῶς.

ὑβρις, u. 211. lib. 1. Hæc uox usurpatur pro iniustitia
uniuersali non incommode: quia significat transgres-
sionem aut digressionem & obliquum fluxum & di-
ctum, ὡς ἀπὸ τὸ ὑβᾶ ῥεῖν, quia obliquè fluat. Crebrius
tamen usurpatur hæc uox pro petulantia & insolentia,
quæ comitantur diuitias, claritatem generis, poten-
tiam, & id genus alium fortune successum: & sunt uitia
specialia.

Species pro specie.

λογωνιόωντα πέτλα, u. 289. Sc. Speciem pro specie
hoc loco accepit. Cum enim deberet fructus dicere, ni-
mirum spicas, nominauit folia. Tzetzes.

Numerus certus pro incerto.

τεῖς γὰρ μύριοι, u. 250. lib. 1. ἀντί τῶ πολλοί, ἐκ τῶ
μύρω τὸ πλημυρῶ, exundo, impleo. Significat omnē
numerum deorum. Capnio accepisse uidetur propriè,
sine ulla figura, dum affirmat Hesiodum, quem nobi-
lissimum scriptorem appellat, ter decem millia deo-
rum numerasse.

μυρία λυγρὰ, u. 100. lib. 1. innumera mala.

ἐκατὸν μὲν παῖς ἔτεα, u. 129. lib. 1. τὸ ἐκατὸν ἐκ ἐπὶ
ὡρισμένῳ χρόνῳ, ἀλλ' ἐπὶ πλῆθους. ἐστὶ γὰρ ἀόριστον ἀντί
τῶ πολλὰ.

ἐκατὸν δέ τε δίδραχ' ἀμάρης, u. 74. lib. 2. multa.
Non enim illa sunt centum. Tzetzes.

Materia

Materia pro re inde confecta.

μελίη, u. 420. Sc. fraxinus pro hasta.

ὄφι χαλκῷ, u. 335. Sc. pro gladio.

χαλκῷ δ' ὄργαζοντο, u. 150. lib. 1. aeneis instrumen-
tis, lignonibus, ascijs & ceteris. Tzetzes.

σίδηρον, u. 128. Sc. pro σωσαίνον.

Continens pro contento.

ἀγορῆς ἱππαρχόν, u. 29. lib. 1. τῶν ἐν ἀγορᾷ.

οἶκον δὲ θίξαι, u. 23. lib. 1. intelligendum est non so-
lūm de domus extruptione, sed de familiæ recta & uti-
li administratione.

χάλκιοι δὲ τε οἶκοι, u. 149. lib. 1. Non erant aeneæ
domus: sed quod essent plenæ armorum bellicorum, i-
deo uocat aeneas. Tzetzes.

Ex priori aut posteriori notato, cæ-
terorum cognitio.

ἀφθονον, u. 118. lib. 1. ἵπτεται γὰρ τῷ πολλῷ τὸ ἀφ-
θονον.

ῥοὺς ἐνενυΐ, u. 47. lib. 1. Fecit difficilem paratu, &
nix comparabilem multis laboribus & difficultatibus.

γυμνὸν ἀείρειν, γυμνὸν δὲ βοῶνται, &c. u. 9. lib. 2.
Vult messem, sationem & arationem nudo corpore fie-
ri. Hoc autem dicit exhortans ipsum, ut hos labores ma-
turè & ante hyemem perficiat: aut ut fortiter & ma-
gna uirium intentione labore, ex qua tantum æstus
consequatur, ut se denudare cogatur. Tzetzes.

ὄναδος, u. 209. lib. 1. ὄναδος τὸ αἰχρὸς ὡσπερ ἐγκλη-

μα τὸ ἀμαρτυρεῖσθαι ἀπολαβεῖ γὰρ ὡς ἀπὸ τῆς ἀμαρτημάτων
τὸ ἐγκαλεῖσθαι, ὅτε τῷ αἰχρᾷ τὸ ὀνειδίζεσθαι. ἐν ταῦθα
δὲ ὀνειδος ὃ τὸ αἰχρὸς, ἀλλὰ τὸ αἰχρὸν, ἥ γάρ τὸ μετέ-
χον αἰχρὸς.

ME T O N Y M I A.

Signum pro re signata.

ὅτι αὐτὰ γέγονοι πολιορκήταφοι, u. 179. lib. 1. quā
do tempora ipsorum canescent, hoc est, senio confecti
fuerint, πολιορκήταφοι, pro γεραίοι.

ἄψοι, u. 343. lib. 1. ἀντὶ τῆς ἀπροφασίστως καὶ χωρὶς
ἀναβολῆς, ὥσαντο δὲ ἀντὶ τῆς προφάσεως ἡσῶνται καὶ ἀνα-
βολῇ. Vult ostendere uicinorum promptitudinem et
alacritatem ad opitulandum. Habet et quandam pro-
uerbij speciem ἄψοι, incincti, id est, sine mora.

ἄψα καὶ πεδάλιον ἢ ὑπὲρ καπνὸς λατρεῖσθαι, u. 45.
lib. 1. Periphrasis ocij, Signa ocij pro ocio, Proclus.

Inuentoris nomen pro re inuenta.

Δημήτερος ἀκτῶν, u. 32. lib. 1. Ceres ponitur pro fru-
gibus.

ἑσσαι proprie significant deas praesides artium: με-
τωνυμικῶς autem ipsas artes liberales.

Effectus pro efficiente.

Huc pertinent exempla μεταλήψεως, in quibus οἱ-
αυτὸς ἀντὶ τῆς ἡλίας, φῆμι ἀντὶ τῶν ὀργῶν ταύτην καὶ
πάντων ponuntur.

A N T O N O M A S I A.

Ἀθηνάϊς, u. 48. lib. 2. Nomine Athenae intelligit
Ceretem,

erarem, quòd ipsa Athenienses atq; adeò omnes homines de frugibus docuerit, Potest tamen etiam uel ad richthonium, uel ad Triptoleum referri.

ἀμφιτρωνιάδης, u. 318. Th. Ita διὸς ὕδς, u. 317. Th. pro Hercule.

ἐπιχθονίους, u. 58. lib. 3. pro hominibus.

ἑρῳίωρ, u. 274. lib. 1. pro Ioue. Ita ἑρῳιδης, u. 245. lib. 1. pro eodem.

Vide plura in Periphrasi.

ANTIPHRA SIS.

δαίμονιν, u. 205. lib. 1. Hæc uox usurpatur cum laude ex uitio. Hoc loco significat stultam, ineptam ex infortunam.

νῦν ὀλίγω ἀνῆρ, u. 261. lib. 2. Plutarch. lib. de audiendo poetis. Scitum est etiam usum uocabulorum rebus subiectis aptare, quemadmodum Grammatici docent, alibi aliud significantium: quale est, νῦν ὀλίγω ἀνῆρ. ἀνῆρ enim hic ἐπαινεῖν significat, id est, laudare. Laudare autem pro recusare ponitur hoc loco, sicuti usitatum est nobis dicere, Bene habet, ualeat, cum aliquid nolumus ex non accipimus.

φρονῆας ἀφνειός, u. 73. lib. 2. pro ἄφρων,

CATACHRESIS.

βασιλῆας, u. 38. lib. 1. βασιλῆας nomen regis pro iudice quouis usurpatur. Fuisse tamen illud usitatum, ut omnes regis nomen appeterent olim ex præseferrent, apparet ex historia Cananeorum, in quorum re-

gione, quæ nequaquam Galliam Cisalpinam æquat, & reges uno die & conflictu Iosue occidit.

ῥῆλος δ' ἀνθρώποισι μ, εἴ c. u. 193. lib. 1. Liorem nūc intelligit. Zelus enim propriè quiddam est laudabile, cum sit bona contentio, siue imitatio: lior autem, Græcis φθόνος, quiddam uituperabile. Τρεχες.

ἡλέκτρῳ, u. 142. Sc. ἡλεκτρος κατὰ χημικῶς οὐταῖ. θαὸ χρυσολαμπὺς χαλκὸς διὰ τὸ λαμπρὸν.

βαρσος, u. 217. lib. 1. Audacia hoc loco est non pudere laboris.

ἴσοι δ' ὅς ἐνέτλω, u. 325. lib. 1. Dicit æquale esse peccatum, hoc est, simile, ἴσοι ponēs pro ὁμοιοι: siquidem omnia peccata similiter dicuntur, hoc est, unum tantum sit peccatum, quàm alterum: non igitur ἴσοι posuit pro ἰσομέτροι, quasi aliud peccatum alio non esset maius. Antiqui enim τὸ ἴσοι dixerūt ἀντὶ τῆς ὁμοιοι. Τρεχες.

καλὶν, u. 29. lib. 2. καλὶὰ κυρίως ἡ νοτιοῖα. ἐν ταῦτα δὲ κατὰ χημικῶς ἡ οἰκία.

λίχην, u. 111. lib. 2. λίχαι quondam dicta sunt conuenticula philosophorum: deinde quia inter ipsos de rebus leuissimis plerumq; agitabatur, factum est ut λίχαι dicerentur uulgò nugæ.

μεγάροισι, u. 375. lib. 1. Nunc abusiue omnem domū simpliciter μέγαρον uocat. Propriè autem μέγαρον uocatur locuples & copiosa domus, παρὰ τὸ μεγαίρω, τὸ φθονῶ, inuidco. Τρεχες.

μετ' ἀφρονου, u. 225. Sc. Deducitur à nomine φροῖς, quod

quod non tantum mentem, sed & diaphragma significat. Hinc *μῆλα φέρνον*, pars corporis, sita ad diaphragma. Deinde uerò omnem spinam dorſi ita uocant.

ὀπλὺν, u. 107. lib. 2. τὸν μίαν ὀπλὺν ἐπὶ βοὸς ρηθῆσαν ἔσαν ἔσαν τῶν μονονύχων συγγνώμης ἀξιοτέρον.

ποιοὶ, u. 343. lib. 1. *ποιοὶ* uocantur cognati ex matrimonio filiarum, in τῷ πένος, quod significat τὸ αἰδοῖσθαι. *καταχρηστικῶς* autem (inquit Tzezēs) omnes cognati *ποιοὶ* appellantur.

σφετέρησι, u. 151. lib. 1. Abusiue pro *ἐαῖς*, hoc est suis & proprijs. Nam *σφετέραις* proprie de secunda persona dicitur, pro *ἡμετέραις*. Tzezēs.

ἰδὲ μὲν ἰδὺλὸς ρηθῆναις φέρμεν διυῶσθαι, u. 212. lib. 1. Illud *φέρμεν* ne ita explices quemadmodum Proclus, quòd nimirum bonus uir non possit ferre iniuriam: sed *φέρμεν* hic significat *ἔχειν*, hoc est, Bonus non facile, id est, nō sine multis causis potest habere iniuriam, aut maledictum, aut aliquod damnum. Tzezēs.

Huc pertinent uerba duplicis significationis.

ἐκ τέρῃ, u. 238. lib. 1. Est hoc uerbum *μίσον*, sed crebrius usurpatur in malam partem.

καταπύμονος, u. 330. lib. 1. Usurpatur hoc uerbum in bonam & malam partem, sed in hanc crebrius: & significat *καταπύειν*, grauius, durius & indignius inuadere, aggredi, adoriri.

σισιρμόνος, u. 267. lib. 2. peritus. Nam *σιρμόμα*

q s est

est doceo. Inde Sophista simpliciter doctorem significat. Deinde ubi illi se uerterunt ad inanem ostentationem, uocabulum coepit in uitio esse, sicut Tyrannus.

Ο Ν Ο Μ Α Τ Ο Ρ Ο Ε Ι Α.

καρχαρόδοτος, u. 222. lib. 2. ὀξύς ἔχοντα τὸς ὀδόντας. Epitheton canis à sono factum. Accommodatur & salci μεταφορικῶς, u. 175. Th.

κοκκύς, u. 104. lib. 2.

κρώς, u. 365. lib. 2.

κωτίλλισσα, u. 372. lib. 1.

πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, u. 266. lib. 2. φλοισβός enim nihil significat.

ροίπαχος, u. 835. Th.

μὴ δ' ὀρθαὶ φέλωσιρ, u. 158. lib. 2.

χέμισαν, u. 348. Sc.

Huc pertinent deriuationes nominum,
quæ rebus non temerè sunt
imposita.

ἀτάλαμον, u. 20. lib. 1. inertem significat, der nicht tan zugreifen: uel ut Salomon inquit, qui recondit manum suam in sinum. θαλάμη enim manum & opus ipsum apud Græcos significat.

ἀργαλίον, u. 227. lib. 1. ἐν τῷ ὄργῳ, difficile & arduum, ὄργαλιον καὶ ἀργαλίον: aut παρὰ τὸ ἄλγος, ἀλγαλίον, καὶ ἀργαλίον. Τεχες.

ἀτάδαλα, u. 239. lib. 1. τὰ θάλασσα ἐν ταῖς ἀταῖς, quæ florēt in damnis, hoc est, plena damnorū. Τεχες.

αὐθρα

ANNOTATIONES.

251

ἀνθρώποι, οἱ ἀθροῦντες καὶ γινώσκοντες ἃ ἀπώσσει,
qui contemplantur et cognoscunt ea quae uident.

βειάοντα, u. 5. lib. 1. elatum et inflatum. Est enim ἡ
βειάω, quod componitur παρὰ τὸ βει, quae particula
in compositione tantum est in usu, et significationes
uocum, quibus cum componitur, intendit et auget: et
à uerbo ἄω, quod significat πνέω, spiro et inflo.

χαλκῶ, u. 150. lib. 1. χαλκός uocatur quasi χαλκός
τις ὄν, eo quod Chalybes ipsum primi inuenerint. An-
tiquitus (ait Τζεζες) ereis armis et gladijs, atque alijs
rusticis instrumentis ex eodem ere factis utebantur,
tinctura quadam consolidantes illa. Postquam autem
perijt consolidans illa tinctura eris, iam ferro utimur.
Ego tamen ab initio ferrum extitisse existimo, sed ab
Homero τὸν πολυμικρόν καὶ ἀναρετήριον dici χαλ-
κὸν ἐπιθετικῶς, παρὰ τὸ χεῖρ τὴν ἀλλήν, quod fun-
dat robur, ut sit φίλος χαλκίον, ἔγχι χαλκίῳ, τῷ χεῖρ
τι τὴν ἀλλήν καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἀναρετῶν,
fundenti robur atque uirtutem occisorum.

ἰδλός, u. 193. lib. 1. ἰθίλω, ἰθελός καὶ ἰδλός, proprie
est qui uoluntarie pugnat, id est, ἀνδρείος, fortis: cui con-
trarius est ὁ δαλός, timidus. Hinc ἰδλός appellatur ὁ
ἀγαθός τῆς τρόπης, καὶ ἰδλὰ τὰ ἀγαθὰ.

ἱλαρότοπος, u. 35. lib. 2. ὁ ταχύς, uelox: ἐν τῇ ἱλα-
ρος, ἱλαρὸς. Τζεζες.

ἥρωες, u. 158. lib. 1. οἱ ὄντες ἀρετῆς τινὸς μέτοχοι,
qui uitam degunt cum aliqua uirtute coniunctam. Τζε-
ζες.

zes. Latinis sunt indigetes, quasi inter deos agentes, qui ex hominibus in deorum numerum referuntur virtutum heroicarum causa.

ἥλιος, μ. 153. lib. 1. ἄλιός τις ὦρ, ὥς ἐξ αἰλὸς τὴν γοῶν σιμῆχωρ, quod suum ortum habet ex mari. Aut δ᾽ ἄλιός τις ὦρ, hoc est conspicuus, & facta aphaeresi ἥλιος. Τζεζες. Idem alibi: ἥλιος aspiratur. Sic enim uocatur quasi αἰλιός τις, ὥς ἀπὸ τῆς αἰλὸς ἔχωρ τὴν αὐὰψιρ, quod alimento ex mari tracto nutriatur, igneamq; vim concipiat. ἥλιος autem tenui accentu scribitur. Soli enim id fieri, quoties α, υ, ε ante uocalem per διάσπαιρ reperitur, ut sit ἥλιος, αἶδης, & similia.

ἰρηξ, μ. 201. lib. 1. Tenui spiritu scribatur. Nam κενὴ ἐν τῷ ἰω, τὸ πορσύνουαι. Atticè autem aspiratur ἐν τῷ ἰημι, τὸ πέμπω.

ῥόταφοι, μ. 179. lib. 1. ἀπὸ τῶν ῥόταφορῶν ῥύων μεταφορικῶς. Nam in illa parte corporis enascuntur cornutis animalibus τὰ ῥόταφα, cornua, ῥόταφοι τὶ νῆς ῥόταφοι. Τζεζες.

λαῖτμα, μ. 163. lib. 1. mare & maris fluctus, παρὰ τὸ λαῖον τμήμα εἶναι, quod sit sinistrum & inauspicatū segmentum. Nam orbis à nobis habitatus in duo segmenta diuiditur, in terram & mare. Et dextrum quidem segmentum & optimum, est terra: leuum uero & malum, est mare & fluctus, qui fiunt in ipso mari. Quod autem mare sit malum & incommodum, id ἔρatus quoq; testatur, cum inquit: χαλεπὸν δὲ ἰπνεῖσθαι θάλασσαν.

θαλασσα. Τζεζες.

λυγρὰ, μ. 198. lib. 1. λυγρὰ sunt τὰ λεπρὰ, ἐπὶ τὸ λίαν ὕγρὰ εἶναι. Nam ex humidis & frigidis dicunt fieri omnia tristitia, quemadmodum ex calidis suavia. Τζεζες.

μῆλωρ, μ. 162. lib. 1. μῆλωρ appellatur ovis, pastorali modo loquendi, nomenq; accepit παρὰ τὸ μῆλωρ λιὰ ἡμῶρον ἢ χαῦνον εἶναι, quòd sit mansuetum & molle animal : aut παρὰ τὸ μῆλω, τὸ φροντίζω, curam gero. In magno enim precio atq; usu fuit cura pecorum apud antiquos. Τζεζες.

ὄλυμπορ, μ. 195. lib. 1. Coelum ita uocatur παρὰ τὸ ὀλολαμπὴς εἶναι. Tenui autem spiritu effertur propter factam συγκοπὴν Aeolicam, ὀλόλαμπος & ὄλυμπος: ut ex ἀρμολόμνος fit ἄλμονος. Τζεζες.

πόλεμον, μ. 14. lib. 1. πόλεμος, quasi πολυαμὲς τις ὢν, ὃ πολλὰς ἀμῶν, quasi multos metens : aut πολυαμὲς magis inuerse, ὃ πολλὰς χέων, quòd multos fundat, opprimat, prosternat. Τζεζες.

πῶχός, μ. 26. lib. 1. Originem trahit ἐν τῇ πῶσσω τὸ δαλιῶ, formido, metu perterreor: aut ὃ πεπῶκώς τῇ ἔχειν, qui decidit ab habendo, deiectus à suis facultatib.

σείρωρ, μ. 35. lib. 2. παρὰ τὸ σειρῶν, quod est λάμπειν, fulgere, & ξηραίνειν exiccare.

χίτλια, μ. 123. lib. 1. iniusta, improba. Mala enim & illicita sunt ualde χίτλια ἢ καὶ κρατοῖτλια, quasi quae teneant & occupatum faciant aliquem, & non facile succedunt, sicut iusta & bona.

θίμης,

θέμις, μ. 136. lib. 1. καὶ σύνθεσις, rectitudo, καὶ τὸ δίκαιον,
iustitia, παρὰ τὸ συγκατατίθεσθαι πάντοις ὡς καλῶς
ἔχοντο, quod diffonat uel approbet omnes qui recte
agunt.

PERIPHRASES

Deorum.

Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, μ. 963. Th. C 81. lib. 1. C
783. Th.

ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι ἱερεῖν νιφόρηντος Ὀλύμπου, μ. 118.
Th.

μακάρας ἀθανάτας, τοὶ Ὀλυμποῦ ἔχουσι, μ. 79. Sc.

ἀθανάτων φύλον, μ. 197. lib. 1.

ἀθανάτων ἰσθρὸν γένος, μ. 21. Th.

ἀθανάτων γένος ἰσθρὸν αἰὲν ἑόντων, μ. 105. Th.

μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων, μ. 33. Th.

Saturni.

Ἰφρανίδα μέγ' ἄνακτι θεῶν προτέρῳ βασιλεῖ, μ. 486.
Th.

Iouis.

μακάρεσσιν ἀνάσσειν, μ. 328. Sc.

πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, μ. 643. Th. C 59. lib. 1.

C 27. C 103. Sc.

θεῶν βασιλεῖ καὶ ἀνδρῶν, μ. 923. Th.

Ὀλύμπιος ἀστρόροπητος, μ. 391. Th.

ἱφρονίδα πατρὶ, μ. 53. Th.

ἦϊ καρτοροθύμῳ, μ. 476. Th.

ἱφόνῃ ἦϊ ἀναξ, μ. 660. Th.

Solis

Solis.

ἀμπερόν φάος ἡελίοιο, μ. 154. lib. 1.

Martis.

ἑτύπον ἄριος ἀνδροφόνιοι, μ. 98. Sc.

Veneris.

αἰδοῖν ἑκαλὶ θεός, μ. 194. Th.

Mercurij.

διάντορος ἀργαφόντης, μ. 77. lib. 1.

Neptuni.

ελίοιο γέροντες, μ. 1003. Th.

Vulcani.

ἑλνῆος ἀμπεργόας, μ. 70. lib. 1. Ὡ 219. Sc. Ὡ 571. Th.

Hecates.

ἑνδὴ θεός, μ. 442. Th.

Minervæ.

γλαυκώπιδα τριτογένειαν δεινὴν, ἀγχοκύδοιμορ,
Ὡ. μ. 924. Th.

ἑρῆν γλαυκώπιδα τριτογένειαν, μ. 895. Th.

δία θεάων, μ. 338. Sc.

Mufarum.

Διὸς ἑρῆα μεγάλιοι, μ. 81. Th.

τίκνα Διός, μ. 104. Th.

ὄντια ἑρῆα ὁμόφρονες, Ὡ. μ. 60. Th.

ἑρῆα μεγάλε Διὸς ἀρτίεπαι, μ. 29. Th. αἱ ἀπυρ-
πισμενὰ ἢ τέλεια λέγουσι, ἢ ἀρτίοις χρομόναι.

Pandoræ.

Διὸς πλαγίῳ γυναικα, μ. 313. Th.

παρθένῳ

παρθενῶν αἰδοίη ἱκελὸν, μ. 572. Th.

Coeli.

θαλόρομ τοκῆα, μ. 138. Th. θαλόροποιόν. διὰ γὰρ τῆς
ἐμβρῆσεως βάλλειν πάντα ποιῇ.

θεῶν δὲ ἔδος, ἄγνος Ὀλυμπος, μ. 203. Sc.

ἔλυμπόν τε μέγαν, καὶ δώματ' αἶψα ἵερ' ὅς, μ. 471. Sc.

Orionis.

Ἰσὺς ὠρίωνος, μ. 216. lib. 2. ἤγρη ὠρίων.

Ἰσὺς ὁ μινυμὸν ὠρίωνος, μ. 237. lib. 2. ἀντὶ τῆς τὸν
ὠρίωνα.

Orientis arcturi.

ἄρητ' ὅςτος προλιπὼν ἰδρὸν ῥόον ὠκεανοῖο, μ. 184. lib.
2. *Emergens supra horizontem, et apparens prima
nocte.*

ἄρητ' ὅςτος δὲ εἰσὶν ῥοδόδεκτα τυλὸς ἡὺς, μ. 228. lib. 2.
ἀντὶ τῆς ὁ ἄρητ' ὅςτος ἐπιτάλη τὴν ἐῶλον ἐπιτολὴν.

Ignis.

πυρὸς μόνος αἰθομένοιο, μ. 325. Th.

πυρὸς μόνος ἀναμάτοιο, μ. 563. Th.

ἀναμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλὴν, μ. 566. Th. i-
tem μ. 569. Th.

Oceanī.

ὠκεανοῖο ρέεθρα, μ. 695. Th.

ὠκεανῶν ῥοαί, μ. 841. Th.

πόρον ὠκεανοῖο, μ. 293. Th.

ἰδρὸν ῥόον ὠκεανοῖο, μ. 184. lib. 2.

Maris.

μέγας

μεγαλαίωμα θαλάσσης, μ. 163. lib. 1.

σύνετα νῶτα θαλάσσης, μ. 762. εῡ 781. Th.

ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, μ. 243. lib. 2.

Fluminis.

ποταμῶν ἡκατέρωθεν ὕδαρ, μ. 355. lib. 2.

Lacus.

βοῦθια λίμνης, μ. 366. Th.

Terræ.

παράσιμ ἐν γαίης, μ. 518. Th.

Inferni.

συνώνη δόμοι κρυφῆ ἀΐδαο, μ. 152. lib. 2.

Heliconis.

ἑλικῶνος ὄρεσ, μ. 2. Th.

Ventorum.

ἀνέμων πνοιῆσι, μ. 269. Th.

ἀνέμων μοῖαι, μ. 243. lib. 2.

ἀνέμων αὔται, μ. 239. lib. 2.

ἀνεμοί γε κακὰς αὔτας, μ. 263. lib. 2.

Boreæ.

ὁ ἀνέμυ βορέας, μ. 136. lib. 2.

Noti.

νότοιό τι θανάς αὔτας, μ. 293. lib. 2.

Hominum.

φῦλ' ἀνθρώπων, μ. 331. Th. εῡ 90. lib. 1.

Mulierum.

γένος γυναικῶν θελήσδρων, μ. 590. Th.

φῦλα γυναικῶν, μ. 591. Th.

r

Virgi-

Virginis innuptæ.

ἤτε δόμων ἐντόδι φίλῃ, μ. 138. lib. 2. Innuptæ non
prodibant in publicum, sed adseruabantur domi.

Herois.

ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, μ. 182. Sc.

ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένος, οἱ καλεῖσθαι ἡμίθεοι, μ.
158. lib. 1.

Amphitryonis.

ἀμυῖνος ἀλκείδαο, μ. 112. Sc.

εἷς παῖς ἀλκαῖοιο, μ. 16. Sc.

Cygni.

παῖς ἐναλίοιο ἀναήτορ, μ. 371. Sc.

Herculis.

ἀμφίτρωνιάδης δῖς, βίη ἡρακλεΐη, μ. 416. Sc. Ὁ
115. Ὁ 52. Ὁ 67. Ὁ 349. Sc. Ὁ 331. Ὁ 190. Th.

ἀταρβήτορ διὸς ὑῖον, μ. 110. Sc. διὸς ὑῖος, μ. 392. Sc. ὁ
πρόμυθός διὸς ὑῖον, μ. 413. Sc. διὸς ἧ, μ. 150. Sc. διὸς
ὑῖον ἀρήτορ, μ. 66. Sc. διὸς ἀλκιμος ὑῖος, μ. 120. Sc. παῖς
τε διὸς μέγας, μ. 371. Sc. διὸς ταλακάρδιος ὑῖος, μ.
424. Sc. ὑῖος δ' ἀλκμήνης, μ. 467. Sc. ἐὼ μέγα θάρσος
παιδί, μ. 385. Sc. μέγα φέρτατε λαῶν, μ. 330. Sc.

Herculis & Iphicli.

λυγγῆος γονεὶ τέλει κλεῖτοιο, μ. 317. Sc.

Iolai.

ἰφικλείδαο, μ. 111. Sc.

Promethei.

εἷς παῖς ἰαπετοῖο, μ. 50. lib. 1.

Dra-

Draconis.

Δράκοντος φόβος, u. 144. Sc.

Equorum.

ὑποπόδιον δαίμονος ἵππων, u. 97. Sc.

Frumenti.

Διμήτορος ἐστὸν ἀκτὺν, u. 215. lib. 2. *ᾠ* 82. lib. cod.
ᾠ 290. Sc.

Ovium.

πίνα μῆλων, u. 22. lib. 3. ἀντὶ τῆ ἀρνία.

Serpentum.

ὄφιν πεφασὶ δαίμων, u. 161. Sc.

Spicarum.

περὶ γλῶχης, u. 398. Sc. αἱ γωνίαι τῆ σάχνος, flexus
spicae: periphrastice autem spicam significat. Tzez. es.

Bellicosi.

ὄφρ αἶνος, u. 181. Sc. ἀνόρθος ἀντὶς, u. 432. Sc. *ᾠ*
459. eodem libro.

Robusti & magni.

χαῖρι ἀκτῆι ἐξ ὧμων ἐπέφουορ, *ᾠ* c. u. 75. Sc. *ᾠ*
147. lib. 1.

Fabri.

ἀθλοκίης ἀμῶς, u. 48. lib. 2. δ τίντων Moscopulo.

Sapientis.

περὶ ᾧ πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα, u. 656. Th.

Prudentis.

πεινυμένα εἰδώς, u. 149. lib. 2.

Stulti.

τῷ μὲν φρονέας ἐξέλετο ῥούς, μ. 89. Sc.

χέτλιος, μ. 92. Sc.

Facis.

σίλας αἰδομένην δαΐδωρ, μ. 275. Sc.

Caei.

μάστα' ἀμολγαίν, μ. 208. lib. 2. ἢ τυρὸς ἢ ἄρτος γὰρ
λακῆϊ ἐνυμωμένος. Proclus.

Remorum.

πῶς πῆρα, μ. 246. lib. 2. nauiis alas. Possunt intelligi
et uela et funes et similia.

Ollarum.

μύδ' ἀπὸ χυτροπόδωρ, μ. 366. lib. 2. τῶν ἐσχάρων ἢ
μαγείρων. περιφραστικῶς δι' ἐχύτραν εἶπε.

Belli.

ἄρμος ὄργα σονόροτα, μ. 145. lib. 1.

Diues.

ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ, μ. 297. lib. 1.

Iudicum.

αὐδρεῖς ἀποφαῖγοι, μ. 219. lib. 1.

Vxoris.

ἀποίλει, μ. 36. lib. 3. ἤ γε γυναικαὶ ὁμόζυγον.

Filiarum.

θυγατέρων ἰσθρὸν γόνος, μ. 347. Th.

Admirati sunt.

θαῦμα δ' ἐχ' ἀθανάτας, ὅτ. μ. 588. Th.

Ararunt.

ἤρεινον χθόνα διάν, μ. 287. Sc.

Canit.

Canit.

χία ἀνδρῶν, μ. 396. Sc.

Canentes.

πορικαλλία ὄρασι μ. 10. Th.

Cupias.

ἰμορός αἰρή, μ. 236. lib. 2.

Deuorauit.

ἐλὺ ἐγνώσθητο νηδυῶν, μ. 487. Th.

Deuorant.

σφειτέρῳ ἐς γαστὴρ ἀμύνεται, μ. 599. Th.

Doluit.

ἀρμὴν δ' αἶψα ἄχος ἔλεον, μ. 457. Sc.

Equitabant.

εὐθ' ἰκπυρ ἰπεδάντες ἰθύντορ, μ. 286. Sc.

Frigeas & tremas.

ἵνα τοι τέχης ἀτριμύωσι, μὲν δ' ὄρθαι φρίσσωσι,
ἀσφρόμοναι κατὰ σῆμα, μ. 157. lib. 2.

Interfeceris.

γλυκερὺς αἰῶνος ἀμέρῃς, μ. 321. Sc.

Interfecit.

μελίφρονα θυμὸν ἀπκύνει, μ. 428. Sc.

Inuisibilis.

ἄρα ἰδασμότης, μ. 221. lib. 1.

ἄρα ἰδασμονοί, μ. 252. lib. 1.

Iuit.

ἦρ' ἰοθα, μ. 40. Sc. ut apud Homerum, ἦ δ' ἰοθα.

Locutus est.

ἔπεια πῆδ' ὀρόντα προσηύδα, μ. 326. Sc.

Lugebat.

ἔχει πόντος ἄλαστον, μ. 467. Th.

Metebant.

ἤμων αἰχμῆς ὀξείαισι, ὅρ. μ. 289. Sc.

Montium.

ἔριος οὐ βῆος ἡσιμ' αἰδυνῆς, ὅρ. μ. 860. Th.

Mortui.

ἀπυράμφοι ψυχὰς, μ. 173. Sc.

Moriebantur.

λαμπρόν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο, μ. 154. lib. 1.

Mortui sunt.

τὸς θανάτῳ τέλος ἀμφεκάλυψε, μ. 165. lib. 1.

Nauigauit.

νῆϊ γ' ἐπέπλωσ' ὄνεια ῥόντορ, μ. 268. lib. 2.

Ocij.

αἰψὰ κε πηδάλιον ᾧ ὑπὲρ κεινῆς παταθεῖο, μ. 49. lib. 1. In ocio instrumenta rustica ad parietes suffēduntur, non aliter quān pacis tempore galeae ueteres.

λεπτῇ δὲ παχυῇ, ὅρ. μ. 115. lib. 2. Ex ocio ex sessione tumefactionem pedum intelligit, quae multum sedentibus accidit.

Occultarunt.

ἡρόντα ἄντες ἔχουσι, μ. 42. lib. 1. pro ἔκρυψαν, χαῖμα Atticum. cuiusmodi est Sophocleum, ἡκρύξας ἔχω, pro ἐκρύφα. Tricetus exponit pro ἡκρύφασιν, ὅρ. addit, Solere Atticos participia pro uerbis ponere.

Precati

ANNOTATIONES.

263

Precati sunt.

θροῖσι χάρες ἔχον μακάριοι, μ. 247. Sc.

Pudet.

αἰδώς δ' ἐν ἀγαθῇ λεχέμενος ἀνδρα νομίζει, μ.
215. lib. 2. pro, οὐδὲν αὐτῶν ὁ καλῶς αἰδέεται.

Somniorum.

φύλον ἐνέρωρ, μ. 212. Th.

Viuentes.

οἱ ὀφθαλμοῖσιν ἰδούσῃ φάος πολυδερκής ἡς, μ.
452. Th.

Velocis uolatus.

ὁ δ' ὅστις ἐνέμ' ἐπέβητο, μ. 222. Sc. Nihil uelocius co-
gitatione.

Verno tempore.

ἄμος λέοντις λεοντύει ἀνδρὸς ἐν πτελέοισι, μ. 204.
lib. 2. Nam cuculus ueris tempus adesse cantu suo pra-
nunciare solet. Et principes Saxonie hunc morem ha-
bent, ut qui prior arcu percusserit cuculum, aureum
habeat.

Æstate.

θεῖος καματήσιος ἄρ, μ. 202. lib. 2.
ἰδαι ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χέει σείριος ἄρ, μ. 397. Sc.
in æstu maximo, quando corpora consumuntur sudo-
ribus: παρὰ τὸ ἰδαι, ὁ ἐστὶ ἰδρῦν, ab euocando sudore.
Homerus quoque dixit, ἰδαι αἰνοτάτῳ.

Hyeme.

ἡματι χειμέρι, ὅτ' αὐτίκ' ὁμ πόδα τρύδαι, μ. 142.
lib. 2. r 4 ἄρ

ὥρῃ χαμόρῃ, ὅποτε κρύος αἰέρας εἴργου ἰχάνει, *u.*
312. lib. 2.

Vide plura sub Chronographia.

Die toto.

πρόπαν ἡμέρῃς ἐς ἡέλιον καταδύντα, *u.* 196. *Th.*

Auroræ.

φάος πολυδερκίος ἡῆς, *u.* 451. *Th.*

αἴρ ἡῆος, *u.* 166. *lib. 2.*

Ætatis mediæ.

ἦβης μέτρον ἰνοῖτο, *u.* 131. *lib. 1.* pro ἦβῃσι καὶ ἰνέτο, *Atticè.* Dixit autem ἦβης μέτρον periphrastice, pro ἦβῃ. ἦβη uero pubertas uocatur. Hec Tzetzes. Videtur autem ἦβῃν potius appellare mediam ætatem, quæ ὤαιμῃ uocatur, Latine uigor ὤ status. Est hæc periphrasis ὤ *u.* 56. *lib. 2.*

Senectutis.

λιανῷ ἐπὶ γέρας ὀδῶ, *u.* 329. *lib. 1.*

Senex fuerit.

ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκνήται, *u.* 604. *Th.*

Patriæ.

δόμους καὶ πατέρας γαῖαν, *u.* 1. *Sc.*

Vulnerare.

χαλκῷ δαΐωσεν, *u.* 67. *Sc.*

POETICAE DICTIONES.

ἀργῷ, *u.* 300. *lib. 1.* pro ἀργῷ. Talia sunt, δάδω pro δάδω: αἰδέοις pro αἰδέοις.

ἀρίστηλον, *u.* 6. *lib. 1.* pro διὰ δελον.

ἄμυδης,

ἄμυδις, μ. 345. Sc. pro ἄμα ἢ ὅμῃ.

ἀλκτῆρα, μ. 128. Sc. ἤγερ ἀποσοβητὴν, ἀπὸ τῆ ἀλ-
κῆ, τὸ βοηθῶ.

ἄϊο, μ. 8. Sc. pro ἰανιον.

ἀργαφόντις, μ. 68. lib. 1. pro ἀργοφόντις.

αὐδὺν, μ. 61. lib. 1. pro ρθίγμα. Eiusmodi est ἀχίω
pro ἄχθομαι.

βάλλιο, μ. 107. lib. 1. pro ἐπιτυχῆς λάμβανει.

διδασκῆσαι, μ. 64. lib. 1. διδάσκω pro διδάσκω.
Poeta enim ex uerbo simplici et non contracto fa-
ciunt contractum.

διαύδιχα, μ. 13. lib. 1. pro διχα καὶ διχῇ.

διχ' ἀνθρώπων, μ. 166. lib. 1. pro χωρεῖς.

ἐκ διόθου, μ. 1. lib. 3. ὡς τὸ ἐξ ἔρανόθου.

διώωσιρ, μ. 234. lib. 2. τὸν ἰωὺν διυλονότι δύσιρ.

δύοσομαι, μ. 2. lib. 2. pro διώω. Cū mane occiderint.

ἐγγύθι, μ. 286. lib. 1. pro ἐγγύς.

ἔσπαιρ, μ. 62. lib. 1. Tale est ἔλπωμαι pro ἐλπίσω.

ὀνείπει, μ. 2. lib. 1. ὀνίπω pro ἴπω.

ὀνείπειρ, μ. 54. lib. 2. ὀνείπειρ pro ὀνείπεις.

ἐπιμωμική, μ. 12. lib. 1. pro ἐπίψογος.

ἐρμείην, μ. 68. lib. 1. ἐρμείας pro ἐρμῆς.

ἑδῆρ, μ. 276. lib. 1. pro αἰθρίαρ.

ἔσωρ, μ. 112. lib. 1. ἔσω pro ἔω, ὡς ὑπνώω, πλώω, ὀρώω.

ἔθει λαναλαίσιρ, μ. 143. lib. 2. locis consuetis. Ita
enim poeta usurpant hanc uocem ἔθει, non solum pro
moribus et consuetudine, sed et pro dieta consuetā,

et s pro

pro pabulo, pro loco, et id genus alijs, quibus assuevit
 mui.

θεύουσαι, u. 100. lib. 2. θεύομαι θεῶμαι, τὸ βλέπω: in
 secunda coniugatione circumflexorum, θεῶω θεῶ, in ter
 tia: τὸ θεότης μῆα δίδωμι. Vtrunq; in communi lin
 gua est usitatum, θεῶμαι θεῶμαι in prima, τὸ θαυμάζω,
 poetis tantum est usitatum, non communibus. Huius au
 tem uerbi duas uocales: et o conuertunt in diphtho
 gum ου, et i in η. Hinc fit θεοῦμαι, et tertia pers. θεῶ
 ται. Fut. θεύσομαι. Tertia plur. θεύουσai. Indefin. ἰδὲ κα
 σάμεν. Moscopulus.

κλέυσσαι, u. 1. lib. 1. κλέω pro κλοῦζω. Communi e
 um lingua significat ἀσφαλίζειν.

κλύθι, u. 9. lib. 1. κλύω pro κλύω.

μίμ, u. 18. lib. 1. et passim. Accusatiuus poeticus triū
 generum, pro αὐτόν, αὐτήν, αὐτό.

μῦνον, u. 11. lib. 1. pro οἶ.

οἶκας, u. 188. lib. 2. Vocabulum uetus: apud iuniores
 ἔμπειλον in usu.

παναίολον, u. 139. Sc. ἤγερ ποιήλον, ἀπὸ αἰόλα τι
 νόε χαφρομοῦ τῇ ποιῆῃ, ποιήλα τὴν φρόνησιν, καὶ
 ἀπαρμύλα τὴν συνέσιν.

πῆλεον, u. 275. lib. 1. pro πῆλον καὶ πῆλον.

ἰπῆλεον, u. 1. lib. 2. Cum primum ante ortū
 solis apparuerint.

πολλόν, u. 35. lib. 2. pro πολλόν.

χερότορον, u. 51. Sc. ἡ χείρ tanquam positio:

et

Ex alibi, χαροτέρως γυνεῖς lib. Cōparatiuus comparatiui.

πῶς δ' ὅτι ὁ διάνοις, u. 134. lib. 2. pro ὁ διαμῶς ὁ δέσχεται.

ῥάα, u. 6. lib. 1. ῥάα ἢ ῥαδιῶς pro ῥαδιῶς. Mosco- pulus.

τίτωρ, u. 116. lib. 2. pro τίτατος.

τίσκειν, u. 9. Sc. Solent poete litteram & uerbis ad- cecere: τὸ ἴσκειν, τίσκειν ex similia.

ἱππορ, u. 57. Sc. ἁ πορὺ τὸ πορῶν. Fut. πορῶ. Pre- ter. πῖραγα. Medium πῖρανα: hinc alterum uerbum πῖρανω, ex πῖρανω per Syncopen.

φύγασι, lib. 2. φύγαμ λέγει τὸν ἐπιτολὴν τῶν πηλάδων, ἐπεὶ λέγει τὸν λαὸν ὅτι ἐπὶ τῶν φύ- γαι. Proclui.

χολωσάμενος, u. 51. lib. 1. pro ἀγανατίζας.

EMPHASIS.

ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρους μιμημένος αἰσὺν ἐρετμῆς, u. 296. lib. 1. Singula in hoc uersu diligenter discussa, uide- buntur aptè ex significanter posita, pro singulari soli- citudine poete erga fratrem, prudenti emendatione e- gentem, ad uitæ rationem rectam ex felicem. Sed tu (inquit) qui non es de primo genere hominum, nec per- te sapias, ex consulis tibi: ἡμετέρους, nostræ ut fraternæ, hoc est, beneuolæ, sollicitæ ex prudentis ἐρετμῆς admo- nitionis, præceptionis ex instructionis rectæ: μεμνημέ- νος memor, ut à me tradita ex præcepta, tibi uerò con- uenientia, necessaria ex salutaris, αἰσὺν semper, quia est

ex ordinatione diuina in uniuersum & perpetuò re-
cta & salutaris, & tibi ut proniori ad ignauiam sem-
per necessaria. Garbitius.

διναὶ ἀγορεύειν γινώσκων, u. 278. lib. 1. Εμπατινὸν
est illud γινώσκων, hoc est, sciens & cōsultò. Sunt enim
multi qui non ex animo profitētur id quod iustum est,
& illud quoq; faciunt ea spe, quòd uelint sub specie ius-
titiae damno esse & detrimentum asserre. Tzezès.

ὅν μ' μετράειαι παρὰ γείτορας, u. 347. lib. 1. ὅν, id
est, bene & accurate rem mensuratam accipias à uici-
no, ut & uicinus sciat quātum tibi det, & tu quantum
ei debeas.

*ἄμυνος ἀμύσας, u. 98. lib. 2. πολλὸν ἔμπασιρ ἔχα-
ταις ἀκαρπίας,*

ἰδμεν ψόδιαι πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοία, u. 27.
Th. Dicere multa licet figmenta similima ueris. Non
omnia uidelicet, sed multa & fabulosa: alioquin ueris
similia non essent. Eiusmodi autem fabule sunt, dum ue-
res inuoluuntur, argento ceu quis circumfuderit aurū,
ita enim fabule habent. Strabo lib. 1.

ὥς ἔφατ' ὠκυπῆτος ἰσχυρὰ ταυροπῆσος ὄρνις, u. 211.
lib. 1. Primum est ἰσχυρὰ auis natura rapax & uiolenta:
deinde ὠκυπῆτος, quia habet precipitem & uiolētum
uolatum: tertiò habet alas ualidas & amplas, quas fir-
mè extendere & diu agitare potest. So sagt der Jun-
cker habicht.

ALLE-

ALLEGORIA.

Poetae (inquit Tzetzes) ex his quatuor rebus cognosci possunt: si uidelicet habent metrum heroicum, allegoriam, historiam seu narrationem ueterem, et dictionem aliquam, quae non uulgaris atque humilis, sed heroica et plena dignitatis, metroque heroico conueniens esse debet. Ex his uero quatuor rebus allegoria potissimum poetas designat. Hic itaque interpres pleraque Hesiodi disticha ἀνυσσένους explicat. Eiusmodi sunt explicationes quae sequuntur.

ὡς ἀδύναμις δ' ἰσχύος, &c. u. 334. lib. 1. Pro uirili, et quantum potes, ἄψ' αὖ, hoc est, ὅτι, facias et offeras dijs, hoc est, animalibus potentijs. Nimirum, quantum potes, habe in pectore, et effectiōni mandes optima et pulcherrima. Aut θείois ὅτι, hoc est, elementis et astris. Quod autem dicit, tale est: Pro uiribus omnia suo tempore facias, quae decet te facere: in uere, quae tunc oportet, et estate et reliquis anni temporibus similiter. Conueniunt enim etiam anni tempora cum qualitatibus elementorum. Considera autem etiam praecipuas stellas, praesides temporum, quantum potes. Multum enim, imò plurimum ualent astra, non tantum ut agricultura et plantandi studium atque mercatura bene cedat: sed breuiter ad omnia quae fiunt in uita, maximi sunt momenti.

ἵππ' δ' ἀγλαὰ μέγιστα ναίειν, u. 335. lib. 1. Historica interpretatio non est obscura, quod uidelicet coxae sine femora

semora solebant præcipuis dijs cremari. Allegoricè autem per illa significarunt, se suas actiones, suaq; cœpta & animi cogitata dijs commédare, ut auspicata & facta fiant, felicemq; euentum ac finem sortiantur. Quod & nunc significat poeta, dum inquit: Moderare uitæ tuæ cursum & omnes conatus tuos ad normam diuinæ mentis, ut sint auspicata & prospera, quæcunq; agis.

ἄλλοτε δὲ ἀσυνδίῃσι, &c. u. 336. lib. 1. Nunc igitur ita instrue uitam tuam, ut te docui, tibiq; modum præscripsi, cohortans ut omnia decenter facias: utq; sis solutus curis & lætus, nec ijs molestiam exhibeas, qui id minimè meriti sunt. Pro animo autem nunc dicit libationem. Vinum enim tenebras offundit menti, eamq; de gradu deijcit.

ὡς μὲν οὐτ' ἀνδράσι, u. 337. lib. 1. Noctesq; diesq; facias ea, quæ decent hominem studiosum & industrium. ὡς δὲ τὶ ἰλασθῇ) ut tibi ea quæ deliberas & facis, ex animi tui sententia, & sub bona constitutione elementorum & temporum, atq; etiam astrorum, omnia succedant dexterrimè.

Nam hæc uox θεός (inquit idem Tzetzes) uniuersina & indefinitè posita quinq; significat: sapientes reges, elementa, facultates animæ, affectus, & fatum, quod alij prouidētiam appellant. Singula etiam nomina deorum tripliciter exponi possunt: intellectuè, elementaliter, & historicè. Vt uerbi gratia, Iuno significat hæc tria: mulierem regiam, ætherem, & fortitudinem. No-

men

Idem Minervæ similiter: mulierem regiam, crassiores
partem aeris, & prudentiam. Sic de alijs uolo intelli-
gi. Aliqua etiam deorum nomina multipliciter accipi-
untur: ut uerbi causa, τὸ ζῶν. Historice namq; signifi-
cat quendam regem: intellectiue autem, mentem: quo
pacto etiam Musas, id est scientias, generat. Elementa-
liter deniq; omne cœleste corpus cum suis partibus: aer-
rem & constitutionem cœli nubilam: præterea pluuiũ
solem: tum planetam, Iouem dictum: & fatum, secun-
dum Stoicos. In qua postrema significatione ubiq; acci-
pitur in toto hoc poemate, excepto solo principio. Nã
ibi Iupiter, quem patrem Musarum appellat, id est sci-
entia, mentem significat. Alibi autem ferè fatum intel-
ligitur, nisi fortassis de elementis aut alijs quibusdam
sermo sit institutus. In elementalibus enim nomen Io-
vis pro cœlo aut aere usurpatũ intellige: in intellectu-
alibus pro mente: in alijs aliter, prout uidelicet exposi-
tio materie propositæ conuenire uidetur.

Idem & Iohannes Diaconus admonet: cuius uerba,
cum sint digna memoria, libet subscribere. Hoc nomen
Deus multis modis accipitur à poetis, inprimis ab Ho-
mero. Interdum enim ipsa elementa Deos appellat, ut
quando Iouem nubicogam, νεφέλη γηγέντω, dicit, Ne-
ptunum γαίωχορ, Iunonem θεοσόβρονορ. Interdum a-
nimales potentias & affectus, ut quando dicit: Αἰὶ μὴ-
τιρ ἀτάλαντορ. Et: ἴφρχα γὰρ μὴ ἐφίλατο παλλὰς Ἀ-
θλίω. Et: τῷ δ' αὖτε παρμήμελῳ κε φιδόμεναι δὲς Ἀ-
φροδίτη.

φροδίτη. Et rursum: αὐτὰδ' οὐναλίοιο θεὰ γλαυκῶπις
 ἀθλίυ. Interdum reges deos nominat, ut quando dicit:
 τόνδ' ἡμέβει' ἔπαθ' ἰλίου, Διὸς ἐκγεγαῖα. Et: τὸν ὑπ'
 ἀγχιόη τίνε δ' ἀφροδίτη, Ἰδὸς ἐν λυκηίοι, θεὰ θνητῶ
 σὺνκταῖσα. Interdum sapientes, ut quando dicit: ὁρ βροτῶ
 ρων καλέουσι θεοὶ, αὐδρες δέ τε πάντες αἰγαίωνα. Et
 rursum: τὸν ἔτοι αὐδρες βατίκων λυκλήσκειον ἀθάνα
 τοι δέ τε οὔμα πολυσκαρβμοιο μυρλύνε. Aliàs uerò ὧ
 prouidentiam Deum appellat, ὧ fatum, ὧ astra. ut
 quando dicit Helenus: ὅς γ' ἐγὼν ὅπ' αἴεσσα θεῶν αἰα
 γνηῖάωρ. Et rursum: οἱ θεοὶ παρ' ἑλνὶ καθήμενοι ἡγο
 ρῶντο χροσίω οὐραπέδω. Haftenus Iohannes Diaco
 nus. De allegorico uerò quorundam Deorum intelle
 ctu citat idem hos uersus Orphici:

ἔρμης δ' ἔρμηνύς τῶν πάντων ἄγγελός ἐστι,
 σύμφαι ὁδῶρ, πῦρ ἤφαιστος, σίτος Διμήτωρ.
 ἡ δὲ θάλασσα, ποσσάδων μέγας, ἡ δ' οὐροσίχθων.
 καὶ πόλεμος μὲν ἄρης, εἰρηνὴ δ' ἐστ' ἀφροδίτη.
 οἶνος, τὸν φιλέουσι θεοὶ, θνητοίτ' ἀνθρώποι,
 ὅτε βροτοῖς ὄνερν λυπῶν καλλήτορα πασῶν,
 ταυρογενὲς Διόνυσος σὺφροσύνην πόρε θανῶσι.
 ἡ δὲ σελήνη πάσκει ἐπ' εἰλαπίνῃσι πάρεσσι.
 καὶ θέμις, ἥ πορ' ἀπασι θεμισσύνη τά δίκαια.
 ἥλιος ὃν καλέουσιν ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 φοῖβον ἐκθελέτην, μάντιν πάντων ἐκδόργον.
 ἰκτῆρα νόσων, ἀσκληπίον, ἐν τᾷδε πάντα.
 ἦ δέ τε πάντων ἐστὶ θεὸς, πάντων τε ἡστέρας,

πνύμασι

πρόμασι συνέωρ, φωναῖσι τε ἀδρῶμινῃσι.

ἀρχομόν δὲ πῖθι καὶ λήγοντος ἑορέσασθαι, u. 367. lib. 1. Quidam allegoricè explicant de etate. Hac enim frui nos iubet et incipiente et senescente. Media uerò esse laborandum.

ἡ δὲ τι παρθένος ἐστὶ Δίκη, u. 254. lib. 1. Iustitia à Theologis appellatur uirgo, διότι πᾶν τὸ δικαστικὸν γένος ἀδιάφθορον εἶναι δεῖ καὶ καθαρόν, καὶ τὸς σύμβολον ἡ παρθενία. Appellatur autem filia Iouis, διότι νομοθέτης ὅτος ἐστὶ κοσμητὸς ὡς ἀρχῶν καὶ βασιλέων τῶν ὅλων, τὴν δὲ δικαστικὴν ἐξῆρθαι, δεῖ τῆς νομοθετικῆς, ὡς τὴν ἀνθρωπίνην τῆς ἀνθρωπικῆς, καὶ τὴν θέειν τῆς θείας. Eandem et dii uenerantur, ὡς πᾶσι τὰ κατὰ ξίαν ἀπονέμεισαν, ὃ δὲ μάλιστα φίλον ἐστὶ τοῖς θεοῖς. Hæc læso iure leditur. ὃ γὰρ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ὑβρίζων αὐτὰς ὑβρίζει τὸς θεοὺς. ἄγαλμα δὲ τῆς Δίκης τὸ δικαστικόν. Proclus.

Διάνθορον, u. 68. lib. 1. Mercurium finxerunt nuncium deorum, quòd eius motus sit maxime admirabilis, et quòd eius sit uaria ratio in genituris.

ὑψίστηνος ἀκμήτης, u. 198. lib. 1. id est, ἡ περιουσία τῶν καρπῶν καὶ ἡ συγκομιδή.

μηδείας οἶνοχόον τιθέμεν, u. 362. lib. 2. Pleriq; ita interpretatur, ut sit symbolicum monens, propria non esse anteponenda communibus, neq; partem pluris faciendam quàm totum. ἑρχτις est tanquam lebes, et ponebatur olim in publicis conuiuijs et festis, plene

uino mixto, οἶνον λιπαρὸν. οἶνοχόον uero erat uelut calix, aut tale aliquid, ex quo bibebatur. Proclus dicit, οἶνοχόον dici alias λύαθον: praterea craterem esse sacrum & communem. τὸν δὲ οἶνοχόον διανοεῖσθαι τὸν τὸν οἶνον ἐνάτω διανέμειν. Idem & alias huius uersus addit aliorum explicationes. μηδέ ποτ' οὐδέ πινω πρόσκεισο τῷ wineν, μόνοι γὰρ οἱ αἰεὶ πίνοντες, αἰεὶ ἔχουσιν ἐπὶ τῇ πρατῆρος τὸν οἶνοχόον. Aut, μὴ τὸ τριφύονον τῇ τρέφοντος προτιμήσης, μηδὲ τὸ ἥτορ τῇ ἡμέτερος.

ὅν δ' ὅπιν ἀθανάτων, &c. u. 324. lib. 2. Possunt hic allegoricè animales potètiæ per deos intelligi. Hoc est: Accuratè considera, animoq; perpende, quod sit tuum officium: nec amicum habeas in tanto precio & honore, sicut fratrem: hoc est, ne naturalibus præferas externa, nec patriæ anteponas peregrinam terram, propter donorum acceptionem, aut alterius rei causa: & sic in similibus similia facias.

μηδὲ πολυξέον δαυτὸς ἀναμίμειλος εἶναι, u. 340. lib. 2. Debemus aliquid conferre in publicum, quia nos uicissim multa accipimus à magistratibus.

μηδ' ἐν' ἀνιήτοισι, u. 368. lib. 2. Pueri à teneris statim exercendi & erudiendi sunt.

μηδέ ποτ' οὐδέ προχοῇ, &c. u. 375. lib. 2. Neq; matronis neq; uirginibus turpitude inferenda.

Gratiæ sunt filie Iouis & Eurynomes, u. 907. Th. Quia iustitia causa est societatis & coniunctionis humane.

mana. Iustitiæ enim pater Iupiter, quæ uirtus (ut Phur-
nutus ait) non patitur inter se mortales afficere iniu-
ria: unde & Gratiæ ipsæ sunt, quæ beneficiorum & com-
modorum præsidēs dicuntur. Tzetzes chil. 10. hist. 337.

Gratias ita explicat:

ἐγὼ δὲ πᾶν ἐπιθροπὴς, χάριτας ὀνομάζω.

Ego autem omne delectabile, Gratias nomino.

Museus de pulchritudine Herūs:

πολλὰ δ' ἐν μέλει χάριτες ῥέουσι, οἱ δὲ παλαιοὶ
τρὲς χάριτας ψεύσαντο περιφρονῶντες, εἰς δὲ τις ἡρὸς
ὀφθαλμοὺς γελῶν, ἐκ τὸν χαριτεῖσι τεύχεται.

Multæ autem ex membris gratiæ fluebāt: antiqui uerò
Tres Charites mentiti sunt esse. unus autē quidā Herūs
Oculus ridens, centum Gratijs subpullulabat.

ἢ δ' ἄλλω, u. 922. Th. Hebe filia Iunonis. Cicero 1. Tu-
sculan. quest. Quo pacto Hebe Iunonis filia dicitur &
quoniam ē felicissima aeris temperie omnia herbarum
arborumq; genera pullulant & pubescunt.

ῥοῦς δὲ θειῶν, u. 886. Th. Hanc fabulam de Metide ab
Ioue deuorata, unde postea extitit Minerva, luculentē
& allegoricē exponit apud Galenum lib. 3. de Hipp.
& Plat. decretis Chrysippus.

ὀκτώα θυγατέρις, u. 76. Th. Theologi nouem Musas
ocho sphaerarum musicos cantus & unam maximam
concontinentiam, quæ constat ex omnibus, esse uoluere.
Vnde Hesiodus in Theogonia sua octauam Musam V-
rariam uocat: quia post septē uagas, quæ subiectæ sunt,

octaua stellifera sphaera superposita, proprio nomine coelum uocatur. Et ut ostenderet nonam esse et maximam quam conficit sonorum concors uniuersitas, adiecit, *καλλιόπη ἢ ἡ δὲ προφρεσάτη ἐστὶν ἀπασάων*, ex nomine ostendens ipsam uocis dulcedinem nonam Musam uocari. Nam *καλλιόπη* optimae uocis Graeca interpretatio est. Et ut ipsam esse, quae constet ex omnibus, prebuius indicaret: assignauit illi uniuersitatis uocabulum, uidelicet *προφρεσάτη ἀπασάων*. Macrobius lib. 2. cap. 3. in somnium Scipionis.

ἑσπας ὁμόφρονας, u. 60. Th. αἱ λογισαὶ ἐπισῆμαι ἀλλήλαις ἐπικοινωνεῖ. Addit postea: *ἀνιδέα θυμὸν ἔχουσαι, ἢ γὰρ ἄλυπον. καὶ γὰρ τὸν περὶ λόγους ἀχολῶμετον, ἀφρόντιστον εἶναι καὶ ἄλυπον*. Interpres uetus, qui Musas aliter interpretatur quam Macrobius. Idem totam Theogoniam uult esse allegoricam naturalium rerum explicationem. *μῦσαι*, inquit, sic appellatae sunt, *ὡς ὁ μὲν αἰεὶ ὄσαι*. Vnum namq; concentum faciunt omnes, nec unquam separantur a se inuicem. Et si enim unaquelibet proprium quid habet, in singulis tamen omnes reliquas inuenire licet: ut in Astronomia Geometriam, poësin, historiam, et quamuis ex reliquis.

παρ' αὐτῆς χάριτες, u. 64. Th. ὅτι ὁ ἀγαθὸς ποιητὴς ὁ μόνον ἐστὶ πολυμαθὴς, καὶ διωατὸς λέγειν, ἀλλὰ καὶ ἐπίχαρις καὶ σωμνλος.

πανδιόρην, u. 80. lib. 1. Varia est explicatio huius figmenti. Tzetzes intelligit artes, quae ab ingenio humano

mano sunt eruta & exulta. Hesiodus uerò in Theogonia muliebri genus Pandora nomine interpretatur.

νόξ δ' ἔτινε, μ. 211. Th. Nox Parcas & Fatum peperit: quia in obscuro sunt fata.

φοῖβλον τε χρυσοσέφανον, μ. 136. Th. per Phœben intelligit acrem. Vocatur autem χρυσοσέφανος διὰ τὸ τὸ φῶς τῆ ἡλίου βαίνειν δι' αὐτῆς καὶ πρὸς ἡμᾶς διαπορθμύειν, καὶ ὡς πορτὶνὴ χρυσῷ σεφάνῳ τῷ ἡλιακῷ δίσκῳ, καὶ ταῖς ἀκτῖσι λατρεῖται.

αὐτὰρ ὁ Διξάμνητος, μ. 89. lib. 1. Tzetzes Chiliad. vi. bist. 87. de Poenitentia filia Epimethei:

τὸν νῦν τὸν προδεδότατον, καλῶμεν προμνησία,
παρὰ τὸ προμνησθεῖν, καὶ προσκοπῆν πρὸ πάθος.
τῶν δὲ τὸν ὑποδόξατον τὸν μετὰ πάθος γόνυν,
ἐπιμνησία λέγομεν. ὑπὸρ καὶ θυγατέρα
φαμὴν τὴν μῆτα μέλαιαν, ἀπὸ τῶν συμβαινόντων.
οἱ γὰρ ὃ προσκοπήσιν, μετὰ ἢ πάθος γινώσκουσιν,
ἔχουσι μῆτα μέλαιαν, καὶ περιττὴν τὴν θλίψιν.

καὶ θάνατον, μ. 212. Th. Mors nata ex nocte. Obre-
pit enim hominibus occultè & ignaris. Ibidem refert
Hesiodus, ex nocte natum Momum. Huic Deo mos est,
ipsum quidem nihil operis adere, sed aliorum Deorum
opera curiosis oculis contemplari, & si quid est omis-
sum aut perperam factum, id summa cum libertate car-
pere. Hinc proverb. Momo satisfacere.

ἀπάτῃν τέτι, μ. 224. Th. Fraus nata est ex nocte, ex
nocte item nata est contentio, & ex contentione men-
daciū.

dacium. Vt enim ueritatis splendor comes: ita mendacio comites tenebræ. Tandem obscuratur, tum & amat tenebras, quibus tueatur se.

ἡρώψι δὲ πῦρ, u. 50. lib. 1. Prometheus serula ignem è cælo deportauit, quo ad omnia artificia usus est: ideo Aeschylus ignem πᾶν τεχνον appellauit. Horatius:

Audax Iapeti genus

Ignem fraude mala gentibus intulit.

Vsus autem ignis omnia luxuriæ instrumenta suppeditauit, & Pandora pixidem nobis dedit.

Δημότις δὲ πλῆτορ ἐγείνατο, u. 969. Th. Plutus natus est è Cerere & Iasio: quia opes è prædiorum prouentu & ex agricolarum diligentia nascuntur. Est autem dictus Iasius ἀπὸ τῆς ἰασδαί, id est, medendo, quia Ceres medetur inopiæ mortalium.

μνημοσύνη, u. 54. Th. Huc respiciens Afranius poeta, prudenter & lepidè sapientiam filiam esse usus & memoriæ dixit. Quo argumento demonstrat, inquit Gellius lib. 13. cap. 8. qui sapiēs esse rerum humanarum uelit, non libris solis, neq; disciplinis rhetoricis dialecticisq; opus esse: sed oportere eum uersari quoq; exerceriq; in rebus cominus noscendis periclitandisq; eaq; omnia acta & euenta firmiter meminisse: & perinde sapere & consulere ex ijs quæ pericula ipsa rerum docuerunt, non quæ libri tantum aut magistri per quasdam inanitates uerborum & imaginum tanquam mīmo aut insomnio delectauerint.

χόροι

χορσὶ γε μὲν σάκος, &c. u. 139. Sc. Scutum Herculis denotat totum genus humanum, & ea quæ accidunt in toto orbe terrarum. Est itaq; uelut speculum mundi.

αἶψ' ἢ καὶ χαρὰ πόδωντα, u. 175. Th. Hinc Saturnus salsifer fingitur, de quo Plutarchus lib. *Question. Rom.* Deus ille fructuum atq; agriculturæ præses creditur. Hoc enim falx designat, & non id quod Hesiodum imitatus dixit Antimachus.

ταρταρά τ' ὑπόρουτα, u. 119. Th. Per tartarum intelligit aerem, qui terram ambit, ἀπὸ τοῦ ταράττιδαι, à turbando. Allegorica sunt etiam reliqua principia, chaos, & ὄρος. Chaos quidam aquam esse dicunt; ὄρος autem ignem. Est enim cupiditas, inflammatio quedam.

αἰνείαν δ' αἶψ' ἑτίηλον, u. 1008. Th. Aeneas ideo ab antiquis Veneris filius est appellatus, quod forma excellens Veneris favore natus uisus est.

ἀφρογόναια, u. 196. Th. Venus fingitur nata esse ex mari, ἀπὸ τοῦ ὑγρόν. ἢ γὰρ ἐπιθυμία ἐξ ὑγρότης γίνε-
ται, ὅθεν καὶ ὑγρὸς καλεῖται τὰς ἀστρούς ἀνθρώπου.

χρυσέον μὲν πρότινα, u. 109. lib. 1. Aurum illud nihil aliud significat, quàm naturales opes uirtutis atq; sapientie. Quomodo enim sine doctrinæ studio, quod tunc in illis hominibus non erat, sapientiam affecuti sunt? Quasi uerò (respondet Orosius) ullo studio illis opus fuerit, qui nulla re impediabantur, quo minus ipsam naturam optimam magistram sequerentur.

ἄτλας δ' ἑρᾶν ὄρεα ἔχει, u. 517. Th. Frater Pro-

methei Atlas, magnus fuisse dicitur Astrologus: unde occasionem fabula inuenit, ut cum cælum portare confingeret: quamuis mons eius nomine nuncupetur, cuius altitudine potius cæli portatio in opinionem uulgi uenisse uideatur. August. de Ciuitate Dei lib. 18. cap. 8. Vitruuius allegoriam ita explicat lib. 6. cap. 10. Atlas historicè formatur sustinens mundum, ideo quòd is primum cursum solis & lune, siderumq; omnium ortus & occasus, mundi q; uersionum rationes, uigore animi solertiaq; curauit hominibus tradendas: eaq; re à pistoribus & statuarijs deformatur, pro eo beneficio sustinens mundum, filiaq; eius Atlantides (quas nos Vergilias, Græci autem *πλάττας* nominant) cum sideribus in mundo sunt dedicate.

γείνατο δ' αὖ Λύκωπας, u. 139. Th. Cyclopes significant *μετίωρα*: qui & Titanes, *παρόσω τίταιναι ἢ γὰρ λαΐασπονάσσει βλάβας τοῖς ἀνθρώποις. ὑπὸ σεισμῶν γὰρ λαὶ οἰνίαι λαΐαπίπτοι, λαὶ ἢ γὰρ ὀλίσσεται*. Hæc Ioannes Diaconus, qui & reliqua quæcunq; sunt in Theogonia *ἀλλυγοειῶς* explicauit. Illa uerò in peculiarem potius libellum referenda, quàm hoc loco describenda esse censemus: ideoq; nunc prætermittimus.

Æ N I G M A.

Plutarch. lib. de oracul. defectu: Hesiodus certis temporum conuersionibus mortem genijs obtingere censet, & tempus etiam sub inuolucro proponit, hæc sub Naidis persona loquens:

οὐνία

ὄντια τοὶ ζῶα γυνεὺς λακέρυζα ἰορῶν
 ἀνδρῶν ἢ βῆντων, λαφὸς δὲ τε τῆς ἀνέρωτος,
 τρεῖς δ' ἐλάφους ὁ βορᾶξ γηράσκῃαι. αὐτὰρ ὁ φεῖνξ
 ὄντια τὸς ἰοράνας, δῖνα δ' ἡμῶς τὸς φοῖνικας,
 νόμῳ δὲ ἀνθρώποις μῦθον Διὸς ἀγχιόχοιο.

Quæsitum (inquit Camerarius) quàm longa illa sit
 ætas iuuenta. Ac fuere qui uellent esse annorum x x x.
 qui numerus annorum ex Herodoto τὸν γυναιὸν confi-
 cit, ut tres ætates centum annis constent. Alij seculum
 maluerunt, id est, annos centum et præterea octo. Nam
 hoc esse spaciū, quod hominis uita conficere possit,
 cuius dimidium esset LIII. numerus constitutus de
 unitate quâsi mare ex dyade uelut scemina: tum de pla-
 nis numeris primis duobus, 3 ex 4. Deinde de quadra-
 tis totidem 4 ex 9. Postremo de totidem cubis 8 ex 27. 2
 qui ex ad originem animi à Platone colligerentur. Sed 3
 hi legere in uersibus Hesiodi non ἡβώντων, sed γηρόντων 4
 τῶν. Maro, uel quisquis interpres fuit, explicauit rem, 9
 proposita hominis ætate annorum 92. his uersibus: 8
 Per bimos deciesq; nouem superexit in annos 27
 Iusta senescentum quos implet uita uirorum.
 Hos nouies superat uiuendo garrula cornix, 54
 Et quater egreditur cornicis secula ceruus.
 Alipedem ceruum ter uincit cornus, ex illum
 Multiplicat nouies Phœnix, reparabilis ales,
 Quam nos perpetuo decies præuertitis æuo
 Nymphæ Hamadryades, quarum longissima uita est.

Hi cohibent fines uinacis fata animantium,

Cætera secreti nouit Deus arbiter *Qui*.

Sed nimia quanta summa annorum de his exire prudentioribus uisum. Itaq; etatis nomine annum intellexere, ut esset uita longissima nympharum annorum nonies millium septingentorum et uiginti. Cum quibus si iam alias summas multiplicemus, quantum immensitatis exiturum sit, facile potes animaduvertere. Hi autem etatem sic accepere, ut unum esse numerum et cædum uini dicimus: ipsum quod metimur, non quo metimur. Verum de his quisq; sentiat quod uoluerit.

πρωτόσοιο, u. 360. lib. 2.

Nunquam à quinq; fronde inter conuiuia Diuinum

A' uiridi siccum cures abscondere ferro.

πρωτόσοιο ἤγυν τῆς χειρὸς τῆς πρὸς τὴν λαπτύλης ἐχθρῆς, οἱ ὅσοις εἰσὶ κασι. αὐτὸν ἤγυν τὸ ξυρὸν, τῆς τῆς τὸ ἀπὸ τῶ ὄνυχος: ἀπὸ τῶ χλωρῶ, τῆς τῆς τῶ σαρκώδους. Præcipit rem diuinam obeundam esse, iam antè unguibus defecit, alijsq; id genus rebus procuratis, non ipsis sacrificijs adhibendam purgationem et excrementorum remotionem.

ἡμᾶτος ἐν πλείῃς, ὅτε τ' ἰδρὺς σωρὸν ἀμᾶται, u. 14. lib. 3. τῆς τῆς ἀρχομένου τῆς μεγάλης ἡμέρας κατὰ τὸ θίρος ἀκλονότι, ὅτε ὁ ἰδρὺς ἤγυν ὁ μύρμηξ ὁ ἐμπειρος. σωρὸν ἀμᾶται, αὐτὸ τῶ σίτου συλλέγων ἀποθνήσκοντι. Moscorulus. ὅταν ὁ ἐμπειρος ἀνὴρ ὡς ὁ μύρμηξ θύσων ἐν αὐτῷ σωρὸν. ἐν πλησίον ἡμέρας ὑπὲρ τὴν νύκτα.

πῆλα, ἐκλίσκῃ καὶ ἀνέστη. ἡμῶς ἐκ πηλείδ.) ἢ οὐ μεγάλη
ἡμέρα, ἢ ἀπὸ τῆς πηλείδης τῶν ἡμερῶν. Ἰσχυρὸς δὲ νῦν ὁ
ἐμπαρὸς μύρμηξ. ὅπως ὁ θεσπαστὸς. Proclus.

ἡέρα ἰσοάμενοι, u. 153. lib. 1. τὸ ἡέρα οὐδεὶς ἀνδρῶν ἀν-
λοῖ τὸ ἡμῖν ἀφανῆς εἶναι καὶ ἀφανῆς ὡς ὁ ἀνδρῶν. ἢ καὶ τὸ
τὰ σώματ' αὐτῶν ἀφανῆς εἶναι κατὰ τὴν σύστασιν. τὸ ἢ
πάντα φοιτᾷ, τὸ τὰς κινήσεις αὐτῶν ὁρᾷ εἶναι, καὶ
τὰς ἐφοράσεις αὐτῶν δι' ὅλων διήκων, ὡς πρὸς τὸ μόνον,
ὡς φανταζόμεθα, ὡς διανοούμεθα. Καὶ γὰρ εἰ αἰετοὶς χερῶν
ταὶ χήμασι καὶ ἄλλων θαυμαστὸν ὁρᾷ αὐτὸς ἐπιπορεύ-
σθαι πανταχῇ ὅπου αὐτὸς ἐθέλωσιν. Proclus.

ἡμῶς ὁμοίως ἀνδρῶν, u. 223. lib. 2. De fure, qui noctu ui-
gilat ut furetur, interdum dormit. Eundem Plautus ho-
minem trium literarum nominavit.

τρίποδι βροτῶ, u. 151. lib. 2. id est, seni in scipione ter-
tio pede innitenti. Desumptum ex enigmate Sphingis.

ἐν μακάρων νήσοις, u. 169. lib. 1. μακάρων νήσους
νῦν τὸν παρὰ Διδου ἀντίκειται, ἥτοι τὸ παρ' αὐτοῖς ἡ-
λύσιον πεδίου λεγόμενον. παρὰ τὰ ἄλυστα τηρεῖν τὰ
σώματ' αὐτῶν κατὰ τὴν λύσιν τῶν κακῶν.

ἀλλ' ὅπου ταν φοβέοικος, u. 189. lib. 1. Per φοβέοικον
intelligunt nonnulli testitudinem, Latine dictam à poe-
tis domoportam: alij animalculum quoddam album, lo-
custæ simile: alij quiddam uestra maius. Hoc certum est,
fuisse aliquod animalculum in illis locis notum et fre-
quens, quod illo tempore anni solebat pro uitando fo-
lis æstu petere plantas et uirgula. Garbitius.

ἐν ἄφρονος φάγωμ, u. 251. lib. 2. Ironica sunt ista καὶ αἰθια. Vult enim dicere: Nō deseruerat patriam ideo, quia non posset ferre inuidiam propter diuitias, sed quia necessitas illum cogebat.

τῷ λιπορίας ἀμυνος, u. 33. lib. 1. Non enim monet ut sit contentiosus: sed εἰρωνικῶς dicit, quod sciret non ociosum fore, si laboribus agricultura esset deditus.

πῶ ὀλίγῳ αἰνεῖμ, u. 261. lib. 2. τὰ τέτιμ χαίρειν ἔαρ τὸν μινραν ναῦμ. ὥς ὁ αἶνος εἰρηται κατ' εἰρωνείαν. Et postea: τὸν μινραν ναῦμ εἰς τὸ πλεῖρ δι' ἀπόνησιν, διὰ τὸ συτόμομ. τὸν δὲ μεγάλῳ εἰς τὸ ἐμπορεύεσθαι. αἰνεῖμ ἢ τινὲς παραιτεῖσθαι παρέλαβom.

φρονίας ἀφραδς, u. 73. lib. 2. Ironice diuitem mentis appellat insipientem, qui habita ratione temporis iam praesentis, uult tandem fabricari currum, aliaq; instrumenta rustica: nec antea considerauit, quid illi faciendum fuisset. Τζεζες.

SARCASMVS.

ἡ δ' ἀπλοῖον σισαρχῶα εἰσθήκα, u. 268. Sc. ἀνυσίόμ τι μεδίασμχ πάχχσα, καὶ οἶονεὶ χαίνχσα ὑπὸ λαποσαρνίας καὶ τῆς τῷ δόρυματος ρυτιδώσεως. De caligine ridente inter calamitates.

ἐν δ' ἐγέλασι πατὴρ ἀνδρῶν τι θεῶν τι, u. 59. lib. 1. Haec intelligenda sunt de risu Sardonio. Imitatur autem affectum hominis, qui potest sui contemptum uindicare. Nam qui sperat se facile puniturum sui contemptorem,

ptorem, indignatur quidem quando cōtemnitur, ridet autem rursus ob spēm ultionis. Moscopulus. Veteres risum Sardonium uocarunt, quoties aliquis despectū non solum ridet, sed etiam irridet, dictum ἀπὸ τῆ σισηροῦαι τὰ χαῖλα, id est, à diducendo labia. Sarcasmi autem est in oratione Iouis: χαίρας πῦρ κλέψας, u. 55.

Λαιμονίη, τί λείλακας; u. 205. lib. 1.

μὴ γέττοσι χαρμαῖα γήμης, u. 319. lib. 2. Ne iocundus fias, quòd talem uxorem duxeris.

MIMESIS.

βοὶ δὶος καὶ ἀμαξαν, u. 71. lib. 2.

ἔκ αἰεὶ θέρος ἰοσάται, ποιῆθε καλίας, u. 121. lib. 2.

παρά δ' ὄργα βόεσι, u. 72. lib. 2. Ὅ, πῶκαθαι ἀμαξαν, u. 73. eodem libro.

HYPERBOLE.

ὁ δ' ὥστε νόμῳ ἐποῖατο, u. 222. Sc. Cogitatio multò uelocior uolatu.

πάσα ἡ μυρμιδόνων, u. 380. Sc. Extollit clamorem ad urbes disitas à pugna Herculis ἢ Cygni.

πεδίοθεν δ' ἐτινάζοντο μακρὸς ὀλυμπος, u. 680. Th.

φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἕρανόν ἀγριόοντα, u. 685. Th.

τύσσοι οὐρανὸν ὑπὸ γῆς, ὅσον ἕρανός ἐστιν ἀπὸ γαίης, u. 720. Th. Dicit tantum esse spatium à superficie terræ ad tartarum, quantum est à cœlo ad terræ superficiem. Quòd si uerò tartarus ἀλλήγοικῶς sumatur pro ære, iam

re, iam non amplius erit hyperbole.

P A R O E M I A E.

πολυδαίδαλον ἴσθ' ἡ. 64. lib. 1. ὃ καλὸν πρῶτον δαι-
δαλέον, ἡ. 574. Tb. Dædæleum pro insigni opere fa-
ctum. Talia sunt Dædali macheta, δαιδαλέον σάκος,
id est, elaboratus chypus.

σάκος παρκίλον, ἡ. 139. Sc. Herculis chypus. Pro-
uerbij loco utitur Iustinianus in hexasticho Digestis
præposito, οἷα τις Ἡρακλῆ παρκίλον δασίδα τόν-
ξας. Dicitur autem de re pulcherrima, ὃ uarijs orna-
mentis insigni.

ὁ δ' ὥστε νόημι' ἐπισῆτο, ἡ. 222. Sc. Hinc pronexb. Ce-
ler ut mens uel ala. Desumptum tamen potius ex Hom.
Odyß. ε.

τῶν νῆες ὥπείαι, ὥσπερ πτόρον κὲ νόημα.

His naues celeres ut mens, utq; ala feruntur.
Ad omnia, quæ pernicitate insigni celeritateq; ualent,
trahere possumus.

χόροισι ἀνιπτοισιν, ἡ. 343. lib. 2. Illotis manibus, id est,
irreuerenter atq; imparatè. Translatum à sacrorum
puritate. Contrarium est, χείρας νεφέλωνος, ἡ. 357.
eodem libro.

ὕβρις πέλεις καὶ ἀτάσθαλος, ἡ. 996. Tb. Alter Pe-
lias. Potest in principem subditis grauem ὃ iniquum,
aut pretorem uiolentum aptè torqueri.

ἡφελύεσσι κοθύροισι ἱκελος ὄρμην, ἡ. 302. lib. 1. Igna-
uis fucis non dispar deside uita. Fuci, ἡφελύς, appel-
lantur

luntur homines ignaui, qui cum nihil egregium per se præstare possint, alienis tamen laboribus insidiantur, salcemq; in messem iniiciunt, cuius ipsi sementem non fecerunt. Sunt qui à uerbo φαγεῖν deducunt, quòd ipsum mellificia absument.

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ Ἀργεῖο ἢ περὶ Πύργου, u. 35. Th. ὅταν τις κατὰ τινὸς αὐτὸν λατρεῖται γούτος πρὸς ἑλπίαν λέγει, ὅδε ταῦτα ἀφ' αὐτοῦ, ἄλλοις χρεῖται.

προμηθεῖα ποιήσομαι, αἰολόμησιν, ἀμαρτινῶν τ' ἐπιμηθεῖα, u. 511. Th. Prometheus significat hominem prudentem, qui illud observat: Quidquid agis, prudenter agas, et respice finem. Epimetheus hominem deliberantem post factum, id est, semetarium et incautum.

χρῆσιον γένος, u. 109. lib. 1. Ex hoc genere aureo omnes dicimus homines, quotquot aliquid utile in uita sunt operati. Additur postea: οἱ δ' ἐπὶ νόον ἔσαν, u. 111. Quicunq; prudenter uiuunt, Saturninam habent politiam. Saturnus enim Grecis γένος est largitor uitæ intelligentis, λόπος αὐτῷ νόῳ, uel potius νορὸς νόῳ, id est, syncerus animus. Nam τὸ νορὸν significat τὸ λαβαρόν. Proclus. Hinc suum prouerbium accepit H. Iunius, Saturnia uita: pro beata et luxu exotici doliq; ignara: qualis aureo seculo tribuitur.

ἐν μιαιῶν, u. 144. lib. 1. ἔγχεσθαι ἀνάντην γένος καὶ ἀσβεστον.

ὅς περ ἄλλα γαίης, u. 167. lib. 1. Simile illi: ἐπ' ἐχάτη γαίης. Hoc uti possumus, cum locum uehementer semotum

motum intelligi uolumus.

ὅναι ἄτορ δαλῶ, u. 323. lib. 2. Vrit sine face, id est clā, etiamsi foris nihil apparet. Plutarchus subinde usurpat. Transfertur ad auaritiam, ambitionem, inuidiam, amorem obscœnum, aliāq; animi uitia, quibus obnoxij torquentur & contabescunt.

βιν ἡρακλεῖν, u. 115. Sc. & passim alibi. Simile illi quod est apud Horatium 2. 12. Herculis manus. Porro Hercules nomen commune quoddam epitheton est uirorum fortium, poetāq; ex multis fortitudine præstantibus unum quoddam exemplum consinxerunt.

λέχαι, u. 112. lib. 2. loca ubi ociosi desident garrientes quiduis, atq; ubi loquacitate temulenti penè reduntur: ut tōstrinae sunt, balnea, & hodie in ædibus magnatum proiectura uestibulorum. Vocantur eadem & αἰὼνα συμπόσια. Iunius.

ἐν δ' ἀγγίωρ ἐλάσσας, u. 93. lib. 2. Admonet (inquit Iunius) doliorum esse satagendum ne intus nidulentur araneæ. Prouerbiali itaq; specie dicemus ἡαν' ἀράχρια ἔχειν, id est, araneis abundare, quidquid incultū desertumq; iacet. Transfertur appositè ad ingeniorum culturam, aut ad interpretum oscitantiam supinam, qui difficilioribus authorum locis altum agunt silentium, & squalorem quendam conciliant: & Nonius Marcellus & Varro corruptis tot locis descriptorum incuria, passim ἡαν' ἀράχρια ἔχειν.

βειάρεις τε, u. 149. Th. Briareus gigas fuit, cui centum

tum brachia & manus fuisse dicit Hesiodus, senisimus & immanis pyrata. Hinc prouerbium: Briarei manus iniicere, hoc est, furaces & uiolentas. Et qui iniustam opulentiam colligunt, & facultatibus præda & rapinis partis ditantur, dici possunt Briarei manus iniicere. Nazianzenus.

τρεῖς παῖδες μεγάλοι, u. 148. Th. Hinc Gigantes celebrati sunt prouerbio, de hominibus magnis & splendidis, ac quadam authoritate magnifica præditis, qui omnem corrumpunt disciplinam, & uiribus opprimunt Rempub. atq; Ecclesiam. Est & alia forma prouerbij, γιγάντων βίος, de uita sceleribus & flagitijs obruta, in qua turpe habebatur non esse turpem. Armati incedebant domi forisq; unde u. 186. τὸν χεῖρα λαμπρόμονοι dicuntur. Similes Gigantibus fuerunt Cambyfes, Domitianus, Iulianus.

ῥύκλωπας ὑπέρβιον ἢ τοῦ ἔχοντος, u. 139. Th. De Cyclopibus plura scribit Homerus Odyss. lib. 9. sub persona Polyphemi. Ex quibus desumptum prouerb. Cyclopica uita, pro uita uehementer effera ac barbara, quæ neq; legibus, neq; disciplina ciuili constat, neque religione deorum gubernatur. Ita Cyclopes fuerunt Candaules Lydus, Heliogabalus Romanus, Venceslaus Boemus. Iunius ῥύκλωπας βίον accommodat ad beatam & nullius rei indigam uitam, in qua significatione accepit & Eustathius, item Strabo & Dion Chrysostomus.

θείois, u. 138. Sc. Hominem omnibus numeris consummatum, mortalem Deum uocatum fuisse, & Græcè θεῖον ἀνδρα, θεῶ ἵκελον, θεοείλεα, ισόθεον, καὶ ἰσέθειον, diuinum uirum, Deo similem, diuina specie, Deo parem, & admodum diuinum, scribunt Quintil. Aristot. Hom. Hesiod. Contrà infelicem uocat Cicero ex astris lapsum. Erasmus. Plato in Menone scribit, Lacones, si quem laudarent uirum bonum, dicere solitos esse: θεὸς ἕτος ἀνὴρ.

τιτῶας, u. 207. Th. & τιτῶές τε θεοί, u. 630. Th. Titanum uox familiaris atq; frequens & apud Græcos & apud Latinos est, pro his qui iusiurandum fidemq; uiolant, ac deniq; non solum magistratibus aduersantur, sed Deos ipsos negligunt, homines seui, immaniq; ingenio.

μήτι ἰφερομόν κρώει, u. 365. lib. 2. Iohannes Diaconus Theogoniæ interpretes prouerbij loco utitur, ἵνα ᾧ μὴ ἐπικρώσει λακέρυα κορώνη, γλῶσσα πονηρὰ τις καὶ λοιδόρος ἢ λόγος ἡμῶν ὡς ἀτόρματιστον αὐτιωμόν.

γόνος σιδέρεον, u. 174. lib. 1. Ferreus non tantum pro duro & imperito, sed & impudente & frontis uacuo ponitur.

τεκνίφαλον γηρυονῆα, u. 288. Th. Triceps Geryon (ait Cognatus) esse prouerbium in eos qui sunt moribus effratis & indomitis.

ἰαπετός, u. 507. Th. Iapetus Cœli & Terra filius fuit, gigas potēs & proterui ingenij, magisq; filiorum quam

quàm sua uirtute clarus. Pro deliro apud Aristophanem ponitur, citante Suida: Neq; acceptarum plagarum memor, ob etatem, quæ te ab infantia nutrit et educauit, Iapetum me uocabis.

FIGURÆ GRAM-
MATICÆ.

ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ.

Γαῖα passim apud authorem pro αἶα Tzeze.

Διάνδιχα, u. 13. lib. 1. pro διχα.

ἔλω, u. 11. lib. 1. et passim, ἀντὶ τῆς λῶ.

ἔοντα, u. 44. lib. 1. et alibi, ἀντὶ τῆς ὄντα.

ἐξελθῶσα, u. 216. lib. 1. ἀντὶ τῆς ἐλθῶσα. Eandem πρὸς θεοῖς facit Tzezēs in uerbo καταφράζει: ut καταφραβundet.

ῥοκοροσάμενος, u. 33. lib. 1. pro ῥοροσάμενος. Poetæ enim uel auellunt uel præponunt augmentum pro arbitrio.

παύνακτορ, u. 49. lib. 3. ἀντὶ τῆς παυόρ.

ANADIPLOSIS.

ἔτι φαίνεται, u. 229. Sc. τάνω τὸ ἐξαπλῶ. Hinc τι φαίνομαι κατ' ἀναδίπλωσιν, quod idem significat: id est, extendo: ut et u. 209. Th. ubi causam nominis Titanum exponit. Eadem est ἀναδίπλωσις in dictione ἀλάλταται, quæ derivatur ἀπὸ τῆς ἀλῶ, ἄλωμι, ἄλωμαι, presentis passiuo Aeolico, ut ἀλίσταται et ἀνίχναται: et per anadiplosin

diplosin ἀλέλῃμαι. Hinc per systolen Acolicam ἀλέλῃμαι.

ἀγαγῶν, μ. 164. lib. 1. pro ἄγων, uide anadiplosin in uoce ἀφάρῃα sub Systole.

βιδᾶς, μ. 323. Sc. pro βᾶς Ionicè, ἀπὸ τῆ βίδημι,

ἐτήτυμα pro ἔτυμα, μ. 10. lib. 1.

ἡλῆλᾶντο, μ. 143. Sc. ab ἐλάω ἐλῶ τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἡλᾶνα, ἡλάμαι, ἡλᾶμεν, ἡλᾶντο, ἢ ἀτῆινῶς ἡλῆλᾶντο.

μέμαρπον, μ. 245. Sc. μάρπω τὸ ἡτταλαμβάνω. Fut. μάρψω. Indefin. ἔμαρψα. Indefinitum 2. ἔμαρπον: ἔ Ionicè ἡττ' ἀναδιπλωσιν ἐμέμαρπον, apheresis μέμαρπον in tertia plurali.

ταρταρον, μ. 255. Sc. ἀπὸ τῆ τέρω τὸ δαμάζω. Indefinit. 2. ἔταρον. Hinc τάρος fit: ἔ per anadiplosin τάρταρος: ut in alijs quosq; uocibus, ἄτηρον ἄταρτηρόν, δαίπῳ δαρδαίπῳ.

τιθαλῆαι, μ. 276. Sc. à θάλλω, θαλῶ, τέθαλλα, τέθλα, τεθυλῶς. Idem esse usitatum in præteritis aliorum uerborum, ἔ uerbis in μι, notum est ex Grammatica.

ECTASIS.

Productio literæ.

ἑρονίωρ, μ. 239. lib. 1. Producitur in medio, quod corripendum fuerat.

παντί μοῖνᾳ πᾶσι δῶρ, διὰ ἣ μέγα σᾶκος ἄραξα, μ. 364. Sc. Hic σᾶκος ponitur priore longa, ut ἔ μ. 217 ἔ 461. cum tamen alibi soleat Hesiodus poetas alios in corripienda illa syllaba sequi.

Muta-

Mutationes literæ sunt creberrimæ:
exempla quædam adij-
ciemus.

ἡλίλαυτο, u. 143. Sc. ἡλάω, ἡλῶ τὸ ἡλῶναι. fut. ἡλά-
σω. præterit. ἡλάκα. παθ. ἡλάμαι. plusquamperf. ἡλά-
μην. tertia plural. ἡλῶτο, et Atticè ἡλίλαυτο. Opor-
tebat autem esse ἡλίλαυτο. Sed Attica quæ à breui inci-
piunt in præterito, producuntur (quod tempus attinet)
in plusquamperfecto.

κρυῖθην, u. 7. Sc. ἀπὸ τῆς κρύς κρυτὸς γίνεται κρυῖ-
θην: et conuersione literæ α in κ, κρυῖθην.

πόλιος, u. 285. Sc. ἀπὸ τῆς πόλεος,

πολεμῖα, u. 238. Sc. πολέμοιο ἢ λιπτικῶς, καὶ δια-
λύσει πολεμῖοιο, καὶ ἐντάσει πολεμῖοιο.

πρισβῆις, u. 245. Sc. pro πρισβῆις, ἀ πρισβῆις πρισ-
βῆις,

πλάκ' μόν', pro πλάκ', ἀ πλέος, u. 101. lib. 1.

ὦν' pro ὦν', u. 339. lib. 1. propter uersum ο in ω mu-
tatum est: ut aliorum iuues rem familiarem.

EPECTASIS SIVE EPEN-
thesis.

ἀνμῶναι, u. 196. Sc. ἀνμι, ἐδμω, δὲς, δμῶτες, δμῶαι:
hinc ἀνμῶναι.

ἐγάλαται, u. 288. Sc. pro ἐγαλται, ἀπὸ τῆς γέλλω τὸ
ἑοσμῶ, tertia persona pluralis præteriti passivi.

ἰώισον pro ἰώοι, u. 132. lib. 1. ιον interpositum Ιο-
ῖ.

θυλυόρᾳ, μ. 10. Sc. pro θυλυτέρωρ: αἰολικῶς.

ῥῖσαν, μ. 170. Sc. ἔω τὸ πορσύνομαι. ἔσω. Fut. εἶσα.

Ἄορ. ῥσαν tert. plur. Hinc ἐπρυθίσῃ ῥσαν. Potest ὧ ex ῥσαν fieri ἡλῆδ διάλυσιρ ῥσαν, ὧ mutatione literæ e in i ῥσαν.

πολέσιρ pro παλίοι, μ. 119. lib. 1. Tale est χέρσιρ pro χόροι: ὧ similia passim.

σθεννυμονέωρ pro σθεννυμοέωρ, μ. 208. lib. 2. Eiusmodi fuit suprà θυλυόρᾳ.

τελέθωσιρ, μ. 179. lib. 1. Est enim à τελεῖν τὸ ποιῶ ἡλῆ τὸ ὑπάγω. Hinc est τελέθω: ut à νέμω νιμέθω: φλέγω, φλεγίθω: θάλλω, θαλέθω. Eiusmodi est illud, ἀποφθινύθωσι, μ. 240. lib. 1. ἀπὸ τῷ φθίνω, φθινύθω. Tzetzes ait esse Atticum.

D I A E R E S I S.

Δαΐδωρ, μ. 275. Sc. ἀντὶ τῷ Δαΐδωρ. Est autem ἀπὸ τῷ δαΐν τὸ καΐν. Hinc Δαΐς ἡλῆ Δαΐς.

Δμῶς, μ. 48. lib. 2. pro Δμῶς. Possit hoc ipsum etiam ad ἐπενθήσιν referri.

ὑπόμοιο, μ. 164. lib. 1. ἀντὶ τῷ ὑνόμοιο.

ἱρονίδω, μ. 71. lib. 1. ἀντὶ τῷ ἱρονίδω.

μηχανάται, μ. 239. lib. 1. ἀντὶ τῷ μηχανᾶται. Sed dierefsis hæc non tam figurata, quàm propria ὧ simplex.

οἶγροι, μ. 130. Sc. οἶγρος ἐτυμολογᾶται ἀπὸ τῷ οἶω, τὸ λομίζω, ἡλῆδ διάλυσιρ: ὡς ὅρ ἡλῆ ἰὸς τὸ αὐτὸ ἀπὸ τῷ ἱμῖ τὸ πίμπω.

παΐς,

παῖς, u. 50. lib. 1. ἀντὶ τῆ παῖς.

πολέμοιό τε, u. 23. Sc. ἔγχε πολέμῳ. Quando diu-
duntur genitiui, tum habent diphthongos. & solet mu-
tari in oo. Itaq; pro πολέμῳ dicendum erat πολέμοο:
inde per parentbesin πολέμοιο.

PARENTHESIS.

ἀγχοιώται, u. 39. Sc. ἀπὸ τῆ ἀγῆ, ἀγχοιώτης, ἔ πα-
ρρηθείαι τῆ ἀγχοιώτης.

μόνον, u. 11. lib. 1. pro μόνον. Reperitur et u. 143. Th.
ἔ alibi passim. Ita νόσων pro νόσω, u. 92. lib. 1.

ἡσυχάει, u. 284. lib. 1. pro ἡσυχάει, frigeris, Aeo-
licè. Nam Aeoles, si fuerit post alpha uocalis aliqua,
tum u adiiciūt: ut exempli gratia, ἀντὶ αὐτῆς, αὐτὸς αὐτῶς.
ἀάτλῳ, siue damnum, siue inexplabilem significet, αὐτῶ
τλῳ, ἔ similia. Si uerò intercedat aliqua consonans,
iam non amplius id accidet. In ijs uerò uerbis, in quibus
consonātes post uocalē ponuntur, geminantur aut ipse
eademq; consonantes, (hic est διπλασιασμός)
aut simpliciter consonantes (hæc est παρέμειψις).
Abijciūt autem etiam literam γ ex ijs uerbis que
desinant in υξ, φάρυξ ἔ φόρυξ dicentes, ἔ alia sex-
centa. (Hæc est ἐκθλῆψις). ἄγοισις per diphthon-
gum scribunt: ἔ per η scribitur illud ἡούτη ἔ similia
uerba subiunctiui modi, ἔ πάρετα ἔ similia, itē
infinitiui omnes, ἔ alia sexcenta (hæc est μέλει-
ψηψις.) Hæc Tzetzes uno loco.

ὕμνείσαι, μ. 2. lib. 1. pro ὕμνισαι.

DIPLASIASMV S.

ἐνέπειε, μ. 2. lib. 1. pro ἐπέειε.

ἐννοσιγᾶος, μ. 104. Sc. ἀντὶ τῆ ἐννοσίγαιος. Abundat alterum ⁊ propter uersum αἰολικῶς.

ὄρεβρον, μ. 17. lib. 1. Acolicè per duplex ⁊ scribitur. Τρετες.

ἴσαι, μ. 208. lib. 1. ἀντὶ τῆ ἴση.

μίσω ἐπέειο, μ. 143. Th.

φιλομμεσῆς, μ. 989. Th.

ὅτι τάχιστα, μ. 21. Sc. ἀντὶ τῆ ὅτι.

ΠΑΡΕΜΡΤΩΣΙΣ.

διάπλορος, epitheton Mercurij: ὁ μεγάλῳρος. Redundat in hac uoce littera λ, ut ex in uoce αλυσίονος. Est enim ἀπὸ τῆ διάπλορος, quod dicitur de uoce sonora ⁊ ualida: ut altera uox ἀπὸ τῆ ἄλυσος καὶ τῆ πείδω.

διαμπορέε, μ. 234. lib. 1. ἀντὶ τῆ διαπόρεε, ἃ δὲ ἐν πείρας.

ἴξε, μ. 32. Sc. ἴκω τὸ ὄρχομαι: παβ. est ἴνομαι. Hinc ἰνόμην, ἴκω, ἴκωτο: ⁊ per apocopen (quamuis interpres dicat esse συγχοπὴν) ἴκω, ⁊ adiectione Aeolica litteræ σ ἴξε.

ἥγλω, μ. 50. Sc. Thema est εἰμι, λῶ, ἥτλω, tertia dualis: hinc adiectione litteræ σ ἥγλω.

πτολέμοιο, μ. 638. Th.

πτολέμειον, μ. 358. Sc. pro πτολέμειον.

PARAGOGÆ, QUAE ET PRO-

αἰματισμός & προσαρτάληψις.

αἶνυμι, u. 301. lib. 2. αἶνω, & per paragogen Atticam
αἶνυμι. Tzetzes.

ἀναιδείηφι, u. 357. lib. 1. pro ἀναιδείη. Tale est ἐρί-
ηφι, u. 214. lib. 1. pro ἐρίη. Interpretes aiunt esse lo-
nicum.

βύλημι, u. 265. lib. 2. pro βύλη.

ἐνθα, u. 312. lib. 1. ἀντὶ τῆς ἐ.θα adiectitium est, com-
plendi uersus gratia appositum. Tale est ἦθα, u. 119. Sc.
pro ἦς, ab εἰμὶ subiunctiuum. Eiusmodi est & οἶθα, u.
335. Sc. ab εἶδω τὸ γινώσκω. F. εἶσω. Med. prat. οἶθα οἶ-
δας: hinc figuratè οἶθαθα, & per syncopen οἶθα.

τυόν, u. 10. lib. 1. Doricum. Diores enim τυόν pro οὐ
dicunt, ἰγώνη pro ἰγών, & similia.

ΕΦΕΛΚΥΣΙΣ.

ἄτησιρ pro ἀταῖς, u. 214. lib. 1. Talia sunt σκολῆσιρ
pro σκολιαῖς, u. 217. δίνησιρ pro διναῖς, u. 218. & sex-
centa alia.

ἦσιρ, u. 47. lib. 1. ἀντὶ τῆς αἶς.

ἦσιρ, u. 292. lib. 1. pro ἦ.

Illud quoque passim obseruatur, expletivas particu-
las uocali subsequente literam ἐφελκυστικὴν recipere,
consonante autem superueniente non amplius.

APHÆRESIS.

βῆσαν pro ἐβησαν, u. 152. lib. 1. Hæc apheresis aug-
menti, ut & prosthesis poetis usitatissima. Talia sunt,

ἔσσι, ἴσσι,

ῥῶσι, θῆκε, ἐκέατο, ἐόσμευσε, κρυψέ, μύδετο, πλάσσε, στέ-
φορ, ὧ sexcenta alia: pro ἔρωσι, ἔθηκε, ἐκέατο, ἐνόσμευ-
σε, ἐκρυψε, ἐμύδετο, ἐπλάσσε, ἐτέφορ. Sic πλῆτο, μ. 146.
Sc. ἀπὸ τῆ πλῆμι, quod uenit in τῆ πλῶ τὸ πληρῶ: hinc
πλῆμαι παθ. ἐπλήμην, ἐπλησο, ἐπλήτο.

φίικ' ὀλοκὺν, μ. 327. Tb. ita enim legitur in ueteri exē-
plari, pro σφίγγα. Hinc σφίγιον nomen montis.

νῶνυμοι, μ. 153. lib. 1. pro ἀνώνυμοι.

μέμυκε, μ. 126. lib. 2. pro συμμέμυκε, καὶ οἶον εἰ συμ-
πίπῃκε διὰ τὸν πονκνότητα τῆ κρύσε.

τρίδυσι, μ. 248. lib. 1. pro ἑατρίδυσι.

Α Ρ Σ Ι Σ.

ἄρσα, quæ cognata est apherepsi, opposita uerò τῇ
ἀναδιπλώσει, Homerus usus est ἰλ. 1. Διγμονός διανί-
δην, pro διειγμονός: eam uerò Hesiodū aliquo exem-
plo comprobasse nondum obseruauimus.

S Y S T O L E.

ἄρρηται, μ. 271. Sc. Fuerat enim dicendum ἄρρηται,
ἂν ἄρτω ἄρῶ. F. ἄρῶ. Præteritum medium ἦρα, ἑα
ἄρρητα Atticè. Participium ἄρρητός. Fœmin. ἄρρητα.

ἐμβεβαώς, μ. 195. Sc. βίβημι, βίσω, βίβηκα. Hinc βί-
βηκα: ἑατὰ συγολὸν βίβηκα, ὧ hinc βίβηώς.

ἔσαν, μ. 245. Sc. pro ἦσαν. τὸ δὲ ἦσαν ὁ σημαίνει τὸ
ἐξῆλθον ἀπὸ τῆ εἰμι. Est enim huius subiunctiuus plu-
ralis ἵπον ἵτε ἴσαν. Verba in μι in plurali ὧ παθίνο
contrahunt ultimam.

ἔσαντο, μ. 255. Sc. (Sic enim exemplar Venetum ha-
bet)

bet) ab ἐω τὸ πληρῶ. Fut. ἔσω. Indef. ἴσα, καὶ ἔσα per
synstolen. Med. ἰσαίμην. tertia pluralis ἔσαντο. Hinc per
syncopen fit οὐτο.

λυσιώωρ, μ. 27. Sc. Quando ea quæ desinunt in ὦρ,
ante literam o breuem habent syllabam, corripuntur:
quod si longam habeant, producuntur.

πίθεται, μ. 193. lib. 1. Διὰ τὸ μέτρον συγγέλλεται οὐ-
ταῦθα τὸ πι οὐ τῷ πίθῃ, ὡς οὐ τῷ οἱ δ' ἐπίθοντο διὰ
λυσιώωνι ἀνακτι. μ. 69. lib. 1.

προσαρῃρηται, μ. 49. lib. 2. Sic oportebat scribi. lo-
nes autem non scribunt longam uocalem, idcirco; προ-
σαρῃρηται effecerunt. Tzetzes.

τιθαλῃαι, μ. 276. Sc. pro τιθαλῃα.

τοῦξε λαλὸν κακὸν, μ. 585. Th. Alibi autem, in δ' ἔβη
αἰδοίην καλὴ θεός, μ. 194. Th.

φοινικίαι, μ. 194. Sc. Ea quæ in ὠαι desinunt, si ha-
beant ante o syllabam breuem, per o scribuntur: ut
λυοίαι, οκιοίαι. Quod si longam habeant, producun-
tur: ut ὠτώαι, ὠμώαι, ὠνώαι.

SYNCOPE.

αλιών, μ. 163. lib. 2. pro αλιωρίων.

ἀμβάτοι, μ. 299. lib. 2. pro ἀνάβατοι, ascensibile &
permeabile, quod inuadi & traijci possit.

ἀμύσσου, μ. 209. Sc. ἄγαν ἀνὰ μέσου.

ἀμπέλαιος, μ. 190. Th. pro ἀνὰ πέλαιος.

ἄψ, μ. 257. Sc. Fit ex ὀπίσω κατὰ ἐνθλαψιν uocalis
ε: & conuersionem Doricam ω in α, & crasin π & σ
in ψ.

in ψ. Solet à quibusdam initio etiam iota inferi.

γγραύτεας, u. 186. lib. 1. γγραύω, γγραῦ, γγραύσω, ἐγγράσσα: ὁ γγραύσας τῷ γγραύσαντι, ὅ per syncopen γγραύτος. Hinc γγραύτι nom. ὅ accusf. dualis: ὅ γγραύτεας dat. pluralis.

εἰδώς, u. 54. lib. 1. pro εἰδυνώς. Est enim ab εἶδω, οἶδα, εἶδμεν ὅ εἰδυνώς.

ἐμβασίλυσεν, u. 110. lib. 1. pro ἐνέβασίλυσεν. Poetæ pro νε pronunt μ.

ἐπέφυγον, u. 148. lib. 1. pro ἐπεφύκησαν: ut ἐτυφθαν pro ἐτύφθησαν.

ἐνιπείθειο, u. 27. lib. 1. pro οἰνιπείθειο. Praepositio ἐνι τὰ amittit ultimam uocalem.

ἐνθα, u. 334. Sc. uidetur esse ab ἐνταῦθα factum. Interdum enim significat ἐκεῖ.

ἐρρώοντο, u. 230. Sc. Est nomen foemininum ὄρωι καὶ ὄρμη. Hinc est uerbum ὄρωίω, ὄρω. pass. ὄρωίομαι, ὄρωμαι. Inchoatiuum ἐρρώιόμην: tertia pluralis ἐρρώοντο, ὅ per syncopen uocalis: ὄρώτο. Interferitur autem littera ρ κατὰ παρὰ λαφύρ.

ἐν pro ἔσαν, u. 149. lib. 1.

ἱραξ, u. 201. lib. 1. pro ἱράξ.

κακηρύπην, u. 89. lib. 2. pro κατὰ κηρύπην.

λερόνα, u. 156. lib. 2. pro λερονίδα.

καδδιδυάμιρ, u. 234. lib. 1. pro κατὰ διδυάμιρ.

περιπομόν, u. 4. lib. 2. πολὰρ τὸ γρίφαι, ἀναπολάειρ τὸ ἀναγρίφαι. περιπολά ὁ ἕρπης, ἤγερ περι τὰς πόλεις

πόλιν γρίφεται. Hinc περιπολῆμαι ἢ περιπολῆ-
μις. Deinde per συγκοπὴν περιπόμονος.

SYNALOEPHE.

ἀδύτιω, μ. 69. lib. 2. In ultima regione cōtractionem
sive synizesin habet uersum.

ἀσῦντι ἀτ' οὐνέπει, μ. 2. lib. 1. α absorbetur.

ἑκῆϊνος pro ἑκὰ ἐκῆϊνος, μ. 193. lib. 1.

τενέωρ τ' ἀγορέωρ τε, μ. 30. lib. 1. ε absorbetur in
scansione, ut in sexcentis alijs.

ρεῖα μὲ γὰρ, μ. 5. lib. 1. Hic Canterus ait, non ρεῖα, sed
ρεῖα, ut et in secundo uersu, legendum esse. Sic enim in
dimensione contractum syllabam unam longam effice-
re, et carmen concinnum atq; integrum reddere. Ita
lib. 2. ἑὰρ πολῆρ legi, cum sit ἑὰρ scribendum.

τῶνεα pro τῷ οῦνεα, μ. 49. lib. 1.

θ' ἡμιον, μ. 177. lib. 2. pro τὸ ἡμιον. Alij legunt θ' ὠ-
μιον, ut θάτορον pro τὸ ἱτόρον, et θειμάτιον pro τὸ
ἱμάτιον.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ SIVE ΥΦΑΙ-

ρσις.

ἐξαλείψαι, μ. 105. lib. 1. ἀλύνομαι est thema, quod
est ἐν φόνῳ. Fut. ἀλύνσομαι. Aorist. ἀλυνάμην sine σ:
ut ἀ χίω ἔχια ἐξέχια. Tertia personā ἀλύνατο. Hinc ἀ-
λύναι, καὶ αἰεῖναι eiectione τῷ ν, et inde ἐξα-
λείψαι.

ἱταῖρον pro ἱταῖρον, μ. 334. lib. 2.

τέρας, μ. 312. Sc. ἀντί τῷ τέρας.

ὅργα-

ὄργάζοντο pro εἰργάζοντο, u. 150. lib. 1.

ἐπίθοντο, u. 69. lib. 1. pro ἐπέθοντο. uide Systolen.

ΠΑΡΕΛΛΕΙΨΙΣ.

In uerbo ἰρρώοντο suprā annotauimus παρέλλαψιν sub Syncopē.

ΕΚΘΛΕΙΨΙΣ.

ἄρῃαι, u. 107. Sc. pro ἄρῃσαι. ἄρῳ τὸ ἐπαίρω. Fut. ἀρῶ. Aorist. ἤρα. Med. ἠράμην. Subiunctiuus ἰὰν ἄρῳμαι: tertia persona ἰὰν ἄρῃσαι, ex inde ἄρῃαι eiectione litteræ τ.

μαπίειν, u. 231. Sc. Aorist. secund. ἀπὸ τῆ μαρπῶ τῷ λατῶ λαμβάνω γίνεταί μαρπᾶν: ex eiectione litteræ ρ μαπίειν ἵατ' ἐπίκτασιρ (inquit interpres) potius uerὸ ἐκθλαψιν.

ΑΡΟCΟΡΕ.

ἀμείνω, u. 19. lib. 1. pro ἀμείνονα, Atticē.

γλάφυ, u. 151. lib. 2. pro γλαφυρὸν.

δείκνυ, u. 144. lib. 2. pro δέκνυσι.

λίπ' ἐλαίῳ, u. 140. lib. 2. Alij quidē omnes exponunt pro λιπαρῷ ἐλαίῳ, pingui oleo, ex per apocorē etiam λίπα dici aiunt. Ego autem expono, inquit Τχεzes, λίπς ἐλαίῳ ἥγυρ τῷ ἐξ ἐλαίας, pinguitudine quæ sit ex oleo. Mutilantur. n. etiam longa: ut in illo, βύλομ' ἐγὼ.

νίφα, u. 153. lib. 2. pro νιφάδα.

σνίπα, u. 150. lib. 2. pro σνίπασμα. Tribus apocoribz eodem loco utitur.

χρύσια δῶ, u. 933. Th. pro δώματᾶ.

Strabo

Strabo lib. 8. ait, Hesiodum βειαρὸν vocare βει σ
βειθὺν, eodem modo quo Homerus λει appellat τὸ λει
θὸν, id est hordeum: σ Sophocles ῥᾶ pro ῥᾶδιον.

METALEPSIS.

ἀρεῖλλον, u. 6. lib. 1. Nonnulli uolunt α uersum in β.
Particula ἀρεῖ uocum compositarum significationes au
get σ intendit.

ἀγορᾶς, u. 29. lib. 1. pro ἀγορᾶς, Ionicè.

αὐτίς, u. 180. lib. 2. Communis dialectus σ Ionica, si
ue eis τῶπιον, siue πάλιν significet, τ scribit, Attica
autem θ.

ἀμμήτηρ παῖον pro γημήτηρ. Quia Cererē Gram
matici uolunt significare terram, magnam parentem
rerum omnium.

ἐφόρον, u. 293. Sc. pro ἐφόρον.

ῥέδιωρος παῖον pro ῥέδιωρος, terrā quæ fert xeam.

λοῖτον, u. 192. lib. 2. pro λοῖτῶν. Tzezes.

ὅπιρ, u. 149. lib. 1. à nominatiuo ὅψ, ὁπὸς, ὅσα δὲ dicen
dam. Hic uerò format casus à recto ὅπης, ut sit ὅπης, ὅπης
δὲς, ὅπιδες καὶ ὅπιρ.

ῥιόνια, u. 156. lib. 2. ἀντὶ τῶν ῥιόνων. ἔγω γὰρ αὖ ἐν
δαλονότι μαλακὸν ἢ χλαῖνα, ῥιονύδος ἀναδιδιομένης.

Proclus.

μελιῶν, u. 144. lib. 1. pro μελιῶν, Aeolicè.

μεῖς, u. 175. lib. 2. ὁ μὲν. Aeolicè.

τοῦδε, u. 142. lib. 2. σημαίνει τὸ αἰδία, ἐπὶ τοῦδε
λέγεται ὁ ἔξυπνους ἢ προτοῦθες.

τοὶ pro σοι, u. 106. lib. 1. Doricè & Atticè.

METATHESIS.

Transpositio toni.

ἀμῆς, u. 193. lib. 2. ἀμῆτος & θείτος sunt temporalia
ἀμῆτος autem & θείτος, τὰ θορύβονα καὶ ἀποτρύ-
μνα, ea quæ colliguntur in messe, & quæ sunt arata.

παρεῖς, u. 352. Sc. Differunt παρεῖς & παρῖς. παρῖς
enim est τὸ ἐκτός, & construitur cum genitiuo: παρεῖς
autem est commune, quod non tantum τὸ ἐκτός, sed &
τὸ πλησίον significat, & construitur cum accusativo.

Transpositio literæ.

δράκον, u. 262. Sc. ἀ δέικω, δέικω, ἐδείξα, ἐδάρκον
& ἐδράκον & δράκον.

ἐέλδωρ, u. 36. Sc. ἀπὸ τῆς ἐθέλω ἐθέλωρ, καὶ κατὰ
μετάθεσιν τῶν στοιχείων ἐέλδωρ, ἢ τροπὴ τῆς λαοῦς
θ εἰς τὸ μέσον δ ἐέλδωρ. Quidam autem ἀπὸ τῆς ἐλω,
τὸ προκρίνω deducunt.

ἐκπάλυς, u. 153. lib. 1. κατὰ μετάθεσιν τῆς λ ἀπὸ τῆς
ἐξ ἐκπάλυ, ἢ γὰρ ἐκπάλυς.

ἐρδαι, u. 135. lib. 1. Factum est ex ῥῖς α. ita ὅρξ α pro
ῥῖς α, u. 325. lib. 1.

Periculosa autem est in quibusdam metathesis: ut in
nominibus θάρσος & θράσος, quæ diuersam habent si-
gnificationem. Nam θράσος est impudens, & non ad
normam rationis reuocata temeritas: θάρσος autem,
audacia quam ratio gubernat. Tzetzes.

ἡραδίην, u. 238. lib. 1. 69. lib. 2. & 99. Th. pro ἡρα-
δίην.

ωρεῖ-

πρῶτον, μ. 240. Sc. pro πρῶτον, ἀπὸ τῆς πρῶτης ἐν
τῷ Sec. κατὰ μεταθέσειν τῆς αὐτῆς ἰσχυρῶς τῆς εἰς πρῶτον
διαρ.

προσῆναι, μ. 35. lib. 2. ἀπὸ τῆς προσῆναι κατὰ μετα-
θεσιν καὶ συνάφειαν.

τόρπιπέρωνον, q. τρίποντα καὶ κατὰ γωνίαν, hoc est, uertentem et debellantem aduersos et infeli-
ces διὰ τὴν ἑρπυνῶν ἰσχυρῶς fulminum, aut certe quasi
τόρπιπέρωνον τοῖς ἑρπυνῶν, gaudentem fulminibus. In
priori autem est μεταθέσις.

τέτρατον, μ. 363. Sc. pro τέταρτον.

Translatio syllabæ.

λακέρυζα, μ. 365. lib. 2. pro λακέρυζα, ἀὶ λακέρυζα,
refono.

T M E S I S.

ἀμφὶ δὲ μιν ἔδυσεν θίει, μ. 224. Sc. pro ἀμφὶ θίει δ-
γινετο περὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν τὴν ἑρπυνῶν + γοργόνεον.

ἀνὰ δὲ μιν βαίνοι, μ. 316. lib. 1. pro ἀναβαίνοι.

αὐτὰ φυντὰ βαίνοι, μ. 189. lib. 2. pro ἀναβαίνοι.

ἀπὸ δὲ ἀμφὶ ἑρπυνῶν, μ. 419. Sc.

ἀπὸ ἐκ τῶν τῶν ἀνῶν, μ. 319. Sc.

διὰ δὲ ἀνὰ δὲ, μ. 32. lib. 1. pro διὰ δὲ ἀνὰ δὲ.

οὐ δὲ ἀνὰ φυντὰ θίει θίει ἑρπυνῶν, pro οὐ θίει. μ.

30. lib. 2.

οὐ δὲ διὰ τὴν βλάψας, μ. 281. lib. 1. pro ἐμβλάψας.

οὐδὲ φυντὰ θίει, μ. 261. lib. 2. pro οὐ θίει.

ἐπὶ δὲ ὅσον ἐμάται, μ. 192. lib. 1. pro ἐπὶ ὅσον.

κατὰ

κατὰ γὰρ ἡδύθυι, μ. 120. lib. 1. pro κατεπαλόθυο.
 πάντων περὶ μέδεια αἰδώς, μ. 54. lib. 1. περιαιδώς
 πάντων μέδεια, pro omnibus alijs sciens consilia.
 παρ' ἧς ἰδὲ, μ. 111. lib. 2. pro παρ' αὐτῆς.
 πρὸς μῦθον ἱάπυ, μ. 204. lib. 1. pro προσῆπυ κατὰ
 μῦθον.
 οὐδ' ἄρ' ἀγάρην, μ. 270. lib. 2. pro οὐδέ γάρην.

FIGURÆ CONSTRUCTIONIS.

SYNTHESIS.

μ. 218. lib. 1.

Πολλὰ καὶ ἑξήματα πόλεις ἡκὺ ἀνδρὲς ἰ-
 παυρεῖ,
 ὅσους ἀλγίσαινα, ἢ ἀτρεῖα καὶ μηχανάματα,
 τοῖσι δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπέγαγε πῦμα ἱερόνιστον.

Illud τοῖσι δ' ἔρανόθεν non est solacisimus, sed com-
 prehensivum: nam refertur ad nomen πόλεις, quod po-
 situm in singulari numero comprehendit omnes, qui
 habitant in ea. Et illud ὅσους similiter indefinito nume-
 ro multitudinem designat. Τεχες. Tale est μ. 122. lib. 1.
 πανόριον ζώονον, &c.

ZEUGMA.

ἔδῃ πατὴρ παῖδας ἰμοῖος, ἔδῃ τε παῖδες, ἔδῃ
 γᾶνος, &c. μ. 180. lib. 1. Pendet à communis nominatio
 ἰμοῖος, quod est ὁμογενές.

SYNEC-

SYNECDOCHE ELLIPTICA.

ἡδ' ἐπὶ αἰ κλαύσας πόλεμ τε, u. 220. lib. 1.

ἰρμὺν, u. 302. lib. 1.

φνὺν, u. 128. lib. 1.

θυμὸν ὀρύκοι, u. 28. lib. 1.

πόλεμ τε ἔχει ἡθεα, u. 220. lib. 1.

ἄρα, u. 371. lib. 2.

πόδας καὶ χεῖρας, u. 114. lib. 1.

ἄματα, u. 281. lib. 2.

In his omnibus subintelligenda est prepositio κατὰ.

ENALLAGE.

HETEROISIS.

Adiectivum pro substantiuo.

ἰδωλοῖσιν πολέοισιν, bonis multis, u. 119. lib. 1.

μύεα λυγρὰ, u. 100. lib. 1. Ita Græci interdum duo substantia coniungunt, quorum alterum pro adiectiuo accipiendum: ut, νῦν τε πρυμνήσι, in nauibus puppi- bus, pro postremis nauibus.

Comparativus pro positiuo.

ἄμεινον, u. 368. lib. 2. pro καλόν.

ἀμείνω pro καλὰ, u. 192. lib. 1.

ἀγέρονα, u. 191. lib. 1. pro positiuo.

ἀναιδέστερον, u. 157. lib. 1. pro ἀναιδὲς aut ἀναιδῶς, comparativus pro simplici aut pro superlatiuo.

Non enim iustiores ipsos dicit Gigantibus Τετρες.

λάϊον ἡμᾶρ, u. 46. lib. 3. ἀντὶ τοῦ ἀγαθῆς ἡμῶν. Idem u. 377. lib. 2. pro καλόν.

Deriuatiuum pro primitiuo.

ἀλλοίω, μ. 60. lib. 3. ἀντὶ τοῦ ἄλλω.

παρθενικόν, μ. 317. lib. 2. pro παρθενον.

παρθενικὴς ἀπαλόχρως, μ. 137. lib. 2. pro παρθόν.

τρίτη ἥρατι, μ. 106. lib. 2. ἀντὶ τοῦ μέχρι τρίτης ἡμέρας.

Primitiuum pro deriuatiuo.

ἀρπαξ, μ. 254. lib. 1. pro ἀρπαγῇ.

Patronymicum loco possessiui.

λευδαμίδι γαίην, μ. 161. lib. 1. pro λευδαίᾳ.

Genus pro genere.

Masculinum pro foeminino.

ἀμβάτης, μ. 299. lib. 2. ἀντὶ τοῦ ἀμβατὴ ἤγυν διωνυμοῖν πλεῖστα.

πύλη ἡμαθόοντος, μ. 360. Sc.

ἰσθρὸν ἀκτῶν, μ. 84. lib. 2. pro ἰσθρὸν: ut χάλκον ὅπα pro χαλκῷ.

Foemininum pro masculino.

γλυκὸς αἰῶν, μ. 331. Sc. Est autē Atticum, ἵς quæ sunt masculini generis, foemininum genus subiungere.

Numerus pro numero.

καλονύαμον, μ. 196. lib. 1. pro καλονύαμοναι, participium duale masculinum pro foeminino.

χάρμα, μ. 119. lib. 2. ἀντὶ τοῦ χάρμα, τοῖσι γιγνώσκει.

ἀγορεύει, μ. 30. lib. 1. pro ἀγορεύς. Reprehenditur, inquit Proclus, Hesiodus, quod singulari usus sit pro plurali. Eodem modo et Callimachus reprehenditur.

Casus

Casus pro casu.

Vocativus pro nominativo.

ὀφθαλμοὶ τοῦ θένος, u. 237. lib. 2. Huc alludit illud: *Aspiciunt oculis superi mortalia iustis.*

ἡ χεῖρ, u. 200. lib. 2. pro ἡ χεῖρ.

ἰππότεα, u. 216. Sc. ἡ γὰρ ἰππότεα. ἐγὼ δὲ (inquit interpres) τῷ τοῦ πάθους ἀντίπαρ καὶ αἰολίω, καὶ βοιωτῶν.

κατιέτα ἰσὺς, u. 104. lib. 1. pro κατιέτης.

νεφελωδέτα, u. 53. lib. 1. pro νεφελωδέτης. Refer tur ex à quibusdam, in nomine ἑρέων pro ἑρόντω esse Enallagen casus.

Ex Pronominibus.

ANTIPTOSIS.

οἱ δὲ μὲν, u. 312. lib. 2. Accusativus pro Dativo Atticē. Eiusmodi est secundum Tzetzen, ὁ σε φράζειν αὐτῶν, u. 304. lib. 2.

Possess. tertię pers. pro possessiuo secundę.

δοῦντι δὲ οὐκ ἐπὶ σφίτερον πατέρ' ὑμείων, u. 2. lib. 1. pro ὑμείτερον. ita ἐὼς pro ἐμὸς, σὸς, ὑμείτερος καὶ ὑμείτερος ponuntur. Canterus.

Possess. pro possessiuo.

ἰὼν καὶ ὅν, u. 58. lib. 1. pro σφίτερον. ἰὼν γὰρ ὁ μόνος ἔχων τις σφίτερον ἢ ὁ πολλοὶ ἔχουσιν.

Primitivum pro derivativo.

σε νοῶν, u. 371. lib. 1. id est, tuam mentem.

Articulus pro Pronomine.

ὁ ἀεξάμενος, u. 89. lib. 1. pro ἔτος.
 τῷ ἑκατοστάμενος, u. 33. lib. 1. pro τῷ.
 οἱ ἑπτε, u. 86. lib. 1. pro αὐτῷ. Eiusmodi est οἱ u. 76.
 lib. 1. pro αὐτῷ. οἱ μὲν ἐπὶ κρόνος, u. 111. lib. 1. pro ἔτοι. τοὶ
 u. 121. lib. 1. pro ἔτοι.

HETERO SIS.

Articulus præpositiuus pro postpositiuo.

τὸν γὰρ φέρει, u. 32. lib. 1. pro ὅν.
 καὶ τοὶ μὲν, u. 168. lib. 1. pro οἱ μὲν.

Ex uerbis.

• Modus pro modo.

ἔσθαι, u. 259. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἔσο. Crebra est hec hetero
 sis, qua infinitiuus pro imperatiuo ponitur. Talia sunt,
 κηρύσσειν, u. 156. lib. 2. ἐφορμεύειν, u. 77. lib. 2. pro
 κηρύξαι, u. 177. lib. 2. et alia plurima.

Infinitiuus pro Optatiuo.

μετέναι, u. 172. lib. 1. pro μετέλθω. Infinitiuus adiun-
 ctus nota precandi pro Optatiuo sumitur.

Optatiuus pro Imperatiuo.

ἐφίλοισι, u. 33. lib. 1. pro ἐφίλει.
 Tale est ἔν u. 235. lib. 2. et 177. cod. libro. pro ἔγω.
 γαμοίτο, u. 316. lib. 2. pro γαμέτω.

Optatiuus pro Subiunctiuo.

ἑταίρεσσιν, u. 359. lib. 1. pro ἑταίριβας. Τεχες.

Tem-

Tempus pro tempore.

οὐκ ἐπὶ, μ. 1. lib. 1. pro ἐπὶ, οὐκ ὡς αὐτὶ ἀόριστος.
 Solēt poētæ Presentibus pro Aoristicis uti. Moscorulus.
 πεφυλαγμένος, μ. 1. lib. 3. αὐτὶ τῷ φυλάττω.
 ἴτορ, μ. 197. lib. 1. pro ἐλθούσῃ. εἰμι potest et pro
 Presenti accipi et pro Futuro. Tertia persona dualis
 numeri ἴτορ pro Futuro.

ANTIMERIA.

Nomen pro Adverbio.

αἰδέμεθα, μ. 374. lib. 2. pro αἰδέως ἡτὰρ σιωπῶν καὶ
 οὐ τῇ ψυχῇ αὐ. Potest uerò etiam aliter explicari.
 ἀπρονοήτως, μ. 185. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἡτὰρ τὸ ἀκροῦ
 τῆς νουήσεως ἡτὰρ τὴν ἐστίαν. in principio noctis.
 ἀμύχανον, μ. 82. lib. 1. pro ἀμυχάως.
 ἐβίλημοι, μ. 118. lib. 1. αὐτὶ τῷ ἐβίλημους, Adiectivum
 pro Adverbio, Græcis poëtis constructione usitata. Ita
 ἡσυχαι μ. 119. eadem antimeria pro ἡσυχως, quietè et
 tranquille.
 ἡῶς, μ. 166. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἡτὰρ τὸν ὄρθρον.
 ἴδους ἔχειν, μ. 97. Sc. αὐτὶ τῷ ἐπ' οὐθείας ἔχει ἢ κρατεῖ.
 ἡσυχάλιμος, μ. 452. Sc. pro ἡσυχάλιμως.
 μέγα κινδύνω, μ. 38. lib. 1. Adiectivum neutrum pro
 Adverbio.
 μετρεῖα, μ. 204. lib. 1. pro μετρέως, prudenter, consti-
 deratè.
 γένητορ, μ. 181. lib. 1.
 νύχτη, μ. 141. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἡτὰρ τὴν νύκτα.

περόφρων, μ. 285. lib. 2. ἀντὶ τῷ περόφρονος καὶ κατὰ
προθυμίαν.

τὰ πρῶτα, μ. 5. lib. 2. pro πρῶτον.

ῥαίσις, μ. 313. lib. 2. ἀντὶ τῷ ἑγκαίρως κατὰ τὸν προ-
σῆκοντα καιρὸν.

ῥαίσις, μ. 260. lib. 2. ἀντὶ τῷ κατὰ τὸν προσῆκοντα
αὐτοῖς καιρὸν.

HETEROESIS.

Ex Adverbijis.

ἀντίθει, μ. 95. lib. 1. pro ἐκ.

περὶ, μ. 90. lib. 1. pro περίτορον μετὰ παρελαλυθό-
τοι. περὶ αὐτὴν ἀντὶ τῷ πρῶτον μετὰ ἀπαρμυράτου.
Moscorulus.

Ex Connexionibus.

πλείστη ἢ χάρις, μ. 341. lib. 2. ὁ δὲ hoc loco ἀντὶ τῷ
γαρ. πλείστη τίς ψις.

γάμος δέ τοι ἄνωγος ἔτος, μ. 315. lib. 2. ὁ ἢ ἀντὶ τῷ γαρ.
ἰσμεν δέ, μ. 28. Th. τὸ δὲ ἀντὶ τῷ καὶ ἔστιν hoc est,
καὶ ἀλλοθὶ ἴσμεν ἡμᾶς λέγειν.

ὥς ὁμόθεν, μ. 108. lib. 1. pro ὅτι.

Ex Propositionibus.

εἰς ἐπιμυθία, μ. 84. lib. 1. εἰς ἀντὶ τῷς πρὸς ἐστὶ ἢ τὸ
χῆμα ἀντιπρόσ, ὁμοίον τῷ, εἰς ἀγαμέμνονα διορ.

ANTIMERIA.

οἶνον δέ, μ. 172. lib. 2. εἰς τὸν οἶνον οὔ.

MYTEROSIS ET ANTI-
meria.

μὴ ἡκανά κορδαίναν, μ. 350. lib. 1. pro μὴ κακῶς λίσσεται, ne facias quæsum malè, hoc est, iniustus modis.

PLEONASMVS.

ἀχνύμενος ἡῦρ, μ. 425. Sc.

γὰρ οὐ μέγα φρισι, μ. 173. Th.

γλαυκίῳρ δ' ὄσσοις δανὸρ, μ. 430. Sc.

ὃ δὲ δίκην βλάψας, μ. 281. lib. 1. particula ὃ abundat.

οὐ φρισι θυμὸς, μ. 549. Th.

ἵπια πῆρόγοντα προσένδα, μ. 445. Sc. ὧρ παῖσι.

ἵπιοι ὄρω, μ. 330. Sc.

ἢ τι ἵπιοι ἀπὸρ, μ. 328. lib. 2.

ἵπιοι ἀπὸρ, μ. 71. lib. 2.

ἵπικλυσιρ καλίσσων, μ. 207. Th.

ὄργαζεσθαι ὄργον ἐπ' ὄργῃ, μ. ultimo lib. 1.

θῦνε δὲ μὲρ, scil. ἐτίγλυ, μ. 18. lib. 1. Abundat enim μὲρ.

θυμὸρ ὀχόνωρ, μ. 17. lib. 2.

θυμῷ γι θέλυσσα, μ. 446. Th.

ἡραδὲν ἀκχέμονος, μ. 99. Th.

μυαίτ' ἵπια, μ. 172. lib. 1. ἵπια abundat.

ῥέσφιρ ἄτρε ἡκανῶρ, μ. 91. lib. 1. ὧρ 15. Sc.

ὅρ τι δικά, μ. 3. lib. 1. Hic coniunctio τι abundat. In communi idiomate ὧρ apud Tragicos, item Comicos nunquam est superflua, sed apud authores heroici car-

minis saepe redundat, ut hoc loco, *εἴ αὖτις αὖτις* inquit: *ὅτι αὖτις αὖτις αὖτις* *καὶ ἡμέρη ἐξεγούοντο, ὥστε καὶ ἀπάλαμνόν περ.* *εἴ αὖτις* infinitis locis.

ἔτι, *μ. 185. lib. 1.* Hic quoque coniunctionem *τε* *πλεονάζειν* annotat Tzetzes. Idem ad uersum *εἰ δὲ κεν ὀψέαι* *πόσειδον*, qui est *43. lib. 2.* haec annotat: Ex tribus illis superfluis *καὶ, εἰ δὲ κεν, ἀπό κεν, εἴ σφύραν ἔχον*, licet cognoscere, quàm imbecillis fuerit Hesiodus in arte metrica.

ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν, καὶ ἔκαστον ἴδεναι αἰεῖναι, μ. 70κ. Th.

ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν, μ. 315. Sc.

ὀφθαλμοῖσιν ἴδεναι, μ. 426. Sc.

τίρπονται κατὰ θυμὸν, μ. 58. lib. 1.

ἐχέλωσι δὲ μὴ φίλον ἦτορ, μ. 568. Th.

χολωσάμενος φρεσὶν ἦσιν, μ. 47. lib. 1.

χάσασθαι δὲ φρεσὶν, μ. 554. Th.

ELLIPSIS.

ἀλλὰ καὶ ὥς ὄρεω, μ. 279. lib. 2. Omittitur τὸ, *ὥστε* *ἐπὶ πλεονάζειν.*

γλώσσης τοι, εἴ κεν, μ. 337. lib. 2. Deficit uerbum *ἐπὶ.*

ἢ γυνὴ τέτορ' ἡβόν, πέμπῃ γ' ἡγαυέτο, μ. 316. lib. 2.

ἀντὶ τῆς τέτ[τα]ρα ἐπὶ δέκα. Deinde *ὥστε* *καὶ* *δενάτω* *γαυέτο.*

ὅρ τε δικά, μ. 3. lib. 1. Tzetzes subintelligit *τρόπον.*

καὶ δόμην, μ. 352. lib. 1. Deest *θίλει.* Sic enim quidam exponunt, ut faciant non enallagen, sed ellipsin. *Eiusmodi*

modi sunt sexcenta alia apud poetam.

ἑρπῆσιν, μ. 327. lib. 1. Omittitur δια, per uel propter clandestinum concubitum.

παῖροι δὲ τ' ἰσασιν, μ. 60. lib. 3. ἄγαν οἱ λόγοι δὲ τὸ ἀλπίς γινώσκουσιν.

παῖροι δ' αὖτε μετ' ἀπάδια μινὸς ἀφίγης, μ. 56. lib. 3. ἄρτι μὲν ἰλλυπῆκός. ἐγὼ γὰρ πᾶσις τὴν μετ' ἀπάδια τῷ μινὸς τεταρτίῳ, ἀφίγῃ ὕσαν παῖροι ἰσασιν.

πολλὰρ ἐλαφρότεροι, μ. 35. lib. 2. Deficit participiū γεγονώς. Τετρες.

ψυχὴ γὰρ, μ. 165. lib. 2. τὸ τότε subintelligitur.

HYPERBATON.

οἷς δ' ὕβρις τι, ὅτ. μ. 236. lib. 1. Hi uersus ordinari debent aut prout se sequuntur (ut ex supra annotatum in Synthesi) aut hoc modo: οἷς δ' ὕβρις τι μέμλε, ὅτ, τοῖς δὲ δίκῃ τιμωρεῖται σὺν βασιλεὺς. τοῖσι δὲ ὕβρις μὲν ἐπαγαγε πᾶμα κρονίῳ, usq; ad illum omnino uersum, ἢ νῦν οὐ πότῃ ἑρπιδὸς ἀποτινύσῃ αὐτῶν. Postea duo illi uersus assumantur, ille nimirum, πολλὰ κῆρ, ὅτ, ὅτ, ἀντὶ τῆς. Hec Τετρες.

ἰαὶ τὸς μὲν, ὅτ. μ. 160. lib. 1. Ordinari debet hoc modo: ἰαὶ τὸς μὲν πόλεμος τι ἰαπὸς ἢ φύλοπις αἰνὰ ὤλεσεν, τὸς μὲν ὕφ' ἐπὶ ἀπύλῳ, ὅτ. usq; ad οἰδὶ πόδας, τὸς ἢ καὶ οὐ νέουσιν. Τετρες.

τὸς δὲ δίκῃς νότος, ὅτ. μ. 118. lib. 1. τὸς δὲ δίκῃς ἐλπεύουσιν ἢ ἡ ἀδελφὸς ἀγασί, ἀντὶ τῆς, ὅτ, τὸς
θίμωρος

δάμνης τῆς σχολῆς δίκης, ῥάβος (hoc est, ὄρυχος καὶ ἔχου) γίνται. Τεχες.

καὶ ἐπατα, u. 172. lib. 1. Sic ordinari debet : καὶ ἐπατα ἄφελον ἐγὼ πᾶσι μετᾶναι ἀνδράσι, ἢ ἐπατα γονέειν, ἀλλ' ἢ παρὸς θανάτῳ, nimirum heroico seculo. Qui autem dicunt, quod Hesiodus hoc loco optet, ut postea nascatur, illi contraria Hesiodo et præter ipsius mentem exponunt. Τεχες.

αἰψά δὲ γράσσοντας, u. 183. lib. 1. Ordinari debet hoc modo : αἰψά δὲ γράσσοντας ἀτιμῶσαι τοὺς, ἢ δὲ μὲν γράσσονται τοὺς αὖτις ἀπὸ θριπύρεω δόισιν. Τεχες.

ὡς θέμις, u. 136. lib. 1. Sic ordinari debet : ὡς ἄφελον ἔσθαι μακρόν ἐπὶ βωμοῖς, κατὰ τὰ ἔθνη, hoc est, secundum instituta et consuetudinem, ὡς θέμις ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, quemadmodum facere conuenit homines.

αἰ δ' ἐθέλεις, u. 106. lib. 1. Ita construatur : αἰ δ' ἐθέλεις, ἑτέρον τι ἐγὼ λόγον ἐκπορεύω, hoc est, πλεονέω, quod simul aliquando, aut ἑμὸς, hoc est, ex eadem causa et materia nati sunt dii, hoc est elementa et homines. Exponam autem ὅτι καὶ ἐπιταμῆναι : tu autem hæc animo reponas. Τεχες.

ἰδὼ δὲ αἶσ' ἐπὶ γῆν, καὶ σὺρία νῦν θαλάσσης, πᾶσαν, u. 972. Th.

ζῶνς ὑφ' ἑβριμένης, u. 8. lib. 1. Quod ante tres uerfus ponendum erat, hic ponitur.

ἀλλὰ ζῶνς, u. 47. lib. 1. ἀλλὰ ζῶνς ἐν γῆ καὶ θαλάσσης,

ANNOTATIONES.

177

εάμενος, ὅτι μιν (προ αὐτὸν) ἐφηνάμην ὁ προμηθεύς. ἐνευψι δὲ τὸ πῦρ ὁ αὐτὸς προμηθεύς ὁ ἀγαλακμάτης, τὸ μὲν (προ ὅπου) πῦρ αὐτοῖς (προ δὲ) ὁ δὲ πάλιν τῷ ἱαπίτῳ (hoc est, ipse Prometheus) ἐλάττει, καὶ ἐλάττει κατ' ἄγαν τοῖς ἀνθρώποις οὐ καὶ ὡς τὰς διὰς παρὰ (προ παρὰ γνώμην τῷ διὰς) γὰρ μάλιστα, λαμβάνει αὐτὸν τὸν δία τὸν τερπικέρανον, τότε καὶ αὐτὸν ἀνθρώποις ἐλάττει καὶ λαμβάνει. scilicet προμηθεύς hoc est, nostra provisio, non iuratur. Τρεῖς.

μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥέθοι σφραγίσαι, u. 178. lib. 2. καὶ μακρὰ γὰρ σφραγίσαι, ἥ γὰρ αἱ ἐπιτηδεύουσαι εὐταίαι εἰσὶν ἐπὶ ῥέθοι, ἥ γὰρ βουβὸι τοῖς βασι, ἀλαστοί, διὰ τὸ αὐτὸς ἀναπαύσασθαι.

μήτ' αὐτ' ἐλάττει, u. 145. lib. 2. μήτε ἀποκαταστήσει μήτ' ἀνίσταται, ὅ ἐστι πρὸς μισομύθους, μήτε αὖ δύνειν ἰόντος, ὅ ἐστι μετὰ μισομύθων ἀνδρῶν.

μῦσαι πεισθέντων, etc. u. 1. lib. 1. Sic ordinandum est: ὡ μῦσαι κλέψασθαι σφίτερον πατέρα, αὐτὸν δὲ πεισθέντων ἐντέπειτα αἰολεῖν, διὰ ὃν (scilicet τρόπον) οἱ ὁμῶς (ὅπου ἔχουσιν) ἔροται αὐτοῖς ἀφ' αἰῶνος τε φανταί τε. Τρεῖς.

παρ' οὗ ἀχλὺς αἰσάναι, u. 264. Sc. Constituitur hoc modo: ἡ δὲ ἀχλὺς αἰσάνη ἀπλάτως καὶ μεγάλως σεσαρῆν καὶ ἐκλελυμένη.

οἶνον μὲν πρῶτον, γυναικῶν, etc. u. 23. lib. 2. γυναικῶν refertur ad ἐπιτηδὴν, acquisite in iure suo.

ποῖαι δὲ ἀναιδέστερον πρότερον γενεῇ, u. 159. lib. 1.

σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἔστω μέτρεα νοσμεῖν, η. 304. lib. 1.
 σοὶ δὲ προσφιλῆ ἔγνωσαν τὰ μέτρεα ὄργα ἔτοι τὰ σι-
 μνὰ καὶ σὺ προσῆ, ὥστε νοσμεῖν δαυλονότι σωντὸρ καὶ
 μὴ ἀποσμεῖν εἶναι τὰ φανῆλα μετ' ὀρχόμενον.

τάων, εἴς. η. 62. lib. 2. ἀπὸ τέτων uel εἴνεα τέτων,
 ab his uel propter hos dies est felix et beatus, qui hoc
 sciens, εἴς. Vel felix est et beatus, qui ista omnia sciens
 laborat inculpatum. Vel τάων istorum dierum ἔρνεας
 ἑρηνων: uel quod imprimeis placet, felix est et beatus,
 ὅς τὰ δι' πάντα, qui omnia discrimina et edoctus et
 expertus τάων istorum dierum agat iuste et inculpa-
 τε, et interim obsecuet auguria, et nihil contra ea fa-
 ciat. Tzetzes ita ordinat: ὁ ἀναιτίος τοῖς ἀθανάτοις, ὅς
 τὰ δι' πάντα εἰδώς, ἀπὸ τῶν δι' τῶν ἡμερῶν ὄργαί-
 ται, ριμνοσκοπῆρ, καὶ τὰ ἀπαισία ἐκφύγων. Εὐφο-
 ρυλὺς ita: τέτων τῶν ἡμερῶν ὅς αὐτὸ τὰ δι' πάντα εἰ-
 δώς ὄργαίηται ἀναιτίος τοῖς ἀθανάτοις ὄρνεας σκε-
 πῶρ, καὶ τὰς παραβάσεις ἐκφύγων, σὺ δαίμων ἐγὼ καὶ
 ὄλβιος.

τὸν φθάμενος, η. 172. lib. 2. ἔγχε τέτον τὸν λῶναυ-
 να δαυλονότι. ἀπὸ τῆς γὰρ ἀρξάμενος καὶ πολλὰ δια-
 μέσθαι βεῖς, πάλιν ἐπαναλαμβάνει καὶ ἀποδίδωσι πρὸς
 αὐτὸν τὸν λόγον.

τυτθὸν ἀπ' ἀκροῖάτης, εἴς. η. 62. Th. τὰς οὐ πιερόμ
 σέκε τυτθὸν ἀπὸ τῆ ὀλύμπου.

ὡμοισιν δὲ μεν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἐπαιτο, καλ-
 πειορ ἐν τελαμῶνος, η. 221. Sc. Ita construendum est: ὡμο-
 ριέκατο

ANNOTATIONES.

219

φάσματα δὲ μὴ ἔχον περὶ αὐτὰρ ἡμέτερον (πρὸς τοὺς ἄ-
λλοις ἄνθρωποις) μὴ αὐτὸν ἡμετέρον ἀπὸ λαῶν.

ἡδὺς γινόμενος, ἐπιδείκναι δ' ἐστὶ χάριτον, u. 57. lib. 3.
Sic fieret perspicuum: ἐπιδείκναι δ' ἐστὶ χάριτον, ἡδὺς
γινόμενος. Dicit omnem quartam diem esse bonā prae-
terquam quod tertiam quartam pauci sciant esse me-
liorem in matutinis partibus; idq; uerisimiliter, quia
attingit quintam, quae est mala.

ANASTROPHE.

ἄλλος ἦν, u. 151. Sc.

ἰόντες δὲ σφ' ἀμφιδιδέα, u. 62. Sc. pro ἀμφὶ σφί τε
αὐτῶν.

ὄντι δὲ, u. 3. lib. 1. pro δὲ ὄν. Procluz.

πάντων περ, u. 54. lib. 1. pro περὶ πάντων. Hic no-
tandum, quando περὶ postponitur suo casui, tunc re-
trahit tonum in primam.

προπαροίθην, u. 287. lib. 1.

τόν τε δὲ με περὶ τὰ καὶ πρὸς μῦθον ἱστορῶ, u. 24.
Th.

τόν δὲ μετ', u. 186. lib. 2. ἀντὶ τῷ μετὰ τὸν ἐπιτελεῖν
αὐτῶν.

PARENTHESIS.

οἷα τε πολλὰ γίνονται, u. 320. lib. 1.

πολλὰ καὶ ἐν μνησῶν, u. 138. lib. 1. Hic uersus est se-
quens à quibusdam in parenthesis includitur, ut, 242
est 243 sint in medio, et hanc connectatur cum 240-
n. Vide Hyperbaton.

Sunt

Sunt et alie plures parentheses passim apud hunc poetam.

SYNCHYSIS.

ὡς ἀνδραμόνους, u. 25. lib. 1. Hos duos uersus Plato in *Lyside* et *Aristoteles* in 5. *Politicorum* et 2. *Rhetoric.* et *Galenus* in *Methodo therapeutica* referunt ad noxiam contentionem, quæ est inuidiæ. *Plutarchus* uerò attribuit bonæ et salutari, quæ est emulationis laudabilis: ad quam etiam *Poeta* eam refert, sed sub quadam longiori digressionem à laudabili affectione ad illam uitiosam.

Huc pertinent, quæ tamen ferè pro uitiosis habentur.

SOLOECISMVS.

πόνον ὀρίθιας τιθέν, u. 88. lib. 2. Illa fuit absolutio sententiæ, sed additur aliud participium.

ARCHAISMVS.

ἡσιόδορ βαλὺν ἐδίδαξαν, u. 22. Th. ἔγνω δὲ μετὰ πρὶ αὐτῷ λέγων ὡς πρὶ ἄλλας λέγα. ἀρχαῖον ἢ τὸ ἄνθος.

RHETORICVS FIGV-

RARVM ORDO.

ANAPHORA.

Aιδίως δ' ἐν ἀγαθῇ ἡγεμονίᾳ ἀνδρα νομίζω,
αἰδιώς, ἢ τ' ἀνδρας μετὰ σίνεσιν, ἢ δ' οἰνισσι.
αἰδιώς τοι πρὸς ἀνελβήν, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον.
à uersu

2 versu 315 usq; ad 318. lib. 1.

ἄλλοτε δ' αὖτε λείοντος, ὅτ. u. 833. Th. Tres versus incipiunt ab ἄλλοτε.

ἄλλοτε γὰρ ἐχούσα, ὅτ. u. 157 ὅτ. 158. Sc.

γυμνὸν ἀπείρα, γυμνὸν δὲ βωτῶν, γυμνὸν δ' ἀμαθῶν, u. 9. lib. 2.

δανὸν γὰρ πόντος, ὅτ. δανὸν δ' εἶκ' ἐπ' ἄμαξαν, ὅτ. u. 309. ὅτ. 310. lib. 2.

οὐ δὲ πρὸς τὴν τι, ὅτ. u. 154. 155. 156. Sc.

ὡς γὰρ τ', ὅτ. u. 196. lib. 2.

ἰδμεν ἴσθμεα, ὅτ. ἰδμεν δ' οὐτ', ὅτ. u. 28. ὅτ. 29. Th.

μηδὲ πολύφανον, μηδ' ἄφανον καλεῖσθαι, μηδὲ κακῶν, ὅτ. u. 333. lib. 2.

ὅδε τις σύνορος χάρις ἐοικται, ὅτε δικαίη, ὅτ' ἀγαθὴ, u. 188. lib. 1.

ὅδε πατρὸς παίδεσσι ὁμοίος, ὅδε τι παῖδες, ὅδε ξείνος ξανόδον, ὅτ. u. 180. ὅτ. sequentibus, lib. 1.

εἰα μὲν γὰρ βρεῖα, ὅτ. u. 5. 6 ὅτ. 7. lib. 1.

χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις, u. 176. lib. 2.

ANADIPLOSIS.

ὅσδε γυναικὶ τίποτι, τίποτι ὅγε φιλήτησι, u. 373. lib. 1.

ὕπολαύει φήμιν, φήμιν γὰρ τε κακῶν, u. 378. lib. 2.

EPIPHORA.

δῶτ' ἐμὴν τις ἔδωκεν, ἀδῶτ' ἐμὴν δ' ὅστις ἔδωκεν, u. 351.

lib. 1.

κ

ὅτ. γοῦ

ὄργον δ' ἰδὸν ὄναδος, ἀργίη δέ τ' ὄναδος, μ. 309.
lib. 1.

Epirhore speciem habent et hi duo uersus

108 et 109. lib. 1.

ὡς ὁ μῦθος γεγάασι θεοῖ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
χρυσίον ῥ' ἀργύρεον γένος μόρον ἀνθρώπων.

Tales sunt et 268. et 269. lib. 1.

νυνὶ γ' ἐγὼ μὲν αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
εἶμι, μὲν τ' ἐμὸς υἱός, ἐπὶ λαὸν, ἀνδρα δίκαιον.

Item 73. et 74. lib. 2.

φυνὶ δ' αὐτὸς φρονέας ἀφναός, πῆξαδαι ἀμαξαν.
νῆπιος ἰδὲ τόγ' οἶδ', ἐπαιτὸν δέ τε δέρεσθ' ἀμάρτυς.

Item 220. et 221. lib. 2.

θῦτ' αἰνοῦν ποιῆδαι, καὶ αἰνεῖν ὄριον
διδέδαι λέλομαι, χαλεπὸν δ' ὑπόπορρις ὄριος.

EPANALEPSIS.

ἔριπε δ' ὡς ὅτε τίς ἀρὺς ἔριπεν, μ. 421. Sc. Τετρες
epanalepsin uocat, quam nos anaphoram uocauimus.

TRADUCTIO.

ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος, μ.
800. Th.

ἄλλος δ' ἀλλοῖον αἰνᾷ, μ. 60. lib. 2.

ὡς θνητῶν θνητοῖς τέκον, μ. 6. Sc.

ἐν φιλότῃ θεῷ θεῶν συνθεῖσθαι, μ. 381. Th.

ὄργον δέ τ' ἐπ' ὄργῳ ὀργάζεσθαι, μ. 280. lib. 1.

ἐτόρος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξαι, μ. 187. lib. 1.

νῦν γὰρ, μ. 13. lib. 3.

πλάττω

πλείων μὲν πλείων μάλιστα, u. 278. lib. 1.

τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι, u. 351. lib. 1.

καὶ κρημσὺς κρημαῖ, &c. u. 25. lib. 1.

ἡλοὶ δὲ τε γέγονα γέγων, u. 23. lib. 1.

ὁ δὲ ξένος ξηροδόκω, καὶ ἑταῖρος ἑταίρω, u. 181. lib. 1.

τοῖς δ' ὡς χάλκεα μὲν τσίχλα, χάλκεοι δέτι οἶνοι, χαλκῷ δ' ὄργαστο, u. 148. lib. 1.

ASYNDETON.

ἦλος δ' ἀνθρώποισι, u. 191. lib. 1. Enumerat invidia epitheta sine coniunctione.

ἰλομόνῳ πονίῳ θυμοφθόρον, u. 135. lib. 2. Græci apponunt plura epitheta sine coniunctione.

χαρμαῖα δ' ὡς ἀρπакта, θείσδοτα πολλὸν ἀμείνω, u. 218. lib. 1.

POLYSYNDETON.

Δανωποὶ, βλοσυροὶ τε, λαφρονοὶ τ' ἀπληγοὶ τε, u. 250. Sc.

Δανίῳ τε, μεγάλῳ τε, ποδώνεά τε, ἡρατρίῳ τε, u. 320. Tb.

ὦ δ' ὁμαλὸς τε φόβος τ' ἀνδροκτασίη τε Διόθεα, u. 155. Sc.

Plura polysyndeta passim inveniuntur: ut u. 18. 77. 134. 127. 243. 277 et 349. Tb. item u. 179. St. Polysyndetorum speciem etiam referunt quedam, quæ ad diæresin retulimus.

IN HESIODVM
HOMOEOPOTON.

αφαῖοι τε φαῖοι τε, ρητοῖ τ' ἀρρητοῖ τε, μ. 3. 4. lib. 1.
ΟΜΟΙΟΤΕΛΕΥΤΟΝ.

χαλέπῃα, αἰξία, λαύφα, γαῖα, in fine uersuum 5. 6. 7.
8. lib. 1.

HYPALLAGE.

ὕβρι pro ὕβρισκῶν, u. 139. lib. 1. ut ̃ Euripides in
Thyeste πόλεμον dixit pro ὀργισινὸν ̃ πολέμιον.

PARONOMASIA.

αἰδῶ δέ τ' ἀναιδῶν λατοπάσῃ, u. 222. lib. 1.

σύνθυμοσύν, λαοθυμοσύν, u. 89. lib. 2.

νέστατον, ἄλλον, ἄστον, u. 157. Sc.

προθύελλα θυέλλη, u. 742. Th.

προΐωξις τε παλῶξις τε, u. 154. Sc.

Huc pertinet Parodia.

ἢ δὲ λακὴ βελῶ, ̃ c. u. 264. lib. 1. M. Varro palam
citat adagium his uerbis: Opimor non solum quod dici-
tur, Malum consilium consultori esse pessimum: sed e-
tiam bonum consilium ei qui consuluit ̃ qui consuli-
tur, bonum habendum. Potest itaq; sic inuerti: ἢ δὲ
θὴ βελῶ, τῷ βελούσαντι ἀρεστῶ.

Aristoteles lib. 3. Rhetoric. refert hunc uersum, ἢ δὲ
λακὴ βελῶ, ̃ c. à Democrito Chio sic esse immutatu:
ἢ ᾗ μακρὰ ἀνὰ βολὰ τῷ ποιήσαντι λακίστη. Aptè enim
hoc dici potest in eos qui proluxa membra periodo-
rum fingunt. Nam ̃ sibiipsis ̃ ijs qui audiunt mo-
lestiam exhibent.

V.263.lib.1.

οἱ αὐτῷ ληανά τούχει ἀνὴρ, ἄλλω ληανά τούχωρ.

Hoc carmen à Plutarcho refertur hoc modo:

ὁ δὲ ἄλλω ληανά τούχει ἐὼ ληανά ἥπασι τούχει,

Damna parans alijs, proprio parat epati damna.

Recitatur autem à Plutarcho de Archelao.

V.335.lib.2.

Hesiodus cùm præcipiat paupertatem nemini exprobrandam, quòd Dei etiam hæc donum sit: multò minus de sapientia id fieri debet, cuius donum est haud paulò, ut omnes intelligunt, præclarior.

V.121.lib.2. δὲ αἰεὶ, &c.

Ex isto præcepto etiam similia intelligenda sunt. Non semper fortuna arridebit: itaq; circumspectos esse oportet. neq; semper sani erimus: itaq; solliciti simus, ne in morbos incidamus.

V.359.lib.1. εἰ γὰρ νεὶ, &c.

Potest hoc accommodari ad studia. Imitanda est enim eorum consuetudo, qui thesauros colligunt, atque indies aliquid ad aceruum adiungere student: cuius incrementa cùm paucis diebus non magnopere sentiantur, exacto anno tamen apparet quantum uel minutiss. accessiones cumulum auxerint. Hieronymus Vuolsius.

V.344.lib.1. πῦμα, &c.

Hic uersus ita immutari potest:

πῦμα ληανὸς ἱταῖρος, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρος.

ἐμμορε τοι τιμῆς ὅστ' ἐμμορε ἰδὺς ἱταῖρος.

V.101.lib.1.πλέν μὲν, &c.

Tzetzes Chiliad.11.historia 392.sic mutat:
πλέν μὲν γὰρ γαῖα σοφῶν, πλέν δὲ θάλασσα.

Addit Tzetzes hos uersus:

παραχαμαῖσμός φασι δ' οἱ ποιῆσαι τὸ χῆμα.
τὸ χῆμα τῶν τοιούτων δὲ, θανότατος μὲν ἀνδρῶν.

V.86.lib.1.μύποτε δῶρον, &c.

Tzetzes Chiliad.9.hist.269.

ἐκείνου δῶρον γὰρ αὐτὸς φασὶν ἐξαποπέμπεσθαι.
ὅγῳ τὰ διλιτράια ἢ μῆλα τῶν ἐλευθέρων ἀνδρῶν.

V.40.lib.1.πλῆρ, &c.

Hinc factum est, ἀρχὴ ἡμῶν πάντων, Principium
dimidium totius. Hoc adagio significatum est, maxi-
mam difficultatis partem in aggrediendo negotio si-
tam esse. Ausonius:

Incipe, dimidium facti est coepisse. supersit

Dimidium: rursus hoc incipe, &c. efficies.

ANTANACLASIS.

λιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμὸν, u.241.lib.1. Hec duo uoca-
bula indiscreto sono esse pronunciata probari potest
ex 2.lib. Thucydidis, qui citat uersum, ἤξει δωρεάνδης
πολεμὸς καὶ λοιμὸς ἄμ' αὐτῶ. Homines enim ait con-
tendisse, non λοιμὸν dicendum esse, sed λιμὸν: uicinit au-
tem sententia, ut λοιμὸς dicatur.

οἱ οἱ ἀπειμύσαντο, u.503. Th. Qui ipsi.

γαῖας τε καλλιπαρήτας, ἐν γονετῆς πόλεις, τὰς δὲ
γαῖας καλίσουσιν, u.272. Th.

ECLIPSIS.

καὶ γὰρ πῆρρον, u. 151. lib. 2. intelligitur τὸ αὐ-
τρον. Moscorulus. Quod si enim τὸ γὰρ sit pro γὰρ
φωρὸν, nihil dicit. Nam γὰρ φωρὸν adiectivum est, nec
ipsum solum complet sententiam: ut nec πῆρρον, ita-
que necessario subintelligitur τὸ αὐτρον.

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ Δρυῶ, etc. u. 35. Th.

INTERROGATIO.

τίς ποὺ ἐπεὶ ἐπὶ θνητὸς ὁμῶς λατρουμένων ὁρμη-
θῶμαι, u. 73. Sc. Interrogationes habent speciem ratio-
cinationis.

SUBIECTIO.

V. 268. lib. 1.

νῦν δὲ ἐγὼ, etc. Si nulla sunt premia recte facto-
rum, neq; ego uelim recte facere. Respondet autem si-
bippsi, quia inquit: Non spero iocum passurum bonos
opprimi in universum.

V. 2. lib. 1.

δοῦτε δὲ ὁρμήτε, etc. Post hanc interrogationem
subijci responsionem: Διὸς μεγάλοις ἐκστ.

ΣΧΕΤΑΙΑΣΜΟΣ.

νέπιος, ὃ δὲ τόγ' οἶδε, u. 74. lib. 2.

νέπιος, ὃ δὲ ἴσασιν ὅση πλῆσιν ἡμῶν παῖδες, u. 40.
lib. 1.

χέτλιος, ὃ δὲ οὐνοὶ μετὰ φρεσίν, etc. u. 488. Th.

χέτλιος, ὃ δὲ θεῶν ὅπιν ἐδότης, u. 485. lib. 1.

ὃ πίπορ ἢ ἄρα πω δολίως ἐπιλάβει τέχνης, u. 560.

Th.

x 4

ὃ πῆ-

ὃ πίπορ ὡς ἐτόροζήλως διεδάσασα μοῖραν, μ. 344.

Th.

VOTVM.

μηκέτ' ἐπατ' ὄφελον ἐγὼ, μ. 172. lib. 1. Optat se neq;
secundum post heroicum genus fieri, neque seniore,
sed mori illorum seculo.

PRECATIO.

νυν δὲ τοὺς κράτος ὕμμι διδοῖ, μ. 328. Sc.

ADMIRATIO.

θαῦμα μέγα φράσασθαι, μ. 218. Sc. Versu primo e-
iusdem libri, cuius initium ἢ οἶν, nō esse admirationem
confirmat Canterus, ideoq; ἢ legit, cuius opiniois I.
Auratum, authorem esse affirmat. Itaq; malè uertisse
interpretes Heu qualis, uel Qualis illa, cum
Aut qualis exponendum fuerit.

ΠΑΡΗΣΙΑ.

μέγα νήπιε πέρον, μ. 284. lib. 1. Ὁ 251. lib. 2.

ἀλλὰ τε πολλὰ ἀρπάξωρ ἐφόρας, μ. 37. lib. 1.

νήπιοι δὲ ἰσασι, Ὁ 40. lib. 1. Ita principes Au-
ροφάγας ac νήπιος appellat. Opior quòd Ὁ parum
saperent in administranda Repub. Ὁ opibus per fas
nefasq; cumulandis inhiarent potius, quàm communi-
bus populi commodis. Erasmus in prouerbio, Aut re-
gem aut fatuum nasci oportere.

ΑΠΟΣΤΡΟΦΗ.

ὦ πέρον, μ. 211. Ὁ 27. Ὁ 272. lib. 1.

ὦ βασιλεύς, μ. 246. lib. 1.

ταῦτα φυλασσάμενοι, u. 260. lib. 1. *Conuertit sermonem ad iudices.*

ὁ μὲν μὴ νῦν χαίρει, u. 963. Th.

ῥῶς ὑψοβεμένης, u. 8. lib. 1. *Ad Iouem.*

A V X B S I S.

ἐπερρώσαντο ἃ προσίη, u. 8. Th. *fortiter tripudiarūt.*
Antea uerò Musis tenerum corpus attribuit. Quomodo igitur nunc fortiter saltant? ἀνοίκισεν παρθοῖς (inquit interpres) μέσας τὸ ἐπιθετον.

σὺν ὀχθῶν, u. 95. lib. 2. pro ἐχθὸς μένος, ἀλλ' οὐδ' ὀχθῶν αὐτὶ ὀχθῶν καὶ οἶον σὺν ὀχθῶν μένος.

τί λάλαντες, u. 206. lib. 1. *Supplicem & miserabilem precationem ipse uocat uociferationem & oblocutionem stultam, iniustam & non ferendam.*

τιμῶσι, u. 16. lib. 1.

φθονίαι, u. 26. lib. 1. pro ἥλοϊ. *Mendicus emulatur mendicum, licet aliquanto acerbius pro hoc hominum genere, quod non potest ita moderari & celare aut dissimulare affectus suos. Plutarchus enim refert ad emulationem laudabilem.*

Est & illud ἀντιπαρὸν, quod τὸς ἀντιπαρὸς in genere appellat βασιλῆας, ut & Homerus:

ἀλλ' ἄτοι βασιλῆες ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἀλλοι.

IN HESIODVM EPI THETA.

Ad auxesin pertinent epitheta, quæ secundum categoriarum ordinem disposuimus, non tantum ut confusam rerum tam diuersarum sarraginẽ apta quadam dispositione cõmendatam redderemus, sed & quo uberior eorum *ἀναλογία* comparari possit: id quod cuius facile factu erit, qui attendet attributum uniuerſi generis, speciei quoq; conuenire: & contrà attributum speciei, serè generi quoq; accommodari posse. Fit enim in hac enumeratione descẽsus quidam à genere ad speciem, & cognata uocabula uicinum locum possident. Illud quoque obseruauimus, ut eadem epitheta sæpius repeterentur, quæ sunt apud poetam in casu alio posita: idq; eam ob causam, ut quo quisque casu uti uelit, in promptu esset. Porro si quid præterea de his scire non inutile fuerit, id ex scriptis Rhetorum petatur. Nos enim illis, ut decet, prætermisſis, nihil aliud quàm breue Quintiliani dictum subiiciemus, ex lib. 8. cap. 6. Ornat, inquit, *ἐνὶ θύλῳ*, quod rectè dicitur Appositum: à nonnullis Sequens dicitur. Eo poetæ & frequentius & liberius utuntur. Namq; illis satis est cõuenire uerbo cui apponitur: & ita dẽtes albi & humida uina in his non reprehenduntur. Apud oratorem, nisi aliquid efficitur, redundat. Tum autẽ efficitur, si sine illo quod dicitur, minus est. qualia sunt; O scelus abominandum, o deformem libidinem.

ANNOTATIONES. EPITHETA CATEGO-

RIAE τῆς ὁσίας.

DEI ET DEORVM.

κατ' ὅρῳ θεῶν, μ. 824. Th. θεοὶ δωτῆρες ἐσὼν, μ. 46. Th. μ. 638. Th. 664. Th. Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, μ. 10. lib. 1. οἱ Ὀλυμποὶ ἔχουσιν, μ. 225. lib. 1. ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, μ. 804. Th. αἰὲν ἑόντων, μ. 801. Th. θεῶν αἰαγονεστάων, μ. 548. Th. 893. Th. 993. Th. ἀθανάτοισι θεοῖσι, μ. 120. Th. 204. Th. 297. Th. 395. Th. ἀθανάτων μακαρίων, μ. 324. lib. 2. μακαρίοσι θεοῖς, μ. 128. Th. μάκαράς τε θεὸς οἱ Ὀλυμποὶ ἔχουσιν, μ. 102. Th. μάκαρες μὴ νεκρὲς ὑποκίπτοντες, morte non occumbentes. Etymologia μακάριον. Τεχες.

EPITHETA NOMINVM

propriorum.

Apollinis.

ἀπόλλων λυτοίδης, μ. 479. Sc. φοῖβος ἀπόλλων, μ. 68. Sc. ἐκνέβλος, μ. 58. Sc. ἀπὸ τῆ ἐκνέ, quod significat ἐκβῆν & τὸ μακρὰν, ὅτι βάλλω. Sagittæ enim virtus procul id est ἐκβῆν & cere. ἐκνέβλος autem ἀπὸ τῆ ἐκνέ & τῆ βέλος. τινυμεν. Fabulantur enim, quod centum idcirco Draconem Pythium interemerit. παγασαῖος, μ. 70. Sc. ὁ ἐν παγασῶν τόπῳ τιμήμενος. Heraclides Ponticus, inquit Τεχες, in libro Oraculorum in Pagasis sub Trophonio Apollinis sedem esse narrat. Aliter: παγασος ciuitas Thessaliæ. Locus ita denominatus est παρὰ τὸ ἐκνέ τὸ ἀργεῖν.

αργῶ πεπῆχθαι, quòd ibi Argo nauis sit compacta.
 ἐκαστὸς ἀπόλλωνος, μ. 58. Sc. ἐκαστὸς ἀπόλλωνος, μ.
 94. Th. φοῖβος ἀπόλλωνος ἐκαστὸς ἀνέχεται, μ.
 100. Sc. ἀπόλλωνι ἀνέχεται, μ. 348. Th. φοῖβον τ' ἀπόλ-
 λωνα, μ. 14. Th. χρυσόορα, μ. 9. lib. 3.

Bacchi.

χρυσόκομος, μ. 947. Th. διὰ τὸ τὴν οἰνίσκον αὐ-
 θρώπης τῆς κόμης ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐαυτῶν καὶ ἀφ' αὐ-
 τῆς οὐσίας λινεῖν: ἥτοι λινεῖν βλάβας καὶ ταύταις ἐμ-
 μόνειν. πολλοὶ γὰρ μεθύοντες ὁ μόνον τῶν τριχῶν ἐπι-
 μελόμενοι, καὶ ξανθίζοντες φαίνονται, ἀλλὰ καὶ μύησις
 ἐαυτῶν παραδιδόασιν ἀτοπήμασιν. Scholium vetus.

πολυγυθῆος, μ. 232. lib. 2.

διόνυσον πολυγυθέα, μ. 941. Th. διόνυσος ὡς τὸν
 διὰ ἥτοι τὸν νῦν νύσων. πολυγυθῆς ἧ διὰ τὰς συμ-
 βαινύσας ἐξ αὐτῶν χαρμονάς.

Neptuni.

βαρύνετοπος ἐννοσίγαιος, μ. 818. Th.

Quid sit ποσειδάων ἐννοσίγαιος, μ. 285. lib. 2. ἤγερ ὁ τὴν γαῖαν
 ἐννοσίγαιος. σείειν, λινεῖν, concutiens terram: est enim aqua causa
 τῶν σεισμῶν, terramotuum.

πρόφρων γε ποσειδάων ἐννοσίγαιος, μ. 285. lib. 2.

λευανοχαίτης, μ. 279. Th.

ταύρους ἐννοσίγαιος, μ. 104. Sc. Τρεχες ait, sic ap-
 pellari propter sonitum fluctuum. Mugiant enim sicut
 tauri. ἢ ὅτι ταυρόκρανός ἐστιν, quòd Neptunus sit capi-
 te bubulo, siue cornutus: aut quòd Neptuno in ciuita-
 tibus

tibus Boeotiae tauros soleant sacrificare, & præcipuè in Onchesto, nemore Neptuno sacro. Ob eandem causam etiam fluviū ταυροειδής appellatur. Quòd igitur uictimis taurorū coleretur Neptunus, iccirco ταυροειδής nuncupauerunt Boeoticè. οὐνοσγαιος uerò, inquit interpres Scuti, ἀπὸ τῆς οὐραίας ἢ κίρκας καὶ τῆς γῆς. Quenam esse causa uideatur, quamobrem terræ motus fiant, non satis constat etiam inter physicos: uentorumne hi accidunt, specus hiatusq; terræ subeuntium: an aquarum subter in terrarum cauis undantium fluctibus pulsibusq;. ita uerò existimasse antiquissimos Græcorum uidetur, qui Neptunum οὐνοσγαιος καὶ θασιχθονα appellarunt.

ὄρικτύπη οὐνοσγαιῶ, u. 441. Th.

ὄρικτυπος οὐνοσγαιος, u. 456. Th.

ἡ δὲ ποσειδάωνα, γαιήοχος οὐνοσγαιος, u. 15. Th.

Nerei.

νεῖρος ἀμύμονος, u. 264. Th.

Plutonis.

ἰφθίμη αἰδέω, u. 768. Th.

ἡρυσὸς αἰδέω, u. 152. lib. 1.

ἰφθιμόρ τ' αἰδέω, u. 456. Th.

Vulcani.

ἀγακλῦτος ἀμφιγυῖας, u. 945. Th. γῆα sunt manus & pedes. Hinc uerbum γυῖν, quod est crura ledere, et ἀμφιγυῖας, idem quod λοισπόδιος, id est, qui laesis est pedibus, & χωλός, claudus. Appellatur autem Vulcanus

nus et ignis culinaris, et preses artium, quæ operæ ignis absoluntur. Ille quidem, quod sine lignorum appositu non possit durare, non aliter quam qui laborat ex pedibus, non potest consistere, nisi fulcris sustentetur. Hic autem, quod sit praefectus huius ipsius ignis. Moscopulus. ἀμφιγυῖας, ὁ ἀμφοτέρωθεν σίνων, utrinque infestans et ledēs. Vorax enim et causticus est ignis. Aut ἀμφιγυῖας, ὁ ἐνατίρωθεν χόλος, utrinque furens: aut potius ὁ ἐτέρω μέλα χολός, altero membro claudus. Ignis enim cum ardet, quasi subclaudicat, seque sufflectit. Historicū uero illum seu fabulosum Vulcanum appellant ἀμφιγυνούτα, quasi uno pede claudicet, seque inclinet, quod illum Iupiter caelo deiecerit, ideoque claudus sit factus τὰ γῆα, quod membra significat. Hæc Tzetzes. Alius interpres sic explicat uocē: ἀμφιγυῖας ὁ χολός, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων ἀλλὰ δὴ τῶν γύων ἄγαν τῶν ποδῶν πεπνρόμενος. Hinc fit ἀμφιγυῖας, et conuersione οἷν ἢ ἀμφιγυῖας, ut τιμὴ τιμήας.

ἑλντὸς, u. 219. Sc. ἑλατὸς et ἑλντὸς differunt. ὁ ἑλατὸς, ἄγαν ὁ οὐδοξος: ἑλντὸς, ἄγαν ὀνομαγός. Non conuertuntur autem. Neque enim, si quis sit ἑλντὸς, is etiam est ἑλατὸς. Multi sunt celebres ob malitiam.

ἑλντὸς ἡφαίστιο, u. 244. Sc.

παιδαλῶν, u. 60. lib. 1. Tzetzes uertit ἐξάκουστος, obstreperum, qui auditur. Ita Aeschylus ignem uocat παῦτιχον, artificiosum.

παιδαλῶν ἡφαίστιο, u. 297. Sc. 313. Sc.

ANNOTATIONES. πβ

Plurimum Deorum epitheta reperies sub Planetis, &
in epithetis Heroum.

NOMINA PROPRIA dearum.

NYMPHARVM IN GENERE.

μελίαι, μ. 187. Th. διὰ τὸ ἅμα τοῖς Διούδεσι γένε-
σθαι· διὰ τὸ οὐ ὄντισι δυνάμοσιν ἀναστρέφειν.

IN SPECIE AVTEM ET NYM-
pharum, & Dearum quarumvis ex Dijs
genitarum.

Agæes.

ἡακκίπαρμον, μ. 976. Th.

Arges.

ἀργίω δερμόθυμον, μ. 140. Th.

Alcmæ.

ἑσφύρῃ ἡλετρυώνης, μ. 16. Sc.

πανσφύρῃ ἡλετρυώνης, μ. 35. Sc.

ἑσφύρῃ ἡλετρυώνῃ, μ. 86. Sc.

Amphitrites.

ἑσφύρῃ ἀμφιτρίτη, μ. 255. Th.

Ariadnæ.

ξανθίῳ, μ. 947. Th.

Asteriæ.

ἀστέρῳ ἐώνυμον, μ. 409. Th.

Calypsus.

κία θιάωρ, μ. 1016. Th.

ἡμόροισι καλυψῷ, μ. 360. Th.

Cerceidis.

ἑσπερίης τε φύλῳ ὄρατ' ἡ, μ. 356. Th.

Cereris.

αἰδοῖν, μ. 299. lib. 1. Et ipsa ueneranda, utpote benignitas diuina: et eos honorandos et reuerendos efficiens, quos suo accessu dignatur.

εὐσέφανος ἀκμήτηρ αἰδοῖν, μ. 297. lib. 1.

πολυφώρας, μ. 912. Th.

ἀγνή, μ. 83. lib. 2. Cic. 6. Ver. religiosissima.

Cetus.

ἑκτὴν ἑσπερίαν, μ. 238. Th.

Dianæ.

ἀρτεμιρ ἰοχέαιραν, μ. 14. Th. 918. Th. Ouidio iaculatrix.

Diones.

ὄρατ' ἡ διώνη, μ. 214. Th.

ἑσπερίαν τε διώνην, μ. 17. Th.

Doridis.

δωρίδος ἡ νόμοιο, μ. 241. Th.

Echidnæ.

ἑχιδνα, μ. 305. Th.

θεῖον ἑσπερίαν, μ. 398. Th.

Enyus.

ἑρπύλλης, μ. 274. Th.

Euarnes.

φύλ' ἡ εὐάρνης, μ. 260. Th.

Eumenidum.

ὄρατ' ἡ

ὄρκον τιννυμένης, τὸν ὅρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις, μ.
40. lib. 3. ait esse uindices periuriorum.

ὄρινῦς τε ἑραῖδρας, μ. 185. Th.

Eunices.

συνείκη ῥοδόπυχης, μ. 247. Th.

Galatæ.

ἐναδὴς γαλάτεια, μ. 250. Th.

Glauconomes.

φιλομμεαδὴς, μ. 257. Th.

Gorgonum.

ἄπλητοί τε καὶ ὕφαται, μ. 229. Sc.

Græarum.

χαίρας τε ἑκαδιπαρήης, μ. 271. Th.

Gratiarum.

χαριτάς ἑκαδιπαρήης, μ. 907. Th.

Halimedes.

ἑνσέφανος θ' ἑλιμήδης, μ. 256. Th.

Harpyiarum.

ἡνκόμας δ' ἄρπύας, μ. 268. Th.

Hebes.

ἡβλιν τε χρυσοσέφανον, μ. 17. Th. τὴν συμφορὰν ἀπὸ
τῆς σεφάνης τῆς ἑοσιμένης τὰς γυναικάς, ὅς ἐκ χρυσοῦ καὶ
λίθου ἑκαστασυνάγεται.

Hecates.

ἑκαστὸρόφον, μ. 450. Th.

Helenæ.

ἡνκόμοιο, μ. 164. lib. 1.

Henio-

Heniochæ.

ἡνιόχῳ τανύπειπλον, μ. 83. Sc.

Hesperidum.

ἡγυφῶνοι, μ. 276. Th.

ἱπποδῶν λιγυφῶνων, μ. 518. Th.

Hipponoës.

ἱπποδὼν ῥοδόπικχους, μ. 251. Th.

Hippochoës.

ἱπποχῶν τ' ὀρόισα, μ. 251. Th.

Idyiaë.

ἰακιδιπαῖμον, μ. 960. Th.

Iunonis.

θιὰ λουπῶλγος ἥρη, μ. 315. Th.

χρυσοπεδίλῳ, μ. 951. Th.

θαλάρῳ, μ. 921. Th.

χρυσοπέδιλον, μ. 454. Th.

πότνιαν ἥρην, μ. 11. Th.

ἀργαίῳ χρυσίοισι πεδίλοις ἐμδεσθῆναι, μ. 12. Th.

Latonæ.

λατὼ κυανόπειπλον ἐγείνατο, μάλιχον αἰεὶ, μ. 406.

Th.

Maiaë.

ἄτλαντις, μ. 938. Th.

Medeæ.

ἑσφιρορ, μ. 961. Th.

Medusæ.

λυγρὰ παρθένῳ, μ. 277. Th.

Menippæ.

Menippæ.

ἐνι τι μινίππῳ, u. 261. Th.

Minervæ.

ἀθλῶναι νύκτι διὸς αἰγίοχοιο, u. 443. Sc.

διὸς θυγάτηρ ἀγλαΐης τετραγοῦσα, u. 197. Sc.

διὰ γλαυκῶπις, u. 573. Th. Vitruvius affirmat gentes septentrionales esse cæsijs oculis: ut nigris meridionales. Proverb. Horatio, oculi nigri.

διὰ γλαυκῶπις ἀθλῶν, u. 325. Sc. 343. Sc.

παλλὰς ἀθλῶναι, νύκτι διὸς, u. 126. Sc. παλλὰς q. ἢ παλλομοῶν, hoc est uibrata & uertibilis: aut quod ex capite Iouis animi nata sit, πάλῃσα τὰ ὅπλα, uibrans arma. Est enim intellectus armatus, καὶ γέρρα ἐπὶ τῷ νῦ ἐξίρχεται. Aut quod Pallantem unum ex Gigantibus interemerit, hoc est, ἢ τὸς γίγαντας (alludit ad uocē Gigantium) καὶ ἀλαφῶνας λογισμὸς κατὰ βλάβῃσα. Porro γλαυκῶπις dicitur ἢ φρόνους, prudentia (ἀλλὰ γορυκῶς) quod sit aliquid horribile, uirile, ac solidū. Sunt enim animalia cæsijs oculis formidabilia & animosiora. Aut uocatur γλαυκῶπις per metalepsin, quasi quæ purè & rectè res omnes uideat & iudicet: sicut econtrὰ, θυμὸς λευκῶπις, niger animus. Tzetzes.

τετραγοῦσα, u. 197. Sc. ἢ ἐπὶ τῆς ἑρμῆος τῷ διὸς. τετρίω γὰρ ἢ ἑρμῆα παρ' αἰολῶσι.

ἀθλῶναις ἀγλαΐης, u. 319. Th.

γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης, u. 587. Th.

πάλιν ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῆδος ἔχουσα, u. 339. Sc.

τατίσι νικηφόρος ἔσα. Cic. 2. de Nat. Princeps et inuen-
trix belli. Minerva ὦ φιλόσοφος ὦ φιλοπόλεμος δι-
citur: unde apud Platonem Athenas sibi similes fecisse
commemoratur, quia magna fuit Atheniensium non so-
lū ingenij uis, sed fortitudo in bello.

θιαὺν γλαυκῶπιρ ἀθλίην, μ. 888. Th.

γλαυκόφθαλμον, διὰ τὸ ὀφθαλμοειδές. τοιαύτη γὰρ ἡ
γυνὴ.

ἡδύην τ' αἰγίοχοιο διὸς γλαυκῶπιρ ἀθλίην, μ. 13.
Th.

Mnemosynes.

μνημοσύνη γυνὸισιρ ἐλκυθῆρος μεδέουσα, μ. 54. Th.

ἡαλλινόμοιο, μ. 915. Th.

Musarum.

μῦσαι περιέραι, μ. 206. Sc.

χευσαίμπυκες, μ. 916. Th. χευσθὲς λειμὸν ἐχουσαι. ἄρ-
πυξ γὰρ ἡ αἰ λειμὸς τις λίσμυς γυναικεία, ἡ διὰ τὸ γε-
φάνης ἐν κεφαλῇ περιφέρειν ὅτω τὰντας ἄρμυον.

μῦσαι ὀλυμπιάδες, ἡδύται διὸς αἰγίοχοιο, μ. 25. ὦ
52. Th.

μυσαῶν ἐλκωνιάδων, μ. 1. Th. τῶν ἐν ἐλκῶνι διὰ
τρεῖς ὥν.

ἐλκωνιάδες, μ. 276. lib. 2.

Nices.

νίκη καλλίσφουρον, μ. 385. Th.

Pandoræ.

ἡδύμω ἀγαλλομόνῳ, μ. 587. Th.

Parcæ.

Parcæ.

ὁλοὴ *lūr*, μ. 156. Sc.

μέλαιναν, μ. 211. Th.

*lūr*es κυάβσαι, μ. 249. Sc.

lūras τυλειοπόνους, μ. 217. Th. Interpres exponit
lūliopónous. ταῖσι τὰς ἐπιμεριζούσας ἐκάστῃ τὰς κατ'
 ἀξίαν διωάμας, καὶ τὰς γινομένης τιμωρὺς τῶν κα-
 κῶν ὀργῶν.

Pepredūs.

εὐπεπλος, μ. 274. Th.

Pithūs: Suadæ, Lepōris.

πότνια, μ. 73. lib. 1.

Plutūs.

πλῆτῳ τε βοῶπις, μ. 356. Th.

Polydoræ.

σὺαδῆς πολυδώρα, μ. 355. Th.

Proserpinæ.

ἱπαινῆς πόρσιφωνίης, μ. 768. Th.

λσνῳάλγορ, μ. 913. Th.

Psamathes.

δια θεάωρ, μ. 1004. Th.

χαέρμοσα δέμας, μ. 261. Th.

Rheæ.

ὑπόμορ ράη, μ. 625. Th.

Sphingis.

σφίγγ' ὁλολήν, μ. 326. Th.

Strygis.

γ 3

ἄρθιτος

ἄφροιτος ὠκεανίνη, μ. 389. Th.

Telesthûs.

ἡρόνόπειπλος, μ. 358. Th.

Themidis.

λεπαρὶν θέμιρ, μ. 901. Th.

αἰδοίην θέμιρ, μ. 16. Th.

Themistonoës.

ἑυανῶπιρ, μ. 356. Sc.

Thetidis.

ἀργυρόπεζα, μ. 1006. Th.

Thetyos.

πότνια τεθύς, μ. 368. Th.

τεθύω τ' ὄραϊενλὺν, μ. 136. Th.

Vraniaë.

θιοαδής, μ. 351. Th.

Hæc sunt epitheta Dearum, quorum pleraq; mulieribus in genere accommodari posse nemo non intelligit, uel ex eo quòd unum idemq; epitheton interdum pluribus attribuitur: ut λονήαλγνος, ὑψήνομος, πότνια, ἡαλιπαῖρος, & alia.

EPITHETA DAEMONVM.

δαίμονα δῖον, μ. 991. Th.

ἰδῶλοι ἐπιχθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων, ἥρα ἰοσάμονοι, &c. μ. 221. lib. 1. Alludit ad naturam angelorum descriptam in sacris literis.

τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ ἡαλιόγται, δῖοι τῆροι, μ. 139. lib. 1.

EPI-

ANNOTATIONES.
EPITHETA ANIMI.

543

θυμὸς ἀγλῶν, μ. 641. Th.

ἀτρεκέτε νόω, μ. 661. Th.

νειοκιδέει θυμῷ, μ. 98. Th.

πρόφρονι θυμῷ, μ. 536. Th.

ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμόν, μ. 239. Th.

ἀδικοι νόον, μ. 258. lib. 1.

αἰσιφρονα, μ. 213. Ὀ 313. Ὀ 333. lib. 1. Ὀ 264. lib. 2. ὁ
ἄνθρωπος ὁ μετέωρος ἢ πρὸς μάδον τῶν ἀναγκαίων συν-
τίταγμα, id est stultus ὃς elatus atq; seductus pravis
persuasionibus: siue negligens ὃς remissus, qui quasi
dormiat in actionibus suis, donec tandem inuolvetur
in varias difficultates. Quidam itaq; ἀπὸ τῆς αἰσῶς, ἐκ-
tollo ὃς erigo, deducunt, ἢ τὸν βλαψίφρονα τὸ γὰρ ἄσαι,
τὸ βλάψαι σημαίνει, corrumpere ὃς ledere.

ἀκιδία θυμόν, μ. 61. Th. ἄλυπος. Ὀ 168. lib. 1.

ἡρατόφρονα, μ. 146. lib. 1.

ἡνώϊον τε νόον, μ. 67. lib. 1.

μέγαν τε νόον, μ. 37. Th.

μεγαλότερα θυμόν, μ. 450. Sc.

μελίφρονα θυμόν, μ. 428. Sc.

His epithetis similia sunt cordis ὃς pectoris epitheta, de quibus infra.

EPITHETA COELI.

ἕρως ὅς ὄρνις, μ. 45. Ὀ 110. Ὀ 679. Th.

μέγας ἕρως, μ. 176. Ὀ 208. Th.

ἕρως ἀστέροεντος, μ. 463. Ὀ 737. Ὀ 414. Th.

Ciceroni
stelliferum,
ἕρως Somn. Scip

ἕρηνον ἀσφόδεοντα, μ. 470. Th.

σύριον, μ. 374. C 517. Th.

μακρόν ὄλυμπον, μ. 392. Th.

πολύπυχον ὄλυμπον, μ. 113. Th.

γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο, C 51. Th.

θαλάσσιον δ' ἔχθηρε τοπῆα. ibid. Periphrasis cœli.

PARTIVM COELI.

Astrorum.

ἀστράτε λαμπρόωψα, μ. 110. Th. ἀστράτε λαμπρόωψα, τὰτ' ἕρηνος ἐστὶ φανώσαι, μ. 383. Th.

Pleiadum.

ἀτλαγονάωρ, μ. 1. lib. 2.

Sirij.

σείριος ἀστὴρ, μ. 35. lib. 2.

σείριος ἀγαλέοιο, μ. 153. Sc.

Planetarum.

Saturni.

ἑρόνος μέγας, μ. 459. Th.

ἑρόνος ἀγκυλομήτης, μ. 137. Th. ὅτι τὰ μὲν ἑρόνησ οὐχόνοσ, τὰ δὲ φαίνας· ἢ ὅτι λειψότως παρέρχεται· ἢ ὅτι τε ἀγκύλα μήδεα καὶ πολλὰ καὶ ποιήλα βελόνματ' αἰδεύουσι τὸς πολυχρόνους ποιεῖ.

δεινότατος παῖδων, μ. 138. Th.

μέγας ἑρόνος ἀγκυλομήτης, μ. 473. C 495. Th.

ἑρόνω βασιλῆϊ, μ. 476. Th.

ἑρόνον ἀγκυλομήτην, μ. 19. Th.

Iouis.

ἀθανά-

ἀθανάτων βασιλῆος, μ. 286. lib. 2.

ὃς ὑπέρτατα δώματα καίει, μ. 8. lib. 1.

Ἡροίδης ὑψίστος, αἰθέρι ναίει· γαίης τ' οὐρίῃσι
καὶ ἀστέρασι, μ. 18. lib. 1. ὑψίστος. ἐπὶ γὰρ ὑψίστος ὡς γὰρ
θεμνος ὡς λυδόντης· qui in coelo hominum facta
æqua lance dirigit. Per æthera intelligit summum: per
terre radices, ultimum: per homines, medium. Deus e-
nim est ubique, et in omnibus primis, medijs, ultimis.
Proclus. διὰ πάντων γὰρ διήκει ἡ εἰσαγωγή. Τετρες.

ἰδὼν αἶψα τε, μ. 9. lib. 1. Quod Homerus de sole di-
xit, αἰεὶς τ' ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπαύσας: id He-
fiodus ad Iouem retulit. Meminit uisus et auditus tan-
tum: quia sunt sensus præstantissimi.

ἰὺς Ἡροίδης, μ. 137. lib. 1.

Ἡροίδης συνόπα ἰὺς, μ. 237. lib. 1.

ῥέρτατος θεῶν, ῥάττι τε μέγιστος, μ. 49. Th. Hinc
uidetur sumptum illud Latinum epitheton, Optimus
Maximus, cuius meminit Cicero 2. de Nat.

ὀλύμπιος, μ. 92. lib. 2. Sic autem cognominatus est,
quod apud Pisam, id est Olympiam, magnificis certa-
minibus coleretur: unde extant Pindari uatis Olympi-
ca cantica. Sed hæc deriuatio iam respicit diuersa cogno-
menta Iouis. καὶ γὰρ ὁ ἰὺς ὁ αὐτὸς, ἀλλὰ εἶναι πολλὰς
ἐπωνυμίας ἔχει, inquit Xenophon: unde Iupiter seruati-
or et dux tessera militum Cyri.

ὑψιθεμνός, μ. 8. lib. 1. ἀπὸ τοῦ βρέμειν οὐ ὑψα.

συνόπα, μ. 227. lib. 1. ὡς τῶν βροντῶν αἶτιος, παρὰ

τὴν σφραῖαν βολὴν.

μητέρα, μ. 104. lib. 1. 53. Sc. 56. & 520. Th.

νιφελυγόρετα ἰσὺς, μ. 53. lib. 1. & 558. Th. Quia pos-

te ei ut supremo gubernatori attribuant, ut aliorum omnium, ita aeris et eius affectionum gubernationem: ἥγυν τῆς ἀθροίσσεως τῶν νιφελῶν αἵτιος, ἡθικῶς αὐ-
tem, quia est congregator & moderator omnium affe-
ctionum & cogitationum humanarum tanquam nebu-
larum. Tzetzes μυθολογικῶς ad fatum accommodat,
quod sit νιφελυγόρετης ἀπὸ τοῦ ἀγέρων νιφέλας, qua-
si nubibus obrutum cōvolutumq; & caliginosum atq;
inuisibile, antequam exitus adueniat.

αἰγίοχος, μ. 101. lib. 2. & 279. lib. 2. & 322. Sc. & 735.

Th. Vel quia habuit ὄχλῳ, id est τροφῶν, à Capra A-
malthea, cum subductus esset, ne infans à patre Satur-
no deuoraretur: uel ab ἵχυν tenere, & αἰγίος, quia
adultus in memoriam beneficij pellem illius capre scu-
to suo induxerat: uel quia sit fortis & potens atq; in-
vincibilis sub scuto ualidissimo: uel quia uentos, tempe-
states, turbas, & motus pariter & excitet & cohibeat,
ut deorum supremus. Hæc Garbitius.

Tzetzes ad fatum accommodat, quod sit αἰγίοχος ὡς
διαταυγίσων καὶ διατακλύσων εἰς ἐν αὐτῷ, id est, im-
petuosum, demergatq; illos quibus aduersatur. Ita idē
alibi inquit, αἰγίοχον appellari, διὰ τὸ διαταυγίζειν, à
deturbando infelices, & pulsando è cœlo tristibus do-
loribus.

ἐπίδω.

ὀριδωνίος ἱερωνίως, μ. 4. Th.

ὀριδωνίος, μ. 34. lib. 2.

ὀρισμαράγοιο διός, μ. 815. Th.

ἑλαινιφῆ ἱερωνίω, μ. 53. Sc.

διός μεγάλῃ, μ. 76. Th. 465.

ματιόρῃς, μ. 51. lib. 1. Th. 5. lib. 3. βελσυτῆ.

νιφελυγόρετο, μ. 730. Th.

ὀλυμπία, μ. 87. Th. 241. lib. 1.

ὀλυμπία ὑψιμέδοντος, μ. 529. Th.

πατὴρ ζηνός ὀριγδύποιο, μ. 41. Th.

ὑπόρμονος διός, μ. 413. Sc.

ζηνὶ βασιλῆϊ, μ. 389. Th. Th. 318. Sc.

διὲ πατρὶ, μ. 36. Th. 580.

διὲ πατρὶ ἱερωνίω, μ. 257. lib. 1.

διὲ ἱερωνίω ἀνὰ, μ. 69. lib. 1.

διὲ μητιόρῃ, μ. 288. Th.

θεῶν σμάντορι πάντων, μ. 56. Sc.

ὑπόρμονῃ ἱερωνίω, μ. 534. Th.

διὲ χθονίω, μ. 83. lib. 2. qui gubernat et regit terrena.

διὰ τ' αἰγίοχον, μ. 11. Th.

ζηνὶ θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν, μ. 47. Th. pa-

ter diuūmq; hominumq; à poetis Latinis: cui mores, ut inquit Diodorus, patris nomen dederūt. Alicarnassensis autem: Iupiter, inquit, et Iuno post hominum memoriam primi uirum et foeminam matrimonio coniunxerunt: unde et ille pater appellatus, et illa iugaria di-
cta est: aut pater, omnium conditor et opifex Deus.

ζηνὶ

ῥῆν ὑψιβρεμέτην, μ. 568. Th.

ῥῆν ἄ τε μηϊόοντα, μ. 457. Th.

τόρπιπέραινον, μ. 52. C. 271. lib. 1.

Martis.

ἄρης ἀνόρητος αὐτῆς, μ. 346. Sc.

ἕλιος ἄρης, μ. 192. Sc.

φρυσάρματος ἕλιος ἄρης, μ. 441. Sc.

ἄριος ἀνδροφόνιοι, μ. 98. Sc.

ἄριος βλοσυροῖο, μ. 191. Sc.

πῆλιπόρθω, μ. 936. Th.

ρίνοτόρῳ, μ. 934. Th. Aliās ρινοτόμῳ. Quod in bello multis nasus abscinditur.

ἄτορ πολέμοιο, μ. 59. Sc. ἄτος ὁ ἀνόρητος, ἀπὸ τῆς ἐπιλατικῆς καὶ τῆς τῷ τὸ ῥητῷ, πολλὰ γὰρ ῥηῖσι οἱ ἀνόρητοι.

βροτολοιοῦ ἄρῳ, μ. 333. C. 425. Sc.

Solis.

ἥλιος φαίθωρ, μ. 760. Th.

ἄξιος, μ. 32. lib. 2.

ὑπεριόνταο, μ. 1011. Th.

φαισιμβρότῳ, μ. 958. Th.

ἀνάμαντι, μ. 956. Th.

ἥλιον καταδιώτα, μ. 596. Th.

ἥλιόν τε μέγαν, μ. 18. Th.

Veneris.

φιλομμεδῆς, μ. 989. Th.

πολυχρῆστος ἀφροδίτης, μ. 139. lib. 2. 47. Sc. 980. Th.

ῥησῆν ἀφροδίτην, μ. 822. C. 962. Th.

ἕλιος

ἐλικοβλήφαρόν τ' ἀφροδίτῳ, μ. 16. Th. περιφύρε
βλήφαρα ἔχουσιν, in orbem circumactas, ducta meta-
phora ἐκ τῶν τῆς ἀμπέλου ἐλίκων, ab inflexione uitis.

Mercurij.

θειῶν κῆρυξ, μ. 80. lib. 1.

Διάκτορον ἀργαφόντῳ, μ. 68. lib. 1.

κλυτὸν ἀργαφόντῳ, μ. 84. lib. 1. ἀργαφόντης ἦτοι

ὁ οὗ ἀργῶ φωνῶν. Est enim tranquillus hic deus et ue-
tax. Recentiores autem ita aiunt appellatum esse, ὅτι
ἀργον ἐφόνσυσε τὸν παχόπῳ, τὸν τῆς ἰνὸς φύλακα.
Hinc fit ἀργαφόντης, deinde poeticè ἀργαφόντης. Διὰ
πῶρος uero ὁ μεγάλῳ φωνος. Redundat in hac uoce li-
tera λ: ut et in nomine ἀλυστοπέδου. Illa enim deduci-
tur ἀπὸ τῆς Διάκτορον, quod dicitur de ualida et impe-
tuosa uoce: hoc uero ἀπὸ τῆς κλυτος καὶ τῆς πέδου. Hac
Moscopulus. Garbitius ait, epitheta Mercurij ut nun-
cij et secretarij deorum conuenire orationi siue elo-
quentiæ, cui ipse præficitur: quæ eloquentia est ἐρμῆς,
interpret animorum: et διάκτορος, quæ et diuina o-
racula et cogitata hominum explicat et propagat:
et est ἀργαφόντης, quæ occidit Argum, hoc est, quem-
libet oculatum et uigilantem compefcit.

ὠιδιμορ ἐρμῳ, μ. 938. Th.

Lunæ.

λαμπρὰ τε σελλῶν, μ. 18. et 372. Th.

φαῖλον τε χροσιφάνον, μ. 136. Th.

IN HESIODVM
EPITHETA ELEMEN-
torum.

PRINCIPII PRIMI.

Chaûs: χάϊος σοφοῖο, u. 814. Th.

QVATVOR ELEMENTORVM.

Ignis.

αἰμαμάχϊον πῦρ, u. 320. Th.

πῦρ σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσι τοσοῦ-
τοι, u. 56. lib. 1.

αἰθομένοιο, u. 60. Sc. & 325. & 867. Th.

πυρὸς ἀκαμάτοιο, u. 563. Th. πειλῶν, u. 845. Th.

πυρὶ λυλῶ, u. 865. Th.

μαλδρῷ πυρὶ, u. 18. Sc. Huc referantur epitheta
quædam Vulcani, quale est ἀμφιγῆας: quod est ignis
& eius artificis ἐπίδοτον: quia subtilius quidem sine nu-
trimento lignorum, suprà uerò sine acre sicco & libe-
ro non potest uim suam exercere. Est itaq; utroq; pe-
de claudus. Hec Garbitius.

Aëris.

πυροφόρος, u. 167. lib. 1. ἄγαν σιτοφόρος καὶ ἀγαθὸς,
quia humectat sata & arua.

ἥερκ διαν, u. 697. Th.

Aquæ.

πολυώνυμον ὕδωρ ψυχρὸν, u. 785. Th.

καλλιρρόον ὕδωρ, u. 355. lib. 2. aquam limpidi, puri
atq; salubris fluxui: ἄγαν μετὰ καλῶς ῥέον.

πολυεῖατῳ ὕδατι λονκῷ, u. 357. lib. 2.

Guttarum.

Guttarum.

ραδάμιγγες αἱματώσας, μ. 183. Th.

¶ HVC PERTINENT EPITHETA
Oceani.

αἰφὸρρόα, μ. 776. Th.

βαθυρρεάα, μ. 266. Th.

λυτῷ, μ. 215. Ὡ 275. Ὡ 295. Th.

τελεφετος ποταμοῖο, μ. 242. Ὡ 959. Th. ἔγχε ἐπισή-
μα, ἢ ἡμᾶς γὰρ τὸς ἐπισήμους οὐτελεῖς καλεῖμεν. ἢ τῷ τὰ
πάντα τελεφετοῦτος. πάντων γὰρ ἡ τροφή ἐξ ὠκεανῶ.

βαθυδίνω ὠκεανόν, μ. 169. lib. 1. ἔγχε τὸ βαθύρρον.
ὠκεανόν τε μέγαν, μ. 20. Th.

Item Maris.

αἰμυρὸς οὐδοθι πόντος, μ. 964. Th.

ἐμβατος, μ. 299. lib. 2.

αἶμα ἰστοῖο θαλάσσης, μ. 207. Sc.

πόντος ἀπείρατος, οἰδματι θύων, μ. 109. Th.

πόντος ἀπείρων, μ. 678. Th.

ἀπύμων, μ. 288. lib. 2.

πόντος τ' ἀτρύγετος, μ. 696. Th.

ἀτρυγέτοιο θαλάσσης, μ. 413. 728. 737. Th.

ἰσφοαδῆ πόντω, μ. 253. Th.

λυμαίνοντος, μ. 8. lib. 2.

πολυφλοίσβοιο, μ. 266. lib. 2. ualde sonori Ὡ borren
ἢ propter collisionem fluctuum Ὡ tempestatum.

ένεσι, μ. 240. lib. 2. ἔγχε τῷ μέλανι,

πόντω οὐ ἀτρυγέτω, μ. 241. Th.

σύρξει πόντω, μ. 125. lib. 2.

πολυκλύσῃ ἐνὶ πόντῳ, μ. 189. Th.

ἀτρυγέϊον πέλαγος οἰδμαῖσι θύον πόντορ, μ. 131. Th.

σύρεια πόντορ, μ. 268. lib. 2.

ιοειδεία πόντορ, μ. 844. Th.

ἡρσειδεία πόντορ, μ. 238. lib. 2. ὧ 873. Th. τὸν σκο-
τεινὸν. ἀὴρ γὰρ τὸ σκοτεινὸν.

οἶνοπα, μ. 53. lib. 3.

πόντορ πολυὺν, μ. 253. lib. 2.

Fluminum.

πόταμοὶ λαπαχνιδὰ ρέοντες, μ. 368. Th.

λαλὰ ρέεθρα, μ. 336. lib. 2.

πόταμῶν ἄλαδι προρέοντων, μ. 375. lib. 2.

αἰὶ νάοντων, μ. 168. lib. 2.

ἀρνέων ποταμῶν, μ. 355. lib. 2, *semper fluentium*. Ma-
gnos intelligit, qui solent esse αἰόνοιοι, ὧ nunquam in-
tercidunt.

πόταμὸς Δινύουης, μ. 338. Th.

Nomina propria fluminum.

Acheloi.

ἄχελώϊον ἀργυροδίνην, μ. 341. Th.

Eridani.

ἡριδανὸν βαθυδίνην, μ. 339. Th.

Istri.

ἰστρεν λακκισέεθρον, μ. 340. Th.

Sangarij.

σαγγαρίον τι μέγαρ, μ. 345. Th.

Scaman-

Scamandri.

Θαύρτι σκάμανδρον, μ. 346. Th.

Simocentis.

Θαύρτι σιμῶντα, μ. 343. Th.

Stygis.

στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ, μ. 805. Th.

Fontium.

ἀονάα καὶ ἀπορρύντε, ἢ τ' ἀθόλωτος, μ. 213. lib. 2.

ἡρλίωλυ ἰοθεδέα, μ. 3. Th. μελαύνδρον. ἰορ γὰρ εἶδος αὐθῆς. ἢ τὴν ἰοῖς πόριπι φραγματόν, τὴν αὐθώδη. ἢ τὴν διαωγὴ καὶ λαθαράν. Δεῖ γὰρ τὴς πόρι λόγους ἡχολημῶν διαωγὴ καὶ λαθαρόρ ἔχειν τὸν λογισμόν καὶ ὃ μόνον τὸν λογισμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ θῶμα. Interpres uetus.

¶ Terræ.

σύρεῖα χθών, μ. 371. Sc. 458. Th.

γαῖ σύρυσθός, πάντων ἔλως ἀσφαλεῖς αἰεὶ ἀθάνατος, μ. 118. Th. Hinc Plutarchus suam opinionem habuit, lib. de oraculorum defectibus, terram esse sempiternam expertemq; interitus: cum sit immota sedes cunctorum. Interpres uetus ait, sedem appellari, quia sit centrum cœli & omnium illius partium.

ῥείδωρος, μ. 117. 171. 235. lib. 1. Elegans epitheton terre, quod uite necessaria suppetat, ἢ τὰ πρὸς ῥαλὴν δωρυμὸν γῆ. Τρεχες ait, sic uocatam, quasi sit ἢ ἐν τῷ ῥείδωρ ὑπὸ τῇ ἡλίου δωρυμὸν πάντα, quod feruens et calefacta, à sole nimirum, munificè donat omnia, non so-

τὸν

hanc speltam, quam xcam uocant, sicut quidam uolunt.

μειλαινα, μ. 153. Sc.

μειλαινα, μ. 69. Th.

γαία πιλάρη, μ. 173. C 159. C 479. C 505. Th.

γῆ πάντων μέτρε, μ. 181. lib. 2.

φορέσβιος, μ. 693. Th.

ανοφορῆς, μ. 736. C 807. Th.

δρεμῆς γαίης, μ. 335. Th.

σφεροδαίης, μ. 195. lib. 1. 119. 498. 620. 717. Th. 464.

Sc.

μεγάλης γαίης, μ. 622. Th.

πιλάρης γαίης, μ. 731. Th.

ζαθίης γαίης, μ. 483. Th.

χθονὶ αἶν, μ. 866. Th.

πυλνοτάτην, μ. 156. C 250. lib. 1. C μ. 128. lib. 2. ἤγερ

τῇ πολυδαΐς τροφᾶς δωρεμένη.

ἀπείρονα, μ. 159. lib. 1. C 105. lib. 2. C 187. Th. ἤγον

τὴν κυκλοτερῆ. Sphæra enim C circulus carent initio C fine.

ἀπείροτον ἀνθεμόεσσαν, μ. 878. Th.

δαίαν, μ. 97. lib. 2. δαίς usurpatur in triplici significatione à poetis: pro οὐδόξω, id est, glorioso C præclaro: pro ἀγαθῷ, bono C præstanti: pro θεῷ, diuino C almo. Hæ omnes significationes terræ conueniunt.

κυρῖζσαν, μ. 81. lib. 2.

κυτὸρὰ μέλων, μ. 286. Th.

χθὼν πυλνοτάταν, μ. 531. Th.

ANNOTATIONES.
HVC PERTINENT ETIAM
epitheta

TARTARI.

ταρταρος ἡρόωντος, μ. 736. Th.

ταρταρον ὄρυγν, μ. 868. Th.

ταρταρά τ' ἡρόωντα μυχῶ χθονὸς ὄρυοδάης, μ.
πρ. 682. 721. Th.

ταρταρον ἐς ἑρυνόγρηθα, μ. 254. Sc.

MONTIVM.

ὄρειος μεγάλιο, μ. 374. Sc.

ὄρια μακρά, μ. 129. C 835. Th.

ὄρια βυσσόεντα, μ. 130. Th.

Nominum propriorum.

Argæi.

ἀργαίη οὗ ὄρει πεπνυκασμένῳ ὑλίσσεται, μ. 484. Th.

Heliconis.

ἑλικῶνος ὄρος μέγα τε, ἱερόν τε, μ. 1. Th.

ἑλικῶνος ἱερόιο, μ. 23. Th.

ἀκροτάτῳ ἑλικῶνι, μ. 7. Th.

Ide.

πολυπήχῳ ὑλίσσεται, μ. 1010. Th.

Olympi.

νιφόωντος ὀλύμπου, μ. 42. 62. 118. Th.

μακρόν ὀλυμπον, μ. 466. Sc.

Oithyros.

ὕψηλῳ ὀθύρος, μ. 632. Th.

SYLVÆ.

ἄσιτος ὕλη, μ. 694. Th.

νήριτος, μ. 129. lib. 2. Τχετες: πολλή, πρὸς ἧρ ὃ διυάται τις ὄριος διὰ τὸ πλῆθος, densa, ad quam non potest aliquis contendere.

Querceti.

ἀρύα βροσθέντα, μ. 148. lib. 2.

Nemeæ sylvæ.

τρυτοῖο νεμέως, μ. 332. Th.

VALLIVM.

ἀγνεα βροσθέντα, μ. 7. lib. 2.

PRATI.

μαλακῷ λειμῶνι, μ. 280. Th.

INSVLARVM.

ἰσράων, μ. 1014. Th.

In specie autem:

Cretæ.

ἑρήτη ἐν σῆρῃ, μ. 480. Th.

Cypri.

πολυκλύσῳ ἐνὶ κύπρῳ, μ. 199. Th.

πρόριρρυτον ἰώπερον, μ. 193. Th.

Cytherarum.

ἑσθήροισι ζαθέοισιν, μ. 192. Th.

Erythiæ.

πρόριρρύτῳ ἐν ἑρυθρίῃ, μ. 291. Th.

Eurythræ.

ἑμφίρρυτῳ, μ. 983. Th.

REGIONIS,

ἑκταγυα

κατασφύειν χώρας, μ. 806. Th.

χώρῳ οὐ συνῶντι, μ. 731. Th.

πίονα, μ. 8. lib. 2.

Nominum propriorum.

Græciæ.

ἐλλάδος ἐξ ἰορῆς, μ. 271. lib. 2.

Thraciæ.

ἱπποτρόφου, μ. 125. lib. 2.

VERBIVM.

σῦνυργος πόλις, μ. 270. Sc.

Nominum propriorum.

Antheæ.

ἀνθαά τι ποιήσας, μ. 381. Sc.

Cumæ.

λύμνω αἰολίδα, μ. 254. lib. 2. quam in litorali Asia
condiderunt Aeoles.

Idolci.

ἑλατί τ' ἰαωλῆος, μ. 380. Sc.

Pyli.

ὑπὸρ' πύλῃ ἡμαθόγοντος, μ. 360. Sc.

Pythiūs.

πυθοῖ οὐ ἡγαθίν, μ. 499. Th.

Thebarum.

ἐπ' ἀπύλῳ θύβῃ κασιμνήδι γαίῃ, μ. 161. lib. 1.

ἐπ' ἀπύλῳ, μ. 49. Sc.

ἐϋστράυνῳ, μ. 978. Th.

ἡνσίδανον θυβλῷ, μ. 80. Sc. ἢ τὰ τέχῃ λέγει, διὰ τὸ

ζ β

συντάξις

σύνταξι γοῦ αὐτῶν εἶναι· ἢ ὡς ἀεικνήσῃ καὶ σταλάσσει
λαμβάνουσι.

Tirynthi.

δυνήμιμονορ πολίστρον, μ. 81. Sc.

τίρυνθ' εἰς ἰορῶν, μ. 293. Th.

Troie.

διαλλιγυόαικα, μ. 271. lib. 2.

VICORVM.

Ἀσκραϊοῖς ῥῆ σὺν ἡρώμῃ ἄσκη, μ. 257. lib. 2.

COMPOSITORVM EX ELEMENTIS in absolutorum.

VAPORIS.

θερμὸς αὐτῶν, μ. 696. Th.

αἰτμῇ θεασισίη, μ. 862. Th.

METEORORVM IGNEORVM.

Fulminis.

ἑορᾶν τε φλεγέθοντος, μ. 846. Th.

ψολόγντι ἑορᾶν ὦ, μ. 422. Sc. 513. Th.

αἰθαλόγοντα ἑορᾶν ὦ, μ. 72. 504. Th.

Iridis.

ὠπᾶν ἱριμ, μ. 267. Th.

AQVEORVM.

Nubis.

νεφέλη ἡρόσασθαι, μ. 757. Th.

σποτίου νέφος, μ. 173. lib. 2.

νεφέλης ἑορᾶν ὦ, μ. 745. Th.

Nivis.

νίφα λουκίω, μ. 153. lib. 2.

Pluuiæ.

Λιός ὄμβρος, μ. 244. lib. 2.

ὠβίος ὄμβρος, μ. 110. lib. 2.

Λιός ὄμβρος πολλῶ, ὀπωρίω, μ. 295. lib. 2. et 717. Th.

ὀπωρίω ὄμβρος, μ. 292. lib. 2.

Imbris.

ὄμβρος χαμόριω, μ. 478. Sc.

MIXTORVM.

Venti.

ἀνέμους, μ. 212. lib. 2.

ζαθέωρ ἀνέμων, μ. 254. Th.

περσάρωρ ἀνέμων, μ. 846. Th.

ἀνέμων μεσός ὕψος αὐάντων, μ. 243. lib. 2. et 869.

Th. Alludit ad originem uentorum. Aqua enim resoluitur in aerem, et ex hoc subtiliori flatu gignitur.

παντσίωρ, μ. 229. lib. 2.

Nominum propriorum.

Roreæ.

θρηϊκίη βορέη νίφειά λιονίοντος, μ. 171. lib. 2.

λαψήρονέλσινθορ, μ. 380. Th.

Noti.

ὅς τ' ὤρει θάλασσαν ὁμαρτέσας, μ. 294. lib. 2.

Zephyri.

ἀργίστω ζεφύροισ, μ. 870. Th. Gellius ἀργίστω Latine Caurum dici ait. Porro alij ζεφύρς τι legunt. Nam supra quoque μ. 380. separauit Zephyrum ab Argeste.

Aut igitur hic legendum *ζεφύρα* τε, aut superius coniungenda hæc duo, *ἀργέτιον* & *ζεφύρον*.

Auræ.

δυναμίαις αὔρας, u. 288. lib. 2. faciles & leues flatūs:
aut conspicui & faciles discretu.

μαψαῦραι, u. 872. Th.

Procellæ.

προθύελλα θυέλλα, ἀργαλέη, u. 742. Th.

Turbinis.

λιανὴ ἀέλλη, u. 874. Th.

Glaciei.

δυσσηλείης, u. 124. lib. 2. ἀ δὲς ἢ ἀλέγω, curo, quod
adferant molestam curam.

IN ANIMATORVM.

Saxi.

πέτρη ἡλίδατος, u. 422. Sc.

πέτρης ἡλιδατοιο ὑψηλῆς, u. 786. Th.

κοίλη ὑπὸ πέτρῃ, u. 302. Th.

πίτρας ἡλιδατὺς, u. 675. Th. ἤγερ μεγάλας παθ' ὅ-
πρ' βολὴν, σιβαράς, ἰαχυράς.

Rupis.

πάγος ὑφελός, u. 440. Sc.

Gemmarum, ut Adamantis,

πολὺς ἀδάμαντος, u. 161. Th.

Metallorum,

Auri.

ῥευσὼ τε φανῶ, u. 142. Sc.

Ferri.

Ferri.

ἀρῆς ἀληθῆρα σίδηρον, μ. 128. Sc.

μέλας σίδηρος, μ. 150. lib. 1.

αἰθωνι σιδήρῳ, μ. 361. lib. 2. ἤγυν τμητικῷ. αἰθων λέ-
βος ὁ εἰς ὑπερσίαν τῆ πυρὸς ἐπιθήλειος. αἰθων μετα-
φορικῶς καὶ ὁ δραστήριος καὶ διευκυσμένος, καθ' ὃ
δοκεῖ καὶ αἰθων λέγεσθαι σίδηρος ἤγυν τμητικὸς ἀπὸ
τῆς λαοσιγνῆς τῆ πυρὸς ἐνόργειος. ἢ καὶ ἐν τῇ λέξει ἐμ-
φαίνεται. ἐπεὶ δὲ τὸ πῦρ ἔχει καὶ τὴν φωτιστικὴν δύ-
ναμιν. ἔχει δὲ καὶ μάχαιρα καὶ σπάθην καὶ τὰ τοιαῦ-
τα τὸ λαμπρόν. λέγοιτο δ' αὖ αἰθων τοῖστος σίδηρος
καὶ διατὴν λαμπρότητά. Moscorulm.

Orichalci.

ὀρεχάλκοιο φαεινῷ, μ. 122. Sc. ὀρέχαλκος τὸ λουκὸν
χάλκωμα. ἐν ὅρεισι γὰρ σύχισταί τε. Philoponus ex alijs
aiunt, orichalcum esse materiam quandam metallicam
ferro prestantiorem.

Aeris.

αἰθοπι χαλκῷ, μ. 135. Sc.

καλὶ χαλκῷ, μ. 317. Th.

ANIMATORVM NON

sentientium.

Arborum.

φέρουσι τε δούδρεα καρπὸν, μ. 216. Th.

Lignorum.

ἐπικάμπύλα, μ. 45. lib. 2.

Ferule,

ὄν λείλῳ γάρθου, μ. 567. Th.

Lauri.

δάφνης ὄρεθλῆος, μ. 30. Th.

Quercuum.

ἄρῦς ὑψίκομοι, μ. 376. Sc.

Fructuum: ut Olei.

λίπ' ἐλαίῳ, μ. 140. lib. 2.

Pomorum.

παγγένσια μᾶλα, μ. 336. Th.

Vuarum.

ἄρα δυνύσα πολυγυθίος, μ. 232. lib. 2.

Racemorum.

λσυνὸς καὶ μέλανι, μ. 294. Sc.

Vini.

αἶθοπα οἶνον, μ. 210. & 342. lib. 2. Gellius lib. 17. cap.

8. Vina, inquit, rarenter cōgelascunt, quia semina quaedam caloris in sese habent, suntq; natura ignitiora: ob eam rem & Homerus uocauit αἶθοπα οἶνον, non, ut alij putarunt, propter colorem. Plinius quoq; testatur, uini naturam non gelascere, sed ad frigus stupere tantum, eaq; ratione αἶθοπα appellari. Budæus negat. Potest itaq; calidum & potens intelligi, quod pro meliore coctione in prandio & cœna putet Hesiodus interdum sumendum esse, ad carnes præsertim.

βίβλιος οἶνος, μ. 207. lib. 2. ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλων θρακίας, ex Biblia uite Thracie collectum: aut meo iudicio, tenuē & aquosum, quale est populorum in Assyria iuxta

iuxta Biblum & Libanum degentium, qui sunt ὁδο-
πόται. Hoc enim uidetur significare, cum infra subiun-
git, tres aque partes sumendas esse ad unam uini, que
sit quarta pars, ut uinum fiat dilutum & aquosum.

Fructuum in genere.

σφραγιστὰ καρπῶν, u. 11. lib. 3. ἕγχευ ἡ δυνάστητον, τέρπον-
τα τὴν ψυχὴν ἢ σφραγίζοντα.

μελιμυρία, u. 170. lib. 1.

σύνμικτον, u. 281. lib. 2.

πολλὸν τι καὶ ἄφθονον, u. 118. lib. 1.

Foliorum.

λερωσιώωσα πέταλα, u. 289. Sc.

Florum.

αὔθειρον εἰσρωοίσι, u. 75. lib. 1. 280. Th.

Radicum.

ρίζησι διλυνέουσιν, u. 812. Th.

ANIMATORVM SENTIENTIVM.

ζωοοοίον φωνήοοον, u. 584. Th.

IRRATIONALIVM, ET PRIMVM

terrestrium: ut Apri.

καπρὸς χαυλιόδων, u. 387. Sc. ἐπεὶ ἀεχαισμοῦνε
ἔχει φανερῶς τὴν ὁδόντας, quod manifestè apertos ha-
beat dentes: aut κατ' ὁμογενεῖαν, mutatione r in λ fa-
cta, ut sit χαράδων τὴν ὁδόντας ἢ τραχυόων, exasper-
ans dentes. Hæc Τεχες.

Aranei.

ἀρσενιότητος ἀράχνης, u. 13. lib. 3. ἀντὶ τῆς ἀρσενι-
ότητος

πότης ἤγυρ ὁ οὐ τῷ αἵρι πτόμενος.

Bouis.

βοὸς ὕλοφάγοις, u. 209. li. 2. ἤγυρ ἀδαμάσθ, ἀγέρας.

βῆρ ἀροτῆρα, u. 23. lib. 2.

ἐρμυκορ, u. 26. lib. 3. ἤγυρ πολλὰ μνησόμενον.

μέγαν βῆρ, u. 536. Th.

βοῶν σύρυμιτῶπων, u. 82. Sc.

εἰλιπόδιωρ, u. 983. Th.

βυσὶ εἰλιπόδεσσι, u. 290. Th.

βῆς σύρυμιτῶπος, u. 292. Th.

εἰλιπόδας ἑλικας βῆς, u. 31. lib. 3. ἤγυρ εἰλικασδῶς

τὴς πόδας λινῶτας, à rotundo et circulari incessu boum. Τρεζες.

ἑλικας βόας, u. 70. lib. 2. Epitheton boum apud poetas usitatum, quo peculiarem illorum gressum expriment, quo crura solent inflectere.

Canis.

λενὸς λύνωρ, u. 769. Th.

λαρχαρόδοτῆα, u. 32. lib. 3. et 212. lib. 2.

χαλκιοφωνορ, u. 312. Th.

λαρχαρόδοτῆε νιῦε, u. 303. Sc. Interpres facit discrimen inter χαλκιοδοτῆα καὶ λαρχαρόδοτῆα. χαλκιοδοτῆα sunt, ut elephas et aper. λαρχαρόδοτῆα, ut leo, pardalis, lupus, canis.

Capræ.

αἰγὸς ὄρεσινόμης, u. 407. Sc.

τανύτειχα, u. 134. lib. 2.

οδοντυμονάωρ, μ. 208. lib. 2. cessantium à lactando, non lactantium.

Draconis.

λερᾶδροῖο δράκοντος, μ. 323. Th.

λεανοῖο δράκοντος, μ. 825. Th.

Equorum.

ὠκέες ἵπποι, μ. 61. Sc.

ποδῶκεες ἵπποι, μ. 191. Sc.

ἵππων ὠκυπόδων, μ. 96. C. 97. Sc. alipedum.

ἵπποις ὠκυπόδεσι, μ. 52. lib. 3. ἀντί τοῖς ταχύποσι.

C. μ. 470. Sc.

ὄρυσάρματα ἵππων, μ. 369. Sc.

λαλῆτριχας ἵππων, μ. 372. Sc.

ὠκίας ἵππων, μ. 307. C. 350. Sc.

Nominum propriorum.

Arionis: μέγαν ἵππον ἀρίονα λιανοχαίτην, μ. 120. Sc.

Pegasi: πῆγασος ἵππος, μ. 283. Th.

Hædorum.

πρωτογένων, μ. 161. C. 210. lib. 2.

Leonis.

μέγας λῆς, μ. 172. Sc.

χαροποῖο λέοντος, μ. 321. Th.

ἀναιδία θυμὸν ἔχοντος, μ. 833. Th.

νιμειῶν τε λέοντα, μ. 328. Th.

χαροποί τε λέοντες, μ. 177. Sc.

βλοσυροῖσι λέεσι, μ. 175. Sc.

Mulo

Mulorum.

ταλαφρύς, u. 27. *Sc* 32. lib. 3. *Sc* 46. lib. 1. τατέγι δ' α-
δ'ρυίς λαφρύς.

Ovium.

ειροπόποι δ' οἶες, u. 232. lib. 1. αφ' ὧν οἱ πόποι τῶν ἐ-
βίων.

ειροπόπων οἶων, u. 446. Th.

Tauri.

ειλεβύχων τῶν, u. 832. Th.

αγῶν: ibidem.

Testudinis.

φορέϊκος, u. 189. lib. 2. Domiporta, quod edes suas
circumferat.

Serpentis.

πύλων ὄφις, u. 300. Th. Vide plura ibid.

ὄφις δανῶν, ὅτι φαταῶν, u. 161. Sc.

DEINDE AQUATICORVM.

Piscium.

ἰλλοπαίς ἰχθῆς, u. 212. Sc.

Polypi.

ἀνόστος, u. 142. lib. 2. carens ossibus seu spinis.

TERTIO AEREO RV M.

Avium.

οἰωνοὶς πτεροῖς, u. 275. lib. 1. οἰωνοὶ propriè vocan-
tur οἱ γύναι, uultures, tanquam οἰωὶ ab οἶος solus *Sc*
ὦν ovum, quod soli sine concubitu ova subuentanea
concipiant. Hoc autem loco omnes uolucres intelligit.

πτεροῖς

πτενὰν παρὰ τὸ οὐ τῷ πτείδαι τάναν τὸ πῆδον,
quòd in uolando extendat alas: πτείδον αὐτὴν παρὰ
τὸ οὐ τῷ πτείδαι αὐτὴν, οἶοναί τὸ ὑψιπῆς, quòd sur-
sum est in altum uolet. unde illud per diphthongum,
hoc uerò per u scribitur.

Alatum.

ὠκείης πῆδον γασί, u. 270. Th.

Accipitris.

ὠκνίτης ταννοσίπῆδες ὄρνις, u. 210. lib. 1. ὃ λίαν τα-
ννοσιπῆδες, quæ latè extendit alas, uelox: quemad-
modum illud, ὁμοιοι ποιητοῖσι, pro τοῖς λίαν λιὰ κα-
λῶς ποιημοῖσι. Hæc Τξεζες.

Aquila.

μορφοῖο φλεγύας, u. 134. Sc. μορφος ὁ αἰτός. λέγε-
ται ἡ λιὰ τεύχεως, λιὰ ὀφθαλμίας, ἡ φλεγύας. Τξε-
ζες αἶτ, φλεγύας esse quasi φλεγύς ἐκ τῷ φλέγειν λιὰ
λαμπρὸν εἶναι, ἢ lucendo est inflammando. Addit αἶ-
τς, φλεγύας ab alijs dici auctem esse similem uulturi.

αἰτόν ταννῆδον, u. 523. Th.

Cicada.

λιανόπῆδες ἡχέτα τέτλιξ, u. 393. Sc.

ἡχέτα τέτλιξ, u. 200. lib. 2.

Cornicis.

λακίρυα κορώνη, u. 365. lib. 2. ἀντὶ τῷ κελάρυα, g
rula, stridula, arguta.

Cygnorum.

κύκνοι ἀσφοδιότα, u. 316. Sc.

ENCOTHE.

Fucorum.

λεφλύνουσι λοθέρους, u. 302. lib. 1. Epitheton elegans
residem notat, qui tempus obseruat, quo egressis api-
bus clam subeat aluearia mel depasturus. Sunt itaque
λοθέρους ὅτι κἀθλύνουσι, τὰ τέττις παρατηρῶνται τὴν ὥραν
ἐν ἣ ἰνδαίνουσι αἱ μελίσσαι, ἵνα ἐπλαθόντες ἰδῶσι τὸ
μέλι. Aut τοῖς λοθέρων ὥραν ἔχουσι. Abscondunt enim
caudam. Didymus scribit λοθέρους, ὅτι λοτόν ἔχουσι ἐν
τῇ ὥρᾳ. Secundum Aristotelem ἀκούτροις. Amerias au-
tem explicat πρὸ λοκέρους. Nemo præter Hesiodum
eo est usus, qui etiam tantum semel usurpauit. Hæc ex
Proclo.

Gruis.

ὑπόθρον ἐν νεφέων ἐνιάουσια λεκληγύης, u. 67. lib. 2.

Hirundinis.

ὄρθρογόν πανδλονις χελιδῶν, u. 186. lib. 2. A' Τξεξε
scribitur ὄρθρογόν, quasi ἡ μεγάλως καὶ ὀρθίως γοῶσα
χελιδῶν, intense canens lugensq; hirundo. Reprehen-
ditur ab eodē Proclus, qui ὄρθροβόλῃ scribi uelit, cum
per totam diem magis clamet, diluculo minus.

Luscinia.

ἀνδῶν ποικιλόδερος, u. 201. lib. 1. Sic appellat ποῖ-
κιλόφωνον, quæ uarios modos cantiuncularum exer-
cet: aut τὴν ἐστιγμόλῃ καὶ ποικιλῇ ἔχουσαν τὴν δε-
φλῶν, quæ collum habet uariatum. Hæc Τξεξες.

Vulturis.

ἀγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγυλοχάλαι, u. 405. Sc.

RATIONALIVM, VT HOMINVM,
quorum epitheta in genere.

βροτοὶ αὐτῶν, u. 3. lib. 1. ἤγουν οἱ φθαρτοί, corruptioni obnoxij, ἀπὸ τῶ βροτῶν, quod significat cruorem cum puluere mixtum.

θνητοὶ, u. 108. lib. 1.

θνητοὶ τ' ἀνθρώποι, u. 535. Th.

χαμοὶ τ' ὀρχόμενοι ἀνθρώποι, u. 273. Th.

ἐπιχθονίῳ ἀνθρώπων, u. 416. Th.

ἐκείνῳ ἀνθρώπων, u. 36. lib. 2. ἤγουν τῶν τῷ θεῷ
ἐκείνῳ τρεφουσῶν, τὰ τέττα τῶν θνητῶν.

μυρῶν, u. 109. lib. 1. Eusthatius ait, ex aliquorum sententia ideo homines μέγας dici, quòd postquam filij Adam turrim, quæ à linguarum confusione Babel appellata est, in terra Sennaar edificare ausi sint, à Deo Opt. Max. in omnes terræ partes diuisi, uarijsq; inde idiomatis locuti fuerint. Sed ignarus fuit huius confusionis Hesiodus: ideoq; uidetur potius homines sic dixisse, quòd distinctā, disertam & articulatam uocem habent, μίμρις μὲν ὅσα, quod omnibus alijs animantibus est negatum. Tzetzes affirmat sic dictos, quòd uarijs linguis utantur. Aliter enim Seytha, & aliter Persa, & ceteræ gentes diuerso ab alijs modo differenterq; loquuntur. Hinc Doletus ait, moneri hac etymologia uarias linguas ab hominibus discendas esse. Sed prior ratio uidetur optima.

ἐκείνῳ, u. 100. Th.

A

χαμαι

χαμαιγονέωμ, μ. 879. Th.

ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσι, μ. 82. lib. 1. Ὁ 29. Sc. Ὁ 512.
Th. ἤγερ διανοῦσιν οἷς ἢ σύνειπιν οἷς; ἀπὸ τῆ ἀλφῆ τὸ ἐ-
φυσθίσκω καὶ διανοῦμαι. Conuenit itaq; naturæ homi-
num curiosæ ὅς ὁλκρῆ, de qua Horatius: Cœlum ipsum
petimus stultitia.

δοσομόνοισι, μ. 56. lib. 1.

θνητοῖσι βροτοῖσι, μ. 500. Th.

θνητοῖς, μ. 199. lib. 1.

θνητοῖς ἀνθρώποις, μ. 297. Th.

μελίησι θνητοῖς ἀνθρώποις, μ. 563. Th. ἤτοι τοῖς ἀν-
θρώποις. ἢ ὅτι ἐν μελιῷ ἐγούοντο νυμφῶν; ἢ ὅτι γο-
νίμοι ἐν ῥύπῳ ὑπὸ ταῖς μελίαις, ὥς ἐστι δούλοισι.

οἰστροῖσι, μ. 193. lib. 1.

ἐπιχθονίαις ἀνθρώποις, μ. 231. Th.

MEMBRORVM, PRIMUM

in genere.

παίδιμα γῆα, μ. 492. Th.

γῆαροῖς μελίαισι, μ. 148. lib. 1.

γῆαροῖσι μέλαισι, μ. 152. Th.

In specie homogeneous.

Adipis.

ἀσυνδὲρ ἀλαφάρ, μ. 553. Th.

πίονι ἀνιμῷ, μ. 538. Th.

ἀργίτι ἀνιμῷ, μ. 541. Th.

ὄβρι.

ὄβρι.

ANNOTATIONES

171

ὀφθαλμοὶ, μ. 540. Ὁ 355. Th.

Sanguinis.

ἀναισθησία, μ. 174. Sc.

αἷμα μέλαν, μ. 252. Sc.

Vnguium.

γναμφοῖσι, μ. 203. lib. 1.

ἑτεροῖς ὀφθαλμοῖς, μ. 427. Sc.

Heterogeneorum.

Capitis.

ἑρπῆς ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ, μ. 136. Sc.

ἀνὰ κεφαλῇ, μ. 829. Th.

θρονοῦ κεφαλῇ, μ. 823. Th.

Cordis.

ἑλαιονότος, μ. 429. Sc.

σινδύων ἑλαιονότος, μ. 764. Th.

ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, μ. 898. Th.

οἶον ὀφθαλμοῦ, μ. 358. lib. 1. Ὁ 163. Ὁ 358. Th.

χρυσίου ὀφθαλμοῦ, μ. 764. Th.

ὀφθαλμοῦ, μ. 765. Th.

ἑλαιονότος, μ. 338. lib. 1. Huc pertinent quedam
epitheta animi, de quibus supra.

Crurum.

ἀγλαὰ μυρία, μ. 335. lib. 1.

Dentium.

ὀφθαλμοῦ ὀφθαλμοῦ, μ. 388. Sc.

ὀφθαλμοῦ ὀφθαλμοῦ, Ὁ 146. Sc.

Epatis.

A 2

ὀφθαλμοῦ

ἡ παρ' ἀθλίωτορ, μ. 524. Th.

Frontis.

βλοσυροῖς μῆϊώπῃ, μ. 147. Sc. βλοσυρὸν ἀπὸ τοῦ βλά-
λαρ ἢ τῆς ῥώσκειν τοῖς ὄσσοις ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς.

μῖσος μῆϊώπῃ, μ. 143. Th.

Linguae.

φαδωλὺς ὅτ' κατὰ μέτρον ἴσους, μ. 338. lib. 2. non
exundantis, libere, magis, precipitis ὅτ' petulantis: sed
parce, hoc est contrahite, refrenate ὅτ' sobrie.

γλώσσοι δυοφθῆσι, μ. 826. Th.

Manuum.

πεντῆχοι, μ. 360. lib. 2. quinos ramos, id est digitos
habentis.

σκαὴ δεξιόφῃ, μ. 179. Th.

χεῖρες ἀαπῆσι, μ. 75. Sc.

χεῖρες ἀπαγοῖ, μ. 151. Th.

ὀργματὶ ἐχυσαι, μ. 823. Th.

σιβαρῶν χαρῶν, μ. 715. Th.

ἀναμάτωσι χεῖρας, μ. 519. ὅτ' 747. Th.

χόροι ἀμφοτέρησι, μ. 553. Th.

χόροι ἀνιπῆσι, μ. 343. lib. 2.

σιβαρῆς χόροι, μ. 675. Th.

χόροι φίλῃσι, μ. 285. Th.

χεῖρας ἀαπῆς, μ. 446. Sc. ὅτ' 649. Th. Apud Ho-
merum Iupiter uxori minitans appellat manus suas
ἀαπῆς, ut ledant quoscumq; velit, cum à nemine uicif-
sim ledi queant.

Ocu-

Oculorum.

ὅσσι δὲ οἱ πυρὶ λαμπρῶντι ἔκτελλε, μ. 390. Sc.

ὅσοις οἱ πυρὶ λαμπομένοισι, μ. 145. Sc.

Oris.

ἐπαλῶν γομάτωρ, μ. 279. Sc.

Palpebrarum.

ὕανιδωρ, μ. 7. Sc. ὑανίον ἐν ταῦθα τὸ μέλαν. ἀλλὰ
λαχὺ ἢ τὸ ὑόρανιον. ὑανίον derivatur ἀπὸ τοῦ ὑῖμα,
ὕμανιον, ὅτι eiectione literæ μ ὑανίον. Tale enim
quiddam est τὸ ὑῖμα.

Pedum.

πόδες ἀνάμαλοι, μ. 824. Th.

πόδες ἀπαλοῖσι, μ. 3. Th.

ποδὶν ὑπὸ ῥαθυνοῖσι, μ. 195. Th.

Ventris.

γαστρίβοει, μ. 539. Th.

Verticis.

ὑψηλὺς ὠρυφύς, μ. 374. Sc.

HOMINIS SEXVS.

Viri.

αἰθέριος ἀνὴρ, μ. 408. Sc.

ἀνέωρα, μ. 369. lib. 2.

βροτὸν ἀνδρα, μ. 370. Th.

Nominum propriorum.

Actæ.

ἀσπριφίης βασιλῆος, μ. 992. Th.

Acmonis.

A 3

χάλαρος

χάλκιστος ἀνὴρ, μ. 722. Th.

Amphidamantis.

δαΐφρονος, μ. 272. lib. 2.

Amphitryonis.

λαοσάος, ἄγλαος ἥρως, μ. 37. Sc. δορυσάου, μ. 54. Sc.
πρωτόν, μ. 2. Sc.

Aristai.

βαθυχαΐτης, μ. 977. Th.

Bellerophontis.

ἰδὼς βελλεροφόντης, μ. 326. Th.

Briareti.

βριάρως μεγάρου, μ. 734. Th.

Cadmi.

ὑπέρβου, μ. 937. Th.

Caici.

ἰδρῶτιν τε ἑταῖον, μ. 344. Th.

Chrysaorisi.

χρυσάωρ τε μέγας, μ. 283. Th.

καρτοροθύμῳ, μ. 979. Th.

Chironis.

φιλανθέδου, μ. 1002. Th.

Cotti.

κόττος ἀνέμων, μ. 654. Th.

Cygni.

κύκτιδάδην μεγάρου, μ. 57. Sc.

κύκνος ἀνέμων, μ. 65. Sc.

κύμελος, μ. 368. Sc.

ἰππόδαμος, μ. 346. Sc.

Eleftryonis.

λαοσός, μ. 3. Sc. ἀπὸ τῆ λαός ἡμῶν τῆ σίω τὸ ὄρμη
τροπῇ τῆ εἰς ο.

Epimethei.

ἰμαρτίνοομ τ' ἰπιμυθία, μ. 511. Th.

Eurysthei.

ἑλυτμυθόμ σὺρυθῶα, μ. 111. Sc.

Eurytionis.

βυθάλωμ σὺρυτιῶνα, μ. 294. Th.

Geryonis.

τεινίθαλωμ γυρυνῶα, μ. 289. Th.

Gigantum.

ἑρατόρῶμ τε γιγάντωμ, μ. 50. Th.

μεγάλας τε γιγαντίας, μ. 185. Th.

Gygis.

γῆγης ἄατος πολέμοιο, μ. 714. Th.

Herculis.

ἡρακλῆος θάοιο, μ. 138. Sc.

θηεαγρυίος, μ. 530. Th.

ἡρακλῆ ἡρατόρῶμρον, μ. 458. Sc.

ἡρακλῆα διὸς θρασυαράδιομ ὑδὸμ, μ. 448. Sc.

Iafonis.

πειμοσί λαῶμ, μ. 1000. Th.

Iolai.

ἰωμμηλὸς ἰόλαος, μ. 102. Sc.

διόγνητος ἰόλαος, μ. 340. Sc. σνγνισκῶν ἔχα ἀπὸ τῆ

Διογενήης, ἢ ὁ γνωτὸς ἤγερ γνωτὸς τῷ Διί. Interpretes
uetus.

λύσιχος ἑρατορός, μ. 77. C 323. Sc.

λυδαλίμος, μ. 467. Sc.

λυδαλίμος, μ. 74. Sc.

ἀγρίφίλω, μ. 318. Th.

ἦρως ὦ ἰόλας, βροτῶν πολὺν φίλτατ' πάντων, μ.
78. Sc.

ἦρως ὦ ἰόλας Διοτρεφίς, μ. 118. Sc.

Memnonis.

χαλκοκορυβῶν, μ. 984. Th.

Mencetij.

ὑβριτῶν μνηότιον, μ. 514. Th.

ὑπορύνδαντα μνηότιον, μ. 510. Th.

Persei.

πέρσεως Δαναίδης, μ. 229. Sc.

ἐπτότα πέρσεως, μ. 216. Sc. Glossatores intelligunt
fugitium ex exulem equitem, eo quod Acrisius auus
Persei maternus ipsum expulit. Non enim inducitur
Perseus equo utens. Tzetzes.

Phaetontis.

φαίδιμον ὑὸν ἰφθιμον, μ. 986. Th.

Promethei.

ἀγκυλομήτης, μ. 48. lib. 1. C 546. Th. ὁ ἑαυτὸν νοῦν
καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστραμμένος.

ἰαπεριονίδης ἀνάκητα προμηθεύς, μ. 614. Th. ἀνα-
κῆσιον ὄρος ἀρκυαδίας οὐθα ἐτιμᾶτο ὁ προμηθεύς.

πολύδερμ, μ. 616. Th.

προμηθέα ποικιλόδουλον, μ. 521. Th.

ποικίλον αιολόμνητον, μ. 511. Th.

Titanum.

τιτῶνες ἀγαυοί, μ. 632. Th.

ὑποταρτάριοι, μ. 851. Th.

χθονίους, μ. 697. Th.

Vlyβίς.

ταλασίφρονος, μ. 1012. Th.

Mulieris.

αιμύλα κωτίλυσσα, μ. 372. lib. 1.

πυργοόλας, μ. 371. lib. 1. ἡ σολίζουσα τὰ περὶ τῶν πυλῶν μέρη θωρίοις καὶ λοιποῖς, uestiens ἔν exornans partes natibus vicinas cingulis ἔν alijs. Aut ἡ σολίζουσα τὴν πυγῶνα καὶ τὴν πύχην καὶ τὰς χεῖρας, περιβεβλημένη καὶ διατυλίκοις, exornans lacertos ἔν cubitos atq; manus armillis ἔν annulis. Hec Tzetzes.

ἀσπυρόλυστος, μ. 322. lib. 2.

ἐνθῶνος γυναικός, μ. 31. Sc.

γυναικίον θηλυδέρμων, μ. 4. Sc.

Puellæ.

ἐλικώπιδι κύρη, μ. 308. Th.

ἐλικώπιδας, μ. 998. Th.

ταυρόφυροι ὠκεανῖναι, μ. 365. Th.

Virginis.

ἀπαλόχθος, μ. 137. lib. 2. pro τρυφῶντι.

παρθένῳ αἰδοίῃ, μ. 572. Th. ἔν 71. lib. 1.

A 5

Nomina

Nomina propria querantur in serie deorum, de qua supra.

EPITHETA CATEGO-

ria quantitatis.

Exercitus.

στρατὸρ σὺρου, μ. 244. lib. 1.

Chororum.

λεπαροὶ τε χοροὶ, μ. 65. Th.

Gregis.

αἰπόλια πλατὶ κῆρυ, μ. 445. Th.

Phalangis.

πυκινὰς φάλαγγας, μ. 935. Th. Huc pertinent illa, abstractè considerata, quæ sunt libro secundo, τειρόδιον, τέριπυχον, ἡπὶ πόδιον, ἀπὶ πόδιον, ἱερῶν ἰθαμόν, ἀνὰ δωρον, &c.

EPITHETA CATEGO-

ria qualitatis.

PRIMUM HABITVVM

animi.

Artis,

δολὴς τέχνης, μ. 547. Th.

δολὴν τέχνην, μ. 540. Th.

δολὸν δὲ λεκλὸν, μ. 160. Th.

τεχνὸν λεκλὸν, μ. 770. Th.

Mendaciorum.

ψεύδεια ἱτύμοισι ὁμοία, μ. 27. Th.

Doli.

Doli.

αἰτιὸν ἀμύχανον, μ. 83. lib. 1.

δόλον αἰτιὸν ἀμύχανον ἀνθρώποις, μ. 589. Th.

HABITVVM VOLVNTATIS.

Motum.

ἄθικα ἡδονά, μ. 66. Th. C 317. lib. 2.

Amicitie.

φιλέτητος οὐκίος, μ. 651. Th.

Fortitudinis.

ἡωρότης ὑπερόπλις, μ. 516. Th.

ἡωρόβλις ὑπερόπλιος, μ. 619. Th.

Iniurie.

ἔχει γὰρ ἀτάσθαλον, μ. 133. lib. 1. τὸ βάλλουσιν οὐ
κακοῖς, pullulantem in malis, aut certe ἀδικον, iniu-
riam. Hec Tzetzes.

HABITVVM CORPORIS.

Forme.

καλὸν ἰσχυρότερον, μ. 63. lib. 1.

Roboris.

ἰσχυρὸς δὲ ἀπλάτος, ἡρατόρην μεγάλην ἐπὶ ἄλῃ, μ. 153.
Th.

βίβλις ὑπερόπλιος, μ. 670. Th.

μοῖος ἀχιστορ, μ. 832. Th.

μοῖος ἡρατόρην, μ. 446. Sc.

Morbi.

νόσος ὑπὸ ἀργαλίας, μ. 41. Sc.

κακὸν νόσον, μ. 527. Th.

ἀργα

ἀργαλίω, μ. 92. lib. 1.

Veterni.

ἑκτόν ἑῷμα, μ. 798. Th.

AFFECTVVM.

Apoth.

λυσιμελὲς, μ. 911. Th. λύων τὰ μέλη, μάλα παρὰ γὰρ ἑαὶ
χῶνα ποιεῖ ὅπως τὰ σώματα ἑαὶ ἐκλῆτα.

φιλότιμος ἐφιμίς, μ. 15. Sc. C. 132. Th.

ἑρατὴ φιλότις, μ. 970. Th.

Desiderij.

ἀργαλίω, μ. 66. lib. 1.

Contentionis.

βαρῆα, μ. 16. lib. 1.

ἑκτόχαρτος, μ. 28. lib. 1.

δυσπείλαδος, ἑκτόχαρτος στυγρόπης, μ. 194. lib. 1.

ἑκτόχαρτος, ἡ ἐπὶ τοῖς ἑκτοῖς χαίρουσα, ἡ ἢ χαίρουσι οἱ
ἑκτοί. Moscorulm.

χετλῖς, μ. 15. lib. 1.

στυγρὴ, μ. 226. Th.

χαλεπὴς, μ. 637. Th.

Curatum.

ἑκτὴα λυγρὰ, μ. 48. lib. 1.

γγορόρας (uel γγορόνας) μελεθῶνας, μ. 65. lib. 1. ὡς
τὰ γῆα κοσμήσας, τὸ γὰρ κοσμεῖν ἑκτὴα καλλυῖναι οἱ
παλαιοὶ κοζῶν ἔλεγον.

χαλεπὰς μεθῶνας, μ. 176. lib. 1.

Doloris.

λεμν

ANNOTATIONES.

381

ἀρετὴν ἀχρεῖαν, μ. 457. Sc.

ἀλγέα δακρυόεντα, μ. 227. Th.

ἀλγέα λυγρὰ, μ. 198. lib. 1.

Irae.

βαρυνὲν χόλον, μ. 616. Th.

δαναῖο χόλοι, μ. 221. Th.

Invidie.

Huc pertinent epitheta contentionis.

Maeroris.

ἀλίστορον ἀνίλων, μ. 611. Th.

OBIECTA SENSVM.

Lucis.

λάμπρον φάος, μ. 154. lib. 1.

φάος πολυδόρνευς, μ. 755. Th.

ἰσθρὸν φάος, μ. 337. lib. 1.

Flammæ.

ἰσθρὸν φλογα, μ. 692. Th.

Splendoris.

τελέσκοπον ἀνίλων, μ. 566. Th.

Caliginis.

ἴσθρῳ ἰσθρὸν ἴσθρῳ, μ. 653. Th.

ἴσθρῳ ἰσθρὸν ἴσθρῳ, μ. 729. Th.

Umbrae.

πῆλαις τε σκιῇ, μ. 207. lib. 2.

Obiectorum auditus.

Streptus.

ἔρατος ἀδρας, μ. 70. Th.

ἔρατος

ὄτοβος ἀπλάτος, μ. 709. Th.

μέγιστος δῦπας, μ. 703. Th.

ἀργαλὲς καλοσυρῆ, μ. 880. Th.

Fremitus.

ἀσβίγῃς λελάδοιο, μ. 852. Th.

Vocis.

ἀνάματος αὐδῆ, μ. 39. Th.

ἠδῆα, μ. 40. Th.

γλυκὸν αὐδῆ, μ. 97. Th.

ὀπὶ καλῆ, μ. 68. Th.

ὀπὶ λαριότα, μ. 41. Th.

ἀμβροτορ ὄσαν, μ. 43. Th.

αὐδῆν θέλω, μ. 32. Th.

ὄρατῶν ὄσαν, μ. 65. Th.

ἐπὶ κρατορ ὄσαν, μ. 67. Th.

παντοίῳ ὅπα ἀβίφοτορ, μ. 830. Th.

πειναλλία ὄσαν, μ. 10. Th.

Vociferationis.

αἰπεῖα τ' ἰωῆ, μ. 682. Th.

Clamoris.

μεγάλῳ ἀλαλητῶ, μ. 686. Th.

Verbi.

ἀποθύμιον, μ. 328. lib. 2.

ἔπεια μέλιχα, μ. 84. Th.

ἡφόροντα ἔπεια, μ. 326. Sc. alata, uolatilia. Ex hoc e-
pitheto uidetur factum tutum sermone prouerbiū:
Vox audita perit, litera scripta manet.

Τετρε

Τρεπετς Chiliade X. historia 345.

ὁ ὁμοιος πρῶτον τὰ ἐπη ὀνομάσα,
 ὅτι ἡ φωνὴ ἐστὶ τὴν πλῆξιν τῷ αἵματι,
 τὰ πρῶτα τε πίτονται ὁμοίως οὐ αἶμα,
 αἶμα μὲν, ὡς ταχύτατα, πρῶτοντα εἰρήνα.
 ὃ γὰρ ἐστὶ ταχύτοτον, ὃ δὲ πρῶτον, τῷ λόγῳ.
 αἶμα γὰρ αἶμα πορεύσομαι, ἵνα γὰρ καὶ πορεύω, ὡς
 οὐ βραχυτάτη τῇ ῥοπῇ λέγωμαι τοῖς λόγοις.
 πόδας δ' ἡμέρας πρῶτον ἀφίναται γαλαίροις.

Interpres sic uertit:

Homerus alata uerba nominat,
 Vel quod uox est quedam percussio aeris,
 Alataq; uolant similiter in aere:
 Siue sanè, ut uelocissima, alata dixit.
 Nihil enim est celerius, nec quidem alatum magis, uerbo,
 In Gades ibo, quin imò et ulterius.
 In breuissimo momento dicens sum uerbis.
 Quot autem diebus alatum attinget Gades?

μαλακοῖς ἐπίεσι, μ. 90. Th.

μυθοῖσι μ. σκολοῖς, μ. 192. lib. 1.

χαλεποῖς ἐπίεσι, μ. 184. lib. 1.

χαλεποῖσι, μ. 330. lib. 1.

Sermonis.

αἰμυλίως τε λόγος, μ. 78. lib. 1. et 25. li. 3. ἀπατητιὰς.

αἰμυλοῖσι λόγοισι, μ. 890. Th. Hinc familia Acmy-
 liorum patritijs Romanis admista, ab αἰμυλία, id est,
 blandiloquio, gratiaq; in dicendo primi autoris.

Obie-

Obiectorum tactus.

Caloris.

ιδάλιμος, μ. 33. lib. 2. Sudorifici, et per resolutionem
sudorem prouocantis: uel σνᾶδῆς, sereni et lucidi: uel
λαογιῆς, inflammantis et adurentis. Hæc omnia signi-
ficat ιδάλιμος, id quod etiam aestui solari conuenit.

Frigoris.

κρύος ἐργον, μ. 112. lib. 2.

βόλερα πάντα, μ. 122. lib. 2. Frigora quæ adurunt
et excoriant boues, schindenheugst.

FIGURÆ PROMISCVÆ.

Aluearium.

ἐπιηρέφας σίμβλος, μ. 598. Th.

σμήλειοσι λατηρεφέιοσι, μ. 594. Th.

Ambrosiæ.

ἀμβροσίην ὄραθενλὺν, μ. 642. Tb.

Clauis.

σὺδργίς, μ. 247. lib. 2.

Currus.

ἐὺτροχον ἄρμα, μ. 463. Sc.

θοδὸν ἄρμα, μ. 97. Sc.

λαμπύλον ἄρμα, μ. 324. Sc.

πολυδαίδαλον, μ. 465. Sc.

ἐὺσώτρην ἐπ' ἀπλύνους, μ. 273. Sc.

ἱππῆν δίφρον, μ. 321. et 392. Sc.

δίφρον ἐὺξοον, μ. 352. Sc.

ἐὺπλενέων δίφρων, μ. 306. et 370. Sc.

ἄρματα

αἵματα δ' ἐν κοίτῃ, μ. 64. Sc.

αἵματα ἑορτάζοντα, μ. 309. Sc.

Facum.

αἰδομένοισιν δαΐδων, μ. 271. Sc.

Falcis.

αἶπλον καρχαρόδοντα, μ. 175. Th.

πειλάριον αἶπλον, μ. 179. Th.

Fauorum.

ἑσθία λουνα, μ. 597. Th.

Fusorij.

ἐν τῇ τῇ χαλκῷ, μ. 863. Th.

Habenarum.

ἡνίκά φωνηθῶσι, μ. 95. Sc.

Lecti.

πολυτέρας ἐν τῷ, μ. 404. Th.

πρωτοῖς ἐν λεχέσιν, μ. 798. Th.

Lori.

(ἐκδοῖς)

τιλαμῶν, μ. 222. Sc. ἀπὸ τῆς τῆς τοῦ καρχαρόδου ὡς καρχα

Navis.

πονητοῦ, μ. 246. lib. 2. τῆς θαλάσσης πρῶτης.

ἡνίκά, μ. 998. Th.

μελαίνῃ, μ. 254. lib. 2.

θολῷ, μ. 249. lib. 2.

πολυπλοῦς θολῷ, μ. 57. lib. 3. ἡ γὰρ ναὺς πολυπλοῦς

ἄρα θολῷ.

πολυγόμφων, μ. 278. lib. 2.

αἵματι, μ. 45. lib. 3.

B

ἡνίκά, μ.

ῥοίλησι, μ. 307. lib. 2.

Noualis.

ῥαὸς ἀλεξίαρην, παίδων στυγλήταρα, μ. 82. lib. 2. ἀ-
λεξίαρην, pellens execrationem. Solent enim agricolæ
maledicere, quādo fructus ex sententia non proueniūt.
τειπόλω, μ. 971. Th.

Ollarum.

χυτροπέδων ἀντιπρήντων, μ. 366. lib. 2.

Panis.

τήρατρυφορ, ἐκτάβλωμορ. lib. 2. u. 60. τήρατρυ-
φορ, qui fragmenta habet quatuor, decussatim siue in
modum crucis. ἐκτάβλωμορ, morsus octo habentem: aut
totum in partes quatuor fractum panem. Aut quatuor
fragmenta tantum, ut totus panis habeat morsus tri-
ginta duos. βλῶμος enim τὸ δῆγμα, morsus. Hæc Τξε-
χες. ἐκτάβλωμορ, ἤγαρ ἑκατόν τῶν ἑλασμάτων ἔχον-
τα ἐκ τῶ δῆγματε ποιῶν διωάμονον. Moscorulus.

μάζα τ' ἀμολγαίν, μ. 208. lib. 2. τὸ ἀπαλὸν παρὰ τὸ
μὴ ἄζα τις εἶναι, tenue ac molle libum, quod fuligine
sitiῶς careat. ἀμολγαίν, recens et tenuis, atq; delicatus
panis, παρὰ τὸ μάζω, delictior. Τξεχες.

Sulci.

ἰθείαν ἀνλαπα, μ. 61. lib. 2.

Telæ.

πολυδαίδαλον, μ. 64. lib. 2.

Tibiarum.

ἀγγυρῶν συνέγγων, μ. 278. Sc.

Tri-

Tripodis.

ὑπόστασις, u. 275. lib. 2.

EPITHETA CATEGOR.

via relationis.

I. RELATIVORVM EXACTIO-
nibus substantiarum naturalibus ortorum.

Generis.

γένος αἰδέσιον, u. 44. Th.

ἐλπίδιον γένος, u. 59. Th.

Parentum.

γενεῖας τοῦτον, u. 186. lib. 1.

φίλος τοῦτον, u. 469. Th.

γενεῖας τοῦτον, u. 183. lib. 1.

Patris.

φίλος πατρός, u. 180. Th. 199.

πατήρ, u. 11. Sc.

θαλόρον τοῦτον, u. 138. Th.

Matris.

μῆτηρ, u. 129. lib. 1.

Filiorum.

ἀδελφοί, u. 49. Sc.

ἀνέμωνα ὅτι γ' αἰδέσαι, u. 265. Th.

ἀνελπίστα τέκνα, u. 386. Th.

ἐκπύστα γονύσιον, u. 233. lib. 1.

ἄγλακ τέκνα, u. 644. Th.

θεῖον ἄγλακ τέκνα, u. 367. Th.

παῖδες μεγάλοι ἢ ὄφρ' αἰεὶ ἐν ὀνομαστοῖ, μ. 148. Th.

ἐπὶ ῥέφανα τέκνα, μ. 149. Th.

μεγέρε' α τέκνα, μ. 240. Th.

ἑκαστὸ ῥέφρονα τέκνα, μ. 309. Th.

ὄφρα, μ. 328. lib. 1.

πρὸ ῥφρονα τέκνα, μ. 894. Th.

φαίδιμα τέκνα, μ. 453. Th.

παῖσι φίλοισι, μ. 162. Th.

Filij.

μυνογονῆς, μ. 374. lib. 1.

ἀειδέειν τε ὅρ, μ. 532. Th.

παῖδα φίλον, μ. 472. Th.

ἀπαλὰ φρονίσοντα, μ. 989. Th.

Fratrum.

ἑκατογνέων μεγαθύμων, μ. 17. Sc.

πατρὸς κακογνέας, μ. 501. Th.

II. EX ACTIONIBVS VOLUNTARIIS

tarijs oratorum.

Regum.

βασιλεὺς δωροφάγοι, μ. 262. lib. 1. Magistratus olim non habuerunt ordinarios redditus ex prouincijs, sed accipiebant spontè collata à subditis. Hinc δωροφάγοι appellantur. Aut certè id quod uerisimilium, corruptè iudicantes intelligit: ut conueniat cum Pythagoreo ἐν ὅμῳ ἰδίῳ, id est, fabas edere. Nam antiquitus fasces suffragia ferebantur. Itaque uerisimiliter fabas edebant, qui questum ex ea re facerent.

Διο-

Διοτρεφίης, μ. 992. Th.

Διοτρεφίω βασιλῶν, μ. 82. Th.

Βασιλῶν αἰολοισίον, μ. 80. & 414. Th.

Δωροφάγος, μ. 39. lib. 1.

Iudiciorum.

Ἰδαίσι δίκαις, αἵ τ' ἐν Διὶ εἰσὶν ἄγραι, μ. 36. lib. 1.
rectis iudicijs, quæ à Ioue, id est, providentia seu fato in
precio habentur.

Ἰδαίσι δίκαισι, μ. 86. Th.

Servi.

τυθὲς, μ. 87. lib. 2.

ἄστοι, μ. 220. lib. 2.

Ancillæ.

ὑπόπερβις, μ. 221. lib. 2. deductis appellatio à inven-
tis, quæ habent ὑπομάστιον πέδιλον, ἔγχευ δάμαλιν, mī-
tulam adhuc lactentem.

ἄστεινός περβίος, μ. 220. lib. 2.

Custodis.

φύλακας πύργοι, μ. 715. Th.

Æditui.

ποσιόλον τέχνην, μ. 991. Th.

Pastorum.

ποιμὸς ἀγροίωτας, μ. 39. Sc.

III. EX ACTIONIBUS

mixtis ortorum.

Vxonis.

Δαπνολόχης, μ. 322. lib. 2. lignitricis, ignave, salacie.

αἰδοῖν παροκοῖτι, u. 14. C 46. Sc.

φίλιν ἀποιῖμ, u. 410. Th.

ἡδονὴν ἀποιῖμ, ἀφ' αἵαν πραπίδας, u. 608. Tb.

RELATIVORVM EX QVA litatibus ortorum.

Belli.

ἡσπὸρ, u. 14. lib. 1. C u. 160. ibid. Quia affert mor-
tem. Est autem mors maximum omnium malorum.
Moscopolus.

ἡρόγυγι, u. 936. Tb. ἡρώς αἰτίω ἡδὲ φέρης.

ἀργαλίον, u. 227. lib. 1.

μῶλον, u. 257. Sc. ὁ πόλεμος ὁ μὴ ὅλως ποιῶν τὴν αὐ-
θρόπην ἀλλὰ κολοβύς.

πόλεμον φθισίνος, u. 431. Tb. Huc referantur
quedam epitheta Martis.

Pacis.

αἰρήν ἡγοῖτρόφος, u. 226. lib. 1. alitrix C educatrix
iuuentutis: quamvis sit γηγοῖτρόφος quoq; C βριγοῖτρό-
φος, à prestantissima C dignissima inter omnes ætate.
ἡγοτρόφος αἰτήνιον ἢ τρέφουσα τὴν ἡρώς, nutriend iu-
uentutem: ἡγοτρόφος autem πατήνιον ὁ τριφόμενος
ἡρώς, iuuenis nutritus. Hec Tzetzes. ἡγοτρόφος itaq;
quia concedit occasionem educandæ C rectè instituen-
dæ prolis. Bella trahunt secum magnam laxationem
discipline. Inter arma silent leges.

Præmij.

ἡλὸρ ἀέθλον, u. 437. Tb.

Dono-

Donorum.

Δωρον, πῆμ' ἀνδράσιρ ἀληθεύειρ, μ. 81. lib. 1.

ἄγλαα Δώρα, μ. 412. Th.

περιεσά δὲ Δώρα, μ. 400. Th.

Spoliorum.

οὔρα βροτόροτα, μ. 367. Sc.

Prædæ.

ἄγλιν πολλὴν, μ. 442. Th.

Damni.

μέγα πῆμα, μ. 56. lib. 1.

Malî.

αὐτίκοι κακὸν, μ. 612. Th.

λίδια λυγρὰ, μ. 49. lib. 1.

Famæ.

δανλὺν, μ. 378. lib. 2.

Gloriæ.

λίος ἰσθλὸν, μ. 107. Sc.

ἄγλαον σῆχος, μ. 628. Th.

Honoris.

βασιλίδας τιμὴν, μ. 462. Th.

Paupertatis.

ἔλομοῦς πονίης, μ. 593. Th.

καπλὺν πηνίλιν, πλὺν ῥύς ἀνδρῶν δίδωσι, μ. 256.

lib. 2.

ἔλομοῦλιν πηνίλιν, μ. 335. lib. 2. ἄγλιν ἀπολείας ἀφίαν,

et noxiam et incōmodam ad honestas vite adliques-
quis, ut philosophus dicit, ἀδυνάτοισιν τὰ καλὰ πράτ-
τασθαι.

ταρ ἀχρεΐητον ὄντα, cui res non suppetunt.

θυμοφθόρον· ibid. molestiam & acerbam, quæ animi exedit & conficit: τῆς ζωῆς φθαζικόν.

μακάριον δόσιρ αἰὲν ἰόντιον, μ. 336. lib. 2. Communi aliqua calamitate diuinitus inmissam. Hoc autem dicit ad differentiam alterius, cuius causa est ignavia.

Opum.

ἄχαιπαιῶν, θεόσδοτα, μ. 318. lib. 1.

μέγαν ἄλβον, μ. 319. lib. 1.

Fatī.

συνγρόν τε μόρον, μ. 211. Th.

Necessitatis.

ἑρᾶδρῆς ἀδάγνης, μ. 517. Th.

EPITHETA CATEGO-

ria actionis & passionis.

ACTIONVM ET PASSIO-

num naturalium.

Commotionis seu motus localis.

ὄρεσις ἀσβεγος, μ. 849. Th.

Mortis.

μέλας, μ. 154. lib. 1.

θανάτοιο λαβιδόγγοιο, μ. 131. Sc.

AFFECTVVM.

Execrationis.

ἀρῆς ἑρμόδοιο, μ. 657. Th.

Luſus.

πρόδοι

ANNOTATIONES.

239

πρόθεσ ἀλαστορ, μ. 467. Th.

Palsi.

ἀνάλυσις παθόντες, μ. 660. Th.

Reuerentiæ.

αἰδοί μαλχίη, μ. 92. Th.

RELIQVAVM POTENTIARVM.

Somni.

ἡσυχος καὶ μέλιχος, μ. 763. Th.

ὑπνορ ἡσέγνητον θανάτοις, μ. 756. Th. Virg. Et con-
sanguineus lethi sopor. ἐγγύττορον μόν τῷ ἀνδρωπίνῳ
θανάτῳ ὑδοῦ ἔστιν ὑπνος; Nihil est morti somno simi-
lium. Xenophon in Disciplina Cyri.

Famis.

ἀτόρπη, μ. 265. lib. 2. qua nemo delectatur. Præter
seipsam cetera omnia edulcat fames.

Acrumnis uita est humana obnoxia multis:

Nulla tamen grauior, quàm malefuada fames.

αἰδοπα λιμὸν, μ. 361. lib. 1. adurentem exiccando, uel
nigrum, luridum atq; pallidum colorem inducentem.

ACTIONVM ET PASSIO-

num uoluntariarum.

Ærumnæ.

ἐξω ἀλγυνόισαν, μ. 214. Th.

Arationis.

ἀρᾶς, μ. 235. lib. 2.

Certaminis.

χαλεπώτατος ἀδλος, μ. 800. Th.

B s

ἀνείσορ

ἀποψῶν ἀέθλων, μ. 31. Sc.

γονόφυας ἀέθλους, μ. 951. Th. C 994. ibid. C 127. Sc.

χαλεπὺς ἀέθλος, μ. 94. Sc.

Calamitatis.

ὡδ' ἡ παλινδρῆτος ἐστίν, μ. 93. Sc.

Cantilenæ.

ἀμβροσίη μολπῆ, μ. 69. Th.

γλυκερὴν ἀοιδίαν, μ. 83. Th.

λεγυρῆς, μ. 277. lib. 2.

καλὴν ἀοιδίαν, μ. 22. Th.

ἀθέσφατον ὕμνον, μ. 280. lib. 2.

Chorearum.

χόρος καλὺς, ἰσορόοντας, μ. 8. Th.

Colloquiorum.

ἑρμῆς τ' ὀκρεῖσμάς, μ. 25. lib. 3.

Conuiuij.

πολυξένον, μ. 340. lib. 2.

λατὶ θαλέει, μ. 360. lib. 2. solenni, frequenti, hilario-

ri C floridiori, ἀπὸ τῆ θαλλαν, quod est florere C
uigere.

Diuisionis.

ἐτοροφάως, μ. 544. Th.

Incendij.

καῖμα θεαίσιον, μ. 700. Th.

Iudiciorum.

σκολῶν, μ. 262. lib. 1. C 217. ibid.

Iuramenti.

ANNOTATIONES.

194

τὸν ὅρις τίμη πῦμ' ἐπιόρκεις, μ. 40. lib. 3.

Laboris.

ἀλλοιὸν πόνον, μ. 310. Sc.

ἀλλότριον κάματον, μ. 399. Th.

πόνον ἀλγινόγυναν, μ. 216. Th.

πόνον θυμαλγίαν, μ. 629. Th.

χαλεπὸν πόνον, μ. 44. Sc.

Nauigationis.

εἰσενὸς, μ. 300. lib. 2.

ἡρᾶς, μ. 283. lib. 2.

ἀποκαταφέρειν, μ. 236. lib. 2. ἀδὲς ἢ πέμπω, *vel quod
agere remittat afflicti, vel quod saepe non remittat na-
uigantes.*

ἡρᾶς, μ. 248. lib. 2.

Negocij.

ἡρᾶς ἐν χάριτι, μ. 342. lib. 1.

Nuptiarum.

ἡρᾶς, μ. 315. lib. 2.

Oneris.

φόρτον ἄμφοτον, μ. 250. lib. 2.

ἐπιβρίον ἄχθος, μ. 310. lib. 2.

Operis.

ἐτάσιον, μ. 58. lib. 2.

ὄργον ἀμύχανον, μ. 836. Th.

ἀνία ὄργα, μ. 166. Th.

βροθήσια, μ. 9. lib. 3.

ὄργ' ὄργα, μ. 879. Th.

ἡρᾶς

ὤρεα, μ. υ. lib. 1.

θεοῖα ὄργα, μ. 167. Sc.

διοκελα ὄργα, μ. 34. Sc.

μίτρεα, μ. 104. lib. 1.

μίσμορα ὄργα, μ. 603. Th.

χέτλια ὄργα, μ. 113. lib. 1.

ἀλίκων ὄργων, μ. 332. lib. 1.

ὄργων ἀργαλίων, μ. 602. Th.

Pugnæ.

αἰνὴ, μ. 160. lib. 1.

ὕσμιν τραχεῖα, μ. 119. Sc. ἀπὸ τῆ ὑπομίμνου, ὡς ἡ
ὕπομίμνη, καὶ ὑσμίνη. ὑπομοῖνα γὰρ καὶ ὑφίσταται ἡ
μάχη τὸν πόλεμον τῶν ἀνδρῶν.

αἰνῆς ἀκρότητος, μ. 852. Th.

σμορδαλῆς ὀρίδος, μ. 710. Th.

αἰνῆ ἀκρότητι, μ. 662. Th.

ἀκὶ λυγρῇ, μ. 650. C 674. Th.

φύλοπιρ αἰνῆν, μ. 200. Sc.

μάχην ἀμείαρον, μ. 666. Th.

μάχην ἀειμῆαν, μ. 261. C 41. Sc. 712. Th.

μάχην θυμαλγία, μ. 635. Th.

ἑρατορᾶς ὑσμίναι, μ. 663. C 61. C 712. Th.

Pugnarunt.

ἑμμεσίως ἐμάχοντο, μ. 712. Th.

συνεχίως ἐμάχοντο, μ. 636. Th.

Rapinæ.

ἑκκὴ, θανάτου δόταρ, μ. 354. lib. 1.

Recen-

Recensuit.

Διθυραίου κατίλιξι, μ. 627. Th.

Sacrificare.

ἀγνῆς καὶ καθαρῆς ἑρδαι, μ. 335. lib. 1.

Tumultus.

ἀσπίτεσσι χυμοῖσιν, μ. 683. Th.

Vinculi.

μέγας ἡκταδισμός, μ. 616. Th.

ἀνθυλαγίος δισμῶ, μ. 652. Th.

ἡκτατόρῳ δισμῶ, μ. 618. Th.

ἀμαλίκτωρ δισμῶν, μ. 659. Th.

ὀλοῦν ὑπὸ δισμῶν, μ. 501. Th.

δισμοῖς ἀγκλίσεισι, μ. 522. Th.

ἀλυσίονι δισμῶ, μ. 522. Th.

EPITHETA CATEGO.

via Quando.

Diei.

ἑπταήμερος, μ. 23. lib. 3.

τετρελισμονόου ἑμαρ, μ. 35. lib. 3.

ἑμαρτος ἐκ πλάσ, μ. 14. lib. 3.

πλήρῳ ἑμαρτι, μ. 28. lib. 3.

ἀκρότερος, ὅτι φέρουσι, μ. 59. lib. 3.

Aurora.

πολυδέρκεος ἡὺς, μ. 451. Th. διὰ τὸ ὑπὸ πολλῶν
βλέπεισθαι πολλὰ ὄρα, ὡς ὁ ἥλιος, ὅς περ ἐξ ἑσπ.

πυροφόρος, μ. 167. lib. 2. αἱ τὶ τῷ θεῷ πρῶτον καὶ ἰωάν-
νης

γόνος τῶν καρπῶν. ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς πάντας τῆς καρπὸς νοεῖ.

ῥοδοδάκτυλος ἰὼς, μ. 228. lib. 2. ἔγερ ἡ λαμπρὰ καὶ τὸ ῥπνῆ. Aristoteles hoc epitheton explicat lib. 3. Rhetoricorum: ubi probat magni referre, unde simile ducatur. Eidem enim sensui res nonnullae manifestò alijs gratiores suavioresq; sunt.

Noctium.

νύξ ὄρεβρονῆ, μ. 213. Th.

μελαυνά τε νύξ, μ. 123. Th.

νύξ ὅλη, μ. 224. Th.

νυκτὸς ὄρεμνῆς, μ. 744. Th.

νύκτα μελαιναύ, μ. 20. Ὁ 481. Th.

ὄρεβροναι noctes appellantur, uel quia reficiunt & recreant sua quiete corpora & animos: uel quia praebent bonas & aptas cogitationes & rerum considerationes.

Mensium.

μηνῶν φθινότων, μ. 59. Th.

Ianuarij.

βέβορα ἡμαῖα, μ. 122. lib. 2. τὰ αἷτια τῆς ἀποδιρέδαι τῆς βόας: ὅπου συνηδοχικῶς τελευτᾷ σημαίνει.

μηνῶν ἀλυναιῶν, μ. 122. lib. 2. Sic nominat τὸν χοιανὰν, hoc est Ianuarius, qui ἀλυναιῶν à Graecis dicitur, aut quòd transuectio uini circa hunc mensem fiebat: aut quòd authori τῶν ἀλυνῶν Dionysio festus dies, Ambrosia dictus, eo mense ageretur, qui à Romanis Brumalia

malia vocatur. Hec Τρετες.

Anni.

πλείων ἄρμενος, u. 135. lib. 2. πλείων Τρετε est ὁ χρόνος ἀπὸ τοῦ πάντα πληρῶν, id est, tempus quod complet omnia. Est enim ipsum pater omnium rerum. Aut quod faciat ad sationem et messem, ortu occasusque Pleiadum. Aut ab eo, quod ex multis constat, et in multa sit diuisum, ὁ ἐκ πολλῶν συναστὸς καὶ εἰς πολλὰ διηρημένος. Intelligit autem tempora, menses, hebdomadas, diem et noctem, horas, minuta, secunda, &c.

ἐκαστὸν, u. 129. lib. 1. τετρακώσιον, u. 314. lib. 2. Τρετες tamen scribit τετράκοντα, et ait numeralia esse indeclinabilia.

ἐπιπλομόν οὐρανῶν, u. 493. Th. In ueteri exemplari legitur plurali numero. Interpres: τῶ οὐρανῶν προελθόντος.

περιπλομόν οὐρανῶν, u. 4. lib. 2. circum et in orbem eunte. Gellius lib. 3. cap. 16. pro decurrente ad finem anno, et non circumactio iam anno uocem reddidit. Deducitur à πέλομαι fio et existo. Ab alijs à πάλω τὸ γράφω, quia cælum περιπολῶ ἔγνων περὶ πόλιν γράφειν, circum polos uertitur.

πάντα τελεσφόρον εἰς οὐρανῶν, u. 740. Th.

τέλεισμονόν εἰς οὐρανῶν, u. 179. lib. 2. et 795. Th.

μέγαν εἰς οὐρανῶν, u. 799. Th.

περιπλομόν δ' οὐρανῶν, u. 184. Th.

ἐπιπλομόν οὐρανῶν, u. 87. Sc.

Hora.

Horarum.

καλλίνοροι, μ. 75. lib. 1. καλλιόμος παῖρὸς διὰ τὸ
καλλίως ἑορᾶν τὸς ἔχοντας τὰ τέττωρ ἀργύματα.
ᾄρει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὠρᾶν τὸ φυλάσσειν.

Veris.

πολλὸν ἴαρ, μ. 95. lib. 2. ὁ Δουεῖ ὅτως ἐρῶναι διὰ τὸ
λυσινὸν τῶν οὐ αὐτῷ ἀνθίω. Τετρετες νεττί λαμπρόν.

Hyemis.

ἑανῆ, μ. 114. lib. 2.

ὁμβρινῆ, μ. 69. lib. 2.

AETATVM.

Pueri.

Δουδινάμινον, μ. 370. lib. 2.

Δουδινάϊαιον, μ. 369. lib. 2.

Iuuenis.

παισθρονίαιτις, μ. 59. lib. 2.

μεγαλότορις, μ. 274. lib. 2.

Viri.

ἀλγίος ἀνὴρ, μ. 408. Sc. ἀνὴρ propriè ὁ νανίας.
Nunc autem hominem adultæ ætatis intelligit, nimirum
τὸν ἀνδραῖον, pronectum ad virilem ætatem. Τετρετες.

Senis.

τροχαλὸν γέροντα, μ. 136. lib. 2. ἑανρότα incertum.

Senectutis.

δαλόν, μ. 114. lib. 1.

ὁμῶ γέροι, μ. 333. lib. 2. Cruda senectus, quæ tempe-
stiva est.

ὁλοῖον

ἐλὸν γῆρας, μ. 604. Th.

γῆρας τ' ἐλόμηνον, μ. 225. Th.

EPITHETA CATEGO-
ria Vbi.

Aragum.

θυνοῦτον ἐπὶ βωμῶν, μ. 557. Th.

Areæ.

ἐντροχάλω, μ. 42. lib. 3.

Antri.

αὐτρὺ οὐ κλάπτω, μ. 483. Th.

Atrij.

σὺδρῆσις αὐλῆς, μ. 350. lib. 2.

Balnei.

γυναικῶν λάρψ, μ. 371. lib. 2.

Columnæ.

μίσσον λίονα, μ. 522. Th.

λίονα ἀργυρέοισι, μ. 779. Th.

Domus.

πατρῴων, μ. 374. lib. 1.

σὺδρῆσις δόμου, μ. 152. lib. 1.

δῶματα ἑαλὰ, μ. 63. Th.

ἑλὺτὰ δῶματα, μ. 204. Th. 777. Th.

μαυρῆσι πέτρῃσι ἑαλῆσι, μ. 778. Th.

οἰκία δανὰ, μ. 744. Th.

ἄλῃσι δῶ, μ. 93. Th.

Liminis.

λαῖνος ἕδος, μ. 811. Th.

ἀγροφῶς ῥίζησι, γ' c. u. 812. Th.

Portarum.

πύλας χαλκείας, μ. 733. Th.

μαρμαρέαι τι πύλαι, μ. 811. Th.

Portus.

λαμὴν ὄνομος, μ. 207. Sc.

Populorum.

πίονι δάμω, μ. 971. Th.

πίονα δῆμον, μ. 477. Th.

αἰγαιοί τι τανύρριζοι, μ. 377. Sc.

Nominum propriorum.

Boxotorum.

ἱμῆνοι πολέμοιο τι, μ. 23. Sc.

Lapitharum.

λαπίθωρ αἰχμητάων, μ. 178. Sc.

Locrorum.

λοκροί τ' ἀγχιμάχοι, μ. 25. Sc.

Pbocensium.

φωκῆς μεγάθυμοι, μ. 25. Sc.

Tyrrhenorum.

ἀγακλυτοῖσι, μ. 1015. Th.

Sedis.

ἕδος ἄσφαλης, μ. 128. Th.

Sepulchri.

ἀσφάμοιο τάφω, μ. 353. lib. 2. διὰ τὸς ἑλάνθους τὸς
ἐν αὐτῷ.

Specus.

ANNOTATIONES

402

Specus.

σπηλιὶ ἐνὶ γλαφυρῷ, μ. 298. Th.

Speluncarum.

χαίμας ἐν ἀνάλυσι, μ. 129. Th.

Stabuli.

σταβλῶ ἐν ἡρώοντι, μ. 295. Th.

σκηπὸν ποιμνίου, μ. 23. lib. 3.

Tabernarum.

σκηπὸς θώκος, μ. 192. lib. 2.

Templi.

ἱερὸν ἑλσος, μ. 99. Sc.

ἱερόν, μ. 990. Th.

Turrium.

ὑψιμετῶν ἐπὶ πύργων, μ. 242. Sc.

EPITHETA CATEGO-

ria Habitus,

Vestitus.

ἀργυρῶν ἱδῆτι, μ. 574. Th.

λοσκοῖσι φαιέσι, μ. 196. lib. 1.

Pallij.

χλαῖναν τε μαλακὴν, μ. 155. lib. 2.

ἑμα διαφύσσον, μ. 159. Sc.

Calyptræ seu rullæ.

δαδαλίον, μ. 575. Th.

Coronæ.

σφαῖλον χρυσίον, μ. 578. Th.

C 2

σιφ

γυφάβας τοιοῦτάς αὖθις ποίης ἰμέρῃς, μ. 576. Tb.

Tunicæ.

τόρμιόντα χιτῶνα, μ. 155. lib. 2. μήχι τῷ τίγματος
ἄγυρ τῶν ποδῶν, talarem, id est longam, et ad extre-
mitatem pedis usq; protensam. χιτῶν autem est secun-
dum autorem hoc loco, et secundum consuetudinem
illa uestis quam ἐπικάμυσον vulgò vocamus. Τετρες
qui et plura de hac voce differit.

Armorum.

τόχι' ἀρβία, μ. 108. Sc.

ἑλυτὰ τόχια, μ. 67. Sc.

φλογὶ ἱκίλα τόχια, μ. 451. Sc.

χρύσα τόχια, μ. 183. Sc.

τόχια ποιμίλα χαλκῷ, μ. 423. Sc.

ΕΡΙΤΗΒΑ ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΩΝ.

Galeæ.

λιωιλὼ ἵτυκτορ, μ. 136. Sc. Vide plura ibid.

χρυσέην τρυφάλειαν, μ. 199. Sc. τρυφάλεια, λόφος
ἢ ἔχουσα τρεῖς φάλλες, ἄγυρ ἱπαναθήματ' α.

Thoracis.

καλὸν χρύσεον, πολυδαίδαλον, μ. 125. Sc.

Scuti.

μήγα σάκος, μ. 364. Sc.

σάκος παναίολον, ργc. μ. 139. Sc.

πολυδαίδαλον, μ. 315. Sc.

σάκος ὑπὸ Δαίδαλίου, μ. 334. Sc.

ἄρμυλὸν αἰγίδα, μ. 444. Sc.

AMYNTHPION.

Gladij.

ἄορ ὀφὺ, u. 457. Sc.

μελαύδιτορ ἄορ, u. 221. Sc.

χάλκτορ, u. 222. Sc. μελαύδιτορ αὐτεμ ἢ τὸ μέλανον θήκεν ἔχον ὡς ἐν δέρματι τοῦ κατισπασμοσύλου, ἢ τὸ ἐν μέλανος σιδήρου δεικνύον.

Hastæ.

ἀνδροφόνος μελίη, u. 420. Sc.

Lanceæ.

χάλκτορ ἐγχος, u. 414. Sc. Ὡ 452. ibid.

ασόρχον, u. 454. Sc.

ὄμβριμον ἐγχος, ἀναχμοτόρ, αἶθεπι χαλκῷ, u. 135. Sc.

Pharetæ.

λοῖλιν φαρίτην, u. 129. Sc.

Sagittarum.

αἶψαι ῥιγυλοὶ θανάτοιο λαβροθύγοιο δωτῆρε, u. 131. Sc.

Telorum.

βέλια γενόρην, u. 684. Th.

Hucusq; erubeta.

ΠΑΠΕΙΝΩΣΙΣ.

οἶκος δ' ἐν φορμῷ, u. 100. lib. 2. φορμὸς dicitur, quicquid confutum est.

ἐκκληῆς, u. 121. lib. 2. pro οἰκίαν,

πauέδιον, υ.132.lib.1. Descendit à uerbo πᾶν,
quod est finem impono: inde πᾶρον, exiguum et bre
ue, siue quod breui tempore finiri potest: et per πα
ραγωγὴν ὑποκοριστικὴν Atticam, πauέδιον. Τζεζες.

ΛΙΤΟΤΗΣ.

παῦροι δέ σε θυήσονται, υ.100. lib.2. ἀντὶ τῆ ὑδίας
σε θαυμάσεται.

ἢ μάλα χαίρων, υ.99.lib.2. id est, valde dolens: pro
quo dixit, non admodum gaudens.

ἀπύρῳ οἴῳ, υ.143. lib.2. ἤγερ ἀβόρμαντῳ τῷ τῆσι
ψυχῶ.

SYNONYMIA: QVAE ET

ἀριδιώσις & διττολογία, item

παράλληλισμός.

ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω, υ.278. Τῆ.

ἀθάνατος νόμφη καὶ ἀγήρας ἡμεῖα πάντα, υ.306.
Τῆ.

ἀθάνατον καὶ ἀγήρῳ, υ.949. Τῆ.

αἰήθιοι ὅτι φέρονται, υ.59.lib.3. Vnum interpretatur
alterum. ὅτι φέρονται ἤγερ ὅδρῳ ἐπάγεται, ὅτι καλὸν
ὅτι κακόν.

ὅστις ἀλιτράνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται, υ.239.
lib.1.

ἀπορνύμεναι, λιπαλυμμόναι, υ.9. Τῆ. διὰ τὸ ἀπορ
νύμεναι εἶπε τὸ λιπαλυμμόναι, εἰσινεὶ μεθόρμινυσεν
τὸ ἀπορνύμεναι.

ἀρατοί

ἀφ' αἰσίου τε φατοί τε, ῥητοί τε ἀρρητοί τε, μ. 3. *Th.* 4. lib. 1.
τὸν δ' ἄφρονος ἔθηκε, πολὺν τε οἱ ὕπασεν ὄλβον, μ.

974. *Th.*

ἐν ἄφρονος φόνον, ὅς τις πλεόνει τε καὶ ὄλβον, μ. 255.
lib. 2. ταῖσι γὰρ ὁ πλεόνει ὡς ἐφύγον. ἄφρονος est πλε-
τος ἀπὸ τῶν ὄργων τῶν οὐδαισιαιῶν ἀβροϊζόμενος.
Itaq; *reditus* significat, qui quotannis redeunt, siue an-
nui *reditus*. ὄλβος uero, ὁ παρὰ τῶν ἡερπῶν πλεός.
Trexes ita discernit ἄφρονος, πλεόνει, ὄλβον, τὴν χυρὴν *Th.*
σὺν δαιμονίᾳ. ἄφρονος, inquit, *Th.* ἄφρονος uocatur diues,
qui particeps est τῆς ἀφροσύνης. Est autem ἄφρονος annua
collectio perceptioq; fructuum. πλεός ea quae per
multos annos collecta sunt: ut uerbi gratia, serui, facul-
tates, fundi. ὄλβος utrunq; significat. τὴν χυρὴν autem splen-
dorem uitae *Th.* eleuationem. σὺν δαιμονίᾳ, ut multa si-
lentio praeuertam, τὸ σὺν τῇ δαίμονος, hoc est, ani-
malium uirtutum beatitudinem designat. Homerus e-
nim *Th.* Socrates animam etiam uocant demonem.

πολύμυλοι τ' ἀφροί τε, μ. 306. lib. 1.

τὴν δ' ἀφροδίτην, ἀφρογούσα τε θία, καὶ ἐν γί-
φονον ὑπὸ βίᾳ, μ. 196. *Th.*

ἀφ' οὐδὲν καὶ ἀλυσία, μ. 233. *Th.*

ἀνθ' ἡμῶν ἀχρὺ μύροι, ἡραδὶν μέγα ποσὸς ἔχον-
τες, μ. 623. *Th.*

βίη καὶ ἡερτι, μ. 457. *Th.*

ἰχθὺς τ' ὕδρ' βίη καὶ μηχαναί, μ. 146. *Th.*

γαμβρὸν ἰὸν ποίησι, *Th.* δῶκε ἡ νυμοπέλας, *Th.*
μ. 818. *Th.*

δαυοί τι κρατάροι τι βίβω ὑπέροπλον ἔχοντες, υ.
670. Th.

οἱ δ' ἰδελιμοὶ ἡσυχοί, υ. 118. C. 119. lib. 1. Vtrunq; idem est: hoc est, quieti aut uoluntario consilio, siue ultrò quieti. Sunt enim multi turbulēti homines, qui propter aliquam molestiam illubenter quiescunt. Τρεχες.

θυμῷ καὶ κραδίῳ, υ. 612. Th.

κραδίῳ καὶ θυμῷ, υ. 338. lib. 1.

ἡρώης τ' ἀονάη καὶ ἀπορρύντῃ, ἢ τ' ἀβόλωτος, υ. 219. lib. 2. καὶ ἀπὸ τῆ ὕδατος ἡρώης ἀονάη καὶ ἀπορρύντῃ ἤγερ λινυμόνης, ἐν παραλλήλῳ, inquit interpres. ἢ τις ὄγερ ἀβόλωτος.

ἀλλ' ὅταν ἡβύσαι καὶ ἦβας μέτρον ἰποιῶ, υ. 131. lib. 1.

αὐτὸς ᾧ μέγα κρατῆ, καὶ ἀνάσσει, υ. 403. Th.

δυσφρονίῳ ἐπιλήθεται, ὅστις κηδίων μέμνηται, υ. 102. Th.

ἄσπερ χαῖμα λακῆ, θίρα ἀργαλῆ, ὅστις ποτ' ἰδὼλῃ, υ. 258. lib. 2. ἄσπερ τὸ χαῖμα ἐν παραλλήλῳ.

ἀνάδῃ δ' οὐ μεγάλη πλείῳ ἥματι, υ. 28. lib. 3. τὸ πλείῳ ἥματι ὡς πρὸς ἐφορμησύνον ἐστὶ τῆ μεγάλης, ἤγερ τῷ πεπλευσμένῳ τῷ τὸν πλείονα μοῖραν τῆ μινυὸς ἔχοντι.

μεγάλως παραγίνετῃ, καὶ ὀνύσσῃ, υ. 429. C. 436. Th.

νοσφίρ ἄτρε, υ. 91. lib. 1. Vsurpantur hæc due voces aliàs ferè in eadem significatione: sed hic non ociosè coniunguntur, uerùm intendunt significationem. Q. d. procul

procul uel longè aut omnino sine malis uiuebant. Τζε
zes ait, hoc schema Rhetoricè etiam περιγραφὴν ἀρ-
pellari, id est, circumscriptionem.

νῦν δὲ τι ξύλα πολλὰ, τὰς ἀρμονα ρητοὶ πείλονται,
u. 44. lib. 3. τὰς ἀρμονα ἤγαρ ἀρμόδια ἐστὶ ταῖς ναυ-
σι, τὸτο ὡσὸς ἐφορμήνυσιν ἡμὲν τῇ νῆα.

οἱ ρὰ μιν ἠπαύζοντο καὶ ἀρμονα πάντα παρὰ,
χορ, u. 84. Sc.

οἷτ' ἀπύρρῳ οἴκῳ καὶ οὐ ἤθεσι λογαλίοισιν, u. 147.
lib. 2.

πόλις τι καὶ ἦθια λαῶν, u. 220. lib. 1.

πόλεμος τι ἡκὸς καὶ φίλοπις αἰνῶ, u. 160. lib. 1. πῶ
λεμος ὦ φίλοπις sunt idem.

πολέμοιό τι φιλόπιδός τι, u. 23. Sc.

πόλεμόν τι ἡκὸν καὶ δῆριν, u. 14. lib. 1.

νέκεια καὶ δῆριν, u. 33. lib. 1.

νόον τι καὶ φρόνας, u. 149. Sc.

ποικίλν τι καὶ ἀφθονον, u. 118. lib. 1. Per parallelum
duobus uerbis idem exprimit. Vtrunq; enim multum
sive copiosum significat. Τζεzes.

οἱ πρὶς οὖντες ἴσαν, γῆρας τι μέμαρπον, u. 245. Sc.

τίνα, γρηλὺν, u. 354. lib. 2.

τραφίμεν ἀπὸ ταλλεμοναί τι, u. 480. Tb.

ἰδέ γυναικὲς τινῆσιν, μινύθουσι δ' οἶκοι, u. 242. li. 1.

ὄρεσι το ἡκὸν καὶ χίτλια ὄργα, u. 236. lib. 1.

φαδωλῆς, κατὰ μέτρον ἴσους, u. 338. lib. 2.

χαλεπαί τι καὶ αἰνῶ, u. 38. lib. 3.

χῶσθε δὲ φροῦας, ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἵκετο θυμῷ,
u. 554. Th.

ψυχὴν δ' αἶδος ἢ κακῆν, τάρταρον ἰς κρυόνθαι,
u. 554. Sc.

EXPOSITIO.

ἀτριμύσαι, u. 183. ὧς ποιεῖται μίμψονται, u. 184.
lib. 1.

γὰρ ῥ' ὅδ' ἠγνοῖνσι δόλον, u. 551. Th.

αἱ δ' ἐθέλει, u. 106. lib. 1. Per alia uerba nunc in-
stituit eadem dicere, quae antea dixit. Tzetzes.

ἵως τοι προσέροι μὲν ὁδὸν, u. 197. lib. 2. Treslan
des aurorae, quod tertiam partem diei sibi uendicet,
quod patefaciat uiam peregrinantibus, quod faciat in-
itium omnibus alijs laboribus. Haec omnia repetens ali-
ter profert, πολλὰς μὲν ἐπέησε λελόυνθαι, πολλὰς δ'
ἄγχιεν αἰς τὸ βουλατῶν. τὸ γὰρ τὰ ζυγὰ τοῖς βασιρὶ ἐ-
πιθέσθαι τῷτο ἀπλοῖ.

ἵνα τοι τέχῃς ἀτριμύσαι, καὶ δ' ὄρθαι φέμεσθαι, u.
158. lib. 2. ἀτριμύσαι enim est ἀκύνετοι ὦσαι. Praeterea
τὸ ὄρθαι αἰρόμεναι est uelut interpretatio τῆ φέμεσθαι.
Moscorulue.

μή τιν' ἀπορήσῃς γοῖάων, τιμὴν δὲ ἱναγοῦ ἔξει-
μεν, u. 393. Th.

ἂν ἐπιδώσω ὅδ' ἐπιμύρῃσω, u. 14. ὧ 15. lib. 2. ὡς ἀπὸ
ἰσορμῆς συτικῶν δοκῇ τὸ ἐπιμύρῃσω τῷ ἐπιδώσω. τὸ
μὲν γὰρ ἀδελφὸν εἶχε τὴν δόσιν. τὸ δ' ἐπιμύρῃσω ὁρίζε-
ται πάντων, ὅτι οἷτος ἢ τοιῷτό τι μέτρον διδόμενον.

εἴτε

οἷτε μιν ἐξέλανσι καὶ ἐν ἰβείῳ οὐρανῳ, *u. 222. lib. 1.*

Precedunt et alia in eandem sententiam.

ἡ δὲ τις ὡς ὄρεας χαλεπῶς λύσις, *u. 637. Th.*

παρ' ἧς ἰβὶ χαλκῶος θῦνον, καὶ ἐπ' ἀλῆα λῆχυν, *u. lib. 1.*

γῆα τί μιν παρῆσι θεοί, *u. 323. lib. 1.*

τῷ δ' ἐπὶ ἐν γόματος ρῶ, *u. 84. Th. Enumerat effectus Rhetorica.*

τὸς μὲν ἐπατα ἰσὺς ἐκρυψέ, *u. 137. lib. 1. Antea idem dixit alijs verbis.*

φύλακες θνητῶν, οἳ ρα φυλάσσει, *u. 123. lib. 1.*

οἷς τε θεοὶ ἔσθωρ, ἀνυδρία θυμὸν ἔχοντες, *u. 112. lib. 1.*

ΟΡΙΣΜΟΣ.

Geniorum.

Δαίμονες εἰσὶ, *u. 121. lib. 1.* Putas uerò genios aliud quicquam dicendos, quàm quod ait Hesiodus animas circumvagantes, acce uestitus? Plutarchus lib. de oraculorum defectu.

Auroreæ.

αὐρὸς γὰρ τ' ὄργιστος, *u. 196. lib. 1.* Homerus hanc dici partem epithetis ad delectationem facientibus ornatur, dum ἑρεκόν πεπλον et ῥοδοδάκτυλον appellat. Hesiodus autem multò elegantius à laboribus.

Ascræ.

ναῶνα δ' ἄγχι ἐλινῶνος, *u. 257. lib. 1.* Definit enim Ascræm, quòd sit pagus ad radices Heliconis, quæ nulla

Totum in partes est diuisum.

βροτλήν τε θόροντιν τε καὶ κιδαλόοντα λερωτόν
καὶ αὖ αὖτος μεγάλου, μ. 707. Th.

εἰ γὰρ τις καὶ χέρσι, C. c. μ. 319. lib. 1. Cicero 1. Offi-
ciorum : Cum autem duobus modis, aut ui, aut fraude,
fiat iniuria, fraus quasi uulpeculae, uis leonis uidetur:
utrunq; alienissimum ab homine est, sed fraus odio di-
gna maiore. Interpres Graecus duo facit genera deli-
ctorum, uolentiam et mendacium. Violentiam subdi-
didit in tyrannidem, rapinam et furtum : mendacium
in syrophantiam et periurium.

ἰασίρδεις λεγόμενοι, θρόνῳ τ' ὀρυάλα τε μέδουσά
τι, μ. 276. Th.

καυρία τ' ἀμφὶ ἀνάνια, C. c. μ. 179. Sc. Lapitharum
enumeratio.

καὶ ταυρίθ' ἐτέρωθεν, C. c. μ. 184. Sc. Centaurorum
distributio.

οἱ δὲ μάχοντο πύξ τε καὶ ἑλκιδόρ, μ. 302. Sc.

ἰάσπιδος αὐτὸς ἑλκιδόρ φαίδωρ ἐπιστρέφεται ἑρμῶν
αἰσωνιῶν, C. c. μ. 761. Th.

ταὶ δ' ἀγλαΐαις τιθαλῆαι, μ. 276. Sc. Hominum in
nuptijs uersantium distributio.

ταυρὸς δ' ἀνταῖω καὶ ἀνταῖω τέκε, C. c. μ. 338. Th. Com-
memorat nomina fluminiarum.

πάντων δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχα, C. c. μ. 205. Th. Po-
stea enumerat παρθένους τ' ὄφεις, μαδόμεναι τ' ἑξ
πάσης τε, C. c. adiutentia Veneris.

τίμος

τῆμος αἶψ' ὀλοτομαῖον, μ. 40. lib. 2. Enumerat præcipua quædam ex instrumentis rusticis.

τοὶ μὲν ὑπὸ σφετέρης πόλιν, εἴς. μ. 239. Sc. Enumerat genera bellatorum.

τοῖσι τίθειαι πόλιν, μ. 221. lib. 1. Enumeratio premium iustitiæ.

τοῖσι δ' ἑρῶνθον μίγ' ἐπάγαγε πᾶμα λιονίωρ, λει-
μὸν ὁμῶς λαίλοι μὸν, μ. 241. lib. 1.

ὥς ἔφατ', εἴς. Enumerat quomodo Pandora fit condita, et quid singuli dii in illam contulerint, à 60. versu usq; ad 80. lib. 1.

ἔσσι μὲν πανόρετες, εἴς. μ. 291. lib. 1. Facit tria genera hominum.

ἀλλ' ὅτε δὲ ῥ' ἐνιαιῶς ἔλω, περ, εἴς. μ. 58. Th. Facit hoc loco subdiuisionem temporis, incipiens à genere, uidelicet anno, deinde progrediens ad species. Dies enim ex horis constant, menses ex diebus, annus ex mensibus. Interpres Græcus.

Δ Ι Α Ι Ρ Ε Σ Ι Σ.

ἀσπασίως τε φίλως τε, μ. 45. Sc.

ἀανόν τε ἑραῖον τε, μ. 52. Sc.

αἰεὶ τε μεγάλα τε, μ. 5. Sc.

ἰδὼ δὲ λαὶ δ' αἰεταρ, βυκολας τ' αἰγίλας τε, λαὶ
αἰπόλια, μ. 444. Th.

ὡς μὲν ἔσω λαταβάσιαι, ἡ δὲ θύραξεν ὄρχηται, μ.
750. Th.

εἰρῆσαι τὰτ' ἰόντα, τὰτ' ἐσόμενα πρὸτ' ἰόντα, μ.
18. Th. ἡνέ-

ANNOTATIONES.

419

ἡλιθάλα ὅας ἤπειρος μὲν τρέφει ἡδὲ θάλασσα, η.
382. Th.

πάντες, θύλααί τε καὶ ἄρσονες, η. 667. Th.

τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγείσκει, τὸν δὲ διὰ ὑπολήψεως,
η. 56. Sc.

ἔτε φρονέας ἐναλίγκιοι, ἔτε νόημα, η. 88. Sc.

CONGERIES.

ἡλιθάλα ἢ ἡλιωαῖων, &c. à versu 122. usq; ad uersum
154. lib. 2. recenset per congeriem incommoda hyemis.

εἰς μὲν γὰρ βειάει, &c. η. 5. lib. 1. Enumerat pias
quasdam sententias de Deo, & tria genera superbiorū.

ἡδὲ παῖδες καὶ παιδείας, &c. η. 180. lib. 1.

ἦλος δ' ἀνθρώποισι, &c. η. 193. lib. 1. Enumerat epi-
theta inuidiæ congerie quadam.

INCREMENTVM.

ἔραστορ δ' ἐνέλουσι, η. 61. lib. 1. Oratio per gradus
quosdam ascendit.

μέγας βασιλεὺς, ὑπὸ βλήνῳ, &c. η. 995. Th.

τῶν ἢ ἐστ' ἀπάνσθε διὸς δόμος, ἡδὲ τις ἴδεν, &c.
ὁ δὲ, η. 386. Th.

χαλεπὸς προβάταις, χαλεπὸς τ' ἀνθρώποις, η. 176.
lib. 2. Molestus non tantum ijs qui non habent tecta pa-
scua, sed etiam hominibus, etiamsi rebus abundant, qui-
bus molestiam hyemis coercere & prohibere possunt.

TEXES.

Non semper tamen id quod sequitur est maius, id
quod ostendit epitheton Ionis : φέρτατος. θιῶν, ἡράτις
τε μέ-

τε μέγιστος, μ. 49. Th. Hinc enim uidetur sumptū illud
 Latinum epitheton Optimus Maximus, de quo Cicero
 2. de Nat. Deor. Iupiter à nostris maioribus dicitur O-
 ptimus Maximus, et quidem antè Optimus, id est be-
 neficētiſſimus, quàm Maximus: quia maius est certe
 gratius prodesse omnibus, quàm opes magnas habere.

ΠΑΡΑΔΙΑΣΤΟΛΗ.

λύφην μὲν δάσσει ρεία μάλ', ἀργαλίην ἧ φέρων, χα-
 λειπὺ δ' ἀποθείδαι, μ. 379. lib. 2.

χάμα λιανῇ, θέρει ἀργαλίην, ἐδέποτ' ἐδολῇ, μ. 258. li. 2.
 πρόσθε λίων, ὀπίθεν ἧ δράκων, εὔc. μ. 324. Th.

τῦμος πίοταϊά τ' αἶγες, εὔc. μ. 203. lib. 2.

ÆTIOLOGIA.

Nominis Pegasi.

τῷ μὲν ἐπώνυμον ἔνδ' ὅτ' αὐτὸν ὠκτανῶ περὶ πηγᾶς γέ-
 νηθ', μ. 284. Th.

Nominis Chrysaoris.

ὅδ' ἄορ χρύσειον ἔχον μετὰ χόρσιν φίλησι, μ. 285. Th.

Nominis Cyclosum.

λύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, μ. 144. Th.

Nominis Veneris.

ἔνι κ' ἐν ἀφρῷ θρίφει, εὔc. μ. 198. Th.

Nominis Pandoræ.

πανδώραν ὅτι πάντες, εὔc. μ. 81. lib. 1.

Aliarum rerum promiscuè.

τὴν μὲν τοι λιανότῃα, μ. 285. lib. 1. Causam adiicit,
 cur facile sit malitiā cumulatim capere, quia et prope
 nos

nos habitat, & breue sit iter ad illam.

Δις ἀγαθῆ, ἀρπαξ δις λανῶ, &c. postea addit rationem: οὐ μὲν γὰρ πον, u. 355. lib. 1.

οὐδὲν γὰρ τῶντας λαὸν ἑμῶν χαλκίος ἀνυμν, &c. u. 712. Th.

ἡ χεῖρ τοῦ ἰαοῦ τοῦ ἰχθυὶ ὀργματ' ἐχουσα, u. 823. Th.

COLOR.

γελῶσας, u. 369. lib. 1. Modum & colorem ciuilem indicat, quo hac fieri possint sine offensione fratris, & aliqua dissidentie sue indicatione, si hoc non serio & sollicitè agat, sed quasi videns et per iocum atq; obiter.

Δις μὲν λαὸν τοῖς τέχαις τὸν φίλῳ, u. 19. lib. 2. Fingit fratrem diu instare apud uicinos, & multa dicere, sed frustra.

CALVMNIA.

Xenophon lib. 1. de dictis & factis Socratis: Accusator Socratem inquit solere à nobilissimis poetis ea dicta eligere quæ pectora sunt, hisq; ut testimonijs usum, docere adolescentes maleficos ac tyrannos esse. Illud namq; Hesiodi, ὅργον δ' ἔσθ' ὄρεστος, ἀργαῖν δέ τ' ὄρεστος, interpretari Socratem solitum asserunt, quòd poeta iubeat scilicet à nullo negotio nec iniusto nec turpi abstinendum esse, sed omnia questus gratia faciunda. Socrates uerò cum arbitraretur negotium esse utile ac bonum homini, ocium autem nocuum & malum: & operari bonum, ocio uerò marcescere malum: quos quidem bonum quippiam facientes uidebat, ope-

D

rari

rari dicebat, ac bonos operarios esse : qui uerò taxillis
uacabant, aut aliquid prauum aut danuosum agebāt,
ociosos appellabat.

CLIMAX.

αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρνις ἅμα σπολιῇσι, **ΕΥC. II. 217.**

lib.1. Lites iniquas sequitur periurium, periurium sequitur iniquitas iudiciorum, iniquitate iudiciorum trahitur iustitia, iustitia tractus affert exitiū hominibus.

μήπως τὰ μετὰ τὴν χάριτ' ὡρ' ἠώσους, *etc.* u. 12. lib. 2.

Negligentiam sequitur egestas, egestatem mendicitas, mendicitatem frustratio petitionis & contemptus.

μη οὐ μὲν αὐτῆς ἄλλου, εἰς. u. 26. lib. 2. Neglectum

instrumentorum sequitur petitio commodati, hanc negatio, hanc priuatio, hanc procrastinatio, hanc egestas.

παρθένος τ' ὁσπὺς, μετὰ δὲ ματα, εἰς. II. 206. Th. Pri

nam fit conuersatio, deinde risus, postea deceptio sequitur, inde delectatio & amicitia & coniunctio.

ANTITHESIS.

αἰδιώς τοι πρὸς ἀνολβίμ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλδω, μ.

317.lib.1.

Διὸς ἀγαθὴ, ἀρπάζε' ἱερὰ, θανάτῳ δότ' αἶμα, κ.

254.lib.i:

ΔΩΤΗ ΜΕΝ ΤΙΣ ΕΔΩΚΕΝ, ΔΙΔΩΤΗ Δ' ὅΤΙΣ ΕΔΩΚΕΝ, Κ.

852 lib. 1.

ἐξ ὀλίγων βραχέει, ἢ ἀπὸ πολλῶν μείονα θῆναι, κ.

447.Th.

ὁπῶν δ' ἔδρην ὁραδός, ἀόρῳ δέ τ' ὁραδός, 4.309.

lib. 1.

សំឡេង

σύθμοσιών γὰρ ἀρίστη θνητοῖς ἀνθρώποις, ἡκανοθυ-
μοσιὼν δὲ ἡκανέστη, μ. 89. lib. 2.

καὶ νῦν δίκας ἐπάσκει, βίης δ' ἐπιλήθειο πάμπαν, μ.
273. lib. 1.

οἴκοι βέλτορον εἶναι, ἐπεὶ βλαβέρον τὸ θύρηφι, μ.
263. lib. 1.

ὃ μὲν γὰρ τι γυναικὸς, ὅτ' μ. 320. lib. 2.
πῆμα ἡκανὸς γέτωρ, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρ,

μ. 344. lib. 1.
οὐ δ' ἄντι δίκας, μὴ δ' ὕβρις ὄφειλε, μ. 211. lib. 1.

τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα, ὅτ' μ. 340. lib. 1.
τῷ δὲ τ' ἀμωροτέρῃ γονί, ὅτ' μ. 282. lib. 1. Poste-

ritas periuri erit obscurior. Generationi autem recto-
rum benedicetur.

ANTIMETABOLE.

ὅφρ' ἀλλωρ ἂν ἡλῦρεν, μὴ τὸν τειρὲς ἄλλος, μ. 339.
lib. 1.

ὃ δὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, ὅτ' μ. 179. lib. 1.

B I A I O N.

ὃ δ' ὅτι μανογενὲς, ἥσασθαι θεῶν, ὅτ' μ. 416. Th.
Σ Υ Ν Ο Ι Κ Ε Ι Ω Σ Ι Σ.

οὐ τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε ἡσπῶν τε,
μ. 287. lib. 2.

οἱ ῥα φυλάσσειν τε δίκας καὶ χεῖρ' ὄργα, μ. 252.
lib. 1.

πίστεις δ' αἶψα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ἄλεσαν ἀνδρας,
μ. 570. lib. 1.

φράσσας το θεῖον ἀγαθόν τε κακόν τε, μ. 900. Th.

αἰδώς ἔτ' ἀνδρας μέγα εἴνεται αἰδ' ἐνὶ στήθεσσι, μ. 916.

lib. 1.

αἴτε βροτοῖσι γαστρονόμοισι διδύμῃ δῆκον ἀγαθόν
τε κακόν τε, μ. 906. Th.

οἷα δινύσσος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος, μ.
400. Sc. Vult tribuit causam et letitiae et doloris.

ῥία μὲν γὰρ βελία, ῥία δὲ βελιότῃ χαλάρῃ, μ. 5. lib. 1.

RECTIO.

ἀλλὰ τὰ γ' ὅπου ἴσθῃσι τιλᾶν δία τόρπι κίρῃωντο, μ.
271. lib. 1.

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δρυὸς ἢ περὶ πέτρων, μ.
35. Th.

OCCUPATIO.

ὅτε τι ναυηγάτης σισσηρισμόος ἔτι τι νηῶν, μ. 267.
lib. 2. Tametsi non bene sum peritus rei nauticae.

ῥῆιδιον γὰρ ἔπος εἰπᾶν, μ. 71. lib. 2. Si quid deside-
rabimus in re familiari nostra, poterimus ab alijs mu-
tuo sumere.

ἀπορίῃ δ' ἀπορίῃς, μ. 101. lib. 2. Non est perpetuum
quidem, sed Iouis decretum ignoratur.

ΠΑΡΟΜΟΛΟΓΙΑ.

πλείων μὲν πλείωνων μελέτη, μέζων δ' ἐπιθήκη, μ.
278. lib. 1. Magne quidem impense sunt in nutritione
multorum liberorum, maior uero lucrum emergit ex
laboribus ipsorum. De rusticis autem liberis loquitur,
non de politicis, qui urbes inhabitant. Nam isti ut plu-
rimum

ANNOTATIONES.

428

vim tantum cause sunt impensarum. Tzetzes.

μαῖζον μὲν πόρος, μαῖζον δὲ ἐνὶ λίπιδι λίπος, u.
262. lib. 2.

ΠΑΡΑΔΙΑΣΤΟΛΗ.

ὃ γὰρ τίς, u. 319. lib. 1. Concedit posse aliquem diuini-
tatem et illas quidem magnas parare iniuste, et talem
acquisitionem esse crebram: sed eos qui eam exercent,
diuinitas puniri.

ΑΝΘΥΠΟΦΟΡΑ.

τίς δ' ἀρετῆς, etc. u. 287. lib. 1. inde sequitur: ἐπὶ
δ' οἷς ἀνδρῶν ἰκτῆλαι, ἐνὶ δὲ δὲ ἅπαντα πῖλα, u. 290. lib. 1.

COMPARATIO.

Alcmena cum Venere, u. 8. Sc. οἷον τὴν πολυχρόνην
ἀφροδίτην τοῖον ἀνθεῖ.

Cygni cadentis cum quercu, u. 421. Sc. ἤτοι δ' ἢ
ὅτι τῇ δεξιᾷ ἤτοι πρῶ.

Herculis cum Icone, u. 426. Sc. λέων ὡς σῶματι νόρ-
μας, etc.

Hominum primæ ætatis cum dijs, u. 112. lib. 2. ὡς τὸ
θεῶν ἡλικίαν, etc.

Delictorum cum delictis, u. 325. lib. 2. ἵσον δ' ὅς ἐστι
τῶν, ὅς τὴν ἑαυτοῦ, etc.

Procrastinatoris cum ignauo, u. 29. lib. 2. ὃ γὰρ ἐν τῷ
οἰκῶντι ἡλικίαν, etc. Procrastinatorem comparat cum
ignauo in eo quod neuter efficiat domum suam abun-
dantem. Sed prior tamen est conditio procrastinatoris
quàm ignaui. Quis procrastinator sollicitè cogitat de

D 3 labor

laboribus, sed non aggreditur, quia quodq; tempus minus idoneum arbitratur. Ignauus autem est securus, et dormit in utraq; aurem.

Mortis cum somno, u. 116. lib. 1. θνήσκω δ' ὡς ὕπνω δίδυμοί. Ut uestem, ita animam deposuit corpus. Proclus.

Mulieris cum fure, u. 273. lib. 1. ὅσδε γυναικὶ φίποι θεοί, φίποι δέ, &c.

Vicini mali cum bono, u. 344. lib. 1. πῶμα καὶ ὄντος γένω, &c. In tantum potest uicinus malus nocere, in quantum solet bonus prodesse.

Serui senioris cum iuniore, u. 63. lib. 2. τῷ δ' ὅτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων, &c.

Onusti currus cum onusta naui, u. 310. lib. 2. Λατὸν δ' αἶν' ἐν ἀμαξάν, &c. Perinde ut si quis supra currum immensum onus ponat, cuius molem axis sustinere nequeat, fieri non potest, quin cum magno dispendio omnia onera imposita dissipentur: ita in nauigatione quoq; usuuenit, ut nimium multa uehendo periculum accersat, et nihil proficiat.

Herculis cum apro, u. 386. Sc. οἷος δ' οὐ βέσσης ὄρεος χαλεπός, &c.

Herculis et Cygni cum leonibus, u. 402. Sc. ὡς δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ λιταμόνους, &c.

Eorundem cum uulturibus, u. 405. Sc. ἡδ' ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, &c.

Strepitus pugnantium et ruptura cœli et terre,

u. 702.

u. 702. Th. αὐτως ὡς ὅτι γαῖα καὶ ἕρως, ἔρ.

Amphitryonis ἔρ. agroti, u. 42. Sc. ὡς δ' ὅτ' αὐτὸν ἀ-
παγοῦν, ἔρ.

Terræ ardentis cum liquefcente stanno, u. 862. Th.
ἐτένετο κασιτόρος ὡς τέχνη, ἔρ.

Armorum splendoris ἔρ. ignis, u. 60. Sc. τόνχοι λαμ-
πομεύς σέλας ὡς, ἔρ.

Saxorum ἔρ. pugnantium, u. 374. Sc. ὡς δ' ὅτ' αἶψ'
ὑψαῖς, ἔρ.

Eucorum ἔρ. mulierum, u. 594. Th. ὡς δ' ὅπότ' οὐ
σμήνεται κατὰ φέτας, ἔρ.

Volatus ἔρ. imaginationis, u. 222. Sc. ὅ δ' ὡς ἔνυμ-
φονοῦτο.

EI K Ω N.

ἱκελοι πυρὶ καὶ θυῖν, u. 345. Sc.

καρπύουσι κοθύροις ἱκελος ὀρμύλιν, u. 302. lib. 1.

ἱκελος ἀγρόποι παῖρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, u. 322. Sc.

φλογὶ ἱκελα τόνχια, u. 451. Sc.

ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, u. 182. Sc.

τότε δὲ τρέποδε βροτῶ ἱσοι, u. 151. lib. 2.

EXEMPLVM.

ἄσπερ ἐμὸς τι πατὴρ καὶ σὸς, u. 251. lib. 2. Exemplo
patris ostendit, quatenus probari possit nauigatio.

AI N O Σ, APOLOGVS, ET

ἐπιμύθιον.

Luscinia ex accipitris, u. 201. lib. 1. Huic fabula ἐπι-
μύθιον est insertum. ἄσπερ δ' ὅς κ' ἐθέλῃ, ἔρ. Assimilat

milat autem seipsum porta philomela: indices autem accipitri, propter rapacitatem. Plutarch. Conuiuio: Mihi uidetur Aesopus rectius sese Hesiodi discipulum professurus, quàm Epimenides. Ille enim pulchre suae et uariae ac multarum linguarum usu ornatæ sapientiae initium sumpsit ex accipitris ad lusciniâ sermone.

PROSOPOPOEIA.

Caliginis; *καὶ δ' ἀχλὺς ἀγάνη*, u. 264. Sc.

Contentionum; *καὶ ἀφ' αὐτῶν ἔλθω*, *εἴ* c. u. u. lib. 1.

Dierum et noctium; *ὅτι νύξ τις καὶ ἡμέρα θάσσον ἔσται*, *εἴ* c. u. 748. Th.

Fame; *θεὸς γὰρ τις ἐστὶ καὶ αὐτὴ*, u. 382. lib. 2. Panem deam finxit, ubi cum Homero sensit, qui compluribus locis *θεῶν* suam inducit. Sic enim deam ipsam appellat: et hunc emulatus Virgilius in 4. Aeneid.

Hæc passim dea sorda nigrum diffudit in ora.

Famis; *ὄρεα σι λυμὸς ἐχθαίρει*, u. 297. lib. 1. Labora, ut te fames odio habeat. Famem facit personam, quo figmento orationem reddit iucundiores. Tæxet.

Inuidie; *ἀνεύλαδος, κακὸς ἀφ' ὅς, ἐν γόφῳ πᾶς*, u. 294. lib. 1. Lixorem facit personam, et ad illum proprietates inuidorum transfert. Nam inuidi *καλάδας*, hoc est, strepitus et turbas excitant: *καὶ χαίρουσι τοῖς κακοῖς τῶν φθονυμένων*, gaudent malis eorum quibus inuident, eosque acerbè et odiosè intuentur.

Iridis; *παῖγα δὲ θάμναστος θυγάτης πόδας ἀνία ἔει*, u. 780. Th.

Iustitiae

Iustitia: ἡ ἰσότης καὶ αἰσθησις τοῦ δικαίου, &c. u. 220. lib. 1.
 ὅτι διὸς ἰσότης, u. 254. lib. 1. Fingit iustitiam esse
 virginem sedentem iuxta Iovem, atq; illum adhortan-
 tem, ut iustis det premia, de sceleratis uero sumat pœ-
 nas. Recitatur à Gellio elegans iustitiæ pictura cap. 4.
 lib. 14. cuius authorem facit Chrysippum.

Metus: φόβος ὅτι παύσει, &c. u. 144. Sc. Metum fa-
 cit personam, quod in medio ex adamante fuerit, qui
 non potest frangi. Τετρεῖς,

Morborum: νόσοι καὶ ἀσθενήσεις, &c. u. 102. lib. 1.
 Fingit morbos incedere tacitos. Itaq; corporeos facit,
 quemadmodum et Homerus ὄπην καὶ δάμνην.

Mortis: τὴν δὲ σιδήρεον ποτὶ λεγάδιον, χαλκίον δὲ οὐ
 ἦτορ, u. 764. Th.

Μῦθος. Μῦθος Græcè μῦθος dicta est, quod propriè
 inquirere est: deinde per prosopopœiam Deam quan-
 dam significat. φ, μ.

Prudentia: πλῆγὰ θεῶν ἀδύνα, u. 387. Th.

Pudoris et Nemesis: καὶ τότε δὲ πρὸς Ὀλυμπον,
 &c. u. 195. lib. 1. Plutarchus de oracul. defect. Nimirum
 uero tanta malitia per humanum dissipata genus, mi-
 rum est, si non tantum (quod prædixit Hesiodus) Vere-
 cundia et Iusta indignatio (que Nemesis dicitur) hu-
 manam reliquerunt uitam: sed providentia etiam diui-
 na conuulsatis oraculis omnino abiit.

Rerum uariarum: ἀπορίης τι καλίστης τοι, &c. u. 154.
 Sc. ποικιλοποιεῖ τὰ πρῶτα κατὰ νόμον ποικιλοῦσα.

Somni et mortis: ὕπνος καὶ θάνατος, μ. 759. Th. Hos fingit esse filios noctis.

Somni: τῶν ἑσπέρου μὲν γῆν τε καὶ ἰορέα νῦντα θαλάσσης, μ. 762. Th.

Virtutis et uitiorum: τὸν μόντοι λιανότης, εἴς. μ. 285. lib. 1. Fingit enim malitiam et uirtutem certa habere domicilia, et certas monstrat uias, per quas tam ad uirtutem quam ad malitiā perueniri possit. Tzetzes.

SERMOCINATIO.

ἱαπετιονίδα, πάντων ἀριδείκνυτ' ἀνάντων, μ. 541. Th.

ἱέκλυτέ μὲν γαίης τε καὶ ἕραν, εἴς. μ. 644. Th.

ΗΘΟΡΟΙΑ.

τόν τε χολωτάμνος, εἴς. μ. 52. lib. 1. ἠθοροία est (inquit Moscopulus) cum Hesiodus inducit, quas formas habuerit iupiter iratus.

ΠΑΘΟΡΟΙΑ.

δαίμονιν, τί λίσσας, εἴς. μ. 205. lib. 1.

G N O M A E.

I. DE FELICITATE SEV beatitudine.

τάων σὺ δαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅς τάς παύτα εἰδώς, ὅρ γάρηται ἀνάντιος ἀθανάτῃσιν, ὄρνιθας ἱέρων, καὶ ὑπὸ βασίᾶς ἀλσιένων.

Versus ultimi libri tertij. His autem finit poema suum, felicem seu beatum definiens quisnā sit. Nostram enim uitam oportet respicere ad hæc duo, operum scilicet

licet & dierum delectum. Proclus.

2. DE VIRTUTE.

Inter causas beatae uitae est uirtus, de qua sic inquit Hesiodus:

τὴν δ' ἀρετὴν ἰδούτω θεοὶ προπάροισιν, &c. u.
287. lib. 1.

Difficilis labor est uirtutem attingere, Diui
Illius ante thronum duros posuere labores.

Aspera ad hanc & longa uia est quae ducit: ut autem
Ardus contigeris, facilis fit quae antè rigebat.

Amerbachius ita uertit:

Sudorem superi sed prae uirtute locarunt,
Ad quam longa uia est, & celso tramite ducens,
Aspera principio, facili suprema recessu.

Præclara est hæc γνώμη, & mater quedam senten-
tiarum quàm plurimarum, quam Cicero lib. 6. Epist.
Fam. Leptæ suauissimo præcepit ut edisceret, & habe-
ret in ore. In huius itaq; explicatione paulum immo-
rari placet.

Dicit autem primum, inter nos & uirtutem Deum
laborem & sudorem posuisse. Quam uerò eleganter
idipsum interpretati sunt alijs uerbis nobilissimi quique
ex sapientibus omnium seculorum?

Epicarmus:

τῶν πόνων γὰρ πῶλεται ἡμῖν πάντα τὰ γὰθα θεοῖς
Commoda diuendit cuncta labore Deus.

Symilus:

φύσις,

φύσει, θέλουσιν, ἐπιμίλῃα, σὺν ταῖς σόφαις τίθῃσι καὶ ἀγαθῇ.

Plato 4. de legibus:

Deus quidem, & cum Deo occasio atq; fortuna, humana negotia gubernant: mitius est autem concedere, quòd tertium adiungi necesse sit, artem uidelicet & industriam humanam.

Idem in Protagora:

ἡγεῖσθαι μὲν ἀγαθὸν, χαλεπὸν ἐστίν.

Pittacus:

χαλεπὸν ἰδὼν ἱμμεῖναι.

Solon:

χαλεπαὶ τὰ καλὰ: praeclara sunt difficilia. Et: Difficilius quo quidq; hoc pulchrius. Et: Difficilia, quae pulchra.

Aristoteles Ethic. lib. 2. cap. 3.

περὶ δὲ τὸ χαλεπώτερον αἰὲ καὶ τέχνη γίνεται ἡ ἀρετή: Ars & uirtus uersantur circa difficilia.

Xenophon lib. de factis & dictis Socratis:

τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν ἡ ἀρεὴ αὐτῷ πέφυκε καὶ ἐπιμιλάσας θεοὶ διδάσκειν ἀνθρώποις. hoc est: Nihil enim quae bona atq; honesta sunt, dii hominibus sine labore & studio praestant.

Virgilius Georg.

Labor omnia uincit improbus. Ferūt fabulae Iouem hominibus omnia uenalia exposuisse, precium esse laborem.

Horatius:

Horatius:

Nil sine magno Vita labore dedit mortalibus.

Adscribitur etiam Platoni, quòd dixerit: τὸς τὸς ἀρετῆς ἡλῶνας ἰδρῶτι ἡδὲ πόνοις φέρεται, acid est, ramos virtutis sudore et laboribus prouenire. Isocrates uerò dixit, τὴς παιδείας τὸν ῥίζαν, πικρὰν, γλυκεῖς δὲ τὸς καρπὸς: id est, institutionis radicem amaram esse, sed fructus dulces. Pythagoras item, τὰ ἐπίπικρα τὰ ἰδιώτη μᾶλλον ἢ τὰ σωφίλων εἰς ἀρετὴν.

Cur autem tam difficilis est uirtus? Quia consistit in medio. Ut igitur centrum, quod est medium in circulo, non sine labore inuenitur, ita et uirtus. Est hæc ipsa similis et arti Medice, quæ nihil aliud est quàm προσαφαίρεισις κατ' ἀνωμαλίαν τῶν νοσημάτων πρὸς ὑγίειαν. Quemadmodum enim Astronomi siderum errantium apparentes uerosq; motus medio adequant commensu, excessus defectusue momentis utrinq; rite pensatis: sic Medicus corporum sanitatem ultra citraq; nature amissam prolapsam in pristinum asserit statum, necessariorum inopia expleta, uel dempta succisaq; superfluatorum redundantia tam in qualitatibus ἀνισορροσίᾳ, quàm humorum ipsarumq; partium ἀσυνμίστῃ. Non aliter uerò et studiosus uirtutis non sine magno labore mediocritatem querit, ne uel excedens uel deficiens peccet, et secundum prouerbiū, incidat in Scyllam cupiēs uitare Charybda: id quod usuuenire quàm sepius probatum est.

Sed

Sed aliam difficultatis causam adfert prudētissimū poeta. Ait enim, uiam ad uirtutem esse μαργαρίτην, id est, longam. Quia una hirūdo non facit uer, nec una actio uirtutem. Virtus enim est habitus, qui nequaquam nascitur nobiscum: sed est agilitas, seu firma facilitas, ut loquitur Quintilianus, crebra recordatione et usu parata seu comparata.

Deinde dicit, uiam esse ὄρεον, id est, arduam et in altum tendentem. Quod interpretatus Latino carmine Naso dixit: Tendit in ardua uirtus. Item: Ardua per praeceps gloria uadit iter. Et Silius: Ardua uirtutem profert uia. Arduam autem uocat, quia nos deducit ad ardua. Est enim uirtus loco excelsa, ut malitia humili et depresso. Virtus excellēs latere non potest. Itaque Tacitus inquit: Orator nunquam potest esse priuatus. Aristoteles uero lib. de arte poetica: τὸ καλὸν οὐ τῇ τάξει καὶ οὐ τῇ μεγέθει, id est, in ordine et magnitudine consistit. Ea uirtus est pulchra, quae non solum Deo placet, et alijs salutaris est, sed etiam quae ardua est.

Tertiò dicit, τὸν οἶμον esse τερχυὸν εἰς δύσβατον, asperam et accessu difficilem. Oportet enim multa quae ignoramus discere, quae primū difficulter aggredimur: multas uero prauas consuetudines deponere, quibus uelut innutriti sumus: id quod non potest sine difficultate fieri. Hinc Cicero in Academ. inquit: Obstructa difficultatibus est omnis cognitio. De Geometricis

triciis uerò imprimis uerum est, uiam ad illa nūmum esse asperam, cum ea quæ primū in illis discuntur, occurrant tenuia, puerilia, ieiuna, et nullius utilitatis specie præ se ferētia. Sed plus est in recessu quàm in frōte.

Quartò dicit, ubi ad summum peruentum fuerit, uiam esse facilem. Hoc fit propter uim diurnæ assuefactionis, quæ tandem omnia, quamlibet ab initio difficilia et molesta, efficit facilia et gratiora. Itaq; præcepit Pythagoras, ἐλθὲ τὰ ἄριστα, ὃ δὲ ἰθὺς μὸς ποιεῖσθαι αὐτῷ: Eligenda est optima uite ratio: hanc consuetudo iucundissimam reddet. Et Ouidius: Quod malè fers, assuesce, feres. Aristoteles uerò dicit: Signum scientis est, posse docere. Et certissimum signum est habitus, si quis magna facilitate et libenter ea agit, quæ sunt facienda pro modo uocationis. Laborādum itaq; est, donec quis consequatur mediocrem doctrinam, quam postea alat assiduo studio. Reddet enim et facilem et iucundam.

Leuiores
quibus
assueui-
mus.

3. DE VITIO ET MALITIA.

τὴν μὲν τοι ἀπὸ τέχνης καὶ ἰατρικῆς ἐστὶν ἐλίσσασθαι
ῥηϊδίως, ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ταῖα.

u. 285 et 286. lib. 1.

Quam facile innumeras uitiorū amplectimur artes:
Haud procul illa habitant, breuis est uia, quæ sit eun-
dum.

Malitia quamuis sit ἐπὶ τέχνης, hoc est, acquisititia,
tamen omnino facile et exiguo negotio ἰατρικῆς, καὶ
ὁλοκληρίαν, id est, in solidum possidetur, nec est tam
difficilis

difficilis comparatu & tam tarda sicut uirtus. Quam-
 primum enim aliquis furtum fecit, statim malitiam il-
 lam furandi stimulatricem in solidum acquisiuit: & sic
 adulterandi malitiam similiter, & cetera uitia. Hec
 Tzetzes. Apud Xenophontem legitur, λέγειν μὲν ὁ δὸς,
 hoc est, plana est uia: id quod conuenientius ad com-
 plendam antüthesin sententia prioris de uirtute, ad
 quam iter dixit esse salebrosum & asperum. Quam bel-
 le uerò hæc poeta sententia conuenit cum doctrina

Matth. 7. Christi! Introite per arctam portam: quoniam lata est
 porta & spaciofa uia, quæ abducit in exitium, multiq;
 sunt qui ingrediuntur per illam: quoniam angusta est
 porta & stricta uia, quæ abducit ad uitam, & pauci
 sunt qui inueniunt illam. Vocatur hæc arcta & angu-
 sta uia (ut hoc obiter annotem) cap. 19. Ioh. ut exponit
 Arnobius Afer, & foramen acus, ubi inquit Christus:
 Facilius est camelum, id est, nos gentiles, qui nihil re-
 ctum in nobis habemus, per foramen acus transire,
 quàm diuitem, id est, populum Iudaicū, in regnū Dei.

4. DE PRVDENTIA.

ἵστος μὲν πᾶσι τῶν ἀνθρώπων, &c. u. 291. lib. 1.

Stigelius ita uertit:

Optimus ille quidem, qui per sese omnia nouit,
 Expendens secum quæ sunt meliora futura.
 Nec tamen ille malus fuerit, qui recta monenti
 Obsequitur. Verum qui per se nil tenet ipse,
 Nec reliquos audit, reuera pessimus ille est.

Hanc

Hanc *γνώμην* illustrat Aristotelicum discrimen inter intellectum agentem & patientem. Sagacitatem & perspicacitatem inueniendi sine admonitore aut doctore alio uocat Aristoteles intellectum agentem: docilitatem, qua aliorum inuenta atq; tradita excipiuntur, intelliguntur & apprehenduntur, patientem. Vtq; igitur, & qui agentem & qui patientem habet intellectum, est intelligens seu prudens: qui autem utroq; destituitur, insipiens, stultus & improbus habetur.

De primo genere hominum teneantur hæ interpretationes sapientum.

Prudentis est, ex præteritis & præsentibus futura colligere. Istuc enim est sapere (ut inquit Comicus) non quod ante pedes modò est uidere, sed etiam illa quæ futura sunt prospicere: ex præteritis scilicet benefecissue gestis consilium capere, quo pacto futuris succurrat. Atq; hoc olim gentiliū antiquitas imagine Iani Dei, quem bifrontem pingebat, lepide significabat, quòd d-
 porteat prudentem à fronte & à tergo (ut Homerus inquit) oculos habere. Hæc Fagius. Ludouicus Viues ita definit sapientiam: Vera, inquit, sapientia est, de rebus incorruptè iudicare, ut talem unamquāq; existimemus, qualis ipsa est: ne uilia sectemur tanquam preciosa, aut preciosa tanquam uilia reiiciamus: ne uituperemus laudanda, ne uic laudemus uituperanda.

De secundo genere hominum.

Dictum filij Zomæ: Quis est sapiens? Qui discit à

E

quouis

quouis homine, sicut dicitur: (Psal. 119.) Ab omnibus qui docuerunt me intelligentiam concepi, quia testimonia tua meditatio mea est. Admonet igitur, cum sapientem iudicandum, non qui praesumit se omnia scire, sed qui reputat se nihil scire, et paratus est à quouis discere. Nunquam, inquit Comicus, quisquam tam bene subducta ratione fuit, quin res, etas, usus, semper aliquid apportet noui, aliquid moneat, ut illa quae credas scire, nescias: et quae tibi putaris prima, in experiundo repudies.

De tertio genere.

Homine stulto et improbo in terris nullum monstrum perniciosius.

5. DE VSV SERMONIS.

γλῶσσος τοι θησαυρός ἐν ἀνθρώποισις ἀρίστος
πασιωλὴς, πλῆσθι δὲ χάρις ἡγῆσέ μετρερ ἰσως.

u. 337. et 338. lib. 1.

Non alia est melior res, quam custodia linguae,
Gratia quam decorat moderata summa loquela.

Gellius lib. 1. cap. 15. Hesiodus poetarum prudentissimus linguam non uulgandam, sed recondendam esse dicit, perinde ut thesaurum: cuiusque esse in promendo gratiam plurimam, si modesta et parca et modulata sit.

Euripides: ἀχαλινὸν τομάτωρ, αὐόμα τε ἀφροσύνας τὸ τέλος διτυχία.

Phauorinum (inquit Gellius) ego audiui dicere, non de ijs tantum factos accipi debere, qui impia aut illicita di-

ta dicerent, sed uel maxime de hominibus quoq; posse dici stulta & immodica blaterantibus: quorum lingua tam prodigia infrenisq; sit, ut fluat semper, & aestuet collatione uerborum teterrima.

Teneatur & hic uersus:

Nobile lingua bonum, quæ fari in tempore nouit.

Dictum Schamai.

Loquere parum, & fac multum: exemplo Abrahami peregrinos hospitio excipientis, pauca promittentis, plura præstantis.

Plinius lib. 11. cap. 25.

Vt noctuæ aues inauspicatæ noctu gementes (nam hæc illis uox est) mortalium inuident quieti: sic utrulesca lingua semper aliquid spargit, quò concordiam hominum disturbet, plurimumq; noceat.

Christus Dominus noster sciens ex loquacitate oriri mala, & illa imprimis quæ pugnant cum capite legis suæ, rixas, discordias, simultates, ad circumspeditionem loquendi interminatus est, De omni uerbo ocioso, quod homines fuerint locuti, reddituros nos rationem in disquisitione illa mundi. Iccirco Psalmista inquit: Pone custodiam ori meo; & ostium circumstantia labijs meis. Huc pertinent prouerbia: Frenum in lingua. Et: Ne lingua mente celerior.

Alia u. 371. lib. 2.

אַתָּה יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, &c. Tzeres d'ayes
omnis ita explicat: Ne diuulges & subsannes, apertaq;

facias ea quæ audiisti occulta ab aliquo, qui tuo consilio volebat uti. Deus enim aliquis & prudens, etiam ob hoc factum in crimen uocatur, &c.

6. DE EFFECTV SAGACITATIS
& eloquentiæ.

ὅμ τινα τινέσσι, &c. à u. 81. usq; ad 88. Th.

Ex hoc loco uidetur Virgilius mutuatus esse illam præclaram sententiam Aeneid. 1.

Tum pietate grauem, ac meritis, si sorte uirum quem
Conspexere, silent, arrectisq; auribus astant.

Ille regit dictis animos & pectora mulcet.

Loquitur de singulari ingenij dexteritate, qua artifices, doctores, gubernatores facile perspiciunt quæ ex usu sunt & dignitate boni publici, & reliquam multitudinem secum quasi chorum quendam trahunt.

Alia de effectu philosophiæ:

ἄπομοσὸν τε λιανῶν, ἀμπαυμά τε μάρμαρῶν,
u. 55. Th.

7. DE CREDULITATE.

πίστες δ' ἅπα ὁμῶς, &c. u. 370. lib. 1. & ij qui sequuntur, unà cum præcedenti.

De hac teneantur hi uersus:

Nusquam tuta fides, diffidere quisq; memento,
Tantum fide, manus quantum oculata uidet.

Et:

Qui tantum fidit, quantum uidet, is bene fidit.
Parua solet magnis rebus inesse fides.

Fide

Fide igitur, sed fide parum. Nam fidere multum
Non solet, at cautè fidere, vera fides.

Huc pertinent proverbia: Inter spinas calceatus. Et
Fidens non confidens. Et: Fronti nulla fides.

8. DE LABORE.

οὐκ ἔστιν ὄργα φίλ' ἔγω μέτρα λισμεῖν, μ. 304. lib. 1.

ὄργασον πέσον διὸν γότος, μ. 297. lib. 1.

δαίμονι δ' οἶος ἐνθάδε, τὸ ὄργασθαι ἀμανον, μ. 312.
lib. 1.

ὄργασον γῆραι. πέσον ὄργα τάτ' ἀνθρώποισι θεῶ
Διῇ ἐνμέραν, μ. 16. lib. 2.

ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρε, ὅδ' ἀλύξετα αἰθοπα λιμόν, μ.
361. lib. 2.

ὄργον δ' ὕδρον ὄνελος, ἀόργον τ' ὄνελος, μ. 309. lib. 2.

ἐξ ὄργων δ' αὐδεις πολέμοιοι τ' ἀφρατοί τε, μ.
306. lib. 1.

τῷ δὲ θεοὶ νημεῦσι καὶ ἀνέρες, γ' γ. μ. 321. lib. 1. La-
borando te reddes charum ex sapientibus ex plebeijs.
Tzetzes.

9. DE DILIGENTIA.

μελέτη δὲ τὸ ὄργον ὀφείλει, μ. 30. lib. 2. μελέτῃ δὲ
λέγα τὴν πρὸ ἐνάτης φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν, ἥν αὐτὰ
βοηθεῖς χαίρουσαν. Cura ex diligentia facit, ut felix sit
noster labor. Et Cicero inquit de Oratore: Diligentia
virtus est, qua una relique omnes continetur. Duci non
potest, quantum in re omni valeat quantulacumq; sedu-
litas, ut de formicis scribit Plinius.

10. DE OPPORTVNITATE

sive *καιρῶ*,*καιρὸς δ' ἐνὶ πάσι χρόνος*, u. 32. lib. 2.

Temporis opportunitas frequentius *καιρὸς*, quàm *καιρῶ*, ab idoneis scriptoribus nominata legitur. De hac inquit Dion: Bona pars negotiorum opportunitate potius quàm potentia ad optatum finem deducitur.

De eadem u. 259. lib. 2.

τὸν δ' ὡς πέρος ὄρωρ μεμνημένος εἶναι ἡγεῖται πάντων. In omni re temporis ratio habenda est. Aliis enim alijs temporibus conueniunt. Hinc vulgò dicitur: Omnia tempus habent. Ecclesiast, cap. 3. Omnibus est tempus, et suam opportunitatem habet quaecunq; res sub coelo.

De eadem u. ult. lib. 3.

ἄγριος ἡρώων. Romani, autore Valerio Max. neq; priuatim, neq; publicè quidquam aggrediebantur, nisi prius sumptis auspicijs, id est, consultis auihus, quas in eum usum publicè alebant.

11. DE OCIO.

πολλὰ δ' ἐστὶν ἀσέβητος αὐτῶν ἡγεῖται ἐνὶ ἀπείρῳ μίμνῃ, u. 116. lib. 2. Columella: Homines nihil agendo malè agere discunt.

V. 30. lib. 1.

ἄρα γὰρ τ' ὁλίγη πείρα, etc. Non licet tenuibus in foro uersari. Iudaei dicunt, modica conversatione legem acquiri, id est, ut non sit frequens cum hominibus

bus in foro. Licet hic parodiam facere.

V. 19. lib. 2.

ὅ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ.

V. 300. lib. 1.

οὐκ ἔστι γὰρ τοῖς πάντεσσι ἀφ' ἑαυτοῦ σύμφορον ἀφ' ἑαυτοῦ.
τῷ δὲ βίῳ, &c.

V. 118. lib. 2.

ἐλπίς δ' ἐν ἀγαθῇ λογισμῶν ἀφ' ἑαυτοῦ λογισμῶν.

D. Hieronymus in eo libello qui de modo uiuendi in monasterijs inscribitur, dicit, omnis immūdia atq; peccati matrem esse ocium.

II. DE PROCRASTINATIONE.

αἶψά δ' ἀμφοτέρωθεν ἀφ' ἑαυτοῦ παλαιά, &c. u. 31. li. 2.

μὴ δ' ἀναβάλλειν, &c. u. 28. lib. 2. Dictum Rabbini cuiusdam: Ne dicas, Cum ociosus ero, discam. Fortassis nūquam ociosus eris. Cic. 6. Philipp. Nam cum plerisque in rebus gerendis tarditas ex procrastinatio odiosa est: tum hoc bellum indiget celeritatis. Lucanus:

Tolle moras, semper nocuit differre paratis.

Silius:

Pelle moras, brevis est magni fortuna fauoris.

II. DE CONTENTIONE.

ἐν ᾧ αὖ τὸν ἑαυτοῦ, &c. u. 11. lib. 1. Hesiodus duas fa-

cit eridas, quarum altera pestifera sit mortalibus, altera frugifera. In priore certaminis genere qui uicerit, discedit improbius, uictus sit infelicius. De hoc intelligatur illud: Flet uictus, uictor interijt. In posteriore qui

superior euaserit, discedit clarior; qui superatus fuerit, discedit seipso melior. De hoc illud est uerum: Bellum haudquaquam lachrymosum. Porro alterum hoc genus appellatur *ῥίλος*, id est *emulatio*, quæ est incitatio quedam animi ad res honestas, exemplum aliquod intuentis: cuiusmodi Themistoclis fuit aduersus Miltiadem, Thucydidis aduersus Herodotum.

14. DE PVDORE.

αἰδώς τοι πρὸς ἀνδράσιν, &c. u. 317. lib. 1. Licet hic parodiam facere. Sunt quidam qui stulto quodam pudore semper malunt nescire, quam semel discere: cum tamen scire pulchrū sit, & pudendū nil uelle discere.

15. DE EFFORMINATIONE.

μυδὲ γυναῖκῳ λαιτρῷ ῥόα φαεινύεισθαι, u. 371. lib. 2. Viro non utendum muliebribus delicijs & unguentis. Id enim uiro probrosum.

16. ΠΕΡΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ.

ὅν δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι, u. 324. lib. 2.

O' ter beatum, mente qui pura Deum
Veneratur: illi, qualecunq; amplectitur
Vitæ institutum, dux adest semper Deus
Restorq; & omnes actiones prosperat.

V. 92. lib. 2.

εἰ τίλος αὐτὸς ὅπιδ' οὐ δόλυμπος ἰδὼν ὁπάσει.
Vult ut pro se quisq; acriter in laborem animum inten-
dat, uerū finem laborum, & ut nos uocamus benedi-
ctionem,

Effonem, non nisi à Deo expectet. Ad eandem sententiã inquit u. 285. eiusdem libri: εἰ μὴ διὰ πρόφρων γὰρ ποιεῖ-
δάτω, &c.

Huc pertinet distichon:

Nullum est felix conatus & utilis unquam:

Consilium si non detq; iuuetq; Deus.

V. 82. lib. 2.

ὄχι οὐδ' αὖ διὰ χθονίω, &c. Nihil exordire non in-
uocato prius numine. Deus enim, in cuius manu sunt
progressus & exitus, optatos eos tribuit ijs actibus,
quos ab ipso auspicamur.

Omnibus in rebus feliciter omnia cedunt,

Si statues finem principiumq; Deum.

Xenophon lib. de uesligal.

οὐδ' γὰρ θεῷ περὶ τῶν μόνων εἰδὸς ἡμῶν τὰς πράξεις
προϊόνται ἐπὶ τὸ λῶον ἡμῶν ἀμεινον αἰεὶ τῇ πόλει.

V. 418. Th.

πολλὰ τε οἱ δαῖτ' ὅτι τιμὴν ῥέει μάλ' ὧ πρόφρων γὰρ
θεῷ, &c.

V. 367. lib. 2.

μὴ δ' ἀπὸ χυψοπόδω, &c. Ne edas, priusquàm de-
xeris precationem.

V. 342. lib. 2.

μολίποτ' ἐξ ἡς διὰ λαίβετο ἄδοπα, &c. λαθαρύον-
τες παράγγελμα.

V. 360. lib. 2.

μὴ δ' ἀπὸ προτῆρο θεῷ ἐν' ἀκτὶ, &c.

V. 355. lib. 2.

αὐδένος ἀρπάζει ποταμῶν, &c. Prisci in transcur-
dis fluminibus uoluerunt homines ita assuefactos esse,
ut considerarent non solum periculum presens, sed &
ingens & mirabile donum Dei, ut pro illo quidem uo-
ta facerent, pro hoc uero gratias agerent.

V. 334. lib. 1.

ὡς δὲ θεῶν δ' ἰσθλῶν, &c. Statius:

Nulla autem effigies, nulli commissum metallo
Forma Dei, mentes habitare & pectora gaudet.

V. 373. lib. 2.

μὴ δ' ἰσθίειν ἐν αἰδομένοις, &c. Impium in res
sacras iocari, aut dicta sanctarum scripturarum ad lu-
sus, ineptias, aniles fabulas, scommata conuertere: ceu
quis medicina ad salutem parata coenum aspergat: ad
obscenitatem autem trahere, id uero nefarium & in-
tolerabile. Vives.

V. 6. lib. 3.

ἑβδόμη ἡμέρῃ ἡμῶν, τῇ γὰρ ἀπόκλινα χυδαίον
γένετο λαῶν. Diem septimum uocat sacrum, quia eo
die natus sit Apollo. Huius opinionis antiquitas non ha-
buit nullas causas physicas aut astronomicas. Hebdo-
mali certè multum tribuitur, septimo numero dierum
& annorum, ut in multis alijs, ita etiam in natura hu-
mana.

17. DE PROVIDENTIA DEI.

πῶς ποὺ γὰρ βεβαίον, &c. n. 4. lib. 1.

ἢ ὅτι

ἡ: ἡλίου βελία, ἡαῖα παλαιοῦ μέγιστον βῆμα, u.

447.Th.

Dictum Aesopi à Chilone interrogati: Quid agis
Iupiter! Alta deprimit, extollit humilia.

Xenophon lib. de Cyri iunioris expeditione:

οἱ θεοὶ ἡαυοὶ εἰς ἡαὶ τὴν μεγάλην ταχὺ

μικρὺς ποιεῖν ἡαὶ τὴν μικρὺς, ἡαὶ οὐ

δωοῖς ἡαὶ, οὐδὲν ἀπείθω, ὅταν βέλῃται.

Tentantur et hi uersum:

Desine magna loqui, frangit Deus omne superbum:

Magna cadunt, inflata crepant, tumefacta premuntur.

Disce supercilium deponere, disce timere

Ante pedes foueam, quisquis sublime minaris.

V. 265. lib. 1.

παῖτα ἡαὶ μὲν διὰ τὸν ὀφθαλμὸν ἡαὶ παῖτα νοῦον.

Xenophon lib. de Cyri iunioris expedit.

παῖτα γὰρ παῖτα τοῖς θεοῖς ὑποχα ἡαὶ παρ' αὐτῶν

παῖτων ἡαὶ οἱ θεοὶ ἡαὶ ἡαὶ. hoc est: Omnia sunt dijs

obnoxia, neque est quicquam usquam, quod in deorum
potestate non sit.

V. 348. lib. 2.

παρὰ τὸν τοῖς νόμοις ἡαὶ. Etiam nocte nihil in-

decori perpetrandum: cò quòd dij uideant, et tunc ma-

xime apparent propter tranquillitatem uulgi. Itaque

sunt reuerendi.

Xenophon lib. de dictis et factis Socratis:

οὐδέ τις ἡαὶ παῖτα μὲν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀδολοῦται, τὰ τε

ἀγῶνα

λεγόμενα, καὶ πεπρωμένα, καὶ τὰ σὺν βουλῇ τετιμωμένα.
 πανταχὺ ἢ παρ᾽ αὐτοῖς ἢ σημαίνει τοῖς ἀνθρώποις περὶ
 τῶν ἀνθρώπων πάντων. hoc est: Socrates omnia que
 dicuntur, quecūq; aguntur, deos scire credebat, etiamsi
 tacite cogitentur: ac ubiq; adesse, deq; omnibus rebus
 agendis hominibus consilere.

V. 287. lib. 2.

ὃ τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν αἰὲς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν τε.
 Bonitati diuine ascribendum, si quem prosperum
 successum rebus nostris uidemus, atq; hoc nomine gra-
 tias Deo quoq; agere, ne ingratitude nostra offensus
 finem imponat bonitati erga nos, ac deserat, quas prius
 fuerat amplexus & tutatus. Rursus, si quando mole
 multorum malorum premimur, non ita frangi oportere
 & deiici animo, ut nō speremus Deum facile finem
 impositurum omnibus istis malis. Φ. Μ.

V. 256. lib. 2.

πολλὰ, τὰ δὲ θεὸς ἀνθρώποις δίδωσι. Pertinet & hic
 uersus ad prouidentiam Dei. Sape accidit, ut boni uiri
 paupertate premantur.

V. 108. lib. 2.

ἀλλ' ὅτε δ' ἀνθρώποις φανερὸς εἶναι αἰγιόχοιο. De uolunta-
 te Dei inscrutabili.

V. 359. lib. 2.

τῷ δὲ θεῷ νεμεσῶσι, καὶ ἀλλ' ἔτι δύνειν ὀπίσσω. Ver-
 bum præteritum cum aduerbio futuro coniungit, in
 quo & ostendit moram uindicationis diuine, & oc-
 currit

estit improborum securæ de ea persuasione.

18. DE IUSTITIA ET
iniustitia.

Δυστοκῶν ἀπὸ τοῦ τι, σωφρονεῖς ἀλλήλοισι, II. 230. Th.

Noxa sequitur neglectum legum. Nam qui legibus non attendit, damno involuitur.

V. 277. lib. 1.

ἐπεὶ ὁ δίκην ἔχει ἐκ αὐτοῖς. Dicit iustitiam non esse
im brutis sed propriam esse hominibus. ἀνθρώποισι δ'
δίδωκε δίκην, ἢ ποδάρκῃ ἀρίστῃ γίνεται.

V. 236. lib. 1.

τοῖς δ' δίκην τιμωρεῖται, ὅτι οὐκ ὁρᾷ τ', ὅτι.

V. 220. Th.

αἱ τ' ἀνθρώπων τι θεῶν τι, ὅτι. Dicit etiam deos puniri, multò magis homines.

V. 279. lib. 1.

αἱ γὰρ τίς ἐκ ἰδίᾳ τὰ δίκην ἀγορεύει
γνώσκων, τῷ μόνῳ ὅλβον διδοὶ σὺν ὅσῃα ἴσθαι.

Psal. 119. Pœx multa diligētibus legem tuam, ὅτι non
est illis scandalum. Iustinianus in §. fin. Auth. de hered.
Leges neminem in paupertate uiuere, neq; in anxietate
mori permittunt.

V. 212. lib. 1.

ὁ δὲ γὰρ τι καὶ ἀνὰ βροτῶ. iniuria imbellem
atq; ignobilem hominem impellit, ut illa utatur aduer-
sus aliam. Tzetzes.

V. 371. lib. 2.

τῷ δὲ τοῖς οὖν αὐτὸς ἀγαστα. Malefacta plerunq;
redundant in caput suorum autorum : & serè eodem
genere mali pereunt homines, quo ipsi alios perdunt.

19. DE OFFICIO REGVM.

οἱ γὰρ φυλάσσειν τε δίκας καὶ χεῖρα ὄψα, u. 127.
lib. 1.

V. 138. lib. 1.

ποινὰν καὶ ἑμπασα πόλιν, &c. Videtur esse in-
iustum, ut propter unum malum tota ciuitas poenam
luat. Potest autem intelligi hoc modo, quòd si unus sit
sceleratus, ut morbus quidam, inficiat totam ciuitatem.
Nam ceteri imitantur malitiam illius. Aut hoc modo,
quòd si unus sit improbus, tota ciuitas luit poenā, cum
non punit & reprimat malitiā, quam posset tollere &
punire. Exemplo sit Agamemnon & Ajax. Nam ob u-
triusq; delictum totus exercitus est afflictus diuinitus:
quòd ille filiam sacerdotis, hic autem sanum Palladis
violasset. Proclus.

Huc referatur, quòd Hesiodus reges appellat κα-
πῆς; præterea quòd ipsos iudices admonet, ut rectè in-
dicent. Huc pertinent & epitheta regum, ἀνδραγαθῆς;
καὶ ποιμονὲς λαῶν, &c.

20. DE CONIVGIO.

παρθενίῳ δὲ γαμῶν, ὡς κ' ὕβρις, &c. u. 317. lib. 2.

V. 607. Th.

ὃ δ' αὖτε γάμος μὴ δ' μοῖρα γοῖναι κεδνὸν, &c.

V. 320. lib. 2.

ὃ μὲν

ὁ μὲν γὰρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λαίβετα, &c.

V. 313. lib. 2.

ἀπαίς ἡ γυναικὶς τὸν ποτὶ οἶκον ἀγιδεῖται, &c. So-
lon in quinta hebdomade rectum esse censet uxorem
ducere. Hoc dicit in elegia quadam, ubi vim numeri
hebdomadis expressit. Ibidem ait, in septima hebdoma-
de animum consiliumq; hominum ad summum uenisse,
ac iam perfectum esse. ἡ γὰρ τῶν λαὶ γλῶσσας οὐ ἐβ-
δομάει μὲν ἄριστος. In quarta inquit corpus uigere,
ac uires firmissimas habere. Huc pertinet prouerbum
Germanicum, dignum memoria:

Wer vor zwenzig yaren nicht hüpffsch wiret,

Und vor dreißig yaren nicht starck/

Der vierzig yaren nicht wigig/

Der fünffßig yaren nicht reich/

Zu dem ist alle hoffnung verlohren.

V. 374. lib. 2.

μυνησθῆναι δὲ τῷ δὲ σὺν πατρὶ καὶ μητρὶ οἶκον, &c. Ad-
hortatur fratrem, ut se coniungat uni tantum mulieri,
& non pluribus, ne uidelicet ex contrarijs sibi ipsi, &
ex diuersa matre genitis filijs tristitiam sibi comparet
& improuisam mortem. Tzezis.

21. DE ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑ LIBE-

rorum erga parentes.

χαίρω τὸ τέκνον ἐν δόξῃ καὶ ἡσυχίᾳ, u. 438. Th.

V. 318. lib. 2.

ὅς τε γονεῖα γέροντα λατρεῖ ἐν, &c.

22. DE

22. DE HUMANITATE

erga seruos.

αὐτὰρ ἐπεὶ αὖτις ἀναψύξαι φίλα γένατα, καὶ
βοεῖ λῦσαι, μ. 226. lib. 2.

23. DE OFFICIO PA-

trifamiliâs.

ἀμῶν καὶ αὐτὸς, μ. 77. lib. 2. ὁμοίον, τὸ δαίμονι δ'
εἶος εὐδα τὸ ὀργάζεσθαι ἄμεινον.

24. DE IVSTITIA ERGA

operarios.

μῖθ' ὅς δ' ἀνδρὶ φίλῳ, ὅτ. μ. 368. lib. 1.

25. DE IVSTITIA ERGA HO-

spites & supplices & pupillos.

ἴσον δ' ὅς ἐπέτλω, ὅς τε ξένον λιανὸν ὄρξα, ὅτ. μ.
325. lib. 1.

Gellius lib. 5. cap. 12. Conueniebat facile, constabatq;
ex moribus populi Romani, primum iuxta parentes lo-
cum tenere pupillos debere, fidei tutelâq; nostræ credi-
tos: secundum eos proximum locum clientes habere;
qui sese itidem in fidem patrociniûmq; nostrum dede-
runt: tum in tertio loco esse hospites: postea esse cogna-
tos affinesq;.

26. DE AMICITIA.

τὸν φιλόστολ' ἀμῶν καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι, μ.
351. lib. 1. Eum qui habet beneuolum animum, et solet
præstare officia amicitie, amore prosequaris. Et acce-
denti, hoc est, suauē habenti animum, adq; conuersan-
dum

dum idoneo accedas: hoc est, suavis esto erga illum, & cum eo contrabe familiaritatem. Tzezes.

V. 325. lib. 2.

μὴ δὲ λαοιγνῆτω ἴσον ποιᾶσαι ἐταῖρον, &c. Anteferre alienum propinquo, improbatum est. Prou. Genusura propius.

V. 331. lib. 2.

ἀεὶ τοῖς ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον ποιᾶται. μὴ δὲ πολυξανον, μὴ δὲ ἄξανον λαλεῖσαι, u. 333. lib. 2. Hospitium amicitiae signum est. Vide proverbium 59.

V. 334. lib. 2.

μὴ δὲ λακῶν ἐτάρον, μὴ δὲ ἰδλῶν νεκισθῆρα. Non est credibile eius uitam prauam esse, qui bonorum semper consuetudine uiuitur. Huc pertinet proverbium: Turpibus ne seruito.

27. DE CONTENTIONE.

ἄφρων δὲ ὅς κ' ἐβέλοι πρὸς πλείονας, &c. Fastigio caput summitte: potentiae cede, ne cum opulentiore aut maiore aut meliore contendito.

28. DE ΕΠΙΧΑΙΡΕΚΑΚΙΑ

uitanda.

μήτι γέτοσι χαρμαῖα γέμης, u. 319. lib. 2. Ne ludibrio simus inimicis. Turpe est inimicos nostros letitia afficere, & ex nostris malis illis ansam nos irridendi præbere.

29. DE PAUPERE NON
exprobranda.

Ε μὴ δὲ

μηδέ ποτ' ἄλομσίην περιίην, ὅτ. u. 335. lib. 2. Ne-
minem irriseris, cogitans quod uni alicui accidit, posse
cuius accidere. Age potius Deo gratias, quod te extra
eam sortem posuerit: & ora, tum tibi ne quid tale ac-
cidat, tum sic illi afflicto saltem remedium aliquod vel
aequum animum: & ipse subueni, si potes. Viues. Pla-
tarchus lib. de audiendis poetis ait, Hesiodum, dum ait
περίηο, μακάρων δόσιρ αἰὲν ἐόντων, innuere, non es-
se eos culpandos, qui fortunæ iniuria pauperes sunt:
cum ignauia potius, socordia, mollitie & luxu coniun-
ctas diuitias in turpibus & uituperatione dignis ha-
bendas.

30. DE LIBIDINIBVS PRO- hibitis.

ὅς τε λαοιγενέτοιο ἐῖς, ὅτ. u. 326. lib. 1.

V. 371. lib. 1.

μηδὲ γυνή σε νόον πυγογόλος, ὅτ. Blanditie mu-
lierum, inquit Plautus: sunt merus uiscus.

31. DE FRUGALITATE.

νύπιοι, ἔδ' ἱαασιρ ὄσω πλέορ, ὅτ. u. 40. lib. 1. Poeta
regum ac locupletum immoderatum luxum taxat, &
illorum fastibus popularem mediocritatem anteposit.
Quid enim uilius, quàm malua & hastula regia? V-
terq; tamen cibus & suauis & utilis.

32. DE PARSIMONIA.

εἰ γὰρ ἕρην ἢ συμπερὸν ἐπ', ὅτ. Præceptum economi
cū de reponendo aliquid ad usum in posterū. u. 359. li. 1.

V. 366.

V.366.lib.1.

ἄρχομεν δὲ πίδα, &c. Poeta cum ad medium dolij peruentum est, comparandum, & ceteris eius partibus ad satietatem dicit abutendum: optimum uinum sine dubio significans, quod in dolij medietate consisteret.

33. DE LIBERALITATE.

ὡς δὲ δόμων ὄσπον δῶ, ἔτι μὴ δόμων ὄσπον μὴ δῶ, u.352.lib.1.

Cicero 1. Officiorum ait, largiendum esse idoneis: id explicat Lactantius de ijs qui restituere ac referre gratiam possint. Hanc sententiam ut profanam reprehendit Lactantius. Aduersatur eidem & prouerbum: Da cæcus, accipe oculus. Dicitur & uulgò:

Temporibus nostris quicumq; placere laborat,

Det, cupiat, querat, plurima, pauca, nihil.

V.125.lib.1. beneficentia appellatur γέρας βασιλέως, id est, munus regium.

34. DE CONVIVIIS.

τὸν φιλοῦντ' ἐπὶ δαῖτα λελέειν, &c. u.140.lib.1.

V.340.lib.1.

μὴ δὲ πολυξίαν δαίτην ἀναδέμελος εἶναι. Eustathius in primum Odyssee tres conuiuiorum species facit: εἰλεπίνην, quod ad splendorem ac magnificentiam sit apparatus: γάμον, quod ipsum etiam sumptuosius esse consuevit: ὄρθρον, ad quod plurimi cōueniunt, sed suo quisq; cibo sumptuq;. Ea conuiuandi ratio prae-

puè probatur Hesiodo, propterea quòd, cum plurimū habeat iucūditatis, minimum habet sumptus. Nam temperantius ē editur ē bibitur, ubi quisq; de suo edit ac bibit. Erasmus in prouerbio, Phoci conuiuium.

35. DE GRATITVDINE.

Ὁ μὲν μισθαῖναι παρὰ γέροντος, &c. u. 347. lib. 1.

Remuneratio, qua rependitur beneficium, modis præscribitur duobus. Eam enim uel compensatione seu æqualitate muneris assequimur, aut exuperantia quadam ē affluentia, qua supra iustum modum redundat. Ita enim Hesiodus præcipit compēsanda munera, ἰσως ἢ λαίον, αἶνε δούναι. Schegkiius. Cicero 1. Offic. Quòd si ea quæ acceperis utenda, maiore mensura, si modò possis, iubet reddere Hesiodus, quidnam beneficio prouocati facere debemus? Annon imitari agros fertiles, qui multò plus afferunt quàm acceperunt? Et enim si in eos, quos speramus nobis profuturos, non dubitamus officia conferre, quales in eos esse debemus qui iam profuerunt?

Idem in Bruto: Illud Hesiodium laudatur à doctis, quod eadem mensura reddere iubet quæ acceperis, aut etiam cumulatione, si possis.

Seneca ingratum cum censet, qui beneficium reddit sine usura.

36. ΠΕΡΙ ΛΙΣΧΡΟΚΕΡΔΙΑΣ.

μὴ λιπὰν λίσχαιναρ, λιπὰν λίσχαια ἰσ' ἄτησι, u. 350. lib. 1.

V.319.lib.1.

ἀ γὰρ τις ἕκτε χόρσι, ὅς. ρεῖά τε μὴ μαρτυροῖσι θεοῖς,
μινύθουσι δὲ οἶκοι ἀνέρι τῷ, ὅς.

ῥήματα δ' ὅχ ἄρ παντῶν, θεός δ' ὅς, ὅς. u.318.lib.1.

Raptor opum ne sis, præstant quas numina donant.

37. DE MOROSITATE.

ὅς δὲ μὴ τι νόον ἡλελε γέτω εἰδος, u.332.lib.2. Ne
ultus præ se serat iracundiam et simultatem, sed ui-
de ut ex animo eijcias omnem memoriam pristinarum
iniuriarum, nulla sit significatio offensi animi.

38. DE MENDACIO ET

periurio.

μὴ δὲ ψεύδεσθαι γλώσσῃς χάριν, u.327.lib.2.

V.280.lib.1.

ὅς δὲ καὶ μαρτυροῖσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμολογᾷ, ὅς.
Poeta exitium impendere totis familijs propter per-
iuria testatur.

V.793.Th.

ὅς ἔστι τὴν ἐπίορκον ἀπολάψας, ὅς. Miserum fa-
cit turpitude, in qua periurium est maximum.

V.231.Th.

ὅρκον θ, ὅς δὲ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
σημαίνει, ὅτι ἐκὼν τὴν ἐπίορκον ὁμολογᾷ.

39. DE VITANDA INFAMIA.

Δανὺν δὲ βροτῶν ὑπολαύιο φέμεν, u.378.lib.2.
Huc pertinent paræneses proverbiales: Fama pluris
quàm opes. Ecclesiast. Melius est nomen bonum, quàm

F 3 diuitiis

diuitie multa. Nomen præ opibus. Fame aliquando seruendum. Difficilis gloriæ custodia.

CHRIA.

Si dicam: Homerus ait, αἰψὰ γὰρ ἐν ἑανόνῃ βροτοὶ λήθονται. Repetitur hic uersus ab Hesiodo u. 93. lib. 1. dissimulato Homeri nomine.

LEGES ET CON-

suetudo.

Ad sacra accedere nulli licebat, nisi lotis manibus. Hinc Aeneas inquit: Attrectare nefas, donec me flumine uiuo Abluero. lib. 2. Aencid. Et Homerus lib. 3. Iliad. ἥτορ δ' ἀνέπιοι δὲ λείβειν αἶθον αὖτον Ἀφροδίτη. Existimabant enim, eandem esse animi quàm etiam corporis purgationem: ut cum quis in flumine manus aut corpus abluisset post eadem, ille purus statim efficeretur. Hinc Hesiodus: μηδέποτε ἐξ ἡδὲ, u. 342. lib. 2.

Nunquam uina Ioui superis uē rubentia lites,
Ante manus fluuij quàm pura laueris unda.

DE POENA PERIVRII.

Erat ijs poena proposita, qui per aquam Stygiam peierassent, ut per quoddam temporis spacium ab epulis deorum abstinerent, & ab omni deorum consuetudine. Itaq; inquit Hesiodus: ἄ δ' αὖ μὴ, &c. u. 792. Tb. Declarat ibidem, qui ritus in Deorum iuramenti seruaretur, dicitq; Irim poculum aqua Stygia plenum mentientibus dijs asferre solitam, cum Iupiter ita iuberet. καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδεται, u. 783. Tb.

EPIPHONEMA.

ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς ὑπερίστας, ὧς. u. 208.

lib. 1.

ἄφροσύνη γὰρ ἀρίστη θνητοῖς ἀνθρώποις, λαποθυ-
μοσύνη δὲ κακίστη, u. 89, lib. 2. Sine diligentia nemo
quicquam laude dignum efficere potest.

μέτρα φυλάσσειν, καὶ πρὸς ὧς. u. 312, lib. 2. Modum
esse seruandum, et occasionem seu opportunitatem o-
ptimam in omnibus rebus.

οἶά τοι μισάνθρωποι δόσεις ἀνθρώποις, u. 93. Th.

ἄλγος, ὅς μέγα ὄργον ἐν ἀθανάτοις, u. 954. Th.

ἔτω τοι καὶ μετογγύνῃς ἐν μητρὶ ἐῶσα, u. 448. Th.

ἔτως ἔτι παρ' ἐγὼ δῖος νόον ἐξαλέσσει, u. 105, lib. 1.

ὡς ἂν ἐστὶ δῖος ἐλέγχει νόον, καὶ παρ' ἐλθέειν, u. 613.

Tb.

ἔτως ἐξ ἀρχῆς ὑπεροχέος, αἱ δὲ τι τιμῇ, u. 452.

Th.

τόσοις τοι νῦν, ὧς. u. 278, lib. 2.

NOEMA.

ἀλλ' ἔχοντες ἀφραδίαις, u. 133, lib. 1.

ἰὼν κακὸν ἀμφογαπῶντες, u. 58, lib. 1.

Alludit ad L. C. de humana stultitia, que inconcessis
uoluptatibus delectatur, et ijs quasi saginatur, cum
nesciat quantum mali secum voluptates trahant.

μῦσαι γὰρ κ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰεταῖς,
u. 280, lib. 2. Significat poetas esse edoctos diuinitis,

καὶ ἀθανάτους θεωρεῖν ἡθελον, ὧς. u. 134, lib. 1.

De poena impietatis.

ὅδε γυναικες τίμῃσιμ, ὅτ' c. u. 242. lib. 1. Sterilitatem esse uindictam Dei.

τῷ δὲ τάφορ καὶ σῆμ' αἰδῆς, ὅτ' c. u. 477. Sc. Sepulchra iniustorum corrumpi et occultari.

ὕβριμ γὰρ ἀτασθαλίω ἢ ἐλευσάντῳ ἀλλήλων ἐπὶ χαρῇ, διὰ τῷτο πανέμοιον ζώοντες, u. 134. lib. 1.

ὕβρις καὶ δὲ μονοίτιον ἀνθρώπων ζῶντες εἰς ὄρεος κατέπεμψε, ὅτ' c. u. 514. Th.

ὄφρ' ἀποτίσῃ Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῶν, u. 259. lib. 1. Alludit ad illud: Ceca luunt miseri regum deliria ciues.

καὶ οὐθὶ ἰδὼν αἰῶν τι, u. 9. lib. 1. Alludit ad providentiam Dei omnia cernentis et gubernantis. Psalm. 94. Qui plantauit aurem, annón audiret? qui fixit oculum, annón uideret?

ἰδεῖνσι δίκαις, αὐτ' ἐν Διὶ εἰσὶν ἄριτοι, u. 36. lib. 1. Que iudicia sunt opus Dei in genere humano, illa sunt optima. Deus est fons et conseruator iustitiæ inter homines.

νίκην ἀθανάτης χόροισι καὶ νύκτος ἔχουσα, u. 339. Sc. Victoriam esse donum diuinum.

ὃ δὲ καὶ ὡς κατὰ θυμὸν ἐόν, ὅτ' c. u. 9. Sc. Alludit ad locum communem de iustitia coniugum. Alcmena honorabat proprium maritum, sicut nulla unquam mulierum sui thori consortem honorauit.

πλετολόται, καὶ τῷτο γέρας, ὅτ' c. u. 125. lib. 1. Genios appellat

appellat diuitiarum datores, atq; hunc ijs regium honorem obtigisse, quia scilicet regum est beneficentia.

οἱ οἱ ἀπειμύσαντο χάριν σὺν ὀργισιάων, u. 503. Th.

De gratitudine.

ὄφρ' ἄλλων ὠνὴ λελῦρον, μὴ τὸν τιδὲν ἄλλος, u. 339.

lib. 1. Beatius est dare quàm accipere.

φιλόπιδά γύσαι, τὰ σφιν πολὺν φέρτορα θόινος, u.

u. 4. Sc. De Hercule & Iolao, cupientibus eadem.

θάνατος δὲ καὶ ἐκπύλας πόρ' εὐντας ἄλλε μίλας, u. 153. lib. 1. De morte. Præterea ostendit, qualis ferè soleat esse exitus hominum Martiorum, quàm tristis, miser, uiolentus & intempestiuus.

ὃ γὰρ ἐμὴ θυμῷ λιχαρισμόνος ἐστὶν ἀρπακτὸς, u. 301. lib. 2. παράβολος καὶ ῥιψοκίνδυνος ὑπὸ ἄρχων, homo proiecte audacia, temerarius, qui nulla ratione ad res dubias & incertas rapitur.

αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὴν γένος κατὰ γαῖαν, &c. u. 139.

lib. 1. De animorum immortalitate Plato ia νόμων sic scribit: αἱ τῶν τελευτήσαντων ψυχὰν διαβαίνειν ἔχουσι τινὰ τελευτήσασαι, καὶ τῶν κατ' ἀνθρώπου πραγμάτων ἐπιμειλῆνται.

PROVERBIA, QVIBVS VSVS est Hesiodus, aut ad quæ allusit, quæ uic ex eodem à uarijs autoribus deprompta sunt.

1. πάντα μάλ' ἀμφοτέρωθεν, u. 319. lib. 2. A fronte atq; à tergo. Huc pertinet & illud quod dicitur, Expende.

F 5 Singu.

Singulorum pondus et precium aestimandum, tum quae dicturus, quaeque acturus, exordia, progressus, exitus rerum.

2. οὐ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλαιο σῆσιρ, μ. 172. lib. 1.
οὐ δ' οὐὶ φρεσὶ βάλαιο σῆσιρ, μ. 107. lib. 1. Ausculta et perpende.

3. σίγῃς δ' ἄρα ὁμῶς, etc. μ. 370. lib. 1. Conuenit cum prouerbijs Germanicis: Wer leichtlich glaubt / wirt leichtlich betrogen. Item: Trawt wol / reitet das pferd hinweg. Itē: Hüt dich / treu ist mislich. Et: Bist witzig / die welt ist spitzig.

4. οἶκος βίλταρον εἶναι, ἐπεὶ βλαβέρον τὸ θύρηφι, μ. 263. lib. 1. Esse domi praestat, quia damnosum foris esse. Huc pertinet, οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος. Nusquam commodius, nusquam liberius, nusquam lautius homini uiuere contingit, quàm domi. Et illud: οἶκος μόνον ἀτὰρ τὸν λαλῶς σὺ δαίμονα: Domi manere oportet pulchrè fortunatum.

5. ἀχρεῖος αὐτῷ, μ. 295. lib. 1. Nec sibi, nec alijs utilis.

6. παθὼν δὲ τε νήπιος ἐγγω, μ. 216. lib. 1. Passusque sapit tum denique stultus. Et: αὐτὰρ ὁ δειδάμενος, ὅτε δὲ λακὸν εἶχ' ἐνόησε, μ. 89. lib. 1.

Accepit, tactusque malo, tum denique sensit.

Nihil celebratius hoc adagio, in eum quem poenitet facti. Eiusdem sententiae sunt haec Latina, Graeca, Germanica: Stultus malo accepto sapit. Piscator ictus sapit. Post mala prudentior. Serò sapiunt Phryges. Euentus est stul-

est stultorum magister. μὲν ἄρτι νῆπιος γυνώμενος. *πεχθὲν δὲ τὴν νῆπιος ἐγνώ.* Vorgethan vnd nachbedacht/hat manchen in groß leid gebracht. Mit schaden wirt man weiß/oder mit schanden. Wer ward hindern nach nicht winzig? Die rute macht die kinder gut. Significat miserrimam esse prudentiā, quæ ex malis nostris perdiscitur. Itaq; Plautus in Mercat. Feliciter is sapit, qui alieno periculo sapit. Aliena insania frui optimum. Wer sich an einem andern spiegelt / der spiegelt sich sanfft.

7. Hesiodo tribuit Scholiastes Theocriti hūc uersum: *νῆπιος, ὃν τὰ ἔτοιμα λιπῶρ, ἀνέτοιμα δὶώκει.* id est: Stultus, qui parata linquit, & imparata persequitur. Monemur, ut presentibus commodis fruamur, & absentium cupiditate nos non excruciemus. Monet & id quod uulgo dicitur:

V non mutabis, donec plurale uidebis.

8. μέτρα φυλάσσειν, u. 312. lib. 2. Ne quid nimis. Mensuram serua. Phocyl. πάντων μέτρον ἄριστον. Hom. Odyss. ο. ἀμείνω δ' αἰσιμα πάντα: Sint media cuncta. Hipp. πᾶν τὸ πολὺ πολέμιον τῇ φύσει ἡμεῖς ὁ πλοῦς μὲν ὁ λιμὸς, ὁ δὲ ἄλλο ἀγαθὸν ὁ δὲ γὰρ, ὅτι αὐτὸ μᾶλλον τῆς φύσεως ἐστὶ. Gregorius Theologus. μέτρον ἄριστον ἔπειν. Moderata iuuant. Ludonicus Vines ad D. Mariam, Henrici VII regis Angliæ filiam: Memini matrem tuam sapientissimam foeminam dixisse mihi, se quidem temperatam & median quendam fortunam

tunam malle, quàm uel asperissimam uel lenissimam: alterutrum tamen si optandum esset, electuram citius tristissimam, quàm blandissimam. infelicibus non deesse consolationem, fortunatis, deesse mentem.

9. *καὶ ποὺς δ' ἐπὶ πᾶσι καὶ πρὸς, μ. 312. lib. 2.* Sequitur hoc post prouerbum præcedens, ideoq; hic quoq; illius mentionem faciendam esse duxi. Huc pertinet illud quod celebratur inter septem sapientum apophthegmata, γυνὴ καὶ πόρ. Pindarus in Pythijs: ὁ δὲ καὶ ποὺς ἰμοίως πάντες ἔχει καὶ πρὸς ἅνδρα id est, tempus pariter in omni re fastigium obtinet. Sua cuiq; rei tēpestiuitas.

10. *ὅν αἰὲς θέρος ἰστέται, ποιεῖ δὲ καὶ χειρὶς, μ. 121. li. 2.* Aestas non semper fuerit, componite nidos. Occasionem temporis non esse negligendam. Hoc dictum, inquit Erasmus, oportuit adolescentum pileis inscribi: Nō semper uirebit ætas, para quò se recipiat senectus: aut non semper erit prospera fortuna, munias animum philosophiæ decretis, quo fortunam aduersam possit contemnere.

11. *μολίοντο ἔξ ἡὺς αὖτ' ἀέθαρ αἰθονα οἶνον χόροι μ' αὐτῶν οἶνον, &c. u. 342. lib. 2.* Vsurpatur in eos, qui uel audacius, uel parum instructi rebus his quibus oportuit, negotium inuadunt: ueluti si quis principis munus capeisset, nulla neq; uirtute neq; sapientia neq; rerum usu præditus: aut si diuinas literas interpretari conetur, Græce, Latine & Hebraice linguæ, deniq; & omnis antiquitatis rudis & imperitus. Erasmus.

12. *μὲν ποτε*

12. μήποτε αὐτοῦ διέξαδ' αἰ, &c. u. 86. lib. 1. Monet ea ad quæ non sis idoneus, non esse capienda. Plutarchus lib. de uirtute & uitio.

13. αἶνε διώναι, u. 348. lib. 1. Iubet uincere datum beneficium, si tamen possis. Sunt enim plurima, quæ compensari non possunt externis officiis.

14. ἡὺς γὰρ τ' ὄργουο τρίτῳ ἀπομείρεται αἶσαν, u. 196. lib. 2. Matutinum tempus tertiam totius in die confecti operis partem absoluit.

15. εἰ δὲ ἡανὸρ ἔποις, τάχα ἡ αὐτὸς μᾶλλον ἀνέσταις, u. 339. lib. 2.

Fors malè dicenti dicentur plura uicissim.

Terent. in Andria: Si mihi pergit quæ uult dicere, quæ non uult audiet. Idem in prologo Phormionis: Benedictis si certasset, audisset bene.

Eiusmodi est & illud quod dicit poeta u. 327. lib. 2.

— εἰ δὲ ἡν ἀρχῇ

ἥτις ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ ἡ αὐτὸς ἔρξας,
αἰς τόσα τινυῖνθαι μνημονόος.

Hoc est: Si quid prior ipse

Aut uerbum aut factum dicas uic geras uic molestum,

Ad te cum duplici rediturum scœnore noris.

Legitur hic uersus apud Quintilianum:

Nec malè respondit, malè enim prior ille rogarat.

16. Ὑσάδια ποῖα δὲ λέγειν, ἐτύμοισιν ὁμοία. Ex u.

27. Th. Homerus de Ulyssæ idem dicit, quod Hesiodus de Musis, ἰσὺ δὲ ποῖα δὲ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοία.

Τετρες

Tæces Chiliad.8.hist.165.

17. πρὸς τ' ἀγχοῖσιρ ἄλγυα πάχα, u.209, lib.1. Ad dedecus mala quoq; patitur. Et mus; den spot sum schaden han. Ludibrij haud expers mala quem fortuna fatigat.
18. ἀφρωρ δ' ὅς κ' ἐβέλοι πρὸς ὑρείαςονας ἀντιφε-
εῖνον, u.208. lib.1. Huc pertinent prouerbia, Leonem sti-
mulas: de his qui potentem ac ferocem in suum ipsius
exitium prouocant atque extimulant. Et: Oclipedem
excitas. Et: Anagryum commoues. Et: Contra stimulum
calcitrare.
19. ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίσεται ἰδὲ κακοῖσιρ,
u.197. lib.1. Quasi dicat: Et rosa nonnunquam crescit
inter spinas.
20. τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωτὰ θείῃ, &c. u.287. lib.1. La-
bore nobis uedunt bona dij. Horat. 1.9. Scrm. Bellè huc
congruit prouerb. Nullus emptor difficilis bonum e-
mit obsonium: ὁ δὲ ἀνθρώπος χενὸν ὀφονεῖ ὑρέας.
Explicatur ab Erasmo. Sophocl. in Electra: πόνος τοῖς
χωρεῖς ὁ δὲ ὄνδ' ἀνθρώποις: Citra laborem nihil bene est.
Gott gibet einem wol ein ochsen/aber nicht bei den hō-
nern. Hinc probatur, uirtutem diuitijs ac corporis sa-
nitate magis expetendam esse. Quia ea quæ sunt diffi-
cilia & rariora, sunt anteponenda facilioribus &
uulgaribus. Aristot. 1. Rhet.
21. τὴν μὲν τοῖς κακότητα, &c. u.285. lib.1. Congruit
sententia cum his prouerbis: Compendiaria res im-
probitas;

probitas: οὐδὲν τοῦτο ἢ πονηρία, βραδεία δ' ἀγέρτῃ. Occa-
sione duntaxat opus improbitati. Mala ultrò adsunt.
Fit nescio qua naturæ corruptione, ut quæ turpia sunt
uel αὐτοδιδασκῶσι, protinus arripiamus: quæ honesta,
uix laboribus multis inculcentur. Es ist bald geend/
das lange sehend. Man darff dem vnglück keinen bot-
ten schicken/dann es kompt von ihm selbst wol.

22. αὐτὰ γὰρ οὐκ ἀνὸ τοῦ βροτῆος καὶ ἀγέρτῃ, u.
93. lib. 1. Extat & apud Homerum hic uersus. Quippe
repentè homines curisq; malisq; senescunt. Mala se-
nium accelerant. Quia cum spiritus uitales in corde
compresso & coarctato propter curas & anxietates
concludantur, non fouent & alunt calorem naturalem,
qui etiam debilitatus efficit humidum radicale impu-
rius, & ita paulatim extinguuntur uires corporis hu-
mani.

23. πολλαὶ καὶ φύμματα πόλεις, &c. u. 238. lib. 1. Se-
pe mali malefacta uiri populus luit omnis. Accommo-
datur ad societatem malorum.

Eiusmodi est & u. 344. lib. 1. ὡς καὶ ἀνὸς γάτῳ,
&c. Hæc pertinent proueria: Claudio ulcinus; disces
claudicare. Vuaq; conspecta liuorem ducit ab uua. Ali-
quid mali propter uicinum malum. Es mus; ein nach-
bawr mit dem andern ein brandsewer für lieb nemen.
Notum sit & hoc prouerbium: Salsuginosa uicinia.
Nachbawr vber den jaun/nachbawr wider herüber.

24. αὐτῷ τῷ μέτρῳ, u. 347. lib. 1. Eadem mensura.

Aut

Aut mensura eadem, aut melius quoq; si qua facultas. Officium remetiendum est eadem mensura, aut etiam copiosiore. Vide γνῶμεν 35.

25. πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, u. 278. lib. 1. *Multae manus onus leuius reddunt. Significat etiam difficilia facile confici, si quis non ipse solus negocium aggrediat, sed in plures adiutores & auxiliosarios partiat. Eadem est sententia Hom. Iliad. μ. πλεόνων δὲ τι ὄργον ἄμεινον. Multorum industria nanq; plus pollet quam paucorum. Item Euripidis in Phoenissis: αἶς δ' αὖθ' ἰπανθ' ὄρεται, Vir unus autem nemo cuncta dispicit. Erasmus.*

26. γάτορες ἄλσσοι ἐνιορ, ἴωσαντο ἃ πνοι, u. 343. lib. 1. *Vicini incincti, cincti uenere propinqui. Alludit ad prouerbium: Amici procul agentes, non sunt amici.*

27. ἢ δὲ λαὸν βυλὴ τῷ βυλίσσωνι λαίση, u. 264. lib. 1. *Malum consilium consultori pessimum est. In eos, in quorum caput recidit quod alijs perperam consulerunt: de quibus & haec uulgata sunt: Incidit in foueam quam fecit. Suo ipsius laqueo captus est. Hanc technam in teipsum struxisti. Turdus ipse sibi malum cacat. Exempla sunt, apud Gellium lib. 4. cap. 5. de perfidia aruspicum: Valerium Max. lib. 7. de Papyrio Cursore: Socratem in historia tripartita de Eutropio Eunucho. Virgilius 12. Aeneid.*

—— Cadit ipse Tolumnius augur,
Primus in aduersos telum qui torserat hostes.

28. ἴδ' αὖ βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γέτωρ λακὸς ἔν, ἡ.
345. lib. 1. Ne bos quidem pereat. De laudibus boni ui-
cini.

29. Δανὴ δ' οὐκ οὐθὺν ἐφάδω, ἡ. 367. lib. 1. Sera in
fundo parsimonia. Hoc adagium multi est usus, & po-
test accommodari ad omnes eos, qui amissis demum
occasionibus incipiunt sapere, & rebus suis frustra so-
licitius consulere. Garbitius. Huc pertinet illud: Nil in-
uat amisso claudere septa grege.

30. εἰ γὰρ ἴσον καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθείη,
καὶ θαυμά τῷδ' ἴσους, τὰχα ἴσον μέγα καὶ τὸ γούσιον,
ἡ. 359. lib. 1.

Si paulum paulo adijcies, faciesq; ita crebrò,
Mox magnum quiddam tibi conficietur & ingens.
Id quod non tantum ad lucri naturam pertinet, quod
ex minutissimis sepe maximum cōflatur, uerumetiam
ad industriam assiduam: quæ si uehemens non sit, ta-
men si perpetua atq; indefatigata fuerit, res difficili-
mas quoq; faciliè conficit: quemadmodum unicus ictus
nihil adferre momenti uidetur ad deijciendam molem
querni roboris, uerum ea crebris ictibus faciliè proster-
nitur. Erasmus in prouerbio: Multis ictibus deijcitur
quercus. Huc pertinent & hæc prouerbia: εἰ μὴ φυλάσ-
σας μικρὰ, ἀπολαῖς τὰ μέγιστα: Maiora perdes, parua
ni seruaueris. Et: Minutula pluuia imbrē parit. Quo-
ties res initio pusilla crescit in maius.

31. πλὴν τῷ δ' ἀρετὴ καὶ ἡδὺς ὁπιδεῖ, ἡ. 311. lib. 1.

G

Fortu-

Fortunam uelut pedissequa sequitur sapiētia & splendor uirtutis. Quomodo autē dicit poeta, uirtutem sequi diuitias, quæ potius ad intemperatiam & cōtumeliam homines mouent? Hic alij quidem affirmant, quod uirtus sequatur diuitias proprio ingenio & labore paratas: nec sanè malè dicunt. Ego uerò dico, quod etiam quomodocunq; comparatas diuitias comitetur uirtus, non tamen reuera præsens, sed opinione duntaxat apparens. Eorum enim qui ditescunt, alios quidem sapientes, alios industrios uocant, & alij aliter illorum dignitatem adulando amplificant. Tzetzes. Huc pertinet illud Horatianum: Et genus & formam regna pecunia donat. Item: O' ciues ciues, quæreda pecunia primum, Virtus post nummos. Est & illud elegans, quod extat inter dicta Rabbiorum: Vbi non est farina, ibi non est lex: ubi non est lex, ibi non est farina. Per farinam intelligit τὸν πλῆθος, id est diuitias, seu uictus necessaria, quæ ubi desunt, non possunt diu durare studia bonarum literarum, præsertim sacrarum. Conuersæ autem propositionis hæc est sententia: Comparata sapientia & eruditione, faciliè obtinebuntur diuitiæ & aliæ uitæ commoditates.

32. πάντα δ' ἔστιν πάμπαν ἀπόλλυται, u. 381. lib. 2.

Non omnino temerè est quod uulgò dicunt. Dicitur & hoc modo: Rumor publicus non omnino frustra est. Erasmus ait, posse bisariam accipi sententiā: nimirum, aut non planè falsum uideri quod plurimis est in ore, quodq;

quodq; populi consensus approbat: aut non prorsus a-
boleri posse rumorem etiam falsum, qui iam in uulgu-
s dimanarit. Huc alludunt hæc Germanica: Man heisset
selten ein Kuh Blünlein/ sie hab den einen bundten
flecken. Et: Wer ein mal in der leut munde kompt/ der
tan vbel wider darauß kommen.

33. θιὸς ὃς τις ἐνὶ λαῷ αὐτῷ, u. 382. lib. 2. De fama. Mi-
ra quedam res est, quod occultissime sepe fraudes pu-
blicantur & omnibus innotescunt, cum primus illius
rumoris author ignoretur. Itaq; sunt qui diuinitus hoc
fieri existiment. H. Volfius.

34. μὲν δ' αὐτόθι ἐλπίς ἐμμεν, u. 96. lib. 1. Alludit
ad prouerbium: Aegroto dum anima est, spes est. Item:
Spes in labro pyxidis. Item: Dum uiuis, sperare licet.
Wir hoffen/ so lang vns der athem im leib ist. Admo-
net, ne in afflictissimis quidem rebus spem esse abij-
ciendam.

35. ἀλλοτε μὴρὶν πίδα ἡμέρη, ἀλλοτε μήτηρ, u. 612
lib. 3. Ipsa dies quandoq; parens, quandoq; nouerca est.
Huc pertinet illud, ὃν ἡμεῖς, id est, mediocriter. Vita
humana partim ex prosperis & letis, partim ex tristi-
bus & aduersis constat. Gellius lib. 17. cap. 12. Phavori-
num ait in laudibus quartanæ febris non inuenuste lu-
fisse hoc modo: Versus, inquit, est longo hominum ævo
probat, ἀλλοτε μὴρὶν, &c. Eo uersu significatur, nō
omni die bene esse posse: sed isto bene, atq; alio malē.
Quod cum ita sit, ut in rebus humanis bene aut malē

nice alterna sit : hæc biduo medio interuallat febris : quanto est fortunatior, in qua est μία μαντρία, δύο μαντρίες.

36. Καὶ ὅποτε πάγκαλον ἦμαρ, u. 49. lib. 3. Omni ex parte dies malus haud obuenerit unquam. Astrologi designant quosdam dies fortunatos aut infelices, sed his aut his rebus : nullo tamen die indulgendum est ocio, quod nullus sit adeò inauspicatus, quin alicui negotio sit felix, si quis rectè utatur concesso tempore. Dies infaustus gerendo bello aut navigationi, felix est administrandæ rei familiari. Nullus autem dies non prosper parandæ bonæ menti. Erasmus in prouerbio, Nullus dies omnino malus.

37. νόνηγορ δάδην, u. 281. lib. 1. De malo immedicabili. Eiusmodi est & illud : ἡκανὶ δ' ἔν ἰάσεται ἀλὴν, u. 199. lib. 1.

38. πλείν μὲν γὰρ γαῖα ἡκανῶν, πλείν δ' ἐ θάλασσα, u. 101. lib. 1. Deploratio calamitatum & ærumnarum in genere humano.

39. λιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμὸν, u. 241. lib. 1. Caritatem annonæ sequitur pestilientia. Cum enim fame uexati malis alimentis utantur homines, & simpliciter dicendo, sorte fortuna oblati sine ullo discrimine cibis etiam inuiti uescantur, humorum pestilentiam sequi necesse est. Τρεῖς. Hinc prouerb. λοιμὸς μετὰ λιμὸν.

40. παντὶ γὰρ ἐπύρροτοι σὺ φρόναι εἰσὶ, u. 178. lib. 2. De somno hyberno.

41. ὅτ' ἀνὸς γίγνεται ὁ πόδα τρώει, u. 142. lib. 2. Cum exosis suum rodit pedem. Erasmus accommodat ad significationem egestatis.

42. λεπτήν ἢ παχυνὸν πόδα χαρὶ πείσσει. id est: Gracili autem manu pinguem pedem premas. u. 115. lib. 2. Paupertatem significat. Manus enim gracilesunt fame: pedes intumescunt frigore. Venustius erit, si longius transferatur ad uiaticum parandum senectuti, aut similia. Erasmus.

43. μηδέποτε οἶνοχόῳ τιθέμεν λεπτῆρος ὑπόθετον πινόντων, u. 362. lib. 2. Hoc potest intelligi bisariam: uel ut prohibeat cyathum et paruum poculum supra craterem magnum collocari, ut liceat cuique inde haurire quoties et quantum uelit, et ita potantes habeant ansam largius bibendi et se inebriandi: uel ut ne uelit in conuiuio solenni et frequenti atque hilariori, paruum poculum pro cratere apponere: quia hoc sit parum liberale et decorum, cum tum liceat et conueniat hilariores esse, et largius bibere. Plutarchus in primo intellectu uidetur accepisse, libro cui titulus Conuiuium. Sic enim ait: Vbi tales conueniunt uiri, quales nos, etc. plerunque sinentes cyathum super cratera quiescere, quod Hesiodus prohibuit fieri apud eos qui bibere potius quam differere norunt.

44. ἱνατόν δέ τι δῶρα ἀμάρτυς, u. 74. lib. 2. Centum plaustrum trabes. Eo (inquit Erasmus) utimur, cum significamus id quod à nobis petitur magno constare.

45. *ὄν τοις γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθὸν τε καὶ κακόν*
 τι, u. 287. lib. 2. In omnia potentes. Est enim in his pari-
 ter sita summa boni; maliq; id est, possunt plurimum
 uel nocere, uel prodesse. Quod quidem à poeta de dijs
 dictum, accommodare licebit uel in hominem, cuius
 summa sit autoritas: uel in rem, quæ plurimum habeat
 momenti: ueluti in principem, aut uehementer gratio-
 sum, siue in pecuniam per iocum, uel in literas ac uir-
 tutes serio. Erasmius.

46. *ἄσκη χεῖμα κακὴ, θέρε αἶ γαλήν, ὁ δέ ποτ' ἐ-*
σθλὸν, u. 258. lib. 2. Hyberno dirum, triste æstu, optabile
 nunquam. Non incommodè hic uersus παροιμιανῶς
 potest usurpari, de omni regione siue patria cuiuscun-
 que, quæ nulla serè anni parte commendari possit.

47. *ἐφ' ἡμέρῃ ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ*, u. 102. lib. 1. ἢ *μὲν ὅτ' ἀν-*
θρώπῃ, καὶ ὅταν φάος ἰδρὸν ἔλθῃ, u. 237. lib. 1. ὁ δέ ποτ' ἢ
μαρ ὁ δέ τι νύκτωρ, u. 174. lib. 1. Habent Latini poetæ
 similia. Horat. Mane et uespere. Idè: Vrget diem nox,
 17 Epod. Ab occasu ad ortum, 4. 18. Et: Noctesq; diesq;.

48. *ἄσφαλλον καὶ γυναικα*, u. 205. lib. 2. Simile illi: A
 capite usq; ad calcem. Cum rem totam significamus.

49. *ἐν δ' ἀγγέων ἐλάσας ἀράχνια*, u. 93. lib. 2. Ara-
 neas eijcere. Cum significamus inanitatē et inopiam.
 Est et alia forma huius prouerbij: Aranearum plenus
 alius. *ἀράχνιον μέθυ ἔχεις τὸν γαστέρα*. Catullus:
 Plenus sacculus est aranearum. De extrema egestate.

50. *καὶ δὲ δυνάμει*, u. 334. lib. 1. Vti possumus, quoties
 conatus

conatus nostros non defuisse significamus.

51. χυμᾶτα γὰρ ψυχῇ πείλεται δειλοῖσι βροτοῖσι, u. 304. lib. 2. Pecuniam esse uelut alteram hominis animam.

52. ἐπὶ λείῳ αὐτὸ λείῳδος, u. 262. lib. 2. De lucro continuo & magno.

53. χυμᾶτα ὅχ' ἀρπᾶντα, θεῶσδοτα πολλὸν ἀμείνω, u. 318. lib. 1. Alludit ad prouerbium, Malè parta malè dī labuntur: Vbel gewonnen/ Vbel entruimen. Vbel gewonnen/ Vbel gelungen. Item: Vbel gewonnen/ Vbel verschlungen.

54. μὴ δ' ἀπὲρ χυτῶσπόδων ἀντιπρίκτων ἀνελόντα ἔδωκε, μὴ δὲ λόιδαι, u. 366. lib. 2. Quantum ad simplicem attinet sensum, docet ne ritu pecudum ad cibum capiendum irruamus; sed ita demum edamus, si prius inde primitias dijs immolauerimus. Sed prouerbialius fiet, si intelligamus, non esse spoliādos, nec inhumanus expilandos ministros aut seruos nostros, uerum & illis aliquam pecunie portionem relinquendam, quo uiuant. Fortassis quadrauerit & in hos, qui præpropere auiditate cōmodum auferre student, priusquàm oporteat, & quodammodo messem facere priusquàm maturuit seges: ueluti si quis legatum aut promissum statim euestigio flagitet, cum ciuilius sit in dies aliquot silcre: aut si quis modò nactus imperium, protinus incipiat populum exactionibus spoliare. Erasmus.

55. πλῆρ' ἡμῖν πάντες, u. 40. lib. 1. Dimidium plus

toto: siue, Plus medium toto. Τετρες Chil. 7. hist. 124. ita exponit duobus uersibus:

τατίστι, τὸ βραχύτατον, τὸ ἐν δίκαις μέρος,
ὅπορ πολλῶν λαβίστηκεν ἀδίκων ὑπόφρον.

Exiguum iustè partum excellit multis iniustè partis. Huc pertinet illud: ὅτι ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ, ἀλλὰ ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα. Alij accommodant ad αὐταρκείαν. In omni uita res mediocres iucundiores ac stabiliores sunt, quàm uastæ ac immanes. Mediocritas nimietate præstabilior. Hinc Claudianus: Viuitur exiguo melius. Est itaq; dimidium Modicum, totū uerò Immodicum.

56. τὸν φιλέοντα φιλεῖν, u. 251. lib. 1. Gratia gratiam parit.

Aequum ut ametur amans, qui accedit iungitor illi.

Da tibi qui dederit, qui non dederit tibi ne da.

Danti aliquis dedit, at non danti non dedit ullus.

Quibus significatur, beneficium inuitari beneficio, et officium officio prouocari. Huc pertinent: Par pari re-ferre. Et: Amico amicus.

57. ἀλλὰ τε πολλὰ ἀρπάζων ἐφόρας, μέγα λυδαίων βασιλῆας, u. 38. lib. 1. Alludit ad prouerbium, Argenteis hastis pugnare.

58. μηδὲ πολύφρον, μηδὲ ἄφρον λαλῆσθαι, u. 333. lib. 2. Nec multis, at nec nulli dicaris amicus. Quia prorsus citra ullius amici consuetudinē uiuere, serinum atq; iniucundū uidetur esse: rursum nec uehementer amare possumus simul multos, nec pluribus morem gerere.

59. πάντα

59. πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα νοήσας,
u. 265. lib. 1. Homerus: θεῶ ἄλκιμον ὄμμα. Vfus preci-
pius, quando aliquem à peccando deterrere volumus
metu diuinæ præsentie.

60. ἀποτίσει δῶμος ἀτασθαλίαις βασιλῶν, οἱ λυγροὶ
νοῦντες, ὣς. u. 258. lib. 1. Regum delicta subditi depen-
dent. Conuenit cum Germanico: Wann die Herren
einander re.ffen wöllē/so müssen die Pawren die haar
darleihen.

61. τῇ δ' εἰς ἡ' αὐ' ἐγὼ πρὸς ἄγῳ, u. 206. lib. 1. Tiran-
ni uox de alterius uita pro libidine statuentis. Conue-
nit cum illo: Sic uolo, sic iubeo, sit pro ratione uolūtas.

61. θρεπτήρια δύναι, u. 186. lib. 1. Antiqui parentibus
τὰ θρεπτήρια persoluebant. Conuenit cum prouerbio,
ἀντιπαραγὰρ, mutuā beneficiorum uicē rependere.

63. ἰοιότα τέκνα γοοῦσι, u. 232. lib. 1. Horat. Lau-
dantur simili prole puerpera. Contrarium illi: Haud
canit paternæ cantiones.

64. ὃ μὲν γὰρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊετ' ἄμεινον τῆς
ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε λακῆς ὃ ρίγιον ἄλλο, ὣς. u. 320 ὣς
321. lib. 2. Huc pertinent proueria Germanica: Ueber-
weibe dich nicht. Wer tanzen will / der sehe wol zu/
welche er bei der hand nimpt. Fœmina enim nihil pesti-
lentius. πῶρ καὶ θάλασσα καὶ γυνὴ λακὰ τέτα.

65. δύναι δ' ὑπὲρ ὕβριος ἰχνα, ἰς τέλος ἐξελθῶσα, u.
215. lib. 1. Tandem bona causa triumphat.

66. ἃ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἄβεια, u. 136. lib. 1. Velut

dicat secundum prouerbium: νόμος καὶ χάρις, id est, sicut consuetum est singulis. Sunt enim alij aliarum gentium mores.

67. χαροδίνας, u. 187. lib. 1. qui manuum ui iustum metiuntur. Ex hoc defluxisse uidetur prouerb. τὸ διναιον οὐ τῇ χειρὶ τίθεισθαι, ius in manu reponere. De ijs qui sunt equi tyrannis, aut qui arma legibus praesertunt, aut deniq; qui potētoribus in iudicijs fauent neglecto iure. Idem dicuntur διαλαχῆν τὴν τῷ σιδέρῳ, acuto diuidere ferro. Iunius.

68. οἱ αὐτῷ ἡανά τούχα, &c. u. 163. lib. 1. Cum ledimus alios, nos ipsos multò magis ledimus. Quòd si enim alij pecuniarum iacturam faciunt, nos animi damnum incurrimus. Proclus: τὸ γὰρ ἡανοποιῆν μείζον τῷ πάχαιν τὰ ἡανά, ὥς καὶ τὸ ἀγαθοποιῆν μείζον ἀγαθὸν τῷ πάχοντος εἶναι.

69. ἡανά ἡήρδεια ἰὸ ἄτησιν, u. 250. lib. 1. Lucrum malum equale dispendio. Vtinam banc sentētiā cum mortales omnes, tum praecipuè negotiatores non scripserint, sed pectori inscriberent suo, ducerentq; non esse lucrum quod iactura bonae mentis cōparetur: neq; quicquam utile esse, quod non idem sit honestum. Erasmus. Pindarus in Isthmijs: τὸ ἢ παρὶ δίκαν γλυκὺν πωροῖσθαι μόνον τιλόνει. id est: Quod praeter iustum est dulce, exitum habet amarissimū. Elegans est & illud quod dicitur: iustum precium, summum lucrum. D. Hieronymus: Paucam malè parta, multa bene parta perdunt.

70. ἀπὸ γλώσσης λήσασθαι, u. 320. lib. 1. Lingua prædatur. De homine parato turpis compendij & lucelli ergo omnia humana & diuina iura periurio uiolare, & ad omnem speciem questus & rapinae dolis ac malis artibus linguam suam exponente.

71. αἰδιὸν ἀνὰ δεινὸν καὶ παῖδα, u. 311. lib. 1. De homine auaro. Est ibidem & hoc: κέρδος νόον ἔξαπαλεῖ ἀνθρώπων.

72. ἀλλήλους τέρβουσι, u. 249. lib. 1. Et, ἑδερ ἀλλήλους, u. 276. lib. 1. De discordia improborum, & mutuis inaniis.

73. μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημοσύνη ἀρκίος ἔστω, u. 368. lib. 1. Aequa uiro merces fac præstituaturs amico. Pitthei præceptum fuit celebratissimum, quo iubebat inter amicos ex æquo & uero debere omnia agi. Plutarchus.

74. καὶ ὁραμὸς ὁραμεῖ ὡς τίς, καὶ τέκνον τέκνῳ, u. 25. lib. 1. Figulus figulo inuidet. De emulatione inter ὁμοίχρους. Aristoteles lib. 8. Eth. ὁραμεῖς πάντας τὸς τοιούτους ἀλλήλους φασὶν εἶναι. id est: Omnes eiusmodi figulos inter sese aiunt esse. Es ist dem einen hund leid, daß der ander in die tuchen gehet.

75. μήδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίβιδαι, u. 307. lib. 2. Ne uni naui facultates. Ne quid aggrediaris, in quo sint uniuerfa periculanda. Non omnis statim alea iacienda est. Periculosa est nautica negociatio.

76. μήδε δόμον ποταμὸν ἀντιέχον καὶ ἀλείπειν, u. 208.

μέτει ἐπιθεμὸν ἑρώσῃ λακέρυφα κορώνη. id est: Neue domum fabricans linguas mutilamq; rudemq;. Ne fors infideat cornicans garrula cornix. u. 55. lib. 2. Significat καθολικῶς unicuiq; negotio, quod semel instituerimus, finem idoneum imponendum esse, ut nihil desideretur omnino, et ubiq; connitendum ad perfectionem. Ita si quis adhortetur aliquem ne literarum studium deserat, sed laudabiliter institutis summā imponat manum, ne vulgo ludibrio sit quod à bene coeptis destiterit, hoc uersu uti poterit. Huc pertinet Germanicum: Besser istis vnbegunnen/ dann vngeendet. id est: tolerabilius est non incipere aliquid, quàm incepta deferere.

77. ὄργον δὲ ἔστιν ὄνειδος, ὁργῆν δὲ τ' ὄνειδος, u. 309. lib. 1. Non probum est operari, at est cessatio probum. Est inter eos quos Socrates prouerbiorum uice frequenter usurpabat, quo dehortabatur iuuenes non solum ab ocio, uerumetiam ab actionibus infrugiferis: siquidem eos appellabat ociosos, qui alea, compotationibus et scortis etatem absumerent,

78. ὄργον ἐπὶ ὄργῳ, u. 380. lib. 1. Hoc utimur, cum nullum opere finem significamus.

79. λήμους γὰρ τοὶ πάμπαν ὁργῷ σύμφορος ἀνδρῶν, u. 300. lib. 1. De ignauis.

80. ἀλλότριον λάματον σφίγγειν ἐς γαστέρ' αἰμύνται, u. 599. Tb. Atq; metunt uentrem in proprium, sudorem alienum. Huc pertinet prouerbiū: Alij semen
tem

tem faciunt, alij metent.

81. *παρὰ μητέρι λιδνῇ ἐτρέφετο*, u. 129. lib. 1. Hinc uidetur ortum prouerbium, *παρὰ μητέρι μέναι*, apud matrem manere: de ijs qui per ignauiam semper domi manentes, nihil audent præclari facinoris. Ita et hodie uulgus matris filium appellat adolescentem delicatius educatum.

82. *πυλάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῷ καταβάσθαι*, u. 45. lib. 1. ὑπὲρ καπνῷ θῆναι *πυλάλιον*, id est, supra fumum seponere gubernaculum: id est, nauigationi supersedere. Dicitur in genere de rebus secure sepositis quasi supra fumum, ac proinde neglectis. Cui oppositum est, *ἐν καπνῷ καταθῆναι*: id est, extra fumum deponere.

83. *πολλὰ δ' αἰσργὸς αὐτῆς λιγυλὺν ἐπὶ ἐλπίδα μινωμῶν χερίσιν βιότοιο, καὶ προσετέξατο θυμῷ*, u. 116. lib. 2. Ocia dant uitia. Ignauus cum per inanem suam spem est falsus, et inductus in egestatem uictus, ad malas artes et multa flagitia et facinora solet impelli. Menander: *δαλῶν δ' αὐδῶν δαλὰ τὰ φρονήματα*. Ignauorum uiro-
rum ignaue sunt cogitationes.

84. *τοῖς ὕδατος προχέειν, τὸ τέτατον ἴμεν οἶνον*, u. 214. lib. 2. Tres miscebis aquæ partes, sit quarta Lyæi. Huc pertinet prouerb. Dionysium equore mergendum. Significatur autem uersu Hesiodio uinum admodum dilutum et aquosum.

85. *μήτ' αὐτ' αἰλίοιο τίτραμμόος ὀρθὸς ὀμχαῖν*, u. 345. lib. 2. Aduersus solem ne meijto. Commendatur

uere-

uerecundia. Plin. lib. 28. cap. 6. Magi uetant eius causā (scilicet quod auguria uoletudinis ex urina tradūtur) contra solem lunamq; nudari, aut umbram cuiusquam ab ipsa respergi. Hesiodus iuxta cōstantia reddi suadet, ne deum aliquem nudatio offendat.

86. *αἰδώς δ' ἐν ἀγαθῇ λεχθμοῖν ᾧ δει λομίζε,*
u. 315. lib. 1. Verecundia inutilis uiro egenti. Verūm homini pudor baudquaquam conducit egeno. Sententia est: Pauperem non debet pudere, labori incumbere. Ita inutilem esse pudorem, qui deterret à discendo, quod turpe sit nescire. Horat. Incurata malus pudor ulcera celat.

87. *Διὸς μεγάλοιο ἱκντι,* u. 4. lib. 1. *μεγάλῳ Διὸς*
τοὸς ἐξέτελετο, u. 1002. Th. *αἰγιόχῃ βαλῆσι Διὸς νεφε-*
ληγόρεταο, u. 99. lib. 1. *Διὸς μεγάλῳ διὰ βλαῆς,* u. 121. lib. 1. *ἔως φραδμοσύνοισι Ὀλύμπῳ,* u. 243. lib. 1. Sic dijs placitū. Sic Ioui gratum. Deus ita uoluit. Quicquid homini acciderit aut commodè, aut secus, uulgò dicitur Deum ita constituisse. Sic uisum superis. Eo etiam utimur, quando causam rei assignare nescimus. Ouid. Sic illum fata trahebant.

88. *ἀλλὰ τάγ' ὅπω ἰολπα τελαῖρ διὰ τέρπινέραν-*
νομ, u. 271. lib. 1. Sed hæc non puto facturum Iouem.

89. *εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε ποσειδάων ἐνόςιχθωρ,*
C. u. 185. lib. 2. Nisi deus impediuerit. Homo proponit, Deus disponit.

90. *Εἰ τέλος αὐτὸς ὅστιδ' Ὀλύμπιος ἰδὼλ' ἰπά-*
ζε,

90. u. 92. lib. 2. Deo fauente. Si deus annuerit.

91. *ῥέα δὲ λέγῃ πλεόνεσι πόροι σου δαπνίζου ὄλβου,* u. 377. lib. 1. Deum esse datorem diuitiarum.

92. *ῥέα μὲν γὰρ βεβαία. ῥέα δὲ βεβήοντα χαλῆται,* u. 4. lib. 1. Horat. Od. 34. lib. 1. Valet ima summis Mutare, & insignem attenuat Deus, Obscura premens. Per hoc summam Dei potentiam intelligimus.

93. *ἡ δὲ δαυαμὴν δ' ἐρῶν,* u. 334. lib. 1. Dijs immortalibus eatenus est sacrificandum, quatenus fortunarum nostrarum mediocritas admittit. Huc pertinet Symbolum Pythagoræ: Nudis pedibus sacrificare & adorato.

94. *ὥς ὅτε εἴη διὸς ἡ δ' ἐφαίνομαι, ὅς δ' ἐπαρῆται,* u. 617. Th. Alludit ad prouerb. Multa noris oportet, quibus deum fallas. Gott leset ihm keinen flächsinen barte flecten.

95. *τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες,* u. 301. lib. 1. Hinc prouerb. Dijs hominibusq; inuisus. Et: Dijs hominibusq; gratus. Quemadmodum qui cunctis hominibus odio sunt, ne dijs quidem grati esse: ita et quos uniuersi homines maximè amant, maximè à dijs amari existimantur.

96. *ἰχθύες μὲν καὶ θύρασι καὶ οἰωνοῖς περὶ τῶν ἐδάων ἀλλήλους,* &c. u. 275. lib. 1. Hinc uidetur desumptum prouerb. Pisces magni comedunt paruulos. Cum de iniurijs opulètorum querimur, significamusq; nouum non esse quòd tenuiores exuantur patrimonio à potentioribus. Varro apud Nonium: Piscis ut sepe minutos magnus

gnus comest, ut aues enecat accipiter.

97. *ὀνύκωμος πολέας*, u. 246. lib. 2. Rectè ex ordine. Cicero in Verrem: Rectè atq; ordine è republica factum.

98. *ὃν γαῖη τε καὶ ὕδαν ὠιδέ θαλάσση*, u. 427. Th. Simile illi: Terra mariq;

99. *μῦσαι πειρήθεον ἀοιδῆσι*, etc. u. 1. lib. 1. Hinc uidetur factum proverbium: Musas hortari ut canant. Quo utitur Ausonius in epistola ad Symmachum: cum alijs similibus, qualia sunt: Maria hortari ut effluent, auras ut uigeant, ignes ut caleāt. Eo uti possumus, cum significamus nos eum inhortari, qui sua sponte atq; adeo non rogatus in negotium incumbat. Braſſicanus.

TOPOGRAPHIA.

ἄσκρα χεῖμα λιανὴ, θέρε ἀργαλήν, ὀλέποτ' ἰδλὴ, u. 258. lib. 2. Ascrum dicit malè habitabilem tam hyeme quàm æstate: in æstate quidem propter nimios uentos, quorum causam montis magnitudo præbet: hyberno autem tempore propter niuem, quæ descēdit Ascrum, radijsq; solaribus liquefacta interdum defluendo incolas obruit. Tzetzes.

ὃν μακάρων νήσοισι, παρ' ὠκεανὸν βαθυδίνων, ὄλβοι ἦρωες. τοῖσι μελινδία λαρπὸν

τεῖς τῆ ἔτης βάλλονται φέρε ἰείδωρος ἀργεῖα.

uers. 169. lib. 1. Descriptio insularum fortunatarum. Quemadmodum nos in Ecclesia bonis hominibus attribuimus futuram uitam in paradiso, ita Greci adiu-

dicant

ANNOTATIONES.

481

dicant heroibus fortunatas insulas & campum Elysium. Tzetzes.

TOPOTHESIA.

μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὸν, u. 288. lib. 1.

Et: ὁ δὲ γὰρ μὲν ὁ δὸς, u. 286. lib. 1. Fingit uirtutem in celsa arce habitare, & uiam ad illam esse longam, accliuem, & tandem in summitate facilem. Econtrà uitium in loco proximo habitare, & uiam ad illud esse breue.

CHRONOGRAPHIA.

Veris.

δὴ τ' αὖ ἐξήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡλιόιο, &c. u. 182.

lib. 2. Postquam sexaginta dies hyberni præterierint post hybernæ conuersionem, tum Arcturius ex Oceano emergēs primū apparere incipit uesperī post occasum solis, & paulo pōst sequitur etiam uer, & hirundo apparet. Id fiebat circa mediū Februarium, sole uer sante in Piscibus, Arcturo uerò emergēte cum Virgine.

ἀλλ' ὁ πόταρ φέρεινος ἀπὸ χθονὸς αὖ φύτ' αὖ βάλαν, πλειάδας φύγῳ, &c. u. 189. lib. 2. Sed quando Pleiades manè oriuntur cum sole, quas fugiens domiporta, id est, testudo siue cochlea, aut animalculum simile apud Arcades frequens, repit ad plantas & uirgulta, tum fossio & alia cultura uitium est intermittenda, ne fortè propter nimium solis æstus patefactæ per fossionem radices exiccentur & corrumpantur. Tzetzes. Porro apparens ortus matutinus Pleiadum fiebat circa initium Maij.

H

ἡμῶς

ἦμος λόκκυξ λοκκύζα δρυὸς οὐ πτεάλοισι, τὸ πτερό-
τον, ὅς κ. μ. 104. lib. 2. Τεχες Chiliade 8. historia 163.

λόκκυξ ἐστὶ τι θρυσὸν ἰταλὶ ὁμοῖον,
ἀγγεῖος τῷ χαμῶνος διδ, λατάρχεται λοκκύζαν.
ἀνθρώπος πάντας τέρπει διδ τὸ ἴαρ γὰρ μινύα.
Cuculus est avis accipitri similis.

Deficiente hyeme autem, incipit cuculare.

Homines autem omnes delectati: uer enim portendit.

πληιάδων ἀτλαγρῶν ἐπιτελλομενῶν, μ. 1. li. 2.
Incipe Pleiadum messem fecisse sub ortum. ἐπιτέλλο-
μαι significat ante solem emergere.

ὅν τ' αὖ πληιάδες διόος ὁμβριμον ὤρωνος, ὅς κ.
μ. 237. lib. 2. Quando Pleiades uesperis occiderint fugien-
tes Orionem tanquam uenatorem. Fiebat hoc mense
Aprilii.

ἄρη οὐ ἀμντῷ ὅτι τ' ἡλιος χροῖα λαίρην, μ. 193. lib. 2.

Æstatis.

ἦμος διδ σκόλυμός τ' αὐθαῖ, λαὶ ἰχέτα τέτλιξ ἀγ-
δρέω ἐφείζομενος, ὅς κ. μ. 200. lib. 2. Quando ἡ ἀναύθης
τῷ ὄν, hoc est, carduus uermiculi centipede illius flo-
ruerit, quem etiam σκόλυμον uocant, ὅς κ. sonora cicada
supra arborem sedens effuderit uocem acutam ex cre-
bra uibratione pellicule sub alis (sic enim edit strepi-
tum cicada,) uexans seipsam, tempore æstatis λαματώ-
ατος, λοκκυρῷ, λαὶ ἐπιπόνῳ, laboriose, tunc capre sunt
pinguissimæ, ὅς κ. Τεχες.

ἦμος διδ χλοερῷ λαανόπλορος ἰχέτα τέτλιξ, ὅς κ. ἐ-
φείζο-

ῥιζόμενος θίρες ἀνθρώποισι μ, Ὑ. 11. 393. Sc.

ὅτ' αὖ πρῶτα φανῇ δοτός ὠρέων, 11. 216. lib. 2.

Ortus matutinus Orionis apparens fiebat circa finem Iunii.

ἡμεῖς πρὸ τῆς ἡμέρας μὲν τροπῆς ἡλίου, Ὑ. 11. 281. lib. 2. Quando sol declinauerit post solstitium æstiuum per quinquaginta dies, ὥς iam æstatis tēpus seruidum ad finem uerget. Ex hoc loco uidetur Hesiodus æstatem quinquaginta diebus post solis conuersionem terminauisse, circa 10 diem Augusti.

Autumni.

ὅτ' αὖ δ' ὠρέων ἡμέρας οἰέσθης ἐς μέσον ἔλθῃ, Ὑ. 11. 227. lib. 2. Quando autem Orion ὥς Canis medium cœli tenuerint. Non enim admodum longè à se inuicem distant. Arcturus autem manè cum Sole oriatur. Ortus matutinus Arcturi apparens fiebat circa 22 diem Septembris.

ἡμῶς δὲ λήγουσιν ὁρῶν ἡλίου ἡμέρας ἰθαλῆς, 11. 11. 32. lib. 2.

ὡς τὰρ ἐπὶ πλεῖστον πλεῖστον δ' ἡμέρας τε, Ὑ. 11. 233. lib. 2. Loquitur de occasu matutino apparente Pleiadum circa vi Nouembris.

Hyemis.

μὲν αὖ δὲ λυκαῖνα, Ὑ. 11. 121. lib. 2.

ὅτ' αὖ φωνὴν γόγγυον ἐπαυέας, 11. 66. lib. 2.

Grus designat futura temporis discrimina, uer ὥς hyemem: quia est animal pavidum, ὥς facillè sentiens

H 2 calorem

calorem & frigus. Dum uerò in alto fertur propter
 grauitatem sui corporis, ne fortè ad terram deprima-
 tur, faciliè sentit superioris aeris qualitatem, seq; ad fri-
 gus aut calorem conuertit. Ac uolans quidem in aere
 frigido dolet, ideoq; clamat: postquam uerò ad calidio-
 rem peruenit aerè, sine dolore submissa uoce circum-
 uolat. Et hoc modo nos ex illius clamoribus hyemem
 & uer cognoscimus. Τεξεs.

PROSOPOGRAPHIA.

Eustathius Iliad. α. familiare poetis esse scribit, cum
 alicuius excellentis personæ aut minimè pœnitende
 mentionem faciunt, aliquid quod laude dignū est adij-
 cere, itaq; depingere, ut animis auditorum memoriæq;
 imprimatur.

Achillis.

ῥηξίωρα, θυμολόγητα, u. 1007. Th.

Ætæ.

αἰήτης δ' ὕδς, &c. u. 958. Th.

Alcmenæ.

ἀλκμήνῃ θυγάτηρ λαοοσέως, &c. u. 2. usq; ad u. Sc.

Amoris.

ἔρως, ὃς ἡάλλετος οὐ ἀθανάτοις: θεοῖσι, &c. u. 120.
 Th.

Ariadnes.

ἡέρεν μίνως, u. 948. Th.

Asteriæ.

ἡὲ ποτὶ πέρας, u. 409. Th.

Atlantis.

Atlantis.

ἡρατόροφρονε παῖδα, μ. 509. Th.

ἄτλας δ' ὕψανον σὺρυν, μ. 517. Th.

Auroræ.

ἡὺθ' ἢ πάντας ἐπιχθονίοισι φάει, σ. μ. 372. Th.

Calliopes.

καλλιόπη θ' ἦδε θεοφοβέσσει, σ. μ. 79. Th.

Callirhoës.

καλλιρόη ἑρμῇ λυγρὴ ὠκεανοῖο, μ. 281. Th.

Cerberi.

ἀστυόρορ αὐτίς ἐτίησεν ἀμύχανον ἔτι φαῖσδ' ἑρ
δόρορ ὠμυγλή, σ. μ. 311. Th.

λευνὸς δὲ λώωρ, σ. μ. 760. Th.

Cereris.

δία θεάωρ, μ. 969. Th.

Ceycis.

ἐς κήνηα ἀνὰ τ' α, ὃ γὰρ διωάμαι τε καὶ αἰδοί, μ.
54. Sc. κήνηα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι, μ. 476. Sc.

Chimæraë.

ἡ δὲ χίμαιραν ἐτίησι ποῖνσαν ἀμυμάχτην πῦρ,
σ. μ. 320. Th.

Circes.

ἡλὶς θυγάτηρ, σ. μ. 1011. Th.

Cyclopes.

κύκλωπι, ὃ πρόβιον ἦτορ ἔχοντες, μ. 139. Th. σ. δὲ
1 ερρ.

Cygni.

H 3

τίηδε

τόνδε βροτὸν ἱερὰ δρόμῳ τε μεγάλῳ τε, μ. 106. Sc.

Cymodoces.

λυμοδόκη θ' ἡ λύμα τ' ἐν κάρφοισι πόντῳ, μ. 253. Th.

Dianæ.

ἰμοδόκῃ γόνον, μ. 919. Th.

Draconis custodis aureorum malorum.

δανὸν ὄφιμ', ὃς ὄρεμνῃς κίσυθισι γαίῃς, πάρασιν ἐν
μεγέλοισι, Sc. μ. 335. Th.

Echidnæ.

ἡ δ' ἔτι καὶ ἄλλο πέλωρον, Sc. μ. 196. Th.

ἀθάνατος νόμφη, Sc. μ. 306. Th.

Eleðræ.

θύγατρα ὑγάγει' ἡλέκτρω, μ. 266. Th.

Epimethei.

ἁμαρτίνοόν τ' ἐπιμηθία, ὃς ἑανὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ',
Sc. μ. 512. Th.

Eurynomes.

ῥοιανὴν ἑρῆν, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα, μ. 908. Th.

Geryonis.

παῖδα βροτῶν ἡάκλιτον, μ. 981. Th.

Gigantum.

τόσχισι λαμπομόωντες, δόλιχ' ἐγχέα χόρσιν ἔχον-
τας, μ. 186. Th.

τρῆς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, μ. 148. Th.

Gorgonum.

γοργὸς θ' αἱ νύκτι περὶ λυγρῷ ὠκεανοῖο ἔχαστι
πρὸς

πρὸς νυκτός, *Ἦρ.* *κ.* 275. *Th.*

Gratiarum.

τῶν καὶ ἀπὸ βλαφάρων ὅρος αἶετο, *Ἦρ.* *κ.* 910. *Th.*

Harmoniae.

ἁρμονίῳ θ' ἢ ἡμῶν, *Ἦρ.* *κ.* 917. *Th.*

ἁρμονίῳ θυγάτηρ, *Ἦρ.* *κ.* 975. *Th.*

Harpynarum.

αἱ ρ' ἀνέμων πνεύσαι, *κ.* 269. *Th.*

Hebes.

παῖδα διὸς μεγάλῳ, *Ἦρ.* *κ.* 992. *Th.*

Hecates.

τὴν περὶ πάντων ζῶνς ἡρονίδας τίμησαι, *κ.* 411. *Th.*

Herculis.

ἀληκλῆντος ἡκαλίσφου ἀλκιμος υἱὸς, *κ.* 950. *Th.*

Herculis & Iolai.

ἀνδράσιρ οἱ τε πόνυ καὶ οἷστος ἰδρυται αἶμα, *κ.* 371. *Sc.*

Hesperidum.

ἰσφρίδας θ' αἷς μῦλα πέρην ἡλυτῶ ἠκισαντο, *κ.* 215. *Th.*

Hominum.

θαντοῖς ἀνθρώποις οἱ καὶ χθονὶ κατῆναι, *κ.* 564. *Th.*

Horarum.

αὐτ' ὅργα ἡραῖσαι, *κ.* 903. *Th.*

Hydrae.

τὸ τέχτον ὑδρῶν αὐτῆς ἰγάνῃσιν λυγρὰ εἰδῆσαν λαφ-
ναίῳ, *Ἦρ.* *κ.* 313. *Th.*

Iouis.

ζους ἀθανάτων βασιλούς, μ. 286. lib. 2.

θειῶν βασιλούς, μ. 886. Th.

πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα νοήσας, μ. 265. lib. 1. Ex hoc uersu confirmat Macrobius eundem esse Iouem et Solem. Nam de Sole eodem modo inquit Homerus Iliad. 3.

ἡλιός θ' ὅς πολὺν ἔφορῃς καὶ πάντ' ἱπαινέει. Vnde, inquit, constat utrumq; una potestate censendum.

πατέρ' εἰς ὃν, ὃ δ' ὕρανον ἰμβασιλεύει, εὔρ. μ. 71. Th.

ἱερὸνίδης ὑψίστου, εὔρ. μ. 18. lib. 1.

ζους κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰεττοειδέων, μ. 548. Th.

ὀπλότατον παίδων ῥῆμα μέγαν, μ. 478. Th.

ζους ἀφθίτα μέλαια ἀδάς, μ. 545. Th.

ζους ὑψιθεριμίτης, ὅς ὑπέρτατα δώματα ναίει, μ. 8. lib. 1. ἰδὼν αἶωρ τι, μ. 5. lib. 1.

ἀλκτὴρ ἀθανάτοισιν, εὔρ. μ. 657. Th.

θειῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, εὔρ. μ. 457. Th.

Idyia.

κύρην ἀνταρτοῖο, μ. 959. Th.

Latonæ.

μάλιχον αἰε', ἥπιον ἀνθρώποις, εὔρ. μ. 406. Th.

Leonis Nemoæi.

τόν γ' ἔρη θρέψασα, εὔρ. μ. 329. Th.

Memnonis.

αἰθίοπων βασιλῆα, μ. 985. Th.

Mercurij.

ἑρμὴν ἀθανάτων, μ. 929. Th.

θειῶν

θειῶν ταχυὸν ἄγγελον, μ. 85. lib. 1.

Metus & Timoris.

δανὺς, οἱ τ' ἀνδρῶν, σ. c. μ. 935. Th.

τῷ δὲ φόβος καὶ δαῖμος, σ. c. μ. 463. Sc.

Minervæ.

Διὸς θυγάτηρ ἀγλαὰ τεύχογονα, σ. c. μ. 197. Sc.

Mufarum.

μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι ἐξ ἀρχῆς, μ. 114. Th.

μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι σὺν ἑα θυγατρίσι,
σ. c. μ. 75. Th.

ἠδυνέπαι μῦσαι, σ. c. μ. 1020. Th.

ἠδυνέπαι μῦσαι, ὀλυμπιάδεις, σ. c. μ. 965. Th.

μῦσαι ὀλυμπιάδεις, σ. c. μ. 52. Th.

ταὶ διὰ παῖσι ἑμυσῶσαι, σ. c. μ. 36. Th.

Nemertes.

νημάρτης θ' ἢ παῖρὸς ἔχα νόον ἀθανάτοιο, μ. 263.
Th.

Nemesis.

νήμισις πῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι, μ. 223. Th.

Neptuni.

ὅς θάβης λαβόμενον ἔχα, γίνεται τε πόλιν, μ. 105. Sc.

Nerei.

νηρία τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα, μ. 233. Th.

Nympharum.

νυμφῶν αἰ ναῖσις ἀν' ἕρκα βροσθέντα, μ. 130. Th.

Parcarum.

παῖραι τ' ἥς πλείων τιμὴν πόρι, μ. 904. Th.

ἑρμῆς ἑταῖροι, λονύς, ὅς, μ. 249. Sc.

Pastorum.

ποιμῶν ἀρχαῖοι, ἑταῖροι, ἑταῖροι, γαστήρ, οἶον, μ.
26. Th.

Peliæ.

μήλας βασιλῆος, ὑπὸρῶν, ὑδρῶν, ἑταῖροι, ἀτάκτος
ὄρεω, ὄρεω, μ. 995. Th.

Perfæ.

πέρφω, ὅς, ἑταῖροι, μετέπειτα, ἑταῖροι, μ.
378. Th.

Persei.

πέρφω, ὄρεω, μ. 216. Sc.

Phaëtonis.

φαιτων, ὄρεω, μ. 987. Th.

Plutonis.

πλούτων, ὄρεω, μ. 850. Th.

ὄρεω, ὑπὸ, ὄρεω, μ. 455. Th.

Pluti.

πλούτων, ὄρεω, μ. 972. Th.

Promethei.

πρόμηθευ, πάντων, μ. 54. lib. 1.
ὅς, μ. 559. Th.

πρόμηθευ, πάντων, μ. 543.
Th.

Stygis.

στύγης, ὄρεω, μ. 775. Th.

στύγης, ὄρεω, μ. 806.
Th. ὄρεω

τὸν δὲ τὴν ὠκεανὸς θυγάτηρ, u. 384. Th.

καὶ τὸν ἢ δὲ σφίον, εἴς. u. 362. Th.

Tritonis.

τρίτων σφρυβίης, u. 931. Th.

Typhœi.

ἢ χάρης μὲν ἴσσις ἐπ' ἰχθυί, εἴς. u. 823. Th.

Typhaonis.

Δανίρ θ' ὑβρισιὺν αἴεμορ, u. 308. Th.

HYPOTYPOSIS.

ἐπικυρτόοι τε καὶ λυα, u. 234. Sc.

αὐχόνας ἐξεριπόντες, u. 174. Sc.

σίγματ' αὖ ὡς ἐπέφαντο, εἴς. u. 166. Sc.

ἐμπληρὸς ὁδοῖσις πυρὶ λαμπομόοισι, u. 145. Sc.

ἡμῶν δὲ μῶνς ὀλίγον περὶ χάρης ἐδῶγιν, u. 98.

lib. 2. Mirum in modum rustice hæc omnia depinguntur. Vnde Lucianus hæc Hesiodū ut uerum rusticum, non uatem, cecinisse festiuè suo more illudit.

συγρόπης, de inuidia. u. 194. lib. 1.

τῆς δὲ δίνης ῥόδου, εἴς. u. 218. lib. 1. Iustitiæ aut iuris tracti ab hominibus pro arbitrio. Ius habet cerceum nasum.

ὦ δὲ κεν ἀδρυσὺν θάχυνε νόοισιν ὄρασι, u. 91. li. 1.

Spice multa ubertate, seu ut Columella dixit, pinguedine nutabunt ad terram.

χλωρὴ, αὐθαλὴν, λιμὴν ἡλῆα πεπληγῶα, γλυκοπαχὴς, u. 265. Sc. Moribundorum sub imagine caliginis.

τῆς μὲν ὄρασις, τῆς δ' ὑπόθεσιν ἐξεριπόντος,

u. 704. Th. Strepitus.

τότε δὲ τρέποδι βροτῶ ἴσοι, u. 151. lib. 2. Senes solent in baculum incumbentes demisso capite incedere, et terram inspicere: unde et silicernij dicti sunt. His similes dicit esse feras, cum penuria victus laborantes propter niuem undiq; per sylvas discurrunt.

χθόνα δ' ἐκτυπορ ὡνάς ἐκποιεῖ νόσους χαλῆσι, etc. u. 61. Sc.

RATIOCINATIO.

ἄραυτος ποίησι σάκος μέγα, etc. u. 119. Sc. Ut pinus Cyclopi, et hasta Achillis, ita scutum Herculis exemplum est Ratiocinationis.

πίλον ἔχειν ἀσκήδον, u. 164. lib. 2. Pileum fac qui tegat aures: id est, magnum, qui tegat totum caput.

ἐν δ' ἀγγύων ἰλάσεαι, u. 93. lib. 2. Laborando acquires fructus, et ex uasis in quibus eos oportet recondere, efficies araneas. Nam in uacuis texunt tela sua araneae.

ἄμνος ἀμύσσει, u. 98. lib. 2. τὸν ὀλεγέτην ποιητικῶς ἀπὸ τῶν παρπομονῶν ἀλλοῖ.

DIGRESSIO.

ὡσὺρ ἐμός τε πατήρ, etc. u. 251. lib. 2.

TRANSITIO.

εἰ δ' ἰθίλας, ἰτορόμτοι ἐγὼ λόγον, etc. u. 106. lib. 1. Schema quod uocat προκατάστασις ἢ προκατασκευασμένη καὶ ὑπόχρησις. Latinis, Narrationis preparatio.

νῦν δ' αὖτον βασιλῆος ὄρεω, προέξει καὶ αὐτοῖς, u. 200. lib. 1.

DE IMITATIONE.

Virgilius tres sibi poetas imitandos proposuit, diuerso tamen ab ijs omnibus scribendi genere usus est. Theocritum enim Syracusanum ita secutus est, ut omnia ferme illius scripta in decem, easq; perbreues Eclogas coarctauerit. Contra Hesiodi ita similis esse noluit, ut de eadem re scribens, quod unico ille libro, quem *ἑρπύλλων ἡμετέρας* inscripsit, quatuor ipse libris, relicto etiam post se quem imitabatur, cecinerit. At Homerum ita effinxit, ut quod in duobus ille, Vlyse atq; Achille expresserat, hic in uno Aenea collocarit: quod Homerus octo et quadraginta libris perfecerat, in duodecim tantum Virgilius contraxerit. Floridus.

Quae Virgilius traxit à Græcis, dicturumne me putatis ea, quae uulgo nota sunt? quod Theocritum sibi fecerit pastoralis operis auctorem, ruralis Hesiodum, et quod in ipsis Georgicis tempestatis serenitatisq; signa de Arati Phenomenis traxerit? Macrobius lib. 5. Saturn. cap. 2.

DE BORVM QVAE VIRGILIVS EX
Hesiodo in suum opus transtulit, eadem
uel imitans, uel certo consilio
mutans, catalogus ex
Eobano.

2. Vergilius lib. 1. Georg. u. 43. primo uere agrum ferendo frumento destinatum proscindi iubet, dum ait:

Vere

Vere nouo, gelidus canis cum montibus humor
 Liquitur, & Zephyro putris se gleba resoluit,
 Depresso incipiat iam tum mihi taurus aratro
 Ingemere, & sulco attritus splendere uomer.

Hesiodus u. 1. lib. 2. aliter præcipit, ut qui omnia quæ
 hic negligentius tradiderit, tametsi & is excusari pos-
 sit ratione diuersitatis locorum: scribebat enim, ut ait
 Plinius, in Bæotia Helladis. Eius uerba sunt:

πλειάδων ἀτλαγυῖων ἐπισκομῶντων,
 ἀρχὴ δ' αὖτ' ἀμῆς, ὅτε τοιοῦτ' ἀνέσονται.
 Incipe Pleiadum messem fecisse sub ortum,
 hisdem proscindas sese abscondentibus arua.

2. V. 79. eodem libro:

Sed tamen alternis facilis labor, arida tantum
 Ne saturare fimo pingui pudeat sola: ne uē
 Effoetos cinerem immundum iactare per agros.

Hesiodus hæc paulò diuersius, ratione opinor ea,
 quam antea ex Plinio adduximus. Huius uerba sunt u.
 78. lib. 2.

αὐτὸν καὶ διόφλ' ἄρ' ὅωρ, &c.

Sicca equidē tellus pro tempore & humida arāda est:
 Mane sed accelera, melius quo exuberet aruum
 Vere nouo, siccum ne fortè nouale per æstum
 Frustretur tua uota: sed illud arato quotannis
 Semina committens.

3. V. 121. lib. eodem:

—— pater ipse colendi

Haud

Hand facilem esse viam uoluit: primusq; per artem

Mouit agros, curis acuens mortalia corda:

Nec torpere graui, &c.

Hunc locum ex primo libro Hesiodi desumptum latius expressit. Sic enim ille Græcus u. 42.

ἑρπύλλαντες γὰρ ἔχουσι θιστὶ βίον ἀνθρώποισι.

Occuluere Dei uictum mortalibus agris,

Cum posset prestare dici opus unius olim,

Quantum uel totum possit satis esse per annum

Ocia seruanti, tum summo adhibere quietum

Temonem poteras, nec quicquam armenta laborum

Exercebat, & immunem sensere quietem, &c.

4. V. 167. lib. eodem:

Omnia que multo antè memor prouisa repones,

Si te digna manet diuini gloria ruris.

Et hoc ex Hesiodo sumptum u. 40. lib. 2.

τῆμος ἄρ' ὕλοτομαῖν, μνημονὸς ἔργων ὄργον.

Tunc incide, memor que sint opera apta futuri

Temporis, &c.

5. V. 170. lib. eodem:

Huic à stirpe pedes temo protentus in octo:

Bine aures duplici aptantur dentalia dorso.

Hesiodus u. 42. lib. 2.

ἄξονα θ' ἐπὶ πένδεσσιν, μάλα γὰρ ῥύτοι ἄρμους ἔστω.

ei δὲ ἑξὼν οὐκ ἀπόδεσσιν, ἀπὸ δὲ σφύραν λατάνοιο.

Temonem lege septipedem, sic nempe quadrabit.

Octipes ut fuerit, tibi malleus inde paretur.

Et totum hunc locum latius quidem, sed ut solet, paulò
à Virgilio diuersius prosequitur Hesiodus, quem cui-
uis licet inspicere.

6. V.178.lib.codem.

Arca cum primis ingenti equanda cylindro,
Et uertenda manu, & creta solidanda tenaci.

Hesiodus u.215.lib.2.

Διῶσι δ' ἐποτρύνει Διμήτορος ἰσὺν ἀκτὺν, &c.

Ensiser Orion ubi primos extulit ortus,
Tum sacram Cereris uim latis confer ab agris,
Et uersare iube, plenas tum frangat aristas
Arca uersato iamdudum equata cylindro.

7. V.266.lib.codem:

Ipsa dies alios alio dedit ordine luna
Felices operum: quintam fuge: pallidus Orcus
Eumenidesq; sate: tum partu Terra nefando, &c.

Ab Hesiodo desumptum est, qui in prolixa de obser-
uatione dierum mentione, sic quoq; scribit u.38. πρῶ-
της δ' ἡμέρας, &c.

Quinta dies fugienda, molesta est nanq; grauisq;
Tunc ulciscentes furie lustrare feruntur,
Quae mala securam turbant periuria pacem.

8. V.274.lib.codem:

Septima post decimam felix, & ponere uites,
Et prensos domitare boues, & licia tela
Addere. — Nos (inquit Brodeus) hic poetam se-
ptimum & decimum ad ea quae enumerat, felices &
commodos

commodos dies scribere opinamur : ita tamen, ut decimum septimo bonitate antestare tradat. Secus uerò putans Hesiodus, decimamtertiam ἀμείραν φῦτα δ' οὐ θρίψαδαι ἀρίστῳ censet. Nec nonam despicit. Est enim, ut docet, ἰδὲ λ' μὲν γὰρ ἡ δὲ φῦτόν ἐστιν, quas inferendis ponendisq; uitibus à Virgilio destinari non uideamus. Ipse ad domandos boues uigesimam nonam magni pendit Hesiodus, ἀρίστῳ uocans ἀρξάδαι τε πίθορον, καὶ ἐπὶ συγὸν αἰχόφα θάνα βροτὶ καὶ ἡμίονοισι. Ad eos uerò mansuesfaciēdos, decimequartæ palmam dat. Duodecima uerò, ad addenda, ut ait Virgilius, tela licia, aptissima ab eo creditur. ἡ δὲ δουδαίνεσσιν, τῆς οὐδαινάτης μίγ' ἀμείραν, &c. Ego (addit Brodæus) ad rerum potius naturam, quàm magistros, mentis oculos conuertens, crescente luna uites conferendas, telam (si quid interest) in coitu texendam puto. Est enim tum frigidior ac humidior luna. Domandis uerò bobus diem alium alio tanquam magis idoneum præcellere non arbitror.

9. V. 299. lib. eodem:

Nudus ara, sere nudus: hyems ignaua colono.

Hesiodus u. 9. lib. 1.

γυμνὸν ἀνέρας, γυμνὸν δὲ βουτῆρα,
γυμνὸν δ' ἀμείδαι.

10. V. 318. lib. eodem:

Imprimis uenerare Deos: atq; annua magnæ
Sacra refer Cere, letis operatus in herbis.

I

Hesio-

498 IN HESIOD. ANNOTAT.

Hesiodus u. 83. lib. 2.

Ἄρχεται δὲ δὴ χθονὶ, δαμνέει δ' ἀγροί.
Vota refer Diti, et Cereri, sua manera casta
Illius effigiem præ mæsis frugibus orna.

F I N I S.

RERVM ET VER- BORVM MEMORABI- lium INDEX.

A Caste	155	ætatum quatuor descri-	
accipiter qualis		ptio	35
268		æther Nocte prognatus	
accipitris & lusciniæ apo-		137	
logus	41	ætiologia	416
Achelous	153	Agæue	147.201
Achilles	203	Aglaia	195.199
Achlys	109	agricultura præcepta	55.
Acmon	181	57. & inde.	
Actæa	147	Agrius	203
Adamas quid	235	Alcmena 199 una no-	
Admete	155	cte & Iouis & Amphy-	
admiratio	328	trionis congressum pas-	
Acacus	203	sa	89.95
Aetes	199	allegoria	169
Aello	149	Alpheus	153
æmulatio duplex	27.29	Amicitia	145
Aeneas 203 cur Veneris		de Amicitia, gnoma	448
filius appellatus	279	amicus fratri non facien-	
æneum seculum	37	dus æqualis	79
ænigma	280	amor deorum pulcherri-	
div	413	mus 137 Veneris co-	
Aerumna Noctis F.	145	mes	143
Aesopus	153	amoris uis	137
ætatis descriptio	69.119	Amphiro	155
ætate quali uictus ratio-		Amphitrite	147.197
ne utendum	71	Amymone	203
		I 2	Ana-

I N D E X.

Anaurus	125	Ariadne	199
anadiplosis	291.321	Arimæ	159
anaphora	320	Arion equus	99
anastrophe	319	Aristæus	208
ancilla liberos habens mo- lesta	71	Arne	119.125
antanaclasis	321	<i>arion</i>	298
Anthea	119	Asbolus	105
<i>antiphrasis</i>	421	Ascra miser uicus	73
antimeria	310.311.312.313	Asia nympa	155
antimetabole	419	Astra	157
antiphrasis	247	Astreus.	ibid.
antiptosis	309	asyndeton	323
antithesis	418.	Atlas	167.280
antonomasia	246	Atropos	109.145.195
Aphæresis	297	Audaciam ad diuitias iu- uare	49
Aphrodite cur dicta	143	aureum seculum	35
nus	302	quare sic dictum	239.
apocope	197	279	
Apollo	423	Aurora 155 eius proles	
apologus	328	157.201	
apostrophe		aurora laborem promo- ueri	69
Arationis tempus & mo- dus	59.61.63.67	Autonoe	201
archaismus	320	Autonome	147
arcturi ortus	69	autumni descriptio	71
Arctus	105	auxesis	329
Ardescus	153		
Argæus mons	165	B.	
argentea ætas	35	B Accho nupta Ariad- ne	199
Arges	139	Beatorum insulæ	39
Argestes	157	Bellerophon	153
		Bibli-	

I N D E X.

Biblinum uinum	71	Charites	194
Bonorū malorumq; sum-		Charitum sedes	133
ma in dijs	77	Chimæra	151
Boreas	157	Chiron Phillyrides	203
Boreæ uis	65.67	Chria	454
Briareus	139.173.181.183.	Chronographia	481
288		Chrysaor 149 eius pro-	
Briarei manus iniicere,		les	201
prouerb.	289	Cicadas rore pasci	119
Briarei sedes	189	Circe 199 eius filij	203
Brontes	139	Climax	418
C.		Clio	135
Admus	201	Clotho	109.145.195
Cadmo nupta Har-		Clymen	155.165
monia	197	Clypei Herculis descri-	
Caicus	153	ptio	101.Inde
Calliope	135	Clytie	155
Callirhoe	149.155.201	Coelibatus incommoda	
calumnia	417	173	
Calypso	155.203	Coelum Terræ F.	137
capræ æstate pingues	69	Coeli genitalia à Saturno	
catechesis	247	filio execta	141
Celer ut mens uel ala, pro		Cœus	139
uerb.	286	comparatio	421
Cenæus	103	congeries	415
Cephalus	201	coniugij boni commodi-	
Cerberus	151	tas	173
Cerberi officium	185	de Cōiugio, gnomæ	446
Cerceis	155	color	417
Ceres	161.201	Contentio 145 Noctis F.	
Ceto	145.149	227	
Chaos	137.279	contentionis duo genera	

I N D E X.

27.29		D.
de Contentione, gnomæ		D Aemones ex homi-
439.449		nibus 37
conuiuandi modus 51.79		Deimos 125
de Conuiujs, gnomæ 451		deus uox quid significet
Cottus 139.175.177.181		270. inde
eius sedes 189		de Dei prouidentia, gno-
Crater quid 273		mæ 442
Craterus 203		deorum obseruatio 79
credulitatis perniciēs 53		periurium qualiter pu-
de Credulitate, gnomæ		niri solitum 187
436		deos inter homines ob-
Creus 139		uersari actionum arbi-
Crio 157		tros 45
Crisie 155		desiderium, Veneris co-
Cupidinis sedes 133		mes 143
Cyclopica uita, prouerb.		Dizrefis 294.414.
289		Diana 197.
Cyclopibus similes qui.		Dice 195
ibid.		dies interdum mater, in-
Cygnus Martis F. 89.		terdum nouerca 87
95		dies Noſte prognatus 137
Cygni & Herculis pugna		dierum obseruatio 83
117. inde		diffidentia perniciēs 53
Cygni mors 121		digreffio 492
Cymatolege 147		de Diligentia, gnomæ 437
Cymo. ibid.		dij hominum custodes in
Cymodoce. ibid.		terris multi 45
Cymopolia 189		dijſ ſacrificandum 51
Cymothoe 147		in Dijs bonorum malo-
Cyprigena & Cytherea		rumq; ſumma 77
cur Venus 143		dimidium plus toto 29
		Dio-

I N D E X.

Dione	155	gnoma	436
Dionysus	199	Emathion	201
diplasiasmus	296	emphasis	267
diuitiæ quæ optimæ	49	Enallage	307
diuitiarum parandarum		Enyo	149
ratio	55	Epanalepsis	322
Dolores	145	epetasis	293
domus imperfecta non re-		epenthesis	ibid.
linquenda	81	ἐπιάνωσις	297
donatio bona	53	ἐπιμῆδιον	423
Doris	147-155	Epimetheus	167 quid
Doto	147	significet	287
Dryalus	105	Epimetheo suscepta Pan-	
Dryas	103	dora, omnium malorū	
Dynamene	147	causa hominib,	33
E.		epiphonema	455
Eclipsis	327	epiphora	321
Echidna	151	epitheta 330 actionum	
ectasis	292	& passionum 392. inde.	
ἐκστασις	302	ætatum 400 animi 343	
de Effeminatione, gno-		animatorum 361. inde.	
ma	440	armorum 404 cœli	
Eione	147	eiusq; partium 343-344	
εἰωνός	423	dæmonum 342 dep-	
Electra	149-155	rum 331 dearum 335	
Electryon ab Amphytrio		elementorum 350 flu-	
ne cæsus	91.97	minum 352 fontium 353	
Eleuthera	133	hominū eorumq; par-	
Elice	125	tium 369 inanima-	
ellipsis	302.314	torum 360 insularum	
elocutio	234	356 maris 351 me-	
de Eloquentiæ effectū,		teporum 358 mon-	
		tium	

I N D E X.

tium 355	oceanus 351	Euterpe	135
populorum 402	plan-	Exadius	193
netarum 344	prati	exemplum	423
356	regionis. ibid.	F.	
relatiuorum 387.	inde.	F Alx Saturni adaman-	
sylvarum 355	tartari. ibid.	tina	141
temporum 397.	inde.	famæ cura habenda	83
terræ 353	uallium 356	fames ignauia comes	49.
uaporis 358	urbium	57	
357	uentorum 359	fatum, Noctis F.	143. 277.
Erato	135. 147	Ferreum seculum	39. 290.
Eridanus	153	Figulus figulo inuidet,	
Erinnyes unde prognata		&c.	29.
143		figuræ constructionis	306
Erythia	149	Grammaticæ	291
Hæroclia	426	Rhetoricæ	320
Euagore	147	Flumina non citra religio-	
Euarne.	ibid.	nem transeunda	81
Eucrate.	ibid.	in Fluuiorum alueum non	
Eudora.	ibid. 155	mingendum.	83
Euenus	153	fluuiorum progenies	153
Eulimene	147	Fontis descriptio	71
Eunice.	ibid.	cum Fratre etiam ludente	
Eunomia	195	adhibendus testis	53
Euphrosyne.	ibid.	Fraus 145 Noctis F.	277
Eupompe	147	de Frugalitate, gnomæ	
Europa	155	450	
Euryale	149	frumenti uertendi tem-	
Eurybia	147	pus	71
Eurynome	155. 195	Fucis similes ociosi	49.
Eurythæa	201	286 & mulieres	173
Eurytion	151	fulgur & fulmen unde Id-	
		ui	

I N D E X.

ui	165	Harpyiæ	149
fur, homo trium literarû		Hebe	197.275
283		nupta	199
furiarum tempus	87	Hecate	159
G.		gitrix.	ibid.
Alatea	147	Helicô, Heliconiades Mu	
Galaxaure	155	sz	129
Galene	147	Heniocha	97
Geryon	149.201	Heptaporus	153
Geryon triceps, prouerb.		Hercules Iouis F.	89.95.
290		199	
Gigantes	289	Terra	
prognati	143	Herculis armatura	99
Gigantibus similes qui		cum Marte pugna	123
289		Herculis & Cygni pugna	
		121.inde	
Glauce	147	Herculis scutum quale	
Glaucanome.	ibid.	101.inde	
Gnomæ	426	Herculi cæsa hydra	157
Grææ	149	domus Geryon	201
Granicus	153	leo Nemeæus	153
Gratiæ	195.274	Herculi nupta Hebe	199
Gratiarum domus	133	Hermus	153
de Gratitude, gnomæ		heroum ætas	39
452		clades	
Gorgones	149	ad Thebas & Troiam.	
Gygantomachia	175.inde	ibid.	
Gyges	139.175.181.183.	Hesiodus opilio, carmen	
Gygis sedes	189	à Musis doctus	129
H.		Hesiodus carmine uictor	
Aliaçmon	153	tripode donatus	75
Halimède	147.	Hesiodi nauigatio.	ibid.
Harmonia	197.401	pater Cuma Ascrum na	
		uigando profectus	73
		I 5	
		Hespe-	

I N D E X.

Hesperides	149	I.
Noctis Ff.	145	I Anira 155
heterosis	241.307.310.	I Ianthe. ibid.
312.313		Iapetus 139.190
Hippo	155	Iapeti progenies 165
Hipponoe	147	Iasius 201 unde dictus
Hippothoe.	ibid.	178
hirundo uere prodiit	69	Iasoni rapta Medea 203
Holmium	129	Ida. ibid.
hominis ætas	281	Idyia 155.199
hominum fortis uarietas		Ignauie comes, fames 49.
rex Iouis consilio	27	63 detestatio 61.63
hominibus cur tradita à		ignis à Prometheo dijs
superis iustitia	47	surreptus 31.278
homœoptoton	324	Iisdem uesci capis, pro-
<i>ὁμοῦπτοτον.</i>	ibid.	uerb. 243
Hopleus	103	de Imitatione 493
Horæ	31.395	Incrementum 415
<i>ὁρæ</i>	411	industria hominibus opti-
hospitem & supplicem læ		ma 61
dere, par delictum	51	de Infamia, gnomæ 453
hospitalitatis ratio. ibid.		iniuriæ perniciēs 43
79		pœnâ. ibid.
Hydra Lernæa	151	Ino 201
hyemis descriptio	63.65	insulæ beatorum 39
hypallage	324	interrogatio 327
hyperbaton	315	Iolaus Hercules auriga
hyperbole	285	89.97
Hyperion	157	Iouis consilio diuersam ef-
<i>ὑπερίων</i>	301	se hominum sortem 27
<i>ὑπεριον</i>	406	Iouis mens aliâs alia 63
hypotyposis	491	oculus omnia uidēs 47.
		Iphi-

I N D E X.

Iphicleus Alcmenę & Am phitryonis F.	89.95	Lachesis	109.145.195
Irene	195	Ladon	153
Iris 149 quando mitti solita	187	Laomedia	147
ironia	284	Lapitharum pugna	103
Ister	153	Latinus	203
Iuno 161 postremò Io ui nupta 197 quid significet	270	Latona 159 eius proles	197
Iunonis filij.	ibid.	Leo Nemeus	153
Iupiter 163 in Creta educatus. ibid. quid significet	271	leonis irati descriptio	121
iuramentum	145	leges & consuetudo	454
iusticia cur solis homini- bus tradita à superis	47	Liagore	147
iusticia uirgo, Iouis filia 45.273		liberalitatis commenda- tio	53
iusticię neglectę pœna, & custoditę præmium	43	de Liberalitate, gnomę	451
de Iustitia & Iniustitia, gnomę	445.448	liberis gignendis quando opera danda	81
iustum esse, periculosum iam	47	licentia	145
L.		linguę parçę thesaurus o- ptimus	79
L Abor 145 hominib. destinatus à dijs	55	λυσισ	406
laboris commendatio	47	Lucifer	157
laborem promoueri auro ra	69	Lucina	197
de Labore, gnomę	437	lucra mala damnis æqua- lia	53
		lucris amor	51
		luna	155
		luscinię & accipitris apo- logus	41
		Lyctus	163
		Lyfianassa	147
			M.

I N D E X.

M.		inde	
M Aeander	153	Mercurius Argicida	38
Maia	197	cuius dona.	ibid.
malum consilium consul-		Mercurius cur deorū nun-	
tori pessimum	45	cuius	273
malorum inter homines		Iouis ex	
causa, Pandoræ pyxis		Maia F.	197
43		<i>mercurius</i>	412
manibus illotis non sacri-		messis tempus	55.69
ficandum dijs	81	metaphora	234
Mars 197 ab Hercule		metalepsis	239.303
uulneratus	125	metathesis	304
Martis & Herculis pu-		metonymia	246
gna	123	Metis 155 ab Ioue de-	
Medea 199 Iasoni ra-		uorata	275
pta	201.203	metus Martis F.	197
Medeus	203	Mimas	105
mediocritas obseruanda		mimesis	285
77		Minerua ex Iouis capite	
Medusa	149	197 quid significet	271
Meliaz nymphæ	143	Mineruz partus	195
Melita	147	Mnemosyne	132.139.197
Melobosis	155	Momus Noctis F.	145.277
Melpomene	135	Momo satisfacere, pro-	
Memnon	201	uerb.	277
memoriæ filiaz, Musæ	133	Mopsus	103
mendacium	277	de Morositate, gnomæ	
de Mendacio, gnomæ	453	453	
Menestho	155	mors Noctis F.	145.277
Menippe	147	cuius domus	185
Mencæti	167	Mulier non fidendum	53
mercaturæ præcepta	75.	mulieres ætate salaciores	
		69 fucis similes	173
		2 Mu-	

I N D E X.

2 Mulierum blanditijs ca- uendum 53	Nereides 203
mulierum noxa unde in- ter mortales 173	Nereidum nomina 147
Musæ nouem 275 Iouis ex Mnemosynæ filiz 133.197	Nereus 145 cur senex dictus. ibid.
Musæ Heliconiades 129	Nerei progenies 147
Pierides 105	Nesica. ibid.
Musæ unde dictæ 276	Neso. ibid.
Musarum cantus in deo- rum honorem 129.131	Nessus 153
encomium 131 munus cuiusmodi earum cul- torib. conferri solitum 135 nomina. ibid.	Nice 157
sedes 133	Nilus 153
mutuò accipiendi ratio 53	Noema 455
	Notus 157
N.	noualem ferendi ratio 61
N Aufragio perire mi- serum 77	Nox Chæus filia 137
naugatio uerna. ibid.	Noctis filij. ibid. 143.145. 277
naugationis tempus 73	noxa 145
75. inde. usus. ibid.	Nuptiæ quæ tempestiæ 79
Naufinous 203	Nymphæ Meliæ 143
Nausthous. ibid.	nymphæ montium incolæ 137
Nemeæus leo 153	nympharû catalogus 155
Nemertes 147	epitheta 335
Nemesis 145 relictis hominibus ad deos cõ- cessit 41	O.
Neptunus 163	O Bliuio 145
	Occasio in omnibus optima 77
	occupatio 420
	Oceanus Terræ & Cœli F. 139 eius pro- pagò 153.155
	<u>ocium</u>

I N D E X.

Ocium dijs & hominibus	παρίλλησις	302
inuisum 49	παρίμνησις	296
de Ocio, gnomæ 438	parenthesis	295.319
Ocypete 149	Parnassus	165
Ocyroe 155	parœmiæ	286
Onomatopœia 250	parodia	324
de Opportunitate, gno-	παρομοίωσις	420
mæ 438	paronomasia.	ibid.
Orci galea 107	παρρησία	328
Orionis ortus & occasus	parsimonia in fundo mo-	
71	lesta	53
Orthos 151.153	parsimoniæ bonum	29
Ossa cur adoleri dijs so-	de Parsimonia, gnomæ	
lita 169	450	

P.

P allas 157 unde sic	Parthenius	153
dicta 339	partis addendum	53
Pandion 69	Pasithea	147
Pandoræ descriptio 171	Pasithoe	155
pyxis malorû inter ho-	πασιθία	426
mines causâ 33	patrisfamiliæ officiû	448
Pandoræ Vulcani diuersa	paupertas deorum munus	
à dijs munera tributa	73.79	
31.33	paupertas nemini expro-	
Panope 147	branda 79.325.449	
paradiastole 416.421	Pecunia hominib. anima	
paragoge 297	77.239	
Parca, eiusque descriptio	Pegasus	149
101	Pegaso capta Chimæra	
Parca Noctis F. — 143.277	153	
Parcæ 145.195	pelagus Terræ proles	139
Parcarum descriptio 109	Peleus	203

Pelias.

I N D E X

Pelias.	ibid.	Pleonasmus	313
Pencus	153	Plexaure	155
Pephredo	149	Plato.	ibid. 163
Perimedes	105	Plutonis regia	185
periphrasis	254	Plutus	201. 278
Perithous	103	Poeseos beneficio animi	
periurium à furijs quan-		tristitiam discuti	135
do uindicari solitū	87	poetæ unde cognoscan-	
periurij pœna	47-454	tur	269
Perseis	155	poeticæ dictiones	264
Perfes	157. 159	Polydora	155
Perseus	107	Polydorus	201
Perseo cæsa Medusa	149	Polymnia	135
pestis	145	Polynome	147
Petrea	155	polysyndeton	323
Petræus	105	Ponti progenies	145
Phaethon	201	Pontoporia	147
Phalerus	103	Precatio	328
Phasis	153	principium dimidium to-	
Pherusa	147	tius	326
Phicium	93	de Procrastinatione, gno-	
Philomedes cur Venus		mæ	439
142		Prolochus	103
Philotis	144	Prometheus 167 ab Her-	
Phobus	105	cule liberatus.	ibid.
Phocus	203	ignem dijs furatus	31.
Phœbe 139 quid	277	278 quid significet	
Phœbes progenies	159	287	
Phorcus	153	Promethei suppliciū	167
Phorcyn	145	Pronoe	147
Pieria	133	προχματισμος	297
Pitho	155	Proserpina Plutoni rapta	
			195

I N D E X.

195		turno proles	163
Proserpinæ regia	185	Rhesus	153
prosopographia	484	Rhodia	155
prosopopœia	424	Rhodus	153
προσπαράλαψις	297	Rifus Sardonius	285
πρόβιαις	291	Robur	157
Proto	147	S.	
Protomedia.	ibid.	non Sacrificandum illotis	
prouerbia	457. & inde	manibus	81. 454
Prudentia Ioui nupta	193	Sangarius	153
de Prudentia, gnomæ	432	Sao	147
Prymno	155	sapientia Vfus & Memo-	
Plamathe	147. 203	ria F. 278. quid	433
Pudor egenti uiro inuti-		sarcasmus	284
lis 49 relictis ho-		Saturnus	139. 279
minib. ad deos conces-		liberos suos deuorare	
fit	41	solitus	163
de Pudore, gnomæ	440	Saturnus patris Cœli geni-	
Pytho	165	talia exscindit falce	141
R.		Saturni ætas, aureum secu-	
R Apinæ detestatio	53	lum	35. 287
Ratiocinatio	492	Saturni ex Rhea propago	
Reges doniuori	29	163	
reges ex Ioue	135	Saturni falx	141
regum comes Calliope.		Saturno deuoratus pro Io	
ibid.		ue lapis	165
de Regum officio, gnomæ		Saturnia uita, prouerb.	
446		287	
relectio	420	Scamander	153
religionis præcepta	81.	σχίσμας	327
440		de Scuto Herculis	233.
Rhea 139 eiusq; ex Sa-		279	
		Se-	

I N D E X.

Senele	197.201	Synchisis	310
semidei	39	syncope	299
senium	145	synecdoche	240
sermocinatio	426	elliptica	307
de Sermonis usu, gnomæ		synonymia	406
434		synthesis	308
serui humaniter tractandi		syssole	298
448			
Simois	153	T.	
Sol 155 eius filij	199	Tabula inuentionis &	
solæcisimus	326	dispositionis	204
somnus Mortis frater	185	in Tartarum quantum spa-	
Noctis F.	145	cium	181.285
somni domus	185	tartara	137.279
Spes sola in Pandora py-		tartari descriptio	183
xide relictæ	33	Telesto	155
Sphinx	153	tellus omnium fundamen-	
Spio	147	tum	137
Sterope	139	Termessus	129
Scheno	149	Terpsichore	135
Strymon	153	Terræ progenies	137
Stultum accepto malo sa-		terramotuum causa	331
pere	43	333	
Styx 155 qualis	185	Tethys	139
unde deorum iuramen-		Tethyos ex Oceano pro-	
tum	157	pago	153
Scygis progenies.	ibid.	Thalia	135.147.195
Suadela	31	Thaumas	14.145.147
subiectio	327	Thea	139
supplicem & hospitem le-		Thebæ heptapyle	13
dere, per delictum	51	ad Thebes heroum cla-	
Synalophe	301	K	des

I N D E X.

des	39	Tyche	155
Themis 139	Ioui nupta	Typhaon	151
195		Typhaonium	93
Themiso	147	Typhocus	189
Themistonoe Ceycis fi-			
lia, Cygno nupta	117		
Theogonia typus	228		
thesaurus colligendi ra-			
tio	325		
Theseus	103		
Thetis	147. 153. 203		
Thoe	155		
Timor Martis F.	197		
Titanes	143. 280. 290		
coelo pulsi	189		
Titanum aduersus deos			
bellum	275. inde		
Titanium locus	189		
Titareus	103		
Tithonus eiusque proles			
201			
Tmesis	305		
Tonitrus unde Ioui	169		
topographia	480		
topothesia	481		
Transductio	324		
transitio	492		
transitiam poeseos au di-			
scuti, Musarum benefi-			
cio	135		
Tritogenia	197		
Triton	199. 197		
		V.	
		Venti Auroræ Ff.	147
		Vuēti ex Typhoeo qui	
		193	
		Venus unde nata	143. 279
		Veneris cognomina unde	
		143 comites. ibid.	
		dotes. ibid. filij	197
		uerecundia præcepta	81
		ueris descriptio	69
		Vesta	161
		Vicinus malus magna no-	
		xa	51
		uicini cognatis meliores.	
		ibid.	
		uictus parandi facilior ra-	
		tio cur hominibus ab-	
		scondita à dijs	29. 31
		vindemia tempus	71
		vinum æstate optimū	69
		Virgilius in quibus Hesio	
		dum imitatus	493
		uirtutis uia ardua	47
		uiri æstate imbecilliores	
		69	
		uirum uxore bona nil for-	
		tiri melius	79
		uirtus quare difficilis	429
		de Vir-	

I N D E X.

de Virtute, gnomæ	427	Vulcanus	197. 334
uis	157	uultures sine concubitu	
uitæ humanæ & ferri fimi		oua concipere	242
litudo	238	Vxor quando ducenda	77
vitium incidendarum tem-		& qualis	79
pus	69	uxore bona nil melius for	
de Vitio & malitia, gno-		tiri uirum	79
mæ	431	nil peius.	ibid.
uitijs infensi dij	51	X.	
Vlyſſiæ, filij. ex nymphis		X Anche	155
103		Z.	
Vngues non ſecâdi in con		Z Elus	157
uſio	81	Z zephyrus.	ibid.
Vortax	328	zeugma	306
Vrania	155. 155. 275.	Zeuxo	155
Vrius	196		

F I N I S.

K 2

BASILEAE, EX OFFICINA
Oporiniana, per Balthasarum Han,
Hieronymum Gemulæum, & Poly-
carpi fratris hæredes: Anno Salutis
humanæ M. D. LXXX.
menſe Martio.

2. 1. 12. 1